

W. H. RYLANDS.

BREVIARIUM

ROMANUM.

W. H. RYLANDS.

BREVIARIUM

ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM,

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII. ET URBANI VIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM,

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS AUTUMNALIS.

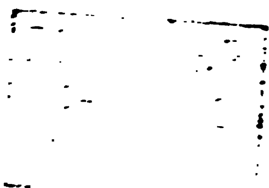

MECHLINIÆ.

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ,

SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHI.

M. D. CCC. LXI.

EX DECRETORUM REGISTRO

SS. RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V, de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rit. Congr.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episc. Assisiens. Secret.*

EJUSDEM PRO SANCTIS

AD LIBITUM.

EADEM Sacra Rituum Congregatio, habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam diem Festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Januarii 1682 generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis, Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691; et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

J. VALLEMANUS *S. R. C. Secret.*

DECRETA GENERALIA

CIRCA RUBRICAS.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus, celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus.

Secundum. An dies impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici, vel Semiduplici translato; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum Duplex, vel Semiduplex etiam translatum, nec non dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliorum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit:

Ad Primum. Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum. Affirmative.

Ad Tertium. Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. CARPINEUS.

Loco † Sigilli.

B. INGHIRAMI, *Sac. Rit. Congreg. Secret.*

BREVIARIUM

ROMANUM.

diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli : inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni. Exempli gratia : Sit invenienda Littera Dom. anno 1587 : numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos, (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno Littera Dom. d ; annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda Littera Dom. anno 1616 : numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, pervenies que ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia tabella Litterarum Dom. ab anno 1834, *usque ad annum* 1900 *exclusive.*

e	d	c b	A	g	f	e d	c
b	A	g f	e	d	c	b A	g
f	e	d c	b	A	g	f e	d
c	b	A g	f				

Usus autem hujus tabellæ hic est. Anno 1834 tribuatur littera e primæ cellulæ, et sequenti anno 1835 littera d secundæ cellulæ, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit Litteram Dom. propositi anni : quæ si unica occurrit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dom. diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolutione peracta, iterum redìtur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus Cycli a Januario in Bullis pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est; initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10. 11. 12. 13. 14. 15. 1. 2.
3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10; et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

EX DECRETORUM REGISTRO

SS. RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V, de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in altiorem ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rit. Congr.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

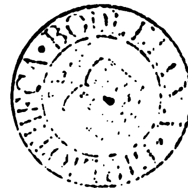
Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episc. Assisiens. Secret.*

EJUSDEM PRO SANCTIS

AD LIBITUM.

EADEM Sacra Rituum Congregatio, habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquam diem Festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Januarii 1682 generali Decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. *Ita* ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis, Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, *sed* omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS

IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ, recitanda ex Decr. Sac. Rit. Cong. 11 Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11 Augusti 1691; et Sanctissimus approbavit die 19 Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✝ Sigilli.

J. VALLEMANUS *S. R. C. Secret.*

DECRETA GENERALIA

CIRCA RUBRICAS.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus, concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus, celebrentur varia Officia per annum, verbi gratia de SS. Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel Semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus.

Secundum. An dies impeditus Festo Duplici vel Semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam diès, in quibus ponendum est Officium de Festo Duplici, vel Semiduplici translato; quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum Duplex, vel Semiduplex etiam translatum, nec non dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus.

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Colloredo respondit:

Ad Primum. Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in Feria ij. Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad Secundum. Affirmative.

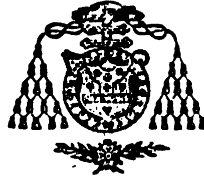
Ad Tertium. Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. CARPINEUS.

Loco ✝ Sigilli.

B. INGHIRAMI, *Sac. Rit. Congreg. Secret.*

ENGELBERTUS,

MISERATIONE DIVINA TITULI S. BARTHOLOMÆI IN INSULA S. R. E. PRESBYTER CARDINALIS STERCKX,
ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS, PRIMAS BELGII, ETC.

Omnibus has visuris Salutem in Domino.

Cum a Papa URBANO VIII. decretum sit, ne quis Typographus Breviarium Romanum, Pii V. Pont. Max. jussu editum, CLEMENTIS VIII. primum, nunc denuo ipsius URBANI VIII. auctoritate recognitum, imprimat vel in lucem edat sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari typis Vaticanis anno 1632 excuso concordare fuerit repertum, hinc est quod Nos dederimus licentiam dilecto Nobis Huberto DESSAIN, Archiepiscopatus nostri Typographo, illud imprimendi, quin et cæteros omnes libros qui ab eodem ortum habent et seorsum imprimi consueverunt: dummodo tamen, in impressione absolvenda, nuperrima, vel alia correctiori uteretur editione Romana, et illius exemplo absolute et strictissime se conformaret: super quo tam præmemorati Typographi, quam revisoris Rev. D. P. M. OLIVIERS, Presbyteri a Nobis deputati, conscientiam oneravimus; cui revisori diligentem novorum typorum cum exemplo collationem instituendi, ut errores quicumque averterentur, curam commisimus. Insuper in hoc Breviario apponi jussimus non tantum Officia nova præcedentibus editionibus jam inserta, sed et Officia a SS. D. N. PIO Papa IX. ad universalem Ecclesiam extensa.

Postquam autem Brev. in 8°, ut vocant, prædicti H. DESSAIN opera ac typis absolutum intelleximus, et per revisorem a Nobis, ut præfertur, deputatum, fuimus legitime informati illud cum suo originali, diligenti collatione facta, convenire, atque prædicta Officia apposita fuisse, dictum Breviarium in-8°, in quatuor partes excusum, approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Mechliniæ 17 Januarii 1861.

ENGELBERTUS CARD. ARCH. MECHL.

De Mandato Eminentissimi ac Reverendissimi
Domini Cardinalis Archiepiscopi.

[illegible] Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum, dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas : tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt : hinc annus ille intercalaris Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE EJUSQUE NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, eum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus, ultra dies 365, contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. Kal. Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv Luna paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, ut post quartam diem Octobris S. Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kal. Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur : quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO CELEBRARI NON POSSINT, JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates nuptiarum prohibet : in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

MODUS BREVIS AGNOSCENDI AUREUM NUMERUM CUJUSQUE ANNI.

Numero anni, de quo quæris, adde unicam unitatem 1. Exempli gratia, 1834 adde 1; summam inde conflatam divide per 19; quod superest erit Aureus numerus ipsius anni : si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

Tabella Litterarum Dom. ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c	b	A g	f	e	d	c b	A
g	f	e d	c	b	A	g f	e
d	c	b A	g	f	e	d c	b
A	g	f e	d				

Usus hujus tabellæ hic est. Anno correctionis 1582 post Idus Octobris, (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ cellulæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit Litteram Dom. propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis : si vero duplex, Bissextilis; et tunc superior littera Dominicam

diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Matthiæ Apostoli : inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni. Exempli gratia : Sit invenienda Littera Dom. anno 1587 : numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos, (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno Littera Dom. d ; annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda Littera Dom. anno 1616 : numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dñicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia tabella Litterarum Dom. ab anno 1834, *usque ad annum* 1900 *exclusive.*

e	d	c b	A	g	f	e d	c
b	A	g f	e	d	c	b A	g
f	e	d c	b	A	g	f e	d
c	b	A g	f				

Usus autem hujus tabellæ hic est. Anno 1834 tribuatur littera e primæ cellulæ, et sequenti anno 1835 littera d secundæ cellulæ, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit Litteram Dom. propositi anni : quæ si unica occurrit, annus erit communis ; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dom. diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolutione peracta, iterum redittur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus Cycli a Januario in Bullis pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est; initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.
3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10; et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

TABULA PASCHALIS

Aureus num.		Cyclus Epact.	Littera Domin.	Septuag.	Dies Cineru
16		xxiij	——	Jan.	Febr.
5		xxij	d	18	4
		xxj	e	19	5
13		xx	f	20	6
2		xix	g	21	7
		xviij	A	22	8
10		xvij	b	23	9
		xvj	c	24	10
18		xv	d	25	11
7		xiv	e	26	12
		xiij	f	27	13
15		xij	g	28	14
4		xj	A	29	15
		x	b	30	16
12		ix	c	31	17
1		viij	d	1 Febr.	18
		vij	e	2	19
9		vj	f	3	20
		v	g	4	21
17		iv	A	5	22
6		iij	b	6	23
		ij	c	7	24
14		j	d	8	25
3		*	e	9	26
		xxix	f	10	27
11		xxviij	g	11	28
		xxvij	A	12	1 Mart.
19	25	xxvj	b	13	2
8	xxv.	xxiv	c	14	3
			d	15	4
			e	16	5
			f	17	6
			g	18	7
			A	19	8
			b	20	9

ANTIQUA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. post Pent.	1. Dominica Adventus.
Mart.	Apr.	Maii.	Maii.		
22	30	10	21	28	29 Nov.
23	1 Maii.	11	22	28	30
24	2	12	23	28	1 Dec.
25	3	13	24	28	2
26	4	14	25	28	3
27	5	15	26	27	27 Nov.
28	6	16	27	27	28
29	7	17	28	27	29
30	8	18	29	27	30
31	9	19	30	27	1 Dec.
1 Apr.	10	20	31	27	2
2	11	21	1 Junii.	27	3
3	12	22	2	26	27 Nov.
4	13	23	3	26	28
5	14	24	4	26	29
6	15	25	5	26	30
7	16	26	6	26	1 Dec.
8	17	27	7	26	2
9	18	28	8	26	3
10	19	29	9	25	27 Nov.
11	20	30	10	25	28
12	21	31	11	25	29
13	22	1 Junii.	12	25	30
14	23	2	13	25	1 Dec.
15	24	3	14	25	2
16	25	4	15	25	3
17	26	5	16	24	27 Nov.
18	27	6	17	24	28
19	28	7	18	24	29
20	29	8	19	24	30
21	30	9	20	24	1 Dec.
22	31	10	21	24	2
23	1 Junii.	11	22	24	3
24	2	12	23	23	27 Nov.

TABULA PASCHALIS

Litteræ Dominic.	Cyclus Epactarum.	Septuag.	Dies Cinerum.
D	23.	18 Jan.	4 Febr.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Febr.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 Febr.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 Febr.
	1. * 29. 28. 27. 26. **25.** 25. 24	15 Febr.	4 Mart.
E	23. 22.	19 Jan.	5 Febr.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Febr.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 Febr.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 Febr.
	* 29. 28. 27. 26. **25.** 25. 24.	16 Febr.	5 Mart.
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Febr.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Febr.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 Febr.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *	10 Febr.	27 Febr.
	29. 28. 27. 26. **25.** 25. 24.	17 Febr.	6 Mart.
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Febr.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13	28 Jan.	14 Febr.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 Febr.
	5. 4. 3. 2. 1. * 29.	11 Febr.	28 Febr.
	28. 27. 26. **25.** 25. 24	18 Febr.	7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Febr.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Febr.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 Febr.
	4. 3. 2. 1. * 29. 28.	12 Febr.	1 Mart.
	27. 26. **25.** 25. 24.	19 Febr.	8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Febr.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11	30 Jan.	16 Febr.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. *	6 Febr.	23 Febr.
	3. 2. 1. * 29. 28. 27.	13 Febr.	2 Mart.
	26. **25.** 25. 24.	20 Febr.	9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17	24 Jan.	10 Febr.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10	31 Jan.	17 Febr.
	9. 8. 6. 7. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 Febr.
	2. 1. * 29. 28. 27 26. **25.**	14 Febr.	3 Mart.
	25. 24.	21 Febr.	10 Mart.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Dom. inter Pent. et Adv.	Prima Dñica Advent.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

Anni Dñi.	Litt. Dom.	Aur. Num.	Epactæ.	Septuag	Dies Cinerum	Pascha
1861	f	19	xviii	27 Jan.	13 Feb.	31 Mart.
1862	e	1	*	16 Feb.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xi	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1864	c b	3	xxii	24 Jan.	10 Feb.	27 Mart.
1865	A	4	iii	12 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Feb.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vi	9 Feb.	26 Feb.	12 Apr.
1869	c	8	xvii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1870	b	9	xxviii	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Feb.	31 Mart.
1873	e	12	i	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1874	d	13	xii	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1875	c	14	xxiii	24 Jan.	10 Feb.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	13 Feb.	1 Mart.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Feb.	1 Apr.
1878	f	17	xxvi	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vii	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.
1880	d c	19	xviii	25 Jan.	11 Feb.	28 Mart.
1881	b	1	*	13 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xi	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.
1883	g	3	xxii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
1884	f e	4	iii	10 Feb.	27 Feb.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Feb.	10 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vi	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.
1888	A g	8	xvii	29 Jan.	15 Feb.	1 Apr.
1889	f	9	xxviii	17 Feb.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.
1891	d	11	xx	25 Jan.	11 Feb.	29 Mart.
1892	c b	12	i	14 Feb.	2 Mart.	17 Apr.
1893	A	13	xii	29 Jan.	15 Feb.	2 Apr.
1894	g	14	xxiii	21 Jan.	7 Feb.	25 Mart.
1895	f	15	iv	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dñi.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Indictio.	Dom. post Pentec.	1. Dominica Adventus.
1861	9 Maii	19 Maii	30 Maii	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii	8 Junii	19 Junii	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii	24 Maii	4 Junii	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii	15 Maii	26 Maii	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii	4 Junii	15 Junii	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii	20 Maii	31 Maii	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii	31 Maii	11 Junii	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii	16 Maii	27 Maii	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii	28 Maii	8 Junii	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii	19 Maii	30 Maii	15	27	1 Dec.
1873	22 Maii	1 Junii	12 Junii	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii	24 Maii	4 Junii	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii	16 Maii	27 Maii	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii	4 Junii	15 Junii	4	25	3 Dec.
1877	10 Maii	20 Maii	31 Maii	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii	9 Junii	20 Junii	6	24	1 Dec.
1879	22 Maii	1 Junii	12 Junii	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii	16 Maii	27 Maii	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii	5 Junii	16 Junii	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii	28 Maii	8 Junii	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii	13 Maii	24 Maii	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii	1 Junii	12 Junii	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii	24 Maii	4 Junii	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii	13 Junii	24 Junii	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii	29 Maii	9 Junii	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii	20 Maii	31 Maii	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii	9 Junii	20 Junii	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii	25 Maii	5 Junii	3	26	30 Nov.
1891	7 Maii	17 Maii	28 Maii	4	27	29 Nov.
1892	26 Maii	5 Junii	16 Junii	5	24	27 Nov.
1893	11 Maii	21 Maii	1 Junii	6	27	3 Dec.
1894	3 Maii	13 Maii	24 Maii	7	28	2 Dec.
1895	23 Maii	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Dec.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini. **duplex 2 classis.**
xxix	b	iv	2	**Octava S. Stephani.** duplex.
xxviij	c	iij	3	**Octava S. Joannis apost.** duplex.
xxvij	d	Prid	4	**Octava SS. Innocentium.** duplex.
				* Prima die libera post iv. Jan. **Titi ep. et conf.** duplex.
xxvj	e	Non.	5	**Vigilia Epiphaniæ.** semid. **Com. S. Telesphori pap. et mart.**
25. xxv	f	viij	6	Epiphania Domini. **duplex 1 classis.**
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ.
xxiij	A	vj	8	De Octava.
xxij	b	v	9	De Octava.
xxj	c	iv	10	De Octava.
xx	d	iij	11	De Oct. Com. S. **Hygini, P. M.**
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ. duplex.
				* **Dom. ij.** post Epiph. Festum SS. Nominis Jesu. **duplex 2 classis.**
xvij	g	xix	14	**Hilarii episc.** conf. et doct. duplex. **Com.** S. **Felicis** presb. **et M.**
xvj	A	xviij	15	**Pauli primi Eremitæ.** duplex. **Com. S. Mauri abbatis.**
xv	b	xvij	16	**Marcelli papæ et mart.** semid.
xiv	c	xvj	17	**Antonii abbatis.** duplex.
xiij	d	xv	18	Cathedra S. Petri Rom. **dup. maj. Comm. S. Priscæ V. et M.**
xij	e	xiv	19	**Canuti Regis et mart.** semid. ad lib. **Comm. SS. Marii, etc.**
xj	f	xiij	20	**Fabiani et Sebast. mart.** duplex.
x	g	xij	21	**Agnetis virg. et mart.** duplex.
ix	A	xj	22	**Vincentii et Anastasii, mart.** semid.
viij	b	x	23	**Raymundi de Pennafort conf.** semid. **Com. S. Emerentianæ virg. et mart.**
vij	c	ix	24	**Timothei episc. et mart.** duplex.
vj	d	viij	25	Conversio S. Pauli apost. **duplex majus.**
v	e	vij	26	**Polycarpi episc. et mart.** duplex.
iv	f	vj	27	**Joannis Chrysost. episc. conf. et doct.** duplex.
iij	g	v	28	**Agnetis secundo.**
ij	A	iv	29	**Francisci Salesii episc. conf** duplex.
j	b	iij	30	**Martinæ virg. et mart.** semid.
*	c	Prid	31	**Petri Nolasci conf.** duplex

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.		
xxix	d	Kal.	1	**Ignatii episcopi et martyris.** duplex
xxviij	e	iv	2	Purificatio B. M. V. **dup. 2. cl.**
xxvij	f	iij	3	**Blasii episcopi et martyris.**
25. xxvj	g	Prid.	4	**Andreæ Corsini episcopi et confessoris.** duplex.
xxv. xxiv	A	Non.	5	**Agathæ virginis et martyris.** duplex
xxiij	b	viij	6	**Dorotheæ virg. et martyris.**
xxij	c	vij	7	**Romualdi abbatis.** duplex.
xxj	d	vj	8	**Joannis de Matha confessoris.** duplex
xx	e	v	9	**Apolloniæ virg. et mart.**
xix	f	iv	10	**Scholasticæ virginis.** duplex.
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	**Valentini presbyteri et martyris.**
xiv	d	xv	15	**Faustini et Jovitæ mart.**
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	**Simeonis episc. et martyris.**
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. **duplex majus.**
vj	e	vij	23	**Petri Damiani episc. conf. et doctoris.** duplex. Comm. Vigiliæ.
v	f	vj	24	Mathiæ apostoli. **dupl. 2. cl.**
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno Bissextili Februarius est dierum **29**, et Festum S. Mathiæ celebratur **25** Februarii, et bis dicitur **Sexto Kalendas**, id est die **24** et die **25**, et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem, ut si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est **g**, etc. et Littera **f** bis servit **24** et **25**.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis	
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	Casimiri conf. semid. Comm. S. Luc papæ et mart.
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid	6	
xxiv	c	Non.	7	Thomæ de Aquino confessoris et doctori duplex. Com. SS. Perpetuæ et Felic tatis martyrum.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo conf. duplex
xxij	e	vij	9	Franciscæ viduæ. duplex.
xxj	f	vj	10	Quadraginta mart. semiduplex.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii papæ, confessoris et doctori duplex. * Feria vj. post Dom. Passionis. Festu Septem Dolorum B. M. V. duple majus.
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii episcopi et confessoris. duple
xiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	Joseph confessoris. dup. 2. cl.
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	Benedicti abbatis. duplex.
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	Annuntiationis B. Mariæ Virginis. duple 2. classis.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxix	g	Kal.	1	
xxviij	A	iv	2	**Francisci de Paula conf.** dup.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	**Isidori episc., confessoris et doctoris.** dup.
xxv. xxiv	d	Non.	5	**Vincentii Ferrerii confessoris.** duplex.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	**Leonis papæ, conf. et doct.** duplex. * **Dominica tertia post Pascha.** Festum Patrocinii S. Joseph. **dup. 2. cl.**
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	**Hermenegildi mart.** semidupl.
xv	f	xviij	14	**Tiburtii, Valeriani et Maximi martyrum.**
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	**Aniceti papæ et martyris.**
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	**Anselmi episc. conf. et doct.** duplex.
vij	g	x	22	**Soteris et Caji pont. et MM.** semiduplex.
vj	A	ix	23	**Georgii mart.** semiduplex.
v	b	viij	24	**Fidelis a Sigmaringa martyris.** duplex.
iv	c	vij	25	Marci evangelistæ. **dup. 2. cl.**
iij	d	vj	26	**Cleti et Marcellini pont. et mart.** semiduplex.
ij	e	v	27	
j	f	iv	28	**Vitalis mart.**
*	g	iij	29	**Petri mart.** duplex.
xxix	A	Prid.	30	**Catharinæ Senensis virginis.** duplex.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxviij	b	Kal.	1	Philippi et Jacobi ap. **dup. 2. cl.**
xxvij	c	vj	2	**Athanasii ep. C. et doct.** dup.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis. **dup. 2. cl. Coi S. Alexandri, etc. mart. ac Juvena episc. et conf.**
25. xxv	e	iv	4	**Monicæ viduæ.** duplex.
xxiv	f	iij	5	**Pii V. papæ et conf.** duplex.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis ante portam Latinam **dupl majus.**
xxij	A	Non	7	**Stanislai ep. et mart.** duplex.
xxj	b	viij	8	Apparitio S. Michaelis Archangeli **dupl majus.**
xx	c	vij	9	**Gregorii Nazianzeni episc. conf. et doc** duplex.
xix	d	vj	10	**Antonini ep. et conf.** dup. **Com. SS. Go diani et Epimachi MM.**
xviij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	**Nerei, Achillei, Domitillæ virg. atqu Pancratii mart.** semid.
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	**Bonifacii martyris.**
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	**Ubaldi episc. conf.** semidupl.
xij	d	xvj	17	**Paschalis Baylon conf.** dupl.
xj	e	xv	18	**Venantii martyris.** duplex.
x	f	xiv	19	**Petri Cœlestini papæ et conf.** dup. **Coi S. Pudentianæ virg.**
ix	g	xiij	20	**Bernardini Senensis conf.** semid.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	**Gregorii VII. papæ et conf.** dupl. **Comm. S. Urbani papæ et martyri**
iij	f	vij	26	**Philippi Nerii conf.** dup. **Com. S. Ele therii papæ et mart.**
ij	g	vj	27	**Mariæ Magdalenæ de Pazzis virginis.** d. **Com. S. Joannis P. et M.**
j	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	**Felicis papæ et martyris.**
xxviij	d	Prid	31	**Petronillæ virginis.**
				* **Fer. vj. post Oct. Corp. Christi.** Festi SS. Cordis Jes **dup. maj.**

JUNIUS

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxvij	e	Kal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	**Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum.**
xxv. xxiv	g	iij	3	
xxiij	A	Prid.	4	**Francisci Caracc. conf.** duplex.
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	**Norberti episc. et conf.** duplex.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	**Primi et Feliciani martyrum.**
xvij	g	iv	10	**Margaritæ reginæ Scot.** semid.
xvj	A	iij	11	Barnabæ apostoli. **duplex majus.**
xv	b	Prid.	12	**Joannis a S. Facundo conf.** duplex. **Comm. SS. Basilidis, etc.**
xiv	c	Idib.	13	**Antonii de Padua conf.** duplex.
xiij	d	xviij	14	**Basilii Magni episc., conf. et doct.** duplex.
xij	e	xvij	15	**Viti, Modesti atque Crescentiæ martyrum.**
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	**Marci et Marcelliani mart.**
viij	b	xiij	19	**Julianæ de Falconeriis virg.** duplex. **Comm. SS. Gervasii et Protasii martyrum.**
vij	c	xij	20	**Silverii papæ et martyris.**
vj	d	xj	21	**Aloysii Gonzagæ conf.** duplex.
v	e	x	22	**Paulini episc. et conf.**
iv	f	ix	23	**Vigilia.**
iij	g	viij	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. **dupl. 1. cl.**
ij	A	vij	25	**Gulielmi abb.** duplex. **Com. Oct.**
j	b	vj	26	**Joannis et Pauli mart.** duplex. **Comm. Oct.**
*	c	v	27	**De Oct. Nativit. S. Joannis.**
xxix	d	iv	28	**Leonis papæ et conf.** semid. **Comm. Oct. et Vigiliæ.**
xxviij	e	iij	29	Petri et Pauli apost. **dupl. 1. cl.**
xxvij	f	Prid.	30	**Commem. S. Pauli apostoli.** duplex. **cum Commem. S. Petri et Oct. S. Joannis.**

				Dom. j. [illegible] duplex 2. classis.
	g	[illegible]	1	Oct. S. Joannis Baptistæ. [illegible] Com. Oct. apost.
25.	A	vj	2	[illegible] dup. 2. cl. Com. SS. Processi et Martiniani mart.
	b	v	3	De Octava.
	c	iv	4	De Octava.
	d	iij	5	De Octava.
	e	[illegible]	6	Oct. apost. Petri et Pauli.
	f	Non.	7	
	g	viij	8	Elisabeth Reg. Port. viduæ.
	A	vij	9	
	b	vj	10	VII. Fratrum et SS. Rufinæ ac Secundæ mart.
	c	v	11	Pii papæ et mart.
	d	iv	12	Joannis Gualb. abb. Com. SS. Naboris et Felicis mart.
	e	iij	13	Anacleti papæ et mart.
	f	Prid.	14	Bonavent. episc., conf. et doct.
	g	Idib.	15	Henrici imperat. conf.
	A	xvij	16	B. V. M. de Monte Carm. dupl. maj.
	b	xvj	17	Alexii conf.
	c	xv	18	Camilli de Lellis conf. Com. S. Symphorosæ cum 7 filiis mart.
	d	xiv	19	Vincentii a Paulo conf.
	e	xiij	20	Hieronymi Æmiliani conf. Com. S. Margaritæ virg. et mart.
	f	xij	21	Praxedis virginis.
	g	xj	22	Mariæ Magdalenæ.
	A	x	23	Apollinaris episc. et mart. Com. S. Liborii episc. et conf.
	b	ix	24	Vig. et Com. S. Christinæ V. et M.
	c	viij	25	Jacobi apost. dupl. 2. cl. Com. S. Christophori mart.
	d	vij	26	Annæ Matris B. M. dup. maj.
	e	vj	27	Pantaleonis mart.
	f	v	28	Nazarii, Celsi et Victoris M., ac Innocentii papæ et conf.
	g	iv	29	Marthæ virg. Com. SS. Felicis, Simplicii, etc. M.
	A	iij	30	Abdon et Sennen mart.
25.	b	Prid.	31	Ignatii conf.

AUGUSTUS.

Cyclus pact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1	Petri ad Vincula. dup. maj. Comm. SS. Machabæorum mart.
xxiij	d	iv	2	Alph. Mariæ de Lig. E. et C. dup. Com. S. Stephani P. et M.
xxij	e	iij	3	Inventio S. Steph. protom. semid.
xxj	f	Prid.	4	Dominici confessoris. duplex.
xx	g	Non.	5	Dedic. S. Mariæ ad Nives. dup. maj.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Dñi. dup. maj. Com. SS. Xysti etc. Mart.
xviij	b	vij	7	Cajetani Thienæi conf. duplex. Com. S. Donati ep. et mart.
xvij	c	vj	8	Cyriaci, Largi et Smaragdi mart. semid.
xvj	d	v	9	Vigilia. Com. S. Romani mart.
xv	e	iv	10	Laurentii martyris. dup. 2. cl.
xiv	f	iij	11	De Oct. Com. SS. Tiburtii et Susannæ mart.
xiij	g	Prid.	12	Claræ virg. duplex. Com. Oct.
xij	A	Idib.	13	De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani martyrum.
xj	b	xix	14	De Oct. Comm. Vigil. et S. Eusebii confessoris.
x	c	xviij	15	Assumptio B. M. V. dup. 1. cl. * Dom. infra Oct. Ass. Festum S. Joachim conf. dup. maj.
ix	d	xvij	16	Hyacinthi conf. dup. Com. Oct.
viij	e	xvj	17	Octava S. Laurentii. duplex. Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18	De Oct. Com. S. Agapiti mart.
vj	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiij	20	Bernardi abbatis et D. dup. Com. Oct.
iv	b	xij	21	Joannæ Franc. dup. Com. Oct.
iij	c	xj	22	Oct. Assumpt. B. M. dup. Com. SS. Timothei, etc. mart.
ij	d	x	23	Philippi Ben. C. dup. Com. Vig.
	e	ix	24	Bartholomæi apost. d. 2. cl. Romæ 25.
	f	viij	25	Ludovici Reg. Fr. C. sem. In Gallia. duplex. Rom. 26.
xxix	g	vij	26	Zephyrini papæ et martyris.
xxviij	A	vj	27	Josephi Calasanctii conf. dup.
xxvij	b	v	28	Augustini episc., conf. et doct. dup. Com. S. Hermetis mart.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. dup. maj. Com. S. Sabinæ mart.
xxv	d	iij	30	Rosæ virg. Limanæ. duplex. Comm. S. Felicis etc. mart.
xxiv	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati conf. dup.

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis	
xxiij	f	Kal.	1	Ægidii abbat. Comm. SS. 12. Frat. ma
xxij	g	iv	2	Stephani Regis conf. semid.
xxj	A	iij	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	Laurentii Just. ep. conf. sem.
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	Nativitas B. M. V. duplex 2. cl. Com S. Adriani mart. * Dom. infra Oct. Festum SS. Nomi B. M. duplex majus.
xv	g	v	9	De Oct. Comm. S. Gorgonii M.
xiv	A	iv	10	Nicolai de Tolentino conf. dup. Com Oct.
xiij	b	iij	11	De Oct. Comm. SS. Proti, etc. M.
xij	c	Prid.	12	De Octava.
xj	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis. duplex majus. Com Oct.
ix	f	xvij	15	Oct. Nativ. B. Mariæ. duplex. Com S. Nicomedis mart. * Domin. iij. vel iv. Festum septem D iorum B. M. V. duplex majus.
viij	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani pont. et mart. se Com. S. Euphemiæ, etc.
vij	A	xv	17	Impressio Stigm. S. Francisci. duplex.
vj	b	xiv	18	Josephi a Cupertino conf. duplex.
v	c	xiij	19	Januarii ep. et Soc. mart. dup.
iv	d	xij	20	Eustachii et sociorum mart. dupl. Comm. Vigiliæ.
iij	e	xj	21	Matthæi ap. et evang. dup. 2. cl.
ij	f	x	22	Thomæ a Villanova ep. et conf. d. Comm. S. Mauritii et Soc. mart.
i	g	ix	23	Lini papæ et mart. sem. Com. S. Thecl virg. et mart.
*	A	viij	24	B. M. de Mercede. dupl. maj.
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	Cypriani et Justinæ martyrum.
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani mart. sem.
25. xxvj	e	iv	28	Wenceslai ducis et mart. sem.
xxv. xxiv	f	iij	29	Dedicatio S. Michaelis Archangeli. dupl 2. classis.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi presb. et doct. dup.

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis	
				* **Dominica j.** Festum SS. Rosarii B. M. V. **dup. maj.**
xxij	A	Kal.	1	**Remigii ep. et conf.** sem. ad lib. vel simplex de præcepto. In Gallia **duplex.**
xxj	b	vj	2	**Angelorum Custodum.** dupl.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	**Francisci confessoris.** duplex.
xviij	e	iij	5	**Placidi et Sociorum mart.**
xvij	f	Prid.	6	**Brunonis confessoris.** duplex.
xvj	g	Non.	7	**Marci papæ et confessoris. Com. SS. Sergii etc. martyrum.**
xv	A	viij	8	**Birgittæ viduæ.** duplex.
xiv	b	vij	9	**Dionysii, Rustici et Eleutherii martyrum.** semiduplex.
xiij	c	vj	10	**Francisci Borgiæ confessoris.** semiduplex.
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	**Eduardi regis conf.** semidup.
ix	g	Prid.	14	**Callisti papæ et mart.** duplex.
viij	A	Idib.	15	**Teresiæ virginis.** duplex.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	**Hedwigis viduæ.** semiduplex.
v	d	xv	18	Lucæ evangelistæ. **dup. 2. cl.**
iv	e	xiv	19	**Petri de Alcantara confessoris.** duplex.
iij	f	xiij	20	**Joannis Cantii conf.** duplex.
ij	g	xij	21	**Hilarionis abb. Com. SS. Ursulæ et Soc. virg. et mart.**
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	**Chrysanthi et Dariæ martt.**
xxvij	e	vij	26	**Evaristi papæ et martyris.**
xxvj	f	vj	27	**Vigilia.**
xxv	g	v	28	Simonis et Judæ apostolorum. **dup. 2. cl.**
25. xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	**Vigilia.**

[illegible]

[illegible] Limm. [illegible]

[illegible] Darf.

[illegible]

[illegible] Darf.

[illegible] Darf.

[illegible] Darf.

[illegible] Darf.

[illegible]

[illegible] Limm. [illegible]

[illegible] Darf.

[illegible] Darf.

[illegible] Darf.

[illegible] Darf.

[illegible] Darf.

[illegible]

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis	
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	**Bibianæ virg. et mart.** semid.
xviij	A	iij	3	**Francisci Xaverii conf.** dup.
xvij	b	Prid.	4	**Petri Chrysologi, episc. conf. et doctoris.** duplex. **Commemoratio S. Barbaræ virg. et mart.**
xvj	c	Non.	5	**Sabbæ abb. comm.**
xv	d	viij	6	**Nicolai ep. et conf.** duplex.
xiv	e	vij	7	**Ambrosii episc., conf. et eccles. doctoris.** duplex.
xiij	f	vj	8	Immac. Concept. B. M. V. **dup. 2. cl.**
xij	g	v	9	**De Octava.**
xj	A	iv	10	**De Oct. Com. S. Melchiadis.**
x	b	iij	11	**Damasi papæ et confessoris.** sem. **Com. Oct.**
ix	c	Prid.	12	**De Octava.**
viij	d	Idib.	13	**Luciæ virg. M.** dup. **Comm. Oct.**
vij	e	xix	14	**De Octava.**
vj	f	xviij	15	**Oct. Imm. Conceptionis.** dupl.
v	g	xvij	16	**Eusebii ep. et mart.** semid.
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	**Vigilia.**
*	e	xij	21	Thomæ apostoli. **duplex 2. cl.**
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	**Vigilia.**
xxvj	b	viij	25	Nativitas D. N. Jesu Christi. **duplex 1. classis.**
25. xxv	c	vij	26	Stephani protomartyris. **duplex 2. classis. Com. Oct.**
xxiv	d	vj	27	Joannis apost. et evang. **dup. 2. cl. Com. Octavarum.**
xxiij	e	v	28	SS. Innocentium. **duplex 2. classis. Com. Octavarum.**
xxij	f	iv	29	**Thomæ Cantuar. episc. et mart.** semid. **Comm. Octavarum.**
xxj	g	iij	30	**De Dom. infra Oct. Nat. vel de Oct. cum Com. Octavarum.**
19. xx	A	Prid.	31	**Silvestri papæ et conf.** duplex. **Commem. Octavarum.**

Hæc Epacta **19.** nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero **xix**

DUÆ TABELLÆ

EX SUPERIORIBUS RUBRICIS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesp. cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt, deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur, quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex j. classis, et Dñica j. cl. erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1. quia si ad eum tam Duplex, quam Dñica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet : 1. Translatio de primo Officium de secundo. Id est, Duplex j. classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dñica j. classis : quia cum in his Regulis dicitur, De primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum, cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis annotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ et Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS,

in quibus nulla fit commem. quorumcumque Festorum occurr. nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis, cum tribus anteced. et duobus sequent. diebus.
Ascensio Domini.
Pentec., cum duobus seq. diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum SS. Apost. Petri et Pauli.
Assumptio B. Mariæ Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS,

In quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum sanctissimi Nominis Jesu.
Festum sanctissimæ Trinitatis.
Festum Pretios. Sang. D. N. J. C.
Purificatio }
Annuntiatio }
Visitatio } B. Mariæ Virg.
Nativitas }
Conceptio Immac. }
Natalitia duodecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festa S. Stephani Protomart. et SS. Innocentium.
Festum S. Joseph.
Patrocinium S. Joseph.
Inventio sanctæ Crucis.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis, quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In Albis.
Pentecostes.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione et tunc de iis fit semper commem. in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda }
Tertia } Adventus.
Quarta }

Dominicæ { Septuagesimæ. / Sexagesimæ. / Quinquagesimæ.

Secunda }
Tertia } Quadragesimæ.
Quarta }

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM,

Quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio S. Crucis.
Festum vij. Dolorum }
Festum de Monte Carm. }
Festum ad Nives }
Festum SS. Nominis } B. Mariæ.
Festum de Mercede }
Festum SS. Rosarii }
Præsentatio }
Conversio S. Pauli Apostoli.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum S. Joannis ante Portam Lat.
Apparitio S. Michaelis Archangeli.
Festum SS. Cordis Jesu.
Festum S. Barnabæ Apostoli.
Festum S. Annæ Matris B. V. Mariæ.
Festum S. Petri ad Vincula.
Festum S. Joachim Confessoris.
Festum Decollat. S. Joannis Baptistæ.
Festum Patronorum minus principalium.

FERIÆ MAJORES,

de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, et
Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE.

	Vigilia.	Feria major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex j. classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ij classis.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum.	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam.	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex.	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S Maria in Sabbato.	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, Officium de secundo.
2. Officium de primo, translatio de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo, Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ : alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, nisi sit j. vel ij. classis et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proxime sequentem diem : quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Oct.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria iv. Cinerum usque ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum SS. Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transfertur : ideo quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, et de eis fiat Officium Semiduplex : nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque Festi : de Quatuor Temporibus, et Feria ij. Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quæcumque.
Dominica maj. seu j. et ij. cl. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex secundæ classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus seu Titulus Eccles.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et S. Maria in Sabbato. Feria et Vigilia non concurrunt.

Notandum, quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium et commemoratio de Octava.

In secundis Vesperis diei octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis; seu Patronus vel Titulus, aut dedicatio Ecclesiæ, quia tunc de Festo fieret Officium, et de Octava commem. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi, cum commem. Octavæ S. Joannis.

In secundis Vesperis Duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de Semid. de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de sancta Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

Dicenda ante divinum Officium.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit : et dicitur flexis genibus.

Sacrosanctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

Dicendæ ante Lectiones in Officio novem et trium Lectionum.

In primo Nocturno, et pro ij. et v. Feria.

Absolutio.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.
3. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Am.

In secundo Nocturno, et pro iij. et vj. Feria.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, et pro Feria iv. et Sabbato.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

9. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto ix. Lect., octava Bened. erit :

Cujus Festum cólimus, ipse, vel ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur Quorum, vel Quarum Festum cólimus, ipsi, vel ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si officium fit de sancta Maria, octava Bededictio erit :

Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit :

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio iij. Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto, et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex iij. Nocturno, prima Benedictio erit :

1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat ℟. Amen.

2 Divínum auxílium.

3 Ad societátem.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit :

1 Evangélica léctio.

2 Divínum auxílium.

3 Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit :

1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad societátem.

In Officio de sancta Maria in Sabbato, Absolutio, et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

N.B. Asteriscum in Antiphonis designare ibi frangendas esse Antiphonas in Officio Semiduplicis et ritus inferioris.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem; sed líbera nos a malo. Amen.

AVE María grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, et in hora mortis nostræ. Amen

In principio Matutini, et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

DOMINE, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me

festína. Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia ad omnes Horas per totum Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. **Adorémus Dóminum. * Qui fecit nos.** Repetitur. **Adorémus Dóminum, qui fecit nos.**

Psalmus 94

Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi, Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentec. usque ad Dom. proximiorem Kal. Octobris.

Hymnus.

Nocte surgéntes, vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, simul et perénnem
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spiritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Sequens Hymnus dicitur a Dñica proximiori Kalendis Octobris usque ad Advent.

Hymnus.

Primo die, quo Trinitas
Beáta mundum cóndidit,

Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat :
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyus :
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :
Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus.
Ut quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
Jam nunc, patérna cláritas,
Te postulámus áffatim,
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.
Ne fœda sit, vel lúbrica,
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.
Mundi Redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas :
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Servíte Dómino.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic Versus Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.
Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.
Servite Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est val[de] * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éri[pe] ánimam meam : * salvum [me] fac propter misericórdiam tua[m].
Quóniam non est in morte [qui] memor sit tui : * in inférno [au]tem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, [la]vabo per síngulas noctes lectu[m] meum : * lácrymis meis stratu[m] meum rigábo.
Turbátus est a furóre ócul[us] meus : * inveterávi inter omn[es] inimícos meos.
Discédite a me, omnes qui op[e]rámini iniquitátem : * quónia[m] exaudívit Dóminus vocem fl[e]tus mei.
Exaudívit Dóminus deprecati[ó]nem meam, * Dóminus orati[ó]nem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbént[ur] veheménter omnes inimíci me[i] : * convertántur et erubésca[nt] valde velóciter.

Per Annum. Aña. Servite D[ó]mino in timóre, et exultáte [ei] cum tremóre.

Aña. Deus judex justus.

Psalmus 7.

Domine Deus meus, in te sp[e]rávi : * salvum me fac [ex] ómnibus persequéntibus me, [et] líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánima[m] meam, * dum non est qui re[di]mat, neque qui salvum fáci[at].
Dómine Deus meus, si fe[ci] istud, * si est iníquitas in m[a]nibus meis :
Si réddidi retribuéntibus mi[hi] mala, * décidam mérito ab i[ni]mícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánima[m] meam, et comprehéndat,

concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcepto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.
Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.
Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.
In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.
Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.
Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.
Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum só-

nita : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo : * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum : * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo : * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus : * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius

Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbitis Gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus; * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído; quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo : * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Aña. Deus judex justus, fortis et longánimis, numquid irascétur per síngulos dies?

Aña. Tu, Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum et gémitum páuperum * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos : * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea : * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : *

nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum : linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum glorífiçat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Aña. Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exaudi, Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Resp. ut in Proprio de Temp. assignantur.

Pro ij. Lectione, Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iij. Lectione, Bened. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei ; * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me, Dómine.

Aña. Propter verba.

Psalmus 16.

EXAUDI, Dómine, justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum

conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum. Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Aña. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo : quod semper fit, quando Aña incipit a primo Versu Psalmi, et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Aña, sive integra dicatur, sive tantum inchoata ; si tamen eadem sint verba, et continuetur Aña cum Psalmo.

Psalmus 17

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea :* Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adjútor meus : * et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitáti conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérun me : * præoccupavérunt me lá quei mortis.
In tribulatióne mea invocáv Dóminum, * et ad Deum meur clamávi :
Et exaudívit de templo sanct suo vocem meam : * et clamo meus in conspéctu ejus introívi in aures ejus.
Commóta est, et contrémui terra :* fundaménta móntiun conturbáta sunt, et commó ta sunt, quóniam irátus est eis
Ascéndit fumus in ira ejus, e ignis a fácie ejus exársit : * car bónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cœlos, et descéndit * et calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, e volávit : * volávit super penna ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulun suum, in circúitu ejus taberná culum ejus : * tenebrósa aqu in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conspéctu eju nubes transiérunt, * grando e carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus et Altíssimus dedit vocem suam * grando et carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, et diss pávit eos : * fúlgura multiplic vit, et conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aqu rum : * et reveláta sunt fund ménta orbis terrárum.
Ab increpatióne tua, Dómine, ab inspiratióne spíritus iræ tua Misit de summo et accépit me * et assúmpsit me de aquis mu tis.
Erípuit me de inimícis meis for

tissimis, et ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:
Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.
Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris: * et cum viro innocénte ínnocens eris.
Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.
Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.
Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.
Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:
Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea.
Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar donec defíciant.
Confríngam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos.
Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.
Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.
Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.
Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
Vivit Dóminus, et benedíctus

Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.
Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.
Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.
Magníficans salútes Regis ejus, et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Aña. Díligam te, Dómine, virtus mea.
℣ Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine. ℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.
Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v. Lectione, Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vj. Lectione, Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :
Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
ómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiánturvoces eórum.

Aña. Exáudiat.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Per Annum, Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Aña. Dómine.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinaverunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum. Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.
Ben. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viij. Lectione, Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Pro ix. Lectione, Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lect. in Dominicis et Festis tantum : in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur ix. aut iij. Resp.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus : te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem : omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli : tibi cœli, et univérsæ potestátes,
Tibi Chérubim et Séraphim, incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra : majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus,
Te Prophetárum laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia,
Patrem imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum et únicum Fílium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, Christe.
Tu Patris sempitérnus es Filius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo : aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes : in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni : quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine : et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos : et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies, benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum : et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto : sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine : miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES, ℣.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Aña. Allelúia.

Psalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc, * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos : * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubilate Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus :

:onfiteántur tibi pópuli omnes : terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noter, benedícat nos Deus : * et nétuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri, et Filio.

Per Annum, Aña. Allelúia, llelúia.

Aña. Tres púeri.

Canticum trium Puerorum.
Danielis 3. e

BENEDICITE, ómnia ópera Dómini, Dómino, * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et estus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et rigus, Dómino.
Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícat terra Dóminum : * audet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa rminántia in terra, Dómino.
nedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.
Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti et húmiles corde, Dño.
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen. In aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, Aña. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus.
Aña. Allelúia.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ, et lumen.

te eum, cœli cœlórum : *
æ omnes, quæ super cœ-
it, laudent nomen Dó-

se dixit, et facta sunt :
nandávit, et creáta sunt.
ea in ætérnum, et in
n sæculi : * præcéptum
et non præteríbit.
e Dóminum de terra, *
es, et omnes abyssi.
grando, nix, glácies,
procellárum : * quæ fá-
erbum ejus.
, et omnes colles : * li-
ctífera, et omnes cedri.
, et univérsa pécora : *
es, et vólucres pen-

erræ, et omnes pópuli :
ipes et omnes júdices

s et vírgines : senes cum
bus laudent nomen Dó-
* quia exaltátum est no-
us solíus.
sio ejus super cœlum et
: * et exaltávit cornu
sui.
s ómnibus sanctis ejus :
Israel, pópulo appropin-
sibi.
ion dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

ATE Dómino cánticum
vum : * laus ejus in ec-
Sanctórum.
r Israel in eo, qui fecit
* et fílii Sion exúltent in
io.
nt nomen ejus in choro :
mpano et psaltério psal-
.
eneplácitum est Dómino
ulo suo : * et exaltábit
étos in salútem.

Exultábunt sancti in glória, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a Dom. iij. post Pentec. usque ad Advent.

Capitulum. *Apoc.* 7. c

BENEDICTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen ℟. Deo grátias

Sic respondetur in fine ómnium Capitulorum.

Ab Octava Pentecostes usque ad Dñicam proximiorem Kalendis Octobris.

Hymnus

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans corúscat;
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur:
Ut reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

A Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Advent.

Hymnus.

Æterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.
Hoc excitátus lúcifer
Solvit polum calígine,
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte, spes redit,
[illegible]ris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ. *Luc.* 1. *g*

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:
Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui:
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Aña et Oratio propria: et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo Com. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commem. de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Commem. secundum illius dignitatem : et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur Aña. Salve Regina, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus, in adjutórium, ut supra. 14.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum.
Aña. Allelúia.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me : et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi : * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dñicis, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalt.

Psalmus 117.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quó-

niam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.
Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.
Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.
Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.
Vox exultatiónis, et salútis : * in tabernáculis justórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi quóniam ex[a]dísti me : * et factus es mihi salútem.
Lápidem, quem reprobavér[u]ædificántes : * hic factus est caput ánguli.
A Dómino factum est istud et est mirábile in óculis [n]stris.
Hæc est dies, quam fecit Dó[mi]nus : * exultémus, et lætém[ur] in ea.
O Dómine, salvum me fac, Dómine, bene prosperáre : benedíctus qui venit in nómi[ne] Dómini.
Benedíximus vobis de domo [Dó]mini : * Deus Dóminus, et il[lu]xit nobis.
Constitúite diem solémnem [in] condénsis, * usque ad cor[nu] altáris.
Deus meus es tu, et confitéb[or] tibi : * Deus meus es tu, exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam ex[au]dísti me : * et factus es mihi salútem.
Confitémini Dómino quóni[am] bonus : * quóniam in sæcul[um] misericórdia ejus.

Psalmus 118.

BEATI immaculáti in via, * q[ui] ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testim[o]nia ejus : * in toto corde exq[uí]runt eum.
Non enim qui operántur iniq[ui]tátem, * in viis ejus ambu[la]vérunt.
Tu mandásti * mandáta tua [cu]stodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ me[æ] * ad custodiéndas justificatió[nes] tuas!
Tunc non confúndar, * cum p

spéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.
RETRIBUE servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.
Increpásti supérbos, * maledícti qui declinant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dñica, ut in Psalterio et in Festo SS. Trinitatis.

Symbolum S. Athanasii.

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam Fidem.
Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.
Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.
Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.
Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.
Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, *

æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni; * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum, ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus, * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem; * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem, non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos: sedet ad déxteram Dei Patris omnipo-

téntis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.
Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et reddEitúri sunt de factis própriis ratiónem.
Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala, in ignem ætérnum.
Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.
Glória Patri, et Fílio.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. *d*

REGI sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, sed tunc dicto ℟. brevi, dicitur Dóminus vobíscum, et Oratio. Dómine, Deus omnípotens, ut infra. 24.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgentiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur, ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

... in Choro legitur Mar- ... Et quando dicenda ... de B. Maria, præpo- ... tioni Martyrologii. ... bdomadarius dicit ... in conspéctu Dómini. ... Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter : ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra ; sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dñicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentec. usque ad Advent. exclusive.

Lectio brevis.
2. *Thess.* 3. *b*
OMINUS autem dírigat corda
et córpora nostra in chari-
Dei, et patiéntia Christi.
autem, Dómine, miserére
is. ℟. Deo grátias.
ost Lect. brevem dicitur ℣.
tórium nostrum in nómine
ini. ℟. Qui fecit cœlum et
am. ℣. Benedícite. ℟. Deus.
Dóminus nos benedícat,
b omni malo defendat, et
itam perdúcat ætérnam:
délium ánimæ per miseri-
iam Dei requiéscant in pa-
. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
AD PRIMAM.

ter noster. Ave María. Credo.
eus, in adjutórium, ut
a. 14.

Hymnus.

lucis orto sídere,
eum precémur súpplices,
diúrnis áctibus
ervet a nocéntibus.
uam refrénans témperet,
tis horror ínsonet;
m fovéndo cóntegat,
anitátes háuriat.
pura cordis íntima,
stat et vecórdia:
is terat supérbiam
s cibíque párcitas.
cum dies abscésserit,
émque sors redúxerit,
di per abstinéntiam
canámus glóriam.
Patri sit glória,
que soli Fílio,
Spíritu Paráclito,
:, et per omne sæculum.
nen.

Per Annum, Aña.
i qui ámbulant.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine, loco Ps. Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam :
Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Judica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.
Proba me, Dómine, et tenta

me : * ure renes meos et cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.
Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum, Dómine :
Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine, diléxi decórem domus tuæ : * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :
In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.
Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.
Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens : * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.
Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :
Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.
Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in Ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.
Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.
Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.
Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 25.

Deinde dicitur Psalm. 118.

BEATI immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti : * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ : * ad custodiéndas justificatiónes tuas !
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

icatiónes tuas custódiam :
me derelínquas usque-
ie.
uo córrigit adolescéntior
suam? * in custodiéndo
ines tuos.
corde meo exquisívi te :
repéllas me a mandátis

de meo abscóndi elóquia
ut non peccem tibi.
íctus es, Dómine : * doce
stificatiónes tuas.
iis meis, * pronuntiávi
judícia oris tui.
testimoniórum tuórum
átus sum, * sicut in óm-
divítiis.
indátis tuis exercébor : *
siderábo vias tuas.
tificatiónibus tuis meditá-
non oblivíscar sermónes

IBUE servo tuo, vivífica
e : * et custódiam sermó-
os.
óculos meos, * et consi-
mirabília de lege tua.
ego sum in terra : * non
idas a me mandáta tua.
pívit ánima mea deside-
ustificatiónes tuas, * in
témpore.
ásti supérbos : * maledí-
ui declínant a mandátis

a me oppróbrium, et con-
um : * quia testimónia tua
sívi.
n sedérunt príncipes, et
sum me loquebántur : *
autem tuus exercebátur
tificatiónibus tuis.
et testimónia tua meditá-
ea est : * et consílium
justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Aña. Beáti qui ámbulant in lege tua, Dómine.

Capitulum. *Zach.* 8. *d*

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.
℟. Deo grátias.
℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

KYRIE, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen. ℣. Et ego ad te,

Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te. ℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam. ℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. ℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. ℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et Spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium nostrum, et Confíteor Deo omnipoténti, etc. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ ij., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me. ℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me. ℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. ℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis. ℣. Bénedic, ánima mea, Dómin[o]. ℟. Et ómnia, quæ intra m[e] sunt, nómini sancto ejus. ℣. B[é]nedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retrib[u]tiónes ejus. ℣. Qui propitiát[ur] ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitát[es] tuas. ℣. Qui rédimit de intérit[u] vitam tuam. ℟. Qui corónat t[e] in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti beátæ Maríæ semper virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ sanctis Apóstolis Petro et Paulo ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere mea culpa, mea culpa, me[a] máxima culpa. Ideo prec[or] beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Ar[ch]ángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolo[s] Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pr[o] me ad Dóminum Deum no[s]trum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípoten[s] Deus, et dimíssis peccát[is] tuis perdúcat te ad vitam æté[r]nam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem et ubi dicitur vobis fratres, [et] vos fratres, dicatur tibi pate[r] et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur, ℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, et ópera. Per Dñum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus. Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen. ℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter: ultimo additur, Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis. 2. *Thess.* 3. *b*

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post Lect. brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. ℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam: et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FESTIS

Per Annum.

Post Ps. Deus, in nómine, dicuntur tantum Psalm. Beáti, et Retríbue, 21. Deinde Aña competens, et reliqua ut supra in Dñica. 23. Sed in Duplicibus et infra Octavas non dicuntur Preces. Dicto Benedicámus Dómino, dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro.

Deinde dicitur ℣. Pretiósa, cum reliquis ut supra. 24.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dicitur Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María. Deus, in adjutórium. 14.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flammescat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum.
Aña. Allelúia.

In feriali Officio per Annum.
Aña. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

ébar in testimóniis tuis
péctu regum : * et non
lébar.
itábar in mandátis tuis,
iléxi.
i manus meas ad man-
, quæ diléxi : * et exer-
justificatiónibus tuis.
R esto verbi tui servo
, * in quo mihi spem

consoláta est in humi-
ea : * quia elóquium
vificávit me.
iníque agébant usque-
: * a lege autem tua
linávi.
fui judiciórum tuórum a
Dómine : * et consolá-

ténuit me, * pro pecca-
derelinquéntibus legem

les mihi erant justifica-
uæ, * in loco peregrina-
eæ.
fui nocte nóminis tui,
: * et custodívi legem

ta est mihi : * quia ju-
ónes tuas exquisívi.
nea, Dómine, * dixi cu-
legem tuam.
itus sum fáciem tuam in
de meo : * miserére mei
m elóquium tuum.
i vias meas : * et con-
des meos in testimónia

sum, et non sum tur-
ut custódiam mandáta

peccatórum circumpléxi
: * et legem tuam non
litus.
nocte surgébam ad con-

fiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

BONITATEM fecísti cum servo tuo, Dómine : * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri, et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me : * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ,

et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.
Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.
Sequens Capitulum, et alia in aliis Horis, dicuntur in Dñicis a iij. post Pentecosten usque ad Adventum, ℟℟. brevia, etiam eodem tempore similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

Capit. 1. *Joan.* 4. *c*

Deus cháritas est : et qui manet in charitáte, in Deo manet, et Deus in eo.
℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In. Glória Patri. Inclína. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
In feriali Officio per Annum. Aña. Deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum.

Capit. *Jerem.* 17. *c*

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.
℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana. ℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.
Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.
Deus, in adjutórium. 14.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum. Aña. Allelúia.
In feriali Officio per Annum. Aña. Adjuva me.

Psalmus.

Defecit in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium ?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me ; * et custódiam testimónia oris tui.
In ætérnum, Dómine : * verbum tuum pérmanet in cœlo.
In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.
Quomodo diléxi legem tuam, Dómine ? * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.
Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.
Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo !
A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.
Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.
Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributiónem.
Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.
Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.
Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.
Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non con-

fúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.
Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.
Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.
Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.
Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.
Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.
Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. *Galat.* 6.

ALTER altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In. ℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum

Aña. Adjuva me, et salvu ero, Dómine.

Capit. Alter altérius.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam ℣. Semper laus ejus in ore me In. Glória Patri. Benedícam. Dóminus regit me, et nihil mi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi m collocávit.

Quando ad Matutinum dict sunt Preces, flexis genibus d citur: Kyrie, eléison. Christe eléison. Kyrie, eléison. Pate noster, secreto. ℣. Et ne nos in dúcas in tentatiónem. ℟. Sed l bera nos a malo. ℣. Dómin Deus virtútum convérte nos. Et osténde fáciem tuam, et salv érimus. ℣. Exúrge, Christe, ád juva nos. ℟. Et líbera nos pro pter nomen tuum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. E clamor meus ad te véniat. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María
Deus, in adjutórium, ut supr 14.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum
Amen.

Dominicis per Annum,
Alleluia.
riali Officio per Annum,
spice in me.

Psalmus.

BILIA testimónia tua: *
eo scrutáta est ea ánima

itio sermónum tuórum
at: * et intelléctum dat
s.
im apérui, et attráxi spí-
* quia mandáta tua de-
am.
in me, et miserére mei,
dum judícium diligén-
omen tuum.
s meos dírige secúndum
m tuum: * et non do-
r mei omnis injustítia.
e me a calúmniis hómi-
* ut custódiam mandáta

tuam illúmina super
tuum: * et doce me ju-
iónes tuas.
aquárum deduxérunt
ei: * quia non custodié-
gem tuam.
es, Dómine: * et rectum
m tuum.
sti justítiam testimónia
* et veritátem tuam ni-

ere me fecit zelus meus:
oblíti sunt verba tua ini-
ei.
n elóquium tuum vehe-
: * et servus tuus dilé-
d.
céntulus sum ego, et con-
s: * justificatiónes tuas
m oblítus.
a tua, justítia in ætér-
* et lex tua véritas.
átio et angústia invené-
runt me: * mandáta tua medi-
tátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vidi quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.
Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.
Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.
Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.
Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.
Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est
Vivet ánima mea, et laudábit te, * et judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, sicut ovis quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.
Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 1. *Cor.* 6. *d*

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.
℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum.
Aña. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Empti enim.
℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et. Glória Patri. Rédime. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio conveniens.

sperǣ in Dñica, et in Fe-
habentur inferius post Lau-
Sabbati.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

noster, Ave María. Credo.
ómine, lábia mea, ut 1.
itat. Veníte, * Exultémus
no. Ps. Jubilémus Deo, ut 2.

Hymnus.

so reféctis ártubus,
preto cubíli súrgimus:
, Pater, canéntibus
e te depóscimus.
igua primum cóncinat,
entis ardor ámbiat:
tuum sequéntium
ancte, sis exórdium.
it tenébræ lúmini,
x diúrno síderi,
lpa, quam nox íntulit,
labáscat múnere.
mur iidem súpplices,
ut omnes ámputes,
te canéntium
éris omni témpore.
a, Pater piíssime,
que compar Unice,
Spíritu Paráclito,
ans per omne sǽculum.
ien.

itatoria per Ferias dicun-
feriali Officio ab Octava
costes usque ad Adven-
Hymni vero tam ad Ma-
m, quam ad Laudes et
ras, et Añæ Nocturno-
ut infra.

Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

MINUS illuminátio mea et
alus mea, * quem timébo?
nus protéctor vitæ meæ, *
trepidábo?
appròpiant super me no-
s, * ut edant carnes meas;

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prǽlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini : * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.
Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.
Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.
Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.
Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.
Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.
Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Aña. Dóminus defénsor vi[tæ] meæ.
Aña. Adoráte.

Psalmus 28.

Afferte Dómino fílii Dei : afférte Dómino fílios ari[e]tum :
Afférte Dómino glóriam et h[o]nórem, afférte Dómino glóri[am] nómini ejus : * adoráte Dó[mi]num in átrio sancto ejus.
Vox Dómini super aquas, De[us] majestátis intónuit : * Dómi[nus] super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte : * v[ox] Dómini in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis [ce]dros : * et confrínget Dómi[nus] cedros Líbani :
Et comminuet eas tamquam [vi]tulum Líbani : * et dilé[ctus] quemádmodum fílius unic[or]nium.
Vox Dómini intercidéntis fl[am]mam ignis : * Vox Dómini c[on]cutiéntis desértum, et com[mo]vébit Dóminus desértum [Ca]des.
Vox Dómini præparántis cerv[os], et revelábit condénsa : * et [in] templo ejus omnes dicent [glo]riam.
Dóminus dilúvium inhabit[áre] facit : * et sedébit Dóminus [rex] in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo [suo] dabit : * Dóminus benedícet [pó]pulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Dómine, q[uó]niam suscepísti me : * [nec] delectásti inimícos meos su[per] me.
Dómine Deus meus, clam[ávi] ad te, * et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab infé[rno]

ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me : * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Añt. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Añt. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea ; * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul

advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beati, quorum remíssæ su iniquitátes: * et quoru tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputá Dóminus peccátum; * nec e in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérun ossa mea, * dum clamárem tot die.

Quóniam die ac nocte gravát est super me manus tua: * co versus sum in ærúmna me dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum ti feci: * et injustítiam meam no abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum m injustítiam meam Dómino: * tu remisísti impietátem peccá mei.

Pro hac orábit ad te omnis sa ctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aqu rum multárum * ad eum n approximábunt.

Tu es refúgium meum a trib latióne, quæ circúmdedit me * exultátio mea, érue me a c cumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et i struam te in via hac, qua g diéris: * firmábo super te o los meos.

Nolíte fíeri sicut equus et m lus, * quibus non est intell ctus.

In camo et freno maxíllas eóru constrínge, * qui non appr ximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * s rántem autem in Dómino m sericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et ex táte justi, * et gloriámini om recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me, Dómine.

Aña. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exultate justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Timeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt :* ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus, * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Utéruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguā tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde ; * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.
Aña. Rectos decet collaudátio.
Aña. Expúgna.

Psalmus 34.

Judica, Dómine, nocéntes
* expúgna impugnántes
Apprehénde arma et scutu
* et exúrge in adjutór
mihi.
Effúnde frámeam, et concl
advérsus eos, qui persequ
tur me : * dic ánimæ m
Salus tua ego sum.
Confundántur et revereán
* quæréntes ánimam meam
Avertántur retrórsum, et
fundántur * cogitántes
mala.
Fiant tamquam pulvis ant
ciem venti : * et Angelus
mini coárctans eos.
Fiat via illórum ténebræ e
bricum : * et Angelus Dó
pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondé
mihi intéritum láquei sui :
pervácue exprobravérunt
mam meam.
Véniat illi láqueus, quem
rat : et cáptio, quam abscó
apprehéndat eum : * et i
queum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultáb
Dómino : * et delectábitu
per salutári suo.
Omnia ossa mea dicent :
mine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu f
rum ejus : * egénum et p
rem a diripiéntibus eum.
Surgéntes testes iníqui, *
ignorábam, interrogábant
Retribuébant mihi mala pr
nis : * sterilitátem ánimæ
Ego autem cum mihi m
essent, * induébar cilício.
Humiliábam in jejúnio áni
meam : * et orátio mea in
meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.
Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.
Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.
Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.
Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.
Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.
Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.
Exúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.
Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.
Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.
Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.
Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.
Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.
Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.
Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.
Dómine, in cœlo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.
Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.
Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.
Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.
Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non véniat mihi pes supérbiæ, * et manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt qui operántur

iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.
Aña. Expúgna impugnántes me.
Aña. Revéla

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.
Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.
Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.
Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.
Revéla Dómino viam tuam et spera in eo : * et ipse fáciet.
Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : et judícium tuum tamquam merídiem, * súbditus esto Dómino, et ora eum.
Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.
Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.
Quóniam qui malignántur exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.
Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.
Mansuéti autem hereditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.
Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.
Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt
tóres : * intendérunt
suum.
Ut dejíciant páuperem e
pem : * ut trucídent rectos
Gládius eórum intret in
ipsórum : * et arcus eórui
fringátur.
Mélius est módicum ju
super divítias peccatórum
tas.
Quóniam bráchia pecca
conteréntur : * confírm
tem justos Dóminus.
Novit Dóminus dies imm
tórum : * et heréditas eór
ætérnum erit.
Non confundéntur in té
malo, et in diébus famis
rabúntur : * quia pecc
períbunt.
Inimíci vero Dómini mox
norificáti fúerint et exal
deficiéntes, quemádmodu
mus defícient.
Mutuábitur peccátor, et n
vet : * justus autem mis
et tríbuet.
Quia benedicéntes ei he
bunt terram : * maledi
autem ei disperíbunt.
Apud Dóminum gressus
nis dirigéntur : * et via
volet.
Cum cecíderit, non colli
* quia Dóminus suppóni
num suam.
Júnior fui, étenim sénui
non vidi justum derelí
nec semen ejus quærens p
Tota die miserétur et c
dat : * et semen illíus in
dictióne erit.
Declína a malo, et fac b
* et inhábita in sæcul
culi.

uia Dóminus amat judícium,
t non derelínquet sanctos suos:
in ætérnum conservabúntur.
njústi puniéntur : * et semen
mpiórum períbit.
usti autem hereditábunt ter-
am : * et inhabitábunt in sæ-
culum sæculi super eam.
)s justi meditábitur sapiéntiam,
* et lingua ejus loquétur judí-
cium.
Lex Dei ejus in corde ipsíus : *
et non supplantabúntur gres-
sus ejus.
Consíderat peccátor justum : *
et quærit mortificáre eum.
Dóminus autem non derelín-
quet eum in mánibus ejus : *
nec damnábit eum cum judi-
cábitur illi.
Expécta Dóminum, et custódi
viam ejus : et exaltábit te, ut
hereditáte cápias terram : * cum
períerint peccatóres, vidébis.
Vidi ímpium superexaltátum : *
et elevátum sicut cedros Líbani.
Et transívi, et ecce non erat :
* et quæsívi eum, et non est in-
véntus locus ejus.
Custódi innocéntiam, et vide
æquitátem : * quóniam sunt re-
líquiæ hómini pacífico.
Injústi autem disperíbunt si-
mul : * relíquiæ impiórum interí-
bunt.
Salus autem justórum a Dómi-
no : * et protéctor eórum in
témpore tribulatiónis.
Et adjuvábit eos Dóminus, et
liberábit eos : * et éruet eos a
peccatóribus, et salvábit eos :
quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira
tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ
sunt mihi : * et confirmásti su-
per me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a
fácie iræ tuæ : * non est pax ós-
sibus meis a fácie peccatórum
meórum.
Quóniam iniquitátes meæ su-
pergréssæ sunt caput meum : *
et sicut onus grave graváta
sunt super me.
Putruérunt, et corrúptæ sunt
cicatríces meæ, * a fácie insi-
piéntiæ meæ.
Miser factus sum, et curvátus
sum usque in finem : * tota die
contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti
sunt illusiónibus : * et non est
sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, et humiliátus
sum nimis : * rugiébam a gé-
mitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidé-
rium meum : * et gémitus meus
a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est,
derelíquit me virtus mea : * et
lumen oculórum meórum, et
ipsum non est mecum.
Amíci mei, et próximi mei *
advérsum me appropinquavé-
runt, et stetérunt.
Et qui juxta me erant, de
longe stetérunt : * et vim fa-
ciébant qui quærébant áni-
mam meam.
Et qui inquirébant mala mihi,
locúti sunt vanitátes ; * et dolos
tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus
non audiébam : * et sicut mu-
tus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non
áudiens : * et non habens in ore
suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.
Aña. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mart., ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Mart., ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont., et non Pont, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde, ut 14.
Aña. Miserére.

Psalmus 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

o iniquos vias tuas : * et
ad te converténtur.
ı me de sanguínibus ,
Deus salútis meæ : * et
bit lingua mea justítiam

ie , lábia mea apéries : *
neum annuntiábit laudem

am si voluísses sacrifí-
dedíssem útique : * ho-
tis non delectáberis.
icium Deo spíritus contri-
is : * cor contrítum, et hu-
um , Deus , non despícies.
ne fac , Dómine , in bona
áte tua Sion : * ut ædifi-
r muri Jerúsalem.
acceptábis sacrifícium ju-
oblatiónes, et holocáu-
tunc impónent super al-
ıum vítulos.
Miserére mei , Deus.
Intéllige.

Psalmus 5.

BA mea áuribus pércipe ,
ómine , * intéllige clamó-
neum.
le voci oratiónis meæ :
meus , et Deus meus.
iam ad te orábo : * Dó-
, mane exáudies vocem
ı.
astábo tibi , et vidébo :
iiam non Deus volens ini-
em tu es.
: habitábit juxta te malí-
; * neque permanébunt
i ante óculos tuos.
omnes , qui operántur
tátem : * perdes omnes ,
oquúntur mendácium.
ı sánguinum et dolósum
ınábitur Dóminus : * ego
ı in multitúdine miseri-
e tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine , deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum , linguis suis dolóse agébant : * júdica illos , Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis , secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te , Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes , qui díligunt nomen tuum , * quóniam tu benedíces justo.

Dómine , ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Intéllige clamórem meum, Dómine.

Aña. Deus, Deus meus.

Psalmus 62.

Deus , Deus meus , * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta , et ínvia , et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi , ut vidérem virtútem tuam , et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri, et Fílio.
Aña. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.
Aña. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ.

Cap. 12.

Confitebor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tu consolátus es me.
Ecce Deus salvátor meus duciáliter agam, et non t
Quia fortitúdo mea, e mea Dóminus, * et fac mihi in salútem.
Hauriétis aquas in gáu fóntibus salvatóris : * et in die illa : Confitémi mino, et invocáte nome
Notas fácite in pópulis ventiónes ejus : * men quóniam excélsum est ejus.
Cantáte Dómino, quóni gnífice fecit, * annuntiáte univérsa terra.
Exúlta et lauda habitáti * quia magnus in médio t ctus Israel.
Aña. Convérsus est furor Dómine, et consolátus es
Aña. Laudáte.

Psalmus 148

Laudate Dóminum de * laudáte eum in e
Laudáte eum, omnes ejus : * laudáte eum, virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et l laudáte eum, omnes ste lumen.
Laudáte eum, cœli cœló et aquæ omnes, quæ sup los sunt, laudent nome
Quia ipse dixit, et facta * ipse mandávit, et creát
Státuit ea in ætérnum, sæculum sæculi : * præ pósuit, et non præteríbi
Laudáte Dóminum de te dracónes, et omnes aby
Ignis, grando, nix, g spíritus procellárum : * q ciunt verbum ejus.

…s, et omnes colles : * li-
…ructifera, et omnes cedri.
…, et univérsa pécora : *
…tes, et vólucres pennátæ :
…terræ, et omnes pópuli :
…ıcipes et omnes júdices

…es et vírgines : senes cum
…ibus laudent nomen Dó-
… * quia exaltátum est no-
…ejus solíus.
…ssio ejus super cœlum et
… : * et exaltávit cornu
… sui.
…us ómnibus sanctis ejus :
…Israel, pópulo appropin-
… sibi.
…non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

…TATE Dómino cánticum
…ovum : * laus ejus in ec-
…Sanctórum.
…ur Israel in eo, qui fecit
… * et fílii Sion exúltent in
…uo.
…nt nomen ejus in choro :
…ympano et psaltério psal-
….
…beneplácitum est Dómino
…pulo suo : * et exaltábit
…iétos in salútem.
…ibunt sancti in glória, *
…ıntur in cubílibus suis.
…tiónes Dei in gútture eó-
… * et gládii ancípites in
…us eórum :
…aciéndam vindíctam in
…ibus : * increpatiónes in
…is.
…ligándos reges eórum in
…édibus : * et nóbiles eó-
… mánicis férreis.
…iant in eis judícium con-
…um : * glória hæc est óm-
…sanctis ejus.
…non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.
Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri, et Fílio.

Aña. Laudáte Dóminum de cœlis.

Capit. seq. dicitur in feriali Officio, ab Octava Pentec. usque ad Adventum.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

SPLENDOR patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégat lúbricam.
Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat :
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus ,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.
Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit :
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius ,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum , ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus , Aña.

Benedíctus Dñus Deus Israel.

In Feriis Quatuor Temp., et Vigil. quæ jejunantur, post Añam ad Benedictus , et in Vesperis ad Magnificat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus : aliis temp. non dicuntur.

Kyrie , eléison. Christe , eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi , Dómine , miserére mei. ℟. Sana ánimam meam , quia peccávi tibi. ℣. Convértere , Dómine , úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua , Dómine , super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et s[...] cti tui exúltent. ℣. Dómi[...] salvum fac Regem. ℟. Et exá[...] nos in die , qua invocavéri[...] te. ℣. Salvum fac pópulum tu[...] Dómine , et bénedic heredi[...] tuæ. ℟. Et rege eos , et ext[...] illos usque in ætérnum. ℣. [...] ménto congregatiónis tuæ. [...] Quam possedísti ab inítio. [...] Fiat pax in virtúte tua. ℟. [...] abundántia in túrribus tuis[...] Orémus pro fidélibus defún[...] ℟. Réquiem ætérnam dona [...] Dómine , et lux perpétua lú[...] eis. ℣. Requiéscant in pace[...] Amen. ℣. Pro frátribus no[...] abséntibus. ℟. Salvos fac se[...] tuos , Deus meus , speránte[...] te. ℣. Pro afflíctis , et capt[...] ℟. Líbera eos , Deus Israel[...] ómnibus tribulatiónibus [...] ℣. Mitte eis , Dómine , auxí[...] de sancto. ℟. Et de Sion t[...] eos. ℣. Dómine , exáudi or[...] nem meam. ℟. Et clamor m[...] ad te véniat. Deinde dicitu[...]

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad [...] Dómine : * Dómine, ex[...] vocem meam.
Fiant aures tuæ intendénte[...] in vocem deprecatiónis mea[...]
Si iniquitátes observáveris , [...] mine :* Dómine, quis sustin[...]
Quia apud te propitiátio est[...] et propter legem tuam sust[...] te , Dómine.
Sustínuit ánima mea in v[...] ejus : * sperávit ánima me[...] Dómino.
A custódia matutína usqu[...] noctem : * speret Israel in [...]
Quia apud Dóminum miser[...] dia : * et copiósa apud eum [...] émptio.

se rédimet Israel, * ex óm-
iniquitátibus ejus.
a Patri, et Fílio.
ito Psalmo, dicitur ℣. Dó-
Deus virtútum, convérte
℟. Et osténde fáciem tuam,
vi érimus. ℣. Exúrge, Chri-
ádjuva nos. ℟. Et líbera
ropter nomen tuum. ℣.
ne, exáudi oratiónem
. ℟. Et clamor meus ad te
t. ℣. Dóminus vobíscum.
cum spíritu tuo.
inde dicitur Oratio propria.
ando in feriali Officio fiunt
nem. communes de S. Ma-
de Apostolis, et de Pace,
eas tam in Laud. quam in
fit sequens Com. de Cruce.
Per signum Crucis de ini-
nostris líbera nos, Deus
r. ℣. Omnis terra adóret
t psallat tibi. ℟. Psalmum
nómini tuo, Dómine.
Orémus. Oratio.
PETUA nos, quæsumus Dó-
ine, pace custódi: quos
ignum sanctæ Crucis re-
e dignátus es.
æ Commem. de Cruce fit
, quando non dicuntur
s in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA.

Matutinum. Invitatorium.
mus Deo * Salutári no-
Ps. Veníte, exultémus, ut
2.

Hymnus.

SORS patérni lúminis,
ux ipse lucis, et dies,
m canéndo rúmpimus:
e postulántibus.
tenébras méntium:
catérvas dæmonum:
le somnoléntiam,
gritántes óbruat.
Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

DIXI: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.
Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.
Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum:
Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.
Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.
Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.
Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.
Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui, et non apérui os

meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.
A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.
Et tabéscere fecísti, sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.
Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.
Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.
Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novũ,* carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.
Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, et locútus sum ; * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto n postulásti : * tunc dixi : Ec vénio.
In cápite libri scriptum est me, ut fácerem voluntátẽ tua * Deus meus, vólui, et lege tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam ecclésia magna, * ecce láb mea non prohibébo : Dómin tu scisti.
Justítiam tuam non abscóndi corde meo : * veritátem tua et salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdi tuam et veritátem tuam * concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne lon fácias miseratiónes tuas a m * misericórdia tua et véritas t semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt mala, quorum non est núm rus : * comprehendérunt iniquitátes meæ, et non pó ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super ca los cápitis mei : * et cor me derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, éruas me : * Dómine, ad juvándum me réspice.
Confundántur et revereán simul, qui quærunt ánim meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et vereántur : * qui volunt m mala.
Ferant conféstim confusión suam, * qui dicunt mihi : Eu euge.
Exúltent et læténtur super omnes quæréntes te : * et dic semper : Magnificétur Dómin qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum,

pauper : * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.
Aña. Ut non delínquam in lingua mea.
Aña. Sana.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus ?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare

contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me ?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Aña. Sana, Dómine, ánimam meam : quia peccávi tibi.
Aña. Eructávit.

Psalmus 43.

DEUS, áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.
Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.
Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :
Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :
Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.
Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.
In te inimícos nostros ventilábimus cornu ; * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.
Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.
Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.
In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.
Nunc autem repulísti et con fudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.
Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.
Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.
Vendidísti pópulum tuum sin prétio : * et non fuit multitúd in commutatiónibus eórum.
Posuísti nos oppróbrium vicíni nostris, * subsannatiónem e derísum his, qui sunt in cii cúitu nostro.
Posuísti nos in similitúdiner Géntibus : * commotiónem c pitis in pópulis.
Tota die verecúndia mea contr me est, * et confúsio faciéi me coopéruit me.
A voce exprobrántis, et obl quéntis : * a fácie inimíci, persequéntis.
Hæc ómnia venérunt super no nec oblíti sumus te : * et iníqu non égimus in testaménto tu
Et non recéssit retro cor n strum : * et declinásti sémit nostras a via tua :
Quóniam humiliásti nos in lo afflictiónis, * et coopéruit n umbra mortis.
Si oblíti sumus nomen Dei n stri, * et si expándimus man nostras ad deum aliénum :
Nonne Deus requíret ista ? * ip enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortific mur tota die : * æstimáti sum sicut oves occisiónis.
Exúrge, quare obdórmis, D mine ? * exúrge, et ne repéll in finem.
Quare fáciem tuam avértis

oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ ?
Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.
Exúrge, Dómine, ádjuva nos; * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam :* et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.
Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dñus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.
Aña. Eructávit cor meum verbum bonum.
Aña. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, vehementer eleváti sunt.
Aña. Adjútor in tribulatiónibus.
Aña. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiã tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus : ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes gentes : * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.
Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

nclinábo in parábolam aurem neam : * apériam in psaltério ıropositiónem meam.
:ur timébo in die mala? * iníuitas calcánei mei circúmlabit me :
)ui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.
Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.
Non vidébit intéritũ, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie, et progénie :* vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.
Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.
Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos :
Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.
Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.
Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.
Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei.
Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.
Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.
Aña. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.
Aña. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.
A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.
Deus maniféste véniet : * Deus noster, et non silébit.
Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.
Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.
Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.
Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.
Audi pópulus meus, et loquar : Israel, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.
Non in sacrifíciis tuis árguam te ; * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.
Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.
Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.
Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?
Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.
Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum ?
Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum.
Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.
Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.
Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.
Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.
Intellígite hæc qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.
Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte ?
Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.
Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.
Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.
Proptérea Deus déstruet te in finem : * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :
Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.
Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.
Confitébor tibi in sæculum quia fecísti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.
Aña. Deus deórum Dóminus locútus est

Per Annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Mart., ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont., ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Dele, Dómine, iniquitátem meam. Ps. Miserére. 48.

Salutáre.

Psalmus 42.

ca me, Deus, et discérne
usam meam de gente non
a, * ab hómine iníquo et
o érue me.
tu es, Deus, fortitúdo mea:
re me repulísti, et quare
incédo, dum afflígit me
cus?
e lucem tuam et veritátem
: * ipsa me deduxérunt,
duxérunt in montem san-
tuum, et in tabernácula

troíbo ad altáre Dei: * ad
, qui lætíficat juventútem
.
tébor tibi in cíthara, Deus,
meus: * quare tristis es
a mea? et quare contúr-
e?
in Deo, quóniam adhuc
tébor illi: * salutáre vultus
et Deus meus.
Salutáre vultus mei, et
meus.
Ad te de luce vígilo, Deus.
eus, Deus meus, ut 49.
Cunctis diébus.

nt. Ezechiæ. *Is.* 38. *b*

dixi: In dimídio diérum
eórum * vadam ad portas

ivi resíduum annórum meó-
* dixi: Non vidébo Dómi-
Deum in terra vivéntium.
spiciam hóminem ultra,
abitatórem quiétis.
rátio mea abláta est, et
lúta est a me, * quasi ta-
culum pastórum:
sa est velut a texénte, vita
dum adhuc ordírer, suc-
me: * de mane usque ad
ram fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.
Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cœlis. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum,

et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.
Iesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

Eréxit nobis Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur 52.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster áspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te sancte Christe, póscimus :
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes manusque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus :
Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum : * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris

deprecatiónem meam : * inténde mihi, et exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea ; * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.
Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.
Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.
Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam ?
Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.
Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.
Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus :
Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.
Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.
Véspere, et mane et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.
Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus, * et appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.
Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.
Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.
Viri sánguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.
Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.
Aña. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.
In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabán-

tur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.
Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.
Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :
In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.
In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.
Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.
Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.
Misit de cœlo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.
Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, * et lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super cœlos, Deus : * et in omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.
Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.
Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cíthara : * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :
Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos, Deus : * et super omnem terram glória tua.
Aña. Quóniam in te confídit ánima mea.
Aña. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte, fílii hóminum.
Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.
Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.
Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.
Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.
Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.
Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut viventes, sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.
Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes gentes; * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus, Dómine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient quia Deus dominábitur Jacob, * et fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.
Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.
Aña. Justa judicáte fílii hóminum.
Aña. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.
Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.
Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.
Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur diléeti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.
Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.
Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?
Nonne tu, Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris ?
Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.
Aña. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.
Aña. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.
Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.
Quoúsque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérsi vos : tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ.
Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.
Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.
Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus non emigrábo.
In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.
Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.
Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.
Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.
Semel locútus est Deus, duo

udívi, quia potéstas Dei
et tibi, Dómine, miseri-
ı :* quia tu reddes uni-
e juxta ópera sua.

Psalmus 63.

UDI, Deus, oratiónem
neam cum déprecor :* a
e inimíci éripe ánimam
ı.
xísti me a convéntu mali-
ium :* a multitúdine ope-
ım iniquitátem.
exacuérunt ut gládium
ıs suas :* intendérunt ar-
rem amáram, ut sagit-
ı occúltis immaculátum.
ı sagittábunt eum, et
imébunt :* firmavérunt
ermónem nequam.
vérunt ut abscónderent
os :* dixérunt : Quis vi-
eos?
iti sunt iniquitátes :* de-
int scrutántes scrutínio.
et homo ad cor altum :*
ıltábitur Deus.
æ parvulórum factæ sunt
eórum :* et infirmátæ
contra eos linguæ eórum.
rbáti sunt omnes qui vi-
t eos :* et tímuit omnis

nuntiavérunt ópera Dei :*
a ejus intellexérunt.
itur justus in Dómino,
rábit in eo,* et lauda-
r omnes recti corde.
Nonne Deo subjécta erit
mea?
Benedícite.

Psalmus 65.

ATE Deo omnis terra,
almum dícite nómini ejus :
glóriam laudi ejus.
Deo : quam terribília
ópera tua, Dómine! * in
multitúdine virtútis tuæ men-
tiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, et psal-
lat tibi :* psalmum dicat nó-
mini tuo.
Veníte, et vidéte ópera Dei :*
terríbilis in consíliis super fílios
hóminum.
Qui convértit mare in áridam,
in flúmine pertransíbunt pede :
* ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua
in ætérnum, óculi ejus super
gentes respíciunt :* qui exá-
sperant, non exalténtur in se-
metípsis.
Benedícite Gentes Deum no-
strum :* et audítam fácite vo-
cem laudis ejus.
Qui pósuit ánimam meam ad
vitam :* et non dedit in com-
motiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos, Deus :*
igne nos examinásti, sicut ex-
aminátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, po-
suísti tribulatiónes in dorso no-
stro :* imposuísti hómines su-
per cápita nostra.
Transívimus per ignem et
aquam :* et eduxísti nos in
refrigérium.
Introíbo in domum tuam in ho-
locáustis :* reddam tibi vota
mea, quæ distinxérunt lábia
mea.
Et locútum est os meum,* in
tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam
tibi cum incénso aríetum :*
ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, et narrábo,
omnes qui timétis Deum,*
quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi,*
et exaltávi sub lingua mea.

iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus: * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum:
Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.
Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * utquid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo; * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dñus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei; Regis mei qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjún-

alléntibus, * in médio
ulárum tympanistriárum.
lésiis benedícite Deo Dó-
* de fóntibus Israel.
njamin adolescéntulus, *
ntis excéssu.
pes Juda, duces eórum: *
pes Zábulon, príncipes
hali.
, Deus, virtúti tuæ: *
na hoc, Deus, quod
as es in nobis.
plo tuo in Jerúsalem, *
ferent reges múnera.
a feras arúndinis, con-
io taurórum in vaccis
rum: * ut exclúdant eos,
robáti sunt argénto.
gentes, quæ bella vo-
vénient legáti ex Ægy-
Æthiópia prævéniet ma-
us Deo.
terræ, cantáte Deo: *
Dómino:
Deo, qui ascéndit su-
lum cœli, * ad Oriéntem.
dabit voci suæ vocem
, date glóriam Deo su-
srael, * magnificéntia
et virtus ejus in núbibus.
lis Deus in sanctis suis,
srael ipse dabit virtú-
t fortitúdinem plebi suæ,
díctus Deus.
Benedícite gentes Deum
m.
Annum, ℣. Deus, vitam
annuntiávi tibi. ℟. Po-
lácrymas meas in con-
tuo.
uno Mart., ℣. Magna est
ejus in salutári tuo. ℟.
n et magnum decórem
s super eum.
plúribus Mart. ℣. Justi
in perpétuum vivent. ℟.

Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Conf. Pont., ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Conf. non Pont. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

AD LAUDES,

Aña. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea. Ps. Miserére. 48.

Aña. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti :*et exsultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.
Aña. Te decet hymnus, Deus, in Sion.
Aña. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus. Psalm. Deus, Deus meus, * ad te. 49.
Aña. Dóminus judicábit.

Cant. Annæ 1. *Reg.* 2.

Exsultavit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :
Dilatátum est os meum super inimícos meos : * quia lætáta sum in salutári tuo.
Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.
Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :
Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.
Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accincti sunt róbore.
Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.
Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.
Dóminus mortíficat et vivíficat * dedúcit ad ínferos et redúcit
Dóminus páuperem facit, e ditat, * humíliat, et súblevat.
Súscitat de púlvere egénum * et de stércore élevat páuperem :
Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.
Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :
Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.
Aña. Dóminus judicábit fine terræ.
Aña. Cœli cœlórum laudát Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis, ut 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenébræ, et núbila
Confúsa mundi, et túrbida
Lux intrat : albéscit polus :
Christus venit : discédite.
Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.
Te, Christe, solum nóvimus
Te mente pura, et símplici,
Flendo et canéndo, quæsumus
Inténde nostris sénsibus.

t multa fucis illita ,
luce purgéntur tua :
era lux cœléstium
u seréno illúmina.
Patri sit glória ,
que soli Fílio ,
Spíritu Paráclito ,
:, et per omne sæculum.
nen.
pléti sumus mane miseri-
a tua. ℟. Exultávimus , et
táti sumus.
Ad Benedictus, Aña.
nanu ómnium qui odérunt
líbera nos , Dómine.
eces, quando dicuntur, ha-
ur 52.

FERIA QUINTA.

Matutinum, Invitatorium.
inum , qui fecit nos , *
te adorémus. Ps. Veníte ,
émus. 2.

Hymnus.

x atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium :
confiténtes póscimus
iste judex córdium :
iferas piácula ,
ésque mentis ábluas :
ésque , Christe , grátiam ,
rceántur crímina.
s ecce torpet ímpia ,
n culpa mordet nóxia ;
úra gestit tóllere ,
:. Redémptor , quærere.
élle tu calíginem
nsecus quam máxime ;
beáto gáudeat
ollocári lúmine.
ta , Pater piíssime ,
ique compar Unice ,
Spíritu Paráclito
nans per omne sæculum.
nen.
Dómine Deus.

Psalmus 68.

SALVUM me fac , Deus , * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.
Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.
Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.
Laborávi clamans , raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei , dum spero in Deum meum.
Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei , * qui odérunt me gratis.
Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui , tunc exsolvébam.
Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.
Non erubéscant in me , qui expéctant te , Dómine , * Dómine virtútum.
Non confundántur super me , * qui quærunt te , Deus Israel.
Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.
Extráneus factus sum frátribus meis , * et peregrínus fíliis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.
Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.
Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : * tempus beneplá-citi Deus.
In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salú-tis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infí-gar : * líbera me ab iis, qui odé-runt me, et de profúndis aquá-rum.
Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat su-per me púteus os suum.
Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem mise-ratiónum tuárum réspice in me.
Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.
Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reve-réntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me : * impropé-rium expectávit cor meum, et misériam.
Et sustínui qui simul contrista-rétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.
Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributió-nes, et in scándalum.
Obscuréntur óculi eórum ne ví-deant : * et dorsum eórum semper incúrva.
Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehén-dat eos.
Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.
Quóniam quem tu percussísti persecúti sunt : * et super do-lórem vúlnerum meórum ad-didérunt.
Appóne iniquitátem super ini-quitátem eórum : * et non in-trent in justítiam tuam.
Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.
Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscépit me.
Laudábo nomen Dei cum cán-tico : * et magnificábo eum in laude :
Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producén-tem et úngulas.
Videant páuperes, et læténtur ; * quærite Deum, et vivet ánima vestra :
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.
Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitá-tes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * et here-ditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possi-débit eam : * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad ad-juvándum me festína.
Confundántur, et revereántur * qui quærunt ánimam meam :
Avertántur retrórsum, et eru-béscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi : Euge, euge

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.
Aña. Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.
Aña. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.
Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :
Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.
Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.
Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.
Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.
Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam et sénium : * Deus, ne derelínquas me.
Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :
Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :
Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.
Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.
Exultábunt lábia mea cum can-

távero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.
Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiã tuam fílio regis:
Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.
Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.
Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem
Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.
Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :
Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum cora[m] illo.
Et vivet, et dábitur ei de au[ro] Arábiæ, et adorábunt de ip[so] semper : * tota die benedi[-]cent ei.
Et erit firmaméntum in terr[a] in summis móntium, super extollétur super Líbanum fru[-]ctus ejus : * et florébunt de ci[-]vitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum i[n] sæcula : * ante solem pérma[-]net nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omne[s] tribus terræ : * omnes gent[es] magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israe[l] * qui facit mirabília solus :
Et benedíctum nomen majest[á]tis ejus in ætérnum : * et re[-]plébitur majestáte ejus omn[is] terra : fiat, fiat.
Aña. Esto mihi, Dómine, i[n] Deum protectórem.
Aña. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * hi[s] qui recto sunt corde !
Mei autem pene moti su[nt] pedes : * pene effúsi sunt gre[s]sus mei.
Quia zelávi super iníquos, pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus mor[ti] eórum ; * et firmaméntum i[n] plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt * et cum homínibus non fla[-]gellabúntur :
Ideo ténuit eos supérbia, opérti sunt iniquitáte et im[-]pietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iniqu[i]tas eórum : * transiérunt affectum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso ?
Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :
Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.
Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo ? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.
Tu fecísti omnes términos terræ, * æstátem et ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne obliviscáris voces inimicórũ tuórum : * supérbia eóru[m] qui te odérunt, ascéndit se[m]per.
Aña. Liberásti virgam here[di]tátis tuæ.
Aña. Et invocábimus.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus, * c[on]fitébimur, et invocábim[us] nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua cum accépero tempus, ego [ju]stítias judicábo.
Liquefácta est terra, et om[nes] qui hábitant in ea : * ego c[on]firmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis : Nolíte iníq[ue] ágere : * et delinquéntibu[s] Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum co[rnu] vestrum : * nolíte loqui adv[er]sus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, ne[que] ab Occidénte, neque a desé[rtis] móntibus : * quóniam Deus [ju]dex est.
Hunc humíliat, et hunc ex[al]tat : * quia calix in ma[nu] Dómini vini meri plenus [mi]sto.
Et inclinávit ex hoc in h[oc] verúmtamen fæx ejus non exinaníta : * bibent omnes p[ec]catóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæ[cu]lum : * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia córnua peccatór[um] confríngam : * et exaltabún[tur] córnua justi.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus : * Israel magnum nomen ej[us].
Et factus est in pace locus ej[us] * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcu[um] * scutum, gládium et bell[um]

...inans tu mirabíliter a món-
... ætérnis : * turbáti sunt
...s insipiéntes corde.
...iérunt somnum suum : *
...hil invenérunt omnes viri
...árum in mánibus suis.
...crepatióne tua, Deus Ja-
* dormitavérunt qui ascen-
...t equos.
...erríbilis es, et quis resí-
...ibi? * ex tunc ira tua.
...ælo audítum fecísti judí-
: * terra trémuit et quiévit,
... exúrgeret in judícium
, * ut salvos fáceret omnes
...uétos terræ.
...iam cogitátio hóminis con-
...tur tibi : * et relíquiæ co-
...ónis diem festum agent

...te, et réddite Dómino
...estro : * omnes qui in cir-
...ejus affértis múnera.
...bili et ei qui aufert spíri-
...príncipum, * terríbili apud
... terræ.
Et invocábimus nomen
..., Dómine.
Tu es Deus.

Psalmus 76.

...ce mea ad Dóminum cla-
...návi : * voce mea ad Deum,
...éndit mihi.
...e tribulatiónis meæ Deum
...isívi, mánibus meis nocte
...a eum : * et non sum de-
...s.
...it consolári ánima mea,
...mor fui Dei, et delectátus
..., et exercitátus sum, et
...it spíritus meus.
...cipavérunt vigílias óculi
: * turbátus sum, et non
...locútus.
...ávi dies antíquos : * et an-
...ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus : * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 77.

Attendite, pópule meus, legem meam : * inclináte

aurem vestram in verba oris mei.
Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.
Quanta audívimus , et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.
Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.
Narrántes laudes Dómini , et virtútes ejus , * et mirabília ejus quæ fecit.
Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.
Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.
Fílii qui nascéntur , et exúrgent , * et narrábunt fíliis suis :
Ut ponant in Deo spem suam , et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant.
Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans :
Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.
Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.
Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus, quæ osténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti , * in campo Táneos.
Interrúpit mare , et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.
Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.
Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?
Quóniam percússit petram , et fluxérunt aquæ , * et torréntes inundavérunt.
Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo:
Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob , et ira ascéndit in Israel.
Quia non crediderúnt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :
Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cœli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum , * et panem cœli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.
Tránstulit Austrum de cœlo : * et indúxit in virtúte sua Africum.
Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt et saturáti sunt nimis , et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.
Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.
Cum occíderet eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.
Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.
Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei.
Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.
Ipse autem est misericors, et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.
Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :
Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso ?
Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.
Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis.
Sicut pósuit in Ægypto signa sua ; * et prodígia sua in campo Táneos.
Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.
Misit in eos cœnomyiam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum : * et labóres eórum locústæ.
Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem, immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.
Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.
Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.
In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptíli-

bus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.
Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.
Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.
Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.
Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.
Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.
Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.
Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.
Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit.
Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.
Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.
Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtántes accépit eum.
Páscere Jacob servum suum : * et Israel hereditátem suam :
Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.
Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.
Aña. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.
Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.
Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.
Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?
Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :
Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.
Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.
Adjuva nos, Deus, salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos; * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :
Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.
Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

de vicínis nostris séptu-
n sinu eórum : * impro-
ı ipsórum , quod expro-
unt tibi , Dómine.
ltem pópulus tuus, et oves
: tuæ , * confitébimur tibi
ılum.
ıeratiónem et generatió-
annuntiábimus laudem

Psalmus 79.

regis Israel , inténde : *
ui dedúcis velut ovem
seph.
des super Chérubim , *
stáre coram Ephraim ,
nin , et Manásse.
poténtiam tuam, et veni,
lvos fácias nos.
convérte nos : * et os-
fáciem tuam , et salvi
.
e Deus virtútum , * quo-
irascéris super oratiónem
ui?
s nos pane lacrymárum :
tum dabis nobis in lácry-
mensúra ?
ti nos in contradictiónem
nostris : * et inimíci no-
bsannavérunt nos.
virtútum , convérte nos :
sténde fáciem tuam , et
rimus.
n de Ægypto transtulísti :
isti gentes , et plantásti
íneris fuísti in conspéctu
* plantásti radíces ejus,
lévit terram.
it montes umbra ejus : *
ista ejus cedros Dei.
dit pálmites suos usque ad
: * et usque ad flumen
gines ejus.
id destruxísti macériam ejus , * et vindémiant eam omnes , qui prætergrediúntur viam ?

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum , convértere : * réspice de cœlo , et vide , et vísita víneam istam.

Et pérfice eam , quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam , et salvi érimus.

Aña. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum , ℣. Gaudébunt lábia mea , cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea , quam redemísti.

Pro uno Mart. , ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plur. Mart., ℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini , omnes recti corde.

Pro Conf. Pont., et non Pont. ℣. Amávit eum Dóminus , et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua , et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD LAUDES.

Aña. Tibi soli peccávi, Dómine, miserére mei. Ps. Miserére mei. 48.

Aña. Dómine.

Psalmus 89.

DOMINE, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit;

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórũ.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige

Aña. Dómine, refúgium factus es nobis.

Aña. In matutínis meditábor in te. Ps. Deus Deus meus. 49.

Aña. Cantémus.

Cant. Moysi. *Exodi* 15.

CANTEMUS Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare:

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ ;
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?
Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :
Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine :
Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.
Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Aña. Cantémus Dómino glorióse.

Aña. In sanctis ejus laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit áurea :
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.
Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.
Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.
Speculátor adstat désuper
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Am.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.

In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 52.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.
Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus;
Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Am.

Aña. Exultáte.

Psalmus 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israel est * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti, * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te :* exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti :* diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

łequo judicátis iniquitátem :
łácies peccatórum súmitis ?
łáte egéno, et pupíllo : *
łlem, et páuperem justifi-

łe páuperem : * et egénum
łanu peccatóris liberáte.
łérunt, neque intellexérunt,
łebris ámbulant : * move-
łr ómnia fundaménta ter-

łixi : Dii estis : * et fílii
łi omnes.
łutem sicut hómines mo-
łi : * et sicut unus de prin-
łs cadétis.
ł, Deus, júdica terram :
łniam tu hereditábis in
łus géntibus.
Exultáte Deo adjutóri no-

Tu solus.

Psalmus 82.

łs, quis símilis erit tibi? *
łe táceas, neque compe-
ł, Deus :
łam ecce inimíci tui sonué-
* et qui odérunt te, ex-
łnt caput.
łpópulum tuum maligna-
łt consílium : * et cogita-
łt advérsus sanctos tuos.
łnt : Veníte, et disper-
ł eos de gente : * et non
łrétur nomen Israel ultra.
łam cogitavérunt unaními-
łsimul advérsum te testa-
łm disposuérunt, taberná-
łlumæórum et Ismahelítæ :
ł, et Agaréni, Gebal, et
łn, et Amalec : * alieni-
łcum habitántibus Tyrum.
łn Assur venit cum illis :
ł sunt in adjutórium fíliis

łlis sicut Mádian, et Sí-
łMN.

saræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.
Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb; * et Zébee, et Sálmana :
Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.
Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :
Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.
Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacry-

márum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: *áuribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.
Añа. Tu solus Altíssimus super omnem terram.
Añа. Benedixísti.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos, Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam:
Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INCLINA, Dómine, aurem tuam et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.
Omnes gentes quascúmque fe-

císti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.
Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.
Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo; et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.
Aña. Benedixísti, Dómine, terram tuam.
Aña. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic
Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.
Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.
Et quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ : * et erróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.
Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.
Aña. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericordias Dómini * in ætérnum cantábo.
In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.
Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.
Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam :
Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æqu... bitur Dómino : * símilis erit D... in fíliis Dei?
Deus, qui glorificátur in con... lio sanctórum : * magnus ... terríbilis super omnes, qui ... circúitu ejus sunt.
Dómine Deus virtútum, qu... símilis tibi? * potens es, D... mine, et véritas tua in circúit... tuo.
Tu domináris potestáti maris * motum autem flúctuum ej... tu mítigas.
Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum : * in bráchio virtút... tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cœli, et tua est terra orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * Aquilónem et mare tu creásti.
Thabor et Hermon in nómin... tuo exultábunt : * tuum brá... chium cum poténtia.
Firmétur manus tua, et exal... tétur déxtera tua : * justítia ... judícium præparátio sedis tu...
Misericórdia et véritas præc... dent fáciem tuam : * beátu... pópulus, qui scit jubilatióne...
Dómine, in lúmine vultus t... ambulábunt, et in nómine tu... exultábunt tota die : * et in ju... stítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eóru... tu es : * et in beneplácito tu... exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio n... stra : * et sancti Israel Regis n... stri.
Tunc locútus es in visióne sa... ctis tuis, et dixísti : * Pósui a... jutórium in poténte : et ex... távi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum ... óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus ; * et odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cœli.
Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :
Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :
Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :
Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo : * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.
Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.
Usquequo, Dómine, avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?
Memoráre quæ mea substántia ; * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum ?
Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi ?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum : * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

... Dominus in ætermat.

... ultionum Dominus : *
Deus ultionum libere egit.
... qui judicas terram : *
... retributionem superbis.
Usquequo peccatores, Domine : *
usquequo peccatores gloriabuntur :
Effabuntur, et loquentur iniquitatem : * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?
Populum tuum, Domine, humiliaverunt : * et hereditatem tuam vexaverunt.
Viduam, et advenam interfecerunt : * et pupillos occiderunt.
Et dixerunt : Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.
Intelligite, insipientes in populo : * et, stulti, aliquando sapite.
Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?
Qui corripit gentes, non arguet : * qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum * quoniam vanæ sunt.
Beatus homo, quem tu erudieris, Domine : * et de lege tua docueris eum.
Et mitiges ei a diebus malis : * donec fodiatur peccatori fovea.
Quia non repellet Dominus plebem suam : * et hereditatem suam non derelinquet :
Quoadusque justitia convertatur in judicium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut qu... mecum adversus operá... iniquitatem?
Nisi quia Dominus adjú... * paulo minus habit... inferno anima mea.
Si dicebam : Motus ... meus : * misericordia ... mine, adjuvabat me.
Secundum multitudin... lorum meorum in cor... * consolationes tuæ læ... runt animam meam.
Numquid adhæret ti... iniquitatis : * qui fingis ... in præcepto?
Captabunt in animam ... et sanguinem innocent... demnabunt.
Et factus est mihi Dom... refugium : * et Deus ... adjutorium spei meæ.
Et reddet illis iniquitat... rum : et in malitia eo... perdet eos : * disperd... Dominus Deus noster...
Ant. Benedictus Dom... æternum.
Ant. Cantate.

Psalmus 95.

Cantate Domino c... novum : * cantate ... omnis terra.
Cantate Domino, et be... nomini ejus : * annun... die in diem salutare e...
Annuntiate inter gen... riam ejus, * in omnibu... lis mirabilia ejus.
Quoniam magnus Dom... laudabilis nimis : * terr... super omnes deos.
Quoniam omnes dii ... dæmonia : * Dominu... cœlos fecit.
Confessio, et pulchri...

ejus : * sanctimónia,
ficéntia in sanctifica-
.
)ómino, pátriæ gén-
érte Dómino glóriam
m : * afférte Dómino
ıómini ejus.
óstias, et introíte in
: * adoráte Dóminum
ancto ejus.
átur a fácie ejus uni-
a :* dícite in Géntibus
inus regnávit.
rréxit orbem terræ,
commovébitur : * ju-
pulos in æquitáte.
cœli, et exúltet terra,
ítur mare, et pleni-
: * gaudébunt campi,
, quæ in eis sunt.
ıltábunt ómnia ligna
a fácie Dómini, quia
quóniam venit judi-
am.
orbem terræ in æqui-
: pópulos in veritáte

Psalmus 96.

s regnávit, exúltet
: * lætántur ínsulæ

t calígo in circúitu
justítia, et judícium
sedis ejus.
e ipsum præcédet, *
nábit in circúitu ini-
s.
fúlgura ejus orbi
vidit, et commóta est

cut cera fluxérunt a
ini : * a fácie Dómini
ra.
vérunt cœli justítiam
t vidérunt omnes pó-
am ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per Annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro plur. Mart. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Aña. Spíritu principáli confírma cor meum, Deus. Ps. Miserére mei. 48.
Aña. In veritáte.

Psalmus 142.

Domine, exáudi oratiónem meam; áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Aña. In veritáte tua, exáudi me, Dómine.
Aña. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos. Ps. Deus Deus meus. 49.
Aña. Dómine.

Cant. Habacuc. *Cap.* 3.

Domine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.
Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.
In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:
Opéruit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.
Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.
Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.
Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.
Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.
Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?
Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

ns suscitábis arcum tuū :
nénta tribubus quæ locú-
:
scindes terræ : vidérunt
doluérunt montes : *
aquárum tránsiit.
abyssus vocem suam : *
o manus suas levávit.
luna stetérunt in habitá-
o , * in luce sagittárum
, ibunt in splendóre ful-
is hastæ tuæ.
nitu conculcábis terram :
róre obstupefácies gen-

us es in salútem pópuli
in salútem cum Christo

sísti caput de domo ím-
denudásti fundaméntum
que ad collum.
xísti sceptris ejus , cápiti
rum ejus , * veniéntibus
o ad dispergéndum me.
tio eórum * sicut ejus, qui
t páuperem in abscóndito.
ecísti in mari equis tuis ,
o aquárum multárum.
, et conturbátus est ven-
us : * a voce contremué-
bia mea.
iátur putrédo in óssibus
* et subter me scáteat.
iéscam in die tribulatió-
t ascéndam ad pópulum
um nostrum.
im non florébit :* et non
men in víneis.
tur opus olívæ : * et arva
erent cibum.
détur de ovili pecus : * et
t arméntum in præsépi-

tem in Dómino gaudé-
t exultábo in Deo Jesu

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.
Aña. Dómine , audívi audítum tuum , et tímui.
Aña. In tympano et choro , in chordis et órgano laudáte Deum.
Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit , dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum , et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Æterna cœli glória ,
Beáta spes mortálium ,
Summi Tonántis Unice ,
Castæque proles Vírginis.
Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat et mens sóbria ,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget lúcifer ,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.
Manénsque nostris sénsibus ,
Noctem repéllat sæculi ,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.
Quæsíta jam primum Fides
In corde radíces agat ;
Secúnda Spes congáudeat ,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri sit glória ,
Ejúsque soli Fílio ,
Cum Spíritu Paráclito ,
Nunc , et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus , et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña.
Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.
Preces, quando dicendæ sunt, habentur 52.

SABBATO.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens clementiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus.
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe,
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.
Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Aña. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantate Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus, * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Moyses, et Aaron in sacerdótibus ejus: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum no-

ı, et adoráte in monte san-
ėjus : * quóniam sanctus
nus Deus noster.
Quia mirabília fecit Dó-
s.
quens Aña, et Psalm. Ju-
, hic prætermittitur,
lo dicitur in Laudibus,
Sabbatis, in quibus fit Offi-
de S. Maria : et ejus loco
ır Aña, et Ps. Bonum est
téri Dómino, ut infra.
Jubiláte.

Psalmus 99.

LATE Deo omnis terra : *
rvíte Dómino in lætítia.
íte in conspéctu ejus : * in
atióne.
te quóniam Dóminus ipse
Deus : * ipse fecit nos, et
psi nos.
lus ejus, et oves páscuæ
: * introíte portas ejus in
ssióne, átria ejus in hy-
: confitémini illi.
áte nomen ejus, quóniam
s est Dóminus, in ætérnum
ricórdia ejus, * et usque in
ratiónem et generatiónem
ıs ejus.

Vel Psalmus 91.

UM est confitéri Dómino :
et psállere nómini tuo,
sime.
nnuntiándum mane mise-
diam tuam : * et veritátem
per noctem.
ecachórdo, psaltério : * cum
ico, in cíthara.
delectásti me, Dómine,
ctúra tua : * et in opéribus
uum tuárum exultábo.
n magnificáta sunt ópera
Dómine! * nimis profúndæ
sunt cogitatiónes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine!

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster, * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericordiam et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.
Detrahéntem secréto próximo suo , * hunc persequébar.
Supérbo óculo , et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.
Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat.
Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua , non diréxit in conspéctu oculórum meórum.
In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.
Aña. Jubiláte Deo, omnis terra.
Vel Aña. Bonum est confitéri Dómino.
Aña. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam
In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei : * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicílio.
Vigilávi , * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.
Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :
Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit :
Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum;
Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio dié-

eórum : * in generatió- generatiónem anni tui.
tu, Dómine, terram fun- * et ópera mánuum tuá- nt cœli.
ríbunt, tu autem pérma- et omnes sicut vestimén- teráscent.
t opertórium mutábis eos, abúntur : * tu autem idem , et anni tui non defí-
ervórum tuórum habitá- * et semen eórum in sæ- dirigétur.

Psalmus 102.

DIC, ánima mea, Dómino : et ómnia, quæ intra me ómini sancto ejus.
ic, ánima mea, Dómino : li oblivísci omnes retribu- ejus.
opitiátur ómnibus iniqui- tuis : * qui sanat omnes itátes tuas.
dimit de intéritu vitam * qui corónat te in mise- a et miseratiónibus.
plet in bonis desidérium * renovábitur ut áquilæ us tua.
s misericórdias Dóminus : dícium ómnibus injúriam ibus.
fecit vias suas Moysi, * fí- el voluntátes suas.
tor, et miséricors Dómi- longánimis, et multum cors.
n perpétuum irascétur : * in ætérnũ comminábitur.
ecúndum peccáta nostra obis : * neque secúndum átes nostras retríbuit no-
um secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte; * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.
Aña. Clamor meus ad te véniat, Deus.
Aña. Bénedic.

Psalmus 103.

BENEDIC, ánima mea, Dómino : * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :
Exténdens cœlum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos spíritus : * et minístros tuos, ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, et descéndunt campi * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque convertèntur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cœli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :
Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :
Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :
Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea :

am Deo meo quámdiu
um sit ei elóquium
: * ego vero delectábor
ino.
nt peccatóres a terra, et
ita ut non sint ; * bé-
ánima mea, Dómino.
Psalmus 104.
TEMINI Dómino, et invo-
e nomen ejus : * annun-
ter Gentes ópera ejus.
ei, et psállite ei : * nar-
nnia mirabília ejus.
nini in nómine sancto
lætétur cor quæréntium
m.
Dóminum, et confirmá-
* quærite fáciem ejus
.
tóte mirabílium ejus,
it : * prodígia ejus, et
oris ejus.
Abraham, servi ejus :
cob elécti ejus.
minus Deus noster : *
érsa terra judícia ejus.
fuit in sæculum testa-
ui : * verbi, quod man-
mille generatiónes :
ispósuit ad Abraham : *
énti sui ad Isaac :
it illud Jacob in præ-
: * et Israel in testa-
ætérnum :
: Tibi dabo terram
, * funículum heredi-
træ.
ssent número brevi, *
mi et íncolæ ejus :
ansiérunt de gente in
, * et de regno ad pó-
lterum.
iquit hóminem nocére
corrípuit pro eis reges.
ángere christos meos :

* et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum : * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.
Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.
Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:
Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina :
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium : * et labóres populórum possedérunt :
Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.
Aña. Bénedic, ánima mea, Dómino.
Aña. Vísita nos.

Psalmus 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.
Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo.
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.
Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.
Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.
Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.
Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.
Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.
Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.
Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Moysen in castris : * Aaron sanctum Dómini.
Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.
Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.
Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.
Et mutavérunt glóriam suam : * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : terribília in mari Rubro.
Et dixit ut dispérderet eos : * si non Moyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus :
Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :
Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.
Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :
Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.
Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.
Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.
Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.
Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * et vexátus est Moyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.
Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.
Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.
Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.
Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.
Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.
Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.
Et trádidit eos in manus Géntium, * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.
Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.
Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.
Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.
Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.
Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.
Salvos nos fac, Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci ; * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu : * ab Aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus

áti sunt quia siluérunt :
ːdúxit eos in portum vo-
s eórum.
ːántur Dómino misericór-
ıs : * et mirabília ejus fí-
ninum.
tent eum in ecclésia ple-
et in cáthedra seniórum
t eum.
flúmina in desértum , *
ıs aquárum in sitim :
n fructíferam in salsúgi-
* a malítia inhabitántium

desértum in stagna aquá-
* et terram sine aqua in
aquárum.
locávit illic esuriéntes : *
stituérunt civitátem habi-
s.
inavérunt agros , et plan-
nt víneas : * et fecérunt
n nativitátis.
ıedíxit eis , et multipli-
ınt nimis : * et juménta
non minorávit.
ci facti sunt : * et vexáti
tribulatióne malórum ,
re.
est contémptio super prín-
* et erráre fecit eos in
et non in via.
ívit páuperem de inópia :
suit sicut oves famílias.
ınt recti , et lætabúntur :
mnis iníquitas oppilábit
n.
piens , et custódiet hæc ,
élliget misericórdias Dó-

Vísita nos , Dómine , in
i tuo.
onfitébor Dómino.

Psalmus 107.

rum cor meum Deus ,
arátum cor meum : *
cantábo , et psallam in glória mea.
Exúrge glória mea , exúrge , psaltérium , * et cíthara : * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis , Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.
Quia magna est super cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cœlos , Deus , et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.
Salvum fac déxtera tua , et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo.
Exultábo, et dívidam Síchimam; * et convállem tabernaculórum dimétiar.
Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.
Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?
Nonne tu , Deus , qui repulísti nos, * et non exíbis , Deus, in virtútibus nostris ?
Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEUS, laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris , et os dolósi super me apértum est.
Locúti sunt advérsum me lin-

gua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.
Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.
Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.
Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.
Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.
Fiant dies ejus pauci, * et episcopátum ejus accípiat alter.
Fiant fílii ejus órphani, * et uxor ejus vídua.
Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.
Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.
Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.
Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.
In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.
Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.
Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.
Adjuva me, Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.
Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.
Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.
Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvum fáceret a persequéntibus ánimam meam.
Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Annum, ℣. Dómine, ex-
ratiónem meam. ℟. Et
meus ad te veniat.
beata Maria, ℣. Diffúsa
tia in lábiis tuis. ℟. Pro-
benedíxit te Deus in
m.

AD LAUDES.

Benígne fac in bona
áte tua, Dómine. Psalm.
re mei, Deus. 48.
Bonum.

Psalmus 91.

м est confitéri Dómino :
et psállere nómini tuo,
ne.
nuntiándum mane mise-
am tuam : * et veritátem
per noctem.
achórdo, psaltério :* cum
, in cíthara.
delectásti me, Dómine,
úra tua : * et in opéribus
m tuárum exultábo.
magnificáta sunt ópera
ómine ! * nimis profúndæ
sunt cogitatiónes tuæ.
ipiens non cognóscet : *
tus non intélliget hæc.
exórti fúerint peccatóres
œnum : * et apparúerint
, qui operántur iniqui-
:
éreant in sæculum sæ-
* tu autem Altíssimus in
m, Dómine.
am ecce inimíci tui, Dó-
quóniam ecce inimíci tui
nt : * et disperséntur
, qui operántur iniquitá-

altábitur sicut unicórnis
meum : * et senéctus mea
ricórdia úberi.
péxit óculus meus inimí-
os : * et in insurgéntibus
in me malignántibus áudiet au-
ris mea.
Justus ut palma florébit : *
sicut cedrus Líbani multiplicá-
bitur.
Plantáti in domo Dómini, * in
átriis domus Dei nostri floré-
bunt.
Adhuc multiplicabúntur in se-
nécta úberi : * et bene patiéntes
erunt, ut annúntient :
Quóniam rectus Dóminus Deus
noster, * et non est iníquitas
in eo.
Aña. Bonum est confitéri Dó-
mino.
Aña. Métuant Dóminum omnes
fines terræ. Psalm. Deus Deus
meus. 49.
Aña. Date magnitúdinem.

Cant. Moysi. *Deut.* 32.

Audite, cœli, quæ loquor, *
áudiat terra verba oris
mei.
Concréscat ut plúvia doctrína
mea, * fluat ut ros elóquium
meum.
Quasi imber super herbam, et
quasi stillæ super grámina. *
Quia nomen Dómini invocábo :
Date magnificéntiam Deo no-
stro : * Dei perfécta sunt ópera,
et omnes viæ ejus judícia :
Deus fidélis, et absque ulla ini-
quitáte, justus et rectus. * Pec-
cavérunt ei, et non fílii ejus in
sórdibus :
Generátio prava atque pervérsa.
* Hæccine reddis Dómino, pópu-
le stulte et insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus,
* qui possédit te, et fecit, et
creávit te?
Meménto diérum antiquórum,
* cógita generatiónes síngu-
las :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat filios Adam.
Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.
Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :
Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,
Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.
Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra * oleúmque de saxo duríssimo :
Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :
Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.
Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus.
Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.
Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant :
Novi recentésque venérunt, quos non coluérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.
Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :
Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.
Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :
Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.
Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :
Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.
Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.
Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :
Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
Dixi, Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum distuli : * ne forte superbírent hostes eórum :
Et dicerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intelligerent, ac novíssima providérent!
Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?
Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :
Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.
Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.
Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?
Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :
Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :
Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.
Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?
De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :
Surgant, et opitaléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.
Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius deus præter me :
Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.
Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea :
Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his, qui odérunt me, retríbuam.
Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,
De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :
Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.
Aña. Date magnitúdinem Deo nostro.
Aña. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum. Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 50.

Capitulum. *Rom.* 13. *d*

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Aurora jam spargit polum,
Terris dies illábitur :

Lucis resúltat spículum,
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis éxulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat :
Ut mane quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui;
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña. Illumináre, Dómine, his, qui in ténebris sedent : et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur 52.

DOMINICA

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.
℣. Deus in adjutórium. 15.
Aña. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.
Aña. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.
Aña. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.
Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.
Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.
Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.
Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.
Aña. In mandátis.

Psalmus 111.
rus vir, qui timet Dómi-
um : * in mandátis ejus vo-
nis.
s in terra erit semen ejus :
rátio rectórum benedicé-

, et divítiæ in domo ejus,
stítia ejus manet in sæcu-
eculi.
um est in ténebris lumen
: * misericors, et miserá-
justus.
dus homo qui miserétur et
odat, dispónet sermónes
n judício : * quia in ætér-
on commovébitur.
mória ætérna erit justus :
uditióne mala non timé-

um cor ejus speráre in Dó-
confirmátum est cor ejus :
commovébitur donec de-
t inimícos suos.
sit, dedit paupéribus : ju-
ejus manet in sæculum sæ-
* cornu ejus exaltábitur in

tor vidébit, et irascétur,
us suis fremet et tabéscet :
dérium peccatórum perí-

n mandátis ejus cupit ni-

Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.
DATE, púeri, Dóminum : *
udáte nomen Dómini.
men Dómini benedíctum,
oc nunc, et usque in sæcu-

s ortu usque ad occásum,
ábile nomen Dómini.
us super omnes gentes
us, * et super cœlos glória

Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat, * et humília
réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de
stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípi-
bus, * cum princípibus pópuli
sui.
Qui habitáre facit stérilem in
domo, * matrem filiórum læ-
tántem.
Aña. Sit nomen Dómini benedí-
ctum in sæcula.
Aña. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.
IN éxitu Israel de Ægypto, * do-
mus Jacob de pópulo bárbaro.
Facta est Judæa sanctificátio
ejus, * Israel potéstas ejus.
Mare vidit, et fugit : * Jordánis
convérsus est retrórsum.
Montes exultavérunt ut aríetes :
* et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugí-
sti : * et tu, Jordánis, quia con-
vérsus es retrórsum?
Montes exultástis sicut aríetes, *
et colles sicut agni óvium.
A fácie Dómini mota est terra, *
a fácie Dei Jacob.
Qui convértit petram in stagna
aquárum, * et rupem in fontes
aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis :
* sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, et veri-
táte tua : * nequándo dicant gen-
tes : Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cœlo : *
ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argéntum,
et aurum, * ópera mánuum hó-
minum.
Os habent, et non loquéntur : *
óculos habent, et non vidé-
bunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri : * et benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israel, * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos : * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino : * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Nos qui vívimus benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

BENEDICTUS Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatió nostra.

Hymnus.

LUCIS Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem.

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cœléste pulset óstium :
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orát mea. ℟. Sicut incénsum in co spéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum s ℣. dicitur a Dominica iij. p Pentecosten usque ad Adve tum. Capitulum vero præ ctum dicitur in eisdem D minicis post Pentecosten. I citur etiam in feriali Offi ab Octava Pentecostes usq ad Adventum. Similiter et Antiphonæ autem cum Ps mis semper dicuntur ut sup quando fit Officium de Do nica.

Canticum B. M. V.

Lucæ 1. c

MAGNIFICAT * ánima mea minum :

Et exultávit spíritus meus Deo salutári meo.

respéxit humilitátem ancíl-
æ : * ecce enim ex hoc beá-
ne dicent omnes generatió-

fecit mihi magna qui po-
est : * et sanctum nomen

isericórdia ejus a progénie
ogénies * timéntibus eum.
potentiam in bráchio
* dispérsit supérbos mente
s sui.
suit poténtes de sede, * et
ávit húmiles.
éntes implévit bonis : * et
s dimísit inánes.
épit Israel púerum suum, *
dátus misericórdiæ suæ.
locútus est ad patres no-
, * Abraham, et sémini ejus
cula.
a Patri, et Fílio.
inde dicitur Aña et Oratio
ria.

FERIA SECUNDA.

Ad Vesperas.

a. Inclinávit.

Psalmus 114.

LEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis

inclinávit aurem suam
: * et in diébus meis
ábo.
mdedérunt me dolóres
is : * et perícula inférni in-
runt me.
latiónem et dolórem in-
: * et nomen Dómini in-
vi.
Dómine, líbera ánimam
n, * miséricors Dóminus, et
s, et Deus noster miserétur.
diens párvulos Dóminus : *
iliátus sum, et liberávit

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino : * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Aña. Crédidi.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino : * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi propter quod locútus sum.

Aña. Laudáte.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

Aña. Clamávi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ : * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, et exaudívit me.

Aña. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. 2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Immense cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem.
Firmans locum cœléstibus,
Simúlque terræ rívulis :
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat,
Hanc falsa nulla cómprimant.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quat. Temp. et Vigil. quæ jejunantur, post Añam ad Magnificat, dicuntur seq. Preces flexis genibus, si dicendæ sint

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, *totum dicitur clara voce.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Dómine, salvum fac Regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. ℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium dedíssem útique :* holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri, et Fílio.

Finito Psalmo, dicitur ℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præc., ut habetur in Proprio de Temp.

Añæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesp. in Officio feriali, ut hic in Psalterio Hymni vero ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Añæ autem ad Magnificat eodem tempore.

FERIA TERTIA.

ad Vesperas

Aña. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.
...salem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Aña. In domum Dómini lætántes íbimus.

Aña. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos,* qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dominæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne :
Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.
Aña. Qui hábitas in cœlis, miserére nobis.

Aña. Adjutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, :* fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.
Aña. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Aña. Bénefac.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus, * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.
Aña. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde.
Aña. Facti sumus.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti.
Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Aña. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. 2. *Cor*. 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Telluris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem.
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.
Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ;
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Aña.

Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA QUARTA.

Ad Vesperas.

Aña. Non confundétur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Beáti.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur, et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur, exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit :

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Aña. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Aña. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Speret Israel in Dómino.

Capitulum.

2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Cœli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum.

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum.

Expélle noctem córdium
Abstérge sordes méntium :
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Aña.

Respéxit Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, habentur 113.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Aña. Et omnis.

Psalmus 131.

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :
Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutari : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.
Aña. Ecce.

Psalmus 132

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum!
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.
Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.
Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum!
Aña. Omnia.

Psalmus 134.

Laudate nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.
Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra

ri, et in ómnibus

nubes ab extrémo
fúlgura in plúviam

úcit ventos de thesáuris
ui percússit primogéni-
i ab hómine usque ad

signa, et prodígia in
i, Ægypte : * in Pha-
et in omnes servos

ússit gentes multas : *
reges fortes.
gem Amorrhæórum, et
Basan, * et ómnia re-
aan.
terram eórum heredi-
hereditátem Israel pó-

nomen tuum in ætér-
* Dómine memoriále
generatiónem et gene-

dicábit Dóminus pópu-
m : * et in servis suis
itur.
a Géntium argéntum,
, * ópera mánuum hó-

nt, et non loquéntur :
habent, et non vidé-

bent, et non áudient :
nim est spíritus in ore

illis fiant qui fáciunt
mnes, qui confídunt in

srael, benedícite Dómi-
omus Aaron benedícite

Levi, benedícite Dómi-
ui timétis Dóminum,
te Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion : * qui hábitat in Jerúsalem.

Aña. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Aña. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitemini Dómino quóniam bonus; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in mari Rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Hereditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Aña. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :
In salícibus in médio ejus : * suspéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum
Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúsalem : * obliviónì detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :
Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :
Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.
Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum.
2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua

relínquis gúrgiti,
levas in áera.
sa lymphis ímprimens,
ta cœlis érigens :
pe ab una pródita,
a répleant loca.
e cunctis sérvulis,
nundat unda sánguinis,
e lapsus críminum,
rre mortis tædium.
pa nullum déprimat :
n éfferat jactántia :
nens ne cóncidat :
nens ne córruat.
, Pater piíssime,
ue compar Unice,
píritu Paráclito,
ns per omne sæculum.
en.
rigátur, Dómine, orátio
℟. Sicut incénsum in con-
tuo.
d Magnificat, Aña.
Deus, poténtiam in brá-
io : dispérde supérbos, et
húmiles.
es, si dicendæ sint, ha-
113.

FERIA SEXTA.

Ad Vesperas.

. In conspéctu.

Psalmus 137.

FITEBOR tibi, Dómine, in
to corde meo : * quóniam
i verba oris mei.
nspéctu Angelórum psal-
bi : * adorábo ad templum
m tuum, et confitébor nó-
uo.
misericórdia tua, et veri-
a : * quóniam magnificá-
per omne, nomen sanctum

acúmque die invocávero
ándi me : * multiplicábis
ma mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.
Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me : Dómine, misericórdia tua in sæculum : * ópera mánuum tuárum ne despícias.
Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
Aña. Dómine.

Psalmus 138.

DOMINE, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilú-

culo, * et habitávero in extrémis maris :
Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.
Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurréxi, et adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :
Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam : * et super inimícos tuos tabescébam ?
Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.
Aña. Dómine, probásti me, et cognovísti me.
Aña. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :
Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :
Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur

i tuo : * et habitábunt re-
n vultu tuo.
A viro iníquo líbera me,
ie.
)ómine.
Psalmus 140.
IINE, clamávi ad te, exáudi
ne : * inténde voci meæ,
lamávero ad te.
tur orátio mea sicut in-
n in conspéctu tuo : * ele-
mánuum meárum sacrifí-
'espertínum.
Dómine, custódiam ori
* et óstium circumstántiæ
meis.
eclínes cor meum in verba
e, * ad excusándas excu-
es in peccátis.
omínibus operántibus ini-
em : * et non communicá-
m eléctis eórum.
iet me justus in misericór-
t increpábit me : * óleum
peccatóris non impínguet
meum.
am adhuc et orátio mea
eplácitis eórum : * absór-
it juncti petræ júdices eó-

it verba mea quóniam po-
it : * sicut crassitúdo terræ
est super terram.
áta sunt ossa nostra se-
iférnum : * quia ad te,
ie, Dómine, óculi mei : in
rávi, non áuferas ánimam

li me a láqueo, quem sta-
it mihi : * et a scándalis
ntium iniquitátem.
t in retiáculo ejus peccató-
singuláriter sum ego donec
am.
Dómine, clamávi ad te,
i me.

Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.
Aña. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Capitulum.
2. *Cor.* 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Hominis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,

Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :
Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.
Repélle quod, cupídinis
Ciénte vi, nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula,
Adstrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo

Ad Magníficat, Aña.

Depósuit poténtes, sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra. 113.

SABBATO

Ad Vesperas.

Aña. Benedíctus.

Psalmus 143.

Benedictus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus, Deus meus.

Aña. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

Exaltabo te, Deus meus Rex : * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.
Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.
Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exultábunt.
Miserátor et misericors Dóminus : * pátiens, et multum misericors.
Suávis Dóminus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.
Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :
Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet, et salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.
Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.
Aña. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæcu-

lum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.
Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.
Aña. Deo nostro.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.
Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio.
Aña. Lauda.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem :* et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam :* nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni :* et judícia sua non manifestávit eis.
Aña. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Capitulum.

Rom. 11. *d*

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus !

Hymnus

JAM sol recédit ígneus :
Tu, lux perénnis, Unitas,

Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere:
Dignéris, ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Capit. O altitúdo, dicitur in Vesp. Sabbati, ab Oct. Pentec. usque ad Adventum cum Hymno et ℣. seq. Aña ad Magnificat dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Añam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt seq. Commem. communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEM. DE CRUCE

In feriali tantum Officio.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster. ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpetua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATIONES
COMMUNES,
sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes, Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. ℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concede nos, fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesp. Aña. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laud. Aña. Gloriósi príncipes terræ quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum, ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut, ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fit Commem. con[...] ante vel post Commemor[...]

prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesp. et Laud. Aña. Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dñica.

Dictæ Commemorationes, seu Suffragia, dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. *Pet.* 5. *c*

Fratres, Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens, círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram. Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Conf. et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

ʟʟɢᴇɴᴛɪᴀᴍ, absolutiónem, et
missiónem peccatórum no-
um tríbuat nobis omní-
ıs et misericors Dóminus.
men.
facta Absolut., dicitur ℣.
ᴠᴇʀᴛᴇ nos, Deus, salutáris
noster. ℟. Et avérte iram
ı a nobis. ℣. Deus, in ad-
ium meum inténde. ℟.
ine, ad adjuvándum me
ıa. Glória Patri. Sicut

Miserére.

Psalmus 4.

ᴍ invocárem, exaudívit me
Deus justítiæ meæ : * in tri-
tióne dilatásti mihi.
rére mei, * et exáudi oratió-
meam.
hóminum, úsquequo gravi
e? * ut quid diligitis va-
em, et quæritis mendá-
ı?
citóte quóniam mirificávit
inus sanctum suum : * Dó-
ıs exáudiet me, cum clamá-
ad eum.
ímini, et nolíte peccáre : *
dícitis in córdibus vestris,
ubílibus vestris compungí-
.
ificáte sacrifícium justítiæ,
eráte in Dómino. * Multi
ıt : Quis osténdit nobis
.?
átum est super nos lumen
s tui, Dómine : * dedísti
am in corde meo.
ıctu fruménti, vini, et ólei
multiplicáti sunt.
ıce in idípsum * dórmiam,
quiéscam.
niam tu, Dómine, sin-
riter in spe * constituísti

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.
Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.
Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.
Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.
Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.
A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.
Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.
Quóniam tu es, Dómine, spes

mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.
Qui statis in domo Dómini : * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.
Aña. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum comprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capitulum.

Jerem. 14. *b*

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.
℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.
Aña. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Lucæ 2. *c*

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri, et Fílio.
Aña Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, prætorquam in Officio Duplici, et infra Octavas : quæ in feriali Officio, et in Quatuor Temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum, secreto. ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen. ℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula. ℣. Benedicámus Patrem et Fílium, cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula. ℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre. ℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Visita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant: et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen. Et non dicitur Fidélium ánimæ: sed immediate dicitur sequens Aña.

A primis Vesp. Festi SS. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Aña.

Salve, Regína, Mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancte cooperánte, præparásti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María, et Credo.

Sic dicitur Completorium per Annum.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave María, et Credo, quia Completorium, quod est finis Officii,

sit terminari debet : et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Aña prædicta dicitur etiam in fine Laud., quando discedendum est a Choro : sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro : et tunc post ℣. **Fidélium ánimæ,** et **Pater noster,** secreto, di ℣. **Dóminus det nobis s pacem.** ℟. **Et vitam ætérn Amen.**

Deinde prædicta Aña e fine : **Divínum auxílium má semper nobíscum.** ℟. **Amen**

Extra Chorum autem tur in fine **Laudum,** si terminandum sit Officium; quin in fine ultimæ Horæ. alias vero Horas, quando minatur Officium, dicitur tum **Pater noster,** secreto.

PROPRIUM

DE TEMPORE.

SABBATO
proximo Kalendis Septembris.
Ad Magnificat, Aña.

Cum audisset Job * nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

DOM. I. SEPTEMBRIS.
In primo Nocturno.
Incipit liber Job.
Lectio j. *Cap.* 1.

Vir erat in terra Hus, nómine Job, et erat vir ille simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo. Natíque sunt ei septem fílii, et tres fíliæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, et tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum, et quingéntæ ásinæ, ac família multa nimis : erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ij.

Et ibant fílii ejus, et faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas ut comédereṇt et bíberent cum eis. Cumque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job, et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro síngulis. Dicébat enim : Ne forte peccáverint fílii mei, et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam, suspíro, et tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus; quia timor quem timébam evénit mihi : et quod verébar, áccidit : nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et.

Lectio iij.

Quadam autem die cum veníssent fílii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus : Unde venis? Qui respóndens, ait : Circuívi terram, et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum : Numquid

considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo? Cui respóndens Satan, ait : Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus benedixísti, et posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde páululum manum tuam, et tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis : ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *Lib.* 2. *Cap.* 1.

SCRIPTURA sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra nostra cognóscimus : ibi sentímus quantum profícimus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat autem gesta sanctórum, et ad imitatiónem corda próvocat infirmórum : dumque illórum victrícia facta commémorat, contra vitiórum prælia debília nostra confírmat : fitque verbis illíus, ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante se pósitos tot virórum fórtium triúmphos videt.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio v.

NONNUNQUAM vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit : ut et in victória fórtium, quod imitándo arrípere, et rursum videámus in lápsibus quid debeámus timére. Ecce enim Job descríbitur tentatióne auctus, sed David tentatióne prostrátus, ut et majórum virtus spem nostram fóveat, et majórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat : quátenus dum illa gaudéntes súblevant, ista metuéntes premant : et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris erudítus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi : dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio vj.

Lib. 1. *Moral. cap.* 1.

VIR erat in terra Hus, nómine Job. Idcírco sanctus vir ub

bitáverit, dícitur, ut ejus
ritum virtútis exprimátur.
s namque quis nésciat, quod
in terra Gentílium? Gentí-
s autem eo obligáta vítiis
itit, quo cognitiónem sui
ditóris ignorávit. Dicátur
que ubi habitáverit, ut hoc
s láudibus profíciat, quod
ius inter malos fuit. Neque
m valde laudábile est, bo-
n esse cum bonis, sed bo-
n esse cum malis. Sicut
m gravióris culpæ est, inter
os bonum non esse, ita
nénsi est præcónii, bonum
m inter malos extitísse.
Non abscóndas me, Dómine,
icie tua: manum tuam lon-
fac a me: * Et formído tua
me térreat. ℣. Córripe me,
nine, in misericórdia, non
uróre tuo, ne forte ad níhi-
rédigas me. Et. Glória Pa-
Et.
ij. Quis mihi tríbuat, ut in
rno prótegas me, et abs-
das me, donec pertránseat
r tuus, Dómine, nisi tu,
solus es Deus; * Et constí-
mihi tempus, in quo re-
léris mei? ℣. Numquid sicut
hóminis, dies tui, ut quæ-
iniquitátem meam; cum sit
o, qui de manu tua possit
re? Et.
iij. Duo Séraphim clamá-
t alter ad álterum: * San-
, sanctus, sanctus Dóminus
s Sábaoth: * Plena est om-
terra glória ejus. ℣. Tres
qui testimónium dant in
, Pater, Verbum, et Spíritus
tus: et hi tres unum sunt.
tus. Glória Patri. Plena.
fra Hebdom., Feria iv. post
ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij.
Resp. Feriæ ij. seq.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 1. *c*

Cum autem quadam die fílii et fíliæ ejus coméderent et bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret: Boves arábant, et ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, et púeros percussérunt gládio, et evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter, et dixit: Ignis Dei cécidit e cœlo, et tactas oves puerósque consúmpsit, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.
℟. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. Parce.

Lectio ij.

Sed et illo adhuc loquénte, venit álius, et dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, et invasérunt camélos, et tulérunt eos, necnon et púeros percussérunt gládio, et ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, et ecce álius intrávit, et dixit: Fíliis tuis et filiábus vescéntibus et bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repénte ventus véhemens írruit a regióne desérti, et concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens oppréssit líberos tuos, et mórtui sunt, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui : * Et calámitas, quam pátior, in statéra! ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret : unde et verba mea dolóre sunt plena. Et.

Lectio iij.

TUNC surréxit Job, et scidit vestiménta sua, et tonso cápite córruens in terram, adorávit, et dixit : Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuit, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locútus est.

℟. Quare detraxístis. 134.

Responsoria hujus ij. Feriæ dicuntur etiam in secunda Feria Hebdom. seq.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 2.

FACTUM est autem, cum quadam die venissent filii Dei, et starent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos, et staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan : Unde venis? Qui respóndens ait : Circuívi terram, et perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan : Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, vir simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo, et adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut affligerem eum frustra. Cui respóndens Satan, ait : Pellem pro pelle, et cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua : alióquin mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem, et tunc vidébis quod in fáciem benedícat tibi.

℟. Indúta est. 134.

Lectio ij

DIXIT ergo Dóminus ad Satan : Ecce in manu tua est, verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur Satan a fácie Dómini, percússit Job úlcere péssimo, a planta pedis usque ad vérticem ejus : qui testa sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua : Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? bénedic Deo, et mórere. Qui ait ad illam : Quasi una de stultis muliéribus locúta es. Si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Páucitas. 134.

Lectio iij.

IGITUR audiéntes tres amíci Job omne malum quod accidísset ei, venérunt sínguli de loco suo, Eliphaz Themanítes, et Baldad Suhítes, et Sophar Naamathítes. Condíxerant enim, ut páriter veniéntes visitárent eum, et consolaréntur. Cumque elevássent procul óculos suos, non cognovérunt eum : et exclamántes ploravérunt, scissísque véstibus sparsérunt púlverem super caput suum in cœlum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus et septem nóctibus, et nemo loquebátur ei verbum : vidébant enim dolórem esse veheméntem.

℟. Non abscóndas. 135.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 3.

Post hæc apéruit Job os suum, et maledíxit diéi suo, et locútus est : Péreat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est : Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus désuper, et non illustrétur lúmine. Obscúrent eum ténebræ, et umbra mortis, óccupet eum calígo, et involvátur amaritúdine.

℟. Quis mihi. 135.

Lectio ij.

Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna. Maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Levíathan. Obtenebréntur stellæ calígine ejus : expéctet lucem, et non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ : quia non conclúsit óstia ventris qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Utinam. 136.

Lectio iij.

Quare non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi? Quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiens silérem, et somno meo requiéscerem : cum régibus et consúlibus terræ, qui ædíficant sibi solitúdines : aut cum princípibus, qui póssident aurum, et replent domos suas argénto : aut sicut abortívum abscónditum non subsísterem, vel qui concépti non vidérunt lucem.

℟. Quare detraxístis. 134.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 4.

Respondens autem Eliphaz Themanítes, dixit : Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan moléste accípies, sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, et manus lassas roborásti : vacillántes confirmavérunt sermónes tui, et génua treméntia confortásti : nunc autem venit super te plaga, et defecísti : tétigit te, et conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, et perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona. 133.

Lectio ij.

Recordare, óbsecro te, quis umquam ínnocens périit? aut quando recti deléti sunt? quin pótius vidi eos qui operántur iniquitátem, et séminant dolóres, et metunt eos, flante Deo perísse, et spíritu iræ ejus esse consúmptos. Rugítus leónis, et vox leænæ, et dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris périit, eo quod non habéret prædam : et cátuli leónis dissipáti sunt.

℟. Antequam. 133.

Lectio iij.

Porro ad me dictum est verbum abscónditum, et quasi furtíve suscépit auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor ténuit me, et tremor, et ómnia ossa mea pertérrita sunt; et

cum spíritus me præsénte transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, et vocem quasi auræ lenis audívi. Numquid homo, Dei comparatióne justificábitur, aut factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérviunt ei, non sunt stábiles, et in ángelis suis réperit pravitátem.

℟. Quare detraxístis. 134.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 6.

RESPONDENS autem Job, dixit: Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: et calámitas, quam pátior, in statéra! Quasi aréna maris hæc grávior apparéret: unde et verba mea dolóre sunt plena: quia sagíttæ Dómini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, et terróres Dómini mílitant contra me.

℟. Indúta est. 134.

Lectio ij.

NUMQUID rúgiet ónager cum habúerit herbam? aut múgiet bos cum ante præsépe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ prius nolébat tíngere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei sunt.

℟. Páucitas diérum. 134.

Lectio iij.

QUIS det ut véniat petítio mea: et quod expécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat: solvat manum suam, et succídat me? Et hæc mihi sit consolátio, ut afflígens me dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quæ est enim fortitúdo mea, ut sustíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea est. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me.

℟. Non abscóndas. 135.

SABBATO.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 7.

MILITIA est vita hóminis super terram: et sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, et sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui: sic et ego hábui menses vácuos, et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando consúrgam? et rursum expectábo vésperam, et replébor dolóribus usque ad ténebras.

℟. Quis mihi. 135.

Lectio ij.

INDUTA est caro mea putrédine et sórdibus púlveris: cutis mea áruit, et contrácta est. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, et non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aspíciet me visus hóminis: óculi tui in me, et non subsístam.

℟. Utinam. 136.

Lectio iij.

SICUT consúmitur nubes et pertránsit: sic qui descénderit ad ínferos, non ascéndet. Nec revertétur ultra in domum

, neque cognóscet eum
us locus ejus. Quaprópter
non parcam ori meo, lo-
in tribulatióne spíritus
confabulábor cum ama-
ne ánimæ meæ. Numquid
ego sum, aut cetus, quia
adedísti me cárcere?
re detraxístis, infra.
d Magnificat, Aña.
nibus his * non peccávit
biis suis, neque stultum
l contra Deum locútus

M. II. SEPTEMBRIS.
In primo Nocturno.
De libro Job.
Lectio j. *Cap.* 9.
espóndens Job, ait: Vere
io quod ita sit, et quod
stificétur homo compósi-
o. Si volúerit conténdere
o, non póterit ei respon-
num pro mille. Sápiens
est, et fortis róbore:
éstitit ei, et pacem há-
Qui tránstulit montes, et
runt hi quos subvértit in
suo.
ona suscépimus de manu
mala autem quare non
eámus? * Dóminus de-
Dóminus ábstulit: sicut
o plácuit, ita factum est:
nen Dómini benedíctum.
lus egréssus sum de útero
meæ, et nudus revértar
Dóminus.
Lectio ij.
cómmovet terram de loco
uo, et colúmnæ ejus con-
utiúntur. Qui præcipit so-
non óritur: et stellas
it quasi sub signáculo. Qui
dit cœlos solus, et grádi-
per fluctus maris. Qui fa-
cit Arctúrum, et Oríona, et Hyadas, et interióra Austri. Qui facit magna, et incomprehensibília, et mirabília, quorum non est númerus.

℟. Antequam cômedam, suspíro, et tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi: et quod verébar, áccidit: nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recesérunt a me. Et.

Lectio iij.

Si vénerit ad me, non vidébo eum: si abíerit, non intélligam. Si repénte intérroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte, et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *L.* 9. *c.* 2.

Vere scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pércipit, compósitus amíttit: quia quisquis se auctóri bonórum comparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum, esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro distrícte judicétur, recte subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℞. Indúta est caro mea putrédine et sórdibus púlveris: cutis mea áruit, et contrácta est: * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio v.

In Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuagínta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc et per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℞. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum. * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio vj.

Quia vero monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur: qui rursus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, nisi bene vivéndi inítium: quid millenárii númeri amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est non ei tribúere, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℞. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua: manum tuam longe fac a me: * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et. Glória Patri. Et

℟. vij. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus : * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus, et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

Lectio j *Cap.* 27.

Addidit quoque Job, assúmens parábolam suam, et dixit : Vivit Deus, qui ábstulit judícium meum, et Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec súperest hálitus in me, et spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me ut justos vos esse júdicem : donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea.

℟. Versa est. 135.

Lectio ij.

Justificationem meam, quam cœpi tenére, non déseram : neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius inimícus meus : et adversárius meus, quasi iníquus. Quæ est enim spes hypócritæ, si aváre rápiat, et non líberet Deus ánimam ejus ? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cum vénerit super eum angústia ? Aut póterit in Omnipoténte delectári, et invocáre Deum omni témpore ?

℟. Utinam. 136.

Lectio iij.

Docebo vos per manum Dei quæ Omnípotens hábeat, nec abscóndam. Ecce, vos omnes nostis : et quid sine causa vana loquímini? Hæc est pars hóminis ímpii apud Deum, et heréditas violentórum, quam ab Omnipoténte suscípient. Si multiplicáti fúerint fílii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane. Qui réliqui fúerint ex eo, sepeliéntur in intéritu, et víduæ illíus non plorábunt.

℟. Quare detraxístis. 139.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 28. *b*

Sapientia ubi invenítur? et quis est locus intelligéntiæ? Nescit homo prétium ejus, nec invenítur in terra suáviter viséntium. Abyssus dicit : Non est in me; et mare lóquitur : Non est mecum. Non dábitur aurum obrízum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatióne ejus. Non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi sardónicho pretiosíssimo, vel sapphíro.

℟. Indúta est. 140.

Lectio ij.

Non adæquábitur ei aurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vasa auri. Ex-

célsa et eminéntia non memorabúntur comparatióne ejus : tráhitur autem sapiéntia de occúltis. Non adæquábitur ei topázius de Æthiópia, nec tinctúræ mundíssimæ componétur. Unde ergo sapiéntia venit? et quis est locus intelligéntiæ? Abscóndita est ab óculis ómnium vivéntium, vólucres quoque cœli latet. Perdítio et mors dixérunt : Auribus nostris audívimus famam ejus.

℟. Páucitas diérum. 140.

Lectio iij.

Deus intélligit viam ejus, et ipse novit locum illíus. Ipse enim fines mundi intuétur : et ómnia, quæ sub cœlo sunt, réspicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appéndit in mensúra. Quando ponébat plúviis legem, et viam procéllis sonántibus : tunc vidit illam, et enarrávit, et præparávit, et investigávit. Et dixit hómini : Ecce timor Dómini, ipsa est sapiéntia : et recédere a malo, intelligéntia.

℟. Non abscóndas. 140.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 31.

Pepigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine. Quam enim partem habéret in me Deus désuper, et hereditátem Omnípotens de excélsis? Numquid non perdítio est iníquo, et alienátio operántibus injustítiam? Nonne ipse consíderat vias meas, et cunctos gressus meos dinúmerat? Si ambulávi in vanitáte, et festinávit in dolo pes meus : appéndat me in statéra justa, et sciat Deus simplicitátem meam.

℟. Quis mihi. 141.

Lectio ij.

Si declinávit gressus meus de via, et si secútum est óculos meos cor meum, et si mánibus meis adhæsit mácula : seram, et álius cómedat : et progénies mea eradicétur. Si decéptum est cor meum super mulíere, et si ad óstium amíci mei insidiátus sum : scortum altérius sit uxor mea, et super illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas est, et iníquitas máxima. Ignis est usque ad perditiónem dévorans, et ómnia eradícans genímina.

℟. Utinam. 136.

Lectio iij.

Si contémpsi subíre judícium cum servo meo, et ancílla mea, cum disceptárent advérsum me. Quid enim fáciam, cum surréxerit ad judicándum Deus? et cum quæsíerit, quid respondébo illi? Numquid non in útero fecit me, qui et illum operátus est : et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos víduæ expectáre feci : si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea : quia ab infántia mea crevit mecum miserátio : et de útero matris meæ egréssa est mecum.

℟. Quare detraxístis. 139.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 38.

Respondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Quis est iste invólvens senténtias

sermónibus imperítis? Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, et respónde mihi: Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? índica mihi si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem anguhárem ejus, cum me laudárent simul astra matutína, et jubilárent omnes fílii Dei?

℟. Si bona. 139.

Lectio ij.

Quis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens? Cum pónerem nubem vestiméntum ejus, et calígine illud quasi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, et pósui vectem, et óstia; et dixi: Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confrínges tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo, et ostendísti auróræ locum suum? Et tenuísti concútiens extréma terræ, et excussísti ímpios ex ea?

℟. Antequam. 139.

Lectio iij.

Restituetur ut lutum signáculum, et stabit sicut vestiméntum: auferétur ab ímpiis lux sua, et bráchium excélsum confringétur. Numquid ingréssus es profúnda maris et in novíssimis abyssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, et óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? índica mihi, si nosti ómnia; in qua via lux hábitet, et tenebrárum quis locus sit: ut ducas unumquódque ad términos suos, et intélligas sémitas domus ejus.

℟. Quare detraxístis. 139.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. *Cap.* 40.

Respondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, et índica mihi. Numquid írritum fácies judícium meum: et condemnábis me, ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, et si voce símili tonas? Circúmda tibi decórem, et in sublíme érigere, et esto gloriósus, et speciósis indúere véstibus.

℟. Indúta est. 140.

Lectio ij.

Disperge supérbos in furóre tuo, et respíciens omnem arrogántem humília. Réspice cunctos supérbos, et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, et fácies eórum demérge in fóveam: et ego confitébor quod salváre te possit déxtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos cómedet: fortitúdo ejus in lumbis ejus, et virtus illíus in umbilíco ventris ejus.

℟. Páucitas. 140.

Lectio iij. *Cap.* 42.

Respondens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? Ideo insipiénter locútus sum, et quæ ultra modum excéde-

simul dilígimus, páriter incitámus : ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indicit, fide álacri per castigatiónem ánimi et córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuisset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? Báculum.

Lectio v.

Ideo enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indesinénter purificatiónibus indigére : sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus páululum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus.

℟. Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei : * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio vj.

Delectetur consciéntia benignórum frúctibus largitátis : et gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi diléctio Dei est, qui plenitúdinem legis et Prophetárum in hac géminæ charitátis unitáte constítuit : ut nemo ambígeret Deo se offérre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandísque paupéribus loquerétur : Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis. Quarta ígitur et sexta Féria jejunémus : Sábbato vero apud beátum Petrum, Apóstolum, vigílias celebrémus : cujus nos méritis et oratiónibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro, et devotióne placeámus.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui misit me : * Vos autem benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

℟. vij. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebd. Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. ℟. j. Noct. Dñicæ.

FERIA SECUNDA.
De libro Tobíæ.
Lectio j. *Cap.* 2.

ost hæc vero, cum esset dies
festus Dómini, et factum
et prándium bonum in domo
bíæ, dixit fílio suo : Vade,
dduc áliquos de tribu nostra
éntes Deum, ut epuléntur no-
cum. Cumque abiísset, revér-
nuntiávit ei, unum ex fíliis
el jugulátum jacére in pla-
. Statímque exíliens de accú-
u suo, relínquens prándium,
inus pervénit ad corpus : tol-
sque illud portávit ad do-
m suam occúlte, ut, dum sol
ubuísset, caute sepelíret eum.
Peto', Dómine. 145.

Lectio ij.

RGUEBANT autem eum omnes
próximi ejus, dicéntes :
n hujus rei causa intérfici
sus es, et vix effugísti mor-
impérium, et íterum sépe-
mórtuos? Sed Tobías plus
ens Deum quam regem, ra-
bat córpora occisórum, et
ultábat in domo sua, et mé-
nóctibus sepeliébat ea. Cón-
t autem, ut quadam die fa-
itus a sepultúra, véniens in
num suam, jactásset se ju-
parietem, et obdormísset,
ex nido hirúndinum dor-
nti illi cálida stércora incí-
ent super óculos ejus, fie-
que cæcus. Hanc autem ten-
ónem ideo permísit Dómi-
eveníre illi, ut pósteris da-
r exémplum patiéntiæ ejus,
t et sancti Job.
mni témpore 145.

Lectio iij.

AM cum ab infántia sua
semper Deum timúerit, et
mandáta ejus custodíerit, non
est contristátus contra Deum
quod plaga cæcitátis evénerit
ei, sed immóbilis in Dei timore
permánsit, agens grátias Deo
ómnibus diébus vitæ suæ. Nam
sicut beáto Job insultábant re-
ges, ita isti paréntes et cognáti
ejus irridébant vitam ejus, di-
céntes : Ubi est spes tua, pro qua
eleemósynas et sepultúras fa-
ciébas? Tobías vero increpábat
eos, dicens : Nolíte ita loqui :
quóniam fílii sanctórum sumus,
et vitam illam expectámus, quam
Deus datúrus est his qui fidem
suam numquam mutant ab eo.
℟. Memor esto. 145.

FERIA TERTIA.
De libro Tobíæ.
Lectio j. *Cap* 2. *d et* 3.

ANNA vero, uxor ejus, ibat ad
opus textrínum quotídie,
et de labóre mánuum suárum
victum, quem cónsequi póterat,
deferébat. Unde factum est, ut
hædum caprárum accípiens de-
tulísset domi : cujus cum vo-
cem balántis vir ejus audísset,
dixit : Vidéte, ne forte furtívus
sit, réddite eum dóminis suis,
quia non licet nobis aut édere
ex furto áliquid, aut contíngere.
℟. Sufficiébat. 146.

Lectio ij.

AD hæc uxor ejus iráta respón-
dit: Maniféste vana facta est
spes tua, et eleemósynæ tuæ mo-
do apparuérunt. Atque his et áliis
hujuscémodi verbis exprobrá-
bat ei. Tunc Tobías ingémuit, et
cœpit oráre cum lácrymis, dicens:
Justus es, Dómine, et ómnia ju-
dícia tua justa sunt : et omnes
viæ tuæ, misericórdia, et véritas,
et judícium. Et nunc, Dómine,

memor esto mei, et ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum.

℟. Benedícite. 146.

Lectio iij.

Quoniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeo tráditi sumus in direptiónem, et captivitátem, et mortem, et in fábulam, et in impropérium ómnibus natiónibus, in quibus dispersísti nos. Et nunc, Dómine, magna judícia tua, quia non égimus secúndum præcépta tua, et non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc, Dómine, secúndum voluntátem tuam fac mecum, et præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi mori magis, quam vívere.

℟. Tempus est. 146.

FERIA QUARTA

Quatuor Temp. Septembris.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. *Cap.* 9. *c*

In illo témpore: Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum: Magíster, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

L. 3. *c.* 38. *in Marc.* 9.

Dæmoniacum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum mutúmque, Matthæus vero lunáticum fuísse commémorat. Signíficat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutátur. Qui numquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, non confiténdo fidem: surdi, nec ipsum aliquáteniis veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabéscunt. Stultórum namque et languéntium, atque hébetum est spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flammészunt: aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes. 146.

Lectio ij.

Quod autem ait: Et dixi discípulis tuis, ut ejícerent illum, et non potuérunt, laténter Apóstolos accúsat; cum impossibílitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quod tædio superátus sit, mansuétus ac mitis, qui non apéruit, sicut agnus coram tondénte, os suum, nec in verba furóris erúpit: sed quod in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat: Usquequo accédam ad domum tuam? quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte, et te áliud perpetránte?

℟. Omni témpore. 145.

Lectio iij.

Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in

orazióne et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequíssimus débeat expélli, omnes instítuit ad vitam : ut scílicet novérimus, gravíssima quæque vel immundórum spirítuum, vel hóminum tentaménta, jejúniis et oratiónibus esse superánda : iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium autem generále est, non solum ab escis, sed et a cunctis illécebris abstinére carnálibus, imo ab ómnibus vitiórum continére se passiónibus. Sic et orátio generális non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fídei devotióne gérimus.

℟. Memor esto. 145.

Ad Benedictus, Aña.

Hoc genus * dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

Deinde Preces. 52.

Orátio.

Misericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus Dómine, fragílitas nostra subsístat : ut quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum. Et dicitur per Horas diei tantum.

Ad Vesp., si fit de Feria, dicuntur Preces Feriales. 113. cum Orat. Dñicæ præced.

FERIA QUINTA.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *Cap.* 12.

Vocavit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum ? Respóndens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei ? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. Peto, Dómine. 145.

Lectio ij.

Et vocántes eum, pater scílicet et fílius, tulérunt eum in partem : et rogáre cœpérunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est : ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna, magis quam thesáuros auri recóndere : quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ.

℟. Omni témpore. 145.

Lectio iij.

Manifesto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram, uxórem fílii tui, a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael, Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus : Pax vobis, nolíte timére.

℟. Memor esto. 145.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. *Cap. 7. f*

In illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
Hom. 33. in Evang. post init.

Quem Pharisæus de falsa justítia præsúmens, nisi Judáicum pópulum : quem peccátrix múlier ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam Gentilitátem desígnat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrymis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque quos infundébat et tergébat pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto nisi bonæ odor opiniónis exprímitur? Unde et Paulus dicit : Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℟. Sufficiébat. 146.

Lectio ij.

Si ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlier stetit; contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósiti ejus itinéribus retinebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes stamus : quia ejus vestígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat : quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

℟. Benedícite. 146.

Lectio iij.

Capillis ergo pedes Dómin térgimus, quando sancti ejus, quibus ex charitáte com pátimur, étiam ex his quæ no bis supérfluunt, miserémur quátenus sic mens per compas siónem dóleat, ut étiam larg manus afféctum dolóris ostén dat. Rigat namque lácrymis R demptóris pedes, sed capill

n térgit, qui utcúmque
órum dolóri compátitur;
ıeu eis ex his, quæ sibi
ıunt, non miserétur.
et non tergit, qui verba
ı dolóris tríbuit : sed non
ándo quæ desunt, vim
mínime abscíndit. Oscu-
ıúlier pedes quos tergit :
os quoque plene ágimus,
ióse diligimus, quos ex
.e continémus : ne gravis
it necéssitas próximi : ne
ıbis ejus indigéntia quæ
átur, fiat onerósa : et
ıanus necessária tríbuit,
ı a dilectióne torpéscat.
ıpus est. 146.
d Benedictus, Aña.
* quæ erat in civitáte
rix, stans retro secus pe-
mini, lácrymis cœpit ri-
edes ejus, et capíllis cá-
ii tergébat, et deoscula-
pedes ejus, et unguénto
ıt.
de Preces. 52.
Oratio.
TA, quæsumus omní-
ıtens Deus : ut observa-
sacras ánnua devotióne
ıtes, et córpore tibi
nus, et mente. Per Dó-
.
c. per Horas diei tantum.
esperis, nisi fiat de Festo
:t. dicuntur Preces feria-
3. et Oratio Dominicæ
itæ.

SABBATO
uatuor Temporum.
:tio sancti Evangélii
ecúndum Lucam.
Lectio j. *Cap.* 13.
) témpore : Dicébat Je-
turbis hanc similitúdi-
nem : Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 31. *in Evang.*

Dominus ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur : aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus : aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Evangélio, fratres, audístis ; ficúlneam infructuósam, et mulíerem curvam : et utríque rei est píetas impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem : istud egit per exhibitiónem. Sed hoc signíficat ficúlnea infructuósa, quod múlier inclináta : et hoc ficúlnea reserváta, quod múlier erécta.

℟. Tribulatiónes. 146.

Lectio ij.

Quid arbor fici, nisi humánam natúram desígnat? Quid múlier inclináta, nisi eámdem natúram significándo denúntiat? Quæ et bene plantáta est sicut ficus, et bene creáta sicut múlier; sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quod plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio dóminus víneæ ad ficúlneam venit; quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia ex-

pectándo, admonéndo, visitándo requisívit.

℟. Omni témpore. 145.

Lectio iij.

VENIT ante legem, quia per naturálem intelléctum quid unusquísque exémplo sui, quáliter erga próximum ágere debuísset, innótuit. Venit in lege quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam: quia pietátis suæ præséntiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur, quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convértunt. Quid vero per cultórem víneæ, nisi præpositórum ordo exprímitur? Qui dum præsunt Ecclésiæ, nimírum domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Memor esto. 145.

Ad Benedictus, Aña.

Illumináre, Dómine, * iis qui in ténebris sedent. et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Deinde Preces. 52.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus; ut pia jejunántium deprecatióne placátus, et præséntia nobis subsídia tríbuas, et futúra. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

Ad Magnificat, Aña.

Adónai, Dómine, * Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.

DOM. IV. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno,

Incipit liber Judith.

Lectio j. *Cap.* 1. *et* 2.

ARPHAXAD ítaque, rex Medórum, subjugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis; fecit muros ejus in latitúdinem cubitórum septuagínta, et in altitúdinem cubitórum trigínta: turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur, posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium: et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitus sui, et in glória quadrigárum suárum.

℟. Adónai, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ: * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi.

Lectio ij.

ANNO ígitur duodécimo regni sui, Nabuchodónosor, rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive, civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad, et obtínuit eum in campo magno qui appellátur Ragau, circa Euphráten, et Tigrin, et Jádason, in campo Erioch, regis Elicórum. Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, et cor ejus elevátum est: et misit ad

omnes, qui habitábant in Cilícia, et Damásco, et Líbano, et ad gentes quæ sunt in Carmélo, et Cedar, et inhabitántes Galilæam in campo magno Esdrelon, et ad omnes qui erant in Samaría, et trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, et omnem terram Jesse, quoúsque perveniátur ad términos Æthiopiæ.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram :* Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio iij.

Ad hos omnes misit núntios Nabuchodónosor, rex Assyriórum : qui omnes uno ánimo contradixérunt, et remisérunt eos vácuos, et sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor, rex, advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum et regnum suum, quod defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodónosor, regis, vigésima et secúnda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor, regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu omnésque duces, et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui : dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram : quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Elía et jejúnio.

Lectio iv. *Cap.* 9.

Potentes vinum prohibéntur bíbere, ne, cum bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni, príncipi milítiæ regis Assyriórum, se trádere gestiébant : sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis munita procéssit, et omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio v.

Hæc enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis : ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est je-

júnio : Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum, a persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

℟. Dominátor Dómine cœlórum et terræ, creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio vj.

Itaque illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuit, et vindíctam rétulit : Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietatis exólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ. Jejúnium nescit fœneratórem, non sortem fœnoris novit : non rédolet usúras mensa jejunántium : étiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, et diutúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi jejúnium est. Quanto avídior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua : cadat robur eórum in iracúndia tua. Et. Glória Patri. Et.

℟. vij. Confórta me, Rex, sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et da.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria iv. hujus Hebd. post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. ℟. j. Noct. Dñicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap. 4.*

Filii Israel, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valde a fácie Holoférnis. Tremor et horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem et templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus et templis eárum. Et misérunt in omnem Samaríam per circúitum usque Jéricho, et præoccupavérunt omnes vértices móntium : et muris circumdedérunt vicos suos, et congregavérunt fruménta in præparatiónem pugnæ.

℟. Adónai, Dómine. 152.

Lectio ij.

Sacerdos étiam Elíachim scripsit ad univérsos qui erant contra Esdrelon, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, et univérsos, per quos viæ tránsitus esse póterat,

ut obtinérent ascénsus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem, et illic custodírent, ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt fílii Israel secúndum quod constitúerat eis sacérdos Dómini Elíachim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum instántia magna, et humiliavérunt ánimas suas in jejúniis et oratiónibus, ipsi et mulíeres eórum.

℟. Tribulatiónes. 151.

Lectio iij.

Et induérunt se sacerdótes cilíciis, et infántes prostravérunt contra fáciem templi Dómini, et altáre Dómini operuérunt cilício: et clamavérunt ad Dóminum Deum Israel unanímiter, ne daréntur in prædam infántes eórum, et uxóres eórum in divisiónem, et civitátes eórum in extermínium, et sancta eórum in pollutiónem, et fíerent oppróbrium géntibus. Tunc Elíachim, sacérdos Dómini magnus, circuívit omnem Israel, allocutúsque est eos, dicens: Scitóte, quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manéntes permanséritis in jejúniis et oratiónibus in conspéctu Dómini.

℟. Benedicat te. 153.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 8.

Et factum est, cum audísset hæc verba Judith, vídua, quæ erat fília Merári, fílii Idox, fílii Joseph, fílii Ozíæ, fílii Elai, fílii Jamnor, fílii Gédeon, fílii Ráphaim, fílii Achitob, fílii Melchíæ, fílii Enan, fílii Nathaníæ, fílii Saláthiel, fílii Símeon, fílii Ruben: et vir ejus fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ: instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput ejus, et mórtuus est in Bethúlia, civitáte sua, et sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat autem Judith relícta ejus vídua jam annis tribus, et ménsibus sex.

℟. Nos álium. 153.

Lectio ij.

Et in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur: et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, et neoménias, et festa domus Israel. Erat autem elegánti aspéctu nimis, cui vir suus relíquerat divítias multas, et famíliam copiósam, ac possessiónes arméntis boum et grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Dominátor. 154.

Lectio iij.

Hæc ítaque cum audísset, quóniam Ozías promisísset quod transácto quinto die tráderet civitátem, misit ad presbýteros Chabri et Charmi. Et venérunt ad illam, et dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo consénsit Ozías, ut tradat civitátem Assyriis, si intra quinque dies non vénerit vobis adjutórium? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus. 154.

FERIA QUARTA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 10.

Factum est autem, cum cessásset clamáre ad Dóminum, surréxit de loco, in quo jacúerat prostráta ad Dóminum. Vocavítque abram suam, et descéndens in domum suam, ábstulit a se cilícium, et éxuit se vestiméntis viduitátis suæ, et lavit corpus suum, et unxit se myro óptimo, et discriminávit crinem cápitis sui, et impósuit mitram super caput suum, et índuit se vestiméntis jucunditátis suæ, induítque sandália pédibus suis, assumpsítque dextralíola, et lília, et ináures, et ánnulos, et ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem.

℟. Confórta. 154.

Lectio ij.

Factum est autem, cum descénderet montem, circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum, et tenuérunt eam, dicéntes: Unde venis? aut quo vadis? Quæ respóndit: Fília sum Hebræórum, ídeo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod contemnéntes vos, noluérunt ultro trádere seípsos, ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.

℟. Tribulatiónes. 153.

Lectio iij.

Duxeruntque illam ad tabernáculum Holoférnis, annuntiántes eam. Cumque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holofémes. Dixerúntque ad eum satellites ejus: Quis contémnat pópulum Hebræórum, qui tam decóras mulíeres habent, ut non pro his mérito pugnáre contra eos debeámus? Videns ítaque Judith Holofémem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura, et auro, et smarágdo, et lapídibus pretiósis intéxtum, et cum in fáciem ejus intendísset, adorávit eum, prostérnens se super terram.

℟. Benedícat te. 153.

FERIA QUINTA.

Si hæc fuerit ultima Hebdomada Septemb., hac nocte ponitur liber Esther cum sua historia, ut infra in Dñica v. hujus mensis. 158. et legitur de eo etiam duobus seq. diebus. Quod si hoc triduo non occurrat Feria, in qua possint poni Resp. eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebdom., leguntur sequentes Lect.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 12. c

Et factum est, in quarto die Holofernes fecit cœnam servis suis, et dixit ad Vágao, eunúchum suum: Vade, et suáde Hebræam illam, ut sponte conséntiat habitáre mecum. Fœdum est enim apud Assyrios, si fémina irrídeat virum, agéndo ut immúnis ab eo tránseat. Tunc introívit Vágao ad Judith, et dixit: Non vereátur bona puélla introíre ad dóminum meum, ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo, et bibat vinum in jucunditáte. Cui Judith respóndit: Quæ ego sum, ut contradícam dómino meo?

℟. Adónai. 152.

Lectio ij. *Cap.* 13.

Ut autem sero factum est, festinavérunt servi illius ad hospítia sua, et conclúsit Vágao óstia cubículi, et ábiit; erant autem omnes fatigáti a vino: erátque Judith sola in cubículo. Porro Holoférnes jacébat in lecto, nímia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ, ut staret foris ante cubículum, et observáret. Stetítque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, et labiórum motu in siléntio, dicens: Confírma me, Dómine Deus Israel, et réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut, sicut promisísti, Jerúsalem, civitátem tuam, érigas, et hoc quod credens per te posse fíeri cogitávi, perfíciam.

℟. Tribulatiónes. 153.

Lectio iij.

Et cum hæc dixísset, accéssit ad colúmnam quæ erat ad caput léctuli ejus, et pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exólvit. Cumque evaginásset illum, apprehéndit comam cápitis ejus, et ait: Confírma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percússit bis in cervícem ejus, et abscídit caput ejus: et ábstulit conopéum ejus a colúmnis, et evólvit corpus ejus truncum. Et post pusíllum exívit, et trádidit caput Holoférnis ancíllæ suæ, et jussit ut mítteret illud in peram suam.

℟. Benedícat te. 153.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 15.

Cumque omnis exércitus decollátum Holoférnem audísset, fugit mens et consílium ab eis, et solo tremóre et metu agitáti, fugæ præsídium sumunt, ita ut nullus loquerétur cum próximo suo, sed inclináto cápite, relíctis ómnibus, evádere festinábant Hebræos, quos armátos super se venire audiébant, fugiéntes per vias campórum et sémitas cóllium. Vidéntes ítaque filii Israel fugiéntes, secúti sunt illos. Descenderúntque clangéntes tubis, et ululántes post ipsos.

℟. Nos álium. 153.

Lectio ij.

Misit ítaque Ozías núntios per omnes civitátes et regiónes Israel. Omnis ítaque régio, omnísque urbs, eléctam juventútem armátam misit post eos, et persecúti sunt eos in ore gládii, quoúsque pervenírent ad extremitátem fínium suórum. Réliqui autem qui erant in Bethúlia, ingréssi sunt castra Assyriórum, et prædam, quam fugiéntes Assyrii relíquerant, abstulérunt, et onustáti sunt valde.

℟. Dominátor. 154

Lectio iij.

Joachim autem, summus Pontifex, de Jerúsalem venit in Bethúliam cum univérsis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cum exísset ad illum, benedixérunt eam omnes una voce, dicéntes: Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri: quia fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum, eo quod castitátem amáveris, et post virum tuum álterum nescíeris: ídeo et manus Dómini confor-

távit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus : Fiat, fiat.

℟. Dómine Deus. 154.

SABBATO.

De libro Judith.

Lectio j. *Cap.* 16. *c*

Et factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum : et mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocáusta, et vota, et repromissiónes suas. Porro Judith univérsa vasa béllica Holoférnis, quæ dedit illi pópulus, et conopéum, quod ipsa sustúlerat de cubíli ipsíus óbtulit in anathéma obliviónis.

℟. Confórta me. 154.

Lectio ij.

Erat autem pópulus jucúndus secúndum fáciem sanctórum, et per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquísque rédiit in domum suam, et Judith magna facta est in Bethúlia, et præclárior erat univérsæ terræ Israel. Erat étiam virtúti cástitas adjúncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defúnctus est Manásses, vir ejus. Erat autem diébus festis procédens cum magna glória.

℟. Tribulatiónes. 153.

Lectio iij.

Mansit autem in domo viri sui annos centum quinque, et dimísit abram suam líberam, et defúncta est, ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus septem. In omni autem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israel, et post mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus festivitátis, ab Hebræis in número sanctórum diérum accípitur, et cólitur a Judæis ex illo témpore usque in præséntem diem.

℟. Benedícat te. 153.

SABBATO

ante Dñicam v. Septembris.

Ad Magnificat, Aña.

Dómine rex * omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

DOM. V. SEPTEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Esther.

Lectio j. *Cap.* 1.

In diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum viginti septem províncias : quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui fecit grande convívium cunctis princípibus et púeris suis, fortíssimis Persárum, et Medórum ínclytis, et præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem, atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet et octoginta diébus.

℟. Dómine mi Rex omnipótens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. Líbera.

Lectio ij.

Cumque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum : et jussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti, et némoris, quod régio cultu et manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris, et carbásini ac hyacínthini, sustentáta fúnibus byssinis, atque purpúreis, qui ebúrneis círculis insérti erant, et colúmnis marmóreis fulciebántur. Léctuli quoque áurei et argéntei, super paviméntum smarágdino et pário stratum lápide, dispósiti erant : quod mira varietáte pictúra decorábat.

℟. Confórta me, Rex, sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et.

Lectio iij.

Bibebant autem qui invitáti erant, áureis póculis, et áliis atque áliis vasis cibi inferebántur. Vinum quoque, ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans et præcípuum ponebátur. Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum, sed sicut rex statúerat, præpónens mensis síngulos de princípibus suis, ut súmeret unusquísque quod vellet. Vasthi quoque, regína, fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, creátor cœli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iv. *L.* 3. *c.* 15.

Quid Esther, regína, nonne ut pópulum suum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéstum) morti se óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum ferox atque túmido corde, tamen decórum judicávit, índici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus, qui tam indecóra suasísset. Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonestátum se ejus frauduléntis consíliis animadvertísset.

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum : * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine Deus meus. Et.

Lectio v. *Cap.* 16.

Ea enim amicítia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, potestátibus, honestáti vero præférri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui

pro hospitális grátiæ officiis necem pótius sibi, quam proditiónem fugiéntis amíci subeúndam arbitrabátur. Nihil ígitur præferéndum honestáti : quæ tamen ne amicítiæ stúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros, ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine.

Lectio vj.

Sunt enim pleræque philosophórum quæstiónes : Utrum amíci causa quisquam contra pátriam sentíre, necne, débeat, ut amíco obédiat : Utrum opórteat, ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus. Et Scriptúra quidem ait : Clava, et gládius, et sagítta ferráta : sic homo est testimónium dans falsum advérsus amícum suum. Sed consídera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ cogátur áliquis dícere testimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre charitáti vítium?

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram : quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

℟. vij. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui non.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣ Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria iv. hujus Hebdom. post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. ℟. j. Noct. hujus Dñicæ.

FERIA SECUNDA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 2.

Erat vir Judæus in Susan, civitáte, vocábulo Mardochæus, fílius Jair, fílii Sémei, fílii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore, quo Jechoníam, regem Juda, Nabuchodónosor, rex Babylónis, transtúlerat, qui fuit nutrítius fíliæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther : et utrúmque paréntem amíserat : pulchra nimis, et decóra fácie. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in fíliam.

℟. Dómine mi Rex. 158.

Lectio ij.

Cumque percrebuísset regis impérium, et juxta mandátum illíus multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan, et Egéo

traderéntur eunúcho; Esther quoque inter céteras puéllas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei, et invénit grátiam in conspéctu illius. Et præcépit eunúcho, ut acceleráret mundum mulíebrem, et tráderet ei partes suas, et septem puéllas speciosíssimas de domo regis, et tam ipsam quam pedísequas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum et pátriam suam: Mardochæus enim præcéperat ei, ut de hac re omníno reticéret: qui deambulábat quotídie ante vestíbulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salútis Esther.

℟. Confórta me. 159.

Lectio iij.

Evoluto autem témpore per órdinem, instábat dies quo Esther, fília Abíhail, fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in filiam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit mulíebrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus, eunúchus, custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, et incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulíeres, habuítque grátiam et misericórdiam coram eo super omnes mulíeres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre in loco Vasthi.

℟. Spem in álium. 159.

FERIA TERTIA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 3.

Post hæc rex Assuérus exaltávit Aman, filium Amadáthi, qui erat de stirpe Agag: et pósuit sólium ejus super omnes príncipes, quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, et adorábant Aman: sic enim præcéperat eis Imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant: Cur præter cæteros non obsérvas mandátum regis?

℟. Meménto mei. 159.

Lectio ij.

Cumque hoc crébrius dícerent, et ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes utrum perseveráret in senténtia. Díxerat enim eis se esse Judæum. Quod cum audísset Aman, et experiménto probásset quod Mardochæus non flécteret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valde, et pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus suas.

℟. Tribulatiónes. 160.

Lectio iij.

Audíerat enim quod esset gentis Judææ, magísque vóluit omnem Judæórum, qui erant in regno Assuéri, pérdere natiónem. Mense primo (cujus vocábulum est Nizan) anno duodécimo regni Assuéri, missa est sors in urnam, quæ hebráice dícitur phur, coram Aman, quo die et quo mense gens.

Judæórum debéret intérfici : et exívit mensis duodécimus qui vocátur Adar.

℟. Benedícat. 160.

FERIA QUARTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 4.

Quæ cum audisset Mardochæus, scidit vestiménta sua, et indútus est sacco, spargens cínerem cápiti : et in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat, osténdens amaritúdinem ánimi sui, et hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens. Non enim erat lícitum indútum sacco aulam regis intráre. In ómnibus quoque provínciis, óppidis, ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus, et fletus, sacco et cínere multis pro strato uténtibus. Ingréssæ autem sunt puéllæ Esther et eunúchi, nuntiaverúntque ei. Quod áudiens consternáta est : et vestem misit, ut, abláto sacco, indúerent eum : quam accípere nóluit. Accitóque Athach, eunúcho, quem rex minístrum ei déderat, præcépit ei, ut iret ad Mardochæum, et dísceret ab eo cur hoc fáceret.

℟. Nos álium. 160.

Lectio ij.

Egressusque Athach, ivit ad Mardochæum, stantem in platéa civitátis ante óstium palátii; qui indicávit ei ómnia, quæ accíderant, quómodo Aman promisísset, ut in thesáuros regis pro Judæórum nece inférret argéntum. Exémplar quoque edícti, quod pendébat in Susan, dedit ei, ut regínæ osténderet, et monéret eam, ut intráret ad regem, et deprecarétur eum pro pópulo suo. Regréssus Athach, nuntiávit Esther ómnia, quæ Mardochæus díxerat. Quæ respóndit ei, et jussit, ut díceret Mardochæo : Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub ditióne ejus sunt, norunt provínciæ, quod sive vir, sive múlier, non vocátus, intérius átrium regis intráverit, absque ulla cunctatióne statim interficiátur : nisi forte rex áuream virgam ad eum teténderit pro signo deméntiæ, atque ita possit vívere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ triginta jam diébus non sum vocáta ad eum ?

℟. Confórta me. 159.

Lectio iij.

Quod cum audísset Mardochæus, rursum mandávit Esther, dicens : Ne putes quod ánimam tuam tantum líberes, quia in domo regis es præ cunctis Judæis : si enim nunc silúeris, per áliam occasiónem liberabúntur Judæi : et tu, et domus patris tui, peribítis. Et quis novit, utrum idcírco ad regnum véneris, ut in tali témpore pararéris? Rursúmque Esther hæc Mardochæo verba mandávit : Vade et cóngrega omnes Judæos, quos in Susan repéreris, et oráte pro me. Non comedátis, et non bibátis tribus diébus, et tribus nóctibus; et ego cum ancíllis meis simíliter jejunábo, et tunc ingrédiar ad regem, contra legem fáciens, non vocáta, tradénsque me morti et perículo. Ivit ítaque Mardochæus, et

fecit ómnia quæ ei Esther præcéperat.

℟. Spem in álium. 159.

FERIA QUINTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 5.

DIE autem tértio indúta est Esther regálibus vestiméntis, et stetit in átrio domus régiæ, quod erat intérius, contra basílicam regis : at ille sedébat super sólium suum in consistório palátii contra óstium domus. Cumque vidísset Esther, regínam, stantem, plácuit óculis ejus, et exténdit contra eam virgam áuream, quam tenébat manu. Quæ accédens, osculáta est summitátem virgæ ejus. Dixítque ad eam rex : Quid vis, Esther, regína? quæ est petítio tua? etiam si dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa respóndit : Si regi placet, óbsecro, ut vénias ad me hódie, et Aman tecum, ad convívium quod parávi. Statímque rex : Vocáte, inquit, cito Aman, ut Esther obédiat voluntáti.

℟. Dómine mi. 158.

Lectio ij.

EGRESSUS est ítaque illo die Aman lætus et álacer. Cumque vidísset Mardochæum, sedéntem ante fores palátii, et non solum non assurrexísse sibi, sed nec motum quidem de loco sessiónis suæ, indignátus est valde : et, dissimuláta ira, revérsus in domum suam, convocávit ad se amícos suos, et Zares, uxórem suam : et expóuit illis magnitúdinem divitiárum suárum, filiorúmque turbam, et quanta eum glória super omnes príncipes et servos suos rex elevásset. Et post hæc ait : Regína quoque Esther nullum álium vocávit ad convívium cum rege, præter me : apud quam étiam cras cum rege pransúrus sum. Et cum hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochæum, Judæum, sedéntem ante fores régias.

℟. Confórta me. 159.

Lectio iij.

RESPONDERUNTQUE ei Zares, uxor ejus, et céteri amíci : Jube parári excélsam trabem, habéntem altitúdinis quinquagínta cúbitos, et dic mane regi, ut appendátur super eam Mardochæus, et sic ibis cum rege lætus ad convívium. Plácuit ei consílium, et jussit excélsam parári crucem.

℟. Spem in álium. 159.

FERIA SEXTA.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 6.

NOCTEM illam duxit rex insómnem, jussítque sibi afférri histórias et annáles priórum témporum. Quæ cum illo præsénte legeréntur, ventum est ad illum locum, ubi scriptum erat, quómodo nuntiásset Mardochæus insídias Bágathan et Thares, eunuchórum, regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cum audísset rex, ait : Quid pro hac fide honóris ac præmii Mardochæus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus ac minístri : Nihil omníno mercédis accépit. Statímque rex : Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut suggéreret regi, et jubéret Mar-

dochæum affígi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri : Aman stat in átrio. Dixítque rex : Ingrediátur.
℟. Meménto mei. 159.

Lectio ij.

Cumque esset ingréssus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honoráre desíderat? Cógitans autem in corde suo Aman, et réputans quod nullum álium rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit : Homo, quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, et impóni super equum, qui de sella regis est, et accípere régium diadéma super caput suum, et primus de régiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus, et per platéam civitátis incédens clamet, et dicat : Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre.
℟. Tribulatiónes. 160.

Lectio iij.

Dixitque ei rex : Festína, et sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardochæo, Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave, ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermíttas. Tulit ítaque Aman stolam et equum, indutúmque Mardochæum in platéa civitátis, et impósitum equo præcedébat, atque clamábat : Hoc honóre condignus est, quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardochæus ad jánuam palátii : et Aman festinávit ire in domum suam, lugens et opérto cápite : narravítque Zares, uxóri suæ, et amícis ómnia quæ evenissent sibi.
Benedicat 160.

SABBATO.

De libro Esther.

Lectio j. *Cap.* 7.

Intravit ítaque rex et Aman, ut biberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat : Quæ est petítio tua, Esther, ut detur tibi? et quid vis fieri? Etiam si dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit : Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam pro qua rogo, et pópulum meum pro quo óbsecro. Tráditi enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, et pereámus. Atque útinam in servos et fámulas venderémur, esset tolerábile malum, et gemens tacérem : nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem.
℟. Nos álium Deum. 160.

Lectio ij.

Respondensque rex Assuérus, ait : Quis est iste, et cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixítque Esther : Hostis et inimícus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, íllico obstúpuit, vultum regis ac regínæ ferre non sústinens. Rex autem irátus surréxit, et de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónsitum. Aman quoque surréxit, ut rogáret Esther, regínam, pro ánima sua ; intelléxit enim a rege sibi parátum malum.
℟. Confórta. 159.

Lectio iij.

Qui cum revérsus esset de horto nemóribus cónsito, et intrásset convívii locum,

Aman super léctulum
sse, in quo jacébat Esther,
Etiam regínam vult op-
e, me præsénte, in domo
Necdum verbum de ore
xierat, et statim operué-
iciem ejus. Dixítque Har-
unus de eunúchis, qui
t in ministério regis : En
, quod paráverat Mardo-
qui locútus est pro rege,
domo Aman, habens al-
is quinquagínta cúbitos.
xit rex : Appéndite eum
. Suspénsus est ítaque
in patíbulo quod paráve-
rdochæo : et regis ira
t.

m in álium. 159.

SABBATO

e Dñicam j. Octobris.

d Magnificat, Aña.

riat Dóminus * cor ve-
in lege sua, et in præcé-
is, et fáciat pacem Dómi-
us noster.

OM. I. OCTOBRIS.

n primo Nocturno.

ncipit liber primus
Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

ctum est, postquam per-
ússit Alexánder Philíppi
o, qui primus regnávit in
, egréssus de terra Ce-
Daríum, regem Persárum
órum : constítuit prælia
et obtínuit ómnium mu-
s, et interfécit reges ter-
pertránsiit usque ad fines
et accépit spólia multi-
géntium : et síluit terra
spéctu ejus. Et congregá-
útem, et exércitum for-
mis : et exaltátum est, et
m cor ejus : et obtínuit
regiónes géntium, et tyránnos : et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a juventúte : et divísit illis regnum suum cum adhuc víveret.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

Et regnávit Alexánder annis duódecim, et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo : et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et fílii eórum post eos annis multis, et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses : et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij.

In diébus illis exiérunt ex Israel fílii iníqui, et suasérunt multis, dicéntes : Eámus, et disponámus testaméntum cum géntibus, quæ circa nos sunt : quia ex quo recéssimus

ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, et abiérunt ad regem : et dedit illis potestátem, ut fácerent justítiam géntium. Et ædificavérunt gymnásium in Jerosólymis secúndum leges Natiónum. Et fecérunt sibi præpútia, et recessérunt a testaménto sancto, et juncti sunt Natiónibus, et venúmdati sunt ut fácerent malum.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iv. *Lib.* 1. *c.* 40.

Fortasse áliquos béllica defíxos glória tenet, ut putent solam esse præliárem fortitúdinem, et ídeo me ad ista deflexísse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis? Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prælium, et vererétur, ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fídei clamávit : Stet sol : et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas, adoléscens, virtútem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc clamémus in cœlum.

Lectio v.

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum : qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei, et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes quod hoc exémplo gens omnis posset períre, sábbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accénderet per duces suos Lysiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assyriis attritus est cópiis, ut quadragínta et octo míllia in médio campi a tribus míllibus prosterneréntur.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

IRTUTEM ducis Judæ, Macha-
bæi, de uno ejus mílite con-
ráte. Namque Eleázarus,
superemiñéntem céteris
hántem loríca vestítum ré-
advérteret, arbitrátus quod
o esset rex, cursu cóncito
nédium legiónis se prorú-
et abjécto clypeo, utráque
u interficiébat, donec per-
ret ad béstiam, atque in-
it sub eam, et subjécto
io interémit eam. Itaque
ns béstia oppréssit Eleáza-
, atque ita mórtuus est.
nta ígitur virtus ánimi!
o, ut mortem non timé-
deinde, ut circumfúsus
nibus inimicórum, in con-
s raperétur hostes, médium
trâret agmen, et contém-
morte ferócior, abjécto
eo, utráque manu vulnerá-
molem béstiæ subíret ac
inéret, post infra ipsam
éderet, quo plenióri ferí-
ictu; cujus ruína inclúsus,
is quam oppréssus, suo est
ltus triúmpho.
'ua est poténtia, tuum re-
m, Dómine: tu es super
es gentes: * Da pacem,
ine, in diébus nostris. ℣.
tor ómnium Deus, terríbi-
t fortis, justus et miséri-
. Da pacem. Glória Patri.
pacem.
ij. Refúlsit sol in clypeos
os, et resplenduérunt mon-
ab eis: * Et fortitúdo gén-
dissipáta est. ℣. Erat
exércitus magnus valde,
rtis: et appropiávit Ju-
et exércitus ejus in præ-
Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebdom. Feria iv. et Sabbato post ij. et iij. Lect. dicitur ij. et iij. ℟. sequentis Feriæ ij. ℟℟. hujus Dñicæ dicuntur in seq. Dñicis usque ad Dñicam j. Nov.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 1. c

Et parátum est regnum in conspéctu Antíochi, et cœpit regnáre in Terra Ægypti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi, in cúrribus, et elephántis, et equítibus, et copiósa návium multitúdine: et constítuit bellum advérsus Ptolemæum, regem Ægypti, et véritus est Ptolemæus a fácie ejus, et fugit, et cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munítas in Terra Ægypti; et accépit spólia Terræ Ægypti. ℟. Dixit Judas Simóni, fratri suo: Elige tibi viros: et vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, et Jónathas, frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. Sicut fúerit.

Lectio ij.

Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo et quadragésimo tértio anno: et ascéndit ad Israel, et ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi. Et intrávit in sanctificatiónem cum supérbia, et accépit altáre áureum, et candelábrum lúminis, et univérsa vasa ejus, et mensam propositiónis; et libatória, et phíalas, et mortaríola áurea, et velum, et corónas, et ornaméntum áureum, quod in fácie templi erat: et comminuit ómnia.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et.

Lectio iij.

Et accépit argéntum, et aurum, et vasa concupiscibília: et accépit thesáuros occúltos, quos invénit: et, sublátis ómnibus, ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, et locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, et in omni loco eórum: et ingemuérunt príncipes et senióres: vírgines et júvenes infirmáti sunt, et speciósitas mulíerum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum: et quæ sedébant in toro maritáli, lugébant: et commóta est terra super habitántes in ea, et univérsa domus Jacob índuit confusiónem.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui. Glória Patri. Qui.

℟℟. hujus ij. Feriæ repetuntur in aliis ij. Feriis usque ad Dom. j. Novembris.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 2.

In diébus illis surréxit Mathathías, fílius Joánnis, filii Siméonis, sacérdos ex filiis Jóarib ab Jerúsalem, et consédit in monte Modin: et habébat filios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis: et Simónem, qui cognominabátur Thasi: et Judam, qui vocabátur Machabæus: et Eleázarum, qui cognominabátur Abaron: et Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala quæ fiébant in pópulo Juda, et in Jerúsalem.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel: * Hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic.

Lectio ij.

Et dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei, et contritiónem civitátis sanctæ, et sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt: templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt: trucidáti sunt senes ejus in platéis, et júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens

reditávit regnum ejus, obtínuit spólia ejus? Dómine universórum, lam habes indigéntiam, templum tuum fieri in *. Consérva domum immaculátam in ætér-)ómine. ℣. Tu elegísti, :, domum istam ad in- um nomen tuum in ea, :t domus oratiónis et tiónis pópulo tuo. Con-

Lectio iij.

idit vestiménta sua Ma- thías, et fílii ejus, et unt se cilíciis, et plan- valde. Et venérunt il- missi erant a rege An- ut cógerent eos qui rant in civitátem Mo- mmoláre, et accéndere et a lege Dei discédere. ti de pópulo Israel con- tes accessérunt ad eos: thathías, et fílii ejus con- stetérunt.

i óculos tuos, Dómine, afflictiónem nostram: dedérunt nos gentes ad dum nos: * Sed tu, Dó- xténde bráchium tuum, a ánimas nostras. ℣. Af- opriméntes nos, et con- um faciéntes in supér- et custódi partem tuam. lória Patri. Sed.

iujus iij. Feriæ repetun- aliis iij. Feriis usque ad j. Novembris.

FERIA QUARTA.

o primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 2. *b*

espóndit Mathathías, et it magna voce: Et si gentes regi Antíocho obé- diunt, ut discédat unusquísque a servitúte legis patrum suórum, et conséntiat mandátis ejus: ego, et fílii mei, et fratres mei, obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem et justítias Dei: non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis: et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio. Et.

Lectio ij.

Et ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin secúndum jussum regis: et vidit Mathathías, et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accénsus est furor ejus secúndum judícium legis, et insíliens trucidávit eum super aram: sed et virum, quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, et aram destrúxit, et zelátus est legem, sicut fecit Phínees Zamri, fílio Salómi.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et.

Lectio iij.

Et exclamávit Mathathías voce magna in civitáte dicens: Omnis qui zelum habet legis

státuens testaméntum, éxeat post me. Et fugit ipse, et filii ejus in montes, et reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium, et justítiam, in desértum: et sedérunt ibi ipsi, et filii eórum, et mulíeres eórum, et pécora eórum, quóniam inundavérunt super eos mala.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna. Glória Patri. Qui magna.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 2. *f*

Et appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit filiis suis: Nunc confortáta est supérbia, et castigátio, et tempus eversiónis, et ira indignatiónis. Nunc ergo, o filii, æmulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis: et accipiétis glóriam magnam, et nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, et factus est dóminus Ægypti. Phínees, pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Adapériat. 165.

Lectio ij.

Jesus, dum implévit verbum, factus est dux in Israel. Caleb, dum testificátur in ecclésia, accépit hereditátem. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sæcula. Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cœlum. Ananías, et Azarías, et Mísael credéntes, liberáti sunt de flamma. Dániel, in sua simplicitáte, liberátus est de ore leónum. Et ita cogitáte per generatiónem, et generatiónem: quia omnes, qui sperant in eum, non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis: quia glória ejus stercus et vermis est: hódie extóllitur, et cras non inveniétur: quia convérsus est in terram suam, et cogitátio ejus périit.

℟. Exáudiat. 165.

Lectio iij.

Vos ergo, filii, confortámini, et viríliter ágite in lege: quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon, frater vester, scio quod vir consílii est: ipsum audíte semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus, fortis víribus a juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, et ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis: et vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribúite retributiónem géntibus, et inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit eos, et appósitus est ad patres suos.

℟. Congregáti. 166.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 2. *g et* 3.

Defunctus est Mathathías anno centésimo et quadragésimo

sexto : et sepúltus est a filiis suis in sepúlchris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israel planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus, filius ejus, pro eo : et adjuvábant eum omnes fratres ejus, et univérsi qui se conjúnxerant patri ejus, et præliabántur prælium Israel cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo. Et persecútus est iníquos, perscrútans eos : et qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis : et repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt : et dirécta est salus in manu ejus. ℟. Impetum. 166.

Lectio ij.

Et exacerbábat reges multos, et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sæculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda, et pérdidit ímpios ex eis, et avértit iram ab Israel. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ, et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius gentes, et a Samaría virtútem multam et magnam, ad bellándum contra Israel. Et cognóvit Judas, et éxiit óbviam illi : et percússit, et occídit illum, et cecidérunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum : et gládium Apollónii ábstulit Judas, et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Congregátæ. 166.

Lectio iij.

Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, et formído super omnes gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus, et de præliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audívit autem rex Antíochus sermónes istos, irátus est ánimo : et misit, et congregávit exércitum univérsi regni sui, castra fórtia valde : et apéruit ærárium suum, et dedit stipéndia exercítui in annum : et mandávit illis, ut essent paráti ad ómnia. ℟. Tua est. 167.

SABBATO.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 3. *f*

Et vidit Judas, et fratres ejus quia multiplicáta sunt mala, et exércitus applicábant ad fines eórum : et cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum, et consummatiónem : et dixérunt unusquísque ad próximum suum : Erigámus dejectiónem pópuli nostri, et pugnémus pro pópulo nostro, et sanctis nostris. Et congregátus est convéntus, ut essent paráti in prælium; et ut orárent, et péterent misericórdiam et miseratiónes. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum : non erat qui ingrederétur et egrederétur de natis ejus : et sanctum conculcabátur, et filii alienigenárum erant in arce, ibi erat habitátio géntium : et ab láta est volúptas a Jacob, et defécit ibi tíbia et cíthara.

℟. Refúlsit sol. 167.

Lectio ij.

Et congregáti sunt, et venérunt in Maspha contra Jerúsalem : quia locus oratiónis erat in Maspha ante in Israel. Et jejunavérunt illa die, et

induérunt se cilíciis, et cínerem imposuérunt cápiti suo, et discidérunt vestiménta sua : et expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur gentes similitúdinem simulacrórum suórum : et attulérunt ornaménta sacerdotália, et primítias, et décimas : et suscitavérunt Nazaræos, qui impléverant dies : et clamavérunt voce magna in cœlum, dicéntes : Quid faciémus istis, et quo eos ducémus? et sancta tua conculcáta sunt, et contamináta sunt, et sacerdótes tui facti sunt in luctum, et in humilitátem. Et ecce Natiónes convenérunt advérsum nos, ut nos dispérdant : tu scis quæ cógitant in nos. Quómodo poterímus subsístere ante fáciem eórum, nisi tu, Deus, ádjuves nos?

℟. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

Et tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos, et centurióneș, et pentacontárchos, et decurióneș. Et dixit his qui ædificábant domos, et sponsábant uxóres, et plantábant víneas, et formidolósis, ut redírent unusquísque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra, et collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas : Accingímini, et estóte fílii poténtes, et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus Natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos, dispérdere nos, et sancta nostra : quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℟. In hymnis. 168.

Ad Magnificat, Aña. Refúlsit sol * in clypeos áureos et resplenduérunt montes ab eis, et fortitúdo géntium dissipáta est.

DOM. II. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabæórum

Lectio j. *Cap. 4. e*

Dixit autem Judas, et fratres ejus : Ecce contríti sunt inimíci nostri : ascendámus nunc mundáre sancta, et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatiónem desértam, et altáre profanátum, et portas exústas, et in átriis virgúlta nata sicut in saltu, vel in móntibus, et pastophória díruta. Et scidérunt vestiménta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuérunt cínerem super caput suum. Et cecidérunt in fáciem super terram, et exclamavérunt tubis signórum, et clamavérunt in cœlum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

Tunc ordinávit Judas viros, ut pugnárent advérsus eos qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem

habéntes in lege Dei : et mundavérunt sancta, et tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum, ut destrúerent illud : ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud gentes, et demolíti sunt illud. Et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret Prophéta, et respondéret de eis.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij.

Et accepérunt lápides íntegros secúndum legem; et ædificavérunt altáre novum secúndum illud quod fuit prius : et ædificavérunt sancta, et quæ intra domum erant intrínsecus: et ædem et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum, et altáre incensórum, et mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, et accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant, et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, et appendérunt vela, et consummavérunt ómnia ópera, quæ fécerant.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni, Epíscopi, de Civitáte Dei.

Lectio iv. *L.* 18. *c.* 45.

Posteaquam gens Judæa cœpit non habére Prophétas, procul dúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat, instauráto templo, post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliórem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum, prophétam, dicéntem : Magna erit glória domus istíus novíssimæ plus quam primæ. Quod de novo Testaménto dictum esse, paulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens : Et movébo omnes gentes : et véniet desiderátus cunctis géntibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et.

Lectio v.

Talibus enim eléctis géntium, domus Dei ædificátur per Testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum.

Propter hoc ergo nec Prophétas ex illo témpore hábuit illa gens : sed multis cládibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsísque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratione templi opinarétur implétam. Non multo enim post, adveniénte Alexándro, subjugáta est : quando etsi nulla facta est vastátio, quóniam non sunt ausi ei resístere, et ídeo placátum facíllime súbditi recepérunt : non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

DEINDE Ptolemæus, Lagi fílius, post Alexándri mortem, captívos inde in Ægyptum tránstulit : quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentíssime inde dimísit : per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandríæ Ptolemæo, qui est appellátus Epíphanes : inde ab Antíocho, rege Syriæ, multis et gravíssimis malis ad idóla coléndo compúlsi : templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitiónibus géntium : quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsis, ab omni illa idololátriæ contaminatióne mundávit.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da. Glória Patri. Da.

℟. vij. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum

Lectio j. *Cap. 4. f*

ANTE matutínum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi quadragésimi octávi anni : et obtulérunt sacrifícium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, et cítharis, et cínyris, et in cymbalis. Et cécidit omnis pópulus

in fáciem, et adoravérunt, et benedixérunt in cœlum eum qui prosperávit eis.
℟. Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

Et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, et obtulérunt holocáusta cum lætítia, et sacrifícium salutáris et laudis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et scútulis: et dedicavérunt portas, et pastophória, et imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et avérsum est oppróbrium géntium. Et státuit Judas, et fratres ejus, et univérsa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Casleu, cum lætítia et gáudio.
℟. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

Et ædificavérunt in témpore illo montem Sion, et per circúitum muros altos, et turres firmas, nequándo venírent gentes, et conculcárent eum sicut ántea fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut serváre nt eum, et munívit eum ad custodiéndam Bethsúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumææ.
℟. In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 5.

Et factum est, ut audiérunt gentes in circúitu, quia ædificátum est altáre et sanctuárium sicut prius, irátæ sunt valde: et cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, et cœpérunt occídere de pópulo, et pérsequi. Et debellábat Judas fílios Esau in Idumæa, et eos qui erant in Acrabathháne, quia circumsedébant Israelítas, et percússit eos plaga magna. Et recordátus est malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum, et in scándalum, insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túrribus: et applícuit ad eos, et anathematizávit eos, et incéndit turres eórum igni, cum ómnibus qui in eis erant.
℟. Hic est fratrum. 168.

Lectio ij.

Et transívit ad fílios Ammon, et invénit manum fortem, et pópulum copiósum, et Timótheum, ducem ipsórum: et commísit cum eis prælia multa, et contríti sunt in conspéctu eórum, et percússit eos: et cepit Gazer, civitátem, et fílias ejus, et revérsus est in Judæam. Et congregátæ sunt gentes, quæ sunt in Gálaad advérsus Israelítas, qui erant in fínibus eórum, ut tóllerent eos: et fugérunt in Dátheman munitiónem.
℟. Tu, Dómine. 169.

Lectio iij.

Et misérunt lítteras ad Judam et fratres ejus, dicéntes: Congregátæ sunt advérsum nos gentes per circúitum, ut nos áuferant: et parant veníre, et occupáre munitiónem, in quam confúgimus: et Timótheus est dux exércitus eórum. Nunc ergo veni, et éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt: et

captivas duxérunt uxóres eórum, et natos, et spólia, et peremérunt illic fere mille viros.

℟. Aperi óculos. 169.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 5. *f*

In diébus, quibus erat Judas et Jónathas in terra Gálaad, et Simon, frater ejus, in Galilæa contra fáciem Ptolemáidis, audívit Joséphus, Zacharíæ filius, et Azarías, princeps virtútis, res bene gestas, et prælia quæ facta sunt, et dixit: Faciámus et ipsi nobis nomen, et eámus pugnáre advérsus gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his qui erant in exércitu suo, et abiérunt Jámniam.

℟. Refúlsit sol. 169.

Lectio ij.

Et exívit Górgias de civitáte, et viri ejus óbviam illis in pugnam. Et fugáti sunt Joséphus et Azarías usque in fines Judææ: et cecidérunt illo die de pópulo Israel ad duo míllia viri, et facta est fuga magna in pópulo: quia non audiérunt Judam, et fratres ejus, existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum, per quos salus facta est in Israel.

℟. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

Et viri Juda magnificáti sunt valde in conspéctu omnis Israel, et géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas, et fratres ejus, et expugnábant fílios Esau in terra quæ ad Austrum est, et percússit Chebron, et fílias ejus: et muros ejus et turres succéndit igni in circúitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenárum, et perambulábat Samaríam. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consílio éxeunt in prælium.

℟. In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 6.

Et rex Antíochus perambulábat superióres regiónes, et audívit esse civitátem Elymáidem in Pérside nobilíssimam, et copiósam in argénto et auro, templúmque in ea lócuples valde: et illic velámina áurea, et lorícæ, et scuta, quæ relíquit Alexánder Philíppi, rex Mácedo, qui regnávit primus in Græcia. Et venit, et quærébat cápere civitátem, et deprædári eam: et non pótuit, quóniam innótuit sermo his qui erant in civitáte: et insurrexérunt in prælium, et fugit inde, et ábiit cum tristítia magna, et reversus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérside, quia fugáta sunt castra, quæ erant in terra Juda: et quia ábiit Lysias cum virtúte forti in primis, et fugátus est a fácie Judæórum.

℟. Adapériat. 172.

Lectio ij.

Et invaluérunt armis, et víribus, et spóliis multis, quæ cepérunt de castris, quæ excidérunt: et quia diruérunt abominatiónem, quam ædificáverat

super altáre quod erat in Jerúsalem, et sanctificatiónem, sicut prius, circumdedérunt muris excélsis, sed et Bethsúram, civitátem suam. Et factum est, ut audívit rex sermónes istos, expávit, et commótus est valde: et décidit in lectum, et íncidit in languórem præ tristítia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos: quia renováta est in eo tristítia magna, et arbitrátus est se mori.

℟. Exáudiat Dóminus. 173.

Lectio iij.

Et vocávit omnes amícos suos, et dixit illis: Recéssit somnus ab óculis meis, et cóncidi, et córrui corde præ sollicitúdine: et dixi in corde meo: In quantam tribulatiónem devéni, et in quos fluctus tristítiæ, in qua nunc sum, qui jucúndus eram, et diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor malórum, quæ feci in Jerúsalem, unde et ábstuli ómnia spólia áurea et argéntea, quæ erant in ea, et misi auférre habitántes Judæam sine causa. Cognóvi ergo quia proptérea invenérunt me mala ista: et ecce péreo tristítia magna in terra aliéna.

℟. Congregáti. 173.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 7.

Anno centésimo quinquagésimo primo éxiit Demétrius, Seleúci fílius, ab urbe Roma, et ascéndit cum paucis viris in civitátem marítimam, et regnávit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui: et venérunt ad eum viri iníqui, et ímpii ex Israel: et Alcimus, dux eórum, qui volébat fíeri sacérdos. Et accusavérunt pópulum apud regem, dicéntes: Pérdidit Judas, et fratres ejus, omnes amícos tuos, et nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, et vídeat extermínium omne quod fecit nobis, et regiónibus regis: et púniat omnes amícos ejus, et adjutóres eórum.

℟. Impetum. 173.

Lectio ij.

Et elégit rex ex amícis suis Bácchidem, qui dominabátur trans flumen magnum in regno, et fidélem regi: et misit eum, ut vidéret extermínium quod fecit Judas: sed et Alcimum ímpium constítuit in sacerdótium, et mandávit ei fácere ultiónem in fílios Israel. Et surrexérunt, et venérunt cum exércitu magno in terram Juda: et misérunt núntios, et locúti sunt ad Judam, et ad fratres ejus, verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt sermónibus eórum: vidérunt enim, quia venérunt cum exércitu magno.

℟. Congregátæ. 174.

Lectio iij.

Et convenérunt ad Alcimum et Bácchidem congregátio Scribárum requírere quæ justa sunt: et primi, Assidæi, qui erant in fíliis Israel, et exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim: Homo sacérdos de sémine Aaron venit, non decípiet nos. Et locútus est cum eis verba pacífica: et jurávit illis di-

cens : Non inferémus vobis malum, neque amícis vestris. Et credidérunt ei. Et comprehéndit ex eis sexagínta viros, et occídit eos in una die, secúndum verbum quod scriptum est : Carnes sanctórum tuórum, et sánguinem ipsórum effudérunt in circúitu Jerúsalem, et non erat qui sepelíret.

℞. Tua est. 174.

SABBATO.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 8.

Et audívit Judas nomen Romanórum, quia sunt poténtes víribus, et acquiéscunt ad ómnia quæ postulántur ab eis : et quicúmque accessérunt ad eos, statuérunt cum eis amicítias, et quia sunt poténtes víribus. Et audiérunt prælia eórum, et virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos, et duxérunt sub tribútum : et quanta fecérunt in regióne Hispániæ, et quod in potestátem redegérunt metálla argénti et auri, quæ illic sunt, et possedérunt omnem locum consílio suo, et patiéntia : lócaque quæ longe erant valde ab eis, et reges qui supervénerant eis ab extrémis terræ, contrivérunt, et percussérunt eos plaga magna : céteri autem dant eis tribútum ómnibus annis.

℞. Refúlsit. 174.

Lectio ij.

Et elégit Judas Eupólemum, fílium Joánnis, fílii Jacob, et Jásonem, fílium Eleázari, et misit eos Romam constitúere cum illis amicítiam, et societátem, et ut auférrent ab eis jugum Græcórum, quia vidérun quod in servitútem prémeren regnum Israel. Et abiérunt Romam viam multam valde, e introiérunt cúriam, et dixérunt : Judas Machabæus, et fratres ejus, et pópulus Judæórum misérunt nos ad vos statúere vobíscum societátem et pacem, et conscríbere nos sócios et amícos vestros. Et plácuit sermo in conspéctu eórum. Et hoc rescríptum est, quod rescripsérunt in tábulis æreis, et misérunt in Jerúsalem, ut esset apud eos ibi memoriále pacis, et societátis.

℞. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

Bene sit Románis, et genti Judæórum, in mari et in terra in ætérnum : gladiúsque et hostis procul sit ab eis. Quod si institerit bellum Románis prius, aut ómnibus sóciis eórum in omni dominatióne eórum : auxílium feret gens Judæórum, prout tempus dictáverit, corde pleno : et præliántibus non dabunt, neque subministrábunt tríticum, arma, pecúniam, naves, sicut plácuit Románis : et custódient mandáta eórum, nihil ab eis accipiéntes. Simíliter autem et si genti Judæórum prius accíderit bellum, adjuvábunt Románi ex ánimo, prout eis tempus permíserit.

℞. In hymnis. 170.

Ad Magnificat, Aña.

Lugébat autem * Judam Israel planctu magno, et dicébat : Quómodo cecidísti potens in prælio, qui salvum faciébas pópulum Dómini?

DOM. III. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap*. 9.

Interea ut audívit Demétrius, quia cécidit Nicánor, et exércitus ejus in prælio, appósuit Bácchidem et Álcimum rursum míttere in Judæam, et dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam, quæ ducit in Gálgala, et castra posuérunt in Másaloth, quæ est in Arbéllis : et occupavérunt eam, et peremérunt ánimas hóminum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secúndi applicuérunt exércitum ad Jerúsalem : et surrexérunt, et abiérunt in Béream vigínti míllia virórum, et duo míllia équitum. Et Judas posúerat castra in Láisa, et tria míllia viri elécti cum eo : et vidérunt multitúdinem exércitus, quia multi sunt, et timuérunt valde : et multi subtraxérunt se de castris, et non remansérunt ex eis, nisi octingénti viri.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

Et vidit Judas, quod deflúxit exércitus suus, et bellum perurgébat eum, et confráctus est corde : quia non habébat tempus congregándi eos, et dissolútus est. Et dixit his qui resídui erant : Surgámus, et eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum, dicéntes : Non potérimus, sed liberémus ánimas nostras modo, et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus advérsus eos : nos autem pauci sumus. Et ait Judas : Absit istam rem fácere, ut fugiámus ab eis : et si appropiávit tempus nostrum, moriámur in virtúte propter fratres nostros, et non inferámus crimen glóriæ nostræ. Et movit exércitus de castris, et stetérunt illis óbviam : et divísi sunt équites in duas partes, et fundibulárii, et sagittárii præíbant exércitum, et primi certáminis omnes poténtes.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij.

Bacchides autem erat in déxtero cornu, et proximávit légio ex duábus pártibus, et clamábant tubis : exclamavérunt autem et hi, qui erant ex parte Judæ, étiam ipsi, et commóta est terra a voce exercítuum : et commíssum est prælium a mane usque ad vésperam. Et vidit Judas, quod fírmior est pars exércitus Bácchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constántes corde : et contríta est déxtera pars ab eis, et persecútus est eos usque ad montem Azóti. Et qui in sinístro cornu erant, vidé-

runt quod contrítum est dextrum cornu, et secúti sunt post Judam, et eos qui cum ipso erant, a tergo : et ingravátum est prælium, et cecidérunt vulneráti multi ex his, et ex illis. Et Judas cécidit, et céteri fugérunt. Et Jónathas et Simon tulérunt Judam, fratrem suum, et sepeliérunt eum in sepúlchro patrum suórum in civitáte Modin. Et flevérunt eum omnis pópulus Israel planctu magno.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cónteré fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut cognóscant. Glória Patri. Ut cognóscant.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iv. *L. 1. c. 41.*

Quia fortitúdo non solum secúndis rebus, sed étiam advérsis probátur, spectémus Judæ Machabæi éxitum. Is enim post victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, secúrior advérsus vigínti míllia exércitus regis, cum octingéntis viris bellum adórsus, voléntibus his cédere, ne multitúdine opprimeréntur, gloriósam magis mortem, quam turpem fugam suásit. Ne crimen, inquit, nostræ relinquámus glóriæ. Ita commísso prælio, cum a primo ortu diéi in vésperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validíssimam manum advértit hóstium, aggréssus, fácile avértit. Sed dum fugiéntes séquitur, a tergo vúlneri locum præbuit: ítaque gloriosiórem triúmphis mortem invénit.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc.

Lectio v.

Quid Jónatham, fratrem ejus, attéxam, qui cum parva manu advérsus exércitus régios pugnans, desértus a suis, et cum duóbus tantum relíctus, reparávit bellum, avértit hostem, fugitántes suos ad societátem revocávit triúmphi? Habes fortitúdinem béllicam, in qua non mediócris honésti ac decóri forma est, quod mortem servitúti præferat, ac turpitúdini. Quid autem de mártyrum dicam passiónibus? Et ne lóngius evagémur, non minórem de supérbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphum, quam paréntes próprii : síquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.
nvícta septem pueró-
cohors, régiis cincta
s : defecérunt supplí-
érunt tortóres, non
ıt mártyres. Alius có-
ɔitis exútus, spéciem
t, virtútem áuxerat.
guam jussus ampu-
ɔrómere, respóndit :
s Dóminus audit lo-
qui audiébat Moy-
ıtem. Plus audit tá-
tatiónes suórum, quam
nnium. Linguæ fla-
mes, flagéllum sángui-
times? Habet et san-
em suam, qua cla-
Deum, sicut clamávit

st poténtia, tuum re-
Dómine ; tu es super
entes : * Da pacem,
in diébus nostris. ℣.
ómnium Deus, terrí-
ortis, justus et misé-
a pacem. Glória Pa-
ɔacem.
efúlsit sol in clypeos
t resplenduérunt mon-
s : * Et fortitúdo gén-
ipáta est. ℣. Erat enim
magnus valde, et
et appropiávit Judas,
tus ejus in prælio. Et
.
Duo Séraphim clamá-
r ad álterum : * San-
ctus, sanctus, Dóminus
aoth : * Plena est om-
glória ejus. ℣. Tres
testimónium dant in
ater, Verbum, et Spí-
ctus ; et hi tres unum
anctus. Glória Patri.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 9. *c*

Et congregáti sunt omnes amíci Judæ, et dixérunt Jónathæ : Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir símilis ei non est, qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem et eos, qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem, et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum, et surréxit loco Judæ, fratris sui. Et cognóvit Bácchides, et quærébat eum occídere. ℟. Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

Et cognóvit Jónathas, et Simon, frater ejus, et omnes qui cum eo erant : et fugérunt in desértum Thécuæ, et consedérunt ad aquam lacus Asphar. Et cognóvit Bácchides, et die sabbatórum venit ipse, et omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum, ducem pópuli, et rogávit Nabuthæos, amícos suos, ut commodárent illis apparátum suum, qui erat copiósus. Et exiérunt fílii Jambri ex Mádaba, et comprehendérunt Joánnem, et ómnia quæ habébat, et abiérunt habéntes ea.
℟. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

Post hæc verba, renuntiátum est Jónathæ et Simóni, fratri ejus, quia fílii Jambri fáciunt núptias magnas, et ducunt sponsam ex Mádaba, fíliam uníus de magnis princípibus Chánaan, cum ambitióne ma-

gna. Et recordáti sunt sánguinis Joánnis, fratris sui : et ascendérunt, et abscondérunt se sub teguménto montis. Et elevavérunt óculos suos, et vidérunt : et ecce tumúltus, et apparátus multus : et sponsus procéssit, et amíci ejus, et fratres ejus óbviam illis cum tympanis et músicis, et armis multis. Et surrexérunt ad eos ex insídiis, et occidérunt eos, et cecidérunt vulneráti multi, et resídui fugérunt in montes : et accepérunt ómnia spólia eórum.

℟. In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 12.

Et vidit Jónathas quia tempus eum juvat, et elégit viros, et misit eos Romam, statúere et renováre cum eis amicítiam : et ad Spartiátas, et ad ália loca misit epístolas secúndum eámdem formam. Et abiérunt Romam, et intravérunt cúriam, et dixérunt : Jónathas, summus sacérdos, et gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicítiam et societátem secúndum prístinum. Et dedérunt illis epístolas ad ipsos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace.

℟. Hic est fratrum. 168.

Lectio ij.

Et hoc est exémplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis : Jónathas, summus sacérdos, et senióres gentis, et sacerdótes, et réliquus pópulus Judæórum, Spartiátis frátribus salútem. Jam pridem missæ erant epístolæ ad Oníam, summum sacerdótem, ab Ario, qui regnábat apud vos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescríptum cóntinet, quod subjéctum est. Et suscépit Onías virum, qui missus fúerat, cum honóre : et accépit epístolas, in quibus significabátur de societáte, et amicítia.

℟. Tu, Dómine. 169.

Lectio iij.

Nos, cum nullo horum indigerémus, habéntes solátio sanctos libros, qui sunt in mánibus nostris, malúimus míttere ad vos renováre fraternitátem, et amicítiam, ne forte aliéni efficiámur a vobis : multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos ergo in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus, et céteris quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrifíciis quæ offérimus, et in observatiónibus, sicut fas est, et decet meminísse fratrum.

℟. Aperi óculos. 169.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 12.

Et cum cogitásset Tryphon regnáre Asiæ, et assúmere diadéma, et exténdere manum in Antíochum, regem : timens ne forte non permítteret eum Jónathas, sed pugnáret advérsus eum, quærébat comprehéndere eum, et occídere. Et exúrgens ábiit in Bethsan. Et exívit Jónathas óbviam illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prælium, et venit Bethsan. Et vidit Tryphon, quia venit Jónathas cum exércitu multo, ut exténderet in eum

manus, tímuit. Et excépit eum cum honóre, et commendávit eum ómnibus amícis suis, et dedit ei múnera : et præcépit exercítibus suis, ut obedírent i, sicut sibi.

. Refúlsit sol. 169.

Lectio ij.

Et dixit Jónathæ : Ut quid vexásti univérsum pópulum, um bellum nobis non sit? Et unc remítte eos in domos uas : élige autem tibi viros aucos, qui tecum sint, et veni ecum Ptolemáidam, et traam eam tibi, et réliqua prædia et exércitum, et univérs præpósitos negótii, et convérsus abíbo : proptérea enim eni. Et crédidit ei, et fecit cut dixit : et dimísit exércium, et abiérunt in terram Jua. Retínuit autem secum tria illia virórum : ex quibus reísit in Galilæam duo míllia, ille autem venérunt cum eo.

. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

Ut autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt ortas civitátis Ptoleménses, et omprehendérunt eum, et omes qui cum eo intráverant, ládio interfecérunt. Et misit Tryphon exércitum, et équites n Galilæam, et in campum agnum, ut pérderent omnes ócios Jónathæ. At illi cum cognovissent, quia comprehénsus st Jónathas, et périit, et omes qui cum eo erant, hortáti unt semetípsos, et exiérunt aráti in prælium. Et vidéntes i, qui insecúti fúerant, quia ro ánima res est illis, revérsi unt : illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, et eos qui cum ipso fúerant, valde.

℟. In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 13.

Et audívit Simon, quod congregávit Tryphon exércitum copiósum, ut veníret in terram Juda, et attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus est, et in timóre, ascéndit Jerúsalem, et congregávit pópulum : et adhórtans dixit : Vos scitis quanta ego, et fratres mei, et domus patris mei, fécimus pro légibus, et pro sanctis, prælia, et angústias quales vídimus : horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Israel, et relíctus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis : non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo ítaque gentem meam, et sancta, natos quoque nostros, et uxóres : quia congregátæ sunt univérsæ gentes contérere nos inimicítiæ grátia.

℟. Adapériat. 172.

Lectio ij.

Et accénsus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos : et respondérunt voce magna, dicéntes : Tu es dux noster loco Judæ, et Jónathæ, fratris tui : pugna prælium nostrum : et ómnia, quæcúmque díxeris nobis, faciémus. Et cóngregans omnes viros bellatóres, accelerávit consummáre univérsos muros Jerúsalem, et munívit eam in gyro. Et misit Jónathan, fílium Absalómi, et cum

eo exércitum novum, in Joppen; et ejéctis his qui erant in ea, remánsit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemáida cum exércitu multo, ut veníret in terram Juda, et Jónathas cum eo in custódia. Simon autem applícuit in Addus contra fáciem campi.

℟. Exáudiat. 173.

Lectio iij.

Et ut cognóvit Tryphon, quia surréxit Simon loco fratris sui Jónathæ: et quia commissúrus esset cum eo prælium, misit ad eum legátos, dicens: Pro argénto, quod debébat frater tuus Jónathas in ratióne regis, propter negótia quæ hábuit, detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum, et duos fílios ejus óbsides, ut non dimíssus fúgiat a nobis, et remittémus eum. Et cognóvit Simon, quia cum dolo loquerétur secum: jussit tamen dari argéntum, et púeros, ne inimicítiam magnam súmeret ad pópulum Israel, dicéntem: Quia non misit ei argéntum, et púeros, proptérea périit. Et misit púeros, et centum talénta: et mentítus est, et non dimísit Jónathan.

℟. Congregáti. 173.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 14. *b*

Et audítum est Romæ, quia defúnctus esset Jónathas, et usque in Spartiátas: et contristáti sunt valde. Ut audiérunt autem, quod Simon, frater ejus, factus esset summus sacérdos loco ejus, et ipse obtinéret omnem regiónem, et civitátes in ea, scripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicítias, et societátem quam fécerant cum Juda, et cum Jónatha, frátribus ejus. Et lectæ sunt in conspéctu ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémplum epistolárum, quas Spartiátæ misérunt.

℟. Impetum. 173.

Lectio ij.

Spartianorum príncipes, et civitátes, Simóni, Sacerdóti magno, et senióribus, et sacerdótibus, et réliquo pópulo Judæórum, frátribus, salútem. Legáti, qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória, et honóre, ac lætítia: et gavísi sumus in intróitu eórum. Et scrípsimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli, sic: Numénius Antíochi, et Antípater, Jásonis fílius, legáti Judæórum, venérunt ad nos, renovántes nobíscum amicítiam prístinam. Et plácuit pópulo excípere viros gloriósc, et pónere exémplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exémplum autem horum scrípsimus Simóni, magno Sacerdóti.

℟. Congregátæ. 174.

Lectio iij.

Post hæc autem misit Simon Numénium Romam, habéntem clypeum áureum magnum pondo mnarum mille, ad statuéndam cum eis societátem. Cum autem audísset pópulus Románus sermónes istos, dixérunt: Quam gratiárum actiónem reddémus Simóni, et fíli

Restituit enim ipse fra-
os, et expugnávit ini-
Israel ab eis : et statué-
i libertátem, et descri-
t in tábulis æreis, et
unt in títulis in monte

t est. 174.

SABBATO.

ro primo Machabæórum.

ectio j. *Cap.* 16. c

N autem, perámbulans
itátes, quæ erant in re-
Judææ, et sollicitúdinem
eárum, descéndit in
ipse, et Mathathías,
jus, et Judas, anno cen-
septuagésimo séptimo,
undécimo : hic est men-
ath. Et suscépit eos fi-
óbi in munitiúnculam,
cátur Doch, cum dolo,
ædificávit : et fecit eis
ium magnum, et abs-
illic viros. Et cum ine-
esset Simon, et filii
urréxit Ptolemæus cum
t sumpsérunt arma sua,
ravérunt in convívium,
dérunt eum, et duos fí-
us, et quosdam púeros
t fecit deceptiónem ma-
in Israel, et réddidit ma-
bonis.

úlsit. 174.

Lectio ij.

ripsit hæc Ptolemæus, et
isit regi, ut mítteret ei
um in auxílium, et trá-
ei regiónem, et civitátes
, et tribúta. Et misit álios
aram tóllere Joánnem :
únis misit epístolas, ut
it ad se, et daret eis ar-
n, et aurum, et dona. Et
isit occupáre Jerúsalem,
et montem templi. Et præcúr-
rens quidam, nuntiávit Joánni
in Gázara, quia périit pater
ejus, et fratres ejus, et quia
misit te quoque intérfici.

℟. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

UT audívit autem, vehemén-
ter expávit : et comprehén-
dit viros, qui vénerant pérdere
eum, et occídit eos : cognóvit
enim, quia quærébant eum pér-
dere. Et cétera sermónum Joán-
nis, et bellórum ejus, et boná-
rum virtútum, quibus fórtiter
gessit, et ædifícii murórum
quos exstrúxit, et rerum gestá-
rum ejus : ecce hæc scripta
sunt in libro diérum sacerdótii
ejus, ex quo factus est princeps
sacerdótum post patrem suum.

℟. In hymnis. 170.

Ad Magníficat, Aña.

Exáudiat Dóminus * oratiónes
vestras, et reconciliétur vobis :
nec vos déserat in témpore ma-
lo Dóminus Deus noster.

DOM. IV. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber secúndus
Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

FRATRIBUS, qui sunt per Ægy-
ptum, Judæis, salútem di-
cunt fratres, qui sunt in Jero-
sólymis, Judæi, et qui in regióne
Judææ, et pacem bonam. Be-
nefáciat vobis Deus, et memíne-
rit testaménti sui quod locútus
est ad Abraham, et Isaac, et
Jacob, servórum suórum fidé-
lium : et det vobis cor ómnibus,
ut colátis eum, et faciátis ejus
voluntátem, corde magno, et
ánimo voléntí. Adapériat cor
vestrum in lege sua, et in

præcéptis suis, et fáciat pacem. Exáudiat oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ij.

Facturi ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis, ut et vos quoque agátis diem scenopégiæ, et diem ignis qui datus est, quando Nehemías, ædificáto templo et altári, óbtulit sacrifícia. Nam cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári, occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo * Dóminus Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iij.

Cum autem præteríssent anni multi, et plácuit Deo, ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis : nepótes sacerdótum illórum, qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem : et sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos hauríre, et afférre sibi : et sacrifícia, quæ impósita erant, jussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit, quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium.

Lectio iv.

Deus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem Prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans et prædícens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt Prophétæ : ómnia témpora percúrrunt, præséntia, præteríta, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, et quid fécerint, necessárium est primum dícere, ut sint apertióra quæ in arguménto dicúntur

ur. Ii enim, cum invasísset
udæam Antiochus, qui dictus
st Epíphanes, et ómnia deva-
ásset, et multos qui tunc
rant, a pátriis institútis resi-
re coegísset, permansérunt
æsi ab illis tentatiónibus.
Impetum inimicórum ne ti-
uéritis : mémores estóte,
uómodo salvi facti sunt pa-
es nostri : * Et nunc cla-
émus in cœlum, et miseré-
ur nostri Deus noster. ℣.
ementóte mirabílium ejus,
æ fecit Pharaóni, et exercí-
i ejus in mari Rubro. Et.

Lectio v.

T quando grave quidem bel-
lum ingruébat, nec quid-
am possent fácere quod pro-
sset, se abscondébant : nam
c quoque fecérunt Apóstoli.
n enim semper apparéntes
média irruébant perícula,
l nonnúmquam et fugiéntes,
laténtes secedébant. Post-
am autem parum respirá-
nt, tamquam generósi qui-
m cátuli ex antris exiliéntes,
e látebris emergéntes, sta-
érunt non se ámplius solos
rváre, sed étiam álios quos-
mque possent : et civitátem
omnem regiónem obeúntes,
llegérunt quotquot invené-
nt adhuc sanos et íntegros :
multos étiam qui laborábant
corrúpti erant, in statum
istinum redegérunt, eis per-
adéntes redire ad legem pá-
am.
Congregátæ sunt gentes in
ltitúdine, ut dimicent con-
nos, et ignorámus quid ágе-
debeámus : * Dómine Deus,
te sunt óculi nostri, ne per-
eámus. ℣. Tu scis quæ cógitant
in nos; quómodo potérimus sub-
sístere ante fáciem illórum, ni-
si tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj.

Deum enim dicébant esse be-
nignum et cleméntem, nec
umquam adímere salútem, quæ
profíciscitur ex pœniténtia. Hæc
autem dicéntes, habuérunt de-
léctum fortissimórum virórum.
Non enim pro uxóribus, líbe-
ris, et ancíllis, patriæque ever-
sióne et captivitáte, sed pro
lege et pátria república pugná-
bant. Eórum autem dux erat
Deus. Cum ergo áciem dírige-
rent, et suas ánimas prodíge-
rent, fundébant adversários,
non armis fidéntes, sed loco
omnis armatúræ, pugnæ cau-
sam sufficere ducéntes. Ad bel-
lum autem eúntes non tragœ-
dias excitábant, non pæána ca-
nébant, sicut nonnúlli fáciunt :
non adscivérunt tibícines, ut
fit in áliis castris : sed Dei su-
pérne auxílium invocábant, ut
adésset, opem ferret, et ma-
num præbéret, propter quem
bellum gerébant, pro cujus
glória decertábant.
℟. Tua est poténtia, tuum re-
gnum, Dómine : tu es super
omnes gentes : * Da pacem,
Dómine, in diébus nostris. ℣.
Creátor ómnium Deus, terríbi-
lis et fortis, justus et miséricors.
Da. Glória Patri. Da.
℟. vij. Refúlsit sol in clypeos
áureos, et resplenduérunt mon-
tes ab eis : * Et fortitúdo gén-
tium dissipáta est. ℣. Erat enim
exércitus magnus valde, et for-
tis : et appropiávit Judas, et
exércitus ejus in prælio. Et.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap* 2.

INVENITUR autem in descriptiónibus Jeremíæ, Prophétæ, quod jussit eos ignem accípere qui transmigrábant : ut significátum est, et ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcépta Dómini, et ut non exerrárent méntibus, vidéntes simulácra áurea, et argéntea, et ornaménta eórum. Et ália hujúsmodi dicens, hortabátur, ne legem amovérent a corde suo.

℟. Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

ERAT autem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum et arcam jussit Prophéta, divíno respónso ad se facto, comitári secum, úsquequo éxiit in montem, in quo Moyses ascéndit, et vidit Dei hereditátem. Et véniens ibi Jeremías, invénit locum spelúncæ, et tabernáculum, et arcam, et altáre incénsi íntulit illuc, et óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum : et non potuérunt inveníre.

℟. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

UT autem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit : Quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, et propítius fiat : et tunc Dóminus osténdet hæc, et apparébit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Moysi manifestabátur, et sicut cum Sálomon pétiit, ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc. Magnífice étenim sapiéntiam tractábat : et ut sapiéntiam habens, óbtulit sacrifícium dedicatiónis, et consummatiónis templi.

℟. In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap*. 3.

IGITUR cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur, propter Oníæ, pontíficis, pietátem, et ánimos odio habéntes mala, fiébat ut et ipsi reges et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, et templum máximis munéribus illustrárent : ita ut Seleucus, Asiæ rex, de rédditibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdotum, iníquum áliquid in civitáte molíri.

℟. Hic est fratrum. 168.

Lectio ij.

SED cum víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ filium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ, et Phœnícis, et nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis, et com

s cópias imménsas esse, non pértinent ad ratiónem iciórum : esse autem possub potestáte regis cádere rsa. Cumque retulísset ad Apollónius de pecúniis delátæ erant, ille accítum dórum, qui erat super neejus, misit cum mandáut prædíctam pecúniam portáret. Statímque Heus iter est aggréssus, spéuidem quasi per Cœlesy-, et Phœnícen civitátes esragratúrus, re vera autem propósitum perfectúrus. , Dómine. 169.

Lectio iij.

cum venísset Jerosólyiam, et benígne a summo dóte in civitáte esset exs, narrávit de dato indíecuniárum : et, cujus rei adésset, apéruit : interbat autem, si vere hæc ita t. Tunc summus sacérdos dit depósita esse hæc et ília viduárum, et pupillóquædam vero esse Hircábíæ, viri valde eminéntis, quæ detúlerat ímpius Si- : univérsa autem argénti a esse quadringénta, et ducénta. Décipi vero eos, redidissent loco et templo, per univérsum mundum rátur, pro sui veneratióne nctitáte omníno impossísse.

eri óculos. 169.

FERIA QUARTA.

ro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 3. *d*

liodorus autem, quod deréverat perficiébat eódem pse cum satellítibus circa ærárium præsens. Sed spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui ausi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte, in dissolutiónem et formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus : isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit. Qui autem ei sedébat, videbátur arma habére áurea.

℟. Refúlsit sol. 169.

Lectio ij.

Alii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amíctu : qui circumstetérunt eum, et ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne multis plagis verberántes. Súbito autem Heliodórus cóncidit in terram, eúmque multa calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus et satellítibus prædíctum ingréssus est ærárium, portabátur, nullo sibi auxílium feréente, manifésta Dei cógnita virtúte. Et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe et salúte privátus.

℟. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

Considerans autem summus sacérdos, ne forte rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cumque summus sacérdos exoráret, iídem júvenes eísdem véstibus amícti, astántes Heliodóro, dixérunt : Oníæ, sacerdóti, grá-

tias age : nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei et potestátem. Et his dictis, non comparuérunt.

℣. In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octob., in tribus seq. diebus leguntur Lectiones Dñicæ v. et Feriæ ij. et iij. ejusdem Hebdom.: qui si fuerint impediti, eo anno omittantur illæ Lect. quæ his diebus legi non possunt. Si vero in sequentibus diebus hæ Lectiones in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequent. Feriis ejusdem Hebdom. juxta ordinem historiæ Martyrum Machabæorum.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. *Cap.* 4.

Simon autem prædictus pecuniarum et patriæ delator, male loquebatur de Onia, tamquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc, et ipse fuisset incentor malorum : provisoremque civitatis, ac defensorem gentis suæ, et æmulatorem legis Dei, audebat insidiatorem regni dicere. Sed cum inimicitiæ in tantum procederent, ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent : considerans Onias periculum contentionis, et Apollonium insanire, utpote ducem Cœlesyriæ et Phœnicis, ad augendam malitiam Simonis : ad regem se contulit, non ut civium accusator, sed communem utilitatem apud semetipsum universæ multitudinis considerans.

℟. Adaperiat. 186.

Lectio ij.

Videbat enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cessáre a stultítia sua. Sed post Seleúci vitæ excéssum, cum suscepísset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Jason, frater Oníæ, summum sacerdótium : ádito rege, promíttens ei argénti talénta trecénta sexaginta, et ex reddítibus áliis talénta octoginta, super hæc promittébat et ália centum quinquaginta, si potestáti ejus concederétur gymnásium et ephebíam sibi constitúere, et eos, qui in Jerosólymis erant, Antiochénos scríbere.

℟. Exaudiat. 186.

Lectio iij.

Quod cum rex annuísset, et obtinuísset principátum, statim ad gentílem ritum contribúles suos transférre cœpit. Et amótis his, quæ humanitátis causa Judæis a régibus fúerant constitúta, per Joánnem, patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicítia et societáte functus est legatióne, legítima, cívium jura destítuens, prava institúta sanciébat.

℟. Congregati. 186.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. *Cap* 5.

Eodem témpore Antíochus secúndam profectiónem parávit in Ægyptum. Contígit autem per univérsam Jerosolymórum civitátem vidéri diébus quadraginta per aëra équites

scurréntes, aurátas stolas habéntes, et hastis, quasi cohórtes, armátos, et cursus equórum per órdines digéstos, et congressiónes fíeri cóminus, et scutórum motus, et galeatórum multitúdinem gládiis districtis, et telórum jactus, et aureórum armórum splendórem, omnísque géneris loricárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monstra convérti.

℟. Impetum. 187.

Lectio ij.

Sed cum falsus rumor exísset, tamquam vita excessísset Antíochus, assúmptis Jason non minus mille viris, repénte aggréssus est civitátem: et cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénsa civitáte, Meneláus fugit in arcem: Jason vero non parcébat in cæde cívibus suis, nec cogitábat, prosperitátem advérsum cognátos malum esse máximum, árbitrans hóstium et non cívium se trophæa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit, finem vero insidiárum suárum confusiónem accépit, et prófugus íterum ábiit in Ammaníten.

℟. Congregátæ. 187.

Lectio iij.

Ad últimum, in exítium sui conclúsus ab Aréta, Arabum tyránno, fúgiens de civitáte in civitátem, ómnibus odiósus, ut réfuga legum et execrábilis, ut pátriæ et cívium hostis, in Ægyptum extrúsus est: et qui multos de pátria sua expúlerat, péregre périit, Lacedæmonas proféctus, quasi pro cognatióne ibi refúgium habitúrus: et qui insepúltos multos abjécerat, ipse et illamentátus et insepúltus abjícitur, sepultúra neque peregrína usus neque pátrio sepúlchro partícipans.

℟. Tua est. 187.

SABBATO.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap* 6.

Sed non post multum témporis misit rex Antíochus senem quemdam Antiochénum, qui compélleret Judæos, ut se transférrent a pátriis et Dei légibus: contamináre étiam quod in Jerosólymis erat templum, et cognomináre Jovis Olympii: et in Garízim, prout erant hi, qui locum inhabitábant, Jovis hospitális. Péssima autem et univérsis gravis erat malórum incúrsio: nam templum luxúria, et comessatiónibus géntium erat plenum, et scortántium cum meretrícibus, sacratísque ædibus mulíeres se ultro ingerébant, intro feréntes ea, quæ non licébat.

℟. Refúlsit sol. 187.

Lectio ij.

Altare étiam plenum erat illícitis, quæ légibus prohibebántur. Neque autem sábbata custodiebántur, neque dies solémnes pátrii servabántur, nec simplíciter Judæum se esse quisquam confitebátur. Ducebántur autem cum amára necessitáte in die natális regis ad sacrifícia: et, cum Líberi sacra celebraréntur, cogebántur hedera coronáti Líbero circuíre. Decrétum autem exiit in próximas gentílium civitátes sugge-

réntibus Ptolemæis, ut pari modo et ipsi advérsus Judæos ágerent, ut sacrificárent : eos autem, qui nollent transíre ad institúta géntium, interfícerent: erat ergo vidére misériam.
℟. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

Duæ enim mulíeres delátæ sunt natos suos circumcidísse : quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxíssent, per muros præcipitavérunt. Alii vero ad próximas coeúntes spelúncas, et laténter sábbati diem celebrántes, cum indicáti essent Philíppo, flammis succénsi sunt, eo quod verebántur propter religiónem et observántiam, manu síbimet auxílium ferre. Obsecro autem eos, qui hunc librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, sed ad correptiónem esse géneris nostri.
℟. In hymnis. 170.

SABBATO

ante Dom. v. Octob., nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit Kalendis Nov.

Ad Magnificat, Aña.

Tua est * poténtia, tuum regnum, Dómine, tu es super omnes gentes : da pacem, Dómine, in diébus nostris.

DOM. V. OCTOBRIS.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 6. *d*

Igitur Eleázarus, unus de primóribus Scribárum, vir ætáte provéctus, et vultu decórus, apérto ore hians, comp tur carnem porcínam n cáre. At ille gloriosis mortem magis quam o vitam compléctens, vol præíbat ad supplícium. autem, quemádmodum téret accédere, patiénte nens, destinávit non ad illícita propter vitæ ar Hi autem qui astábant, miseratióne commóti, antíquam viri amicítian léntes eum secréto ro afférri carnes, quibus licébat, ut simularétur cásse, sicut rex imperá de sacrifícii cárnibus: facto, a morte liberaré propter véterem viri ami hanc in eo faciébant h tátem.
℟. Adapériat Dóminus strum in lege sua, et i céptis suis : et fáciat in diébus vestris : * C vobis salútem, et rédin a malis. ℣. Exáudiat D oratiónes vestras, et r liétur vobis, nec vos dé témpore malo. Concéda

Lectio ij.

At ille cogitáre cœpit ac senectútis suæ e tiam dignam, et ingénit litátis canítiem, atque óptimæ conversatiónis et secúndum sanctæ et cónditæ legis constitúta, dit cito, dicens, præn velle in inférnum. No ætáti nostræ dignum est, fíngere, ut multi adc tium, arbitrántes Ele nonagínta annórum t ad vitam alienigenárum

si propter meam simulatióm, et propter módicum corptíbilis vitæ tempus decintur; et per hoc máculam, que execratiónem meæ seneiti conquíram. Nam etsi in æsénti témpore supplíciis minum erípiar, sed manum nnipoténtis nec vivus, nec denctus effúgiam. Quámobrem rtiter vita excedéndo, seneúte quidem dignus apparébo; lolescéntibus autem exémum forte relínquam, si prom- o ánimo, ac fórtiter pro grassimis ac sanctíssimis légibus onésta morte perfúngar. His ictis, conféstim ad supplícium ahebátur.

Exáudiat Dóminus oratiónes estras, et reconciliétur vobis, ec vos déserat in témpore mao, * Dóminus Deus noster. ℣. let vobis cor ómnibus, ut colás eum, et faciátis ejus voluntem. Dóminus.

Lectio iij. *Cap.* 7.

ONTIGIT autem et septem fratres una cum matre sua aprehénsos, compélli a rege édee contra fas carnes porcínas, agris et táureis cruciátos. Unus utem ex illis, qui erat primus, ic ait : Quid quæris, et quid vis íscere a nobis? paráti sumus iori, magis quam pátrias Dei ges prævaricári. Irátus ítaque ex jussit sartágines et ollas neas succéndi : quibus statim ccénsis, jussit ei qui prior ierat locútus, amputári linam : et cute cápitis abstráa, summas quoque manus et des ei præscindi, céteris ejus átribus et matre inspiciéntis. Et, cum jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri, et adhuc spirántem torréri in sartágine : in qua cum diu cruciarétur, céteri una cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio iv.

Orat. 20. *de Machabæis.*

ELEAZARUS primítiæ eórum, qui hic ante Christum sunt [illegible] si, quemádmodum post Christum Stéphanus. Is vir et [illegible] cérdos et senex, canus [illegible] canus et prudéntia, prius [illegible] dem pro pópulo sacri[illegible] orábat : nunc autem [illegible] ípsum hóstiam óbtulit [illegible] fectíssimam ad totíus [illegible] piatiónem, faustum [illegible] inítium, ad quod [illegible] ac tacens co[illegible] autem et filios [illegible] ctus discipl[illegible] tem, sanctam [illegible] Deo, omni [illegible] splendidi[illegible] quæ sunt [illegible] patrem [illegible] justís[illegible]

℟. I[illegible]

in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et.

Lectio v.

Ibi tum generósi et magnánimi púeri, generósæ matris nóbilis proles, gloriósi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelsióres, veri Mosáicæ legis discípuli, paternórum rítuum observantíssimi, númerus apud Hebræos laudábilis, et propter septenáriæ quiétis mystérium venerábilis, unum spirántes, unum spectántes, unum illud ad vitam iter agnoscéntes, ut mortem Dei causa susciperent : non minus ánimis fratres quam corpóribus, inter se mútuæ mortis æmuli : o rem admirándam! torménta quasi thesáuros præripiéntes, pro magístra lege perícula subeúntes, quæ non magis illáta formidábant, quam relícta requirébant, unum illud vériti, ne tyránnus a pœnis desísteret, ne quis ipsórum sine corónæ præmio discéderet, ne invíti fratres álii ab álio sejungeréntur, et ne in eo discrímine, cruciátibus erépti, mala victória superárent.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos, quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vj

Erat ibi fortis et generósa mater, puerórum simul ac Dei amans, cujus matérna víscera supra natúræ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum, qui in torméntis erant, miserebátur, sed timóre angebátur, ne non ea susciperent: neque magis eos, qui e vita migráverant desiderábat, quam precabátur, ut réliqui cum illis conjungeréntur : de quibus fíliis, magis quam de mórtuis, erat sollícita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórum secúrus vitæ éxitus : atque illos quidem jam Deo adjúnxerat, de his vero, quómodo eos Deus susciperet, laborábat. O virílem ánimum in córpore muliebri ! o admirábile magni ánimi increméntum !

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da pacem. Glória Patri. Da pacem.

℟. vij. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio. Et fortitúdo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.
De libro secúndo Machabæórum.
Lectio j. *Cap.* 7. *b*

Mortuo itaque illo primo, hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum: et, cute cápitis ejus cum capíllis abstrácta, interrogábant, si manducáret prius quam toto córpore per membra síngula punirétur. At ille, respóndens pátria voce, dixit: Non fáciam. Propter quod et iste, sequénti loco, primi torménta suscépit: et in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem, scelestíssime, in præsénti vita nos perdis: sed Rex mundi defúnctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. Post hunc tértius illúditur, et linguam postulátus cito prótulit, et manus constánter exténdit, et cum fidúcia ait: E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero: ita ut rex, et qui cum ipso erant, miraréntur adolescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.
℟. Dixit Judas. 167.

Lectio ij.

Et hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes. Et, cum jam esset ad mortem, sic ait: Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre a Deo, íterum ab ipso resuscitándos: tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et cum admovíssent quintum, vexábant eum. At ille respíciens in eum, dixit: Potestátem inter hómines habens, cum sis corruptíbilis, facis quod vis: noli autem putáre genus nostrum a Deo esse derelíctum. Tu autem patiénter sústine, et vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te et semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum, et is, mori incípiens, sic ait: Noli frustra erráre: nos enim propter nosmetípsos hæc pátimur, peccántes in Deum nostrum, et digna admiratióne facta sunt in nobis: tu autem ne existímes tibi impúne futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris.
℟. Ornavérunt. 168.

Lectio iij.

Supra modum autem mater mirábilis, et bonórum memória digna, quæ pereúntes septem filios sub uníus diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat: síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter, repléta sapiéntia: et femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens, dixit ad eos: Néscio quáliter in útero meo apparuístis: neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam, et singulórum membra non ego ipsa compégi: sed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit oríginem, et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges ejus.
℟. In hymnis. 168.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 7. *e*

ANTIOCHUS autem contémni se arbitrátus, simul et exprobrántis voce despécta, cum adhuc adolescéntior superésset, non solum verbis hortabátur, sed et cum juraménto affirmábat, se dívitem et beátum factúrum, et translátum a pátriis légibus amícum habitúrum, et res necessárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cum adoléscens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem, et suadébat ei ut adolescénti fíeret in salútem. Cum autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se fílio suo. Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátria voce: Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi, et lac triénnio dedi, et álui, et in ætátem istam perdúxi.
℟. Hic est. 168.

Lectio ij.

PETO, nate, ut aspícias ad cœlum et terram, et ad ómnia, quæ in eis sunt: et intélligas, quia ex níhilo fecit illa Deus, et hóminum genus: ita fiet, ut non tímeas carnifícem istum; sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam. Cum hæc illa adhuc díceret, ait adoléscens: Quem sustinétis? non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis per Moysen. Tu vero, qui invéntor omnis malítiæ factus es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur. Et si nobis propter increpatiónem et correptiónem Dóminus Deus noster módicum irátus est: sed íterum reconciliábitur servis suis.
℟. Tu, Dómine. 169.

Lectio iij.

TU autem, o sceléste, et ómnium hóminum flagitiosíssime, noli frustra extólli vanis spebus in servos ejus inflammátus. Nondum enim omnipoténtis Dei, et ómnia inspiciéntis, judícium effugísti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt: tu vero judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exólves. Ego autem, sicut et fratres mei, ánimam et corpus meum trado pro pátriis légibus: ínvocans Deum matúrius genti nostræ propítium fieri, teque cum torméntis et verbéribus confitéri quod ipse est Deus solus. In me vero et in frátribus meis désinet Omnipoténtis ira, quæ super omne genus nostrum juste superdúcta est. Tunc rex accénsus ira, in hunc super omnes crudélius desævit, indígne ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit, per ómnia in Dómino confídens. Novíssime autem post fílios et mater consúmpta est.
℟. Aperi. 169.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 8. *c*

CONSTITUIT autem Nicánor, ut regi tribútum, quod Románis erat dandum, duo mil-

a talentórum, de captivitáte udæórum suppléret : statímue ad marítimas civitátes miit, cónvocans ad coemptiónem udaicórum mancipiórum, proníttens se nonagínta mancipia aléńto distractúrum, non reipíciens ad vindíctam, quæ eum ab Omnipoténte esset consecutúra. Judas autem ubi cómperit, indicávit his qui secum erant Judæis, Nicánoris advéntum. Ex quibus quidam formidántes, et non credéntes Dei justítiæ, in fugam vertebántur : álii vero si quid eis supérerat vendébant, simúlque Dóminum deprecabántur, ut eríperet eos ab ímpio Nicánore. ℣. Refúlsit sol. 169.

Lectio ij.

Convocatis autem Machabæus septem míllibus, qui cum ipso erant, rogábat ne hóstibus reconciliaréntur, neque metúerent iníque veniéntium advérsum se hóstium multitúdinem, sed fórtiter conténderent, ante óculos habéntes contuméliam, quæ loco sancto ab his injúste esset illáta, itémque et ludíbrio hábitæ civitátis njúriam, adhuc étiam véterum nstitúta convúlsa. Nam illi quiłem armis confídunt, ait, simul et audácia : nos autem in Omnipoténte Dómino, qui poest et veniéntes advérsum nos, et univérsum mundum uno nuu delére, confídimus. Admóuit autem eos et de auxíliis Dei, quæ facta sunt erga paéntes : et quod sub Sennácheib centum octogínta quinque nillia periérunt.

Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

His verbis constántes effécti sunt, et pro légibus, et pátria mori paráti. Constítuit ítaque fratres suos duces utríque órdini, Simónem, et Joséphum, et Jónathan, subjéctis unicuíque millénis et quingenténis. Ad hoc étiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adjutórii Dei, in prima ácie ipse dux commísit cum Nicánore. Et facto sibi adjutóre Omnipoténte, interfecérunt super novem míllia hóminum : majórem autem partem exércitus Nicánoris vulnéribus débilem factam fúgere compulérunt. Pecúniis vero eórum, qui ad emptiónem ipsórum vénerant, sublátis, ipsos usquequáque persecúti sunt : sed revérsi sunt hora conclúsi : nam erat ante sábbatum : quam ob causam non perseveravérunt insequéntes. Arma autem ipsórum, et spólia congregántes, sábbatum agébant : benedicéntes Dóminum, qui liberávit eos in isto die, misericórdiæ inítium stillans in eos. Post sábbatum vero debílibus, et órphanis, et víduis divisérunt spólia : et resídua ipsi cum suis habuére.

℟. In hymnis. 170.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 9.

Eodem témpore Antíochus inhonéste revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dícitur Persépolis, et tentávit expoliáre tem et civitátem oppríme multitúdine ad arma

rénte, in fugam versi sunt : et ita cóntigit, ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et cum venísset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem, et Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur se injúriam illórum, qui se fugáverant, posse in Judæos retorquére : ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cœlésti eum judício perurgénte, eo quod ita supérbe locútus est se ventúrum Jerosólymam, et congériem sepúlchri Judæórum eam factúrum.

℟. Adapériat. 192.

Lectio ij.

Sed qui univérsa cónspicit Dóminus Deus Israel, percússit eum insanábili et invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum, et amára internórum torménta : et quidem satis juste, quippe qui multis et novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, et præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, et gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Exáudiat. 193.

Lectio iij.

Isque, qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, et móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, maniféstam Dei virtútem in semetípso contéstans : ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus et fœtóre exércitus gravarétur. Et qui paulo ante sídera cœli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre.

℟. Congregáti. 193.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. *Cap.* 10.

Machabæus autem, et qui cum eo erant, Dómino se protegénte, templum quidem, et civitátem recépit : aras autem, quas alienígenæ per platéas exstrúxerant, itémque delúbra demolítus est. Et, purgáto templo, áliud altáre fecérunt : et de ignítis lapídibus igne concépto, sacrifícia obtulérunt post biénnium, et incénsum, et lucérnas, et panes propositiónis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámplius tálibus malis incíderent : sed et, si quando peccássent, ut ab ipso mítius corriperéntur, et non bárbaris ac blasphémis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatiónem fíeri, vigésima quinta mensis qui fuit Casleu.

℟. Impetum. 193.

Lectio ij.

At Timótheus, qui prius a Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, et congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi

udæam captúrus. Ma-
autem, et qui cum
nt, appropinquánte illo,
bántur Dóminum, caput
pergéntes, lumbósque
præcíncti, ad altáris
em provolúti, ut sibi
s, inimícis autem eó-
et inimícus, et adversá-
rsarétur, sicut lex di-
a post oratiónem, sum-
is, lóngius de civitáte
ntes, et próximi hósti-
cti, resedérunt.
regátæ. 194.

Lectio iij.

autem solis ortu utrí-
commisérunt : isti qui-
tóriæ et prosperitátis
em cum virtúte Dómi-
béntes : illi autem du-
lli ánimum habébant.
m véhemens pugna es-
aruérunt adversáriis de
i quinque in equis, fre-
is decóri, ducátum Ju-
estántes : ex quibus duo
eum médium habéntes,
nis circumséptum incó-
conservábant : in ad-
s autem tela et fúlmina
it, ex quo et cæcitáte
et repléti perturbatióne
t. Interfécti sunt autem
nillia quingénti, et équi-
cénti. Timótheus vero
in Gázaram præsídium
n, cui præerat Chæréas.
est. 194.

SABBATO.

ibro secúndo Macha-
bæórum.

Lectio j. *Cap.* 15.

IABÆUS autem semper con-
lébat cum omni spe au-
sibi a Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cœlo, et nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de Lege et Prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant prius, promptióres constítuit eos : et ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat Géntium falláciam, et juramentórum prævaricatiónem. Síngulos autem illórum armávit, non clypei et hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis et exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

℟. Refúlsit sol. 169.

Lectio ij.

ERAT autem hujuscémodi visus : Oníam, qui fúerat summus sacérdos, virum bonum et benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, et elóquio decórum, et qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuísse et álium virum, ætáte et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum. Respondéntem vero Oníam dixísse : Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel : hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte, Jeremías, prophéta Dei. Extendísse autem Jeremíam dextram, et dedísse Judæ gládium áureum, dicéntem : Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel.

℟. Ornavérunt. 169.

Lectio iij.

Exhortati itaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et conflígere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret, eo quod cívitas sancta et templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, et fíliis, itémque pro frátribus, et cognátis, minor sollicitúdo : máximus vero et primus pro sanctitáte timor erat templi. Sed et eos, qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his qui congressúri erant.

℟. In hymnis. 170.

SABBATO

Ante Dñicam j. Novembris.

Ad Magnificat, Aña.

Vidi Dóminum * sedéntem super sólium excélsum, et plena erat omnis terra majestáte ejus : et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

DOM. I. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis, Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem, in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Similitudo autem vultus eórum, fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum

quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.
℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii, Papæ, in Ezechiélem Prophétam.

Lectio iv. *L. 1. Hom.* 2.

Usus prophéticæ locutiónis est, ut prius persónam, tempus locúmque descríbat, et póstmodum dícere mystéria prophetíæ incípiat : quátenus ad veritátem solídius ostendéndam, ante históriæ radícem figat, et post fructus spíritus per signa et allegorías próferat. Ezéchiel ítaque ætátis suæ tempus índicat. dicens : Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denúntians adjúngit : Cum essem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. Tempus étiam insínuat, subdens : in quinta mensis : ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin. Qui ut bene persónam índicet, étiam genus narrat, cum súbditur : Et factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem.
℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Sed prima quæstio nobis óritur, cur is qui nihil adhuc díxerat, ita exórsus est, dicens: Et factum est in trigésimo anno. Et, namque sermo conjunctiónis est : et scimus quia non conjúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedénti. Qui ígitur nihil díxerat, cur dicit, Et factum est : cum non sit sermo, cui hoc quod íncipit, subjúngat? Qua in re intuéndum est, quia sicut nos corporália, sic Prophétæ sensu spiritália aspíciunt : eísque et illa sunt præséntia, quæ nostræ ignorántiæ abséntia videntur. Unde fit, ut in mente Prophetárum ita conjúncta sint exterióribus interióra, quátenus simul útraque vídeant : simúlque in eis fiat et intus verbum quod áudiunt, et foris quod dicunt.
℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Patet ígitur causa, cur, qui nihil díxerat, inchoávit, dicens : Et factum est in trigésimo anno : quia hoc verbum,

quod foris prótulit, illi verbo, quod intus audíerat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit visióni íntimæ, et idcírco íncipit, dicens : Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui ínchoat : ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dícitur, quia in trigésimo anno spíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis considerándum : videlícet quia juxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio Doctórum in templo sedens, non docens, sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebd., Feria iv. dicuntur ℟℟. ibi assignata : in Sabbato autem dicitur primum ℟. Laudábilis, secundum et tertium Feriæ ij. seq. ℟℟. hujus Dñicæ dicuntur in aliis Dñicis usque ad Adventum.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2.

Et audívi loquéntem ad me, et dicéntem : Fili hóminis, mitto ego te ad fílios Israel, ad gentes apostatríces, quæ recessérunt a me : ipsi et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et fílii dura fácie, et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te : et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus : Si forte vel ipsi áudiant, et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est : et scient quia Prophéta fúerit in médio eórum.

℟. Redémit pópulum suum, et liberávit eum : et vénient, et exultábunt in monte Sion : et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, et óleo : * Et ultra non esúrient. ℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et ultra.

Lectio ij.

Tu ergo, fili hóminis, ne tímeas eos, neque sermónes eórum métuas : quóniam incréduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, et vultus eórum ne formídes : quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant, et quiéscant : quóniam irritatóres sunt.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique

et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iij.

Tu autem, fili hóminis, audi quæcúmque loquor ad te, et noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est : áperi os tuum, et cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber : et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris : et scriptæ erant in eo lamentatiónes, et carmen, et væ.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt : quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

Resp. hujus ij. Feriæ repetuntur in aliis ij. Feriis usque ad Adventum.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 3.

Et dixit ad me : Fili hóminis, quodcúmque invéneris cómede : cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad fílios Israel. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo : et dixit ad me : Fili hóminis, venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud : et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me : Fili hóminis, vade ad domum Israel, et loquéris verba mea ad eos.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum ! Sed.

Lectio ij.

Non enim ad pópulum profúndi sermónis et ignótæ linguæ tu mitteris, ad domum Israel, neque ad pópulos multos profúndi sermónis et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes : et si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israel nolunt audíre te : quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Israel attríta fronte est, et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, et frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem, et ut sílicem dedi fáciem tuam : ne tímeas eos, neque métuas a fácie eórum : quia domus exásperans est.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo, et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iij.

Et dixit ad me : Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo, et áuribus tuis audi. Et vade, ingrédere ad transmigratiónem, ad fílios pópuli tui,

et loquéris ad eos, et dices eis : Hæc dicit Dóminus Deus : Si forte áudiant, et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnæ : Benedícta glória Dómini de loco suo ; et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiónis magnæ.

℞. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine. Glória Patri. Dómine.

℟℟. hujus iij. Feriæ repetuntur in aliis tertiis Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUARTA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 7.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Et tu, fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israel : Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immíttam furórem meum in te : et judicábo te juxta vias tuas : et ponam contra te omnes abominatiónes tuas. Et non parcet óculus meus super te, et non miserébor : sed vias tuas ponam super te, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt : et sciétis quia ego Dóminus.

℞. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum : aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ij

Hæc dicit Dóminus Deus : A
flictio una, afflíctio ecc
venit. Finis venit, venit finis
evigilávit advérsum te : ecc
venit. Venit contrítio super te,
qui hábitas in terra : venit tempus, prope est dies occisiónis,
et non glóriæ móntium. Nunc
de propínquo effúndam iram
meam super te, et complébo
furórem meum in te : et judicábo te juxta vias tuas, et impónam tibi ómnia scélera tua.
Et non parcet óculus meus, nec
miserébor, sed vias tuas impónam tibi, et abominatiónes tuæ
in médio tui erunt : et sciétis
quia ego sum Dóminus percútiens.

℞. Angústiæ mihi sunt úndique,
et quid éligam ignóro. * Mélius
est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc
égero, mors mihi est : si autem
non égero, non effúgiam manu
vestras. Mélius.

Lectio iij.

Ecce dies, ecce venit : egréss
est contrítio, flóruit virga
germinávit supérbia : iníquita
surréxit in virga impietátis : no
ex eis, et non ex pópulo, nequ
ex sónitu eórum : et non eri
réquies in eis. Venit tempus
appropinquávit dies : qui emit
non lætétur : et qui vendit, no
lúgeat : quia ira super omne
pópulum ejus. Quia qui vendi
ad id quod véndidit, non reve
tétur, et adhuc in vivéntib
vita eórum.

℞. Misit Dóminus Angelum suu
et conclúsit ora leónum : *
non contaminavérunt : quia c

ram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

℟℟. hujus iv. Feriæ repetuntur in aliis iv. Feriis usque ad Advent.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 13.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israel, qui prophétant: et dices prophetántibus de corde suo: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes in desértis, prophétæ tui Israel erant. Non ascendístis ex advérso neque opposuístis murum pro domo Israel, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, et divínant mendácium, dicéntes: Ait Dóminus: cum Dóminus non míserit eos: et perseveravérunt confirmáre sermónem.

℟. Vidi Dóminum. 200.

Lectio ij.

Numquid non visiónem cassam vidístis, et divinatiónem mendácem locúti estis? et dícitis: Ait Dóminus; cum ego non sim locútus. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, et vidístis mendácium: ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israel non scribéntur, nec in terram Israel ingrediéntur: et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, et non est pax: et ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice, Dómine, de. 200.

Lectio iij.

Dic ad eos, qui líniunt absque temperatúra, quod casúrus sit: erit enim imber inúndans, et dabo lápides prægrándes désuper irruéntes, et ventum procéllæ dissipántem. Síquidem ecce cécidit páries: numquid non dicétur vobis: Ubi est litúra quam linístis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Et erúmpere fáciam spíritum tempestátum in indignatióne mea, et imber inúndans in furóre meo erit: et lápides grandes in ira in consumptiónem. Et déstruam paríetem, quem linístis absque temperaménto.

℟. Aspice, Dómine, quia. 201.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 15.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis, ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxíllus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam: utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et medíetas ejus redácta est in favíllam: numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad

opus : quanto magis cum illud ignis devoráverit, et combússerit, nihil ex eo fiet óperis ?

℟. Super muros. 201.

Lectio ij.

PROPTEREA hæc dicit Dóminus Deus : Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos : et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, et dédero terram ínviam et desolátam : eo quod prævaricatóres extíterint, dicit Dóminus Deus.

℟. Muro tuo. 201.

Lectio iij. *Cap.* 16.

ET factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas, et dices : Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem : Radix tua et generátio tua de terra Chánaan : pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es in die ortus tui, non est præcísus umbilícus tuus, et aqua non es lota in salútem, nec sale salita, nec involúta pannis. Non pepércit super te óculus ut fáceret tibi unum de his, misértus tui : sed projécta es super fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.

℟. Sustinúimus. 202.

SABBATO.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 19.

ET tu assúme planctum super príncipes Israel, et dices : Quare mater tua leæna inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívit cátulos suos. Et edúxit unum de leúnculis suis, et leo factus est : et dídicit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo gentes, et non absque vulnéribus suis cepérunt eum, et adduxérunt eum in caténis in Terram Ægypti. Quæ cum vidisset quóniam infirmáta est, et períit expectátio ejus, tulit unum de leúnculis suis, leónem constítuit eum. Qui incedébat inter leónes, et factus est leo : et dídicit prædam cápere, et hómines devoráre : dídicit víduas fácere, et civitátes eórum in desértum addúcere : et desoláta est terra, et plenitúdo ejus, a voce rugítus illíus.

℟. Laudábilis. 202.

Lectio ij.

ET convenérunt advérsus eum gentes úndique de provínciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est. Et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis, miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israel. Mater tua quasi vínea in sánguine tuo super aquam plantáta est : fructus ejus et frondes ejus crevérunt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ sólidæ in sceptra dominántium, et exaltáta est statúra ejus inter frondes, et vidit altitúdinem suam in multitúdine pálmitum suórum.

℟. Angústiæ. 202.

Lectio iij.

ET evúlsa est in ira, in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus :

it, et arefáctæ sunt
oris ejus : ignis com-
Et nunc transplan-
ı desértum, in terra
tiénti. Et egréssus est
virga ramórum ejus
ım ejus comédit : et
n ea virga fortis, sce-
minántium. Planctus
it in planctum.
óminus. 203.
SABBATO
cam ij. Novembris.
lagnificat, Aña.
mine, * quia facta est
ívitas plena divítiis,
ristítia dómina gén-
n est qui consolétur
tu, Deus noster.
nber habeat quinque
ıc in ij. Dñica legun-
tes Lect. de Ezechie-
ro habuerit tantum
Dñica ij. legetur liber
ositus in iij. Dñica,
ad Magnificat dice-
luro tuo. 213. et dua-
tibus Dñicis legentur
minores.
II. NOVEMBRIS.
rimo Nocturno.
chiéle, Prophéta.
tio j. *Cap.* 21.
ıs est sermo Dómini
, dicens : Fili hómi-
fáciem tuam ad Je-
t stilla ad sanctuária,
a contra humum Is-
ces terræ Israel : Hæc
inus Deus : Ecce ego
jiciam gládium meum
sua, et occídam in
et ímpium. Pro eo
od occídi in te justum
ı, idcirco egrediétur
eus de vagina sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem : ut sciat omnis caro, quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij.

Et tu, fili hóminis, ingemísce in contritióne lumbórum, et in amaritudínibus ingemísce coram eis. Cumque díxerint ad te : Quare tu gemis? dices : Pro audítu : quia venit, et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus, et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génua fluent aquæ : ecce venit, et fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, prophéta et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Lóquere : Gládius, gládius exacútus est, et limátus. Ut cædat víctimas, exacútus est : ut spléndeat, limátus est : qui moves sceptrum fílii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum, ut teneátur manu : iste exacútus est gládius : et iste limátus est, ut sit in manu interficiéntis.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Clama et úlula, fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israel qui fúgerant : gládio tráditi sunt cum pópulo meo, idcírco plaude super femur, quia probátus est : et hoc, cum sceptrum subvérterit, et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo, fili hóminis, prophéta, et pércute manu ad manum, et duplicétur gládius, ac triplicétur gládius interfectórum : hic est gládius occisiónis magnæ, qui obstupéscere eos facit, et corde tabéscere, et multíplicat ruínas.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Hierónymi, Presbyteri, in Ezechiélem, Prophétam.

Lectio iv.

Lib. 7. in Ezech. cap. 21.

Quia supra díxerat : Ipsi dicunt ad me: Numquid non per parábolas lóquitur iste? et apértam pópulus flagitábat senténtiam : idcírco id quod Dóminus per metáphoram, sive parábolam, et, ut álii vertére, provérbium, est locútus, nunc maniféstius lóquitur : saltus Nageb, et Daron, et Theman esse Jerúsalem, et templum illíus, sancta sanctórum, et omnem terram Judææ : flammámque quæ combustúra sit saltum intélligi gládium devorántem, qui edúctus sit de vagína sua, ut interfíciat justum et ímpium. Hoc est enim lignum víride, et lignum áridum. Unde et Dóminus : Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt, in sicco quid fácient?

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Primum díxerat : Vaticináre, vel stilla ad Austrum, Africum, et merídiem, et ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscúrum, et dicta Prophétæ pópulus nesciébat, secúndo pónitur maniféstius, saltum Meridiánum esse Jerúsalem : et omnes infructuósas árbores, ad quarum radíces secúris pósita sit, intélligi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio. Tértio jubétur Prophétæ, ut, tacéntibus illis, nec interrogántibus cur ista vaticinátus sit, fáciat per quæ interrogétur, et respóndeat quæ Dóminus locútus est.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Ingemisce, inquit, ejuláre non levi voce, nec dolóre mode-

ráto, sed in contritióne lumbórum, ut gémitus tuus ex imis viscéribus et amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc fácies coram eis, ut cum te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, et quid tibi mali accíderit, ut sic ingemíscas; tu eis meo sermóne respóndeas : Idcírco plango, et dolórem cordis mei dissimuláre non váleo, quia audítus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur, et venit, ímminens vidélicet Babylónii furéntis exércitus : qui cum vénerit, et valláverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus : ut, occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercituum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 33.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, lóquere ad fílios pópuli tui, et dices ad eos : Terra cum indúxero super eam gládium, et túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis, et constitúerit eum super se speculatórem : et ille víderit gládium veniéntem super terram, et cecínerit búccina, et annuntiáverit pópulo : áudiens autem, quisquis ille est, sónitum búccinæ, et non se observáverit, venerítque gládius, et túlerit eum : sanguis ipsíus super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, et non se observávit, sanguis ejus in ipso erit : si autem se custodíerit, ánimam suam salvábit.

℟. Redémit. 202.

Lectio ij.

Quod si speculátor víderit gládium veniéntem, et non insonúerit búccina, et pópulus se non custodíerit, venerítque gládius, et túlerit de eis ánimam : ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculatóris requíram. Et tu, fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israel : áudiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. Si, me dicénte ad ímpium : Impie, morte moriéris, non fúeris locútus ut se custódiat ímpius a via sua : ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram.

℟. Angústiæ. 202.

Lectio iij.

Si autem, annuntiánte te ad ímpium ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua : ipse in iniquitáte sua moriétur : porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo, fili hóminis, dic ad domum Israel : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitátes nostræ, et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabéscimus : quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus : nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius a via sua, et vivat. Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis : et quare moriémini, domus Israel?

℟. Misit Dóminus. 203.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 34.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, prophéta de pastóribus Israel : prophéta, et dices pastóribus : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetípsos : nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis : gregem autem meum non pascebátis. Quod infírmum fuit non consolidástis, et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjéctum est non reduxístis, et quod períerat non quæsístis : sed cum austeritáte imperabátis eis, et cum poténtia.

℟. A fácie furóris. 203.

Lectio ij.

Et dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor : et factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri, et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso : et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requíreret : non erat, inquam, qui requíreret. Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapínam, et oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor : neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetípsos, et greges meos non pascébant : proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini.

℟. Civitátem. 203.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres requíram gregem meum de manu eórum, et cessáre fáciam eos ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos : et liberábo gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum, in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum : sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calíginis.

℟. Genti peccatríci. 204.

FERIA QUARTA.
Ezechiéle, Prophéta.
Lectio j. *Cap.* 40.
ésimo quinto anno trans-
ratiónis nostræ, in exór-
ni, décima mensis, quar-
no anno, postquam per-
est cívitas : in ipsa hac
cta est super me manus
i, et addúxit me illuc.
ónibus Dei addúxit me
am Israel, et dimísit me
montem excélsum nimis:
quem erat quasi ædifí-
civitátis vergéntis ad Au-
Et introdúxit me illuc.
icábo. 204.

Lectio ij.
cce vir, cujus erat spécies
asi spécies æris, et funí-
íneus in manu ejus, et
s mensúræ in manu ejus:
autem in porta. Et lo-
est ad me idem vir : Fili
is, vide óculis tuis, et áu-
uis audi,et pone cor tuum
nia, quæ ego osténdam
uia ut ostendántur tibi,
us es huc : annúntia óm-
æ tu vides, dómui Israel.
ústiæ. 204.

Lectio iij.
cce murus forínsecus in
cúitu domus úndique, et
u viri cálamus mensúræ
bitórum, et palmo : et
s est latitúdinem ædifícii
uno, altitúdinem quo-
lamo uno. Et venit ad
, quæ respiciébat viam
álem, et ascéndit per
ejus : et mensus est li-
ortæ cálamo uno latitú-
, id est, limen unum cá-
uno in latitúdine.
it Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.
De Ezechiéle, Prophéta.
Lectio j. *Cap.* 41.

Et introdúxit me in templum, et mensus est frontes, sex cúbitos latitúdinis hinc, et sex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo portæ, decem cubitórum erat : et látera portæ, quinque cúbitis hinc, et quinque cúbitis inde : et mensus est longitúdinem ejus quadragínta cubitórum, et latitúdinem vigínti cubitórum. Et introgréssus intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos; et portam, sex cubitórum : et latitúdinem portæ, septem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum. 207.

Lectio ij.

Et mensus est longitúdinem ejus vigínti cubitórum, et latitúdinem ejus vigínti cubitórum, ante fáciem templi : et dixit ad me : Hoc est sanctum sanctórum. Et mensus est paríetem domus sex cubitórum : et latitúdinem láteris quátuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, bis trigínta tria : et erant eminéntia, quæ ingrederéntur per paríetem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, et non attíngerent paríetem templi.

℟. Aspice, Dómine, de. 207.

Lectio iij.

Et platéa erat in rotúndum, ascéndens sursum per cóchleam, et in cœnáculum templi deferébat per gyrum : idcirco látius erat templum in superióribus : et sic de inferióribus ascendebátur ad su-

perióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cálami sex cubitórum spátio : et latitúdinem per parietem láteris forínsecus quinque cubitórum : et erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aspice, Dómine, quia. 208.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 43.

Et duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam Orientálem : et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem, secúndum spéciem quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem : et spécies secúndum aspéctum, quem víderam juxta flúvium Chobar : et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus, et introdúxit me in átrium intérius : et ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros. 208.

Lectio ij.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me, dixit ad me : Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum : et non pólluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi et reges eórum, in fornicatiónibus suis, et in ruínis regum suórum, et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos : et murus erat inter me et eos : et polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus, quas fecérunt : propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℟. Muro tuo. 208.

Lectio iij.

Nunc ergo repéllant procul fornicatiónem suam, et ruínas regum suórum a me : et habitábo in médio eórum semper. Tu autem, fili hóminis, osténde dómui Israel templum, et confundántur ab iniquitátibus suis, et metiántur fábricam : et erubéscant ex ómnibus quæ fecérunt. Figúram domus, et fábricæ ejus éxitus, et intróitus, et omnem descriptiónem ejus, et univérsa præcépta ejus, cunctúmque órdinem ejus, et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum : ut custódiant omnes descriptiónes ejus, et præcépta illíus, et fáciant ea.

℟. Sustinúimus. 209.

SABBATO.

De Ezechiéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 47.

Et convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem : fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem : aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad Oriéntem : e

ecce aquæ redundántes a látere dextro.

℟. Laudábilis. 209.

Lectio ij.

Cum egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funiculum in manu sua, et mensus est mille cúbitos : et tradúxit me per aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad génua : et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torréntem, quem non pótui pertransíre : quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

℟. Angústiæ. 202.

Lectio iij.

Et dixit ad me : Certe vidísti, fili hóminis. Et edúxit me, et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me : Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális, et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare, et exíbunt, et sanabúntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet : et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur : et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens.

℟. Misit Dóminus. 203.

SABBATO

ante Dominicam iij. Nov.

Ad Magnificat, Aña.

Muro tuo * inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

DOM. III. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incípit liber Daniélis, Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

Anno tértio regni Jóakim, regis Juda, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, in Jerúsalem, et obsédit eam, et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim, regem Juda, et partem vasórum domus Dei : et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, et vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Israel, et de sémine régio et tyrannórum púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, et erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia, et doctos disciplína, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, et linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

Et constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, et de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda, Dániel, Ananías, Mísael, et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina : Daniéli, Baltássar ; Ananíæ, Sidrach ;

Misaéli, Misach, et Azaríæ, Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne pollueré-tur de mensa regis, neque de vino potus ejus : et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem : Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum : qui si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem, et Azaríam: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum, et aqua ad bibéndum : et contempláre vultus nostros, et vultus puerórum qui vescúntur cibo régio : et sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres et corpulentióres præ ómnibus púeris, qui vescebántur cibo régio.

℟. Aspice, Dómine, quia fact est desoláta cívitas plena divi tiis : sedet in tristítia dómin géntium : * Non est qui cons létur eam, nisi tu, Deus nc ster. ℣. Plorans plorávit i nocte, et lácrymæ ejus in m xillis ejus. Non. Glória Patr Non.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Athanásii, Epíscopi, ad vírgines.

Lectio iv.

Lib. 2. de Virg. post init.

Si accédant áliqui, et dica tibi : Ne frequénter jejúne ne imbecíllior fias : ne cred illis, neque auscúltes : per ist enim inimícus hæc súggeri Reminíscere ejus quod scri ptum est, quod cum tres púer et Dániel, et álii adolescéntul captívi ducti essent a Nab chodónosor, rege Babylónis jussúmque esset, ut de ipsi mensa régia coméderent, de vino bíberent; Dániel et tr púeri illi noluérunt póllui mensa regis, sed dixérunt e núcho, qui eos curándos s céperat : Da nobis de semín bus terræ, et vescémur. Qu bus ait eunúchus : Tímeo e regem, qui constítuit vobis bum et potum, ne forte f cies vestræ appáreant regi squ lidióres præ céteris púeris, q régia mensa alúntur, et púni me.

℟. Super muros tuos, Jerús lem, constítui custódes : * T ta die et nocte non tacéb laudáre nomen Dómini. ℣. Pr dicábunt pópulis fortitúdin meam, et annuntiábunt gén bus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Cui dixérunt illi : Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum : et introdúxit eos in conspéctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici, habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsivíssent discípuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus : Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne et jejúnio.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Quisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, jejúnio, inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula et ebrietáte et córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, et magna ac præclára sunt per illud : alióquin unde hómines tam mirífica præstárent, et signa per eos fíerent, et sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est : et qui eo útitur, órdinis angélici censéndus est.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum oblivíscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 2. *e*

Tu, rex, vidébas, et ecce quasi státua una grandis : státua illa magna, et statúra sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et bráchia de ar-

génto, porro venter, et fémora ex ære. Tíbiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus: et percússit státuam in pédibus ejus férreis et fictílibus, et comminuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum, et aurum, et redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento: nullúsque locus invéntus est eis: lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et implévit univérsam terram.
℞. Redémit. 202.

Lectio ij.

Hoc est sómnium: interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es: et Deus cœli regnum, et fortitúdinem, et impérium, et glóriam dedit tibi: et ómnia in quibus hábitant fílii hóminum, et béstiæ agri: vólucres quoque cœli dedit in manu tua, et sub ditióne tua univérsa constítuit: tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te argénteum: et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum comminuit, et domat ómnia, sic comminuet et cónteret ómnia hæc.
℞. Angústiæ. 202.

Lectio iij.

Porro quia vidísti pedum et digitórum partem testæ fíguli, et partem férream: regnum divísum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fictíles: ex parte regnum erit sólidum, et ex parte contrítum. Quod autem vidísti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humáno sémine, sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum misceri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum, suscitábit Deus cœli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem, et consúmet univérsa regna hæc: et ipsum stabit in ætérnum.
℞. Misit Dóminus. 203.

FERIA TERTIA.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 3. *b*

Pronuntiansque Nabuchodónosor rex, ait eis: Vérene, Sidrach, Misach, et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphoníæ, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos et adoráte státuam, quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea?
℞. A fácie. 203.

Lectio ij.

Respondentes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi.

cce enim Deus noster, quem limus, potest erípere nos de míno ignis ardéntis, et de ánibus tuis, o rex, liberáre. iod si nolúerit, notum sit i, rex, quia deos tuos non limus, et státuam áuream, am erexísti, non adorámus. nc Nabuchodónosor replétus furóre : et aspéctus faciéi is immutátus est super Sidch, Misach', et Abdénago, et æcépit, ut succenderétur forx séptuplum quam succéndi nsuéverat.

Civitátem. 203.

Lectio iij.

T confféstim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris, calceaméntis, et véstibus, ssi sunt in médium fornácis nis ardéntis, nam jússio regis gébat : fornax autem succénerat nimis. Porro viros illos, i míserant Sidrach, Misach, Abdénago, interfécit flamma is. Viri autem hi tres, id Sidrach, Misach, et Abdéo, cecidérunt in médio cano ignis ardéntis, colligáti. ambulábant in médio flamlaudántes Deum, et beneéntes Dómino.

Genti peccatríci. 204.

FERIA QUARTA.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 4. c*

ESPONDIT Baltássar, et dixit : Dómine mi, sómnium his te odérunt, et interpretátio hóstibus tuis sit. Arborem m vidísti sublímem atque istam, cujus altitúdo perit ad cœlum, et aspéctus in omnem terram : et raejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in ea, subter eam habitántes béstiæ agri, et in ramis ejus commorántes aves cœli : Tu es rex, qui magnificátus es, et invaluísti, et magnitúdo tua crevit, et pervénit usque ad cœlum, et potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo tibi. 204.

Lectio ij.

QUOD autem vidit rex vígilem et sanctum descéndere de cœlo, et dícere : Succídite árborem, et dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, et vinciátur ferro et ære in herbis foris, et rore cœli conspergátur, et cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora mutántur super eum : Hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem : Ejícient te ab homínibus, et cum béstiis ferísque erit habitátio tua, et fœnum ut bos cómedes, et rore cœli infundéris.

℟. Angústiæ. 204.

Lectio iij.

SEPTEM quoque témpora mutabúntur super te, donec scias quod dominétur Excélsus super regnum hóminum, et cuicúmque volúerit, det illud. Quod autem præcépit, ut relinquerétur germen radícum ejus, id est árboris : regnum tuum tibi manébit, postquam cognóveris potestátem esse cœléstem. Quámobrem, rex, consílium meum pláceat tibi, et peccáta tua eleemósynis rédime, et iniquitátes tuas misericórdiis páuperum : fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc ve-

nérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Misit Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 5.

BALTASSAR rex fecit grande convívium optimátibus suis mille: et unusquísque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus, ut afferréntur vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor, pater ejus, de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut bíberent in eis rex et optimátes ejus, uxorésque ejus, et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea, et argéntea, quæ asportáverat de templo, quod fúerat in Jerúsalem: et bibérunt in eis rex, et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum, et laudábant deos suos áureos, et argénteos, æreos, férreos, lígneósque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ: et rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes ejus conturbábant eum.

℟. Vidi Dóminum. 213.

Lectio ij.

IGITUR introdúctus est Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de fíliis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te, quóniam spíritum deórum hábeas: et sciéntia intelligentiáque ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes ma[gi], ut scriptúram hanc légeren[t] et interpretatiónem ejus indi[cárent] mihi: et nequivérunt sen[sum] hujus sermónis edícere. Porro ego audívi de te, quod possis obscúra interpretári, et ligáta dissólvere: si ergo vales scriptúram légere, et interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris, et torquem áuream circa collum tuum habébis, et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da: scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatiónem ejus osténdam tibi.

℟. Aspice, Dómine, de. 214.

Lectio iij.

HÆC est autem scriptúra, quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis. Mane: numerávi[t] Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel: appénsu[s] es in statéra, et invéntus e[s] minus habens. Phares: divísum est regnum tuum, et d[a]tum est Medis, et Persis. Tunc jubénte rege, indútus est Dániel púrpura, et circúmdata e[st] torques áurea collo ejus: et prædicátum est de eo quod habére[t] potestátem tértius in regno su[o]. Eádem nocte interféctus e[st] Baltássar, rex Chaldæus. Et D[a]ríus Medus succéssit in regn[um] annos natus sexagínta duos.

℟. Aspice, Dómine, quia. 214.

FERIA SEXTA.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 6.

VIRI ergo illi curiósius inq[uiréntes], invenérunt Dan[iélem]

lem orántem et obsecrántem Deum suum. Et accedéntes locúti sunt regi super edícto : Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis et homínibus, usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum ? Ad quos respóndens rex, ait : Verus est sermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixérunt coram rege : Dániel de fíliis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, et de edícto quod constituísti : sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audísset rex, satis contristátus est : et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem, dixérunt ei : Scito, rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decrétum quod constitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros. 214.

Lectio ij.

Tunc rex præcépit ; et adduxérunt Daniélem, et misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli : Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus, et pósitus est super os laci : quem obsignávit rex ánnulo suo, et ánnulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, et dormívit incœnátus, cibíque non sunt alláti coram eo, ínsuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perréxit : appropinquánsque lácui, Daniélem voce lacrymábili inclamávit, et affátus est eum : Dániel, serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo. 215.

Lectio iij.

Et Dániel regi respóndens ait : Rex in ætérnum vive : Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi : quia coram eo justítia invénta est in me : sed et coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavísus est super eo, et Daniélem præcépit edúci de lacu : eductúsque est Dániel de lacu, et nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénte autem rege, addúcti sunt viri illi, qui accusáverant Daniélem : et in lacum leónum missi sunt, ipsi, et fílii, et uxóres eórum : et non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, et ómnia ossa eórum comminuérunt.

℟. Sustinúimus. 215.

SABBATO.

De Daniéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 9.

In anno primo Daríi, fílii Asuéri, de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum : anno uno regni ejus, ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam, Prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuagínta anni. Et pósui

fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, et conféssus sum, et dixi : Obsecro, Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus te, et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus, et declinávimus a mandátis tuis, ac judíciis.

℟. Laudábilis. 215.

Lectio ij.

Adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc egréssus sum, ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo : ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Angústiæ. 204.

Lectio iij.

Scito ergo, et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt : et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporu[m]. Et post hebdómades sexagi[nta] duas occidétur Christus; et n[on] erit ejus pópulus, qui eum ne[gatúrus] est. Et civitátem et s[an]ctuárium dissipábit pópu[lus] cum duce ventúro : et fi[nis] ejus vástitas, et post finem b[el]li statúta desolátio. Confirm[á]bit autem pactum multis h[e]bdómada una : et in dimí[dio] hebdómadis defíciet hóstia [et] sacrifícium : et erit in tem[plo] abominátio desolatiónis : et [us]que ad consummatiónem et [fi]nem perseverábit desolátio.

℟. Misit Dóminus. 204.

Ad Magníficat, Aña

Qui cœlórum * cóntines th[ro]num, et abyssos intuéris, [Dó]mine Rex regum, montes p[on]deras, terram palmo concl[u]dis : exáudi nos, Dómine, [in] gemítibus nostris.

DOM. IV. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno

Incipit liber Osée, Prophét[æ]

Lectio j. *Cap.* 1.

Verbum Dómini, quod fact[um] est ad Osée, fílium Bée[ri] in diébus Ozíæ, Jóathan, [A]chaz, Ezechíæ, regum Ju[da], et in diébus Jeróboam, f[ilii] Joas, regis Israel. Princípi[um] loquéndi Dómino in Osée : [et] dixit Dóminus ad Osée : Vad[e,] sume tibi uxórem fornica[tió]num, et fac tibi fílios forni[ca]tiónum : quia fórnicans fo[rni]cábitur terra a Dómino. [Et] ábiit, et accépit Gomer, fil[iam] Debélaim : et concépit, et [pe]perit ei fílium.

℟. Vidi Dóminum sedéntem [su]per sólium excélsum et el

[illegible] mnis terra [illegible] et ea quæ [illegible] ebant tem- [illegible] stabant su- [illegible] uni, et sex [illegible]

[illegible] ij.

[illegible] minus ad eum : [illegible] en ejus Jézrahel : [illegible] huc módicum, et [illegible] nem Jézrahel su- [illegible] Jehu, et quiéscere [illegible] gnum domus Israel. [illegible] die cónteram arcum [illegible] valle Jézrahel. Et con- [illegible] huc, et péperit filiam. [illegible] ei : Voca nomen ejus, [illegible] que misericórdia : quia non [illegible] ultra miseréri dómui [illegible] rael, sed oblivióne oblivíscar [illegible] orum. Et dómui Juda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo : et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello, et in equis, et in equítibus.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis, velut ovem, Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Et ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdia. Et concépit, et péperit filium. Et dixit : Voca nomen ejus, Non pópulus meus : quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israel quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis : Non pópulus meus vos : dicétur eis : Filii Dei vivéntis. Et congregabúntur filii Juda, et filii Israel páriter : et ponent síbimet caput unum, et ascéndent de terra : quia magnus dies Jézrahel.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni, Epíscopi, de civitáte Dei.

Lectio iv. *L.* 18. *c.* 28.

Osee Prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, et hic ex nostra promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis : Non pópulus meus vos, vocabúntur et ipsi filii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota die.

Lectio v.

Et quia ipse quoque pópulus géntium spirituáliter est in filiis Abrahæ, ac per hoc recte dícitur Israel, proptérea séquitur, et dicit : Et congregabúntur filii Juda, et filii Israel in idípsum : et ponent síbimet principátum unum, et ascéndent

a terra. Hoc si adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, et duo illi parietes, unus ex Judæis, alter ex géntibus : ille nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israel : eídem uni principátui suo in idípsum innitént es, et ascendéntes agnoscántur in terra.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Istos autem carnáles Israelítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est, fílios eórum (nam útique isti in suum locum moriéndo transíbunt) idem Prophéta testátur, dicens : Quóniam diébus multis sedébunt fílii Israel sine rege, sine príncipe, sine sacrifício, sine altári, sine sacerdótio, sine manifestatiónibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Judæos ?

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vij Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens :* Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuju[s est] Dóminus Deus, pópulus el[éctus] in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim cla[mábant] alter ad álterum : * [San]ctus, sanctus, sanctus, D[ómi]nus Deus Sábaoth : * Plen[a est] omnis terra glória ejus. ℣. [Tres] sunt qui testimónium dan[t in] cœlo : Pater, Verbum, et S[pirí]tus sanctus ; et hi tres u[num] sunt. Sanctus. Glória P[atri]. Plena.

FERIA SECUNDA.

De Osée, Prophéta.

Lectio j. *Cap. 4.*

Audite verbum Dómini, [fílii] Israel, quia judícium [Dó]mino cum habitatóribus ter[ræ :] non est enim véritas, et no[n est] misericórdia, et non est sc[ién]tia Dei in terra. Maledict[um] et mendácium, et homicídi[um] et furtum, et adultérium i[nun]davérunt, et sanguis sán[gui]nem tétigit. Propter hoc lu[gébit] terra, et infirmábitur omni[s qui] hábitat in ea, in béstia a[gri] et in vólucre cœli : sed e[t pi]sces maris congregabúntur.

℟. Redémit. 202.

Lectio ij.

Verumtamen unusquisque [non] júdicet : et non argu[átur] vir : pópulus enim tuus, sicu[t hi] qui contradícunt sacerdóti. [Et] córrues hódie, et córruet ét[iam] prophéta tecum : nocte ta[cére] feci matrem tuam. Contí[cuit] pópulus meus, eo quod non [ha]búerit sciéntiam : quia tu sc[ién]tiam repulísti, repéllam te [ne] sacerdótio fungáris mihi [: et] oblíta es legis Dei tui, oblivi[scar] filiórum tuórum et ego.

℟. Angústiæ. 202.

Lectio iij.

SECUNDUM multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi : glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei comedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : et visitábo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur : fornicáti sunt, et non cessavérunt : quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus. 203.

FERIA TERTIA.

Incipit Joel, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBUM Dómini quod factum est ad Joel, filium Phátuel. Audite hoc, senes, et áuribus percípite, omnes habitatóres terræ : si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum ? Super hoc fíliis vestris narráte, et fílii vestri fíliis suis, et fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, et resíduum locústæ comédit bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo.

℟. A fácie. 203.

Lectio ij.

EXPERGISCIMINI, ébrii, et flete, et ululáte, omnes, qui bíbitis vinum in dulcédine : quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam, fortis et innumerábilis : dentes ejus ut dentes leónis : et moláres ejus ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum, et ficum meam decorticávit : nudans spoliávit eam, et projécit : albi facti sunt rami ejus.

℟. Civitátem. 203.

Lectio iij.

PLANGE quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrifícium et libátio de domo Dómini : luxérunt sacerdótes minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus : quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum. Confúsi sunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto et hórdeo, quia périit messis agri.

℟. Genti peccatríci. 204.

FERIA QUARTA.

De Joéle, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 3.

IN diébus illis, et in témpore illo, cum convértero captivitátem Juda et Jerúsalem : congregábo omnes gentes, et dedúcam eas in vallem Jósaphat : et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo, et hereditáte mea Israel, quos dispersérunt in natiónibus, et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem : et posuérunt púerum in prostíbulo, et puéllam vendidérunt pro vino, ut bíberent.

℟. Indicábo. 204.

Lectio ij.

VERUM quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, et omnis términus Palestinórum? numquid ultiónem vos reddétis mihi? et si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum et aurum tulístis : et desiderabí-

lia mea et pulchérrima intulístis in delúbra vestra. Et fílios Juda, et fílios Jerúsalem vendidístis fíliis Græcórum : ut longe facerétis eos de fínibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco, in quo vendidístis eos : et convértam retributiónem vestram in caput vestrum.
℟. Angústiæ. 204.

Lectio iij.

Et vendam fílios vestros, et fílias vestras in mánibus filiórum Juda, et venúmdabunt eos Sabæis, genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos:accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra vestra in gládios, et ligónes vestros in lánceas. Infírmus dicat:Quia fortis ego sum.Erúmpite, et veníte omnes gentes de circúitu, et congregámini : ibi occúmbere fáciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant, et ascéndant gentes in vallem Jósaphat : quia ibi sedébo, ut júdicem omnes gentes in circúitu.
℟. Misit Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

Verba Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue : quæ vidit super Israel in diébus Ozíæ, regis Juda, et in diébus Jeróboam,filii Joas, regis Israel, ante duos annos terræ motus. Et dixit : Dóminus de Sion rúgiet, et de Jerúsalem dabit vocem suam : et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli.
℟. Vidi Dóminum. 220.

Lectio ij.

Hæc dicit Dóminus : Sup[er] tribus sceléribus Damásci et super quátuor non convé[rtam] eum, eo quod trituráveri[nt] in plaustris férreis Gálaad. [Et] mittam ignem in domum Azael et devorábit domos Bénadad.E[t] cónteram vectem Damásci : e[t] dispérdam habitatórem de cam[po] idóli, et tenéntem sceptru[m] de domo voluptátis : et transfe[ré]tur pópulus Syriæ Cyrénen dicit Dóminus.
℟. Aspice, Dómine, de. 221.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus : Supe[r] tribus sceléribus Gazæ, e[t] super quátuor non convérta[m] eum : eo quod transtúlerint ca[p]tivitátem perféctam, ut con[clúderent] eam in Idumæa. E[t] mittam ignem in murum Gazæ et devorábit ædes ejus. Et dis[pérdam] habitatórem de Azóto, et tenéntem sceptrum de Asca[lóne] : et convértam manum meam super Accaron, et peri[bunt] réliqui Philistinórum, dicit Dóminus Deus.
℟. Aspice, Dómine, quia. 221.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdías, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

Visio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom : Au[dí]tum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit : Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in géntibus : contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum exaltántem sólium tuum ; qu[i] dicis in corde tuo : Quis de

trahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum: inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros. 221.

Lectio ij.

Si fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? nonne furáti essent sufficiéntia sibi? si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? quómodo scrutáti sunt Esau, investigavérunt abscóndita ejus? Usque ad términum emisérunt te: omnes viri fœderis tui illusérunt tibi, invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ: qui cómedunt tecum, ponent insídias subter te: non est prudéntia in eo.

℟. Muro tuo. 222.

Lectio iij.

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa, et prudéntiam de monte Esau? et timébunt fortes tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem, et propter iniquitátem in fratrem tuum, Jacob, opériet te confúsio, et períbis in ætérnum. In die cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, et extránei ingrediebántur portas ejus, et sûper Jerúsalem mittébant sortem: tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Sustinúimus. 222.

SABBATO.

Incipit Jonas, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

Et factum est verbum Dómini ad Jonam, fílium Amáthi, dicens: Surge, et vade in Níniven, civitátem grandem, et prædica in ea: quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descéndit in Joppen, et invénit navem eúntem in Tharsis: et dedit naulum ejus, et descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare: et facta est tempéstas magna in mari, et navis periclitabátur cónteri.

℟. Laudábilis. 222.

Lectio ij.

Et timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum: et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis: et Jonas descéndit ad interióra navis, et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, et dixit ei: Quid tu sopóre deprímeris? surge, ínvoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum: Veníte, et mittámus sortes, et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes: et cécidit sors super Jonam.

℟. Angústiæ. 204.

Lectio iij.

Et dixérunt ad eum: Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua, et quo vadis? vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, et Dóminum Deum cœli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri timóre magno, et dixérunt ad

eum : Quid hoc fecísti ? (Cognovérunt enim viri quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixérunt ad eum : Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat, et intumescébat. Et dixit ad eos : Tóllite me, et míttite in mare, et cessábit mare a vobis : scio enim ego, quóniam propter me tempéstas hæc grandis venit super vos.

℟. Misit Dóminus. 204.

SABBATO

ante Dñicam v. Novembris.

Ad Magnificat, Aña.

Super muros * tuos, Jerúsalem, constítui custódes : tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

DOM. V. NOVEMBRIS.

In primo Nocturno.

Incipit Michæas, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBUM Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda : quod vidit super Samaríam, et Jerúsalem. Audíte, pópuli omnes, et atténdat terra et plenitúdo ejus : et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo : et descéndet, et calcábit super excélsa terræ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

ET consuméntur montes subtus eum : et valles scindéntur sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israel. Quod scelus Jacob? nonne Samaría ? et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? et ponam Samaríam quasi acérvum lápidum in agro, cum plantátur vínea : et détraham in vallem lápides ejus, et fundaménta ejus revelábo.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis, velut ovem, Joseph. Aperi.

Lectio iij.

ET ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem : quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam, et ululábo : vadam spoliátus, et nudus : fáciam planctum velut dracónum, et luctum quasi struthiónum. Quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium. * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória Patri. Non.

In secundo Nocturno.

)e Sermóne sancti Basilii Magni in Psalmum trigésimum tértium.

Lectio iv.

Cum te appetitus inváserit peccándi, velim cógites horríile illud et intolerábile Christi ibúnal, in quo præsidébit idex in alto et excélso throno: stábit autem omnis creatúra, l gloriósum illíus conspéctum ontremiscens. Adducéndi étiam os sumus sínguli, eórum quæ vita gessérimus, ratiónem ddituri. Mox illis qui multa ala in vita perpetrárint, terbiles quidam et defórmes assitent ángeli, ígneos vultus ræ se feréntes, atque ignem irántes, ea re propósiti et voıntátis acerbitátem ostendén-s, nocti vultu símiles, proter mœrórem et ódium in huánum genus.

Super muros tuos, Jerúsalem, nstitui custódes : * Tota die nocte non tacébunt laudáre omen Dómini. ℣. Prædicábunt pulis fortitúdinem meam, et nuntiábunt géntibus glóriam eam. Tota.

Lectio v.

Ad hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles nebras, ignem caréntem splenóre, uréndi quidem vim haéntem, sed privátum lúmine: einde vérmium genus venéum immíttens, et carnem voans, inexplebíliter edens, neue umquam saturitátem sénens, intolerábiles dolóres corsióne ipsa infígens. Postrémo, iod suppliciórum ómnium grasimum est, oppróbrium illud et confusiónem sempitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus, ánimam a peccatórum concupiscéntia, tamquam freno quodam réprime.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vj.

Hunc timórem Dómini se doctúrum Prophéta promísit : docére autem non simplíciter promísit, sed eos, qui eum audíre volúerint, non eos, qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt : non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis, verbo ipsi conciliátos atque conjúnctos. Proptérea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me, fílii, quippe qui per regeneratiónem fílii lucis éffici digni facti estis : audíte, qui aures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos : illum scílicet, quem paulo ante oratióne nostra descrípsimus.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea

Israel. ℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

Onus Nínive : Liber visiónis Nahum, Elcesæi. Deus æmulátor, et ulcíscens Dóminus : ulcíscens Dóminus, et habens furórem : ulcíscens Dóminus in hostes suos, et iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, et magnus fortitúdine, et mundans non fáciet innocéntem. Dóminus in tempestáte, et túrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsíccans illud : et ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit pópulum. 202.

Lectio ij.

Infirmatus est Basan, et Carmélus : et flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt : et contrémuit terra a fácie ejus, et orbis, et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit ? et quis resístet in ira furóris ejus? indignátio ejus effúsa est ut ignis : et petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Angústiæ mihi. 202.

Lectio iij.

Bonus Dóminus, et confórtans in die tribulatiónis : et sciens sperántes in se. E lúvio prætereúnte, cons tiónem fáciet loci ejus : mícos ejus persequéntu bræ. Quid cogitátis con minum? consummatión fáciet : non consúrget tribulátio. Quia sicut s ínvicem conplectúntur, vívium eórum páriter tium : consuméntur qu pula ariditáte plena.

℟. Misit Dóminus. 203.

FERIA TERTIA.

Incipit Hábacuc, Prop

Lectio j. *Cap.* 1.

Onus, quod vidit Há Prophéta. Usquequ mine, clamábo, et non dies? vociferábor ad te v tiens, et non salvábis ? ostendísti mihi iniquitá labórem, vidére prædam justítiam contra me? et f est judícium, et contr poténtior. Propter hoc la est lex, et non pervénit ad finem judícium : quia prævalet advérsus justum ptérea egréditur judíciu vérsum.

℟. A fácie. 203.

Lectio ij.

Aspicite in géntibus, déte : admirámini, stupéscite : quia opus f est in diébus vestris, quod credet cum narrábitur. ecce ego suscitábo Chal gentem amáram, et vel ambulántem super latitú terræ, ut possídeat taber non sua. Horríbilis et t lis est : ex semetípsa judi et onus ejus egrediétur

℟. Civitátem. 203.

Lectio iij.

Leviores pardis equi ejus, et velocióres lupis vespertínis, et diffundéntur équites ejus : équites namque ejus de longe vénient, volábunt, quasi áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens : et congregábit quasi arénam, captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi ejus erunt : ipse super omnem munitiónem ridébit, et comportábit ággerem : et cápiet eam.

℟. Genti peccatríci. 204.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonías, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

Verbum Dómini quod factum est ad Sophoníam, fílium Chusi, fílii Godolíæ, fílii Amaríæ, fílii Ezecíæ, in diébus Josíæ, fílii Amon, regis Judæ. Céngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus : cóngregans hóminem et pecus, cóngregans volatília cœli, et pisces maris : et ruínæ impiórum erunt : et dispérdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo. 204.

Lectio ij.

Et exténdam manum meam super Judam, et super omnes habitántes Jerúsalem : et dispérdam de loco hoc relíquias Baal, et nómina æedituórum cum sacerdótibus : et eos qui adórant super tecta milítiam cœli, et adórant, et jurant in Dómino, et jurant in Melchom. Et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℟. Angústiæ mihi. 204.

Lectio iij.

Silete a fácie Dómini Dei : quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit : in die hóstiæ Dómini, visitábo super príncipes, et super fílios regis, et super omnes qui indúti sunt veste peregrína et visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa : qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℟. Misit Dóminus. 204.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

In anno secúndo Daríi, regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi, Prophétæ, ad Zoróbabel, fílium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, fílium Jósedec, sacerdótem magnum, dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum. 226.

Lectio ij.

Et factum est verbum Dómini in manu Aggæi, Prophétæ, dicens : Numquid tempus vobis est, ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, et intulístis parum : comedístis, et non estis satiáti : bibístis, et non estis inebriáti : operuístis vos, et non estis calefácti : et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℟. Aspice, Dómine, &c. 226.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum : et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus : et intulístis in domum, et exsufflávi illud : quam ob causam, dicit Dóminus exercítuum? quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cœli, ne darent rorem, et terra prohíbita est, ne daret germen suum.

℟. Aspice, Dómine, quia. 226.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharías, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

In mense octávo, in anno secúndo Darii, regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, filium Barachíæ, filii Addo, Prophétam, dicens : Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum : et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros. 227.

Lectio ij.

Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant Prophétæ prióres, dicéntes : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini de viis vestris malis, et de cogitatiónibus vestris péssimis : et non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et Prophétæ numquid in sempit num vivent?

℟. Muro tuo. 227.

Lectio iij.

Verumtamen verba mea, et gítima mea, quæ mand servis meis Prophétis, numq non comprehendérunt pat vestros, et convérsi sunt, dixérunt : Sicut cogitávit D minus exercítuum fácere nol secúndum vias nostras, et s cúndum adinventiónes nost fecit nobis.

℟. Sustinúimus. 227.

SABBATO.

Incipit Malachías, Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

Onus verbi Dómini ad Isra in manu Malachíæ. Dile vos, dicit Dóminus, et dixísti In quo dilexísti nos? Nonne fr ter erat Esau Jacob, dicit D minus, et diléxi Jacob, Esa autem ódio hábui? et pós montes ejus in solitúdinem, hereditátem ejus in dracón desérti. Quod si díxerit Idı mæa : Destrúcti sumus, s reverténtes ædificábimus qu destrúcta sunt : Hæc dicit D minus exercítuum : Isti ædi cábunt, et ego déstruam : vocabúntur términi impietáti et pópulus cui irátus est Dóm nus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis. 227.

Lectio ij.

Et óculi vestri vidébunt : vos dicétis : Magnificét Dóminus super términum Israe Fílius honórat patrem, et serv dóminum suum : Si ergo Pat ego sum, ubi est honor meu et si Dóminus ego sum, u est timor meus? dicit Dómin

ituum. Ad vos, o sacer-
, qui despícitis nomen
, et dixístis : In quo de-
nus nomen tuum? Offértis
altáre meum panem pol-
, et dícitis : In quo pol-
s te? In eo quod dícitis :
Dómini despécta est.
gústiæ. 204.

Lectio iij.

fferátis cæcum ad immo-
dum, nonne malum est?
fferátis claudum, et lán-
m, nonne malum est?
illud duci tuo, si placúe-
, aut si suscéperit fáciem
, dicit Dóminus exercí-
. Et nunc deprecámini
n Dei, ut misereátur ve-
le manu enim vestra fa-
est hoc), si quómodo
iat fácies vestras, dicit
nus exercítuum. Quis est
is, qui claudat óstia, et
lat altáre meum gratúito?
st mihi volúntas in vobis,
Dóminus exercítuum : et
s non suscípiam de manu
. Ab ortu enim solis usque
cásum, magnum est no-
meum in géntibus, et in
loco sacrificátur, et of-
nómini meo oblátio mun-
quia magnum est nomen
in géntibus, dicit Dómi-
xercítuum.
sit Dóminus. 204.

SABBATO
te Dñicam j. Adventus.
Vesperas, Añæ cum Psal-
e Psalterio. 124.
apitulum. *Rom.* 13. *d*
TRES, Hora est jam nos de
mno súrgere. Nunc enim
or est nostra salus, quam
redídimus. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

Creator alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad Crucem
E Vírginis Sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et Cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem :
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Roráte, cœli, désuper et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat, Aña.

Ecce nomen Dómini * venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Commem, seu Suffragia Sanctorum, non fiunt per totum Advent., etiam in Officio de Sanctis nec de Cruce in feriali Officio.

HOMILIÆ ET ORATIONES

IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ AB UNDECIMA POST PENTECOSTEN USQUE AD ADVENTUM.

DOM. XI. POST. PENT.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ et mérita súpplicum excédis et vota : effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap. 7. d*

In illo témpore : Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 10. l. 1. in Ezech. ante med.

Quid est, quod Creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxpuens linguam ejus tétigit?. Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit : Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur : Si ego in spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in auriculas míttere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viij.

Quid est vero, quod éxpuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cœlum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat : sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit : ut et aures nostræ per donum Spíritus sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

Ut mox, éphphetha, id est, adaperíre, dícitur : et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul-dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur : ut bona, quæ ipse fécerit, étiam faciénda aliis loquátur. Ubi bene ádditur : Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum transísset Dóminus * fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

Ad Magnificat, Aña.

Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

DOM. XII. POST PENT.

Oratio.

Omnipotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne, et laudabíliter serviátur : tribue, quæsumus, nobis ; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ, et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 3. *cap.* 43. *in Luc.* 10.

Non óculi Scribárum, et Pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére : sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se, et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit, ut vidéret diem Christi : et vidit, et gavísus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini : qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti : sed hi omnes a longe aspiciéntes, et salutántes, per spéculum, et in ænígmate vidérunt.

Lectio viij.

Apostoli autem inpræsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies, opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas et reges dicit, Matthæus apértius Prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni : quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

Lectio ix.

Et ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens : Magíster, quid faciéndo, vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermóni-

bus sumpsit, ubi ait : Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur : Quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus. Aña.

Magíster, * quid faciéndo, vitam ætérnam possidébo ? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quómodo legis ? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

Ad Magnificat. Aña.

Homo quidam * descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes ; qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto.

DOM. XIII. POST PENT.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et charitátis augméntum : et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 17. *c*

In illo témpore : Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 2. *quæst. Evang. Cap.* 40.

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait : Ite, osténdite vos sac tibus'; quæri potest, cu ad sacerdótes míserit, ut irent, mundaréntur. Nı enim eórum, quibus hæ porália benefícia præstiti venítur misísse ad sacer nisi leprósos. Nam et ill lepra mundáverat, cui Vade, osténde te sacerdó et offer pro te sacrifícium, præcépit Moyses, in tes nium illis. Quæréndum est, quid ipsa lepra signí non enim sanáti, sed mı dicúntur, qui ea caruérunt ris quippe vítium est, non túdinis, aut integritátis sén atque membrórum.

Lectio viij.

Leprosi ergo non absúr télligi possunt, qui tiam veræ fídei non hab várias doctrínas profitént róris. Non enim abscó imperítiam suam, sed pro ma perítia próferunt in lu et jactántia sermónis osté Nulla porro falsa doctrína quæ non áliqua vera int sceat. Vera ergo falsis in náte permíxta, in una d tatióne, vel narratióne nis, tamquam in uníus c ris colóre apparéntia, si cant lepram, tamquam falsísque colórum fucis hu córpora variántem atque culántem.

Lectio ix.

Hi autem tam vitándi Ecclésiæ, ut, si fier test, lóngius remóti, n clamóre Christum interpé sicut isti decem stetér longe, et levavérunt vo

es : Jesu præcéptor, mi-
nostri. Nam et quod præ-
em vocant (quo nómine
utrum quisquam Dómi-
nterpelláverit pro medi-
orporáli), satis puto si-
re, lepram falsam esse
iam, quam bonus præ-
abstérgit.
m laudámus. 14.
d Benedictus, Aña.
ansíret Jesus * quoddam
m, occurrérunt ei de-
ri leprósi : qui stetérunt
, et levavérunt vocem,
s : Jesu præcéptor, mi-
nostri.
d Magnificat, Aña.
utem * ex illis, ut vidit
nundátus est, regréssus
n magna voce, magnífi-
eum, allelúia.
. XIV. POST PENT.
Oratio.
ODI, Dómine, quæsumus,
clésiam tuam propitia-
erpétua : et, quia sine
tur humána mortálitas,
nper auxíliis et abstra-
nóxiis, et ad salutária
ir. Per Dóminum.
tio sancti Evangélii
cúndum Matthæum.
ectio vij. *Cap.* 6. *c*
tempore : Dixit Jesus
ipulis suis : Nemo potest
dóminis servíre. Et ré-

ilia sancti Augustíni,
Epíscopi.
Serm. Dñi in monte, c. 14.
potest duóbus dóminis
vire. Ad hanc ipsam in-
em referéndum est quod
uénter expónit, dicens :
m unum ódio habébit, et álterum díliget : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt; nam qui sint duo dómini deínceps osténdit, cum dicit : Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen : nam lucrum Púnice mammon dícitur.

Lectio viij.

SED qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum : aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisque servit mammónæ : sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

Lectio ix.

IDEO, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur : id est : ut, cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius quam illíus utilitátem attendámus : et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed

necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.
Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Nolíte sollíciti esse, * dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Quærite primum * regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúia.

DOM. XV. POST PENT.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat: et, quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 7. b*

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 44 de verb. Domini, circa init.

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio viij.

Tres autem mórtuos invénimus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

Lectio ix.

Quemadmodum qui videt líttеras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem laudat artifícium, et capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere: quod, qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii

vero et facta miráti, et intelle-cta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naim; et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Ad Magnificat, Aña.

Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

DOM. XVI. POST PENT.

Oratio.

Tua nos, quæsumus Dómine, grátia semper et prævéniat, et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 14.

In illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam Príncipis Pharisæórum sábbato, manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Episcopi.

Lib. 7. *in Lucæ cap.* 14.

Curatur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat offícia, spíritus extinguébat ardórem. Deinde docétur humílitas, dum, in illo convívio nuptiáli, appeténtia loci superióris arcétur: cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coercitiónis exclúderet, rátio profíceret ad persuasiónis efféctum, et corréctio emendáret affectum. Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distinguitur, si in páuperes et débiles conferátur: nam hospitálem esse remuneratúris, afféctus avarítiæ est.

Lectio viij.

Postremo jam quasi emérítæ milítiæ viro contemnendárum stipéndium præscríbitur facultátum: quod neque ille, qui stúdiis inténtus inferióribus possessiónes sibi terrénas coémit, regnum cœli possit adipísci, cum Dóminus dicat: Vende ómnia tua, et séquere me: nec ille, qui emit boves, cum Eliséus occíderit, et pópulo divíserit quos habébat: et ille, qui duxit uxórem, cógitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quod conjúgium reprehendátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas: quóniam múlier innúpta et vidua cógitat quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu.

Lectio ix.

Sed ut in grátiam, ut supra cum víduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur, non refúgimus opiniónem, quam sequúntur plerique, ut tria génera hóminum a consórtio magnæ illíus cœnæ æstimémus exclúdi: Gentílium, Judæórum, Hæreticórum. Et ídeo Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam: ne impedíti more gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia ad regnum Christi perveníre nequeámus. Omnis enim immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum intráret Jesus * in domum cujúsdam Príncipis Pharisæórum sábbato, manducáre panem : ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum : ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

Ad Magnificat, Aña.

Cum vocátus fúeris* ad núptias, recúmbe in novíssimo loco : ut dicat tibi qui te invitávit : Amíce, ascénde supérius : et erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúia.

DOM. XVII. POST PENT.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22. *d*

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi : et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. *in Matthæum.*

Sadducæis confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur : cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt, et legis perítiam profiténtem præmittunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes : ac ita intérrogant, Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigé

dum, áliquid addéndo
niam Deum se faciéba
modo intérrogant. Qui
Christus? Ut osténdat
ad hæc eos devenísse,
la in eis esset cháritas
vídiæ livóre tabéscere
ges, inquit, Dóminu
tuum : hoc primum et
mandátum est. Secú
tem símile huic : D
ximum tuum sicut t

Lectio viij.

Quamobrem símile
quóniam hoc il
et ab illo rur
Quicúmque enim
ódio habet lucem
nit ad lucem. Et
insípiens in corde
Deus. Deínde séq
pti sunt et abom
sunt in stúdiis su
Radix ómnium m
tia est : quam qu
tes, erravérunt
díligit me, man
bit : quorum ca
Díliges Dóminū
próximum tuu

Lec

Si ergo dilig
próximum
gis me, o P
oves meas) si
ximi facit,
dias : mérito
legem et Pro
quemádmod
cum de r
garétur, pl
tántes petéi

ile. Ita occúlte insi-
dio illos ad quærén-
ári. Cháritas enim,
n æmulátur.
laudámus. 14.
enedictus, Aña.
* quod est mandátum
n lege? Ait illi Jesus:
óminum Deum tuum
rde tuo, allelúia.
lagnificat, Aña.
s vidétur * de Christo?
is est? Dicunt ei om-
vid. Dicit eis Jesus:
David in spíritu vo-
Dóminum, dicens:
ninus Dómino meo,
extris meis?
VIII. POST PENT.
Oratio.
corda nostra, quæsu-
Dómine, tuæ misera-
rátio: quia tibi sine
e non póssumus. Per
n.
sancti Evangélii
ndum Matthæum.
ctio vij. *Cap.* 9.
témpore: Ascéndens
in navículam, trans-
et venit in civitátem
réliqua.
ancti Petri Chrysólogi.
Serm. 50.
m in humánis áctibus
la gessísse mystéria,
is visibílibus invisibí-
uísse negótia, léctio
monstrávit. Ascéndit,
n navículam, et trans-
et venit in civitátem
nne ipse est, qui, fu-
tibus, maris profúnda
ut Israelíticus pópulus
éntes undas sicco ve-
elut móntium cónca-
va, pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium?

Lectio viij.

Et quid est, quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus transitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conférre virtútes: humána quærere, præstáre divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, reférre sanitátes: quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre nescit, et qui non fúerit cum infírmo infirmátus, infírmo non potest conférre sanitátem.

Lectio ix.

Christus ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nihil habéret: et nisi implésset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Creátor rerum, orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustiávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit civitátis judáicæ esse civis, paréntes habére cœpit paréntum ómnium ipse parens: ut invitáret amor, attráheret cháritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.
Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.
Dixit Dóminus * paralytico : Confide, fili, remittúntur tibi peccáta tua.

Ad Magnificat, Aña.
Tulit ergo * paralyticus lectum suum, in quo jacébat, magníficans Deum : et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOM. XIX. POST PENT.

Oratio.

Omnipotens et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde : ut mente et córpore páriter expedíti, quæ tua sunt, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vij, *Cap.* 22.

In illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et Pharisæis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
Homilia 38. in Evang.

Sæpe jam me dixísse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cœlórum præsens Ecclésia nominátur : congregátio quippe justórum, regnum cœlórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit : Cœlum mihi sedes est : et Sálomon ait : Anima justi sedes sapiéntiæ. Paulus étiam dicit Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam : líquido collígere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justi sedes sapiéntiæ : dum cœlum dícitur sedes Dei, cœlum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dícitur : Cœli enárrant glóriam Dei.

Lectio viij.

Regnum ergo cœlórum est Ecclésia justórum : quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quod ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in cœléstibus regnat. Dicátur ergo : Símile est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Jam intélligit cháritas vestra, qui est iste Rex Regis fílii pater; ille nimírum, cui Psalmista ait : Deus, judícium tuum Regi da, et justitiam tuam fílio Regis. Qui fecit núptias fílio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sæcula fíeri vóluit hóminem in fine sæculórum.

Lectio ix.

Sed quia ex duábus persónis fíeri solet ista nuptiális conjúnctio, absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei et hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi ex duábus persónis credámus unítam. Ex duábus quippe, atque in duábus hunc natúris exístere dícimus, sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas, vitámus. Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo per incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem Genitrícis vírginis hujus Sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmísta dicit : In so

tabernáculum suum, et
mquam sponsus procé-
e thálamo suo.
ım laudámus. 14.
l Benedictus, Aña.
invitátis : * Ecce prán-
ıeum parávi, veníte ad
, allelúia.
l Magnificat, Aña.
t autem Rex, * ut vidé-
umbéntes : et vidit ibi
m non vestitum veste
i, et ait illi : Amíce,
lo huc intrásti, non ha-
stem nuptiálem?
MINICA XX. POST
PENTECOSTEN.
Oratio
RE, quæsumus, Dómine,
délibus tuis indulgén-
lacátus et pacem : ut
ab ómnibus mundén-
nsis, et secúra tibi men-
érviant. Per Dóminum
n.
tio sancti Evangélii
cúndum Joánnem.
ectio vij. *Cap. 4. ƒ*
tempore : Erat quidam
lus, cujus fílius infir-
ır Caphárnaum. Et ré-

nilía sancti Gregórii,
Papæ.
milia 28. in Evang.
o sancti Evangélii, quam
do, fratres, audístis,
ióne non índiget : sed
c tácite præterísse videá-
xhortándo pótius, quam
ndo in ea áliquid loquá-
Ioc autem nobis solúm-
le expositióne vídeo esse
ndum, cur is, qui ad
filio peténdam véne-
dívit : Nisi signa et pro-
dígia vidéritis, non créditis. Qui enim salútem fílio quæré-bat, procul dúbio credébat : neque enim ab eo quæreret salútem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo dícitur : Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis : qui ante crédidit, quam signa vidéret?

Lectio viij.

Sed mementóte quid pétiit, et apérte cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque ut descénderet et sanáret fílium ejus. Corporálem ergo præséntiam Dómini quærébat, qui per spíritum nusquam déerat. Minus ítaque in illum crédidit, quem non putávit posse salútem dare, nisi præsens esset et córpore. Si enim perfécte credidísset, procul dúbio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

Lectio ix.

Ex magna ergo parte diffísus est, qui virtútem non dedit majestáti, sed præséntiæ corporáli. Salútem ítaque fílio pétiit, et tamen in fide dubitávit : quia eum ad quem vénerat, et poténtem ad curándum crédidit, et tamen moriénti fílio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat, quia non desit ubi invitátur, índicat, solo jussu salútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Erat quidam régulus, * cujus fílius infirmabátur Caphárnaum : hic cum audísset quod Jesus veníret in Galilæam, ro-

gábat eum, ut sanáret filium ejus.

Ad Magnificat, Aña.

Cognóvit autem pater, * quia illa hora erat, in qua dixit Jesus : Filius tuus vivit : et crédidit ipse, et domus ejus tota.

DOMINICA XXI. POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Familiam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera, et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18. *c*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 3. *Com. in c.* 18. *Matth.*

Familiare est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábolas júngere; ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque teneátur. Præcépit ítaque Dóminus Petro, sub comparatióne regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus. Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimí
sit, quanto magis servi con
sérvis suis debent minóra di
míttere ?

Lectio viij.

Quod ut maniféstius fiat, di
cámus sub exémplo. Si qui
nostrum commíserit adul
térium, homicídium, sacrilé
gium, majóra crímina decem
míllium talentórum rogántib
dimittúntur, si et ipsi dimí
tant minóra peccántibus. Si
autem ob factam contumélia
simus implacábiles, et propt
amárum verbum pérpetes h
beámus discórdias : nonne n
bis vidémur recte redigéndi
cárcerem, et sub exémplo óp
ris nostri hoc ágere, ut m
jórum nobis delictórum vén
non relaxétur?

Lectio ix.

Sic et Pater meus cœléstis f
ciet vobis, si non remisé
tis unusquísque fratri suo
córdibus vestris. Formidoló
senténtia, si juxta nostra
mentem senténtia Dei fléc
tur, atque mutátur : si par
frátribus non dimíttimus
magna nobis a Deo non
mitténtur. Et quia potest un
quísque dícere : Nihil háb
contra eum, ipse novit, hab
Deum júdicem : non mihi c
ræ est quid velit ágere,
ignóvi ei : confírmat sent
tiam suam, et omnem simu
tiónem fictæ pacis evértit,
cens : Si non remiséritis un
quísque fratri suo de córdi
vestris.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Dixit autem * dóminus ser

e quod debes. Prócidens
ı servus ille rogábat eum,
s : Patiéntiam habe in
t ómnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Aña.

nequam, * omne débitum
i tibi, quóniam rogásti
nonne ergo opórtuit et
seréri consérvi tui, sicut
o tui misértus sum? alle-

OMINICA XXII. POST PENTECOSTEN.

Oratio.

us, refúgium nostrum et
virtus : adésto piis Ec-
e tuæ précibus, auctor
pietátis, et præsta; ut,
fidéliter pétimus, effi-
er consequámur. Per Dó-
m nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22. *b*

llo témpore : Abeúntes Pha-
isæi consílium iniérunt, ut
rent Jesum in sermóne. Et
ua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. cap. 23.

EQUENTER Pharisæi commo-
éntur, et occasiónem insi-
ndi eum habére ex præté-
non possunt. Cádere enim
m in gesta ejus et dicta non
rat : sed de malítiæ afféctu,
mnem se inquisitiónem re-
índæ accusatiónis extén-
. Namque a sæculi vítiis,
e a superstitiónibus huma-
m religiónum, univérsos
em regni cœléstis vocábat.
r an violáret sæculi pote-
m, de propósitæ interroga-
s conditióne pertentant : an vidélicet reddi tribútum Cæsari oportéret?

Lectio viij.

QUI intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt abscónsa, non speculátur) afférri sibi denárium jussit, et quæsívit cujus et inscríptio esset et forma. Pharisæi respondérunt : Cæsaris eam esse. Quibus ait : Cæsari redhibénda esse quæ Cæsaris sunt : Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi responsiónem, et perféctam dicti cœléstis absolutiónem! Ita ómnia inter contémptum sæculi, et contuméliam lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus et offíciis humánis devótas Deo mentes absólveret, cum Cæsari quæ ejus essent, reddénda decérnit.

Lectio ix.

SI enim nihil ejus penes nos resíderit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porro autem, si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus, extra querélam injúriæ est, Cæsari redhibéri quod Cæsaris est, Deo autem quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc proféсta atque aucta retinémus : proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et oríginem et proféctum.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Magíster, * scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, allelúia.

Ad Magnificat, Aña.

Réddite ergo * quæ sunt Cæsaris, Cæsari : et quæ sunt Dei, Deo, allelúia.

Si sequens Dñica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur xxiv. ut infra. 249. et Officium hujus Dñicæ ponitur in Sabbato præc., non impedito Festo ix. Lectionum, alioquin Feria vj. vel alia similiter non impedita.

DOMINICA XXIII. POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, tuórum delicta populórum : ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 9. *c*

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens : Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 1. *Com. in c.* 9. *Matth.*

Octavum signum est, in quo princeps suscitári póstulat filiam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi; sed subíntrat múlier sánguine fluens, et octávo sanátur loco : ut príncipis fília de hoc exclúsa número, véniat ad nonum, juxta illud quod in Psalmis dícitur : Æthiópia prævéniet manus ejus Deo, et : Cum intráverit plenitúdo géntium, tunc omnis Israel salvus fiet.

Lectio viij.

Et ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti ejus. In Evangélio secúndum Lucam scríbitur, quod príncipis fília duódecim annos habéret ætátis. Nota ergo, quod eo témpore hæc múlier, id est, géntium pópulus, cœperit ægrotáre, quo genus Judæórum credíderat. Nisi enim ex comparatióne virtútum, vítium non osténditur.

Lectio ix.

Hæc autem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta legem úrbibus excludebátur : sed in itínere ambulánte Dómino; ut dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt et Apóstoli : Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei : sed quóniam vos judicástis indígnos salúte, transgrédimur ad gentes.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Dicébat enim * intra se : Si tetígero fímbriam vestiménti ejus tantum, salva ero.

Ad Magnificat, Aña.

At Jesus conversus, * et videns eam, dixit : Confide, fília, fides tua te salvam fecit, allelúia.

Dñicæ post Pent. non possunt esse pauciores viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures viginti

r, tunc post xxiij. Dñi-
esumuntur quæ eo anno
ıerunt post Epiph., quoad
ıem, Homiliam, et Añas
nedictus et Magnificat
dine.
)ñicæ post Pentecosten
: xxv. Dominica xxiv.
'entecosten erit quæ est
ıt Epiphaniam.
fuerint xxvj. Dominica
rit quæ est v. post Epi-
ım, et xxv. quæ est vj.
uerint xxvij. Dominica
rit quæ est iv. post Epi-
ım, xxv. erit v. et xxvj.
.
'uerint xxviij. Dominica
rit quæ est iij. post Epi-
ım, xxv. erit iv. et xxvj.
et xxvij. erit vj. et ulti-
:o semper ponitur quæ
ur hic in ordine xxiv.

DOMINICA III.
: superfuit post Epiph.
Oratio.

ıPOTENS sempitérne Deus,
ıfirmitátem nostram pro-
réspice : atque ad prote-
m nos déxteram tuæ
átis exténde. Per Dómi-

ctio sancti Evangélii
ecúndum Matthæum.
Lectio vij. *Cap.* 8.

o témpore : Cum descen-
set Jesus de monte, secú-
ıt eum turbæ multæ : et
eprósus véniens, adorábat
Et réliqua.

nilia sancti Hierónymi,
Presbyteri.
1. *Com. in c.* 8. *Matth.*

monte Dómino descen-
énte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer Centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

Lectio viij.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque considera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo, deínde ímperet, Mundáre.

Lectio ix.

Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Vá-

rias ob causas mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur : si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum descendísset * Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre : et exténdens manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre.

Ad Magnificat, Aña.

Dómine, si vis, * potes me mundáre ; et ait Jesus : Volo, mundáre.

DOMINICA IV.
quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis ; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 8. *c*

In illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et motus magnus factus e mari, ita ut navícula operi flúctibus, ipse vero dormi Et réliqua.

Homilía sancti Hierónyi Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in c.* 8. *Ma*

Quintum signum fecit qu ascéndens navem de phárnaum, ventis i rávit et mari. Sextum, do in regióne Gerasen dedit potestátem dæmó in porcos. Séptimum, qu ingrédiens civitátem su paralyticum secúndum rávit in léctulo. Primus paralyticus est puer Cen nis.

Lectio viij.

Ipse vero dormiébat; et sérunt ad eum, et su vérunt eum, dicéntes : Dó salva nos. Hujus signi t in Jona légimus, quando ris periclitántibus, ipse se est, et dormit, et suscit et império ac sacraménto siónis suæ líberat suscit Tunc surgens imperávit et mari. Ex hoc loco int mus, quod omnes cre séntiant Creatórem. Quas increpávit, et quibus im vit, séntiunt imperán non erróre hæreticórum ómnia putant animántia majestáte Conditóris, quæ nos insensibília, illi sen sunt.

Lectio ix.

Porro hómines miráti dicéntes : Qualis est quia venti et mare obédiu Non discípuli, sed naut

qui in navi erant, mi-
tur. Sin autem quis con-
se volúerit, eos, qui mi-
tur, fuísse discípulos,
idébimus, recte hómines
átos, qui necdum nóve-
potentiam Salvatóris.
um laudámus. 14.
d Benedictus, Aña.
dénte Jesu * in navícu-
cce motus magnus factus
mari : et suscitavé-
um discípuli ejus, dicén-
Dómine, salva nos, perí-

d Magnificat, Aña.
ne, * salva nos, perímus :
a, et fac, Deus, tranquil-
n.

DOMINICA V.
superfuit post Epiph.
Oratio.
LIAM tuam, quæsumus
Dómine, contínua pietáte
i : ut quæ in sola spe
cœléstis innítitur, tua
r protectióne muniátur.
óminum nostrum Jesum
um Fílium tuum.
ctio sancti Evangélii
ecúndum Matthæum.
ectio vij. *Cap.* 13. *c*
o témpore : Dixit Jesus
bis parábolam hanc : Sí-
factum est regnum cœló-
hómini, qui seminávit
n semen in agro suo. Et
a.
milía sancti Augustíni,
Epíscopi.
quæst. Evang. in Matth.
c. 2. *t.* 4.
negligéntius ágerent præ-
ósiti Ecclésiæ, aut cum
itiónem mortis accíperent
oli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes Cathólici. Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio viij.

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est, bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur, quia pálea étiam fundaméntum ípsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat : áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos, et malos Cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt : illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.
Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis : Hoc fecit inimícus homo.

Ad Magnificat, Aña.

Collígite * primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

DOMINICA VI.
quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exequámur, et factis. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 2. *Com. in c.* 13. *Matth.*

Regnum cœlórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

Lectio viij.

Quis est iste qui séminat nisi sensus noster, et ánimus, qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pulluláre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

Sed illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit : non exúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis crévit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictá-

rum vólucrum unaquæque re-quiéscit.
Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Simile est * regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Ad Magnificat, Aña.

Simile est regnum * cœlórum ferménto, quod accéptum mú-ier abscóndit in farínæ satis ibus, donec fermentátum est tum.

DOM. XXIV. ULT. POST PENTECOSTEN.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, tuórum fidélium voluntá-s : ut divíni óperis fructum opénsius exequéntes, pietá-tuæ remédia majóra percí-ant. Per Dóminum nostrum sum Christum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 24. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vidéri-s abominatiónem desolatió-s quæ dicta est a Daniéle ophéta, stantem in loco san-o : qui legit, intélligat. Et liqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. Com. in c. 24. *Matth.*

Quando ad intelligéntiam provocámur, mysticum monstrátur esse quod di-um est. Légimus autem in Da-éle hoc modo : Et in dimídio bdómadis auferétur sacri-ium et libámina : et in tem-abominátio desolatiónum erit, usque ad consummatiónem témporis, et consummátio dábitur super solitúdinem. De hoc et Apóstolus lóquitur, quod homo iniquitátis, et adversárius elevándus sit contra omne quod dícitur Deus, et cólitur, ita ut áudeat stare in templo Dei, et osténdere quod ipse sit Deus : cujus advéntus secúndum operatiónem sátanæ déstruat eos, et ad Dei solitúdinem rédigat qui se suscéperint.

Lectio viij.

Potest autem simplíciter aut de Antichrísto áccipi, aut de imágine Cæsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Adriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctórum loco usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque secúndum véterem scriptúram idólum nuncupátur; et idcírco ádditur desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

Lectio ix.

Abominatio desolatiónis intélligi potest et omne dogma pervérsum : quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est, in Ecclésia, et se osténdere Deum, debémus fúgere de Judæa ad montes, hoc est, dimíssa occidénte líttera, et judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus, et esse in tecto, et in dómate, quo non possint ignita diáboli jácula pervenire, nec descéndere et tóllere áliquid de domo conversatiónis pristínæ, nec quærere quæ re-

trórsum sunt : sed magis sérere in agro spirituálium scripturárum, ut fructus capiámus ex eo : nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Cum vidéritis * abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a **Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto : qui legit, intélligat.**

Ad Magnificat, Aña.

Amen dico vobis, * quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant : cœlum et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

PROPRIUM

SANCTORUM.

IE XXIX. AUGUSTI.
Decollatione S. Joannis
Baptistæ.
Duplex majus.
Vesperas, Añæ de Laud.
ni de Dñica. 108. et loco
Ps. Laudáte Dóminum,
es gentes. 111.
pitulum, Hymnus et ℣. de
muni unius Mart. xviij.
Ad Magnificat, Aña.
o Heródes spiculatóre, præ-
amputári caput Joánnis
rcere: quo audito, discípuli
venérunt, et tulérunt cor-
ejus, et posuérunt illud
onuménto.

Oratio.

NCTI Joánnis Baptístæ, Præ-
ursóris et Mártyris tui,
sumus Dómine, veneránda
vitas salutáris auxílii nobis
tet efféctum. Qui vivis et
as.

einde fit com. S. Augustini,
. O Doctor. ℣. Justum.

Oratio.

DESTO supplicatiónibus no-
stris, omnípotens Deus:
quibus fidúciam sperándæ
átis indúlges, intercedénte
o Augustino, Confessóre
atque Pontífice, consuétæ
ericórdiæ tríbue benígnus
ctum. Per Dóminum
ostea S. Sabinæ, Mart. Aña.
ile est. ℣. Spécie.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera po-
téntiæ tuæ mirácula étiam
in sexu frágili victóriam mar-
tyrii contulísti: concéde pro-
pítius: ut qui beátæ Sabínæ,
Mártyris tuæ, natalítia cólimus,
per ejus ad te exémpla gra-
diámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, omnia de
Com. unius Mart. xix.

In primo Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 1.

VERBA Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fué-
runt in Anathoth in terra Bén-
jamin. Quod factum est ver-
bum Dómini ad eum in diébus
Josíæ fílii Amon regis Juda, in
tertiodécimo anno regni ejus.
Et factum est in diébus Jóa-
kim fílii Josíæ regis Juda, us-
que ad consummatiónem un-
décimi anni Sedecíæ fílii Josíæ
regis Juda, usque ad transmi-
gratiónem Jerúsalem in mense
quinto. Et factum est verbum
Dómini ad me, dicens: Priús-
quam te formárem in útero,
novi te: et ántequam exíres de
vulva, sanctificávi te, et Pro-
phétam in géntibus dedi te.

℟. Misit Heródes rex manus,
ac ténuit Joánnem, et vinxit
eum in cárcere, quia metuébat
eum, propter Herodíadem, *

Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem. Quam.

Lectio ij.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum, quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. ℟. Joánnes Baptísta arguébat Heródem, * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem. ℣. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter.

Lectio iij.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Puéllæ saltánti imperávit mater: * Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. ℣. Ait puélla matri suæ: Quid petam? At illa ait. Nihil. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de virgínibus.

Lectio iv. *L. 3. post init.*

Quoniam beáti Joánnis Baptistæ non strictim prætereúnda est recordátio, interest, ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis mors est Prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum: et a convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina! ℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio v.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joán-

nem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et.

Lectio vj.

Intuere, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis: bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 6. *c*

In illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 10. *in novis Serm.*

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, et sævit mater: et inter lascívias et delícias convivántium témere jurátur, et ímpie, quod jurátur, implétur. Factum est Joánni, quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat: Illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio viij.

Quid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? Et quid

illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sæviret. Honorábat eum, a quo verum audiébat: sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Sabina, Martyre.

Lectio ix.

Sabina, múlier Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia vírgine christiánæ fídei præcéptis institúta, post sanctæ vírginis martyrium colléctas ejus relíquias piis exéquiis sepelívit. Quæ propter eam causam paulo post, Adriáno Imperatóre, comprehénsa, Elpídio júdici sístitur. Cui is: Tune illa Sabína, et génere et matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit: sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam varie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fídei constántia movére non posset, Præféctus, pronuntiáta senténtia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlchro cónditum est, in quo ipsa magístram fídei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Heródes enim ténuit, et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3. Puéllæ saltánti imperávit mater: Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5. Da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ; et contristátus est rex propter jusjurándum.

Capit. et Hymn. de Communi unius Mart. xxvij.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Aña.

Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ, Præcursóris et Mártyris tui, quæsumus Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis.

Pro commem. S. Sabinæ Aña. Date. ℣. Diffúsa. Oratio Deus, qui inter. 251.

l Horas Añæ de Laud. Ca-
a et ℟℟. br. de Communi
s Mart. xxviij.
ij. Vesperis Añæ de Lau-
s. Psalmi de Dñica. 108.
ıco ult. Ps. Crédidi. 111.
ıpit. et Hymnus de Com-
i unius Martyris. xviij.
ıstus ut palma florébit. ℟.
t cedrus Líbani multipli-
tur.
Ad Magnificat, Aña.
t rex incrédulus minístros
stábiles, et amputári jussit
ıt Joánnis Baptístæ.
ıstea fit comm. seq. et SS.
tyrum, ut infra.

DIE XXX. AUGUSTI.

Festo S. Rosæ a S. Maria,
Virginis Limanæ,
Duplex.

mnia de Communi Virg.
iij. præter sequentia.

Oratio.

NORUM ómnium largítor om-
nipotens Deus, qui beátam
ım, cœléstis grátiæ rore
éntam, virginitátis et pa-
tiæ decóre Indis floréscere
ísti: da nobis fámulis tuis;
n odórem suavitátis ejus
éntes, Christi bonus odor
i mereámur. Qui tecum
et regnat.
einde SS. Felicis et Adau-
Mart. Aña. Istórum est. ℣.
ímini.

Oratio.

AJESTATEM tuam, Dómine,
súpplices exorámus: ut,
nos júgiter Sanctórum
um commemoratióne læ-
ıs, ita semper supplicatióne
ndas. Per Dóminum.
ı j. Nocturno Lectiones de
ptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

PRIMUS Américæ Meridionális flos sanctitátis virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis: nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

HABITU Tértii Ordinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas

commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cœléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit, ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem, * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Ægritudinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se afflígi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus, et ariditáte misérrime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere seráphicis ardóribus. Angelo tuteléri, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante et post óbitum miráculis coruscam, Clemens Décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Comm. lxxxvij.

Pro SS. MM. Felice et Adaucto.

Lectio ix.

Felix, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit. Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum ac tértio in æde Mercúrii Dianæque factum esset, impietátis et mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens, ad martyrium duci vidéret: Ego quoque, clara voce inquit, eádem qua iste, lege vivo: ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris. Cujus nomen cum ignótum esset Christiánis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quod sancto Mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit commem. SS. Felicis et Adaucti, Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. Oratio. Majestátem tuam. 255.

ij. Vesp. fit a Cap. de seq.
comm. præc.

IE XXXI. AUGUSTI.

Festo S. Raymundi
Ionnati, Confessoris.

Duplex.

nia de Comm. Conf. non
ont. lxij. præter seq.
Hymno, Iste Confessor,
tur tertius versus.

Oratio.

s, qui in liberándis fidé-
libus tuis ab impiórum
itáte, beátum Raymún-
Confessórem tuum mirá-
effecisti : ejus nobis
essióne concéde; ut, a
tórum vínculis absolúti,
tibi sunt plácita, líberis
bus exequámur. Per Dó-
m.

fit com. S. Rosæ, Virg.
Veni, sponsa. ℣. Diffúsa.
o. Bonórum ómnium. 255.
j. Nocturno Lectiones, de
tura occurrente.

n secundo Nocturno.

Lectio iv.

YMUNDUS, Nonnátus cogno-
ménto dictus, quia præter
múnem natúræ legem e
uæ matris dissécto látere
cem edúctus fuit, Portélli
taláunia piis et nobílibus
itibus ortus, ab ipsa in-
a futúræ sanctitátis indí-
edit. Nam puerília oble-
énta, mundíque illécebras
iens, ita pietáti óperam
t, ut omnes in púero adúl-
virtútem admiraréntur.
cénte vero ætáte, litterá-
stúdiis incúbuit : sed mox,
ite patre, vitam ruri agens,
lum sancti Nicolái, in
élli fínibus situm, crebro
adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei Paréntem, ut se in fílium adoptáre viámque salútis, ac sciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, eníxe deprecabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEC défuit votis ejus beníssima Virgo. Ab ipsa enim intelléxit, gratíssimum sibi fore, si religiónem, sub título de Mercéde, seu de Misericórdia Redemptiónis Captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum charitátis Institútum ampléxus est. Regulári ígitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterísque virtútibus enítuit, charitáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte Paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fídei discrímine constitútis deésset, seípsum pígnori dedit : sed cum arden-

tissimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, et sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Ob hæc et ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est: qua permótus Gregórius Nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit: sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, Ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie Religiosórum sui Ordinis apparéntium, salutári Viático refectus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum, Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic, constrúcto sui Ordinis cœnóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis gloriósus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evangelium, Sint lumbi vestri. lxix.

In ij. Vesperis fit comm. S. Ægidii, et SS. duodecim Fratrum Martyrum.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Ægidii, Abbatis.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Ægídii Abbátis commendet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit com. SS. duodecim Fratrum Mart., Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Fraterna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iij.

dius Atheniénsis , régiæ
stirpis , a prima ætáte
litteris et charitátis of-
ta déditus fuit, ut nihil
a curáre viderétur. Ita-
éntibus mórtuis , totum
nium in páuperes ero-
quin étiam túnicam
t ægrótum egéntem té-
qua ille indútus statim
it. Sed multis deínceps
miráculis , timens sui
celebritátem , Arelá-
beátum Cæsárium con-
: a quo post biénnium
ns , secéssit in erémum:
tius herbárum radíci-
cervæ lacte , quæ sta-
um horis veniébat , ad-
sanctitáte vixit. Quæ
insequéntibus quodam
ibus régiis, cum in an-
gídii refugísset , Gálliæ
ímpulit, ut ab eo sum-
écibus péteret , ut in
lúncæ monastérium éx-
terétur. Cujus admini-
em, flagitánte rege, in-
scépit : eóque múnere
annis prudénter pié-
sto , migrávit in cœ-

n laudámus. 14.
ud. fit com. SS. duode-
trum, Mart. Aña. Ve-
pílli. ℣. Exultábunt.
Fratérna. 258.

II. SEPTEMBRIS.

S. Stephani, Hungariæ
Regis , Conf.
Semiduplex.

a de Comm. Conf. non
xij. præter seq.
mno , Iste Conféssor ,
tertius versus.

Oratio.

Concede , quæsumus Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum , Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Stephanus in Hungáriam Christi fidem , et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta , ejúsque jussu in Regem inúnctus, regnum Sedi Apostólicæ óbtulit. Vária pietátis domicília Romæ , Jerosólymis, Constantinópoli, in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem , admirábili religióne , et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor, et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens , néminem a se mœréntem, ac vácuum umquam dimísit : quin ad eórum inópiam sublevándam , amplíssimis facultátibus erogátis , doméstticam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit : suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes , noctu solus et ignótus nosocómia frequentáre, decumbéntibus inservíre , ac cétera charitátis offícia exhibére consuévit : quarum virtútum mérito illíus déxtera , resolúto cétero córpore , incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus , et custodívit eum ab

inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Orandi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes, atque in cœléstium rerum contemplatióne defixus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henríci Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium, tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis ínterim précibus in cínere et cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fídei stúdium, illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi, posterísque Régibus præferéndæ Crucis potestáte.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

Dei Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instítuit : ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cœlum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari, e sancti Regis institúto, Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cœlésti scatens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius Undécimus Póntifex Máximus, quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi Primi Romanórum elécti Imperatóris, et Hungáriæ Regis, eádem die in Budæ expugnatióne, ope divína e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut vocatúrus gentes, et Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur : Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri ; ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non mediócris ista est mna, quam supra múlier evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Denique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus : ille duplícia, id est, mystica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit : in quinque taléntis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mysticum atque moràle. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris :* Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Et hic póssumus decem mnas decem verba intellígere, id est, Legis doctrínam : quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt, non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fœnebris, ália doctrínæ cœléstis usúra.

Te Deum laudámus. 14.

DIE V. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Laurentii Justiniani, Episcopi et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. xlv. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Lauréntii, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Laurentius, ex illústri Justinianórum família Venétiis natus, exímiam vel puer mórum gravitátem præ se tulit. Exácta inter pietátis offícia adolescéntia, ad castum Verbi et ánimæ connúbium a divína

Sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Novæ ítaque milítiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásseres, sedénsque velut árbiter hinc inter sæculi blandiménta, paratásque a matre núptias, illinc claustráles inter austeritátes, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis: Tu (inquit) es, Dómine, spes mea, ibi posuísti certíssimum refúgium tuum: ad Canonicórum sancti Geórgii in Alga Congregatiónem convolávit: ubi novis excogitátis cruciátibus, ácrius in seípsum, véluti in hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatiónem indulgébat, ut ne in doméslicum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum (nisi cum moriénti matri extréma pietátis offícia siccis óculis persólvit) exínde intráverit. Par erat obediéntiæ, mansuetúdinis, ac præcípue humilitátis stúdium, cum abjectíssima quæque cœnóbii múnia sibi ultro desúmeret, celebérrima per urbis loca non tam victum quam ludíbria emendicáret, illatásque contumélias ac calúmnias, immótus ac silens perférret, assíduæ præsértim oratiónis subsídio, qua sæpe per mentis excéssum rapiebátur in Deum: tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut nutántes étiam sodáles ad perseverántiam, ac Jesu Christi amórem inflammáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ab Eugénio Quarto pátriæ Episcopus designátus, quem magna contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude. Nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem quam semper colúerat, in mensa, supelléctili, ac lecto, perpétuo retínuit. Módicam domi alébat famíliam, quod grandem álteram sibi esse díceret, páuperes Christi signíficans. Quacúmque adirétur hora, præsto ómnibus erat, patérna omnes charitáte allevábat, non rénuens vel ære se aliéno graváre, illórum ne inópiæ deésset. Rogátus qua spe id fáceret: Dómini mei, qui pro me dissólvere fácile póterit, respondébat. Spem autem non confúndere divína providéntia submíssis inopináto subsídiis júgiter declarábat. Plura Vírginum monastéria constrúxit, quas étiam ad perfectióris vitæ ratiónem sua vigilántia compósuit. Matrónis a sæculi pompis, et ornátus vanitáte revocándis, ecclesiásticæ disciplínæ, ac móribus reformándis maximópere stúduit; dignus sane qui ab eódem Eugénio glória, et decus Præsulum coram Cardinálibus vocarétur, et qui a Nicoláo Quinto, ejus successóre, transláto e Gradénsi civitáte título, primus Venetiárum Patriárcha renuntiarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

Lacrymarum dono insignítus, omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotídie offerébat. Quod cum aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérrimi infántis spécie vidére proméruit: tantúmque in eo erat commíssi gregis præsídium, ut cœlitus aliquándo accéptum fúerit, Pontíficis sui intercessióne ac méritis stetísse Rempúblicam. Prophetíæ spíritu afflátus, plura humánæ cognitióni prorsus impérvia prædixit; morbos, ac dæmones suis précibus sæpe fugávit; libros étiam, cœléstem doctrínam, ac pietátem spirántes, grammáticæ pene rudis, conscrípsit. Dénique cum lethálem incidísset in morbum, et commodiórem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delícias, tamquam a duríssima moriéntis Dómini sui cruce plus nímio abhorréntes, consuéto in strámine se jussit depóni, et finem vitæ suæ adventáre prænóscens, sublátis in cœlum óculis, Vénio, inquit, ad te, o bone Jesu; ac die octáva Januárii obdormívit in Dómino. Pretiósam ejus mortem testáti sunt angélici concéntus, a Carthusiánis quibúsdam mónachis audíti, et sacrum cadáver per duos ultra menses inhumátum, suávi fragrans odóre, et rubescénte fácie, íntegrum atque incorrúptum, ac nova post mortem patráta mirácula: quibus permótus Alexánder Octávus Póntifex Máximus, eum Sanctórum número adscrípsit. Innocéntius vero Duodécimus quintam Septémbris diem, qua vir sanctus ad Pontifíciam primo Cáthedram fúerat evéctus, celebrándo illíus festo assignávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse intercédat. Glória Patri. Ipse intercédat.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. lij.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

In Nativitate B. Mariæ Virg.

Duplex ij. classis.

Ad Vesperas, Aña de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymn. Ave maris. cxxiij.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAMULIS tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

In fine Hymnorum dicitur per totam Octavam:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Nativitátem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. ut in Festis B. M. cxxiij.

In primo Nocturno.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 1.

OSCULETUR me ósculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus, et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per quam.

Lectio ij.

NOLITE me consideráre q fusca sim, quia decol vit me sol: fílii matris pugnavérunt contra me, suérunt me custódem in neis: víneam meam non stodívi. Indica mihi, q díligit ánima mea, ubi pas ubi cubes in merídie, ne gári incípiam post greges dálium tuórum. Si ignóras o pulchérrima inter mulíe egrédere, et abi post ves gregum, et pasce hœdos juxta tabernácula pastór Equitátui meo in cúrribus raónis assimilávi te, a mea. Pulchræ sunt genæ sicut túrturis: collum t sicut monília.

℟. Beatíssimæ Vírginis M Nativitátem devotíssime brémus: * Ut ipsa pro intercédat ad Dóminum Je Christum. ℣. Cum jucund Nativitátem beátæ Maríæ gínis devotíssime celebré Ut ipsa.

Lectio iij.

MURENULAS áureas facié tibi, vermiculátas ar to. Dum esset Rex in accú suo, nardus mea dedit odó suum. Fascículus myrrhæ léctus meus mihi, inter ú mea commorábitur. Botrus pri diléctus meus mihi víneis Engáddi. Ecce tu chra es, amíca mea, ecc pulchra es, óculi tui colu rum. Ecce tu pulcher es, lécte mi, et decórus. Léct noster flóridus: tigna d rum nostrárum cédrina, queária nostra cypréssina.

ιósæ Virginis Maríæ or-
gnissimum recolámus, *
Dominus humilitátem re-
quæ Angelo nuntiánte
it Salvatórem mundi. ℣.
imæ Virginis Maríæ Na-
m devotíssime celebré-
ujus. Glória Patri. Cujus.

Secundo Nocturno.

io sancti Augustini
Episcopi.

Lectio iv.

18. *de Sanctis, qui est e Annunt. Dominica.*

r nobis, dilectíssimi, státus dies beátæ ac ve- is semper Vírginis Ma- leo cum summa exulta- gaudeat terra nostra. Vírginis illustráta natali. st enim flos campi de rtum est pretiósum li- convállium. per cujus ı mutátur natúra proto- um. delétur et culpa. um est in ea illud Hevæ tátis elógium. quo dic- In dolóre páries fílios quia ista in lætítia Do- ı péperit.

ivitas gloriósæ Vírginis ex sémine Abrahæ ortæ ou Juda. clara ex stirpe. * Cujus vita inclyta is illústrat Ecclésias. nata est beáta Virgo ex progénie David.

Lectio

enim luxit ista exul- vit: Heva lacrymas, Ma- udium in ventre portavit. lla peccatórem ista in- nocéntem. Mater generis pœnam intulit mundo rix Dómini nostri salútem ctemalis.

íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit. María vivificándo prófuit. Illa per- cússit, ista sanávit. Pro ino- bediéntia enim obediéntia com- mutátur, fides pro perfídia compensátur.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Corde et ánimo Christo canté- mus glóriam in hac sacra so- lemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio v.

Plaudat nunc órganis María et inter véloces artículos týmpana puérperæ concrepent. Concinant lætántes chori [illegible] alternantibus modulis [illegible] sona cármina misceántur. [illegible] dite igitur quemadmodum [illegible] panistria nostra cantáverit. [illegible] enim: Magníficat ánima mea Dóminum: et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem an- cíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes ge- neratiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Hevæ maledíctum [illegible] exclúsit.

[illegible]

muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in Matth.*

In Isaía légimus: Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Ideo autem céteris prætermíssis, horum fílium nuncupávit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. ¶ Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit: ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro S. Adriano, Martyre.

Lectio ix.

Adrianus, jussu Maximiáni Imperatóris, apud Nicomedíam pérsequens Christiános, cum sæpius eórum in fide confessióne et tormentórum perpessióne constántiam demirátus esset, veheménter ea re commótus, ad Christum sese convértit. Quámobrem cum áliis vigínti tribus Christiánis conjéctus est in cárcerem: ubi eum vísitans Natália uxor, quæ et ipsa ántea in Christum credíderat, ad martyrium incéndit. Itaque e custódia edúctus, támdiu flagéllis

est, donec intestína dif-
it. Postrémo fractis crú-
mánibus pedibúsque
is, una cum multis áliis
ii certámen felíciter ab-

um laudámus. 14.
AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.
ívitas gloriósæ * Vírginis
, ex sémine Abrahæ, ortæ
bu Juda, clara ex stirpe
. Ps. Dóminus regnávit,
eliq. 15.
tívitas est hódie * sanctæ
Vírginis, cujus vita ín-
cunctas illústrat Ecclé-

áli ex progénie * María
refúlget: cujus précibus
djuvári mente et spíritu
ssime póscimus.
de et ánimo * Christo
ius glóriam, in hac sacra
nitáte præcélsæ Genitrícis
aríæ.
m jucunditáte * Nativi-
beátæ Maríæ celebrémus,
a pro nobis intercédat
minum Jesum Christum.
Capitulum.
Eccli. 24. b
inítio, et ante sæcula
reáta sum, et usque ad
m sæculum non désinam,
habitatióne sancta coram
ninistrávi.
Hymnus.
loriósa vírginum,
ublímis inter sídera,
creávit, párvulum
nte nutris úbere.
Heva tristis ábstulit,
ddis almo gérmine:
t ut astra flébiles,
eclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña.

Nativitátem hodiérnam * perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Adriani, Mart. hoc loco tantum. Aña. Qui odit. ℣. Justus.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Adriáni Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine. Et dicitur per totam Oct. etiam in Festis.

Ad Tertiam, Aña.

Natívitas est hódie.

Capitulum. A b inítio, ut supra.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Regáli ex progénie.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Cum jucunditáte.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

IN platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in Festis B. Mariæ. cxxj.

Hymn. Ave maris. cxxiij. ℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat [...] clésias.

Ad Magnificat, Aña.

Natívitas tua, * Dei Gé[...] Virgo, gáudium annun[...] univérso mundo : ex te [...] ortus est sol justítiæ, Ch[...] Deus noster : qui solvens [...]ledictiónem, dedit bened[...]nem, et confúndens mo[...] donávit nobis vitam sem[...]nam.

Et fit com. S. Gorg[...] Martyris. Aña. Iste San[...] ℣. Glória.

Oratio.

SANCTUS tuus, Dómine, [...] gónius sua nos inte[...]sióne lætíficet : et pia fáci[...] lemnitáte gaudére. Per [...]num nostrum.

DOMINICA

INFRA OCT. NATIV. B. M. [...]

Officium de SS. Nom[...] B. M. V.

Duplex majus.

¶ Si dies immediate se[...] post Festum Nativ. sit [...] Vesp. dicuntur integræ [...]tiv. sine comm. Festi No[...] si autem Festum Nomin[...]cidat in diem Oct. Nativ[...]ciendum est Officium d[...]mine B. Mariæ absque [...] Octavæ.

Omnia ut in Festis [...] cxxj. præter sequentia.

Ad Magnificat, Aña.

Sancta María, succúrre [...]ris, juva pusillánimes, [...] flébiles, ora pro pópulo, [...] veni pro clero, intercé[...] devóto femíneo sexu : sé[...] omnes tuum juvámen, [...] cúmque célebrant tui [...] Nóminis commemoratión[...]

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ Nómine et protectióne lætántur, ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit com. Dñicæ.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Ex Hom. 2. *super* Missus.

Et nomen, inquit, Vírginis, María. Loquámur pauca et super hoc nómine, quod interpretátum maris stella dícitur, et Matri vírgini valde convenienter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur; quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo partúrivit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat : cujus splendor et præfúlget in supérnis, et ínferos pénetrat, terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes, quam córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára, et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis.

Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cupréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre : ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, báratbro incípias absorbéri trístitiæ, desperatiónis abysso, cógita Maríam.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et Regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde : et, ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens non dévias, ipsam ro-

gans non despéras, ipsam cógitans non erras, ipsa tenénte non córruis, ipsa protegénte non métuis, ipsa duce non fatigáris, ipsa propítia pérvenis : et sic in temetípso experíris, quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis, María. Quod quidem venerábile Nomen, jam pridem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius Undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Maríæ præsidio de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánte, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátæ Vírginis Maríæ celebrári præcépit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1. *c*

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 142. *de Annunt.*

Audistis hódie, fratres ch ríssimi, Angelum cum m liere de hóminis reparatió tractántem. Audístis agi, homo cúrsibus eísdem, quib dilápsus fúerat ad mortem, díret ad vitam. Agit, agit cu María Angelus de salúte : qu cum Heva ángelus égerat ruína. Audístis Angelum carnis nostræ limo templu divínæ majestátis arte ineff bili construéntem. Audístis terris Deum, in cœlis hómine sacraménto incomprehensíb collocári. Audístis inaudíta r tióne in uno córpore Deum h minémque miscéri. Audís frágilem nostræ carnis nat ram ad portándam totam De tátis glóriam, angélica exho tatióne roborári.

℟. Felix namque es, sacra Vi go María, et omni laude dign sima : * Quia ex te ortus est justítiæ, Christus Deus noste ℣. Ora pro pópulo, intérve pro clero, intercéde pro devó femíneo sexu : séntiant omn tuum juvámen, quicúmq célebrant tui sancti Nómi commemoratiónem. Quia.

Lectio viij.

Denique, ne tanto pónde cœléstis fábricæ in Mar subtílis nostri córporis aré succúmberet, et in Virgi totíus géneris humáni portat ra fructum, virga ténuis fra gerétur, fugatúra metum Angeli mox præcéssit, dicen Ne tímeas, María. Ante caus dígnitas Vírginis annuntiát

ne : nam María He-
nóne, Latíne Dómina
ur. Vocat ergo Ange-
nam, ut Dominatóris
m trepidátio déserat
, quam nasci, et vo-
inam ipsa sui gérmi-
et impetrávit auctó-
tímeas, María, inve-
grátiam. Verum est,
nvénit grátiam, nescit
nvenísti grátiam.
m me dicent omnes
nes : * Quia fecit
ninus magna qui po-
et sanctum nomen
Et misericórdia ejus a
in progénies timén-
n. Quia. Glória Patri.

ix. de Homilia Domi-
rr.
m idem Offic. juxta
Brev. Rom. transfe-
it, Lectio ix. sumatur
ex Officio B. M. in
nense Sept. cxxxiv.
dibus et in ij. Vesp. fit
Dñicæ.

X. SEPTEMBRIS.

die infra Octavam
Nativit. B. M.
octurno Lectiones de
occurrente.
cundo Nocturno.
óne sancti Augustíni,
Epíscopi.
Lectio iv.
18. *de SS. in med.*
María, et matrem se
mirátur, et de Spíritu
peperísse gaudet; nec
erit innúpta, terré-
quia genúerit, cum
ne mirátur. O fémina
inas benedícta, quæ

virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María, Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum, serpénti consentiéndo. O felix obediéntia, o insígnis grátia : quæ dum fidem humíliter dedit, cœli in se opíficem corporávit! Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum hausit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

O beáta María, quis tibi digne váleat jura gratiárum, ac laudum præcónia rependere, quæ singulári tuo asséńsu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes : et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vj.

Sit per te excusábile, quod per te ingérimus : fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus : quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te, beatíssima, nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem.

℟. Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in Matth.*

Jacob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph dixerit fílium Jacob, et Lucas eum fílium appellárit Heli : non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Moysen, Deo jubénte, præcéptum, ut si frater, aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris, vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum : sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

Et a transmigratióne Babylónis usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jechonía usque ad Joseph, et invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generátio in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generátio sic erat. Quærat díligens lector, et dicat : Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph? Cui respondébimus, primum, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulíerum in generatiónibus ordo texátur : deínde, ex una tribu fuisse Jo-

eph et Maríam, unde ex lege am accípere cogebátur ut ropinquam : et quod simul enséntur in Béthlehem', ut de na vidélicet stirpe generáti.
℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo exu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant uam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro S. Gorgonio, Martyre.

Lectio ix.

Gorgonius, Nicomedíæ natus, Diocletiáni Imperatóris cubiculárius, Doróthco collégа suo adjutóre, réliquos omnes cubículi minístros ad Christi fidem perdúxit. Utérque autem cum vidísset quodam die mártyrem coram Diocletiáno acerbíssime cruciári, ejus exémplo martyrii amóre incénsus est. Itaque ambórum hæc vox erúpit : Quid est, Imperátor, quod hujus condemnáta senténtia, quæ nobis cum eo commúnis est, unum illum punis? Istíus nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos ígitur vinctos Imperátor flagéllis concídi jubet, ita ut toto córpore cutis dirumperétur, et in plagas acétum infúndi sale permíxtum : mox revinctis in cratícula súbjici imperat vim candéntium carbónum. Dénique várie torti, suspéndio necáti sunt. Ac sancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas lauros via Latína sepúltum, póstea a Gregório Quarto Summo Pontífice, in Basílicam Príncipis Apostolórum translátum est.
Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit commem. S. Gorgonii Mart., Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Sanctus. 268.

Vesperæ de S. Nicolao, com. Oct. Nativ. B. M.

DIE X. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Nicolai de Tolentino, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti Nicolái, Confessóris tui, solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Deinde fit com. Oct. Nativ. B. M., ut in ij. Vesp. Festi 268.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Nicolaus, Tolentínas a diutúrno illíus civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti Angeli in Picéno est natus piis paréntibus : qui liberórum desidério Bárium voti causa profécti, ibíque a sancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem suscepérunt fílium de illíus nómine appellárunt. Is ab infántia multárum virtútum, sed abstinéntiæ in primis spécimen dedit. Nam anno vix séptimo, beátum ip-

sum Nicoláum imitátus, complúres hebdómadæ dies jejunáre cœpit, eámque póstea consuetúdinem retínuit, solo pane et aqua conténtus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Adulta ætáte jam clericáli milítiæ adscríptus, et Canónicus factus, cum quodam die concionatórem Ordinis Eremitárum sancti Augustíni, de mundi contémptu dicéntem audísset, eo sermóne inflammátus, statim eúmdem Ordinem est ingréssus. In quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónem cóluit, ut áspero vestítu, verbéribus, et férrea caténa corpus domans, atque a carne, et omni fere obsónio ábstinens, charitáte, humilitáte, patiéntia, ceterísque virtútibus, áliis prælucéret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Orandi assíduum stúdium, quamvis sátanæ insídiis várie vexátus, et flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Demum sex ante óbitum ménsibus síngulis nóctibus angélicum concéntum audívit: cujus suavitáte, cum jam paradísi gáudia prægustáret, crebro illud Apóstoli repe[...] Cúpio dissólvi, et es[...] Christo. Dénique óbi[...] diem frátribus prædix[...] fuit quarto Idus Sept[...] Miráculis multis étia[...] mortem cláruit; quibu[...] órdine cógnitis, ab [...] Papa Quarto in Sanctó[...] merum est relátus.

℟. Iste homo perfécit [...] quæ locútus est ei D[...] dixit ad eum: Ingre[...] réquiem meam. * Quia [...] justum coram me ex [...] géntibus. ℣. Iste est q[...] témpsit vitam mundi, [...] vénit ad cœléstia regn[...] Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Ho[...] Evang. Nolíte timére, [...] ij. loco. lxxiij.

In Laud. fit comm[...] Nativ. B. Mariæ, ut 26[...]

In ij. Vesp. fit comm[...] Nativ. B. M. 268.

Postea SS. Proti, et [...] thi, Mart. Aña. Istó[...] ℣. Lætámini.

Oratio.

Beatorum Mártyrum [...] Proti, et Hyacin[...] Dómine, fóveat preti[...] féssio: et pia júgiter [...] sio tueátur. Per Dómi[...]

DIE XI. SEPTEM[...]

Quarta die infra Oc[...] Nativitatis B. Ma[...]

In j. Nocturno Lec[...] Scriptura occurrente.

In secundo Noctu[...] Sermo sancti Bernárdi [...]

Lectio iv.

Serm. in c. 12. *A*[...]

Novum fecit Dómin[...] terram, ut m[...]

cúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole apparéret amicta. Dénique et coronávit eum, et vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini, fíliæ Sion, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, et vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Fílius suus. In cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera, quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, et jam déxtera illius amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas? quis stellas nóminet, quibus Maríærégium diadéma compáctum est?

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vj.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde, quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa: quod longe ante eísdem pátribus cœlitus repromíssa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit: hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ mádúit: hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli umquam pátuit, præsignábat.

℟. Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. c. 1.

Gressus quem Matthæus in órdine régiæ successiónis edíderat, et quem Lucas per sacerdotálem órdinem dinúmerat, utérque agnatiónem in Dómino utriúsque tribus signíficat, et rectæ generatiónis gradum ponit: quia sacerdotális et régiæ tribus socíetas, per David ex conjúgio ínita, jam a Saláthiel in Zoróbabel confirmátur ex génere. Atque ita, dum Matthæus patérnam oríginem, quæ ex Juda proficiscebátur, recénset; Lucas vero accéptum per Nathan ex tribu Levi genus édocet, suis utérque pátribus Dómino nostro Jesu Christo, qui est ætérnus et Rex et Sacérdos, étiam in carnáli ortu utriúsque géneris glóriam probavérunt.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

Quod vero Joseph pótius quam Maríæ natívitas recensétur, nihil refert: éadem enim est totíus tribus atque una cognátio. Exémplum autem étiam Matthæus et Lucas dedérunt, patres ínvicem appellántes, non tam génere, quam gente: quia ab una tribu cœpta, sub uníus successiónis et oríginis família continétur. Cum enim fílius David atque Abrahæ sit ostendéndus, Matthæus cœpit: Liber ge rationis Jesu Christi fílii Da fílii Abraham.

℟. Felix namque es, sacra V María, et omni laude dig sima: * Quia ex te ortus sol justítiæ, * Christus I noster. ℣. Ora pro pópulo, térveni pro clero, inter pro devóto femíneo sexu: tiant omnes tuum juvámen cúmque célebrant tuam ctam Nativitátem. Quia. Gl Patri. Christus.

Pro SS. Martyribus.

Lectio ix.

Protus et Hyacínthus frat beátæ Eugéniæ vírginis núchi, una cum illa ab Hél Epíscopo baptizáti, ac stu déditi divinárum litterár aliquámdiu in Ægypto in nastério mira humilitáte et sanctitáte vixérunt. Sed pó sanctam Vírginem Eugén Romam prosecúti, Galliéno peratóre, in Urbe propter c stiánæ fídei professiónem c prehénsi sunt. A quibus nullo modo impetrári pos ut christiánam religiónem seréntes, deos cólerent, a bis verbéribus cæsi, se feriúntur tértio Idus Sept bris.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. SS. I et Hyacinthi, Aña. Vestr pilli. ℣. Exultábunt. Or Beatórum. 274.

DIE XII. SEPTEMBRI

Quinta die infra Octa Nativitatis B. Mariæ.

In j. Nocturno Lectióne Scriptura occurrente.

In ij. Noct. Lect., Dei Filius, ut in Festis B. M. cxxvij. cum ℟℟. ut in Nativitate B. M. 265.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. c. 1.

Non refert quis in oríginis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine fíliis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque fílios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret : manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patris eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

Sequens illud est, ut, quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi, nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis : et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt : et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est. Tres enim generatiónes prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam : et in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

Deníque per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis, tribus quæ

prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, et usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María : sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XIII. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Epiphánii, Epíscopi, advérsus hæreses.

Lectio iv.

Lib. 31. *hær.* 78.

BEATA Mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit : Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est. quod post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra : hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, et fíeret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis
Maríæ ex sémine Abrahæ,
de tribu Juda, clara ex st
David, * Cujus vita inc
cunctas illústrat Ecclésias.
Hódie nata est beáta Vi
María ex progénie Da
Cujus.

Lectio v.

HEVÆ datum est operíre
pus sensíbile propter
ditátem sensíbilem : Maríæ
datum est a Deo, ut pár
nobis Agnum et ovem, e
glória ipsíus Agni et ovis fi
nobis velut a véllere in sapié
per virtútem ipsíus indum
tum incorruptibilitátis. I
étiam mortis causa facta
homínibus : per ipsam e
mors ingréssa est in mund
María vero causa vitæ,
quam génita est nobis vita
per hanc Fílius Dei advén
mundum : et ubi abund
peccátum, ibi superabund
et grátia : et unde illáta
mors, illinc procéssit et v
ut vita pro morte fíeret
qui per mulíerem nobis
factus est, mortem ex mul
indúctam exclúderet. Et
niam illic Heva, cum ad
esset virgo, per inobedién
transgréssa est : e contr
per Vírginem obediéntia gr
facta est, annuntiáto adv
in carne de cœlo, et
ætérna.

℟. Cum jucunditáte Nati
tem beátæ Maríæ celebrém
* Ut ipsa pro nobis interc
ad Dóminum Jesum Christ
℣. Corde et ánimo Ch
canámus glóriam in hac
cra solemnitáte præcélsæ
nitrícis Dei Maríæ. Ut i

e xiij. Sept. vj.

tio vj.
accipitur (licent
licere) quod scri-
Ecclésia : Relin-
atrem suum et
. et adhærébit
t erunt duo in
anctus autem
Mystérium hoc
go autem dico
lésia. Et vide

ntinum, Invitatorium
i Regem pro nobis in
exaltátum, * Veníte
is. Psalm. Veníte, exul-

Hymnus.

lingua, gloriósi
ream certáminis,
Crucis trophæo
mphum nóbilem :
Redémptor orbis
tus vícerit.
éntis protoplásti
Factor cóndolens,
o pomi noxiális
em morsu ruit :
gnum tunc notávit,
ligni ut sólveret.
us nostræ salútis
epopóscerat ;
rmis proditóris
artem fálleret,
délam ferret inde,
unde læserat.
o venit ergo sacri
ido témporis,
est ab arce Patris
orbis Cónditor,
ventre virgináli
amíctus pródiit.
infans inter arcta
tus præsépia :
ra pannis involúta
Mater álligat :
i manus pedésque
a cingit fáscia.
itérna sit beátæ
táti glória,
a Patri, Filióque,
decus Paráclito :
s Triníque nomen
let univérsitas. Amen.

In primo Nocturno.

Nóbile lignum exaltátur,
isti fides rútilat, dum
x ab ómnibus venerátur.

permanére vocaríque conjúgium, non permíxto córporis sexu, sed custodíto mentis afféctu; præsértim quia nasci eis étiam fílius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos fílios adhibéndus est.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Lectio ix. *Cap.* 2.

CUM autem evidénter dicat Apóstolus Paulus, ex sémine David secúndum carnem Christum: ipsam quoque Maríam de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca, quod cognáta ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmíssime tenéndum est carnem Christi ex utróque génere propagátam, et regum scilicet, et sacerdótum, in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mystica únctio figurabátur, id est, Chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatióne prænuntiátum.

Te Deum laudámus. 14.

Vesperæ de seq. cum com. Octavæ Nativit. B. Mariæ.

DIE XIV. SEPTEMBRIS.

In Festo Exaltationis sanctæ Crucis.

Duplex majus.

Ad Vesperas Añæ de Laudibus, Psalmi de Dominica 108. et loco ultimi, Psalm Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Philip.* 2.

FRATRES, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

VEXILLA Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.
Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite,
Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux ave spes única,
In hac triúmphi glória
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.
Te, fons salútis Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:

s Crucis victóriam
is, adde præmium.
n.
signum Crucis erit in
℟. Cum Dóminus ad ju-
lum vénerit.
d Magnificat, Aña.
x, splendídior cunctis
mundo célebris, homí-
multum amábilis, sán-
univérsis: quæ sola fuísti
portáre taléntum mundi:
lignum, dulces clavos,
ferens póndera: salva
item catérvam in tuis
láudibus congregátam.

Oratio.

s, qui nos hodiérna die
xaltatiónis sanctæ Crucis
solemnitáte lætíficas:
, quæsumus; ut, cujus
rium in terra cognóvi-
ejus redemptiónis præ-
n cœlo mereámur. Per
m Dóminum.
m. Oct. Nativit. Aña.
tas tua, Dei Génitrix Vir-
áudium annuntiávit uni-
mundo: ex te enim ortus
l justítiæ, Christus Deus
: qui solvens maledi-
m, dedit benedictiónem,
fúndens mortem, doná-
bis vitam sempitérnam.
ívitas est hódie sanctæ
Virginis. ℟. Cujus vita
cunctas illústrat Ecclé-

Oratio.

LIS tuis, quæsumus Dó-
ne, cœléstis grátiæ mu-
pertíre: ut, quibus beá-
ginis partus éxstitit sa-
ordium, Nativitátis ejus
solémnitas, pacis tríbuat
éntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Nóbile lignum exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Psalmi de Communi unius Martyris. xix.

Aña. Sancta Crux extóllitur a cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Aña. O crux venerábilis, quæ salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Numerórum.

Lectio j. *Cap.* 21.

Cum audísset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad Merídiem, venísse scílicet Israel per exploratórum viam, pugnávit contra illum, et victor exístens, duxit ex eo prædam. At Israel voto se Dómino óbligans, ait: Si tradíderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivítque Dóminus preces Israel, et trádidit Chananæum, quem ille interfécit, subvérsis úrbibus ejus: et vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anáthema.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum: * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

Lectio ij.

Profecti sunt autem et de monte Hor, per viam quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutúsque contra Deum et Moysen, ait: Cur eduxísti nos de Ægypto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quámobrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Lectio iij.

Ad quorum plagas et mortes plurimórum, venérunt ad Moysen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te: ora ut tollat a nobis serpéntes. Orāvítque Moyses pro pópulo, et locútus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, et pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Moyses serpéntem æneum, et pósuit eum pro signo: quem cum percússi aspícerent, sanabántur.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta: * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclius Imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. In. Glória Patri. In.

In secundo Nocturno.

Aña. O Crucis victória, et admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum. Psalm. Cum invocárem. xxij.

a. Funéstæ mortis damná-
r supplícium, dum Christus
cruce nostra destrúxit vín-
a críminum. Ps. In Dómino
fido. xxiv.
. Rex exaltátur in æthera,
n nóbile trophæum Crucis
univérsis Christícolis adorá-
per sæcula. Ps. Dómine,
irtúte. xxv.
dorámus te, Christe, et be-
ícimus tibi. ℟. Quia per Cru-
tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

hosroas Persárum rex, ex-
trémis Phocæ impérii tem-
ibus, Ægypto et Africa oc-
áta, ac Jerosólyma capta,
tísque ibi cæsis Christianó-
míllibus, Christi Dómini
cem, quam Hélena in mon-
Calváriæ collocárat, in Pér-
m ábstulit. Itaque Hera-
s, qui Phocæ succésserat,
tis belli incómmodis et ca-
itátibus afféctus, pacem pe-
t, quam a Chósroa, vi-
iis insolénte, ne iníquis
lem conditiónibus impe-
e póterat. Quare in summo
rímine se assíduis jejúniis
ratiónibus exércens, opem
eo veheménter implorábat:
s mónitu exércitu compa-
, signa cum hoste cóntulit,
tres duces Chósroæ cum
us exércitibus superávit.
Nos autem gloriári opórtet
Cruce Dómini nostri Jesu
isti, in quo est salus, vita,
resurréctio nostra: * Per
m salváti et liberáti su-
. ℣. Tuam Crucem ado-
us, Dómine, et recóli-
tuam gloriósam passió-
. Per quem.

Lectio v.

Quibus cládibus fractus Chósroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat, Medársem fílium sócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroes, Chósroæ major natu fílius, ferret atrócites, patri simul et fratri necem machinátur: quam paulo post utríque ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heraclío impetrávit, quibúsdam accéptis conditiónibus: quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret. Ergo Crux, quatuórdecim annis postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est: quam rédiens Jerosólymam, Heraclíus solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat.

℟. Dum sacrum pignus cœlitus exaltátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Moysi prímitus figuráta. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Adsunt.

Lectio vj.

Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur. Cumque ea re et ipse Heraclíus, et réliqui omnes obstupéscerent, Zacharías Jerosolymórum Antístes, Vide, inquit, Imperátor, ne isto triumpháli ornátu, in Cruce

[illegible] Christe, [illegible] quia per [illegible] demisti mun- [illegible] No- [illegible]

[illegible] servi facti su- [illegible] Crucem [illegible] fructus árboris [illegible] Dei redé- [illegible] salva [illegible] et san- [illegible] nos, [illegible] et [illegible] dicat [illegible]

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

[illegible] *Cap. 12. c*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nunc judícium est mundi : nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis, Papæ.

Serm. 8. de Passione Dom.

Exaltato, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Moysen dictum est : Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifíxo Dómino præter fácinus suum cogitare potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iniqua torquétur. Noster vero intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis cœlo terráque radiántem puro ac líbero corde suscípiat, et interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit : Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit : * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ. Bened Divínum auxílium.

Lectio viij.

admirábilis poténtia Crucis, o ineffábilis glória ónis, in qua et tribúnal ini, et judícium mundi, ıtéstas est crucifíxi! Traenim, Dómine, ómnia ad cum expandísses tota die us tuas ad pópulum non éntem, et contradicéntem confiténdæ majestátis tuæ ım totus mundus accépit. ísti, Dómine, ómnia ad cum in execratiónem jusscéleris, unam protuléómnia eleménta senténcum obscurátis luminác œli, et convérso in em die, terra quoque móquaterétur insólitis, uniıque creatúra impiórum se negáret. Traxísti, Dó, ómnia ad te, quóniam templi velo, sancta sanım ab indígnis pontifícirecessérunt, ut figúra in átem, prophetía in manitiónem, et Lex in Evanm verterétur.

icut Moyses exaltávit serem in desérto, ita exaltári et Fílium hóminis: * Ut s qui credit in ipsum, péreat, sed hábeat vitam am. ℣. Non misit Deus n suum in mundum, ut et mundum, sed ut salvénundus per ipsum. Ut. a Patri. Ut.

Lectio ix.

axisti, Dómine, ómnia ad e, ut quod in uno Judææ lo obumbrátis significatiótegebátur, pleno apertósacraménto universárum ie natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior Levitárum, et dígnitas ámplior seniórum, et sacrátior est únctio Sacerdótum: quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est causa gratiárum: per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam carnálium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias hostiárum una córporis et sánguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: et ita in te univérsa pérficis mystéria, ut sicut unum est pro omni víctima sacrifícium, ita unum de omni gente sit regnum.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. O magnum pietátis opus! mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Ecce Crucem Dómini, fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúia.

4. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi,

5. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum. *Philip.* 2.

Fratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo

Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.
Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat et cruor,
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!
Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille
Quem dedit natívitas :
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Adorámus te, Christ[e] benedícimus tibi. ℟. Quia Crucem tuam redemísti [m]undum.

Ad Benedictus, Aña. Super ómnia ligna cedr[orum] tu sola excélsior, in qu[a vita] mundi pepéndit, in qua [Chri]stus triumphávit, et mors [mor]tem superávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nos hodiérn[a die] Exaltatiónis sanctæ C[rucis] ánnua solemnitáte lætifi[cas :] præsta, quæsumus; ut, [cujus] mystérium in terra cog[nóvi]mus, ejus redemptiónis pr[ǽmia] in cœlo mereámur. Per eún[dem] Dóminum.

Postea fit commem. O[ct.] Nativit. B. Mariæ, Aña. N[ativi]tátem hodiérnam perpétua[e Vír]ginis Genitrícis Dei Mari[æ so]lémniter celebrémus, qua[cel]situdo throni procéssit, [alle]lúia.

℣. Natívitas est hódie s[anctæ] Maríæ Vírginis. ℟. Cujus [vita] ínclyta cunctas illústrat E[ccle]sias.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus, [Dó]mine, cœléstis grátiæ [mu]nus impertíre : ut, q[uibus] beátæ Vírginis partus e[xstitit] salútis exórdium, Nativ[itátis] ejus votíva solémnitas, [pacis] tríbuat increméntum. Per [Dó]minum.

Ad Tertiam, Aña.

Capit. Fratres, Hoc. 28[…]

℟. br. Hoc signum Crucis [erit] in cœlo. Hoc. ℣ Cum Dó[minus] ad judicándum vénerit. [Hoc.] Glória Patri. Hoc. ℣. A[dorá]mus te, Christe, et ben[edícimus]

bi. ℟. Quia per Crucem edemísti mundum.
Ad Sextam, Aña.
rucem Dómini.
itulum. *Galat.* 6. *d*
autem absit gloriári, isi in cruce Dómini nosu Christi: per quem undus crucifíxus est, et ndo.
Adorámus te, Christe, enedícimus tibi. Adorá-e. ℣. Quia per Crucem redemísti mundum. Et. Patri. Adorámus. ℣. terra adóret te, et psal-. ℟. Psalmum dicat nó-ıo, Dómine.
Ad Nonam, Aña.
gnum Crucis.
ıpitulum. *Philip.* 2.
ILIAVIT semetípsum, factus obédiens usque ad n, mortem autem crucis. r quod et Deus exaltávit et donávit illi nomen, est super omne nomen.
Omnis terra adóret te, psallat tibi. Omnis. ℣. ım dicat nómini tuo, e. Et. Glória Patri. Om- Hoc signum Crucis erit o. ℟. Cum Dóminus ad ndum vénerit.
j. Vesperis omnia dicun- in primis. 280.
signum Crucis erit in ℟. Cum Dóminus ad julum vénerit.
d Magnificat, Aña.
ıx benedicta, quæ sola digna portáre Regem cœ-, et Dóminum, allelúia.
ıde fit comm. diei Oct. B. Mariæ, Aña. Gloriósæ is Maríæ ortum dignís-simum recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.
℣. Natívitas. Oratio. Fámulis, ut supra. 286.

Postea S. Nicomedis, Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

ADESTO, Dómine, pópulo tuo: ut beáti Nicomédis Mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

DIE XV. SEPTEMBRIS.

In Octava Nativitatis B. M.

Duplex.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 8. *b*

QUÆ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per.

Lectio ij.

AQUÆ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec

flúmina óbruent illam, si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet: quid faciémus soróri nostræ in die, quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut ipsa.

Lectio iij.

Ego murus, et úbera mea sicut turris: ex quo facta sum coram eo, quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos: trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge, dilécte mi, et assimiláre cápreæ, hinnulóque cervórum super montes arómatum.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus. Cujus Dóminus. Glória Patri. Cujus Dóminus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Cyrílli, Epíscopi Alexandríni.

Lectio iv.

Hilarem vídeo cœtum Sanctórum ómnium, qui convenérunt promptis ánimis, a sancta et Dei Matre María semper Vírgine convocáti. Laus et glória sit tibi, sancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocásti. Sit étiam tibi, sancta Dei Mater, laus. Tu enim es pretiósa margaríta orbis terrárum: tu lampas inextinguíbilis, coróna virginitátis, sceptrum orthodóxæ fídei, templum indissolúbile, cóntinens eum qui nusquam continéri potest: Mater et Virgo, per quam benedíctus qui venit in nómine Dómini, in sanctis Evangéliis nominátur.

℟. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Lectio v.

Per te Trínitas sanctificátur, per te Crux pretiósa celebrátur, et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exsúltat cœlum, lætántur Angeli et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cœlum revocátur. Per te omnis creatúra, idolórum erróre detenta, convérsa est ad agnitiónem veritátis, et fidéles hómines ad sanctum Baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constrúctæ sunt Ecclésiæ.

Cum jucunditáte Nativitátem eátæ Maríæ celebrémus : * Ut ısa pro nobis intercédat ad óminum Jesum Christum. ℣. orde et ánimo Christo canáus glóriam in hac sacra solenitáte præcélsæ Genitrícis ei Maríæ. Ut.

Lectio vj.

ᴛᴇ adjutríce, gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plu? Per te unigénitus Dei Fius, vera illa lux, effúlsit seéntibus in ténebris et umbra ortis. Per te Prophétæ prænntiárunt, per te Apóstoli saltem géntibus prædicárunt. uisnam póterit tuárum laum præcónia explicáre, María later et Virgo? Hanc, fratres ilectíssimi, celebrémus, ejus llium Ecclésiæ Sponsum imaculátum adorántes : cui hoor et glória in sǽcula sæcurum. Amen

Nativitas tua, Dei Génitrix irgo, gáudium annuntiávit nivérso mundo : * Ex te enim rtus est sol justítiæ, Christus eus noster : * Qui solvens madictiónem, dedit benedictióem : et confúndens mortem, onávit nobis vitam sempitérım. ℣. Benedícta tu in muliébus, et benedíctus fructus ntris tui. Ex te. Glória Patri. ui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

ɪʙᴇʀ generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abram. Abraham génuit Isaac. ıac autem génuit Jacob. Et liqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 2. in Matth., post init.

Aᴜᴅɪᴛᴜ quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fíeri ex mulíere dignátus est, et habére progenitóres David et Abraham : et quid dico, David et Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulo ante memorávi. Hæc ígitur áudiens, mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus et diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam Fílius David esse dignátus est, modo ut te fílium fáceret Dei : servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio viij.

Vɪᴅᴇs ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fíeri, quam hóminem Dei fílium consecrári. Cum ergo audíeris, quia

Fílius Dei, fílius sit et David et Abrahæ : dubitáre jam désine, quod et tu, qui fílius es Adæ, futúrus sis fílius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spíritu : natus est ex muliere, ut tu desíneres fílius esse mulíeris.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto feminéo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia ex. Glória Patri. Christus.

Pro S. Nicomede, Martyre.

Lectio ix.

Nicomedes Présbyter, persequénte Christiános Domitiáno Imperatóre, quod corpus Felículæ Vírginis propter confessiónem christiánæ fidei a Flacco Cómite interféctæ sepelísset, comprehéndi jussus est : ductúsque ad státuas deórum, cum eis sacrificáre velle (quod fácere jubebátur) constánter negavísset, proptérea quod sacrifícium uni Deo vero, qui regnat in cœlis, deberétur; plumbátis cæsus, in eo martyrio ánimam Deo réddidit. Cujus corpus cum idem Comes in profluéntem Tíberim prójici imperásset : Justus, Nicomédis clérícus, diligénter conquisítum, ad muros Urbis via Nomentána honorífice in sepúlchro cóndidit.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. S. Nicomedis, Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Adésto. 287.

In ij. Vesperis fit commem. SS. Cornelii et Cypriani, et aliorum, ut infra. 296.

DOM. III. SEPTEMBRIS.

Festum Septem Dolorum B. V. Mariæ.

Duplex majus.

Si hodie occurrat Oct. Nativ. B. M. aut Festum S. Matthæi, tunc Festum Dolorum transfertur in primam ex sequentibus Dñicis non impeditam Officio 1. vel 2. cl. Decr. 18. Sept. 1814.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi ut in Festis B. M.

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, Virgo fília Sion! Magna est velut mare contrítio tua.

Hymnus.

O quot undis lacrymárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum revúlsum stípite,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater Fílium !
Os suáve, mite pectus,
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam,
Et sinístram sáuciam ;
Et rubras cruóre plantas,
Ægra tingit lácrymis.
Centiésque, milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud, et lacértos
Illa figit vúlnera,
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.
Eja, Mater, obsecrámus

has lácrymas ,
riste funus,
nque púrpuram ,
cordis dolórem
stris córdibus.
i , Filióque ,
Flámini ,
imæ Trinitáti
na glória ;
nis laus, honórque
mni sæculo. Amen.
a Mártyrum , ora pro
. Quæ juxta crucem
stitisti.
Magnificat , Aña.
ne consideráre , quod
a , quia decolorávit me
matris meæ pugnavé-
tra me.
Oratio
in cujus passióne , se-
dum Simeónis prophe-
dulcíssimam ánimam
Vírginis et Matris Ma-
ris gládius pertransí-
icéde propítius ; ut ,
es ejus venerándo re-
, passiónis tuæ effé-
elícem consequámur.

e fit comm. Dñicæ.
mpletor. et per Ho-
fine Hymnorum dici-

i sit glória ,
us es pro sérvulis.
tutinum, Invitatorium.
juxta Crucem cum
Matre Jesu , * Cujus
dolóris gládius per-
Ps. Veníte. 2.
Hymnus.
o súbitus vesper eat
,
attónitum præcípitet

Dum sævæ récolo ludíbrium
necis,
Divinámque catástrophen.
Spectátrix áderas supplício ,
Parens,
Malis uda, gerens cor ada-
mántinum,
Natus funérea péndulus in
Cruce
Altos cum gémitus dabat.
Pendens ante óculos Natus ,
atrócibus
Sectus verbéribus : Natus hián-
tibus
Fossus vulnéribus , quot pene-
trántibus
Te confíxit acúleis !
Heu ! sputa, álapæ, vérbera,
vúlnera,
Clavi , fel , áloe , spóngia ,
láncea,
Sitis, spina, cruor, quam vá-
ria pium
Cor pressére tyránnide !
Cunctis intérea stat generósior
Virgo Martyribus , prodígio
novo
In tantis móriens non móreris,
Parens ,
Diris fixa dolóribus.
Sit summæ Tríadi glória , laus,
honor :
A qua supplíciter , sollícita
prece ,
Posco Virgínei róboris æmulas
Vires rebus in ásperis.
Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Multiplicáti sunt qui trí-
bulant me , multi insúrgunt
advérsum me. Ps. Dómine ,
quid multiplicáti. 4.
Aña. Paravérunt sagíttas suas
in pháretra , ut sagíttent in
obscúro rectos corde. Ps. In
Dómino confído. 7.

Aña. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Ps. In te, Dómine, sperávi. 41.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitísti.

De Jeremía, Prophéta.

Lectio j. *Thren.* 1.

PLORANS plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus : omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus : subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, et domi mors símilis est. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me.

℟. Símeon, vir justus et timorátus, dixit ad Maríam : * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. ℣. Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. Tuam.

Lectio ij. *Thren.* 2. *d*

CUI comparábo te, vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui : sibilavérunt, fremuérunt déntibus, et xérunt : Devorábimus.

℟. Surge, et áccipe púerum matrem ejus, et fuge in Æ ptum : * Et esto ibi, us dum dicam tibi. ℣. Vocávi lium meum ex Ægypto, véniat salus in Israel. Et e

Lectio iij.

FECIT Dóminus quæ cogitá complévit sermónem su quem præcéperat a diébus tíquis : destrúxit, et non pércit, et lætificávit super inimícum, et exaltávit co hóstium tuórum. Clamávit eórum ad Dóminum super ros fíliæ Sion : Deduc qu torréntem lácrymas per die et noctem : non des réqui tibi, neque táceat pupílla ó tui.

℟. Fili, quid fecísti nobis * Ego et pater tuus * Dolén quærebámus te. ℣. Quid e quod me quærebátis? In quæ Patris mei sunt, opó me esse. Ego. Glória Pa Doléntes.

In secundo Nocturno.

Aña. Factum est cor me tamquam cera liquéscens médio ventris mei. Ps. De Deus meus, réspice. 27.

Aña. Deus, vitam meam nuntiávi tibi : posuísti lá mas meas in conspéctu Ps. Miserére mei, De quóniam. 63.

Aña. Fuérunt mihi lácr meæ panes die ac nocte. Quemádmodum desíderat.

℣. Fascículus myrrhæ dil meus mihi. ℟. Inter úbera commorábitur.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. de 12. Stellis.

Martyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum, cui contradicétur. Et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit: alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit: ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Jesum bajulántem sibi crucem * Sequebátur turba mulíerum, quæ plangébant, et lamentabántur eum. ℣. Fíliæ Jerúsalem, super vos ipsas flete, et super fílios vestros. Sequebátur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ, ac spíritus: Múlier ecce Fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Postquam venérunt in locum, qui dícitur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: * Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beátam illíus ánimam dolóris gládius pertransívit. Stabat.

Lectio vj.

Non mirémini, fratres, quod María martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur, qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille enim mori córpore pótuit, ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cháritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathæa * Pétiit corpus Jesu, quod de cruce

depósitum * Suo compléxu Mater excépit. ℣. Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustínuit mórtuum Fílium. Pétiit. Glória Patri. Suo.

In tertio Nocturno.

Aña. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum. Ps. Exáudi, Deus... cum déprecor. 67.

Aña. Anima mea turbáta est valde : sed tu, Dómine, úsquequo? Ps. Dómine, ne in furóre tuo árguas. 4.

Aña. Deus adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. Ps. Deus noster refúgium. 57.

℣. Per te salútem hauriámus, Virgo María. ℟. Ex vulnéribus Christi.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 19. *c*

In illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

De Instit. Virgin. cap. 7.

Stabat juxta crucem Mater, et, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiónem. Spectábat non degéneri Mater spectáculo, quæ non metúerat peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, Mater se persecutóribus offerébat.

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater dolórum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto? ℣. Consideráte, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Dum.

Lectio viij.

Ex Ep. 25. *ad Eccl. Vercell.*

Maria Mater Dómini ante crucem Fílii stabat. Nullus me hoc dócuit, nisi sanctus Joánnes Evangelísta. Mundum álii concússum in passióne Dómini conscripsérunt, cœlum ténebris obdúctum, refugísse solem, in paradísum latrónem, sed post piam confessiónem, recéptum. Joánnes dócuit quod álii non docuérunt, quemádmodum in cruce pósitus Matrem appelláverit. Pluris putátur quod victor suppliciórum pietátis offícia Matri exhibébat, quam quod regnum cœléste donábat. Nam si religiósum est, quod latróni donátur vénia, multo uberióris pietátis est, quod a Fílio Mater tanto afféctu honorátur.

℟. In toto corde tuo gémitus Matris tuæ ne obliviscáris, * Ut perficiátur propitiátio, et benedíctio. ℣. Ave, princeps generósa, Martyrúmque prima rosa, Virginúmque lílium. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix. de Homilía Dñicæ occurrentis.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Psalm. Dóminus regnávit, cum réquis. 15.

2. Recédite a me, * amáre fle-

te incúmbere, ut con-
me.
est ei spécies * neque
et vídimus eum, et non
éctus.
nta pedis usque ad vér-
ipitis non est in eo sá-

te me flóribus, * stipáte
s, quia amóre lángueo.
itulum. *Thren.* 2.
omparabo te? vel cui
milábo te, fília Jerú-
cui exæquábo te, et
or te, virgo fília Sion?
est velut mare contrítio

Hymnus.
Deus cleméntiæ,
tem Dolóres Vírginis,
ue Jesu Fílii
nos revólvere.
alútem cónferant
tot lácrymæ,
laváre sufficis
orbis crímina.
ique Jesu vúlnerum
contemplátio,
Dolóres Vírginis
cunctis gáudia.
ibi sit glória,
sus es pro sérvulis,
atre, et almo Spíritu,
pitérna sæcula. Amen.
a Virgo, per virtútem
órum. ℟. Fac nos gau-
regno cœlórum.
Benedictus, Aña.
, ascendámus ad mon-
mini, et vidéte, si est
icut dolor meus.
Oratio.
, in cujus passióne, se-
ndum Simeónis prophe-
dulcíssimam ánimam
Vírginis et Matris Ma-

ríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui Dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis.

Et fit commem. Dñicæ.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui passus es propter nostram salútem.

Ad Tertiam, Aña.

Recédite a me.

Capit. Cui comparábo. sup. ℟. br. O vos omnes, * Qui transítis per viam. O vos. ℣. Atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Qui. Glória Patri. O vos. ℣. Defecérunt præ lácrymis óculi mei. ℟. Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

Ad Sextam, Aña.

Non est ei species.

Capitulum. *Thren.* 1.

PLORANS plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus.

℟. br. Defecérunt * Præ lácrymis óculi mei. Defecérunt. ℣. Conturbáta sunt ómnia víscera mea. Præ. Glória Patri. Defecérunt. ℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

Ad Nonam, Aña.

Fulcíte me flóribus.

Capitulum. *Thren.* 2.

DEDUC quasi torréntem lácrymas per diem, et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. br. Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus. ℣. Inter úbera mea commorábitur. Diléctus. Glória Patri Fascículus. ℣. Anima mea li-

quefácta est. ℟. Ut diléctus locútus est.

In ij. Vesperis omnia ut in primis. 290.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Ad Magnificat, Aña.

Opprēssit me dolor, et fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

Et fit commem. Dñicæ.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

In Festo SS. Martyrum Cornelii et Cypriani.

Semiduplex.

Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum, paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Postea SS. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani, Mart.

In Vesperis, Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt, ex ij. Vesp. de Comm.

In Laudibus vero, Aña. Istórum est. ℣. Lætámini, ex j. Vesperis.

Oratio.

PRÆSTA, Dómine, précibus nostris cum exultatióne provéntum: ut sanctórum Mártyrum Euphémiæ, Lúciæ, et Geminiáni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fídei constántiam subsequámur. Per Dóminum nostrum.

Si Festum SS. Cornelii, et Cypriani venerit in Dominica, transfertur in proximam diem Festo ix. Lect. non impeditam: comm. autem SS. Euphemiæ Luciæ et Geminiani fit in j. Vesp. et Laud. Dñicæ, cum ix. Lectione ipsorum, et Añæ et ℣℣. non variantur.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temp. leguntur Lect. Fratres, Debitóres, de Comm. xxxiv. et Lectio ix. de Hom. Feriæ occurr. cum ejus commem. ad Laudes tantum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CORNELIUS Románus, Gallo et Volusiáno Imperatóribus, Pontificátum gerens, cum Lucína fémina sanctíssima, córpora Apostolórum Petri et Pauli e catacúmbis in opportuniórem locum tránstulit, ac Pauli corpus Lucína in suo prædio via Ostiénsi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percússus, collocávit: Cornélius Príncipis Apostolórum corpus non longe inde, ubi crucifíxus fúerat, repósuit. Quod cum ad Imperatóres delátum esset, et Pontífice auctóre multos fíeri Christiános, míttitur is in exílium ad Centum cellas: ubi eum sanctus Cypriánus Epíscopus Carthaginiénsis per lítteras est consolátus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Hoc autem christiánæ charitátis offícium cum frе-
ens alter álteri persólveret,
teriórem in partem id acci-
ntes Imperatóres, accersí-
n Romam Cornélium, tam-
am de majestáte reum, plum-
tis cædi, raptúmque ad Mar-
simulácrum ei sacrificáre
ent. Quam impietátem cum
detestarétur, ei caput ab-
ssum est, décimo octávo Ka-
das Octóbris. Cujus corpus
ita Lucína, cléricis adjutó-
us, humávit in arenária
edii sui prope cœmetérium
llísti. Vixit in Pontificátu
nos círciter duos.
Vérbera carníficum non ti-
érunt Sancti Dei, morién-
pro Christi nómine: * Ut
édes fierent in domo Dó-
ni. ℣. Tradidérunt córpora
propter Deum ad suppli-
. Ut.
libro sancti Hierónymi
Presbyteri de Scriptóribus
ecclesiásticis.

Lectio vj.

YPRIANUS Afer primum glo-
rióse Rhetóricam dócuit:
nde, suadénte presbytero
cilio, a quo et cognomén-
n sortítus est, Christiánus
tus, omnem substántiam
am paupéribus erogávit. Ac
st non multum témporis elé-
us in presbyterum, étiam
íscopus Carthaginiénsis con-
tútus est. Hujus ingénii su-
rfluum est índicem téxere,
m sole clarióra sint ejus ópe-
. Passus est sub Valeriáno et
lliéno Princípibus, persecu-
ne octáva, eódem die, quo
Romæ Cornélius, sed non eódem anno.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis. xl.

Pro SS. MM. Euphemia, Lucia, et Geminiano.

Lectio ix.

EUPHEMIA, Lúcia, et Geminiánus, in persecutióne Diocletiáni, non eódem loco, sed eódem die, martyrio coronáti sunt. Euphémia virgo apud Chalcédonem, Prisco procónsule, vária tormentórum génera, virgárum, equúlei, rotárum, ignis constánter passa: demum béstiis objécta, una ex iis morsum sancto córpori infigénte, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum spíritum Deo réddidit. Lúcia, vídua Romána, a fílio Eutrópio, quod Christum multos annos coluísset, accusáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem demíttitur: unde incólumis evádens, cum ferro plumbóque oneráta per Urbem ducerétur, Geminiánum, nóbilem virum, constántia fídei et martyrii ad Christum convértit: quem étiam cum multis áliis ad fidem perdúctis, várie tortum, gloriósi martyrii abscísso cápite sócium hábuit. Quorum cór-

pora Máxima, múlier christiána, honoríſice sepelívit.
Te Deum laudámus. 14.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In Festo Impressionis SS. Stigmatum in corp. S. Francisci.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, dic. Hac die lætus méruit beáta Vúlnera Christi.

In utrisque Vesperis, ℣. Signásti, Dómine, servum tuum Franciscum. ℟. Signis redemptiónis nostræ.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francisci passiónis tuæ sacra Stígmata renovásti: concéde propítius; ut, ejus méritis et précibus, crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœniténtiæ faciámus. Qui vivis.

Deinde fit comm. præc. Aña. Gaudent. ℣. Exultábunt. Oratio. Beatórum. 296.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. *Cap.* 5. *et* 6.

Si spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, et si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans teípsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechizat, in ómnibus bonis.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Nolite erráre: Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: témpore enim suo metémus, non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad doméstICOS fídei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantum ut Crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt: sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus

domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iij.

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cetero nemo mihi moléstus sit: ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bonav. in Leg. S. Francisci, c. 13.

Fidelis revéra fámulus et miníster Christi Franciscus, biennio ántequam spíritum rédderet cœlo, cum in loco excélso seorsum, qui mons Alvérniæ dícitur, quadragenárium, ad honórem Archángeli Michaélis, jejúnium inchoásset, supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántius sólito superfúsus, ac cœléstium desideriórum ardentióri flamma succénsus, supernarum cœpit immissiónum cumulátius dona sentíre. Dum ferretur seráphicis desideriórum ardóribus sursum agerétur in Deum, et afféctus compassíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex charitáte nímia crucifígi complácuit: quodam mane circa festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem uníus Séraphim, sex alas tam fúlgidas quam ignítas habéntem, de cœlórum sublimitáte descéndere; qui volátu celérrimo ad áeris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solum alátus, sed et crucifíxus appáruit: manus quidem et pedes habens exténsos, et cruci affíxos: alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput erígeret, duas ad volándum exténderet, duábus vero réliquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns, veheménter obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum et in gratióso ejus aspéctu sibi tam mirabíliter quam familiáriter apparéntis excessívam quamdam concipiébat lætítiam, et dira conspécta crucis affíxio ipsíus ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et

Lectio v.

Intellexit quidem, illo docénte intérius, qui et apparébat extérius, quod licet passiónis infírmitas cum im-

mortalitáte spíritus seráphici nullátenus conveníret, ídeo tamen hujúsmodi vísio suis fúerat præsentáta conspéctibus, ut amícus ipse Christi prænósceret, se non per martyrium carnis, sed per incéndium mentis totum in Christi Jesu crucifíxi expréssam similitúdinem transformándum. Dispárens ítaque vísio, post arcánum ac familiáre collóquium, mentem ipsíus seráphico intérius inflammávit ardóre: carnem vero Crucifíxo confórmi extérius insignívit effígie: tamquam si ad ignis liquefactívam virtútem præámbulam sigillatíva quædam esset impréssio subsecúta. Statim namque in mánibus et pédibus ejus apparére cœpérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferióri parte mánuum et superióri pedum apparéntibus, et eórum acumínibus existéntibus ex advérso. Dextrum quoque latus quasi láncea transfíxum rubra cicatríce obdúctum erat: quod sæpe sánguinem sacrum effúndens, túnicam et femorália respergébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Postquam ígitur novus homo Franciscus novo et stupéndo miráculo cláruit, cum singulári privilégio, retroáctis sǽculis non concésso, insignítus appáruit, sacris vidélicet Stigmátibus decorátus, descéndit de monte secum ferens Crucifíxi effígiem, non in tábulis lapídeis, vel lígneis, manu figurátam artíficis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum Regis Seráphicus vir abscóndere bonum esse óptime norat, secréti regális cónscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre, quæ facit Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta et mira vis stígmatum manifésta patéret claritáte signórum. Porro rem admirábilem, ac tantópere testátam, atque in pontifíciis diplomátibus præcípuis láudibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa Undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit: quam póstea Paulus Quintus Póntifex Máximus, ut corda fidélium in Christi crucifíxi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiam propagávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homília in Evang. Si quis vult, de Commúnius Mart. ij. loco, xxix.

℟. vij. Iste est qui ante Deum

s virtútes operátus est, mni corde suo laudávit um. * Ipse intercédat ccátis ómnium populó- . Ecce homo sine que- erus Dei cultor, ábsti- ab omni ópere malo, manens in innocéntia se.
Mihi absit gloriári, nisi ce Dómini nostri Jesu : * Per quem mihi mun- rucifixus est, et ego . ℣. Ego enim Stígmata i Jesu in córpore meo Per. Glória Patri Per.
audes, in Hymno, Jesu, célsior, loco tertii ver- itur seq.

evérso témpore,
efúlsit lúmine,
anctus hic de córpore
recépit Stígmata.

eræ a Capitulo de seq., omm. præc.

XVIII. SEPTEMBRIS.

o S. Josephi a Cupertino, Confessoris.

Duplex.

ia de Com. Conf. non xij. præter seq.
d Magnificat, Aña.
is sum, et vita mea scóndita cum Christo in

Oratio.

, qui ad unigénitum lium tuum, exaltátum a ómnia tráhere dispo- : pérfice propítius; ut, et exémplo seráphici sóris tui Joséphi, supra as omnes cupiditátes ele- d eum perveníre mereá- Qui tecum vivit.
t comm. SS. Stigmat.,

Aña. Hic vir. ℣. Signásti, et Oratio. Dómine, ut 298.

In primo Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli, Apóstoli, ad Corínthios.

Lectio j. *Cap.* 4. *b*

DEUS, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus: ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur, aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij. *Cap.* 5.

SCIMUS enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes: si tamen

vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino: (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij. *Cap.* 12.

Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit) quóniam raptus est in Paradísum: et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Josephus a Cupertino, óppido in Salentínis diœcésis Neritonénsis, anno reparátæ salútis millésimo sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amóre prævéntus, puerítiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestóque morbo patientíssime toleráto Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus, ac excoléndis virtútibus dedit: utque Deo ad majóra vocánti se intímius conjúngeret, Ordini Seráphico nomen dare constítuit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in cœnóbio Cryptulæ, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deinde

ter cléricos divína dispositióne annumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quámobrem mundánis quibuscúmque afféctibus, terrenísque rebus pene ad vitam necessáriis íllico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum, ac pœnárum génere corpus afflíxit: spíritum vero sanctæ oratiónis altissimæque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívit. Hinc factum est, ut cháritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies coruscáverit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Eluxit præcípue ardentíssima ejus cháritas in extásibus ad Deum suavíssimis, stupendísque ráptibus, quibus frequénter afficiebátur. Mirum autem, quod alienáto a sénsibus ánimo, statim ab éxtasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequebátur, dícere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero Seráphici Patriárchæ ita æmulátus est, ut morti próximus Præláto suo assérere vere potúerit, se nihil habére, quod more Religiosórum resignáret. Itaque mundo sibíque mórtuus, vitam Jesu manifestábat in carne sua, quæ dum in alíquibus ex turpitúdine obscœnum flagítium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimæ illíus puritátis, quam immúndo spíritu vehementíssimis tentatiónibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illæsam, tum arcta sénsuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, tum dénique speciáli protectióne puríssimæ Vírginis Maríæ, quam Matrem suam appelláre consuévit, ac véluti Matrem dulcíssimam íntimo cordis afféctu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse aiébat, ómnia bona consequeréntur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Hæc beáti Jósephi sollicitúdo a sua erga próximos charitáte prodíbat: tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salútem modis ómnibus instantíssime procuráret. Exténdens páriter charitátem suam in próximum sive páuperem, sive infírmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus charitáte, qui objurgatiónibus, probris, omnísque géneris injúriis ipsum

appéterent : nam eádem patiéntia, mansuetúdine, vultúsque hilaritáte tália excipiébat, qua tot inter ac tantas vicissitúdines resplénduit, dum vel moderatórum Ordinis, vel sacræ Inquisitiónis jussu hac illac erráre, versaríque coáctus est. Quamquam vero pópuli non solum, sed viri Príncipes exímiam ejus sanctitátem, et supérna charísmata admiraréntur, ea nihilóminus erat humilitáte, ut magnum se peccatórem réputans, Deum eníxe deprecarétur, ut sua ab eo illústria dona removéret ; hómines vero exoráret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injícerent, ubi memória sui esset prorsus obliteráta. At Deus, qui ponit húmiles in sublíme, quique servum suum, dum víveret, cœlésti sapiéntia, prophetía, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia, ceteríque donis cumulatíssime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipsa ántea prædíxerat, loco, ac témpore, anno ætátis suæ sexagésimo primo, Auxími in Picéno pretiósam réddidit, sepulchrúmque gloriósum. Illum dénique étiam post óbitum miráculis coruscántem Benedíctus Quartusdécimus Beatórum, Clemens Tertiusdécimus Sanctórum fastis adscrípsit. Ejus autem Officium, et Missam Clemens Quartusdécimus ejúsdem Ordinis ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vid justum coram me ex ómnibu géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 22.

In illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum, et Pharisæis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Lib. 2. *Homiliar. Hom.* 38.

Quia jam, largiénte Dómino, nuptiárum domum, id est, sanctam Ecclésiam, intrástis, solérter, fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestræ hábitu Rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est, quod prótinus súbditur : Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres charíssimi, éxprimi per nuptiálem vestem putámus ? Si enim vestem nuptiálem baptísma, vel fidem dícimus, quis sine baptísmate et fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intellígere per nuptiálem vestem, nisi charitátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assístens fidem habet, sed charitátem non habet. Recte enim

cháritas nuptiális vestis vocátur, quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociándæ sibi Ecclésiæ núptias venit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Sola quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde et Joánnes dicit : Sic enim diléxit Deus mundum, ut Filium suum unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per charitátem venit ad hómines, eámdem charitátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus Deo crédidit, jam ad núptias intrávit : sed cum nuptiáli veste non venit, si charitátis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles núptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes, et festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venímus, et cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad cœlum assumúntur elécti. Qua ergo mente hæc spirituália festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est, charitátem, quæ sola nos speciósos éxhibet, non habémus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Sciendum vero est, quia sicut in duóbus lignis, superióre vidélicet, et inferióre vestis téxitur : ita in duóbus præcéptis cháritas habétur, in dilectióne scílicet Dei, et próximi. Scriptum quippe est : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota virtúte tua, et próximum tuum sicut teípsum. Qua in re notándum est, quia in dilectióne próximi mensúra amóris pónitur, cum dícitur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Dei autem diléctio nulla mensúra constríngitur, cum dícitur : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua. Non enim jubétur quisque quantum díligat, sed ex quanto, cum dícitur, Ex toto : quia ille veráciter Deum díligit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necésse est ut charitátis præcépta custódiat, quisquis habére in núptiis vestem nuptiálem curat. Te Deum laudámus. 14.

Ad Benedictus, Aña.

Osténdit mihi Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tam-

quam crystállum, procedéntem de sede Dei, et Agni.

Vesperæ a Capit. de seq. cum com. præc.

DIE XIX SEPTEMBRIS.

In Festo SS. Martyrum Januarii, Episc. et Soc.

Duplex.

Omnia de Communi plur. Mart. xxxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit com. S. Josephi a Cupertino, Aña. Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei.

℣. Justum. Orat. Deus, qui ad unigénitum. 301.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp., Lect., Fratres, Debitóres, de Com. xxxiv. et Lectio ix. de Homilia Feriæ occurr., cum ejus com. ad Laud. tantum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Januarius, Benevénti Epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob christiánæ fidei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc Præses accénsus iracúndia, mártyris corpus imperat usque eo distrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, et Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque una cum Epíscopo ante rhedam Præsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, et Próculus Puteolánus Diáconus, Eútyches et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

Postero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt: quæ naturális oblitæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit: quo miráculo hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex níhilo placátior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem, véritus máxime Príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pérculi jussit.

℟. Vérbera carníficum non ti-

uérunt Sancti Dei, morién-
s pro Christi nómine : * Ut
erédes fíerent in domo Dó-
ini. ℣. Tradidérunt córpora
a propter Deum ad supplícia.
herédes.

Lectio vj.

Horum córpora finítimæ ur-
bes pro suo quæque stú-
o certum sibi patrónum ex
apud Deum adoptándi, sepe-
nda curárunt. Januárii cor-
s Neapolitáni divíno admó-
u extulére : quod primo
nevéntum, inde ad mona-
rium Montis vírginis, po-
émo Neápolim translátum,
in majóri Ecclésia cóndi-
n multis miráculis cláruit.
l illud in primis memorán-
n, quod erumpéntes olim e
nte Vesúvio flammárum glo-
, nec vicínis modo, sed
ginquis étiam regiónibus
titátis metum afferéntes,
inxit. Præclárum illud quo-
, quod ejus sanguis, qui
ampúlla vítrea concrétus
rvátur, cum in conspéctu
itis ejúsdem Mártyris póni-
, admirándum in modum
iquefíeri, et ebullíre, per-
e atque recens effúsus,
hæc usque témpora cérni-

Tamquam aurum in fornáce
bávit eléctos Dóminus, et
si holocáusti hóstiam accé-
illos : et in témpore erit re-
tus illórum : * Quóniam
um et pax est eléctis Dei.
Qui confídunt in illum, in-
gent veritátem : et fidéles
dilectióne acquiéscent illi.
niam. Glória Patri. Quó-
n.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 24.

In illo témpore : Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes : Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii,
Epíscopi.

Com. in Matth. can. 25.

Discipuli Dóminum intérrogant quando hæc fíerent, quodve signum et advéntus sui et consummatiónis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsita sunt, distínctis et témporis et intelligéntiæ significatiónibus separántur. Respondétur ígitur primum de civitátis occásu : et confirmátur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Lectio viij.

Confirmat ígitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scan-

dalizabúntur, et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem Diacónibus fuit) multósque ementíta veritáte pervértent : et abundánte nequítia, cháritas refrigéscet.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverántibus salus reserváta est : ac tum per omnes orbis partes viris apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et cum univérsis fúerit cognítio sacraménti cœléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet : ut prædicatiónis fidem et infidélium pœna, et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt : et lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejéctis prædicatóribus Christi, indígnam Dei prædicatióne se præbuit.

Te Deum laudámus. 14.

Vesperæ a Capit. de seq. cum com. præcedentis.

DIE XX. SEPTEMBRIS.

In Festo SS. Eustachii, et Sociorum, Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum. xxxij. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Pro comm. SS. Januarii et Soc., Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. Orat. Deus, qui nos, ut 306.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temp., Lectiones j. Noct., Fratres, Debitóres, de Com. xxxiv. Lectio ix. legitur de Homilia Feriæ occurr. cum ejus comm. in Laud. tantum et de Vigilia nihil fit, nisi in Missa.

Si non venerit in Quatuor Temp., Lectiones j. Noct. de Scriptura occurr. Lectio ix. erit de Vigilia, ut infra, et com. in Laudibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Eustachius, qui et Plácidus, génere, ópibus, et militári glória inter Romános insígnis, sub Trajáno Imperatóre magistri mílitum títulum méruit : cum vero sese aliquándo in venatióne exercéret, ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repénte inter consisténtis feræ córnua excélsam atque fulgéntem Christi Dómini e cruce pendéntis imáginem ; cujus voce ad immortális vitæ prædam invitátus, una cum uxóre Theopísta, ac duóbus párvulis fíliis Agapíto et Theopísto, christiánæ milítiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui, Dómine, mirá-

bile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Mox ad visiónis prístinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regréssus, illum prænuntiántem audívit, quanta sibi deínceps pro ejus glória perferénda essent. Quocírca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in summam egestátem redáctus est. Cumque clam se subdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primum, deínde étiam líberos sibi miserabíliter eréptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regióne longínqua víllicum agens, longo témpore delítuit; donec cœlésti voce recreátus, ac nova occasióne a Trajáno conquisítus, íterum bello præfícitur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vj.

Illa in expeditióne líberis simul cum uxóre insperáto recéptis, victor Urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed paulo post inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constantíssime rénuit. Cumque váriis ártibus ad Christi fidem ejurándam frustra tentarétur, una cum uxóre, et líberis leónibus objícitur. Horum mansuetúdine concitátus Imperátor, æneum in taurum subjéctis flammis candéntem eos immítti jubet, ubi divínis in láudibus consummáto martyrio, duodécimo Kaléndas Octóbris ad sempitérnam felicitátem convolárunt Quorum illæsa córpora religióse a fidélibus sepúlta, póstmodum ad Ecclésiam, eórum nómine eréctam, honorífice transláta sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probavit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Com. ij. loco. xliij.

Pro Vigilia S. Matthæi, Bened. Per evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix. *Cap.* 5.

In illo témpore : Vidit Jesus publicánum nómine Levi, sedéntem ad telónium, et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 5. *Com. in Lucæ c.* 5.

Mystica est hæc vocátio publicáni, quem sequi jubet non córporis gressu, sed mentis afféctu. Itaque ille prius avára de mercédibus, dura de

labóribus periculísque nautárum emoluménta convértens, verbo vocátus, própria derelínquit, qui rapiébat aliéna: ac vile illud sedíle destítuens, toto post Dóminum vestígio mentis incédit: convívii quoque magni éxhibet apparátum. Qui enim domicílio Christum récipit intérno, máximis delectatiónibus exuberántium páscitur voluptátum.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit commemoratio Vigiliæ, Aña et ℣. de Feria occurrente.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Matthæi, Apóstoli tui et Evangelístæ, quam prævenímus, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Vesp. de seq., comm. præc.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Matthæi, Apost. et Evangelistæ.

Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Apost. ij. præter seq.

Oratio.

Beati Apóstoli et Evangelístæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

Deinde fit com. SS. Eustachii et soc. Mart. Aña. Gaudent. ℣. Exultábunt. Oratio. Deus, qui nos. 308.

In j. Nocturno leguntur Lectiones de Ezechiele Propheta, positæ in Communi Evangelistarum. xvj.

In secundo Nocturno

Lectio iv.

Matthæus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelísta, Caphárnai cum ad telonium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum: quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectiónem, ántequam in provínciam proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Jesu Christi hebráice scripsit. Mox in Æthiópiam proféctus, Evangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Illo ígitur in primis miráculo, quo regis fíliam a mórtuis excitávit, regem patrem, et uxórem ejus, cum univérsa província ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hirtacus, ejus succéssor, cum Iphigéniam, régiam fíliam, vellet sibi dari in matrimónium: Matthæum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus apostólicum martyrii glória cumulávit. Cujus corpus

alérnum translátum, ac póst-
modum in Ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório Séptimo Summo Pontífice, cónditum, ibidem magno hóminum concursu ac pietáte cólitur.

Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Lectio vj. *Hom.* 3. *l.* 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia: et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies namque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 9.

In illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *Com. in Matth. c.* 9.

Ceteri Evangelístæ, propter verecúndiam et honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto, sed dixérunt, Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndum illud quod dícitur a Salomóne: Justus accusátor est sui in princípio sermónis: et in álio loco: Dic tu peccáta tua, ut justificéris) Matthæum se et publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus, nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit, cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repénte mutátus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Arguit in hoc loco Porphyrius, et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum, qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti : cum tantæ virtútes, tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidísse non dúbium est. Certe fulgor ipse, et majéstas divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide et súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánnulos et stípulam et festúcas sibi cópulent : quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat quos vocábat?

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum, a peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pœniténtiæ, et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut Pharisæi et Scribæ múrmurant, sed pœniténtiam agéntes, ut sequen mini sermo signíficat, di Misericórdiam volo, et n crifícium : non enim ve cáre justos, sed pecc Ibat autem Dóminus ad via peccatórum, ut occas habéret docéndi, et spir invitatóribus suis præbé bos.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesp. fit comm et SS. Mart. ut infra.

DIE XXII SEPTEMB

In Festo S. Thomæ Villanova, Episc. et

Duplex.

Ad Magnificat in u Vesperis Aña. Dispérsit, paupéribus : justítia eju net in sæculum sæculi. ℣. vit.

Oratio.

Deus, qui beátum Th Pontíficem insígnis peres misericórdiæ virtú corásti : quæsumus; ut intercessióne, in omnes deprecántur, divítias córdiæ tuæ benígnus eff Per Dóminum.

Deinde comm. SS. M et Socior. Mart. Aña. Is est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Annue, quæsumus omni Deus : ut sanctórun tyrum tuórum Mauríti Sociórum ejus, nos la festíva solémnitas : ut, q suffrágiis nítimur, eóru talítiis gloriémur. Per num nostrum.

Ad Matutinum in H Iste Conféssor, mutatur versus.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp., Lect. Fidélis sermo, de Com. xlvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

THOMAS in óppido Fontispláni Toletánæ diœcéseos in Hispánia natus, anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus, ineúnte vita, pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit; cujus adhuc puer complúra dedit exémpla, sed illud in primis nóbile, quod, ut nudos operíret, própriis véstibus non semel se ipsum éxuit. Exácta puerítia, Complúto, quo missus fúerat, ut alúmnus in collégio majóri sancti Ildefónsi lítteris óperam daret, patris óbitu revocátus, univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit: eodémque statim revérsus est, et sacræ Theologíæ cursu confécto, ádeo doctrína excélluit, ut in eádem Universitáte cáthedram ascéndere jussus, philosóphicas theologicásque quæstiónes mirabíliter explanáverit: ínterim assíduis précibus sciéntiam Sanctórum, et rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans. Quare divíno instínctu Eremitárum sancti Augustíni ampléxus est Institútum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

RELIGIONEM proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus et ornaméntis excélluit, humilitáte, patiéntia, continéntia, sed ardentíssima charitáte summe conspícuus: inter vários et assíduos labóres oratióni rerúmque divinárum meditatióni invícto spíritu semper inténtus. Prædicándi onus, útpote sanctimónia et doctrína præstans, subíre jussus, cœlésti aspiránte grátia, innumerábiles e vitiórum cœno in viam salútis edúxit. Regéndis deínde frátribus admótus, prudéntiam, æquitátem, et mansuetúdinem pari sedulitáte ac severitáte conjúnxit, ádeo ut priscam sui Ordinis disciplínam multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

GRANATENSIS Archiepíscopus designátus, mira humilitáte et constántia insígne munus rejécit. Verum non multo post Valentínam Ecclésiam, Superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscépit, quam annis ferme úndecim ita rexit, ut sanctíssimi et vigilantíssimi pastóris partes expléverit. Céterum consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili charitáti multo magis indúlsit, cum amplos Ecclésiæ rédditus in egénos dispérsit, ne léctulo qui-

dem sibi relícto : nam eum, in quo decumbébat, cum in cœlum evocarétur, ab eódem commodátum hábuit, cui paulo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo et sexagínta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis, et exínde post mortem, miráculis Deus testátam vóluit, præsértim cum hórreum, fruménto paupéribus distribúto, pénitus vácuum, repénte plenum invéntum est, et cum ad ejus sepúlchrum puer mórtuus revíxit. Quibus aliísque non paucis fulgéntem signis, Alexánder Séptimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit, atque ejus memóriam quartodécimo Kaléndas Octóbris celebrári mandávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est.* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. lij.

Pro SS. Mauritio, et Soc.

Lectio ix.

Cum Maximiánus Imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in fínibus Sedunórum sacrifícii causa constitísset, Thebæórum légio, ne se impiórum sacrórum societáte contamináret, a réliquis cópiis discéssit. Quare Imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut, si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia redírent. Qui se christiána religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia, quam ántea, exársit. Itaque immíssa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum primum occídi jussit : quod martyrium sua sponte, maximéque hortatóre Maurítio, ferre maluérunt, quam imperáta fácere nefárii Imperatóris : ac deínde réliquos omnes, constantíssime Christum prædicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérso exércitu trucidári ímperat.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. ad Benedictus, Aña. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Et fit comm. SS. Mauritii, et Soc. Mart. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. Oratio. Annue. 312.

In ij. Vesp. ad Magnificat, Aña. Dispérsit, dedit paupéribus ; justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Et fit commemor. sequentis et S. Theclæ, Vírginis et Martyris.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Lini, Papæ et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris. xviij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lini, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Deinde S. Theclæ, Virg. et Mart. Aña. Veni, sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beátæ Theclæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. Lect., A Miléto, de Comm. xx.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Linus Póntifex, Volatérris in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiam. Cujus tanta fides et sánctitas fuit, ut non solum dæmones ejíceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti Petri, et ea máxime, quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sancívit, ne qua múlier, nisi veláto cápite, in Ecclésiam introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam christiánæ fídei, jussu Saturníni ímpii et ingratíssimi Consuláris, cujus fíliam a dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlchrum Príncipis Apostolórum, nono Kaléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres, creátis bis mense Decémbri Epíscopis quíndecim, Presbyteris decem et octo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De Expositióne sancti Ambrósii, Epíscopi, in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio v. *Serm.* 21.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppréserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos

impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum ? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus ? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℞. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. xxv.

Pro S. Thecla, Virg. Mart.

Lectio ix.

Thecla virgo, ex illústribus paréntibus Icónii nata, a Paulo Apóstolo fídei præcéptis institúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamíride sponso relícto, cum eam paréntes, quod Christiána esset, accusássent, in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta, seipsam injécit. Sed igne plúvia, quæ repénte exórta est, extíncto, Antiochíam venit : ubi feris objécta, et tauris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fídei, et vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriam rédiens, in montem sola secéssit : deínde multis virtútibus et miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleuciæ sepúlta est.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Theclæ, Aña. Símile est. ℣. Diffúsa. Oratio. Da, quæsumus. 315.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

In Festo B. V. Mariæ de Mercede.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. præter seq.

Oratio.

Deus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem ad liberándos Christi fidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es : præsta, quæsumus; ut quam pie venerámur tanti óperis Institutrícem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus, et captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum.

Pro commem. S. Lini, Aña. Qui vult. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 314.

In j. Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Quo témpore major feliciórque Hispaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur jugo, innumerique fidéles sub immáni servitúte, máximo cum perículo christiánæ fídei

bjurándæ, amittendæque sa-
lis ætérnæ, infeliciter deti-
ebántur, beatíssima cœlórum
egína, tot tantísque benígniter
ccúrrens malis, nimiam cha-
tátem suam in iis rediméndis
téndit. Nam sancto Petro
olásco, pietáte et ópibus flo-
nti, qui sanctis vacans me-
tatiónibus, júgiter ánimo re-
gitábat, qua ratióne tot
ristianórum ærúmnis sub
urórum captivitáte degén-
m succúrri posset, ípsamet
tíssima Virgo seréna fronte
conspiciéndam dedit, et
eptíssimum sibi, ac unigé-
o suo Filio fore dixit, si
m in honórem instituerétur
do Religiosórum, quibus
a incúmberet captívos e
rcárum tyránnide liberándi.
a cœlésti visióne vir Dei
reátus, mirum est, quo
ritátis ardóre flagráre cœ-
it, hoc unum servans in
de suo, ut ipse, ac insti-
nda ab eo relígio máximam
m charitátem sédulo exer-
ent, ut quisque ánimam
m póneret pro amícis et
ximis suis.
Sicut cedrus exaltáta sum
Líbano, et sicut cypréssus
monte Sion: quasi myrrha
cta, * Dedi suavitátem odó-
℣. Et sicut cinnamómum
bálsamum aromatízans. De-
uavitátem.

Lectio v.

a ipsa nocte éadem Virgo
sanctíssima beáto Raymún-
de Pénnafort, et Jacóbo
agóniæ regi appáruit, id-
m de Religiósis instituéndis
nonens, suadénsque ut opem
pro constructióne tanti óperis
ferrent. Petrus autem statim
ad Raymúndi pedes, qui ipsi
erat a sacris confessiónibus,
ádvolans, ei rem omnem apé-
ruit, quem étiam cœlitus in-
strúctum réperit, ejúsque di-
rectióni se humíllime subjécit.
At supervéniens Jacóbus rex,
quam et ipse accéperat a bea-
tíssima Vírgine revelatiónem,
éxequi státuit. Unde collátis
inter se consíliis, et consen-
tiéntibus ánimis, in honórem
ejúsdem Vírginis Matris Ordi-
nem institúere aggréssi sunt,
sub invocatióne sanctæ Maríæ
de Mercéde Redemptiónis Ca-
ptivórum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Die ígitur décima Augústi, anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacóbus eam institutiónem, jam pridem ab iísdem sanctis viris concéptam, éxequi státuit, sodálibus quarto voto adstríctis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus Rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, et a Gregório Nono illud tam præcelléntis erga próximum charitátis institútum, et religiónem confirmári curávit. Sed et ipse Deus per Vírginem Matrem incre-

méntum dedit, ut talis institútio celérius, ac felícius totum per orbem divulgarétur, sanctísque viris florúerit charitáte, ac pietáte insígnibus, qui eleemósynas a Christi fidélibus colléctas in prétium redemptiónis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut autem tanti beneficii, et institutiónis débitæ Deo et Vírgini Matri referántur grátiæ, Sedes Apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári et Officium recitári indúlsit, cum ália fere innúmera eídem Ordini privilégia páriter contulísset.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquénte Jesu. cxxx.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

SS. Cypriani et Justinæ, Martyrum.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum Cypriáni et Justínæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Lectio ij.

CYPRIANUS primum magus, póstea martyr, cum Justínam christiánam vírginem, quam júvenis quidam ard[...] amábat, cantiónibus ac [...] fíciis ad ejus libídinis assé[...] allícere conarétur, dæm[...] consúluit, quanam id re [...] sequi posset. Cui dæmo[...] spóndit, nullam illi artem [...] cessúram advérsus eos qu[...] Christum cólerent. Qu[...] spónso commótus Cypri[...] veheménter dolére cœpit [...] superióris institútum. It[...] relíctis mágicis ártibus [...] totum ad Christi Dómini [...] convértit.

Lectio iij.

QUAM ob causam una [...] vírgine Justína co[...] hénsus est, et ambo [...] phis flagellísque cæsi [...] mox in cárcerem conjéc[...] forte senténtiam commut[...] Verum inde póstea emissi [...] in christiána religióne co[...] tíssimi reperiréntur, in [...] ginem plenam fervéntis [...] ádipis, et ceræ, injécti [...] Demum Nicomediæ secú[...] riúntur. Quorum projéct[...] pora, cum sex dies inh[...] jacuíssent, noctu quidam [...] clam ea in navem impósi[...] mam portavérunt: ac pr[...] in prædio Ruffínæ nóbili[...] minæ sepúlta sunt: p[...] transláta in Urbem, in B[...] Constantiniána cóndita [...] prope Baptistérium.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXVII. SEPTEMB[...]

In Festo SS. Martyru[...] Cosmæ et Damiani.

Semiduplex.

Omnia de Communi [...] Martyrum, xxxij. præte[...] quentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cosmas et Damiánus fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, Imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, non magis medicinæ sciéntia, quam Christi virtúte, morbis étiam insanabílibus medebántur. Quorum religiónem cum Lysias Præféctus cognovísset, addúci eos ad se jubet: ac de vivéndi institúto, et de fídei professióne interrogátos, cum se et Christiános esse, et christiánam fidem esse ad salútem necessáriam, libere prædicárent, deos venerári ímperat; et si id recúsent, minátur cruciátus, et necem acerbíssimam.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Verum, ut se frustra hæc illis propónere intélligit: Colligáte, inquit, manus et pedes istórum, eósque exquisítis torquéte suppliciis. Quibus jussa exequéntibus, nihilóminus Cosmas et Damiánus in senténtia persistébant. Quare, ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur: unde cum salvi ac solúti essent egréssi, mágicis ártibus Præféctus factum assígnans, in cárcerem tradit, ac postrídie edúctos, in ardéntem rogum ínjici jubet: ubi cum ab ipsis flamma refúgeret, várie et crudéliter tortos secúri pércuti vóluit. Itaque in Jesu Christi confessióne martyrii palmam accepérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vj. Quotiescúmque, de Comm. xxxvij. cum ℟. vj. Tamquam aurum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Com. ij. loco. xliij. ℟. viij. Hæc est vera. xlj.

Vesperæ a Capit. de seq., com. præc.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS

In Festo S. Wenceslai, Ducis et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Mart. xviij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Wenceslaum per martyrii palmam a terréno principátu ad cœléstem glóriam transtulísti: ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dñum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Wenceslaus, Bohémiæ Dux, Wratisláo patre christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, impie cum junióre fílio Bolesláo vivens, concitávit in se Procerum indignatiónem : quare tyránnici et ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo jugo, Wenceslaum in urbe Pragénsi regem salutárunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descenditque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Ille regnum pietáte magis quam império regens, orphanis, víduis, egénis tanta charitáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis et consílio sæpíssime consolátus. Miti ánimo Princeps veheménter dolébat, quémpiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat, et vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrifício uteréntur. Nocte nudis pédibus super nivem et gláciem circuíbat Ecclésias, sanguínea et terram calefaciéntia post se relínquens vestígia.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Angelos hábuit sui córporis custódes : cum enim ad singuláre certámen advérsus Radisláum, ducem Curiménsem, eo fine accéderet, ut suórum salúti prospíceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, et dixísse adversário : Ne férias. Pertérritus hostis, venerabúndus prócidens, véniam exorávit. Cum in Germániam proféctus esset, Imperátor, conspéctis duóbus Angelis, áurea cruce ad se accedéntem ornántibus, e sólio prosíliens bráchiis excépit, régiis insígnibus decorávit, eique sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminus ímpius frater, matre hortánte, convívio excéptum, et póstea in Ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium, adhíbitis scéleris comítibus, interfécit. Sanguis, per paríetes aspérsus, adhuc conspícitur, et, Deo víndice, matrem inhumánam terra absorbuit : interfectóres váriis modis misere periérunt.

Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput

ibávit illum Dóminus
e et intelléctus : et
iéntiæ salutáris potá-
. Et. Glória Patri. Et.
Nocturno Homilia in
i quis vult, ij. loco.

e de S. Michaele, sine
Venceslai.
XIX. SEPTEMBRIS.
catione S. Michaelis
Archangeli.
plex ij. classis.
sp. Añæ de Laudibus.
Dñica. 108. et loco
Laudáte Dóminum,
ntes. 111.
tulum. *Apoc.* 1.
AVIT Deus quæ opórtet
ito, loquens per An-
um servo suo Joánni,
nónium perhíbuit ver-
et testimónium Jesu
quæcúmque vidit.
Hymnus.
ndor et virtus Patris,
ta, Jesu, córdium,
ui pendent tuo,
s inter Angelos.
e densa míllium
róna mílitat :
icat Victor Crucem
alútis signifer.
hic dirum caput
llit tártara,
e cum rebéllibus
b arce fúlminat.
ucem supérbiæ
r hunc nos Prínci-

ex Agni throno
óna glóriæ.
múlque Fílio,
sancte Spíritus,
, sit júgiter
er omne glória. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Aña.
Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit : Ignósce, Dómine Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúia.

Oratio.
DEUS, qui miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Te splendor, supra.
In primo Nocturno.
Aña. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo. Psalmi ut in Festo SS. Angelorum Cust. 332.
Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclámant.
Aña. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.
℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.
Lectio j. *Cap.* 7.
ASPICIEBAM donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit : vestiméntum ejus

cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et períisset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ij. *Cap.* 10.

Die autem vigésima et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri qui erant mecum, non vidérunt; sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio iij.

Et audívi vocem sermónum ejus: et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel, vir desideriórum, intéllige verba quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere, Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus, et ecce Michael unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo

ssimis diébus, quóniam
ísio in dies.
conspéctu Angelórum
tibi, et adorábo ad
m sanctum tuum, * Et
bor nómini tuo, Dómi-
uper misericórdia tua,
táte tua, quóniam ma-
sti super nos nomen san-
uum. Et. Glória Patri.

secundo Nocturno.
íchael Archángele, veni
tórium pópulo Dei.
íchael præpósitus para-
iem honoríficant Ange-
cives.
Gloriósus apparuísti in
ctu Dómini, proptérea
n índuit te Dóminus.
éndit fumus arómatum
spéctu Dómini. ℟. De
Angeli.
mo sancti Gregórii,
Papæ.
Lectio iv.
Hom. 34. in Evang.
m Angelórum órdines
icimus, quia vidélicet
testánte sacro elóquio,
Angelos, Archángelos,
s, Potestátes, Principá-
ominatiónes, Thronos,
bim, atque Séraphim.
mque Angelos, et Arch-
s pene omnes sacri eló-
ginæ testántur: Chéru-
ro atque Séraphim sæpe,
um est, libri Prophetá-
oquúntur. Quátuor quo-
dinum nómina Paulus
lus ad Ephésios enúme-
icens: Supra omnem
átum, et Potestátem,
útem, et Dominatiónem.
rsus ad Colossénses scri-
bens, ait: Sive Throni, sive
Potestátes, sive Principátus,
sive Dominatiónes. Dum ergo
illis quátuor, quæ ad Ephésios
dixit, conjungúntur Throni,
quinque sunt órdines: quibus
dum Angeli et Archángeli,
Chérubim atque Séraphim ad-
júncta sunt, procul dúbio no-
vem esse Angelórum órdines
inveniúntur.
℟. Hic est Míchael Archángelus,
princeps milítiæ Angelórum: *
Cujus honor præstat benefícia
populórum, et orátio perdúcit
ad regna cœlórum. ℣. Archán-
gelus Michael præpósitus pa-
radísi, quem honoríficant An-
gelórum cives. Cujus.

Lectio v.

Sciendum vero, quod Angeló-
rum vocábulum nomen est
offícii, non natúræ. Nam san-
cti illi cœléstis pátriæ spíritus,
semper quidem sunt spíritus,
sed semper vocári Angeli ne-
quáquam possunt: quia tunc
solum sunt Angeli, cum per
eos áliqua nuntiántur. Unde
et per Psalmístam dícitur: Qui
facit Angelos suos spíritus. Ac
si paténter dicat: Qui eos,
quos semper habet spíritus,
étiam, cum volúerit, Angelos
facit. Hi autem qui mínima
núntiant, Angeli: qui vero
summa annúntiant, Archángeli
vocántur. Hinc est enim quod
ad Maríam Vírginem non quí-
libet Angelus, sed Gábriel
Archángelus míttitur. Ad hoc
quippe ministérium summum
Angelum veníre dignum fúerat,
qui summum ómnium nuntiá-
bat. Qui idcírco étiam privátis
nomínibus censéntur, ut signé-

tur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei: Ráphael vero dícitur Medicína Dei.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis. ℣. Emítte, Dómine, Spíritum sanctum tuum de cœlis, Spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vj.

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur: ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo: dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dícitur: Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet dum Tobíæ óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

℟. In témpore illo consúrge Míchael, qui stat pro fíliis v stris: * Et véniet tempus qual non fuit, ex quo gentes ess cœpérunt, usque ad illud. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntu fúerit scriptus in libro vitæ. Et Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúia, allelúia.

Aña. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Aña. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 3. Com. in c. 18. Matth.

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína intterrogátio, Quis, putas, major est in regno cœlórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat compa-

rátus, ídeo intérrogant quis major sit in regno cœlórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et causas erroris intélligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentióne sanáre.
℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum, et prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala : væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, oculus, et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam : mélius est, ut et propinquitáte ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas : ne, dum vis lucrifácere cognátos et necessários, causam hábeas ruinárum.
℟. Michael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei. * Stetit in auxílium pro animábus justis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

Dico vobis, quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum et pedem et óculum omnes propinquitátes, et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas; austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens : Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcipio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam : quia Angeli eórum in cœlis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypsi Joánnis : Angelo Ephesi et reliquárum Ecclesiárum scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita in Ecclésiis feminárum propter Angelos.
Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps. Dóminus regnávit, cum rel. 15.
2. Dum præliarétur * Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.
3. Archángele Míchael, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.
4. Angeli Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum.
5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominatiónes, Princi-

pátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. *Apoc.* 1.

SIGNIFICAVIT Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cœlitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella relégat.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dirigat actus.

Virgo, Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Benedictus, Aña.

Factum est siléntium in cœlo, dum draco commítteret bellum: et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Dum præliarétur.

Capit. Significávit. supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña.

Archángele Michael.

Capitulum. *Apoc.* 5. c

AUDIVI vocem Angelórum multórum in circúitu throni. et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli In. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorabo

lum sanctum tuum, et
or nómini tuo.
d Nonam, Aña.
Archángeli.
tulum. *Apoc.* 12. *b*
r est prælium magnum
cœlo. Michael, et An-
præliabántur cum dra-
t draco pugnábat, et
jus: et non prævalué-
que locus invéntus est
ámplius in cœlo.
In conspéctu Angeló-
sallam tibi, Deus meus.
Adorábo ad templum
tuum, et confitébor
tuo. Psallam. Glória
n. ℣. Adoráte Deum.
es Angeli ejus.
Vesp. Añæ et Capit. de
Psalmi de Dñica. 108.
ult. Ps. Confitébor...
n. 121.
n Te splendor 321.
nspéctu Angelórum psal-
i, Deus meus. ℟. Ado-
d templum sanctum
et confitébor nómini

d Magnificat, Aña.
s gloriosíssime, Míchael
gele, esto memor nostri:
ubíque semper precáre
bis Fílium Dei, allelúia,
.
de fit comm. seq.

XXX. SEPTEMBRIS.

o S. Hieronymi, Presb.
nf., et Eccl. Doct.
Duplex.
ia de Com. Conf. non
xij. præter seq.
Magnificat in utrisque
is, Aña. O Doctor ópti-
cclésiæ sanctæ lumen,
lierónyme, divínæ legis
amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

In j. Noct. Lect., Sapiéntiam, de Com. Doct. lvij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hieronymus, Eusébii fílius, Stridóne in Dalmátia, Constántio Imperatóre, natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et in liberálibus disciplínis a Donáto, et áliis viris doctíssimis erudítus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit: ubi pios áliquot et in divínis lítteris erudítos viros cóluit, multósque sacros libros sua manu descrípsit. Mox se in Græciam cónferens, philosophía et eloquéntia instrúctus, summórum Theologórum consuetúdine flóruit: in primis vero Gregório Nazianzéno Constantinópoli óperam dedit: quo doctóre se sacras lítteras didicísse profitétur. Tum religiónis causa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam: quam peregrinatiónem, adhibitis Hebræórum eruditíssimis, ad sacræ Scriptúræ intelligéntiam sibi multum profuísse testátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab

inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

DEINDE secéssit in vastam Syriæ solitúdinem : ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum cœlestísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit, assídua se abstinéntia, vi lacrymárum, et córporis afflictatióne discrúcians. Présbyter a Paulíno Epíscopo Antiochíæ factus, Romam de controvérsiis quorúmdam Episcopórum cum Paulíno et Epiphánio ad Dámasum Pontíficem proféctus, ejus ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verum cum prístinæ solitúdinis desidério tenerétur, in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini Præsépe, in monastério, quod a Paula Romána extrúctum erat, cœléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit : et quamquam várie morbis doloribúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus, et perpétua lectióne ac scriptióne superábat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

TAMQUAM ad oráculum ex ómnibus orbis terræ pártibus ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Pónti fex, illum sanctus Augustínu de locis Scriptúræ difficíllimi sæpe consúluit, propter eju singulárem doctrínam, et lin guæ non solum Latínæ et Græ cæ, sed Hebráicæ étiam et Chal dáicæ intelligéntiam : et quo omnes pene scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio, légerat Hæréticos acérrimis scripti exagitávit : piórum et Catho licórum patrocínium semper suscépit. Vetus testaméntum é Hebræo convértit : novum jussu Dámasi Græcæ fídei réddidit magna étiam ex parte explicávit. Multa prætérea Latíne réddidit scripta doctórum virórum, et ipse áliis próprii ingénii monuméntis christiánam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte et doctrína illústris, Honório Imperatóre, migrávit in cœlum. Cujus corpus ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam in Basílicam sanctæ Maríæ ad Præsépe translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap 5. b*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. Com. in c. 5. Matth.

SAL appellántur Apóstoli et Doctóres: quia per illos univérsum hóminum condítur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctor erráverit, a quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim sicut in cibórum condiméntum, et ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet. Certe légimus in Scriptúris, urbes quasdam ira victórum sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

CAVEANT ergo doctóres et Epíscopi, et vídeant poténtes poténter torménta sustinére, nihilque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum: ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio, sed tota libertáte se prodant: ut quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

NOLITE putáre quóniam veni sólvere legem, aut Prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécta fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens, et vicem taliónis exclúdens, et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cœlum et terra. Promittúntur nobis cœli novi, et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra.

Te Deum laudámus. 14.

In ij. Vesperis fit comm. S. Remigii.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

In Solemnitate SS. Rosarii B. V. Mariæ.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. præter sequentia.

In fine Añæ ad Magnificat et ℟. vij. ad Matutinum loco Festivitátem, dicitur Solemnitátem.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus, per vitam, mortem, et resurrectiónem suam, nobis salútis ætérnæ præmia comparávit: concéde quæsumus; ut hæc mystéria sanctíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit comm. Dominicæ.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Cum Albigénsium hæresis per Tolosátium regiónem ímpie grassarétur, atque áltius in dies radíces ágeret, sanctus Domínicus, qui nuper Prædicatórum Ordinis fundaménta jécerat, ad eam convellendam totus incúbuit. Id ut præstáret valídius, auxílium beátæ Vírginis, cujus dígnitas illis erróribus impudentíssime impetebátur, cuíque datum est cunctas hæreses interímere in univérso mundo, eníxis précibus implorávit: a qua (ut memóriæ próditum est) cum mónitus esset, ut Rosárium pópulis prædicáret, velut singuláre advérsus hæreses ac vítia præsídium, mirum est, quanto mentis fervóre, et quam felíci succéssu injúnctum sibi munus sit execútus. Est autem Rosárium certa precándi fórmula, qua quíndecim Angelicárum salutatiónum decádes, oratióne Domínica interjécta, distínguimus, et ad eárum síngulas tótidem nostræ reparatiónis mystéria pia meditatióne recólimus. Ex eo ergo témpore pius hic orándi modus mirabíliter per sanctum Domínicum promulgári, augeríque cœpit: quem ejúsdem institutórem auctorémque fuísse, summi Pontífices apostólicis lítteris passim affirmárunt.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Innumerabiles porro fructus ex hac tam salutári institutióne in christiánam rempúblicam dimanárunt: inter quos victória illa mérito numerátur, quam sanctíssimus Póntifex Pius Quintus, et ab eo inflammáti christiáni príncipes apud Echínadas ínsulas de Turcárum tyránno potentíssimo reportárunt. Nam, cum illa ipsa die ea victória reláta sit, qua die sanctíssimi Rosárii sodalítátes per univérsum orbem consuétas supplicatiónes perágerent, statutásque preces de more fúnderent, iis précibus haud immérito refértur accépta. Quod quidem cum étiam Gregórius Tertiusdécimus testátus esset, ut pro tam singulári benefício beátæ Vírgini sub appellatióne Rosárii perénnes grátiæ ubíque terrárum haberéntur, in Ecclésiis ómnibus, in quibus altáre Rosárii foret, prima quaque Octóbris Domínica Offícium ritu dúplici ma-

óri perpétuo celebrándum in- ſixit : aliíque Pontífices Rosá- ium recitántibus, ejusdémque tosárii sodalitátibus indulgén- ias pene innúmeras concessére. ℟. Quæ est ista, quæ procéssit icut sol, et formósa tamquam erúsalem? * Vidérunt eam iliæ Sion, et beátam dixérunt, t Regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmda- ant eam flores rosárum, et lia convállium. Vidérunt.

Lectio vj

NUPER vero Clemens Undé- cimus ánimo réputans in- gnem páriter victóriam anno illésimo septingentésimo dé- imo sexto in Hungáriæ regno Cárolo Sexto, in Imperató- em Romanórum elécto, de innúmeris Turcárum cópiis re- tam, eo die contigísse, quo estum Dedicatiónis sanctæ Ma- æ ad Nives celebrarétur, at- ue eódem ferme témpore, uo sanctíssimi Rosárii confrá- res públicam solemnémque applicatiónem in Alma Urbe, ngénti pópuli concúrsu, ma- náque religióne peragéntes, érvidas ad Deum preces pro urcárum depressióne fúnde- ent, ac poténtem opem Dei- aræ Vírginis in auxílium Chri- tianórum humíliter implorá- ent: eam ob rem, victóriam llam, necnon liberátam paulo ost eorúmdem Turcárum ob- idióne Corcyrénsem ínsulam, jusdem beátæ Vírginis patro- inio pie cénsuit adscribéndam. Quam ob rem, ut hujus quo- ue tam insígnis benefícii per- nnis semper et memória xstáret et grátia, sanctíssimi Rosárii festum eádem die, eodémque ritu celebrándum, ad Ecclésiam univérsam extén- dit. Hæc autem ómnia Bene- díctus Décimus tértius in Bre- viário Románo novíssime ap- póni jussit. Sanctíssimam ergo Dei Genitrícem cultu hoc eídem gratíssimo júgiter venerémur, ut quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, ter- rénos hostes profligáre dedit, ac pérdere, inférnos páriter superáre concédat.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupí- vit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavé- runt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varie- táte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquénte Jesu. cxxx.

Lectio ix. de Hom. Dñicæ, et de ea fit comm. in Laud. et in ij. Vesp.

DIE I. OCTOBRIS.

In Festo S. Remigii, Episcopi et Confessoris.

Semiduplex ad libitum, vel simplex de præcepto.

Si occurrat in Dñica, vel in die infra Oct., pro ix. Lect. dicatur Remígius, ut infra, cum comm. ejusdem in Laud. Aña. Sacérdos. ℣. Amávit eum.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Remígii, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devo- tiónem nobis áugeat, et salú- tem. Per Dóminum.

ram custódiam míttere di-
ris : largíre supplícibus tuis;
órum semper protectióne
ndi, et ætérna societáte
lére. Per Dóminum.
o commem. S. Remigii,
Amávit. ℣. Justum. Orat.
quæsumus. 331.
l Matutinum, Invitatorium.
em Angelórum Dóminum,
eníte, adorémus. Ps Ve-
2.
ymnus. Custódes. 332.
In primo Nocturno.
Dóminus * Deus cœli et
e ipse mittet Angelum
n coram te.

Psalmus 8.

OMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
tuum in univérsa terra!
niam eleváta est magnifi-
ia tua * super cœlos.
ore infántium et lactén-
perfecísti laudem propter
icos tuos, * ut déstruas
ícum et ultórem.
niam vidébo cœlos tuos,
a digitórum tuórum : *
m et stellas, quæ tu fun-
i.
d est homo, quod memor
ejus, * aut fílius hóminis,
niam vísitas eum?
uísti eum paulo minus ab
elis, glória et honóre co-
ásti eum : * et constituísti
super ópera mánuum tuá-
.
nia subjecísti sub pédibus
, * oves et boves univérsas,
per et pécora campi.
ucres cœli, et pisces ma-
* qui perámbulant sémitas
is.
ine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Dóminus Deus cœli et terræ ipse mittet Angelum suum coram te.

Aña. Deus meus * misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum : paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Aña. Bene ambulétis, * et Dóminus sit in itínere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis

requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo su o, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Bene ambulétis, et Dóminus sit in itínere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.
℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De libro Exodi.

Lectio j. *Cap.* 23. *d*

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.
℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. In.

Ex Zacharía, Prophéta.

Lectio ij. *Cap.* 1. *b*

Factum est verbum Dómini ad Zacharíam fílium Barachíæ, fílii Addo, Prophétam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profúndo: et post eum equi rufi, várii, et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus qui loquebátur in me: Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respóndit vir qui stabat inter myrtéta, et dixit: Isti sunt, quos misit Dóminus, ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta, et dixérunt: Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur, et quiéscit.
℟. Respóndit Angelus Dómini, et dixit: Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem, et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. Usquequo.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum. Et dixi: Quo tu vadis? Et dixit ad me: Ut métiar Jerúsalem, et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus qui loquebátur in me, egredie-

bátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum : Curre, lóquere ad púerum istum, dicens : Absque muro habitábitur Jerúsalem præ multitúdine hóminum et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu : et in glória ero in médio ejus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte, et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In secundo Nocturno.

Aña. Cum essem vobíscum, * per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite, et cantáte ei.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta convértens ánimas, * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite, et cantáte ei.

Aña. Tollens se Angelus Dómini, * qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos.

Psalmus 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde,* qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos.
Aña. Immíttet Angelus Dómini * in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.
Psalmus 33.
BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima, * et qui odérunt justum, delinquent.

édimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos. ℣. Ascéndit fumus aromatum in conspéctu Dómini. ℣. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv. *In Ps.* 90.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio charitátis! Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? Studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis, quam próximis sibi cohæréntibus, et vere domésticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo et fílius hóminis vermis. Sed quid, putas, mandávit de te? ut custódiant te.

℟. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem. ℣. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Caute ámbula, ut vidélicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsénte, quod vidénte me non audéres. An præséntem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? quid si tángeres? quid si olfáceres? Vide, quia non solo visu rerum præséntia comprobétur.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce : * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et.

Lectio vj.

In ipso ítaque, fratres, affectuóse diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándo cohærédes nostros, ínterim vero actóres et tutóres a Patre pósitos, et præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus timeámus? nec superári, nec sedúci, minus autem sedúcere possunt qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt; quid trepidámus? Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in prote-

ctióne Dei cœli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, et tribulátio vehemens imminére, ínvoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne : incláma eum, et dic : Dómine, salva nos, perímus.

℟. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos. ℣. In dilectióne sua, et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos. et elevávit eos cunctis diébus sæculi. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus :* gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit :* quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Aña. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Aña. Adoráte * Dóminum, omnes Angeli ejus : audívit, et lætáta est Sion.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam

* et vidérunt omnes pó-
óriam ejus.
ıdántur omnes qui ad-
sculptília : * et qui glo-
· in simulácris suis.
e eum, omnes Angeli
* audívit, et lætáta est

ıltavérunt fíliæ Judæ, *
r judícia tua, Dómine :
ım tu Dóminus altíssimus
omnem terram : * nimis
us es super omnes deos.
ilígitis Dóminum, odíte
ı : * custódit Dóminus
s sanctórum suórum, de
peccatóris liberábit eos.
·ta est justo, * et rectis
lætítia.
ini justi in Dómino : *
fitémini memóriæ sancti-
nis ejus.
Adoráte Dóminum, om-
ngeli ejus : audívit, et
est Sion.
Benedícite Dómino, * om-
ngeli ejus, poténtes vir-
faciéntes verbum illíus,
liéndam vocem sermó-
ejus.

Psalmus 102.

ᴅɪᴄ, ánima mea, Dómi-
ɔ : * et ómnia quæ intra
nt, nómini sancto ejus.
ic, ánima mea, Dómi-
et noli oblivísci omnes
ıtiónes ejus.
opitiátur ómnibus iniqui-
s tuis : * qui sanat omnes
itátes tuas.
dimit de intéritu vitam
: * qui corónat te in mi-
·dia et miseratiónibus.
plet in bonis desidérium
: * renovábitur ut áquilæ
ns tua.

Fáciens misericórdias Dómi-
nus, * et judícium ómnibus
injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi, *
fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dómi-
nus : * longánimis, et multum
miséricors.

Non in perpétuum irascétur : *
neque in ætérnum comminá-
bitur.

Non secúndum peccáta nostra
fecit nobis : * neque secúndum
iniquitátes nostras retríbuit
nobis.

Quóniam secúndum altitúdi-
nem cœli a terra : * corroborá-
vit misericórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat ortus ab occi-
dénte : * longe fecit a nobis
iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater fílió-
rum, misértus est Dóminus ti-
méntibus se : * quóniam ipse
cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis
sumus : * homo sicut fœnum
dies ejus, tamquam flos agri
sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit
in illo, et non subsístet : * et
non cognóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem Dómini ab
ætérno, * et usque in ætérnum
super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filió-
rum, * his qui servant testa-
méntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum
ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem
suam : * et regnum ipsíus óm-
nibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes An-

geli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Añ. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cœlórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Episcopi.

Com. in Mat. can. 18.

Nonnisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt ; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium : quia in ea collocáti, spéciem humilitátis domínicæ circumferémus.

℟. Machabæus, et qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia : * Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israel. ℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent Jerosólymis, appáruit præcédens eos eques in veste cándida. Cum. Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum ? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala : quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Tu, Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia : * Et nunc, Dominátor cœlórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt

in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Filius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Filius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, sanctus, sanctus, proclámant.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Benedíctus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum.

5. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Capitulum. *Exodi* 23. *d*

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et intródúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Æterne Rector síderum,
Qui quidquid est poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia.
Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui;
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus:
Tuúsque nobis Angelus
Eléctus ad custódiam,
Hic adsit, a contágio
Ut críminum nos prótegat.
Nobis dracónis æmuli
Versútias extérminet:
Ne rete fraudeléntiæ
Incáuta nectat péctora.
Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus:
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.
Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Aña.

Revérsus est * Angelus, qui loquebátur in me, et suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper pro-

tectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Laudémus Dóminum.

Capit. Ecce ego. supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. ℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña.

Angeli eórum.

Capitulum. *Exodi* 23. *d*

Nec contemnéndum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Aña.

Laudáte Deum.

Capitulum. *Exodi* 23. *e*

Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

In ij. Vesp., Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Con[f]
tibi... quóniam. 121.

Hymnus. Custódes. 33[…]

℣. In conspéctu Ang[e…]
psallam tibi, Deus me[…]
Adorábo ad templum sa[…]
tuum, et confitébor […]
tuo.

Ad Magnificat, Añ[…]
Sancti Angeli * Custód[…]
stri, defendite nos in p[…]
ut non pereámus in tre[…]
judício.

DIE IV. OCTOBRI[…]

In Festo S. Francisci, […]

Duplex.

Omnia de Comm. Con[…]
Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam
beáti Francísci […]
fœtu novæ prolis ampl[…]
tríbue nobis, ex ejus […]
tióne, terréna despíce[…]
cœléstium donórum […]
participatióne gaudére. […]
minum.

Lectiones j. Noct. Ju[…]
morte, de Comm. lxiv.

In secundo Noctur[n…]

Lectio iv.

Franciscus, Assísii in […]
natus, patris exé[…]
secútus, a prima ætáte […]
túram fecit. Qui quod[…]
páuperem, pro Christi […]
flagitántem pecúniam, […]
præter consuetúdinem […]
lísset, repénte eo fact[…]
mótus, large ei miseric[…]
impertívit: et ex eo d[…]
promísit, se némini un[…]
poscénti eleemósynam […]
rum. Cum vero post i[…]
vem morbum incidíss[…]
eo aliquándo confirmátu[…]

bit ardéntius cólere officia charitátis. Qua in exercitatióne tantum profécit, ut evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Quod ferens iníquius pater, eum ad Assisinátem Epíscopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis: qui, rejéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi: Pater noster, qui es in cœlis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Cum autem illud ex Evangélio audísset: Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta; sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque, detráctis cálceis, et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, Ordinem Minórum instítuit. Quare Romam venit anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui Ordinis régula ab Apostólica Sede confirmarétur. Quem cum accedéntem ad se Summus Póntifex Innocéntius Tértius rejecísset, quod in somnis póstea sibi ille, quem repúlerat, collabéntem Lateranénsem Basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisítum accersíri jussit, benignéque accípiens, omnem ejus institutórum ratiónem confirmávit. Francíscus ígitur, dimíssis in omnes orbis terræ partes frátribus ad prædicándum Christi Evangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari martyrii occasiónem, navigávit in Syriam: ubi a rege Soldáno liberalíssime tractátus, cum nihil proficeret, rédiit in Itáliam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Multis ígitur exstrúctis suæ famíliæ domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit; ubi quadragínta diérum propter honórem sancti Michaélis Archángeli jejúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ei Séraphim, Crucifíxi effígiem inter alas cóntinens, appáruit: qui ejus et mánibus et pédibus et láteri vestígia clavórum impréssit: quæ sanctus Bonaventúra, cum Alexándri Quarti Summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásse Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit. His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio post gráviter ægrótans, deférri vóluit in Ecclésiam sanctæ Maríæ Angelórum: ut, ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco fratres ad

paupertátem, ac patiéntiam, et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians: Voce mea ad Dóminum clamávi, in eo versículo, Me expéctant justi, donec retribuas mihi, efflávit ánimam, quarto Nonas Octóbris. Quem miráculis clarum Gregórius Nonus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Confíteor tibi, de Communi Abbat. ij. loco. lxxv.

In ij. Vesperis fit commem. SS. Placidi et Soc. Mart.

DIE V. OCTOBRIS.

SS. Placidi, et Soc. Mart.

Aña Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Plácidi, et Sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio iij.

Placidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, et sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína et monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerétur. Ab eo in Silíciam missus, monastérium et ecclésiam in honórem sancti Joánnis Baptístæ prope Messánæ portum constrúxit, ubi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi causa cum eo venissent Eutychius, et Victorínus, illíus fratres, et Flávia Virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine, qui, capto monastério, cum Plácidum et céteros nullo modo addúcere potuísset ut Christum negárent, ipsum fratrésque illíus ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus Diáconus, Faustus, aliíque trigínta mónachi, martyrii agónem felíciter consummárunt tértio Nonas Octóbris, anno salútis quingentésimo trigésimo nono.

Te Deum laudámus. 14

DIE VI. OCTOBRIS.

In Festo S. Brunonis, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Sancti Brunónis, Confessóris tui, quæsumus Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bruno, Carthusiánæ Religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúræ sanctitátis præferens morum

gravitáte, puerília illíus ætátis, divína favénte grátia, declínans, ádeo excélluit, ut jam inde monachórum pater, vitæque anachoréticæ futúrus instaurátor agnosceretúr. A paréntibus, génere ac virtúte claris, Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophíæ ac theologíæ stúdiis profécit, ut doctóris ac magístri munus in utráque facultáte sit adéptus: nec multo post, ob egrégias ipsíus virtútes, Ecclésiæ Rheménsis Canonicátu potítus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Elapsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónem Epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui, causa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse, quos eádem nocte, véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes, in somnis víderat, montes suæ diœcésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno Secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consíliis ac doctrína Pontífex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus, per áliquot annos usus est, donec Bruno, recusáto Rhegiénsi Archiepiscopátu, discedéndi facultátem obtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Igitur solitúdinis amóre erémum quamdam apud Squillácum in Calábriæ fínibus pétiit. Quo in loco cum ipsum orántem Rogérius, comes Calábriæ, inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam cánibus, reperísset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére, et cólere impénse cœpit. Nec liberálitas sine præmio fuit. Cum enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sérgius, quidam excubiárum magíster, pródere statuísset, Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo Cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minus quam doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est in monastério sancti Stéphani, ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et per-

vénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

In ij. Vesp. fit comm. seq. et SS. Sergii, Bacchi, etc. Martyrum.

DIE VII. OCTOBRIS.

S. Marci, Papæ et Conf.

Aña. Sacérdos. ℣. Amávit.

Oratio.

Exaudi, Dómine, preces nostras: et interveniénte beáto Marco, Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum.

Et fit com. SS. MM. Sergii, Bacchi, Marcelli, et Apuleii. Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Sanctorum Mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli, et Apuléii, beáta mérita prosequántur, et tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

Lectio iij.

Marcus Románus, Constantíno Magno Imperatóre Póntifex, instítuit, ut Epíscopus Ostiénsis, a quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ Basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína, quas Constantínus auctas magnis munéribus exornávit. Vixit in Pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmetério Balbínæ.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit comm. SS. MM. Sergii, etc. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. Oratio. Sanctórum, supra.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In Festo S. Birgittæ, Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi Sanctarum nec Virg. nec Mart. xcij. præter sequentia.

Oratio.

Domine Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum secréta cœléstia revelásti: ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Birgitta in Suécia illústribus et piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio propter eam mater erépta est. Decénnis post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce recénti sánguine perfúsum vidit, et de eádem passióne secum loquéntem. Quo ex témpore in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur, ut de ea sine lácrymis cogitáre deínceps numquam posset.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Ulfoni Neríciæ Príncipi in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis offícia, tum óptimis exémplis, tum

ficácibus verbis adhortáta est. filiórum educatióne piíssima, upéribus, et máxime infír-is, domo ad id múneris di-íta, inserviébat quam diligen-ssime, illórum pedes sólita váre, et osculári. Cum au-em una cum viro suo redíret ompostélla, ubi sancti Ja-óbi Apóstoli sepúlchrum visi-íverant, et Atrébati Ulfo grá-iter ægrotáret, sanctus Dio-ysius Birgíttæ noctu appáruit, de maríti salúte, alíisque de ebus quæ futúræ erant, præ-ónuit.

Dilexísti justítiam, et odísti iquitátem : * Proptérea unxit Deus, Deus tuus óleo læti-æ. ℣. Propter veritátem, et ansuetúdinem, et justítiam. roptérea.

Lectio vj.

Viro Cisterciénsi mónacho facto, et paulo post de-ncto, Birgítta, audíta Christi oce in somnis, arctiórem vitæ rmam est aggréssa. Cui deín-e arcána multa fuérunt diví-itus reveláta. Monastérium astanénse sub régula sancti alvatóris, ab ipso Dómino ccépta, instítuit. Romam Dei ssu venit, ubi plúrimos ad mórem divínum veheménter ccéndit. Inde Jerosólymam étiit, et íterum Romam. ua ex peregrinatióne cum in brim incidísset, grávibus per num íntegrum afflictáta mor-s, cumuláta méritis, præ-ntiáto mortis die, migrávit cœlum. Corpus ejus ad Va-nénse monastérium trans-um est : et miráculis istrem Bonifácius Nonus in Sanctórum númerum ré-tulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens. Glória Pa-tri. Múlier timens.

In iij. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum cœlórum thesáuro. xcvj.

In ij. Vesp. fit comm. seq.

DIE IX. OCTOBRIS.

In Festo SS. MM. Dionysii, Rustici, et Eleutherii.

Semiduplex.

Aña. Istórum. ℣. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beá-tum Dionysium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, vir-túte constántiæ in passióne ro-borásti, quique illi, ad præ-dicándum géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue no-bis, quæsumus, eórum imita-tióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dómi-num.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Dionysius Atheniénsis, unus ex Areopagítis judícibus, vir fuit omni doctrínæ génere instrúctus. Qui cum adhuc in gentilitátis erróre versarétur, eo die quo Christus Dóminus cruci affíxus est, solem præter natúram defecísse animadvér-tens, exclamásse tráditur : Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi

máchina dissólvitur. Sed cum Paulus Apóstolus véniens Athénas, et in Areopágum ductus, ratiónem reddidísset ejus doctrínæ quam prædicábat, affírmans Christum Dóminum resurrexísse; et mórtuos omnes in vitam reditúros esse: cum álii multi, tum ipse Dionysius in Christum crédidit.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Itaque et baptizátus est ab Apóstolo, et Atheniénsium Ecclésiæ præféctus. Qui cum póstea Romam venísset, a Clemente Pontífice missus est in Gálliam prædicándi Evangélii causa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus Présbyter, et Eleuthérius Diáconus proseçúti sunt: ubi a Fescénnio Præfécto, quod multos ad christiánam religiónem convertísset, ipse cum sóciis virgis cæsus est: cumque in prædicatióne christiánæ fídei constantíssime perseveráret, in cratículam subjécto igne injícitur, multísque prætérea supplíciis una cum sóciis cruciátur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vj.

Sed ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus, Dionysius annum agens supra centésimum, cum réliquis secúri percútitur séptimo Idus Octóbris. De quo illud memóriæ próditum est, abscíssum suum caput sustulísse, et progréssum ad duo míllia pássuum in mánibus gestásse. Libros scripsit admirábiles, ac plane cœléstes, de divínis nomínibus, de cœlésti et ecclesiástica hierarchía, de mystica theología, et álios quosdam.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Atténdite a ferménto, de Communi plur. Mart. iij. loco. xliv.

In ij. Vesperis a Capit. de seq., com. præced.

DIE X. OCTOBRIS.

In Festo S. Francisci Borgiæ, Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Domine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémplar, et præmium: quæsumus; ut, sicut beátum Franciscum in

terréni honóris contémptu imitatórem tui gloriósum effecisti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tribuas esse consórtes. Qui vivis.

Pro commem. SS. Dionysii, etc. Martyr. Aña. Gaudent in cœlis. ℣. Exultábunt. Oratio. Deus, qui hodiérna. 347.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus, Gándiæ dux quartus, Joánne Bórgia, et Joánna Arragónia, Ferdinándi Cathólici nepte, génitus, post puerilem ætátem inter domésticos mira innocéntia et pietáte transáctam, in aula primum Cároli Quinti Cæsaris, mox in Cataláuniæ administratióne admirabílior fuit christiánæ virtútis, et vitæ austerióris exémplis. Ad Granaténse sepúlchrum Isabéllam Imperatrícem cum detulisset, in ejus vultu fœde commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus, cum primum licéret, abjéctis, regum Regi únice inserviéndi. Inde tantum virtútis increméntum fecit, ut inter negotiórum turbas religiósæ perfectiónis simíllimam imáginem réferens, miráculum príncipum appellarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Mortua Eleonóra de Castro cónjuge, ingréssus est Societátem Jesu, ut in ea latéret secúrius, et præclúderet dignitátibus áditum, interpósita voti religióne: dignus, quem et viri príncipes complúres in amplecténdo severióri institúto fúerint secúti: et Cárolus Quintus ipse in abdicándo império hortatórem sibi aut ducem exstitisse non diffiterétur. In eo arctióris vitæ stúdio Franciscus jejúniis, caténis férreis, aspérrimo cilício, cruéntis longísque verberatiónibus, somno brevíssimo corpus ad extrémam usque máciem redégit, nullis prætérea parcens labóribus ad sui victóriam, et ad salútem animárum. Tot ítaque instrúctus virtútibus, a sancto Ignátio primum Generális commissárius in Hispániis, nec multo post Præpósitus Generális tértius a Societáte universa, licet invítus, elígitur. Quo in múnere princípibus, ac Summis Pontifícibus prudéntia, ac morum sanctitáte apprime charus, præter complúra vel cóndita, vel aucta ubíque domicília, sócios in regnum Polóniæ, in ínsulas Océani, in Mexicánam, et Peruánam províncias invéxit: missis quoque in álias regiónes apostólicis viris, qui prædicatióne, sudóribus, sánguine, fidem Cathólicam Románam propagárunt.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. In-

duit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

De se ita demísse sentiébat, ut peccatóris nomen sibi próprium fáceret: Románam púrpuram a summis Pontifícibus sæpius oblátam, invícta humilitátis constántia recusávit. Vérrere sordes, emendicáre victum ostiátim, ægris ministráre in nosocómiis, mundi ac sui contémptor, in delíciis hábuit. Síngulis diébus multas continénter horas, frequénter octo, quandóque decem dabat cœléstium contemplatióni. Céntics quotídie de genu Deum adorábat. Numquam a sacrificándo abstínuit: prodebátque sese divínus, quo æstuábat, ardor, ejus vultu sacram Hóstiam offeréntis, aut concionántis intérdum radiánte. Sanctíssimum Christi Corpus in Eucharistía latens, ubi asservarétur, instínctu cœlésti sentiébat. Cardináli Alexandríno ad conjungéndos contra Turcam christiános príncipes, legáto comes ádditus a beáto Pio Quinto, árduum iter, fractis jam pene víribus, suscépit ex obediéntia; in qua et vitæ cursum Romæ, ut optárat, felíciter consummávit, anno ætátis suæ sexagésimo secúndo, salútis vero millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A sancta Terésia, quæ ejus utebátur consíliis, vir sanctus, a Gregório Décimo tértio fidélis adminíster appellátus; demum a Cleménte Décimo, plúribus magnísque clarus miráculis, in Sanctórum númerum est adscríptus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus, de Comm. Abbatum, j. loco, lxxiv.

DIE XIII. OCTOBRIS.

In Festo S. Eduardi Regis, Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui beátum regem Eduárdum, Confessórem tuum, æternitátis glória coronásti: fac nos, quæsumus, ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in cœlis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Eduardus, cognoménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi Regis et Mártyris, Anglo-Sáxonum regum últimus (quem futúrum regem Brithuáldo viro sanctíssimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit) decénnis a Danis Angliam vastántibus quæsitus ad necem, exuláre cógitur apud avúnculum Normánniæ ducem: ubi in médiis

vitiórum illécebris talem se exhíbuit integritáte vitæ morúmque innocéntia, ut ómnibus admiratióni esset. Elúxit in eo vel tum mira píetas in Deum, ac res divínas, fuítque ingénio mitíssimo, atque ab omni dominándi cupiditáte aliéno. Cujus ea vox fertur, Malle se regno carére, quod sine cæde, et sánguine obtinéri non possit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Extinctis mox tyránnis, qui frátribus suis vitam et regnum eripúerant, revocátur in pátriam: ubi summis ómnium votis et gratulatióne regno potítus, ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit, a sacris exórsus ac Divórum templis: quorum ália a fundaméntis eréxit, ália refécit, auxítque reddítibus ac privilégiis; in eam curam potíssimum inténtus, ut refloresceret collápsa relígio. Ab aulæ procéribus compúlsum ad núptias, constans est assértio scriptórum, cum vírgine sponsa virginitátem in matrimónio servásse. Tantus in eo fuit in Christum amor et fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére merúerit blando vultu, et divína luce fulgéntem. Ob profúsam charitátem, orphanórum et egenórum pater passim dicebátur: numquam lætior, quam cum régios thesáuros exhausísset in páuperes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Prophetiæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cœlitus prævídit: et illud in primis memorábile, quod Sweyni Danórum regis in mare demérsi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo classem conscénderet, eódem quo áccidit moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Evangelístam miríſice cóluit, nihil cuíquam, quod ejus nómine peterétur, negáre sólitus. Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cum nummi deéssent, detráctum ex dígito ánnulum porréxit, quem Divus non ita multo post Eduárdo remísit, una cum núntio secutúræ mortis. Quare Rex, indíctis pro se précibus, ipso ab Evangelísta prædícto die piíssime óbiit, Nonis vidélicet Januárii, anno salútis millésimo sexagésimo sexto. Quem sequénti sæculo Alexánder Papa Tértius miráculis clarum Sanctórum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius Undécimus Offício público per univérsam Ecclésiam eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu sex et trigínta translátum ejus corpus incorrúptum, et suávem spirans odórem, repértum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia

quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam :* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang., Sint lumbi. lxix.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XIV. OCTOBRIS.

In Festo S. Callisti I., Papæ et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. xviij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere : ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Eduardi, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui. 350.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Callistus Románus præfuit Ecclésiæ, Antoníno Heliogábalo Imperatóre. Constítuit quátuor anni témpora, quibus jejúnium, ex apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit Basílicam sanctæ Maríæ trans Tiberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt : unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Ejusdem pietátis fuit, quod beáti Calepódii, presbyteri et mártyris, corpus jactátum in Tiberim conquiri diligénter curávit, et invéntum honorífice sepelivit. Palmátium consulári, Simplícium senatória dignitáte illústres, Felícem, ac Blandam, qui deinde omnes martyrium subiére, cum baptísmo lustrásset, missus est in cárcerem, ubi Privátum mílitem ulcéribus plenum admirabíliter sanitáti restitútum Christo adjúnxit : pro quo idem, recens adhuc a fide suscépta, plumbátis usque ad mortem cæsus occúbuit. ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine :* Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vj.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque, mense Decémbri, creávit presbyteros séxdecim, Diáconos quátuor, Epíscopos octo. Post longam famem crebrásque verberatiónes præceps jactus in púteum, atque ita martyrio coronátus sub Alexándro Imperatóre, illátus est in cœmetérium Calepódii via Aurélia,

tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in Basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim, ab ipso ædificátam, delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opértum, de Comm. unius Mart. iij. loco. xxx.

Vesp. a Cap. de seq., com. præc.

DIE XV. OCTOBRIS.

In Festo S. Teresiæ, Virg. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. lxxvij. præter sequentia.

In utrisque Vesp., et Laud. Hymnus.

Regis supérni núntia,
Domum patérnam déseris,
Terris, Terésa, bárbaris
Christum datúra, aut sánguinem:
Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior,
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.
O charitátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.
Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque, sancta Trínitas,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Oratio.

Exaudi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita cœléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Pro com. S. Callisti, Aña. Qui vult. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui. 352.

Ad Matutinum, Hymnus.

Hæc est dies qua, cándidæ
Instar colúmbæ, Cœlitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ.
Sponsíque voces áudiit:
Veni, soror, de vértice
Carméli ad Agni núptias:
Veni ad corónam glóriæ.
Te, Sponse Jesu, Vírginum
Beáti adórent Ordines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum.
Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Teresia virgo nata est Abulæ in Hispánia, paréntibus tum génere, tum pietáte præcláris. Ab iis divíni timóris lacte educáta, admirándum futúræ sanctitátis in tenérrima adhuc ætáte spécimen dedit. Nam cum sanctórum Mártyrum acta perlégeret, ádeo in ejus meditatióne sancti Spíritus ignis exársit, ut domo aufúgiens, in Africam trajíceret, ubi vitam pro glória Jesu Christi et animárum salúte profúnderet. A pátruo revocáta, ardens martyrii desidérium eleemósynis,

alíisque piis opéribus compensávit, júgibus lácrymis deplórans, óptimam sibi sortem fuísse præréptam. Mórtua matre, cum a beatíssima Vírgine péteret, ut se matrem esse monstráret, pii voti compos effécta est, semper perínde ac fília patrocínio Deíparæ pérfruens. Vigésimum ætátis annum agens, ad moniáles sanctæ Maríæ de Monte Carmélo se cóntulit: ibi per duodevigínti annos gravíssimis morbis et váriis tentatiónibus vexáta, constantíssime méruit in castris christiánæ pœniténtiæ, nullo refécta pábulo cœléstium eárum consolatiónum, quibus solet étiam in terris sánctitas abundáre.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Angelicis ditáta virtútibus, non modo própriam, sed públicam étiam salútem sollícita charitáte curávit. Quare severiórem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte, et Pio Quarto approbánte, primum muliéribus, deínde viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consílio omnípotens miseréntis Dómini benedíctio: nam duo supra trigínta monastéria inops virgo pótuit ædificáre, ómnibus humánis destitúta auxíliis, quinímmo adversántibus plerúmque sæculi Princípibus. Infidélium et hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrymis, atque ad placándam divínæ ultiónis iram voluntários própríi córporis cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito víderit Angelum ignito jáculo sibi præcórdia transverberántem, et audíerit Christum data déxtera dicéntem sibi: Deínceps ut vera sponsa meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emísit, efficiéndi semper quidquid perféctius esse intellígeret. Multa cœléstis sapiéntiæ documénta conscripsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máxime excitántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem, * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vj.

Cum autem assídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio castigándi córporis desidério æstuábat, ut, quamvis secus suadérent morbi, quibus afflictabátur, corpus cilíciis, caténis, urticárum manípulis, aliísque aspérrimis flagéllis sæpe cruciáret, et aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita: Dómine, aut pati, aut mori: se semper miserríma morte pereúntem exístimans, quámdiu a cœlésti ætérnæ vitæ fonte abésset. Prophetíæ dono excélluit, eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sæpius exclámans péteret, benefíciis

in se divinis modum impóni, nec tam céleri oblivióne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divíni amóris incéndio pótius, quam vi morbi, Albæ cum decúmberet, prænuntiáto suæ mortis die, Ecclesiásticis Sacraméntis munita, alúmnos ad pacem, charitátem, et regulárem observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adésse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus: et arbor arida cellæ próxima statim effloruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorrúptum odoráto liquóre circumfúsum, pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante et post óbitum: eámque Gregórius Décimus quintus in Sanctárum númerum rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem. lxxxvij.

Ad Laudes, Hymnus ut in primis Vesp.

DIE XVII. OCTOBRIS.

In Festo S. Hedwigis, Viduæ. Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut, ejus méritis et exémplo, discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre. Qui vivis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Hedwigis régiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elisabéthæ fíliæ regis Hungáriæ matértera, Bertholdi, et Agnétis Morávíæ marchiónum fília, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit. Adhuc enim puéllula puerílibus abstínuit, et duodénnis Henríco Polóniæ duci a paréntibus núptui trádita, thálami fide sancte serváta, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódius Deo vacáret, ex pari voto, et consénsu unánimi ad separatiónem tori virum indúxit. Quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis précibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsem devóta sumpsit hábitum, in eóque contemplatióni inténta, divínis Offíciis, et Missárum solémniis a solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antíquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera

tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

SÆCULI autem commércia, ni divína, vel animárum salútem attíngerent, audíre, vel loqui non sustínuit. Prudéntia in agéndis sic emícuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in órdine, comis alióquin, et mansuéta in próximum. Grandem autem de se triúmphum jejúniis, et vigíliis, vestiúmque asperitáte austéra carnem mácerans, reportávit: hinc sublimióribus florens virtútibus christiánis, consiliórum gravitáte, animíque candóre, et quiéte in exímium religiósæ pietátis evásit exémplar: ómnibus se ultro subjícere, atque vilióra præ cæteris moniálibus alácriter múnia subíre, paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhórruit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vj.

MIRA fuit ejus patiéntia animíque constántia: præcípue vero in morte Henríci ducis Silésiæ sui, quem matérne diligébat, fílii in bello a Tártaris cæsi enítuit: pótius enim grátias Deo, quam fílio lácrymas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit: púerum enim demérsum, et molendíni rotis allisu[m] prorsus attrítum, inv[...] vitæ restítuit, aliáque pr[...] ut rite iis Clemens [...] probátis, Sanctórum [...] eam adscripserit, ejús[...] stum in Polónia, ubi p[...] veneratióne uti Patróna [...] die décima quinta Octó[...] lebrári concésserit; qu[...] inde ut décima séptima [...] Ecclésia fíeret, Inn[...] Undécimus ampliávit.

℟. Fallax grátia, et v[...] pulchritúdo: * Mulier [...] Deum, ipsa laudábitur. [...] ei de fructu mánuum s[...] et laudent eam in port[...] ra ejus. Múlier. Glória [...] Múlier.

In iij. Nocturno Hom[...] Evang. Símile est regn[...] lórum thesáuro. xcvj.

Vesperæ de S. Luc[...] comm. S. Hedwigis.

DIE XVIII. OCTOB[...]

In Festo S. Lucæ, E[...]

Duplex ij. classis[...]

Omnia de Comm. A[...] præter seq.

Oratio.

INTERVENIAT pro nobis, [...] mus Dómine, sanct[...] Lucas Evangelísta: qu[...] mortificatiónem júgiter [...] córpore, pro tui nómi[...] nóre, portávit. Per Dó[...]

In j. Noct. Lect. E[...] Proph. positæ in Com. [...]

In secundo Noctur[...]

Ex libro sancti Hierónyr[...] sbyteri, de Scriptóribu[...] siásticis.

Lectio iv.

LUCAS médicus Antioch[...] ut ejus scripta índ[...]

Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus : Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes Ecclésias. Et ad Colossénses : Salútat vos Lucas, médicus charíssimus. Et ad Timótheum : Lucas est mecum solus Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título, Acta Apostolórum, prænotátur : cujus história usque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem Urbe librum esse compósitum.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Igitur períodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut individuus comes Apóstoli, inter céteras ejus res hoc solum ignoráverit? Sed et Tertulliánus, vicínus eórum témporum, refert Presbyterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Pauli, convíctum a Joánne, quod auctor esset libri, et confessum se hoc Pauli amóre fecisse, et ob id loco excidisse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in Epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Lucam autem non solum ab Apóstolo Paulo didicísse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed a céteris Apóstolis : quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens : Sicut tradidérunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt, et minístri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit : Acta vero Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens : sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem, vigésimo Constantíni anno, ossa ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Acháia.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur. Glória Patri. Modo coronántur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang., Designávit Dóminus, de Com. Evang. xvij.

In ij. Vesperis fit commem. S. Petri de Alcantara.

DIE XIX. OCTOBRIS.

In Festo S. Petri de Alcantara, Confessoris.

Duplex.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum, Confessórem tuum, admirábilis pœniténtiæ, et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cœléstia capiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno Ordinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum exémplar exhibuit. Tum munus concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros a vítiis ad veram pœniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francísci Institútum exactíssime reparáre cúpiens, ope divína fretus, et apostólica munítus auctoritáte, angustíssimum et paupérrimum cœnóbium juxta Pedrósum fundávit: quod vitæ genus aspérrimum ibi felíciter cœptum, per divérsas Hispániæ províncias usque ad Indias mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésiæ, cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa autem a Deo edócta, quod Petri nómine nihil quisquam péteret, quin prótinus exaudirétur, ejus précibus se commendáre, et ipsum adhuc vivéntem Sanctum appellare consuévit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Príncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo Quinto Imperatóri a confessiónibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica, qua nulla detérior esset, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut a fratre, in extrémo morbo sibi inserviénte, nec léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte, atque omni génere asperitátum in servitútem redégit, cum quo pactum iníerat, ne ullam in hoc sæculo ei réquiem præbéret. Cháritas Dei et próximi in ejus corde diffúsa tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellæ angústiis in apértum campum prosilíre, aerísque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

Gratia contemplatiónis admirábilis in eo fuit: qua cum assídue spíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstinúerit. In áera frequénter sublátus miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria cœlitus deláta alimónia, cibávit. Báculus ab ipso terræ defíxus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadénte, dírutam domum sine tecto ingréssus est, eíque nix in áere péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetíæ ac discretiónis spirítuum imbútum fuisse sancta Terésia testátur. Dénique annum agens sexagésimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne, Sanctorúmque præséntia confortátus. Quem eódem moménto in cœlum ferri beáta Terésia procul distans vidit; cui póstea appárens dixit: O felix pœniténtia, quæ tantam mihi proméruit glóriam! Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, et a Cleménte Nono Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére, ij. loco. lxxiij.

Vesp. a Cap. de seq., com. præc.

DIE XX. OCTOBRIS.

In Festo S. Joannis Cantii, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In j. Vesperis, Hymnus.

Gentis Polónæ glória,
Clerique splendor nóbilis,
Decus Lycæi, et pátriæ
Pater, Joánnes ínclyte:
Legem supérni Núminis
Doces magíster, et facis:
Nil scire prodest; sédulo
Legem nitámur éxequi.
Apostolórum límina
Pedes viátor vísitas:
Ad pátriam, ad quem téndimus,
Gressus viámque dírige.
Urbem petis Jerúsalem;
Signáta sacro sánguine
Christi colis vestígia,
Rigásque fusis flétibus.
Acérba Christi vúlnera,
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiónis prétium.
Te prona mundi máchina,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus; ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo, in sciéntia Sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Petri, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui, ut. 358.

Ad Matutinum, Hymnus.

Corpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vérbere,
Ut castra pœniténtium
Miles sequáris innocens.
Sequámur et nos sédulo
Gressus paréntis óptimi,
Sequámur, ut licéntiam
Carnis refrænet spíritus.
Rigénte bruma, próvidum
Præbes amíctum páuperi,
Sitim faméinque egéntium
Esca potúque súblevas.
O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére. póstulant
Cives Polóni, et éxteri.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Preces Joánnis impetrent
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes in óppido Kenty Cracoviénsis diœcésis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitáte, innocéntia, gravitáte ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. In Universitáte Cracoviénsi philosophíæ, ac the
primum audítor, tum p
nes Académiæ gradus
déndo Proféssor ac D
sacra, quam annis mul
didit, doctrína mentes a
tium non illustrábat mo
et ad omnem pietátem
mábat, simul docens sci
fáciens. Sacérdos factus
de litterárum stúdio rem
stúdium auxit christián
fectiónis. Utque passim
Deum máxime dolébat, s
sibi et pópulo placáre
quotídie, non sine mul
crymis, incruénto Sacr
satagébat. Ilkusiénsem
chiam annis áliquot
administrávit; sed ani
perículo commótus post
mísit, ac postulánte Ac
ad prístinum docéndi o
rédiit.

℟. Honéstum fecit illum
nus, et custodívit eum
mícis, et a seductóribus
illum: * Et dedit illi cla
ætérnam. ℣. Justum d
Dóminus per vias rect
osténdit illi regnum D

Lectio v.

Quidquid témporis ab
supérerat, partim
proximórum, sacris præ
conciónibus, curándæ,
oratióni dabat, in qua
stibus quandóque visióni
collóquiis dignátus fertur
sti vero Passióne sic affi
tur, ut in ea contem
totas intérdum noctes d
insómnes, ejúsque caus
lius recoléndæ Hierosól
peregrinátus sit: ubi e
tyrii desidério flagrans,

ipsis Christum crucifíxum prædicáre non dubitávit. Quater étiam ad Apostolórum límina pedes, atque viária onústus sárcina Romam venit, tum ut Sedem Apostólicam, cui máxime addíctus fuit, honoráret, tum ut sui (sic enim ajébat) purgatórii pœnas, expósita illic quotídie peccatórum vénia, redímeret. Quo in itínere a latrónibus olim spoliátus, et numquid habéret prætérea interrogátus, quum negásset, áureos deínde áliquot suo insútos pállio recordátus, fugiéntibus hos étiam clamans óbtulit latrónibus : qui viri sancti candórem simul et largitátem admiráti, étiam ablátos ultro reddidére. Aliénæ famæ ne quis detráheret, descríptis beáti Augustíni exémplo in paríete versículis, se atque álios perpétuo vóluit admónitos. Famélicos de suo étiam obsónio satiábat; nudos autem non emptis modo, sed detráctis quoque sibi véstibus et cálceis operiébat, demísso ipse ínterim usque ad terram pállio, ne domum núdipes redire viderétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vj.

BREVIS illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditátem, cibus, qui mortem dumtáxat arcéret. Virginálem pudicítiam, velut lílium inter spinas, áspero cilício, flagéllis, atque jejúniis custodívit. Quin et per annos ante óbitum trigínta círciter et quinque ab esu cárnium perpétuo abstínuit. Tandem diérum juxta ac meritórum plenus, quum vicínæ, quam præsénsit, morti se diu diligentérque præparásset, ne qua re ámplius tenerétur, si quid domi supérerat, id omníno paupéribus distríbuit. Tum Ecclésiæ Sacraméntis rite munítus, dissólvi jam cúpiens, et esse cum Christo, prídie Nativitátis ejus in cœlum evolávit, miráculis ante et post mortem clarus. Mórtuus ad próximam Academíæ Ecclésiam sanctæ Annæ delátus est, ibíque honoríﬁce sepúltus. Auctáque índies pópuli veneratióne ac frequéntia, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ Patrónos religiosíssime cólitur. Novísque corúscans miráculis, a Cleménte Décimo tértio Pontífice Máximo, décimo séptimo Kaléndas Augústi, anno millésimo septingentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu Sanctórum fastis adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

Ad Laudes, Hymnus. Gentis Polónæ. 359.

In ij. Vesperis, Hymnus.

TE deprecánte, córporum
Lues recédit, ímprobi

Morbi fugántur, prístina
Rédeunt salútis múnera.
Phthisi, febríque et últere
Diram redáctos ad necem,
Sacrátas morti víctimas,
Ejus rapis e fáucibus.
Te deprecánte, túmido
Merces abáctæ flúmine,
Tractæ Dei poténtia
Sursum fluunt retrógradæ.
Quum tanta possis, sédibus
Cœli locátus, póscimus,
Respónde votis súpplicum,
Et invocátus súbveni.
O una semper Trínitas!
O trina semper Unitas!
Da, supplicánte Cántio,
Ætérna nobis præmia.
Amen.

Et fit comm. seq. et SS. Ursulæ et Sociarum, Virg. et Mart., ut infra.

DIE XXI. OCTOBRIS.

S. Hilarionis, Abbatis.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Pro comm. SS. Ursulæ et Soc. in Vesp. et Laud., Aña. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ, et Sociárum ejus, palmas incessábili devotióne vene-
rári: ut, quas digna n
non póssumus celebráre,
mílibus saltem frequent
obséquiis. Per Dóminum.

Lectio ij.

HILARION ortus Tábath
Palæstína, ex parén
infidélibus, Alexandriam
sus studiórum causa, ibi
rum et ingénii laude fló
ac Jesu Christi suscépta
gióne, in fide et charitát
rabíliter profécit. Freq
enim erat in Ecclésia, ass
in jejúnio et oratióne: o
voluptátum illécebras, et
renárum rerum cupiditáte
temnébat. Cum autem A
nomen in Ægypto celeb
mum esset, ejus vidéndi s
in solitúdinem conténdit:
quem duóbus ménsibus om
ejus vitæ ratiónem dídicit
mum revérsus, mórtuis p
tibus, facultátes suas pa
ribus dilargítus est: nec
quintumdécimum annum e
sus, rédiit in solitúdinem,
exstrúcta exígua casa, qu
ipsum cáperet, humi cub
Nec vero saccum, quo s
amíctus est, umquam a
vit, aut mutávit, cum su
vacáneum esse díceret, r
dítias in cilício quærere.

Lectio iij.

IN sanctárum litterárum
ctióne et meditatióne m
erat. Paucas ficus, et suc
herbárum ad victum adh
bat, nec illis ante solis occ
vescebátur. Continéntia e
militáte fuit incredíbili. Q
aliísque virtútibus várias
ribilésque tentatiónes di
superávit, et innumera

dæmones in multis urbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificátis monastériis, et clarus miráculis, in morbum íncidit : cujus vi cum extrémo pene spíritu conflictarétur, dicébat : Egrédere, quid times? egrédere, ánima mea, quid dúbitas? septuagínta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXV. OCTOBRIS.

SS. Martyrum Chrysanthi et Dariæ.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríæ, quæsumus, adsit nobis orátio : ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

Lectio ij.

CHRYSANTHUS et Daría cónjuges, nóbili génere nati, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera, cum baptísmo suscéperat, Romæ innumerábilem hóminum multitúdinem, hæc mulíerum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celerínus Præféctus comprehénsos trádidit Cláudio tribúno, qui jussit a milítibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri : sed víncula ómnia resolúta sunt : mox compedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti.

Lectio iij.

DEINDE bovis cório inclúsum in ardentíssimo sole constítuunt : tum pédibus ac mánibus caténa constríctis, in obscúrum cárcerem detrúdunt, ubi, solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero in lupánar compúlsa, leónis tutéla, dum in oratióne defíxa est, a contumélia divínitus defénsa est. Dénique in arenáriam, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapídibus óbruti, parem martyrii corónam adépti sunt.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

S. Evaristi, Papæ et Mart.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Evarísti, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

EVARISTUS Græcus ex Judæo patre, Trajáno Imperatóre, Pontificátum gessit. Qui Ecclesiárum títulos urbis Romæ Presbyteris divísit, et ordinávit, ut septem Diáconi Epíscopum custodírent, dum evangélicæ prædicatiónis offício fungerétur. Idem constítuit ex traditióne apostólica, ut matrimónium públice celebrétur, et Sacerdótis benedíctio adhibeátur. Præfuit Ecclésiæ annos novem, menses tres : Presbyteris decem et septem, Diaconis duóbus, Epíscopis quíndecim, quater mense Decémbri ordinátis. Martyrio coronátus, prope sepúlchrum Príncipis Apostolórum in Vaticáno se-

púltus est, séptimo Kaléndas Novémbris.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

In Vigilia SS. Apostolorum Simonis et Judæ.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. *Cap.* 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 80. *in Joannem.*

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

℟℟. ut in Feria occurr.

Lectio ij.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem : quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit : Ego sum vitis vera : ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iij.

Ego sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id quod ait : Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est : nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo exhibent ministérium : sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat : sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum : unde ipse et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laud. dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut 52.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judæ gloriósa natalítia prævenímus, sic ad tua benefícia promerénda, majestátem tuam pro nobis ipsi prævéniant. Per Dóminum.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

In Festo SS. Apostolorum Simonis et Judæ.

Duplex ij. classis.

Omnia de Com. Apost. ij. præter Orat., et Lect.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et udam, ad agnitiónem tui nóinis veníre tribuísti : da nobis ōrum glóriam sempitérnam et roficiéndo celebráre, et celerándo profícere. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

ncipit Epístola cathólica beáti Judæ, Apóstoli.

Lectio j.

Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui ant in Deo Patre diléctis, et hristo Jesu conservátis, et ocátis. Misericórdia vobis, et ax, et cháritas adimpleátur. haríssimi, omnem sollicitúdiem fáciens scribéndi vobis de ommúni vestra salúte, necésse ábui scríbere vobis : déprecans supercertári semel tráditæ anctis fídei. Subintroiérunt nim quidam hómines (qui olim ræscrípti sunt in hoc judíium) ímpii, Dei nostri grálam transferéntes in luxúriam, t solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Chritum negántes.

. Ecce ego mitto vos sicut ves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo pruéntes sicut serpéntes, et implices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite n lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ij.

Commonere autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóiam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos, ui non credidérunt, pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma, et Gomórrha, et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iij.

Cum Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Moysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ : sed dixit : Impéret tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant : quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia : qui-

bus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Simon Chananæus, qui et Zelótes, et Thaddæus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, uníus ex Cathólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum evangélica prædicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo peperíssent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent; doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martyrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio v.

Hom. 30. in Evang. post med.

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus, atque idem Spíritus, dívidens singulis prout vult.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me. * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vj.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúe-

-int, scimus : et post advénum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.
℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 15. c

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 87. *in Joannem.*

In lectióne evangélica, quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus : Non vos me elegístis : sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat : ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellígere debémus, hunc esse fructum nostrum, de quo ait : Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat : et quod adjúnxit, Ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem : cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, et pósuit nos ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus.
℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Charitas ergo est fructus noster, quam défínit Apóstolus, de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum : neque enim vera dilectióne diligerémus invicem, nisi diligéntes Deum. Díligit enim unusquísque próximum suum tamquam seípsum, si díligit Deum : nam si non díligit Deum, non díligit seípsum. In his enim duóbus præcéptis charitátis, tota lex pendet, et Prophétæ. Hic est fructus noster. De fructu ítaque nobis mandans : Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde et Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, a cápite hoc pósuit : Fructus, inquit, spíritus, cháritas est : ac deínde cétera, tamquam ex isto cápite exórta, et religáta contéxuit, quæ sunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.
℟. Isti sunt viri sancti, quos

elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quis autem bene gaudet, qui bonum non díligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat, cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide, quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito itaque magister bonus dilectiónem sic sæpe comméndat tamquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ non potest habéri sine céteris bonis quibus homo efficitur bonus. Te Deum laudámus. 14.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Vigilia Omnium Sanctorum.

Tres Lectiones leguntur de Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Comm. plur. Mart. ij. loco. xliij. ℟℟. de Feria occurrente.

In Laudibus dicuntur Preces feriales. 52.

Oratio.

Dómine Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam : et quorum prævenímus gloriósa solémnia, tribue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct.

DIE I. NOVEMBRIS.

IN FESTO

MNIUM SANCTORUM.

DUPLEX PRIMÆ CLASSIS.

Vesp. Añæ de Laud.
de Dñica. 108. et loco
s. Laudáte Dóminum,
gentes. 111.
apitulum. *Apoc.* 7.
ego Joánnes vidi álte-
m Angelum ascendén-
ortu solis, habéntem
Dei vivi : et clamávit
agna quátuor Angelis,
datum est nocére terræ
i, dicens : Nolíte nocére
et mari, neque arbóri-
quoadúsque signémus
Dei nostri in fróntibus

Hymnus.

ARE, Christe, sérvulis,
ibus Patris cleméntiam
l Tribúnal grátiæ
a Virgo póstulat.
beáta, per novem
ta gyros Agmina,
a cum præséntibus,
damna péllite.
li cum Vátibus
sevérum Júdicem
reórum flétibus
ite indulgéntiam.
rpuráti Mártyres,
Vos candidáti præmio
Confessiónis, éxules
Vocáte nos in pátriam.
Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, Cœlitum
Locáte nos in sédibus.
Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Aña.

Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti Legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorétæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem regum Dóminum veníte adorémus: * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. Psal. Veníte. 2.

Hymnus. Placáre. 369.

In primo Nocturno.

Aña. Novit Dóminus * viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit: * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum períbit.

Aña. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Aña. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, * et exaudívit eos clamántes ad se.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui: * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Mirificávit Dóminus Sanctos suos: et exaudívit eos clamántes ad se.

Aña. Admirábile * est nomen tuum, Dómine, quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine, quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ex libro Apocalypsis beáti Joánnis, Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 4.

Et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor : et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ : et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu, et intus plena sunt óculis : et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus, * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ij. *Cap.* 5.

Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem prædicántem voce magna : Quis est dignus

aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum et sólvere septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Intercéde.

Lectio iij.

Et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sǽcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant : Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas : et adoravérunt vivéntem in sǽcula sæculórum.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi : * Et adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua, et veritáte tua, quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Dómine, qui operáti sunt * justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo : * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

ui lóquitur veritátem in corde
o, * qui non egit dolum in
ngua sua :
ec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non accépit
lvérsus próximos suos.
l níhilum dedúctus est in
nspéctu ejus malígnus : * ti-
éntes autem Dóminum glo-
ficat :
ui jurat próximo suo, et non
écipit, * qui pecúniam suam
n dedit ad usúram, et mú-
ra super innocéntem non
cépit :
ui facit hæc, * non movébitur
ætérnum.
ña. Dómine, qui operáti sunt
stítiam, habitábunt in taber-
culo tuo, et requiéscent in
onte sancto tuo.
a. Hæc est * generátio quæ-
ntium Dóminum, quærén-
um fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23.

OMINI est terra, et plenitúdo
ejus ; * orbis terrárum,
univérsi, qui hábitant in eo.
uia ipse super mária fundá-
t eum : * et super flúmina
æparávit eum.
uis ascéndet in montem Dó-
ini ? * aut quis stabit in loco
ncto ejus?
nocens mánibus et mundo
rde, * qui non accépit in
no ánimam suam, nec jurá-
t in dolo próximo suo.
ic accípiet benedictiónem a
ómino : * et misericórdiam
Deo salutári suo.
æc est generátio quæréntium
m, * quæréntium fáciem Dei
cob.
ttóllite portas, príncipes, ve-
ras, et elevámini, portæ
æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Aña. Lætámini * in Dómino, et exultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 31.

BEATI quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tri-

bulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Aña. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lectio iv. *Serm. 18. de SS.*

Hodie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem, quorum societáte cœlum exúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur, quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre : quia dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martyrii triúmphus multíplici passiónum génere adornátur, perque gravióra torménta, gravióra fuére et prǽmia, dum Cathólica Mater Ecclésia, quæ per totum orbem longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est contumélias, cru[...] et mortem non timére, m[...] magísque roboráta, non [...] sténdo, sed perferéndo uni[...] sis, quos ágmine inclyto ca[...] pœnális inclúsit, pari et s[...] calóre virtútis ad gerén[...] certámen glóriam triumph[...] inspirávit.

℟. Præcúrsor Dómini venit [...] quo ipse testátur : * N[...] major inter natos mulie[...] Joánne Baptísta. ℣. Hic est [...] phéta, et plus quam Proph[...] de quo Salvátor ait. Nullu[...]

Lectio v.

O vere beáta Mater Eccl[...] quam sic honor divína[...] gnatiónis illúminat, quam [...] céntium gloriósus Márty[...] sanguis exórnat, quam in[...] látæ confessiónis cándida [...] duit virgínitas ! Flóribus [...] nec rosæ, nec lília desunt. [...] tent nunc, charíssimi, sin[...] ut ad utrósque honóres [...] plíssimam accípiant dign[...] tem, corónas, vel de vir[...] táte cándidas, vel de pass[...] purpúreas. In cœléstibus ca[...] pax et ácies habent [...] suos, quibus mílites Ch[...] coronántur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in [...] ne, plantavérunt Ecclés[...] sánguine suo : * Cálicem [...] mini bibérunt, et amíci [...] facti sunt. ℣. In omnem [...] ram exívit sonus eórum, [...] in fines orbis terræ verba [...] rum. Cálicem.

Lectio vj.

Dei enim ineffábilis et [...] ménsa bónitas étiam [...] provídit, ut labórem quid[...] tempus et agónis non ext[...]

deret, nec longum fáceret, aut ætérnum, sed breve, et, ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres, in illa vero, quæ ætérna est, corónæ et præmia meritórum: ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine durárent: ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Aña. Timéte Dóminum, * omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: *

et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña. Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Aña. Dómine, * spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dómine, spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Aña. Qui diligitis Dóminum, * lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte

alum : * custódit Dóminus
nimas sanctórum suórum, de
anu peccatóris liberábit eos.
ux orta est justo, * et rectis
orde lætítia.
ætámini, justi, in Dómino : *
confitémini memóriæ san-
ificatiónis ejus.
ña. Qui dilígitis Dóminum,
támini in Dómino, et con-
témini memóriæ sanctitátis
us.
Justi autem in perpétuum
ivent. ℟. Et apud Dóminum
st merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, sub initium.

Si quæritur quid signíficet mons, bene intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos Prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat : et per Fílium suum majóra pópulo, quem charitáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Lectio viij.

Nec mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum cœlórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cœlum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per Prophétam dícitur : Justítia tua sicut montes Dei. Et hoc bene signíficat : quod ab uno magistro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore viciniόres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis ipsa mora comméndat, aliquánto longiórem futúrum esse sermónem. Nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse in lege véteri aperíre soléret ora Prophetárum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce Sponsus. Glória Patri. Ecce Sponsus.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium : Omnia vánitas, et præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus, audáciam et supérbiam signíficat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur : et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est : Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat, supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli : Sciéntia inflat, cháritas vero ædíficat. Quaprópter recte hic intelligúntur páuperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Vidi turbam magnam, * quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, stantes ante thronum. Ps. Dóminus regnávit, cum rel. 15.

2. Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

3. Redemísti nos, * Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum.

4. Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus, ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5. Hymnus ómnibus Sanctis ejus, * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. *Apoc.* 7.

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi : et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens : Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Salutis ætérnæ Dator,
Jesu, redémptis súbveni :
Virgo parens cleméntiæ,
Dona salútem sérvulis.

Vos, Angelórum míllia,
Patrúmque cœtus, ágmina
Canóra Vatum, vos reis
Precámini indulgéntiam.

Baptista Christi prævius,
Summíque cœli Cláviger,
Cum céteris Apóstolis
Nexus resólvant críminum.

Cohors triúmphans Mártyrum,
Almus Sacerdótum chorus,
Et virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síderum
Regnátis aula Príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cœli flágitant.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Añа.

Te gloriósus * Apostolórum

, te Prophetárum lau-
númerus, te Mártyrum
átus laudat exércitus,
es Sancti et elécti voce
ntur unánimes, beáta
s, unus Deus.

Oratio.

POTENS sempitérne Deus,
i nos ómnium Sanctó-
iórum mérita sub una
i celebritáte venerári:
nus; ut desiderátam
uæ propitiatiónis abun-
n, multiplicátis inter-
bus, largiáris. Per Dómi-

Ad Tertiam, Aña.
nes Angeli.
tulum. Ecce ego. 378.
ætámini in Dómino, *
ltáte, justi. Lætámini. ℣.
iámini, omnes recti cor-
Glória Patri. Lætámini.
ltent justi in conspéctu
Et delecténtur in læ-

Ad Sextam, Aña.
ísti nos.
itulum. *Apoc.* 7. c
hæc vidi turbam ma-
m, quam dinumeráre
óterat, ex ómnibus gén-
et tríbubus, et pópulis,
is: stantes ante thro-
ei, in conspéctu Agni,
stolis albis, et palmæ in
s eórum.
Exúltent justi * In con-
Dei. Exúltent. ℣. Et
ntur in lætítia. In. Gló-
tri. Exúltent. ℣. Justi
in perpétuum vivent.
pud Dóminum est mer-
um.

Ad Nonam, Aña.
s ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. *Apoc.* 7. c

BENEDICTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum. Amen.

℣. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Crédidi. 111.

Hymnus. Placáre. 369.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Aña.

O quam gloriósum est * regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti! amícti stolis albis, sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Dicto Benedicámus Dómino, dicuntur Vesperæ Defunct., incipiendo ab Aña. Placébo Dómino, quæ integra dicitur ante et post Psalmum, similiter et aliæ Añæ, ad modum Duplicis. Ps. Diléxi, et reliqua omnia ut in Vesp. Defunctor. infra. cxlj. excepto Psalmo, Lauda ánima mea, qui post Pater noster, non dicitur: sed dicitur tantum Oratio. Fidélium Deus, cum suis Versiculis, ut ibidem notatur.

Si prima dies post Festum omnium Sanctorum fuerit Dñica, fit Officium de ea, ut in Rubricis generalibus, et Officium Defunct. transfertur in seq. Feriam ij. Ita ut post Vesperas Dñicæ dicantur Vesp. Defunctorum. Matutinum vero

post Laudes Feriæ ij. quæ erit tertia dies infra Octavam.

DIE II. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lectio iv.

Serm. 18. *de SS.*

QUAM laxo sinu de prælio revertentes cívitas cœléstis éxcipit, de hoste prostráto trophæa feréntibus occúrrit! Cum triumphántibus viris et féminæ véniunt, quæ cum sæculo sexum quoque vicérunt, et gemináta glória milítiæ, vírgines cum púeris téneros annos virtútibus transeúntes: sed et cétera fidélium turba aulæ perpétuæ régiam intrábit, qui sinceritátem fídei inconcússis præceptórum cœléstium disciplínis unita pace observavérunt.

℟. Præcúrsor Dómini.

Lectio v.

ERGO ágite nunc, fratres, aggrediámur iter vitæ, revertámur ad civitátem cœléstem, in qua scripti sumus, et cives decréti. Non sumus hóspites, sed cives sanctórum, et doméstici Dei, étiam illíus herédes, coherédes autem Christi. Hujus nobis urbis jánuas apériet fortitúdo: et fidúcia latum præbébit ingréssum. Considerémus ergo inclytam urbis illíus felicitátem, in quantum consideráre possíbile est: ut enim vere est, comprehéndere nullus sermo súfficit.

℟. Isti sunt.

Lectio vj.

DICITUR de ea in quodam sic, Quod aufúgiet lor, et tristítia, et gé Quid hac vita beátius, u est paupertátis metus, no túdinis imbecíllitas? Ne détur, irascétur nemo: ínvidet, cupíditas null déscit: nullum ibi desi honóris pulsat, aut po ambítio. Nullus ibi diáb tus, insídiæ dæmonum terror gehénnæ procul neque córporis neque erit, sed immortalitátis vita jucúnda.

℟. Sancti mei.

In tertio Nocturn

Léctio sancti Evang secúndum Matthæu

Lectio vij. *Cap.*

IN illo témpore: Viden turbas, ascéndit in tem, et cum sedísset, sérunt ad eum discípu Et réliqua.

De Homilía sancti Aug Epíscopi.

Ex lib. 1. *de Serm.* *in monte, cap.* 1. *et*

NEC aliúnde omníno i opórtuit beatitúd quam a paupertáte spír quidem perventúra est mam sapiéntiam. Initi tem sapiéntiæ timor D quóniam et e contrári tium omnis peccáti s scríbitur. Supérbi auter tunt, et díligunt regn rum. Beáti mites, ipsi hereditáte possidéb ram. Illam credo terr qua in Psalmo dícitur mea es tu, pórtio mea

ra viventium. Signíficat enim quamdam soliditátem, et stabilitátem hereditátis perpétuæ, ubi ánima per bonum afféctum, tamquam loco suo requiéscit, sicut corpus in terra: et inde cibo suo álitur, sicut corpus ex terra: ipsa est réquies, et vita sanctórum. Mites autem sunt, qui cedunt improbitátibus, et non resístunt malo, sed vincunt in bono malum. ℟. Sint lumbi.

Lectio viij.

Beati lugéntes: quóniam ipsi consolabúntur. Luctus est tristítia de amissióne charórum: convérsi autem ad Deum, ea quæ in hoc mundo chara amplectebántur, amíttunt. Non enim gaudent his rebus, quibus ante gaudébant: et donec fiat in illis amor æternórum, nonnúlla mœstítia sauciántur. Consolabúntur ergo Spíritu sancto, qui máxime proptérea Paráclitus nominátur, id est, consolátor; ut temporália amitténtes, ætérna lætítia perfruántur. ℟. Média nocte.

Lectio ix.

Beati, qui esúriunt, et sítiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur. Jam istos amatóres dicit veri et inconcússi boni. Illo ergo cibo saturabúntur, de quo ipse Dóminus dicit: Meus cibus est, ut fáciam voluntátem Patris mei, quod est justítia: et illa aqua, de qua quisquis bíberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam. Beáti misericórdes, quóniam ipsórum miserébitur Deus. Beátos esse dicit, qui subvéniunt míseris: quod eis ita repénditur, ut de miséria liberéntur. Te Deum laudámus. 14.

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino, absolute incipit Matutinum Defunct. ab Invit., cum Ps. Veníte, et tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Añæ. Dicitur ix. ℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna. Ad Laudes similiter duplicantur Añæ: et in fine Laudum non dicitur Ps. De profúndis, sed dicto Pater noster, dicuntur Preces, et Oratio, Fidélium Deus, tantum, ut supra in Vesp.

DIE III. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lectio iv.

Ex Serm. 18. de Sanctis.

Nulla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia: quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóntinet. Tranquílla sunt ómnia et quiéta, jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clárior quanto felícior: quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.
℟. Præcúrsor Dómini.

Lectio v.

Quapropter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla: sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui et lavérunt stolas suas in sánguine Agni, et sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

℟. Isti sunt.

Lectio vj.

Verum super hæc ómnia est, consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus: Thronis étiam et Dominatiónibus, Principátibus, et Potestátibus, omniúmque cœléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctórum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tríbubus Israel orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntia serta gestántes inspícere.

℟. Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedí sérunt ad eum di

Et réliqua.

De Homilía sanct

Episcop

Lib. 1. *de Sermon monte*, *cap.*

Beati mundo cor ipsi Deum vid ergo stulti sunt, q exterióribus óculi cum corde videátu scriptum est: Et táte cordis quærit est enim mundun est simplex cor. modum lumen ho potest, nisi óculis nec Deus vidétur, sit illud, quo v Beáti pacífici, q fílii Dei vocabún perféctio est, ubi gnat: et ídeo fílii quóniam nihil in Deo, et útique fil nem patris habére

℟. Sint lumbi.

Lectio v

Pacifici autem i sunt qui omn motus componént ciéntes ratióni, i et spirítui, carnal piscéntias habént fiunt regnum De sunt ordináta óm quod est in hómin et excéllens, hoc teris non reluctá sunt nobis bestiis nia: atque idípsu céllit in hómine, i et rátio, subjiciá quod est ipsa Vé nitus Fílius Dei.

peráre inferióribus potest, si superióri se ipse subjíciat. hæc est pax quæ datur in ra homínibus bonæ voluntá-; hæc vita consummáti perctíque sapiéntis.

Média nocte.

Lectio ix.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísue dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, uascúmque persecutiónes ille, ui foras missus est, forínsecus oncitáverit, auget glóriam, quæ ecúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans, ed deficiéntibus máchinis suis nnotéscere fáciens, quanta firnitas intus extrúcta sit. Ideo équitur: Beáti, qui persecuiónem patiúntur propter justíiam, quóniam ipsórum est egnum cœlórum.

'e Deum laudámus. 14.

Vesperæ de S. Carolo cum omm. Oct., et SS. Vitalis et gricolæ, Mart.

DIE IV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Caroli, Episcopi et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. alv. præter seq.

Oratio.

Ecclesiam tuam, Dómine, sancti Cároli, Confessóris ui atque Pontíficis, contínua rotectióne custódi: ut, sicut llum pastorális sollicitúdo gloiósum réddidit, ita nos ejus ntercéssio in tuo semper fáciat móre ferventes. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. Oct., ut in ij. Vesp. Festi. 379.

Postea SS. MM. Vitalis et Agricolæ. Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Carolus Medioláni nóbili Borromæórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte conspícuus, divína lux super pariéntis matris cubículum noctu corúscans præsignávit. A pueritia clericáli milítiæ adscríptus, Abbatía póstmodum insignítus, patrem admónuit, ne rédditus in rem familiárem converteréntur: quorum ipse nactus administratiónem, quidquid supérerat, expendébat in páuperes. Adoléscens liberálibus disciplínis Papíæ óperam dedit. Castitátem ádeo cóluit, ut impudícas étiam mulíeres, ad labefactándam ejus pudicítiam plúries immíssas, invícta constántia fugáverit. Vigésimum tértium ætátis annum agens, a Pio Quarto, ejus avúnculo, in sacrum Cardinálium collégium cooptátus, insígni pietátis ac virtútum ómnium splendóre prælúxit. Mox ab eódem Mediolanénsis Archiepíscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosán-

ctum Tridentínum Concílium, quod ejus potíssimum solicitúdine jam tum fúerat absolútum, Ecclésiam sibi commíssam compóneret : atque ut depravátos plebis suæ mores reformáret, præter iterátam sæpius Synodórum celebratiónem seipsum exímiæ sanctitátis præbuit exémplar. In profligándis hæréticis e pártibus Rhætórum et Helvetiórum, quorum plúrimos ad christiánam fidem convértit, máxime laborávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Hujus viri cháritas præcípue eníuit, cum, Uritáno Principátu véndito, prétium univérsum ad quadragínta aureórum míllia, una die in páuperes erogávit. Nec minóre pietáte, vigínti míllia, quæ sibi fúerant legáta, distríbuit. Ecclesiásticos provéntus, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimísit, nonnúllis reténtis, quibus ad próprios usus, et egenórum necessitátes utebátur. Quo témpore pestis Medioláni grassabátur, doméstícam supelléctilem, ne relícto sibi léctulo, in eósdem aléndos cóntulit, super nuda in pósterum tábula decúmbens : eóque morbo laborántes sédulo invísens, patérno reficiébat afféctu, et Ecclésiæ Sacraménta própriis ipse mánibus admínistrans, mirum in modum solabátur : humíllimis ínterim précibus reconciliátor accédens, pública supplicatióne indícta, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus étiam offendículo cruentátis, crucem bájulans, semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam ófferens, divínam indignatiónem avértere satagébat. Ecclesiásticæ libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínæ vero restituéndæ sollícitus, a seditiósis, dum oratióni insísteret, torménti béllici laxáta rota, ígneo glóbulo percússus, divína virtúte servátur illæsus.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Abstinentia fuit admirábili : jejunábat sæpíssime, pane tantum et aqua, solis quandóque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aspérrimo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac mansuetúdinis studiosíssimus fuit. Oratiónem, ac verbi Dei prædicatiónem, gravíssimis licet curis occupátus, numquam intermísit. Multas Ecclésias, monastéria, collégia ædificávit. Plura scripsit, ad Episcopórum præsértim instructiónem utilíssima : cujus étiam ópera Parochórum Catechísmus pródiit. Demum in solitúdinem Varálli montis, ubi sculptis imagínibus Domínicæ passiónis mystéria ad vivum repræsentántur, secéssit : ibíque diébus áliquot voluntária castigatióne ásperam, sed

hristi dolórum meditatiónibus ...ávem vitam ducens, in fe...rim incidit. Mediolánum re...érsus, ingravescénte morbo, ...inere ac cilício coopértus, et ...culis in Crucifíxi imáginem ...efíxis, migrávit in cœlum, ...tátis anno quadragésimo sé...timo, Dómini vero millésimo ...uingentésimo octogésimo quar...o, tértio Nonas Novémbris. ...uem miráculis clarum Paulus ...uintus Póntifex Máximus in ...anctórum númerum rétulit. ... Iste est qui ante Deum ma...nas virtútes operátus est, et ...mnis terra doctrína ejus re...léta est: * Ipse intercédat pro ...eccátis ómnium populórum. ... Iste est qui contémpsit vi...m mundi, et pervénit ad cœ...stia regna. Ipse. Glória Pa...ri. Ipse.

In iij. Nocturno Homilia in ...vang. Homo péregre. lij.

Pro SS. MM. Vitale, etc.

Lectio ix.

Vitalis, et Agrícola ejus dóminus, in persecutióne ...iocletiáni et Maximiáni, Bo...óniæ ob Jesu Christi prædi...atiónem comprehénsi sunt: ...umque Vitális, quo magis ...récibus et minis tentarétur, ...t senténtiam mutáret, eo ma...gis se Christi cultórem ac ser...um profiterétur, vário tormen...órum génere cruciátus, con...tánter ómnia pérferens, in ...ratióne spíritum Deo réddidit. ...grícola vero, cum ejus sup...lícium dilátum esset, si forte ...orméntis servi permótus, Chri...to vellet renuntiáre, ejus ex...emplo magis confirmátus est. ...taque cruci affíxus, Vitáli servo consors et sócius fuit nóbilis martyrii. Eórum córpora ad Judæórum sepúlchra cum essent humáta, a sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. com. Oct. ut 379.

Postea SS. Vitalis, etc. Mart.

Aña. Vestri capílli. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio. Præsta. 383.

In ij. Vesp. fit com. Oct. 379.

DIE V. NOVEMBRIS.

Quinta die infra Octavam omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lectio iv.

Ex Serm. 18. *de SS.*

Ad hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos perveníre palmam. Libénter ac prompte certémus omnes in agóne justítiæ, Deo et Christo spectánte, currámus: et qui sæculo et mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, si céleres in óperis agóne curréntes, dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℟. Præcúrsor Dómini

Lectio v.

Qui corónam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus pro justítiæ méritis dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Ja-

cob occísi sunt, et tamen fídei et justítiæ méritis honoráti inter Patriárchas primi esse meruérunt : ad quorum congregátur convívium quisquis fidélis et justus et laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére : quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo et ille manet in ætérnum.

℟. Isti sunt.

Lectio vj.

QUAPROPTER, charíssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, charitáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter domínica mandáta, in simplicitáte innocéntiam, in charitáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínæ severitáte censúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia, quæ nobis sancti quique reverténtes in pátriam reliquérunt, ut illórum sémitis inhæréntes sequerémur et gáudia.

℟. Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij *Cap.* 5.

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augus
Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domi monte, c. 3. et 4.

ITAQUE in hoc tértio gradu quo sciéntia est, lu amíssio summi boni, qui hærétur extrémis. In q autem gradu labor est veheménter incúmbitur, sese ánimus avéllat ab eis, bus pestífera dulcédine in est. Hic ergo esurítur et s justítia, et multum neces est fortitúdo : quia non quitur sine dolóre, quod delectatióne retinétur. Q autem gradu perseverán in labóre datur evadéndi sílium : quia nisi quisqu juvétur a superióre, nullo sibi est idóneus, ut sese miseriárum implicaméntis pédiat. Est autem justum sílium, ut qui se a poten adjuvári vult, ádjuvet et i miórem, in quo est ipse p tior. Itaque beáti miser des : quia ipsórum miseré Deus.

℟. Sint lumbi.

Lectio viij.

SEXTO gradu est cordis dítia de bona consci bonórum óperum, valen contemplándum summum bonum, quod solo puro e réno intelléctu cerni p Postrémo est séptima ips piéntia, id est, contem veritátis, pacíficans totum minem, et suscípiens sim dinem Dei : quæ ita conc tur : Beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur. O tamquam ad caput redit,

onsummátum perfectúmque sténdit, et probat. Itaque in rima, et in octáva nominátum st regnum cœlórum: Beáti áuperes spíritu, quóniam ip-rum est regnum cœlórum: et, eáti qui persecutiónem patiún-ur propter justítiam, quóniam sórum est regnum cœlórum.
. Média nocte.

Lectio ix.

Dum jam dícitur: Quis nos separábit a charitáte Chri-i? Tribulátio, an angústia, n persecútio, an fames, an uditas, an perículum, an ádius? Septem sunt ergo, uæ perfíciunt: nam octáva arificat, et quod perféctum t, demónstrat, ut per hos radus perficiántur et céteri, mquam a cápite rursum ex-diens. Vidétur ergo mihi iam septifórmis operátio Spí-tus sancti, de qua Isaías ló-uitur, his grádibus senten-sque congrúere. Sed ínterest dinis: nam ibi enumerátio excellentióribus cœpit, hic ro ab inferióribus. Ibi nam-e íncipit a sapiéntia Dei, et ínit ad timórem Dei: sed itium sapiéntiæ timor Dó-ini est.
e Deum laudámus. 14.

DIE VI. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In j. Nocturno Lectiones de riptura occurrente.

In secundo Nocturno.

rmo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 2. de Festo OO. SS.

Quia Sanctórum ómnium fe-stívam hódie, dilectíssimi omníque digníssimam devo-tióne memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de com-múni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, et futúra, quam præstolántur, consummatióne, adjuvánte Spí-ritu sancto, sermónem fácere charitáti vestræ. Fidélis quippe sermo, et omni acceptióne dignus: ut, quos solémni ve-neratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur: quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, suble-vémur eórum patrocíniis.
℟. Præcúrsor Dómini.

Lectio v.

Serm. 5. de eod. Festo.

Ad quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra, ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis ter-rénos honóres, quos, juxta verácem Fílii promissiónem, honoríficat Pater cœléstis? Quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectís-simi: bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quid-quam eis nostra devotióne præstátur. Plane, quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantum ínterest nostra? Ego in me (fáteor) ex hac re-cordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, et de-sidérium triplex.
℟. Isti sunt.

Lectio vj.

Vulgo dícitur: Quod non vi-det óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea:

et cogitáre de Sanctis, quodámmodo eos vidére est. Sic nempe pórtio nostra in terra vivéntium, nec módica sane pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur : sic, inquam, conversátio nostra in cœlis est. Verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substántia ibi est, nostra autem desidéria : ipsi per præséntiam, nos per memóriam ibi sumus.

℟. Sancti mei.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, c. 4.

Quapropter, si gradátim tamquam ascendéntes numerémus, primus ibi est timor Dei, secúnda píetas, tértia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus, de quibus hic dícitur : Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cœlórum : id est, non infláti, non supérbi, de quibus Apóstolus dicit : Noli altum sápere, sed time, id est, noli extólli. Píetas cóngruit mítibus. Qui enim pie quærit, honórat sanctam Scriptúram, et non reprehéndit quod nondum intélligit, et proptérea non resístit; quod est m esse. Unde hic dícitur : mites, quóniam ipsi hered possidébunt terram.

℟. Sint lumbi.

Lectio viij.

Sciéntia cóngruit lugénti qui jam cognovérun Scriptúris, quibus malis teneántur, quæ tamquam et utília ignorántes ap runt ; de quibus hic dic Beáti qui lugent nunc. túdo cóngruit esuriéntibu sitiéntibus. Labórant eni siderántes gáudium de bonis, et amórem a terré corporálibus avértere cu tes ; de quibus hic dic Beáti qui esúriunt, et justítiam. Consílium cón misericórdibus : hoc enim remédium est de tantis evadéndi, ut dimittámus, nobis dimítti vólumus : et vémus, in quo póssumus, sicut et nos, in quo non mus, cúpimus adjuvári quibus hic dícitur : Beáti ricórdes, quóniam ipsóru serébitur Deus.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

Intelléctus cóngruit m corde, tamquam p óculo, quo cerni possit, corpóreus óculus non nec auris audívit, nec hóminis ascéndit ; de hic dícitur : Beáti mund de : quóniam ipsi Deum bunt. Sapiéntia cóngruit ficis, in quibus jam or sunt ómnia, nullúsque advérsus ratiónem rebélli sed cuncta obtémperant

ómìnis, cum et ipse ob-
ret Deo; de quibus hic
r: Beáti pacífici. Unum
præmium, quod est re-
cœlórum, pro his grá-
várie nominátum est.
um laudámus. 14.

E VII. NOVEMBRIS.
tima die infra Octavam
mnium Sanctorum.
. Nocturno Lectiones de
ura occurrente.
n secundo Nocturno.
ermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.
Lectio iv.
n. de Mart. quod aut
imitandi, etc. t. 3.
Sanctórum mérita reli-
iósa charitáte mirátur,
iique justórum glórias
nti laude collóquitur,
mores sanctos atque
m imitétur: quóniam
delectat Sancti alicújus
m, delectáre debet par
cultum Dei obséquium.
aut imitári debet, si
: aut laudáre non debet,
itári detréctat: ut qui
laudat, laudábilem se
: et qui Sanctórum mé-
dmirátur, mirábilis ipse
nctitáte reddátur. Nam
ptérea justos fidelésque
mus, quod in ipsis justí-
démque suspícimus; pós-
nos quoque esse quod
si faciámus ipsi quod
t.
cúrsor Dómini.
Lectio v.
E enim difficile nobis est,
od ab ipsis géritur, imi-
cum sine præcedénti
lo ab antíquis tália gesta

conspícimus: ut non ipsi alió-
rum æmuli redderéntur, sed
æmulándæ virtútis seípsos no-
bis præbérent exémplum: ut
dum nos ex ipsis, et ex nobis
álii profíciunt, sic Christus in
suis semper servis in Ecclésia
sancta laudétur. Unde ab orí-
gine mundi ínnocens Abel oc-
cíditur, Enoch Deo placens
transfértur, justus Noe inve-
nítur, Abraham fidélis probá-
tur, Moyses mansuétus dignó-
scitur, Jesus castus, David
lenis, Elías accéptus, Dániel
sanctus, tres púeri victóres
reddúntur.
℟. Isti sunt.

Lectio vj.

Apostoli discípuli Christi, credéntium magístri ha-
béntur: e quibus erudíti Con-
fessóres fortíssimi pugnant,
Mártyres perfécti triúmphant,
et christiáni semper exércitus
diábolum Deo armáti debéllant.
In istis semper pares virtútes,
dissímiles pugnæ, gloriósæ vi-
ctóriæ. Unde tu, Christiáne,
delicátus es miles, si putas te
posse sine pugna víncere, sine
certámine triumpháre. Exere
vires, fórtiter dímica, atróciter
in prælio isto concérta. Con-
sídera pactum, conditiónem
atténde, milítiam nosce: pa-
ctum, quod spopondísti; con-
ditiónem, qua accessísti; mi-
lítiam, cui nomen dedísti.
℟. Sancti mei.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.
Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in mon-

tem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

L. 1. de Serm. D. in monte, c. 4.

In primo gradu, sicut oportébat, pósitum est regnum cœlórum, quod est perféctæ summæque sapiéntiæ ánimæ rationális. Sic ítaque dictum est: Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cœlórum, tamquam dicerétur: Inítium sapiéntiæ timor Dómini. Mítibus heréditas data est, tamquam testaméntum patris cum pietáte quæréntibus. Beáti mites, quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram. Lugéntibus consolátio, tamquam sciéntibus quid amíserint, et quibus mersi sunt. Beáti qui lugent nunc, quóniam ipsi consolabúntur. Esuriéntibus et sitiéntibus satúritas, tamquam reféctio laborántibus, fortitérque certántibus ad salútem. Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

℟. Sint lumbi.

Lectio viij.

Misericórdibus misericórdia, tamquam vero et óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur a potentióre quod invalidióribus ipsi éxhibent. Beáti misericórdes, quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facúltas est vidéndi Deum, tamquam purum óculum ad intelligénda ætérna geréntibus. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacíficis Dei similitúdo est, tamquam perfécte sapiéntibus, formatísque ad imáginem Dei per regeneratiónem renováti hóminis. Beáti pacífici, quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímoda et in angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis exponi potest.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

Beati ergo, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse et circumcisióne octáva die in véteri testaménto, et Dómini resurrectióne post sábbatum, qui est útique octávus, idémque primus dies; et celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus, et número ipso Pentecóstes: nam septenário número sépties multiplicáto, quo fiunt quadragínta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus sanctus, eo in regnum cœlórum dúcimur, et hereditátem accípimus, et consolámur, et páscimur, et misericórdiam consequimur, et mundámur, et pacificámur. Atque ita perfécti, omnes extrínsecus illátas moléstias pro veritáte et justítia sustinémus.

Te Deum laudámus. 14.

ıd Vesp. Duplex, et omnia
untur sicut in j. Vesp. Festi.
). cum comm. SS. Mart.
atuor Coronator., Aña. Istó-
n est. ℣. Exultábunt, ex
ıd.

Oratio.

RÆSTA, quæsumus omnípo-
tens Deus: ut, qui gloriósos
rtyres fortes in sua confes-
ne cognóvimus, pios apud
in nostra intercessióne sen-
mus. Per Dóminum.

DIE VIII. NOVEMBRIS.
n Octava OO. Sanctorum.
Duplex.

n j. Nocturno Lectiones de
iptura occurrente.

In secundo Nocturno.

libro S. Cypriáni, Epíscopi
Mártyris, de mortalitáte.

Lectio iv. *In fine.*

ONSIDERANDUM est, fratres
dilectíssimi, et idéntidem
itándum, renuntiásse nos
ndo, et tamquam hóspites
peregrínos hic ínterim dé-
e. Amplectámur diem, qui
gnat síngulos domicílio suo,
nos isthinc eréptos, et lá-
is sæculáribus exsolútos,
adíso restítuit, et regno
ésti. Quis non péregre con-
útus properáret in pátriam
redi? Quis non ad suos na-
áre festínans, ventum pró-
rum cupídius optáret, ut
óciter charos licéret amplé-
?

Præcúrsor Dómini venit, de
ɔ ipse testátur: * Nullus
jor inter natos mulíerum
ánne Baptísta. ℣. Hic est
ɔphéta, et plus quam Pro-
éta, de quo Salvátor ait.
llus.

Lectio v.

PATRIAM nostram paradísum computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus: quid non properámus et cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus. Magnus illic nos charórum númerus expéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, et adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in commúne lætítia est! Qualis illic cœléstium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte vivéndi! quam summa et perpétua felícitas!

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vj.

ILLIC Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis continéntiæ róbore subegérunt. Remuneráti misericordes, qui aliméntis et largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt, qui domínica præcépta servántes, ad cœléstes thesáuros terréna patri-

mónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contíngat, optémus.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Episcopi.

Lib. 1. *de Serm. Domini in monte, cap.* 5.

Beati éritis, inquit, cum vobis maledícent, et persequéntur vos, et dicent omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte, et exultáte, quóniam merces vestra multa est in cœlis. Animadvértat quisquis delícias hujus sæculi, et facultátes rerum temporálium quærit in nómine christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram, sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dícitur: Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus. Nam extrínsecus maledícta, et persecutiónes, et detractiónes promittúntur: de quibus tamen magna merces est in cœlis, quæ sentítur in corde patiéntium, eórum qui jam possunt dícere: Gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio viij.

Non enim ista pérpeti fructuósum est, sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo, sed étiam cum exultatióne toleráre. Nam multi hærétici nómine christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur: sed ídeo excludúntur ab ista mercéde, quia non dictum est tantum: Beáti qui persecutiónem patiúntur; sed ádditum est: Propter justítiam. Ubi autem sana fides non est, non potest esse justítia: quia justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promittant: quia simíliter, ubi cháritas non est, non potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur: quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vir-

es, aptáte vestras lámpades.
ce. Glória Patri. Ecce.
ro SS. Quatuor Coronatis.
Lectio ix.

EVERUS, Severiánus, Carpóphorus, et Victorínus fra-s, in persecutióne Diocle-ni deórum cultum líbere de-stántes, plumbátis cæsi, in rbéribus vitam pro Christi ómine profudérunt. Quorum rpora cánibus objécta, cum illis intácta diu fuíssent, sub-ta a Christiánis, via Lavicá-, tértio ab Urbe lápide, in enária sepeliúntur prope se-lchrum sanctórum márty-m Cláudii, Nicóstrati, Sym-oriáni, Castórii, et Simplí-, qui, eódem Imperatóre, ssi erant, quod, cum essent mmi sculptóres, nullo modo dúci potúerant, ut idóló-m státuas fácerent : et ad lis simulácrum ducti ut il-d veneraréntur, numquam mmissúros se dixérunt, ut lorárent ópera mánuum hó-inum. Quámobrem in cár-rem conjécti, cum ibi mul-s dies in eódem propósito rstitíssent, primum scorpió-bus cæsi, deínde vivi plúm-is lóculis inclúsi, in flumen jiciúntur. Exstat in Urbe Ec-ésia sub nómine sanctórum uátuor Coronatórum, quo-m diu ignóta nómina, di-nitus póstea patefácta sunt : bi non solum illórum quá-tor, sed étiam horum quin-ue Mártyrum córpora hono-fice sepúlta sunt, et eórum stívitas sexto Idus Novém-ris celebrátur.

e Deum laudámus. 14.

In Laud. pro comm. SS. MM. Quatuor Coronat. Aña. Vestri. ℣. Lætámini. ex j. Vesp. Oratio. Præsta. 391.

In ij. Vesp. fit a Cap. de seq. cum com. Octavæ, et S. Theodori, Mart.

DIE IX. NOVEMBRIS.

Dedicat. Basilicæ Salvatoris.
Duplex.

Omnia ut in Com. Dedic Eccl. xcix. præter Lect.

Et fit com. Oct. omnium SS. ut in ij. Vesp. Festi. 379.

Deinde S. Theodori, Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Theodóri, Mártyris tui, confessióne gloriósa circúmdas et prótegis : præsta nobis ex ejus imitatióne profícere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis, Apóstoli.

Lectio j. *Cap.* 21. *c*

ET venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, et locútus est mecum, dicens : Veni et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cœlo a Deo, habéntem claritátem Dei : et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem, * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem

móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et.

Lectio ij.

Et habébat murum magnum et altum, habéntem portas duódecim: et in portis Angelos duódecim, et nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tríbuum filiórum Israel. Ab Oriénte portæ tres, et ab Aquilóne portæ tres, et ab Austro portæ tres, et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni. Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem, et portas ejus, et murum.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio iij.

Et cívitas in quadro pósita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo: et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim míllia: et longitúdo, et altitúdo, et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo; veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ritus, quos in consecrándis Ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam etsi jam ab Apostolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam Oratória, ab áliis Ecclésiæ dicebántur, ubi collécta fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharistíam súmere sólitus erat: non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia, et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Sed ubi Constantínus Imperátor per Baptísmi Sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni

ut Ecclésias ædificárent : quos ille non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatiónem est cohortátus. Nam et in suo Lateranénsi palátio Ecclésiam Salvatóri dedicávit, et ei continéntem Basílicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco, quo ipse baptizátus a sancto Silvéstro, a lepra mundátus est : quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris : cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice Ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris in paríete depícta pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj

Quod si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit, ut deínceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur : tamen Basílicæ Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum : quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent, quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in cryptas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, Sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima Ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eámdem Ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terræ ínsuper mótibus disjéctā eversámque, ac sédula summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus, Ordinis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ingréssus Jesus, de Com. Dedicat. cxv.

Pro S. Theodoro, Mart.

Lectio ix.

Theodorus, miles christiánus, Maximiáno Imperatóre, quod idolórum fanum incendísset comprehénsus, cum a Præfécto legiónis pœna ei remitterétur, si pœnitens facti christiánam fidem execrarétur, constánter in fídei confessióne persevérans, missus est in cár-

cerem : ubi úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat : Benedícam Dóminum in omni témpore. Quare in ardéntem rogum injéctus, in oratióne et divínis láudibus ánimam Christo réddidit quinto Idus Novémbris. Cujus corpus Eusébia matróna síndone involútum sepelívit in suo prædio.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit comm. S. Theodori, Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos, ut 393.

In Vesp. com. seq. et SS. Martyrum ut infra.

DIE X. NOVEMBRIS.

In Festo S. Andreæ Avellini, Confessoris.

Semiduplex.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

Deus, qui in corde beáti Andréæ, Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti : concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri, ut perfectióra semper exequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

Deinde SS. MM. Tryphonis, etc. Aña. Istórum est. ℣. Lætámini.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii, et Nymphæ semper festa sectári : quorum suffrágiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Andreas Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia futúræ sanctitátis non obscúra præbuit indícia. Adoléscens ad lítteras addiscéndas patérna e domo egréssus, lúbricam illíus ætátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiæ inítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimum habére numquam prætermíserit. Cum egrégia proínde forma exímium castitátis stúdium conjúnxit, quo impudícas sæpe mulíerum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli milítiæ jam pridem adscríptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret; ibíque jurisprudéntiæ láuream adéptus, atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárum patrocínia in foro dumtáxat ecclesiástico, proque privátis quibúsdam persónis, juxta sacrórum Cánonum sanctiónes, ágere cœpit. Verum cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidísset, mox vero fortúita sacrárum Scripturárum lectióne in illa verba incidísset : Os quod mentítur occídit ánimam ; tanto ejus culpæ dolóre ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit Itaque, abdicátis forénsibus curis, se

tum divíno cúltui sacrísque inistériis mancipávit. Cumie ecclesiásticæ virtútis exémis eminéret, sanctimoniálium gímini a tunc existénte Ariepiscopo Neapolitáno præctus fuit. Quo in múnere cum ravórum hóminum ódia subsset, primo quidem intenitæ sibi necis perículum deinávit, mox vero per sicáum tribus in fácie accéptis ulnéribus, injúriæ atrocitám æquo ánimo pértulit. Tunc erfectióris vitæ desidério flarans, ut inter Cléricos Reuláres adscriberétur supplicir postulávit: votíque compos ctus, ob ingéntem quo æstuát Crucis amórem, ut sibi ndréæ nomen imponerétur, récibus impetrávit.

Honéstum fecit illum Dómiıs, et custodívit eum ab iniicis, et a seductóribus tutát illum, * Et dedit illi claritem ætérnam. ℣. Justum dúxit Dóminus per vias reıs, et osténdit illi regnum i. Et.

Lectio v.

RCTIORIS itaque vitæ currículum álacri stúdio ingréssus, eas máxime virtútis exercitiónes incúbuit, ad quas sese duis étiam emíssis votis obrinxit; áltero scílicet suæ síus voluntáti júgiter obsiéndi, áltero vero in via chriánæ perfectiónis semper ulrius progrediéndi. Reguláris sciplínæ cultor assíduus, et ea promovénda, cum áliis æésset, studiosíssimus fuit. idquid ab institúti sui offícii régulæ præscrípto supérerat témporis, oratióni et animárum salúti tribuébat. In confessiónibus excipiéndis mira ejus píetas et prudéntia enítuit; vicos et óppida Neápoli finítima evangélicis ministériis magno cum animárum lucro fréquens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri charitátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cum enim intempésta nocte ab audita ægri confessióne domum redíret, ac plúviæ ventorúmque vis prælucéntem facem extinxísset, non solum ipse cum sóciis inter effusíssimos imbres nihil madefáctus est, verum étiam, inusitáto splendóre, e suo córpore mirabíliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia, et patiéntia, necnon abjectióne atque ódio sui summópere præstitit. Necem fratris fílio illátam imperturbáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit, imo étiam pro interfectóribus opem, et misericórdiam júdicum implorávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

PLURIBUS in locis Clericórum regulárium Ordinem propagávit, eorúmque domicília Medioláni, et Placéntiæ instítuit. Illíus óperam sanctus Cárolus Borromæus, et Paulus de Arétio cléricus reguláris

Cardináles, quibus erat acceptíssimus, in pastorális múneris curis adhibuérunt. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequebátur. Angelórum collóquio pérfrui méruit, quos, cum divínas laudes persólveret, e regióne concinéntes se audísse testátus est. Dénique post heróica virtútum exémpla, prophetíæ quoque dono illústris, quo et secréta córdium, et abséntia, et futúra prospéxit, annis gravis, et labóribus fractus, ad aram celebratúrus, in verbis illis tértio repetítis : Introíbo ad altáre Dei, repentíno apoplexíæ morbo corréptus est : mox Sacraméntis rite munítus, placidíssime inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in Ecclésia sancti Pauli ad hæc usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique insígnibus in vita et post mortem miráculis clarum Clemens Undécimus Póntifex Máximus solémni ritu Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

Pro SS. MM. Tryphone, etc.

Lectio ix.

Tryphon, Décio Imperatóre, cum Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perdúcere conarétur, a Décii satellítibus comprehénsus, primum equúleo torquétur, et úngulis férreis excarnificátur : deinde sublímibus pédibus candéntibus clavis confíxus, fústibus cæditur, et admótis fácibus ardéntibus adúritur. Quæ cum ómnia fortiter feréntem vidísset Respícius tribúnus, ad Christi Dómini fidem convérsus, statim se Christiánum esse palam proféssus est. Qui várie cruciátus, una cum Tryphóne rapitur ad Jovis simulácrum : quæ státua, Tryphóne oránte, concidit. Quare plumbátis crudelíssime contúsi, nobilíssimum martyrium consecúti sunt, quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testarétur, martyrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus. 14.

In Laudibus fit com. SS. MM. Tryphonis, etc. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt. Oratio Fac nos. 396.

Vesp. de seq., cum comm. præc. et S. Mennæ, ut infra.

DIE XI. NOVEMBRIS.

In Festo S. Martini, Episc. et Confessoris.

Duplex.

Ad Vesperas, Aña de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum, Hymnus et ℣. de Communi Confessoris Pontificis. xlv.

Ad Magnificat, Aña.

) beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet : unde exúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat ! Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni, Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Andreæ Avellini, Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui in corde. 396.

Postea S. Mennæ, Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus; ut, qui beáti Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium, Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni. Psalmus. Veníte. 2.

Hymn. Iste Conféssor. lxij.

In primo Nocturno.

Aña. Martínus adhuc catechúmenus hac me veste contéxit. Psalmi de Com. unius Martyris. xix.

Aña. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est, et baptísmi grátiam percépit.

Aña. Ego signo crucis, non clypeo protéctus, aut gálea, hostium cúneos penetrábo secúrus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Lectiones, Fidélis sermo, de Communi. xlvij.

℟. j. Hic est Martínus, eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fíeri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut.

℟. ij. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem : * Fiat volúntas tua. ℣. Óculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

℟. iij. O beátum virum Martínum Antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit. ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua. Qui. Glória Patri. Qui.

In secundo Nocturno

Aña. Confído in Dómino, quod fília mea précibus tuis reddénda sit sanitáti.

Aña. Tetrádius, cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit.

Aña. O ineffábilem virum, per quem nobis tanta mirácula coruscant !

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Lectio iv.

Martinus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis pa-

réntibus, ad Ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam proféctus, primum in Constántii, deinde Juliáni exércitu militávit. Qui cum nihil habéret præter arma, et vestiméntum quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus appáruit, hanc mittens vocem : Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Dum Sacraménta offérret beátus Martínus, globus ígneus appáruit super caput ejus. Invíctum.

Lectio v.

Decem et octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare, relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem Epíscopum se cóntulit, a quo in acolythórum númerum redáctus est. Post factus Epíscopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu vixit. Qui cum póstea ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discípuli, sic rogábant : Cur nos, pater, déseris? cui nos míseros derelínquis? Quorum voce commótus Martínus, ita Deum orábat : Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

℟. Beátus Martínus óbitum suum longe ante præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiónem sui córporis imminére, quia judicábat se jam resólvi. ℣. Víribus córporis cœpit repénte destítui, convocatísque discípulis dixit. Dissolutiónem

Lectio vj.

Sed cum eum in illa veheménti febre supínum orántem vidérent discípuli, supplíciter ab eo petiérunt, ut, convérso córpore, tantísper, dum remítteret morbi vis, pronus conquiésceret. Quibus Martínus : Sínite me, inquit, cœlum pótius, quam terram aspícere, ut suo jam itínere itúrus ad Dóminum spíritus dirigátur. Instánte jam morte, viso humáni géneris hoste : Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit : quam Angelórum chorus excépit, eósque divínas canéntes laudes multi, in primísque sanctus Severínus Coloniénsis Epíscopus, audiérunt.

℟. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum : Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua præmia; nostri pótius miserére, quos déseris. Invádent. Glória Patri. Invádent.

tertio Nocturno.
ominus Jesus Christus
rpurátum, aut diadé-
niténtem se ventúrum
dixit.
acérdos Dei Martíne,
unt tibi cœli, et re-
atris mei.
acérdos Dei Martíne,
grégie, ora pro nobis

sacérdos in ætérnum.
ndum órdinem Melchí-

o sancti Evangélii
cúndum Lucam.
tio vij. *Cap.* 11. *e*
témpore: Dixit Jesus
ulis suis: Nemo lu-
accéndit, et in abscón-
it, neque sub módio:
ra candelábrum, ut
rediúntur, lumen ví-
Et réliqua.
lia sancti Ambrósii,
Epíscopi.
. *Comment. in Lucæ*
11. *post initium.*
n superióribus Ecclé-
a Synagógæ prætulit,
tátur nos, ut fidem
ostram ad Ecclésiam
imus. Lucérna enim
, juxta quod scriptum
ucérna pédibus meis
tuum, Dómine. Ver-
im Dei fides nostra est:
Dei lux est. Lucérna est
it lux vera, quæ illúmi-
nem hóminem venién-
unc mundum. Lucérna
ucére non potest, nisi
lumen accéperit.
itum virum, in cujus
Sanctórum canit nú-
Angelórum exúltat

chorus, * Omniúmque cœlé-stium Virtútum occúrrit psal-léntium exércitus. ℣. Ecclésia virtúte roborátur, sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Míchael assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio viij.

Hæc est lucérna, quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia: lux obúmbrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri, Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuit: et cívitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit Prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit: illa autem Jerúsalem, quæ in cœlo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi, sed fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spirituális illúminat.

℞. Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módicus, * Cœlum dives ingréditur, hymnis cœlé-

stibus honorátur. ℣. Martínus Epíscopus migrávit a sæculo, vivit in Christo gemma sacerdótum. Cœlum. Glória Patri. Cœlum.

Pro S. Menna, Martyre.

Lectio ix.

Mennas Ægyptius, christiánus miles, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni Imperatórum, cum pœniténtiæ causa in solitúdinem secessísset, natáli die Imperatórum, quo pópulus célebri spectáculo tenebátur, in theátrum prosíliens, libera voce gentílium superstitiónem insectabátur. Quámobrem comprehénsus et, Pyrrho Præside, in Metrópoli Cottiénsium Phrygiæ vinctus, loris crudéliter cæditur: deinde equúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis, plagísque cilício confricátis, tum per tribulos et virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis étiam contúsus, demum gládio interficitur, in ignémque conjícitur. Corpus inde a Christiánis eréptum, sepúltum est, ac póstea Constantinópolim translátum.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Dixérunt discípuli * ad beátum Martínum: Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Dómine, * si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem; fiat volúntas tua.

3. O virum ineffábilem, * nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4. Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúia.

5. Martínus Abrahæ sinu * lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módicus, cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur.

Capit., Hymn. et ℣. de Com. Conf. Pont. liij.

Ad Benedictus, Aña.

O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet: unde exúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat! Mane nobíscum in ætérnum!

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni, Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Mennæ Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Præsta. 399.

Ad Horas Añæ de Laud., Capit. et ℟. br. de Comm. Conf. Pont. liv.

In ij. Vesperis Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ultimi, Psalm. Meménto, Dómine. 117.

Capitulum et Hymnus de Comm. Conf. Pont. xlv.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

d Magnificat, Aña.
um Pontíficem, qui totis
bus diligébat Christum
, et non formidábat
i principátum ! o san-
a ánima, quam etsi glá-
ersecutóris non ábstulit,
n tamen martyrii non
!
t comm. sequentis.

E XII. NOVEMBRIS.

to S. Martini, Papæ et
Martyris.
Semiduplex.

te Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

, qui nos beáti Martíni,
ártyris tui atque Ponti-
innua solemnitáte læti-
concéde propítius ; ut
atalítia cólimus, de ejús-
iam protectióne gaudeá-
Per Dóminum.

j. Nocturno Lectiones
iptura occurrente.
secundo Nocturno.

Lectio iv.

TINUS, Tudérti in Umbria
atus, inítio Pontificátus
ris, et legatiónibus mis-
ram dedit, ut Paulum
ntinopolitánum Patriár-
nefária hæresi ad Ca-
fídei veritátem revocá-
i, Constánte Imperatóre
o fretus, eo améntiæ
ssus fúerat, ut Sedis
licæ Legátos várie in
relegárit. Quo ejus scé-
nmótus Póntifex, coácto
Concílio centum quin-
piscopórum, eum con-
vit.

éstum fecit illum Dómi-
t custodívit eum ab ini-
et a seductóribus tutá-vit illum, * Et dedit illi clari-tátem ætérnam. ℣. Descendít-que cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Quæ causa fuit Constánti mitténdi in Itáliam Olym-pium Exárchum, ut Martínum Pontíficem interficiéndum, aut ad se perducéndum curáret. Igitur Olympius Romam vé-niens lictori mandat, ut Pon-tíficem, dum in Basílica san-ctæ Maríæ ad Præsépe Missárum solémnia celebráret, occíderet. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus repénte factus est.

℟. Desidérium ánimæ ejus tri-buísti ei, Dómine : * Et vo-luntáte labiórum ejus non frau-dásti eum. ℣. Quóniam præve-nísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pre-tióso. Et.

Lectio vj.

Constanti autem Imperatóri ex eo témpore multæ ca-lamitátes incidérunt : quibus níhilo mélior factus, Theodó-rum Callíopam ad Urbem mit-tens ímperat, ut Pontífici ma-nus injíciat. A quo per fraudem captus Martínus, et Constan-tinópolim perdúctus, deínde in Chersonésum relegátus, ibi ob Cathólicam fidem ærúmnis conféctus, prídie Idus Novém-bris, cessit e vita, clarus mi-ráculis. Cujus corpus Romam póstea translátum, in Ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvéstri et Martíni nómine dedicáta erat. Præfuit Ecclésiæ annos sex, mensem unum,

dies vigínti sex. Hábuit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros úndecim, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca trigínta tres.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit ad me, de Com. j. loco. xxv.

℟. viij. Dómine, prævenísti eum. xxvj.

In ij. Vesp. a Capit. fit de seq., com. præc.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Didaci, Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitáti nostræ; ut piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cœlis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Pro comm. S. Martini, Papæ et Mart. Aña. Qui vult. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 403.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Didacus Hispánus ex óppido sancti Nicolái de Portu diœcésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte, pii sub sacerdótis disciplína sanctióris vitæ, solitária in Ecclésia, tyrocínium exércuit. Deínde ut fírmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizáfa Fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francísci régulam in statu laicáli profésssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ, et reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni imprímis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cœléstibus, litterárum expers, mirándum in modum, et plane divínitus loquerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Canariis in ínsulis, ubi frátribus sui Ordinis præfuit, multa perpéssus, martyrii æstuans desidério, plures infidéles, verbo et exémplo, ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno Jubilæi, Nicoláo Quinto Pontífice, ægrotórum curæ in convéntu Aræ cœli destinátus, eo charitátis afféctu munus hoc exércuit, ut Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótis tamen, quorum aliquándo úlcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit. Exímia quoque fides, et grátia curatiónis in eo elúxit, cum lámpadis quæ collucébat ante imáginem

ɪeatíssimæ Dei Genitrícis, ɪuam summa devotióne colé-ɪat, óleo ægros inúngens, si-ɪno Crucis imprésso, multó-ɪum morbos mirabíliter saná-ɪerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ɪrnávit eum, stolam glóriæ nduit eum : * Et ad portas ɪaradísi coronávit eum. ℣. In-ɪuit eum Dóminus loricam fi-ɪei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

DEMUM Complúti finem sibi vitæ adésse intélligens, lá-ɪera et obsoléta indútus túnica, ɪonjéctis in Crucem óculis, ɪingulári devotióne illis verbis ɪx sacro hymno pronuntiátis : Dulce lignum, dulces clavos, ɪúlcia ferens póndera, quæ ɪnisti digna portáre Regem ɪœlórum, et Dóminum, áni-ɪnam Deo réddidit, prídie Idus Novémbris, anno Dómini supra ɪnillésimum quadringentésimo ɪexagésimo tértio. Ejus corpus ɪum menses non paucos (ut ɪio confluéntium desidério fie-ɪet satis) insepúltum mansísset, ɪuasi jam incorruptiónem in-ɪúerit, odórem suavíssimum ɪflávit. Illum multis, et illú-ɪtribus miráculis clarum Si-ɪtus Quintus Póntifex Máxi-ɪus Sanctórum número ad-ɪripsit.

Iste homo perfécit ómnia ɪæ locútus est ei Deus, et ɪxit ad eum : Ingrédere in ɪquiem meam. * Quia te vidi ɪstum coram me ex ómnibus ɪntibus. ℣. Iste est qui con-ɪmpsit vitam mundi, et per-ɪnit ad cœléstia regna. Quia. ɪória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére, ij. loco. lxxiij.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Gertrudis, Virg. Duplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui in corde beátæ Gertrúdis Vírginis jucúndam tibi mansiónem præparásti : ipsíus méritis et intercessióne, cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GERTRUDIS, Islébii in Saxónia nóbili génere nata, quinquénnis in monastério Rodardénsi, Ordinis sancti Benedícti, virginitátem suam, ac seípsam Jesu Christo óbtulit. Quo ex témpore a mundánis rebus prorsus aliéna, virtutíque sédulo inténta, cœléstis vitæ genus instítuit. Ad humaniórum litterárum notítiam, rerum divinárum cognitiónem adjúnxit. Quarum meditatióne vehementius ad virtútem incénsa, brevi christiánam perfectiónem adépta est. De Christo ejúsque vitæ mystériis sæpenúmero pio cum ánimi sensu loquebátur, unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota sua ómnia, et actiónes referébat. Quamvis autem multis exímiis natúræ et grátiæ donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vi-

lescébat, ut inter præcípua divínæ bonitátis mirácula hoc item memoráret, quod se indigníssimam misericórditer sustinéret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Trigesimum ætátis annum agens, primum Rodardénsis monastérii, ubi religiósam vitam est proféssa, deínde Elpediáni præses elécta, quadragínta annórum spátio, ea charitáte, prudéntia et reguláris disciplínæ stúdio munus obívit, ut cœnóbium religiósæ perfectiónis domicílium viderétur. Utrobíque vero, licet esset ómnium mater et magístra, ómnium tamen mínima habéri volébat, ac demissióne pari minístram se exhibébat. Quo libérius Deo vacáret, vigíliis, abstinéntia, aliísque cruciátibus corpus afflíxit, sempérque sui símilis, morum innocéntiam, mansuetúdinem, ac patiéntiam prætulit singulárem. Proximórum salúti omni ope stúduit, piæque curæ copiósum fructum rétulit. Divíni amóris vi frequéntes patiebátur éxtases, altissimæque contemplatiónis, et divínæ uniónis donum obtínuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Ut méritum acceptíssimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúndam sibi esse mansiónem testátus est. Deíparam Vírginem véluti matrem, et curatrícem a Jesu accéptam pietáte præcípua prosequebátur, ab eáque multa accépit benefícia. Erga diviníssimum Eucharístiæ Sacraméntum et passiónem Dómini tanto amóre cum grati ánimi sensu afficiebátur, ut intérdum uberióribus lácrymis perfunderétur. Justórum ánimas piaculáribus flammis addictas quotidiánis subsídiis et précibus juvábat. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum, et prophetíæ dono cláruit. Dénique flagrantíssimo Dei amóre pótius, quam morbo languéscens, anno Dómini millésimo ducentésimo nonagésimo secúndo, vita decéssit. Miráculis vivens, et post mortem a Deo illustráta est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, de Communi, lxxxvij.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Gregórii, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gregorius, Neocæsaréæ Ponti Episcopus, sanctitáte, doctrináque illústris, signis vero ac miráculis multo illústrior, quorum multitúdine atque præstántia Thaumatúrgus appellátus est, et sancti Basilii testimónio cum Moyse, Prophétis, et Apóstolis comparátus, montem, qui Ecclésiæ ædificatiónem impediébat, oratióne álio tránstulit. Item palúdem, inter fratres causam discordiárum, exsiccávit. Lycum flúvium pernicióse agros inundántem, defíxo ad ripam, quo sustentabátur, báculo, qui statim viréntem crevit in árborem, coércuit, ut póstea ultra eum términum non efflúxerit.

. Invéni David servum meum, leo sancto meo unxi eum : * lanus enim mea auxiliábitur i. ℣. Nihil profíciet inimícus eo, et fílius iniquitátis non océbit ei. Manus.

Lectio v.

Sæpissime dæmones ex idolórum simulácris, atque ex óminum corpóribus ejécit : últaque ália mirabíliter effét, quibus innumerábiles hóines traxit ad Jesu Christi dem, cum étiam prophético spíritu futúra prædíceret. Qui migratúrus e vita, cum quæsísset, quot in civitáte Neocæsariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset, tantum esse septémdecim, Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cum cœpi Episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclésiam illustrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio vj.

Ex Homilia 59. *quæ est* 2. *de sancto Eusebio.*

Beati patris Gregórii mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus, qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit : qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus ?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. *Cap.* 11. *c*

In illo témpore : Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis : Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti : Tóllere, et míttere in mare, et non hæsitáverit in corde suo, sed credíderit, quia quodcúmque díxerit, fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Marci cap. 11.

Solent gentíles, qui contra Ecclésiam maledícta scripsére, improperáre nostris, quod non habúerint plenam fidem Dei, quia numquam montes transférre potúerint. Quibus respondéndum est, non ómnia scripta esse, quæ in Ecclésia sunt gesta, sicut étiam de factis ipsíus Christi et Dómini nostri Scriptúra testátur. Unde et hoc quoque fíeri potuísset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necéssitas id fíeri poposcísset. Quómodo légimus factum précibus beáti patris Gregórii Neocæsaréæ Ponti Antístitis, viri méritis et virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco céderet, quantum íncolæ civitátis opus habébant.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

Cum enim volens ædificáre Ecclésiam in loco apto, vidéret eum angustiórem esse quam res exigébat, eo quod ex una parte rupe maris, ex ália monte próximo coarctarétur, venit nocte ad locum, et génibus flexis admónuit Dóminum promissiónis suæ, ut montem lóngius juxta fidem peténtis ágeret. Et mane facto revérsus, invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus Ecclésiæ, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius quis ejúsdem mériti vir, si opportúnitas exegísset, impetráre a Dómino mérito fídei, ut étiam mons tollerétur, et mitterétur in mare.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Verum quia montis nómine nonnúmquam diábolus signíficátur, vidélicet propter supérbiam, qua se contra Deum érigit, et esse vult símilis Altíssimo : mons ad præcéptum eórum, qui fortes fide sunt, tóllitur de terra, et in mare projícitur, cum prædicántibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam sunt præordináti, et in turbuléntis amarísque inf

méntibus vesániam suæ
idis exercére permítti-

ım laudámus. 14.
). de seq. cum comm.
gorii, Aña. Amávit eum.
um. Oratio. Da, quæsu-
107.
XVIII. NOVEMBRIS.
)edicatione Basilicarum
Apost. Petri et Pauli.
Duplex.
nia de Comm. Dedicat.
iæ. xcix. præter Lect.
n primo Nocturno.
ibro Apocalypsis beáti
Joánnis, Apóstoli.
ectio j. *Cap.* 21. *e*
erat structúra muri ejus
: lápide jáspide : ipsa
ívitas aurum mundum
vitro mundo. Et funda-
muri civitátis omni lá-
pretióso ornáta. Funda-
m primum, jaspis :
lum, sapphírus : tértium,
dónius : quartum, sma-
s : quintum, sárdonyx :
n, sárdius : séptimum,
lithus : octávum, beryl-
ıonum, topázius : déci-
, chrysóprasus : undéci-
, hyacínthus : duodéci-
amethystus.
dedicatióne templi de-
at pópulus laudem, * Et
eórum dulcis resonábat
℣. Fundáta est domus
i supra vérticem món-
et vénient ad eam om-
ntes. Et.

Lectio ij.

luódecim portæ, duóde-
m margarítæ sunt, per
as : et síngulæ portæ
ex síngulis margarítis :
et platéa civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est et Agnus. Et cívitas non eget sole, neque luna, ut lúceant in ea. Nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus.
℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et.

Lectio iij.

Et ambulábunt gentes in lúmine ejus, et reges terræ áfferent glóriam suam et honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem : nox enim non erit illic. Et áfferent glóriam et honórem géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens, et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.
℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex locis sacris, quæ olim apud Christiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum cór-

pora, vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessiónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus, tamquam ad fídei petram, et Ecclésiæ fundaméntum, conveniéntes, locum Príncipis Apostolórum sepúlchro consecrátum summa religióne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta pópuli tui, Deus.

Lectio v.

Illuc Constantínus Magnus Imperátor octávo die post suscéptum baptísmum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrymárum profúdit: mox sumpto ligóne, ac bidénte terram éruit, indéque duódecim terræ cóphinis honóris causa duódecim Apostolórum ablátis, ac loco Basílicæ Príncipis Apostolórum designáto Ecclésiam ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris eo modo quo Lateranénsem Ecclésiam quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit, et in ea altáre lapídeum chrísmate delibútum eréxit: atque ex eo témpore sancívit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Idem beátus Silvéster Basílicam sancti Pauli Apóstoli in via Ostiénsi ab eódem Constantíno Imperatóre magnificentíssime ædificátam dedicávit. Quas Basílicas idem Imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

Porro Vaticánam Basílicam vetustáte jamprídem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius, ac magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus Octávus hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti solémni ritu consecrávit. Basílicam vero Ostiénsem quam dira incéndii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tértio pénitus consumpsísset, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam, et ab intéritu véluti vindicátam Pius Nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem, qua Dogma de Immaculáta beátæ Maríæ Vírginis Conceptióne nuper ab ipso proclamátum, ingéntem Cardinálium et Episcopórum númerum ex dissitis étiam Cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat, die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti tanta circúmdatus Purpuratórum Patrum, et Antístitum coróna solémniter

ávit, ejúsque celebritátis
óriam hac die recoléndam
évit.
ane surgens Jacob erigé-
ápidem in titulum, fun-
óleum désuper, votum
Dómino : * Vere locus
anctus est, et ego nescié-
℣. Cumque evigilásset
de somno, ait. Vere.
a Patri. Vere.
iij. Nocturno Homilia in
g. Ingréssus Jesus, quæ
ur die iv. infra Octavam
at. Eccl. cxiij.
sp. a Capit. de S. Elisa-
cum comm. Dedic., et
ntiani, Papæ Mart.

E XIX. NOVEMBRIS.

esto S. Elisabeth, Viduæ.
Duplex.

nia de Comm. nec Virg.
Mart. xcij. præter seq.

Oratio.

RUM corda fidélium, Deus
miserátor, illústra : et
Elísabeth précibus glo-
fac nos próspera mundi
cere, et cœlésti semper
latióne gaudére. Per Dó-
m.
nde fit com. Dedicat., ut
m. Dedic. Eccl. cviij.
tea S. Pontiani, Papæ et
ris, Aña. Iste Sanctus.
ória.

Oratio.

MITATEM nostram réspice,
nípotens Deus : et quia
s própriæ actiónis gravat,
Pontiáni, Mártyris tui
Pontíficis, intercéssio
sa nos prótegat. Per Dó-
n.
j. Nocturno Lectiones de
tura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELISABETH, Andréæ regis Hungáriæ fília, ab infántia Deum timére cœpit : et crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ et Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quam quæ viri sui erant, exequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat : ac váriis misericórdiæ offíciis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat : gravíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens, manus eórum et pedes osculabátur. Curándis autem et aléndis paupéribus insígne xenodóchium construxit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

DEFUNCTO cónjuge, ut Deo libérius servíret, depósitis ómnibus sæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta est, atque Ordinem Pœniténtium sancti Francísci ingréssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, a própriis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit ; ádeo ut summópere gaudéret, se tália pro Deo pati. Ad ínfima quæque

ministéria erga páuperes et ægrótos se abjíciens, eis necessária procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Cum vero in his aliísque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem doméstícis suis ante prædíxit. Cumque defíxis in cœlum óculis divínæ contemplatióni vacáret, a Deo mirabíliter recreáta, et Sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis, et rite probátis, Gregórius Nonus Sanctórum número eam adscrípsit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. xcvj.

Pro S. Pontiano, Papa Mart.

Lectio ix.

Pontianus Románus præfuit Ecclésiæ, Alexándro Imperatóre, qui sanctum Pontíficem propter Christiánæ fídei, confessiónem, in Sardíniam ínsulam cum Hippólyto presbytero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitátibus afflíctus, décimo tértio Kaléndas Decémbris e vita migrávit. Ejus corpus, Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in Cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies viginti quinque. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca sex.

Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Pontiani, Papæ et Mart. Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Infirmitátem. 411.

In ij. Vesperis a Capit. de seq. cum. commem. præc.

DIE XX. NOVEMBRIS.

In Festo S. Felicis de Valois, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxij. præter sequentia.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cœlitus vocáre dignátus es : præsta quæsumus ; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne, liberáti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Pro comm. S. Elisabeth. Aña. Manum suam. ℣. Diffúsa. Orat. Tuórum. 411.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte æ-áte non lévia dedit futúræ anctitátis indícia, præsértim nisericórdiæ erga páuperes. Nam adhuc infántulus manu rópria, ac si grándior esset, t judícii maturitáte pollére t, ummos egénis distríbuit. Jam randiúsculus, solébat ex ap-ósitis in mensa dápibus ad psos míttere, et ferme eo, uod sapídius erat, obsónio aupérculos púeros recreábat. doléscens non semel véstibus e spoliávit, ut ínopes coo-eríret. Ab avúnculo Theo-áldo, Xamphánæ et Blésii ómite, vitam reo mortis npetrávit, prædícens hunc ıfámem, háctenus sicárium, ox sanctíssimis præditum mó-bus evasúrum: verídicum te-imónium monstrávit evéntus. Honéstum fecit illum Dómi-us, et custodívit eum ab ini-ícis, et a seductóribus tutávit um, * Et dedit illi claritátem érnam. ℣. Justum dedúxit óminus per vias rectas, et téndit illi regnum Dei. Et dit.

Lectio v.

Post exáctam laudabíliter adolescéntiam, cœpit ex eléstis contemplatiónis stúdio litúdinem cogitáre: prius men vóluit sacris initiári, ut nnem regni, a cujus succes-ne, jure Legis Sálicæ, non ge distábat, spem sibi præ-deret. Sacérdos factus et pri-a Missa devotíssime celebráta, non multo post in erémum secéssit, ubi summa abstinén-tia víctitans, cœléstium charí-smatum abundántia pascebátur. Ibi cum sancto Joánne de Matha, Parisiénsi doctóre, a quo ex divína inspiratióne quæsítus et invéntus, per áli-quot annos sanctíssime vixit, donec ambo per Angelum a Deo admóniti, Romam petié-runt, speciálem a summo Pontífice vivéndi régulam im-petratúri. Facta ígitur Innocén-tio Papæ Tértio inter Missárum solémnia revelatióne Religiónis et Institúti de rediméndis ca-ptívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio cándidis véstibus, bicolóri Cruce signátis, in-dúitur ad eam formam qua Angelus indútus appáruit: et ínsuper vóluit Póntifex, ut nova Relígio juxta tríplicem colórem, quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ ín-duit eum: * Et ad portas pa-radísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Regula própria ex summi Pon-tíficis Innocéntii confirma-tióne accépta, in diœcési Mel-dénsi apud locum, qui Cer-vus Frígidus dícitur, primum Ordinis paulo ante a se et sócio extrúctum cœnóbium ampliá-vit, ubi religiósam observán-tiam, et redemptiónis institú-tum mirífice cóluit, ac inde per alúmnos in álias províncias diligentíssime propagávit. Illú-

strem hic a beáta Vírgine Matre favórem accépit : dormiéntibus síquidem cunctis frátribus, et ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis Deíparæ média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus, Felix de more vígilans, et Horas prævéniens, chorum ingréssus, réperit beátam Vírginem in médio chori hábitu cruce Ordinis insigníto indútam, ac Cœlítibus simíliter indútis sociátam : quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, laudes divínas concínuit, ritéque persólvit. Et quasi jam a terréstri ad cœléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, fílios ad charitátem erga páuperes et captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio Tértio. ℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam. * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi justum. Glória Patri. Quia te vidi justum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére, ij. loco.

Vesp. de seq., com. præc.

DIE XXI. NOVEMBRIS.

In Festo Præsentationis B. M. Virginis.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. præter seq.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti : præsta, quæsumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Pro com. S. Felicis. Aña. Hic vir. ℣. Justum. Oratio Deus, qui beátum. 412.

In j. Nocturno Lectiones, Ego sapiéntia. cxxv.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodóxa.

Lectio iv. *L. 4. c. 15.*

Joachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratiónem et promissiónem Dei Genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam et illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur) : vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxtitit. In lucem autem

éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúcitur : ac deínde in domo Dei plantáta, atque per Spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ, virtútum ómnium domicílium efficitur : ut quæ vidélicet ab omni hujúsce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de virgínibus.

Lectio v. *Lib.* 2.

Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displicet, opus probémus : ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una Vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fídei, devotiónis obséquium : virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret! quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens : Hæc torum Fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Quid ergo éxequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam : álterum ultra natúram superfuísse, álterum pene ipsi natúræ defuísse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi successísset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias ministráret. Dormíre non prius cupíditas, quam necéssitas fuit : et tamen cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus : qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta contínuat, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et. Glória Patri. Unguéntum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Loquénte Jesu. cxxx.

In ℟. vij. loco Festivitátem, dicitur Præsentatiónem.

In ij. Vesperis omnia ut in primis.

Et fit comm sequentis.

DIE XXII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Cæciliæ, Virg. et Martyris.

Duplex.

Ad Vesp., si dicantur inte

græ, Añæ de Laud. Psalmi, Capit., Hymnus et ℣. de Com. Virg. lxxvij.

Aña. Est secrétum, Valeriáne, quod tibi volo dícere: Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum.

℣. Spécie tua.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ, Vírginis et Mártyris tuæ, solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalmus. Veníte. 2.

Hymn. Vírginis proles. lxxix.

In primo Nocturno.

Aña. Cæcília virgo Almáchium superábat, Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat. Psalmi de Comm. Virg. lxxx.

Aña. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Aña. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectiones. De virgínibus, de Comm. Virg. lxxxij.

℟. j. Cantántibus órganis, Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens: * Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat.

℟. ij. O beáta Cæcília, quæ duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum Epíscopum in vultu angélico demonstrásti: ℣. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. Urbánum.

℟. iij. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore, et non diébus neque nóctibus vacábat * A collóquiis divínis et oratióne. ℣. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, et cor ejus igne cœlésti ardébat. A collóquiis. Glória Patri. A collóquiis.

In secundo Nocturno.

Aña. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti.

Aña. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium: Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Aña. Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

Cæcilia, virgo Romána, nobili génere nata, a prima ætáte christiánæ fídei præcéptis institúta, virginitátem suam Deo vovit. Sed cum póstea contra suam voluntátem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit: Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit: quare ne quid in me commíttas, quo ira Dei

n te concitétur. Quibus verbis ommótus Valeriánus illam attingere non est ausus : quin tiam áddidit, se in Christum reditúrum, si eum Angelum idéret. Cui Cæcília cum sine aptísmo negáret id fíeri posse, ncénsus cupiditáte vidéndi Angelum, se baptizári velle repóndit. Quare hortátu vírginis d Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlchris via Appia latébat, véniens, ab eo baptiítur.

. Cilício Cæcília membra doiábat, Deum gemítibus exoibat : * Tibúrtium et Valeánum ad corónas vocábat. Hæc est virgo sápiens, et na de número prudéntum. ibúrtium.

Lectio v.

NDE ad Cæcíliam revérsus, orántem, et cum ea Angem divíno splendóre fulgéntem vénit. Quo aspéctu obstupectus, ut primum ex timóre nfirmátus est, Tibúrtium atrem suum accérsit : qui a ecília Christi fide imbútus, ab eódem Urbáno baptizás, ipse étiam ejúsdem Anli, quem frater ejus víderat, spéctu dignátus est. Utérque item paulo post Almáchio ræfécto constánter martyrium biit. Qui mox Cæcíliam comrehéndi ímperat, ab eáque rimum ubi Tibúrtii et Valeáni facultátes sint, exquírit.

. Cæcíliam intra cubículum rántem invénit, et juxta eam antem Angelum Dómini : * uem videns Valeriánus, nímio terróre corréptus est. ℣. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et lumen refúlsit in habitáculo. Quem.

Lectio vj.

Cui cum Virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondísset, eo furóre concitátus est, ut eam in ipsíus ædes redúctam, in bálneo combúri jússerit. Quo in loco cum diem noctémque ita fuísset, ut ne flamma quidem illam attíngeret, eo immíssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuísset, semivívam relíquit. Illa tríduo post, décimo Kaléndas Decémbris, Alexándro Imperatóre, dúplici virginitátis et martyrii palma decoráta evolávit in cœlum. Cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus ædibus Ecclésia ipsíus Cæcíliæ nómine consecráta. Ejus et Urbáni, ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni, et Máximi córpora, a Pascháli Primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæcíliæ Ecclésia cóndita sunt.

℟. Dómine Jesu Christe, Pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti : * Cæcília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit. ℣. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. Cæcília. Glória Patri. Cæcília.

In tertio Nocturno.

Aña. Crédimus Christum Fílium Dei, verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Aña. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Aña. Tunc Valeriánus perréxit, et signo, quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 79. in Matth. post initium.

Quam ob causam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrímine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat, dicens : Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum ; et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatiónem, quippe cum sit ea res natúra sublímis : quod inde patet, quia neque in véteri testaménto a priscis illis sanctísque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitáte jubétur : non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Paulus ait : De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo : et laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio: Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse * Contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. Contemptórem idolórum.

Lectio viij.

Quoniam ígitur et magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimátio : ne quis, ea perfécta, se totum perfecísse putáret, ac cétera neglígeret, hanc parábolam pósuit, ut osténderet virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici ; ac mérito quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat. Fornicátor enim córporum, istæ vero pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non est autem córporum et pecúniæ par cupíditas : sed ácrior multo, atque veheméntior illa córporum est. Quanto ígitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcírco étiam fátuas appellávit, quóniam, majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

℟. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum Antístitem : * Quia ad ipsum hábeo secréta quæ pérferam. ℣. Tunc Valeriánus perréxit, et signo, quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

AMPADES autem hoc loco il- lud ipsum virginitátis do- um appéllat, et sanctimóniæ uritátem : óleum vero beni- nitátem, eleemósynam, im- énsum indigéntibus auxílium. ardánte autem sponso, dor- iitavérunt omnes, et dormié- unt. Non parvum témporis ursus spátium interjéctum sténdit, ut discípulos regnum sius mox futúrum expectán- s, ab ea opinióne dedúceret : enim illi sperábant : qua- rópter crebro ab hujúsmodi s spe révocat. Ad hoc, illud noque índicat, somnum quem- m esse mortem. Dormiérunt, quit; média autem nocte cla- or factus est : vel, ut in dem parábola persístat : vel rsus osténdit in nocte futú- m esse resurrectiónem. Cla- órem étiam Paulus commé- orat, dicens : In jussu, in ce Archángeli, in novíssima ba descéndet de cœlo.

Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

Cantántibus órganis, * Cæcí- Dómino decantábat, dicens : at cor meum immaculátum, non confúndar. Ps. Dóminus gnávit, cum reliquis. 15.

Valeriánus in cubículo Cæ- liam cum Angelo orántem vénit.

Cæcília fámula tua, * Dó- ine, quasi apis tibi argumen- sa desérvit.

Benedíco te, Pater Dómini ei Jesu Christi, quia per Fí- um tuum ignis exstínctus est látere meo.

5. Triduánas a Dómino * po- pósci indúcias, ut domum meam Ecclésiam consecrárem.

Capit. Fratres, Qui gloriátur.

Hymn. Jesu, coróna, ut in Com. lxxxviij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Dum auróra finem daret, Cæ- cília exclamávit, dicens : Eja, mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, et indúimini arma lucis.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ, Vírginis et Már- tyris tuæ, solemnitáte lætífi- cas : da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversa- tiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Horas, Añæ de Laud. ut supra. Capitula et ℟℟. br. de Comm. Virg. lxxxix.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Ps. de Comm. Virg. lxxvij.

A Capit. fit de S. Clemente, cum comm. S. Cæciliæ, etc. ut infra.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Clementis, Papæ et Martyris.

Duplex.

Ad Vesperas, si dicantur in- tegræ, Añæ de Laudibus.

Psalmi de Dñica. 108. et loco ultim., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capit. Hymn. et ℣. de Comm. unius Mart. xviij.

Ad Magnificat, Aña.

Orémus omnes ad Dóminum Jesum Christum, ut confessó- ribus suis fontis venam apériat.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beáti Cleméntis, Mártyris tui atque Pontíficis, solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Cæciliæ.

Aña. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, et non diébus neque nóctibus a collóquiis divínis et oratióne cessábat. ℣. Diffúsa. Oratio. Deus, qui nos ánnua. 419.

Postea S. Felicitatis, Mart.

Aña. Símile est. ℣. Spécie.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur, et précibus. Per Dóminum.

Ad Matutinum omnia usque ad Lectiones de Comm. unius Mart. xix.

In j. Nocturno Lectiones, A Miléto. xx.

℟. j. Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei: * De sub cujus pede fons vivus emánat; flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. ℣. Vidi supra montem Agnum stantem. De sub cujus.

℟. ij. Omnes una voce dixérunt: Ora pro nobis, sancte Clemens. * Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. ℣. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fíeri. Ut.

℟. iij. Dedísti, Dómine, habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Dedísti, Dómine, Sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. Iter. Glória Patri. Iter.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLEMENS Románus, Faustíni fílius, de regióne Cœlii montis, discípulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippénses: Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiónes divísit septem Notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum, et res ab eis gestas diligentíssime conquisítas, lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

CUM autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno Imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdinem urbis Chersónæ, in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in

uéndis et secándis marmóri-
is aquæ penúria laborárent,
emens, facta oratióne, in
cinum collem ascéndit, in
jus jugo vidit Agnum déxtero
de fontem aquæ dulcis qui
de scatébat, attingéntem, ubi
nnes sitim explevérunt : eó-
ie miráculo multi infidéles
l Christi fidem convérsi, Cle-
éntis étiam sanctitátem ve-
rári cœpérunt.
Desidérium ánimæ ejus tri-
isti ei, Dómine : * Et volun-
te labiórum ejus non frau-
isti eum. ℣. Quóniam præve-
sti eum in benedictiónibus
lcédinis : posuísti in cápite
is corónam de lápide pre-
so. Et.

Lectio vj.

Quibus concitátus Trajánus, misit illuc, qui Cleméntem, alligáta ad ejus col-
m ánchora, in profúndum
jícerent. Quod cum factum
set, Christiánis ad littus orán-
bus, mare ad tria milliária
céssit, eóque illi accedéntes,
dículam marmóream in tem-
i formam, et intus arcam
pídeam, ubi Mártyris corpus
nditum erat, et juxta illud
nchoram, qua mersus fúerat,
venérunt. Quo miráculo in-
olæ permóti, Christi fidem
iscepérunt. Ejus corpus póstea
omam, Nicoláo Primo Pontí-
ce, translátum, in Ecclésia
sius sancti Cleméntis cóndi-
um est. Ecclésia étiam in eo
isulæ loco, unde divínitus
ons manárat, ejúsdem nómine
edicáta est. Vixit in Pontifi-
átu annos novem, menses sex,
ies sex. Fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros decem, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus :* Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij *Cap.* 24. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. c. 26. *in fine.*

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem : ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit : quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitat.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus

fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viij. *Cap.* 27.

QUISNAM est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem, atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur: id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Pro S. Felicitate Mart.

Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio ix.

Ex Homilia 3. in Evang.

BEATA Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus, septem fílios sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant. In persecutiónis enim labóre deprehénsa, filiórum corda in amóre supérnæ pátriæ prædicándo roborávit, et partúrivit spíritu, quos carne pepérerat, ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc féminam mártyrem díxerim? Sed plus quam mártyrem: quæ, septem pignóribus ad regnum præmissis, tot ante se mórtuos transmísit. Ad pœnam prima venit, sed pervénit octáva.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Oránte sancto Cleménte, * appáruit ei Agnus Dei. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Non meis méritis * ad vos me misit Dóminus vestris corónis partícipem fíeri.

3. Vidi supra montem * Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

4. De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

5. Omnes gentes * per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capit. et Hymnus de Communius Mart. xxvij.

℣. Justus ut palma florébit.

. Sicut cedrus Líbani multi-
icábitur.

Ad Benedictus, Aña.
um iter ad mare cepísset,
ópulus voce magna clamábat :
ómine Jesu Christe, salva il-
m : et Clemens cum lácry-
is dicébat : Súscipe, Pater,
íritum meum.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beáti Cleméntis, Mártyris tui que Pontíficis, solemnitáte tíficas : concéde propítius ; , cujus natalítia cólimus, rtútem quoque passiónis imi-mur. Per Dóminum.

Pro commem. S. Felicitatis, ña. Date. ℣. Diffúsa. Oratio. æsta. 420.

Ad Horas, Añæ de Laud. pit. et ℟℟. brevia de Comm. ius Mart. xxviij.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Psal- de Dñica. 108. et loco ult. . Crédidi. 111.

A Capitulo fit de seq. cum um. præc. et S. Chrysogoni, rt. ut infra.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

Festo S. Joannis a Cruce, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. n Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, utatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum, perfé-e sui abnegatiónis, et Crucis atórem exímium effecísti : ncéde; ut ejus imitatióni jú-er inhæréntes, glóriam asse-ámur ætérnam. Per Dómi-m nostrum.

Et fit comm. S. Cleméntis, Papæ et Mart. Aña. Dedísti, Dómine, habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum, iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis.

Postea S. Chrysogoni, Mart. Aña. Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES a Cruce Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus : nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit. Tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénnis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens hospítio páuperum ægrotántium Metymnæ Campi fámulum sese addíxit, quibus magno charitátis ardóre, vilíssima quæque compléctens offícia, præsto áderat ; cujus exémplo excitáti céteri éadem charitátis múnera ardéntius obíbant. Verum ad altióra vocátus, beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo Institútum ampléxus est, ubi

sacérdos ex obediéntia factus, severióris disciplínæ, et arctióris vitæ cupidíssimus, primitívam Ordinis Régulam ex superióris licéntia ita proféssus est, ut ob jugem domínicæ passiónis memóriam, bello in se, tamquam in infensíssimum hostem, indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis, omníque pœnárum génere, brevi carnem cum vítiis et concupiscéntiis suis crucifíxerit: dignus plane, qui a sancta Terésia inter puriores sanctiorésque ánimas, Ecclésiam Dei id témporis illustrántes, recenserétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Singulari vitæ austeritáte, et ómnium virtútum præsídio munítus, præ assídua rerum divinárum contemplatióne diutúrnas et mirábiles éxtases frequénter patiebátur: tantóque in Deum æstuábat amóre, ut, cum divínus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus, tum in verbi Dei prædicatióne, tum in Sacramentórum administratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis auctus, strictiorísque disciplínæ promovéndæ ardóre veheménter accénsus, sanctæ Terésiæ comes divínitus datus est, ut, quam ipsa inter soróres primævam Carméli Ordinis observántiam instauráverat, eámdem et inter fratres, Joánne adjutóre, restitúeret. Innúmeros ítaque una cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéssus labóres, cœnóbia, quæ ejúsdem sanctæ vírginis cura per totam Hispániam erécta fúerant, nullis vitæ incómmodis, et perículis térritus, síngula perlustrávit, in quibus, aliísque quamplúrimis ejus ópera eréctis, restaurátam observántiam propagándo, verbo et exémplo firmávit; ut mérito primus post sanctam Terésiam Carmelitárum Excalceatórum Ordinis proféssor et parens habeátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Virginitatem perpétuo cóluit, impudentésque mulíeres, ejus pudicítiæ insidiári conántes, non modo répulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explicándis arcánis æque ac sancta Terésia Apostólicæ Sedis judício, divínitus instrúctus, libros de mystica Theología cœlésti sapiéntia refértos conscrípsit. Semel interrogátus a Christo quid præmii pro tot labóribus pósceret, respóndit: Dómine, pati et contémni pro te. Império in dæmones, quos e corpóribus sæpe fugábat, discretióne spirítuum, prophetíæ dono, miraculórum glória celebratíssimus, ea semper fuit humilitáte, ut sæpius a Dómino flagitáverit eo loco mori, ubi

ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédæ diro morbo, et in crure quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium, constantíssime tolerátis, Ecclésiæ Sacraméntis pie sanctéque suscéptis, in Christi crucifixi ampléxu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba, In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die et hora a se prædíctis, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono. Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignítus globus excépit : corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod etiámnum incorrúptum Segóviæ honorífice cólitur. Eum plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

Pro S. Chrysogono, Mart.
Lectio ix.

CHRYSOGONUS, Diocletiáno Imperatóre, Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnium sanctæ Anastásiæ facultátibus vixit : quam étiam afflíctam propter Christum a viro suo Públio, proptereáque a suis oratiónibus per lítteras auxílium postulántem mútuis epístolis est consolátus. Sed cum Imperátor Romam scripsísset, ut réliquis Christiánis, qui in vínculis essent, interféctis, Chrysógonus Aquiléiam ad se mitterétur, eo perdúctus est. Cui Imperátor : Accersívi, inquit, te, Chrysógone, ut honóribus áugeam, si modo indúxeris ánimum deos cólere. At ille : Ego eum, qui vere est Deus, mente et oratióne véneror : deos autem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulácra, odi et éxecror. Quo respónso excandéscens Imperátor, ad aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris : cujus corpus projéctum in mare, paulo post in líttore invéntum, Zoílus présbyter in suis ædibus sepelívit. Te Deum laudámus. 14.

In Laud. fit com. S. Chrysogoni Mart., Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Adésto. 423.

Vesperæ a Capit. de seq., com. præc.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Catharinæ, Virginis et Martyris.
Duplex.

Omnia de Comm. Virg. et Mart. lxxvij. præter seq.

Oratio.

DEUS, qui dedísti legem Moysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ, Vírginis et Mártyris tuæ, mirabíliter collocásti : præsta, quæsumus; ut, ejus méritis et intercessióne,

ad montem qui Christus est, pervenire valeámus. Qui tecum vivit.

Pro comm. S. Joannis, Aña. Hic vir. ℣. Justum Oratio. Deus, qui. 423.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Catharina, nóbilis virgo Alexandrina, a prima ætáte stúdia liberálium ártium cum fídei ardóre conjúngens, brevi ad eam sanctitátis et doctrínæ perfectiónem pervénit, ut decem et octo annos nata, erudi-tíssimum quemque superáret. Quæ cum Maximini jussu multos propter christiánæ religiónis professiónem várie torméntis cruciátos, ad supplicium rapi vidéret: non dubitánter ipsum ádiit Maximínum, eique nefáriam immanitátem objíciens, sapientíssimis ratiónibus Christi fidem ad salútem necessáriam esse affirmávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Cujus prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accersítis úndique doctíssimis homínibus, magnísque propósitis præmiis, qui convíctam Catharínam a Christi fide ad idolórum cultum perduxíssent. Quod contra accidit; nam plures philósophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac subtilitáte ejus **disputatiónis tanto Jesu Christi amóre sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quámobrem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur: verum id frustra fieri intélligens, verbéribus affectam plumbatísque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.**

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Quo témpore Maximíni uxor et Porphyrius belli dux, viséndæ vírginis causa cárcerem ingréssi; et ejúsdem prædicatióne in Jesum Christum credéntes, póstea martyrio coronáti sunt. Interim Catharína edúcitur e custódia: et rota expedítur crebris et acútis præfixa gládiis, ut vírginis corpus crudelíssime dilaceraretúr. Quæ máchina brevi, Catharínæ oratióne, confrácta est: eóque miráculo multi Christi fidem suscepérunt. Ipse Maximínus in impietáte et crudelitáte obstinátior, Catharínam secúri pércuti ímperat. Quæ, fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis et martyrii præmium evolávit, séptimo Kaléndas Decémbris: cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua

ıde, próspere procéde, et
a. Afferéntur. Glória Patri.
rentur.
iij. Nocturno Homilia in
ıg. Símile erit regnum cœ-
m decem virgínibus. lxxxvij.
ii. Vesp. fit com. S. Petri,
c. et Mart.

E XXVI. NOVEMBRIS.
etri Alexandrini, Episc. et
Martyris.

Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

RMITATEM nostram réspice,
mnípotens Deus : et quia
us própriæ actiónis gra-
beáti Petri, Mártyris tui
e Pontíficis, intercéssio
ósa nos prótegat. Per Dó-
ım nostrum.

Lectio iij.

RUS Epíscopus Alexandríæ,
ost Theónam virum san-
mum, sanctitátis et do-
æ splendóre non solum
rávit Ægyptum, sed toti
Ecclésiæ Dei. Qui in per-
ióne Maximiáni Galérii
témporum acerbitátem
értulit, ut multi admirá-
ejus patiéntiam intuén-
plúrimum in christiána
e proficerent. Is primus
n Diáconum Alexandrí-
, propter schisma Meletiá-
, cui favébat, a fidélium
nunióne sejúnxit. Ad eum
s ab eódem Maximiáno
átum in cárcere cum
las et Alexánder presby-
eprecatóres Arii venissent,
ndit, noctu apparuísse
esum veste discíssa, cau-
ue rei sciscitánti dixísse :
vestem meam, quæ est
sia, dilacerávit. Quibus
étiam prædícens fore, ut sibi
in Episcopátu succéderent,
præcépit, ne umquam Aríum
in communiónem recíperent,
quem Deo mórtuum esse scirent.
Et hanc divínam prænotiónem
veram fuísse, non diu post rei
probávit evéntus. Dénique duo-
décimo sui Episcopátus anno,
sexto Kaléndas Decémbris,
abscísso cápite, ad martyrii
corónam evolávit.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.
S. Saturnini Mart. Commem.

Ad Vesperas, Aña.

Iste Sanctus. ℣. Glória.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis na-talítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

IN VIGILIA
S. Andreæ, Apostoli.

Officium fit de Feria, ut di-ctum est in Rubricis generali-bus cum Homilia et Orat. de Vigilia, ut infra.

Si Festum S. Andreæ venerit Feria ij., de Vigilia fit Officium in Sabbato præced., et comm. S. Saturnini in Dñica.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

Lectio j. *Cap. 1. c*

IN illo témpore : Stabat Joánnes, et ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dicit : Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni,
Epíscopi.

Tr. 7. in Joan. post init.

QUIA talis erat Joánnes amícus sponsi, non quærébat glóriam suam, sed testimó-

nium perhibébat veritáti. Numquid vóluit apud se remanére discípulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discípulis suis quem sequeréntur : habébant enim illum tamquam Agnum. Et ille : Quid me atténditis? Ego non sum Agnus. Ecce Agnus Dei. De quo et supérius díxerat : Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

℟℟. de Feria occurrente.

Lectio ij.

Videamus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhæérent illi : nam manifestum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modo audístis. Andréas autem frater Petri erat. Et nóvimus in Evangélio, quod Petrum et Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens : Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iij.

Modo ergo quod illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur, sed vidére voluérunt ubi habitáret, et fácere quod scriptum est : Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus : surge ad illum veníre assídue, et erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret : venérunt, et fuérunt cum illo. Quam beátum diem duxérunt, quam beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat, quæ audíerint illi a Dómino? Ædificémus et nosmetípsi in corde nostro, et faciámus domum, quo véniat ille, et dóceat nos, et colloquátur nobis.

Ad Laudes ut in Psalt. Et dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut 52.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus : ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Deinde pro commem. S. Saturnini, Aña. Qui odit. ℣. Justus. Oratio. Deus, qui nos. 427.

Extra Adv. comm. de Cruce cum reliq. 127.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

In Festo S. Andreæ, Apostoli. Duplex ij. Classis.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Ps. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Rom.* 10. *b*

Fratres, Corde enim créditur ad justítiam : ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus et ℣. de Comm. Apost. ij.

Ad Magnificat, Aña.

Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut, icut Ecclésiæ tuæ beátus Anréas Apóstolus éxtitit prædiátor et rector, ita apud te sit ro nobis perpétuus intercésor. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. egem Apostolórum Dóminum, Veníte, adorémus. Psalm. eníte. 2.

Hymn. Ætérna Christi. ij.

In primo Nocturno.

ña. Vidit Dóminus Petrum et ndréam, et vocávit eos. Psali de Comm. Apost. iij

ña. Veníte post me, dicit Dóinus, fáciam vos fíeri piscaóres hóminum.

ña. Relíctis rétibus suis, seúti sunt Dóminum Redemtórem.

. In omnem terram exívit sous eórum. ℟. Et in fines orbis erræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli, Apóstoli, ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 10

FINIS legis, Christus ad justítiam omni credénti. Moyses nim scripsit, quóniam justítiam, uæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex ide est justítia, sic dicit : Ne díeris in corde tuo : Quis ascénet in cœlum? id est, Christum edúcere. Aut quis descéndet in byssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit criptúra? Prope est verbum n ore tuo, et in corde tuo : oc est verbum fídei, quod rædicámus. Quia si confiteáris n ore tuo Dóminum Jesum, et n corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio ij.

CORDE enim créditur ad justítiam : ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce : et pro lege ejus sustínuit passiónem. Ætérnæ.

Lectio iij.

SED non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum

Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israel non cognóvit? Primus Moyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Doctor bonus, et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem; quam a longe aspíciens, dixit : Salve crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te, magíster meus Christus. ℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es : et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In secundo Nocturno.

Aña. Dignum sibi Dóminus computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia.

Aña. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Aña. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Lectio iv.

Andreas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset, Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem Andréas, cum in Scythiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deinde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens, * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, et dicéntium. Innocens.

Lectio v.

Tum Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profú-

runt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulisset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus qui sacrificátus est, ínteger persevérat et vivus. Quámobrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti, áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cœlum orábat, dicens: Salva me, bona crux. Ut.

Lectio vj.

Igitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem, diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, solícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta: áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est: in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri et Diáconi Acháiæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum, Constantíno Imperatóre, Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio Secúndo Pontífice, Romam allátum in Basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Aña. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Aña. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Aña. Accipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: ut

per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúia. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 4. c*

In illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 5. in Evang.

Audistis, fratres charíssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant: et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cœlum, et voce magna clamávit, et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio viij.

In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet: jam jugo fídei colla géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit: jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat: et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rútilas! * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe discípulum. Glória Patri. Súscipe discípulum.

Lectio ix.

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres charíssimi, afféctum debémus pótius pensáre, quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit, multum relíquit, qui, quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
per Horas, Añæ.
, crux pretiósa, súscipe
um ejus, qui pepéndit
agíster meus Christus.
inus regnávit, cum re-
5.
us Andréas orábat, di-
Dómine Rex ætérnæ gló-
scipe me pendéntem in
o.
réas, Christi fámulus,
Dei Apóstolus, germá-
ri, et in passióne só-

mílla Christo amábilis,
rpus Apóstoli, óptimo
m aromátibus sepelívit.
persequebántur justum,
isti eos, Dómine, in in-
et in ligno crucis dux
ísti.
itulum. *Rom.* 10. *b*
ES, Corde enim créditur
justítiam : ore autem
io fit ad salútem. Dicit
criptúra : Omnis, qui
in illum, non confun-

Hymnus.
TET orbis gáudiis :
lum resúltet láudibus :
órum glóriam
et astra cóncinunt.
culórum Júdices,
mundi lúmina,
recámur córdium,
voces súpplicum.
pla cœli cláuditis,
e verbo sólvitis,
eátu nóxios
béte, quæsumus.
ta quorum prótinus
r, salúsque séntiunt,
mentes lánguidas :
nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña.

Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum; ne interfícias hóminem Deo charum, justum, mansuétum, et pium.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, suppliciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Beátus Andréas.

Capit. Fratres, Corde. sup.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña.

Andréas Christi fámulus.

Capitulum. *Rom.* 10. *c*

NON enim est distínctio Judæi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Con-

stítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

Qui persequebántur justum.

Capitulum. *Rom.* 10. c

Isaias enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣ Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesp. Añæ de Laud. Psalmi ut in ij. Vesperis de Comm. Apost. xij.

Capit. Fratres, Corde. 433.

Hymnus. Exúltet orbis gáudiis. 433.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Aña.

Cum pervenísset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta! secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II. DECEMBRIS.

In Festo S. Bibianæ, Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Deus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxísti: mentes nostras, ejus intercessióne, tibi charitáte conjúnge; ut, amótis perículis, prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bibiana virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno apóstata impiíssimo tyránno Expræféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et fíliæ primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur : mox relegáta Mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus expoliátur. Aproniánus, Urbis Prætor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur : quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera

a. ℣. Spécie tua et pulchri-dine tua, inténde, próspere océde, et regna. Et.

Lectio v.

UADET nihilóminus Aproniá-nus, ut veneréntur deos éntium, amíssas ídeo opes, nperatóris grátiam, præcla-issimas núptias consecutúræ. i secus fécerint, minátur cár-eres, virgas, secúres. At illæ eque blandítiis, neque minis recta fide declinántes, pará-e pótius mori, quam fœdári óribus ethnicórum, Prætóris npietátem constantíssime de-stántur. Quare Demétria ob ulos Bibiánæ repénte cór-uens, óbiit in Dómino : Bi-ána Rufínæ mulíeri vaférri-æ seducénda tráditur : quæ incunábulis edócta christiá-s leges, et illibátum serváre ginitátis florem, se ipsa fór-r, féminæ superávit insí-as, et Prætóris astus delúsit. Dilexísti justítiam, et odísti quitátem : * Proptérea unxit Deus, Deus tuus óleo lætí-. ℣. Propter veritátem, et nsuetúdinem, et justítiam. optérea.

Lectio vj.

IHIL autem proficiénte Rufí-na, quæ, præter dolósa ba, illam quotídie verbéri-s affligébat, ut de sancto opósito dimovéret, spe sua strátus Prætor, accénsus , quod in Bibiána perdidís-óperam, a lictóribus eam udári, vinctísque mánibus úmnæ alligári, eámque plum-is cædi jubet, donec efflá-ánimam. Cujus sacrum cor-s objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínitus servátum ; quod deínde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúl-chrum soróris et matris ad pa-látium Liciniánum, ubi usque in præsens extat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine dicá-ta, quam Urbánus Octávus in-staurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, et Dafrósæ corpó-ribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferén-tur tibi in lætítia et exulta-tióne. ℣. Spécie tua, et pul-chritúdine tua inténde, pró-spere procéde, et regna. Affe-réntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 13. *f*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœ-lórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 11. *in Evangelia.*

COELORUM regnum, fratres charíssimi, idcírco terré-nis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit, quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confri-cátus incaléscat : ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abs-cóndito in agro comparátur : quem qui invénit homo abs-

cóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et inveniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est, sed ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum : et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœléste est desidérium : ager vero in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat, nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

SANCTORUM.

IN VIGILIIS
Apostolorum.
icium fit de Feria, ut di-
est in Rubricis generali-
exceptis Lectionibus, et
quæ in propriis locis no-
r. Ubi vero non sunt pro-
Lectiones, legitur Evan-
n cum Homilia sequenti.
.éctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.
Lectio j. *Cap.* 15. *b*
llo témpore : Dixit Jesus
scípulis suis : Hoc est præ-
m meum, ut diligátis ín-
, sicut diléxi vos. Et ré-

lía sancti Gregórii, Papæ.
omilia 27. *in Evang.*
cuncta sacra elóquia do-
nínicis plena sint præcé-
quid est, quod de dile-
, quasi de singulári man-
Dóminus dicit : Hoc est
ptum meum ut diligátis
m : nisi quia omne man-
n de sola dilectióne est :
mnia unum præcéptum
quia quidquid præcípi-
in sola charitáte solidá-
t enim multi árboris rami
na radíce pródeunt : sic
e virtútes ex una charitáte
ántur. Nec habet áliquid
tátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

Lectio ij.

PRÆCEPTA ergo domínica et multa sunt, et unum : multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et carnis : quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt; sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

Lectio iij.

HI nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur, quia amórem suum non spiritáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret : Hoc est præcéptum meum, ut diligá-

tis ínvicem : prótinus áddidit : Sicut diléxi vos, ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE
Apostolorum et Evangelistarum.

Ad Vesperas, Aña.

Hoc est præcéptum meum, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum *Ephes.* 2. *d*

FRATRES, Jam non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo anguláriì lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXULTET orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus, et astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina :
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii,
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Aña.

Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorium

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera,
Apostolórum glóriam :
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites :
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.
In his patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno.

a. In omnem terram * exívit
us eórum, et in fines orbis
ræ verba eórum.

Psalmus 18.

OELI enárrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
ıtiat firmaméntum.
s diéi erúctat verbum, * et
nocti índicat sciéntiam.
n sunt loquélæ neque ser-
nes, * quorum non audián-
voces eórum.
omnem terram exívit sonus
um: * et in fines orbis ter-
verba eórum.
sole pósuit tabernáculum
m: * et ipse tamquam spon-
procédens de thálamo suo:
ultávit ut gigas ad currén-
n viam: * a summo cœlo
éssio ejus.
occúrsus ejus usque ad sum-
m ejus: * nec est qui se abs-
ıdat a calóre ejus.
Dómini immaculáta con-
tens ánimas: * testimónium
nini fidéle, sapiéntiam præ-
ıs párvulis.
títiæ Dómini rectæ, lætifi-
tes corda: * præcéptum
nini lúcidum, illúminans
los.
ıor Dómini sanctus, pérma-
s in sæculum sæculi: * ju-
a Dómini vera, justificáta
semetípsa.
iderabília super aurum et
dem pretiósum multum: *
ulcióra super mel et favum.
nim servus tuus custódit ea:
custodiéndis illis retribútio
ta.
cta quis intélligit? ab oc-
is meis munda me: * et
liénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero: * et
emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant eló-
quia oris mei: * et meditátio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.
Dómine, adjútor meus, * et re-
démptor meus.
Aña. In omnem terram exívit
sonus eórum, et in fines orbis
terræ verba eórum.
Aña. Clamavérunt * justi, et
Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni
tempore: * semper laus
ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima
mea: * áudiant mansuéti, et
læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum,
* et exaltémus nomen ejus in
idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exau-
dívit me: * et ex ómnibus tri-
bulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, et illuminá-
mini: * et fácies vestræ non
confundéntur.
Iste pauper clamávit, et Dómi-
nus exaudívit eum: * et de
ómnibus tribulatiónibus ejus
salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in
circúitu timéntium eum: * et
erípiet eos.
Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus: * beátus
vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum, omnes san-
cti ejus: * quóniam non est
inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt et esuriérunt:
* inquiréntes autem Dóminum
non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.
Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Añа. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.
Añа. Constítues eos príncipes * super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi :* virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.
Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

dducéntur Regi vírgines post
ım : * próximæ ejus afferén-
ır tibi.
fferéntur in lætítia et exulta-
óne : * adducéntur in tem-
um Regis.
ro pátribus tuis nati sunt tibi
lii : * constítues eos príncipes
ıper omnem terram.
émores erunt nóminis tui : *
omni generatióne et gene-
ıtiónem.
roptérea pópuli confitebúntur
bi in ætérnum : * et in sæcu-
ım sæculi.
ña. Constítues eos príncipes
ıper omnem terram : mémo-
es erunt nóminis tui, Dómine.
In omnem terram exívit so-
us eórum. ℟. Et in fines orbis
erræ verba eórum. Pater no-
ter. Absolutio. Exáudi, Dómi-
ne. ℣. Jube domne. Bened. Be-
nedictióne perpétua.
Lectiones de Scriptura, posi-
æ in Communi Sanctorum,
eguntur quando annotantur in
Proprio Sanct. per annum, et
uando contingit fieri Officium
le aliquo Sancto illis diebus,
n quibus in Officio Feriæ non
ponuntur Lect. de Script., sed
antum de Hom., et quando
liquod Festum solemniter ce-
ebratur in propria Ecclesia.
De Epístola prima beáti Pauli
Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. *Cap. 4.*

Sic nos exístimet homo ut
minístros Christi, et di-
pensatóres mysteriórum Dei.
ic jam quæritur inter dispen-
atóres, ut fidélis quis inveniá-
ır. Mihi autem pro mínimo
t ut a vobis júdicer, aut ab
ımáno die : sed neque meí-
psum júdico. Nihil enim mihi
cónscius sum : sed non in hoc
justificátus sum : qui autem jú-
dicat me, Dóminus est. Itaque
nolíte ante tempus judicáre,
quoadúsque véniat Dóminus :
qui et illuminábit abscóndita
tenebrárum, et manifestábit
consília córdium ; et tunc laus
erit unicuíque a Deo.
℟. Ecce ego mitto vos sicut
oves in médio lupórum, dicit
Dóminus : * Estóte ergo pru-
déntes sicut serpéntes, et sím-
plices sicut colúmbæ. ℣. Dum
lucem habétis, crédite in lu-
cem, ut fílii lucis sitis. Estóte.
Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Hæc autem, fratres, trans-
figurávi in me et Apóllo,
propter vos : ut in nobis discá-
tis, ne supra quam scriptum
est, unus advérsus álterum in-
flétur pro álio. Quis enim te
discérnit? Quid autem habes,
quod non accepísti? Si autem
accepísti, quid gloriáris quasi
non accéperis? Jam saturáti
estis, jam dívites facti estis :
sine nobis regnátis : et útinam
regnétis, ut et nos vobíscum
regnémus. Puto enim quod
Deus nos Apóstolos novíssimos
osténdit, tamquam morti de-
stinátos : quia spectáculum facti
sumus mundo, et Angelis, et
homínibus.
℟. Tóllite jugum meum super
vos, dicit Dóminus, et díscite a
me, quia mitis sum, et húmi-
lis corde : * Jugum enim meum
suáve est, et onus meum leve.
℣. Et inveniétis réquiem ani-
mábus vestris. Jugum. Bened.
Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus, persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo; sed ut fílios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Aña. Príncipes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Aña. Dedísti * hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.
Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Dedísti hereditátem ti-
bus nomen tuum, Dó-

Annuntiavérunt * ópera
t facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

udi, Deus, oratiónem
eam cum déprecor : * a
inimíci éripe ánimam
.
ísti me a convéntu ma-
tium : * a multitúdine
tium iniquitátem.
exacuérunt ut gládium
s suas : * intendérunt ar-
em amáram, ut sagíttent
últis immaculátum.
sagittábunt eum, et non
int : * firmavérunt sibi
nem nequam.
érunt ut abscónderent
s : * dixérunt : Quis vidé-
s?
ti sunt iniquitátes : * de-
nt scrutántes scrutínio.
et homo ad cor altum :
altábitur Deus.
e parvulórum factæ sunt
eorum : * et infirmátæ
ontra eos linguæ eórum.
rbáti sunt omnes, qui vi-
t eos : * et tímuit omnis

nuntiavérunt ópera Dei :
cta ejus intellexérunt.
itur justus in Dómino,
rábit in eo, * et lauda-
omnes recti corde.
Annuntiavérunt ópera
t facta ejus intellexérunt.
stítues eos príncipes su-
nnem terram. ℟. Mémo-
int nóminis tui, Dómine.
noster. Absolutio. Ipsius
℣. Jube, domne. Bened.
Pater omnípotens.

Sermo sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Hom. 30. *in Ev. post med.*

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre

non præsúmerent: nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno

Aña. Exaltabúntur * córnua justi, allelúia.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Aña. Exaltabúntur córnua justi. allelúia.

Aña. Lux orta est justo, * al-

lelúia : rectis corde lætítia, allelúia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Lux orta est justo, allelúia : rectis corde lætítia, allelúia.

Aña. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.
Moyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Aña. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib 3. *in Matth. cap* 19.

GRANDIS fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt; sed : Qui secúti estis me, quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Bened. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lectio viij

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum. Bened. Ad societátem.

Lectio ix

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam : non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo : ut qui unam pro Dómino dimíserit, centum re-

futúro. Sensus ergo
qui carnália pro Sal-
míserit, spirituália re-
quæ comparatióne et
ui ita erunt, quasi si
mero centenárius nú-
mparétur.
dicitur Hymnus, Te
udámus 14.
AD LAUDES,
per Horas, Añæ.
st præcéptum meum,
igátis ínvicem, sicut
os. Ps. Dóminus regná-
reliquis. 15.
em charitátem: * nemo
ut ánimam suam ponat
amícis suis.
míci mei estis, * si fe-
uæ præcípio vobis, di-
nus.
pacífici, * beáti mun-
: quóniam ipsi Deum
.
tiéntia vestra * possidé-
mas vestras.
tulum. *Ephes*. 2. *d*
s, Jam non estis hó-
es, et ádvenæ: sed
es sanctórum, et do-
Dei: superædificáti
ndaméntum Apostoló-
et Prophetárum, ipso
anguári lápide Christo
Deo grátias.
Hymnus.
er orbis gáudiis:
um resúltet láudibus:
rum glóriam
t astra cóncinunt.
ulórum Júdices,
mundi lúmina,
ecámur córdium,
voces súpplicum.
pla cœli cláuditis,
e verbo sólvitis,

Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei,
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña.

Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Aña.

Majórem charitátem.

Capit. Fratres, Jam non estis, ut supra.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Aña.

Vos amíci mei estis.

Capitulum. *Act*. 5. *b*

Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Aña.

In patiéntia vestra.

Capitulum. *Act.* 5. *g*

IBANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

In secundis Vesperis.

Aña. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus Sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Aña. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Aña. Dirupísti, Dómine, víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

CREDIDI propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus

ego servus tuus, et fí-
íllæ tuæ.
ti víncula mea : * tibi
ábo hóstiam laudis, et
Dómini invocábo.
nea Dómino reddam in
tu omnis pópuli ejus : *
is domus Dómini, in
ui Jerúsalem.
Dirupísti, Dómine, vín-
ea : tibi sacrificábo hó-
audis.
úntes ibant et flebant, *
es sémina sua.
Psalmus 125.
nverténdo Dóminus ca-
tátem Sion : * facti su-
ut consoláti :
replétum est gáudio os
n : * et lingua nostra
ióne.
dicent inter gentes :
nificávit Dóminus fácere
.
icávit Dóminus fácere no-
: * facti sumus lætántes.
te, Dómine, captivitá-
ostram, * sicut torrens
tro.
ninant in lácrymis, * in
ióne metent.
ibant et flebant, * mit-
sémina sua.
tes autem vénient cum
ióne, * portántes maní-
suos.
úntes ibant et flebant,
tes sémina sua.
Confortátus est * princi-
órum, et honoráti sunt
ui, Deus.
Psalmus 138.
INE, probásti me, et co-
novísti me : * tu cogno-
essiónem meam, et re-
tiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo a fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam: * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Aña. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capitulum.

Ephes. 2. d

FRATRES, Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo anguláru lápide Christo Jesu.

Hymnus. Exúltet orbis. xj.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magníficat. Aña.

Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

2. ALIÆ LECTIONES pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Augustíni, Epíscopi, super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio iv. *Ante med.*

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos. vij.

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et Angelos. Quos Angelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia Angelos judicábimus? Responderet ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est: implé-

tus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.
℟. Beáti estis. viij.

Lectio vj.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt: Oriens, Occidens, Aquilo, et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.
℟. Isti sunt. viij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Hom. in Nat. S. Bened.

Perfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cœlis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.
℟. Isti sunt qui. x.

Lectio viij.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.
℟. Isti sunt viri. x.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicandi sorte privábitur, cum ipse dicat : Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros : sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium; et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 14.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis, Prophétæ.

Lectio j. *Cap.* 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto. v.

Lectio ij.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum. v.

Lectio iij.

Similitudo autem vultus eórum : fácies hóminis et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis. vj.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ, super Ezechiélem, Prophétam.

Lectio iv. *Hom.* 3. *lib.* 1.

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra

prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia : et quid per pennas, nisi volátus exprímitur ? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos. vij.

Lectio v.

QUATUOR ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat : hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat ; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes, et Lucas. Si quæras quid Lucas ; hoc quod Joánnes, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis. viij.

Lectio vj.

ET quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant; et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt. viij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 17. *in Evang.*

DOMINUS et salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, cháritas habéri non

potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo. * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Unius Martyris.

Ad Vesperas, Aña. Qui me conféssus, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Laudáte Dóminum omnes gentes. 111.

Capitulum. *Jac. 1. b*

Beatus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans;
Pervénit ad cœléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter :
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

t perénnis glória
t, atque Fílio,
simul Paráclito,
iitérna sæcula. Amen.
a et honóre coronásti
Dómine. ℟. Et constituí-
i super ópera mánuum
.
agníficat, Aña. Iste San-
ro lege Dei sui certávit
d mortem, et a verbis
m non tímuit : fundá-
m erat supra firmam

o Mártyre et Pont.

Oratio.

TATEM nostram réspice,
ipotens Deus : et, quia
própriæ actiónis gravat,
Mártyris tui atque Pon-
intercéssio gloriósa nos
t. Per Dóminum.

Alia Oratio.

qui nos beáti N., Már-
is tui atque Pontíficis,
solemnitáte lætíficas :
propítius; ut, cujus na-
limus, de ejúsdem étiam
óne gaudeámus. Per Dó-

o Mártyre tantum.

Oratio.

A, quæsumus omnípo-
Deus : ut, qui beáti N.,
s tui, natalítia cólimus,
sióne ejus in tui nóminis
roborémur. Per Dómi-

Alia Oratio.

A, quæsumus omnípo-
Deus : ut intercedénte
., Mártyre tuo, et a cun-
ersitátibus liberémur in
, et a pravis cogitatióni-
ndémur in mente. Per
m.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Deus, tuórum mílitum, ut supra. xviij.

In primo Nocturno.

Aña. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum : * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Fílii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ. * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum. * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Fundátus. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam, vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos, régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes; quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit

riam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Contemplabatur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatione nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium: et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Aña. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Añ. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añ. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Añ. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Añ. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Benedictio. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 14. f*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc

autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres charíssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui. Bened. Ad societátem.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam

at, cum Magíster dicat :
órem non odit, non po-
eus esse discípulus. Num-
liud judex núntiat, áliud
clamat ? An simul et
póssumus, et dilígere ?
vim præcépti perpéndi-
utrúmque ágere per dis-
em valémus : ut uxórem,
qui nobis carnis cogna-
conjúncti sunt, et quos
os nóvimus, diligámus :
s adversários in via Dei
ir, odiéndo et fugiéndo
nus.
um laudámus. 14.

AD LAUDES,

t per Horas, Añæ.

me conféssus fúerit * co-
omínibus, confitébor et
m coram Patre meo. Ps.
us regnávit, cum reli-
15.
séquitur me, * non ám-
n ténebris, sed habébit
vitæ, dicit Dóminus.
i mihi minístrat, * me
ur : et ubi ego sum, illic
miníster meus.
quis mihi ministráve-
honorificábit eum Pater
qui est in cœlis, dicit
us.
Pater, * ut ubi ego sum,
t et miníster meus.

Capitulum. *Jac.* 1. *b*

us vir, qui suffert tenta-
nem, quóniam cum pro-
fúerit, accípiet corónam
quam repromísit Deus
tibus se.

Hymnus.

E Martyr, únicum
ris secútus Fílium
triúmphas hóstibus,
fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Am.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Aña.

Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N., Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui beáti N., Mártyris tui, natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut, intercedénte

beáto N., Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir, ut xxvij.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Aña.

Qui mihi minístrat.

Capitulum. *Eccli.* 15.

Cibavit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Aña.

Volo Pater.

Capitulum. *Eccli.* 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Aña. Qui me confessus, ut supra, cum reliq de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Crédidi. 111.

Capitulum. Beátus vir, et Hymnus. Deus, tuórum. xviij. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña.

Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

2. ALIÆ LECTIONES pro uno Martyre.

In secundo Nocturno

De Expositióne sancti Ambrósii, Epíscopi, in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. *Serm.* 21.

Principes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum, qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogitur supplícia:qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur; ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit. xxiij.

Lectio v.

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et infidos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum : Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et : Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ. xxiv.

Lectio vj.

PONE ergo mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat : pone, inquam, circumspectántē ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam : trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis : perturbári ánimo, dum futúri judícii romphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis. xxiv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 16. *d*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 32. *in Evang.*

QUIA Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset, concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

CERTE cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stú-

dium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetipsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua : sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est, abnegáre quod habet : valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA

in Festis unius Martyris non Pontificis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 10. *c*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. can. 10.

Dominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet : et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas : quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine : et quod in aure audítis prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse; sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine; ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio, audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum : non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est : sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

Nolite timére eos qui occídunt corpus. Nullus ígitur órporum nostrórum casus est ertimescéndus, neque ullus iteriméndæ carnis admitténus est dolor : quando pro naíræ suæ atque oríginis condióne resolúta, in substántiam piritúalis ánimæ refundátur. t quia doctrínis tálibus confiriátos opórtet líberam confiíndi Dei habére constántiam, iam conditiónem, qua teneémur, adjécit : negatúrum se im Patri in cœlis, qui se omínibus in terra negásset : im porro qui conféssus coram omínibus se fuísset, a se in cœs confiténdum : qualésque nos óminis sui testes homínibus iissémus, tali nos apud Deum atrem testimónio ejus usúros. e Deum laudámus. 14.

4. ALIA HOMILIA

in Festis unius Martyris non Pontificis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 10. *d*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte arbiári, quia pacem vénerim íttere in terram : non veni acem míttere, sed gládium. t réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 1. *in Matth. cap.* 10.

Supra díxerat : Quod dico vobis in ténebris, dícite in úmine; et quod in aure audíis, prædicáte super tecta : nunc nfert quid post prædicatiónem equátur. Ad fidem Christi toius orbis contra se divísus est : una quæque domus et infidéles et credéntes hábuit, et proptérea bellum missum est bonum, ut rumperétur pax mala. Tale quid et in Génesi advérsus rebélles hómines, qui moti fúerant de Oriénte, et turrem extrúere festinábant, per quam cœli alta penetrárent, fecísse scríbitur Deus, ut divíderet linguas eórum.

℟. Coróna áurea. xxvj.

Lectio viij.

Veni enim separáre hóminem advérsus patrem suum. Hic locus prope iisdem verbis in Michæa Prophéta scríbitur. Et notándum, ubicúmque de véteri Testaménto testimónium pónitur, utrum sensus tantum, an sermo conséntiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante præmíserat : Non veni pacem míttere, sed gládium, et divídere hómines advérsus patrem et matrem, nurum et socrum; ne quis pietátem religióni anteférret, subjécit, dicens : Qui amat patrem, aut matrem plus quam me. Et in Cántico légimus Canticórum : Ordinávit in me charitátem. Hic ordo in omni afféctu necessárius est : ama post Deum, patrem, ama matrem, ama fílios.

℟. Hic est vere. xxvj.

Lectio ix.

Ordo pulchérrimus : ad prædicatiónem mittit, docet perícula non timénda, afféctum súbjicit religióni. Aurum supra túlerat, æs de zona excússerat : dura Evangelistárum condítio. Unde ergo sumptus, unde vi-

ctus necessária? Austeritátem mandatórum spe témperat promissórum: Qui récipit, ínquiens, vos, me récipit: et qui me récipit, récipit eum qui me misit: ut in suscipiéndis Apóstolis unusquísque credéntium Christum se suscepísse arbitrétur.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Aña. Omnes Sancti, cum reliquis de Laud. Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 108. et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Sap.* 3.

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctorum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia:
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit,
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone Cœlitum.
Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fulgidis
Cingunt témpora láureis.
Te summa, o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Aña. Istórum est enim regnum cœlórum, * qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatorum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.
[q]ui nos ánnua sanctó-
Mártyrum tuórum
[s]olemnitáte lætíficas :
[p]ropítius; ut, quorum
méritis, accendámur
Per Dóminum.
[Mat]utinum. Invitatorium.
[Má]rtyrum Dóminum, *
[a]dorémus. Ps. Veníte,
. 2.
Hymnus.
o profúsum sángui-
,
um victórias ,
ie cœlo láuream
ıámur vócibus.
icto sæculi,
spretis córporis ,
ræ compéndio
átam póssident.
r igni Mártyres ,
um déntibus :
evit úngulis
nsáni manus.
endent víscera ,
ıcrátus funditur :
anent immóbiles
nnis grátia.
Redémptor , quæsu-

rum consórtio
ecántes sérvulos
érna sæcula.

[P]rimo Nocturno.
[Secu]s decúrsus aquárum *
víneam justórum , et
Dómini fuit volúntas

Psalmus 1.
vir, qui non ábiit in
lio impiórum , et in
tórum non stetit , * et
dra pestiléntiæ non

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum , * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet , prosperabúntur.

Non sic ímpii , non sic : * sed tamquam pulvis , quem projicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum :* et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum , et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Aña. Tamquam aurum in fornáce * probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum :* advérsus Dóminum , et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion mon-

tem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc, reges, intellígite : * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.
Aña. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. *Cap.* 8. c.

Fratres, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.
℟. Abstérget Deus omnem li-

mam ab óculis Sanctórum : am non erit ámplius neque tus, neque clamor, sed nec us dolor : * Quóniam prióra nsiérunt. ℣. Non esúrient, que sítient ámplius, neque let super illos sol, neque us æstus. Quóniam. Bened. igénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

CIMUS autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooántur in bonum, iis, qui úndum propósitum vocáti it sancti. Nam quos prævit, et prædestinávit conmes fieri imáginis Fílii sui, sit ipse primogénitus in ıltis frátribus. Quos autem edestinávit, hos et vocávit : quos vocávit, hos et justiávit : quos autem justificá-, illos et glorificávit. Quid go dicémus ad hæc? Si Deus nobis, quis contra nos? i étiam próprio Fílio suo n pepércit, sed pro nobis nibus trádidit illum : quódo non étiam cum illo nia nobis donávit? Quis acsábit advérsus eléctos Dei? us qui justíficat, quis est i condémnet? Christus Je-, qui mórtuus est, immo i et resurréxit, qui est ad xteram Dei, qui étiam inrpéllat pro nobis.

Viri sancti gloriósum sánuinem fudérunt pro Dómino, navérunt Christum in vita ia, imitati sunt eum in morte ia : * Et ídeo corónas triumháles meruérunt. ℣. Unus íritus, et una fides erat in s. Et. Bened. Spíritus sancti rátia.

Lectio iij.

QUIS ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

d níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

ui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

ui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Aña. Sancti * qui sperant in Dómino , habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde , * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añа. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 47. de Sanctis.

Quotiescumque, fratres charíssimi, sanctórum mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum : ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis : et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Sed dicet áliquis : Et quis est, qui possit beatórum mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem : Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus

passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exultate, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus, * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Aña. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ídeo coronáti póssident palmam.

Aña. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEUS noster, refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum. Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 21. *c.*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 35. *in Evang.*

Dominus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fíerint præscíta. Minus enim jácula fériunt quæ prævidéntur : et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prælia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.
℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Quia. Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viij.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur : et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis : quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem labóris. Glória Patri. Mercédem labóris. Bened. Ad societátem.

Sequens ℟. dicitur post viij. vel ij. Lect. in Festo plur. Mart. fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SED cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus : quia necésse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum : erit fames, ecce sterílitas terræ : terrorésque de cœlo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur : et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur: ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Omnes Sancti * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii! Ps. Dóminus regnávit, cum rel. 15.

2. Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3. Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REX gloriósе Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Aña.

Vestri capílli capítis * omnes numeráti sunt : nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro plurib. Mart. Pont.

Oratio.

BEATORUM Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum commméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Cum palma.

Capitul. Justórum. xlj.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Aña.

Córpora Sanctórum.

Capitulum. *Sap.* 10. *d*

REDDIDIT Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Aña.

Mártyrum chorus.

Capitulum. *Sap.* 3.

FULGEBUNT justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica 108. et loco ult. Ps. Crédidi. 111.

2. Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3. Sanctórum velut * áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis Sanctórum, et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

5. In cœléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Cap. et Hym. ut sup. xxxij.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Aña.

Gaudent in cœlis * ánimæ Sanctórum qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

ÆE LECTIONES
ribus Martyribus.
ndo Nocturno.
o sancti Joánnis
hrysóstomi.
Serm. 1. *de Mart.* *t.* 3.
qui nésciat, márty-
glórias ad hoc divíno
Dei pópulis frequen-
illis débitus honor di-
bis virtútis exémpla,
risto, monstréntur :
æc ita celebrári per-
cognoscámus quanta
náneat in cœlis, quo-
tia táliter celebrán-
ris : quo possímus
tálibus provocári ex-
túte pari, devotióne
ac fide, ut, Christo
dimicáre, et víncere
ssímus : ut, parta vi-
m iísdem Sanctis in
stibus triumphémus.
ui, Dómine. xxxvij.
Lectio v.
enim, qui eórum vo-
nérito copulári, nisi
ntiam eórum téneat,
lem, imitétur virtú-
nis; eórum glóriam
tæ lineaméntis aut
aut exquírat? Qui
io par esse non pos-
múneris tanti digni-
isque bonis áctibus
æbeat. Adest enim
imus Deus, qui desi-
suis aut martyrium
ut sine martyrio cum
mia divína retríbuat.
carníficum. xxxvij.
Lectio vj.
infirmátur peccátor
is, ita justus tenta-
borátur. Sic dimicá-runt advérsus peccátum Sancti: sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus expúgnes : habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.
℟. Tamquam. xxxviij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 6. *c.*

In illo témpore : descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lib. 5. *in Lucæ cap.* 6.

Adverte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos : in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra

descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.

℟. Propter testaméntum. xl.

Lectio viij.

Beati páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit; octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei. xlj.

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum : quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna : nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA

pro plurib us Martyribus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, c. 52.

De hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat; sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, totum virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum. xl.

Lectio viij.

Verum quod séquitur : Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur : non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi : quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui

ia Mártyrum membra
avibúsque discerpénda
iunt, cum nequáquam
potentiæ Dei, quin ea re-
ándo vivíficet, obsíste-
ssint.
icti mei. xlj.

Lectio ix.

o autem sunt génera per-
secutórum : unum palam
ntium, álterum ficte frau-
térque blandiéntium. Con-
rúmque nos muníre atque
iere volens Salvátor, et
ab hypócrisi Pharisæó-
attèndere, et hic a carní-
cæde præcipit non ti-
: quia vidélicet post mor-
nec horum crudélitas, nec
m váleat simulátio duráre.
e quinque pásseres vé-
t dipóndio? Si minutíssi-
inquit, animália, et quæ
bet per áera ferúntur vo-
, Deus oblivísci non po-
vos qui ad imáginem fa-
tis Creatóris, non debétis
ri ab his qui occídunt cor-
: quia qui irrationabília
ália gubérnat, rationabí-
ráre non désinit.
eum laudámus. 14.

COMMUNE

Confessoris Pontificis.

Vesperas, Aña. Ecce sacér-
cum reliquis de Laud. Ps.
Dóminus, cum reliquis de
. 108. et loco ultimi, Ps.
áte Dóminum, omnes gen-
11.

apitulum. *Eccli. 44. c.*

E sacérdos magnus, qui
n diébus suis plácuit Deo,
véntus est justus : et in
ore iracúndiæ factus est
iciliátio.

Hymnus.

Iste Confessor Dómini, colén-
tes
Quem pie laudant pópuli per
orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pu-
dícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequénter,
Ægra quæ passim jacuére mem-
bra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obse-
quéntem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas :
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubér-
nat
Trinus, et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ
índuit eum.

Ad Magnificat, Aña.

Sacérdos et Póntifex, * et vir-
tútum ópifex, pastor bone in
pópulo, ora pro nobis Dómi-
num.

Pro Doctoribus Aña et Ora-
tio ut infra. lvij.

Pro Confessore Pontifice.
Oratio.

Da, quæsumus omnípotens
Deus : ut beáti N. Confes-

sóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psalm. Veníte. 2.

Hymnus. Iste Conféssor, xlv.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus via justórum: * et iter impióru períbit.

Aña. Beátus vir, qui in le Dómini meditátur: volúnt ejus pérmanet die ac noct et ómnia quæcúmque fácie semper prosperabúntur.

Aña. Beátus * iste Sanctus, q confísus est in Dómino, præd cávit præcéptum Dómini, const tútus est in monte sancto ejus

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes: et pópuli meditáti sun inánia?

Astitérunt reges terræ, et prin cipes convenérunt in unum: advérsus Dóminum, et advér sus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

te Dómino in timóre : * ultáte ei cum tremóre.
ehéndite disciplínam, nedo irascátur Dóminus, * ereátis de via justa.
exárserit in brevi ira * beáti omnes, qui cont in eo.
Beátus iste Sanctus, qui isus est in Dómino, præit præcéptum Dómini, itútus est in monte sanejus.
Tu es glória mea, * tu es ptor meus, Dómine : tu ans caput meum, et exaume de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

MINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * i insúrgunt advérsum me.
i dicunt ánimæ meæ : * est salus ipsi in Deo
utem, Dómine, suscéptor s es, * glória mea, et ans caput meum.
mea ad Dóminum cla- : * et exaudívit me de te sancto suo.
dormívi, et soporátus sum : exurréxi, quia Dóminus pit me.
timébo míllia pópuli cirdántis me : * exúrge, Dó-, salvum me fac, Deus.
iam tu percussísti omnes rsántes mihi sine causa : tes peccatórum contrivísti.
ini est salus : * et super lum tuum benedíctio tua.
Tu es glória mea, tu es ptor meus, Dómine : tu ans caput meum, et exaume de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. *Cap.* 3.

FIDELIS sermo : Si quis Episcopatum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. *Cap.* 1. *b.*

OPORTET enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinolén-

tum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij. *Cap.* 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu.

In secundo Nocturno.

Aña. Invocántem exaudívit * Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * utquid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, et ólei sui : * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster. Absolutio. Ipsíus piétas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.
Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Hom. 59., *de S. Euseb.* 2.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse, áliquid decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Benedict. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim. Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Bene et côngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus; In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua : tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio móveat, nec laudátum tentet elátio.

℣. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, iste Sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech. Pater noster. Absolutio A vínculis. ℣ Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 9. *in Evangelia.*

LECTIO sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus et

ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas. Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant. Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli. 44. c*

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

JESU, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas præcántibus;
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Aña.

Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXAUDI, quæsumus Dómine, preces nostras: quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus; et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Non est invéntus.

Capit. Ecce sacérdos. liij.

℟. br. Amávit eum Dóminus. * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Aña

Ideo jurejurándo.

Capitulum. *Eccli.* 44. c

NON est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Aña.

Serve bone.

Capitulum. *Eccli.* 45. c

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsius, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Aña. Ecce sacérdos, cum reliq. de Laud. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108. et loco ult. Ps. Meménto, Dómine, David. 117.

Capitulum et Hymnus ut supra in j. Vesp. xlv.

. Justum dedúxit Dóminus per ias rectas. ℟. Et osténdit illi egnum Dei.

Ad Magnificat, Aña.

mávit eum Dóminus, * et rnávit eum: stolam glóriæ nduit eum, et ad portas paraisi coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Maniificat, in ij. Vesp. pro solis ummis Pontif.

ña. Dum esset summus Pónifex, * terréna non métuit, ed ad cœléstia regna gloriósus nigrávit.

Si occurrat celebrari Festum lurim. Pont. et Conf. Officium it ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in j. Noct. legantur sequentes Lectiones de Script.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 44.

Laudemus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prædití, nuntiántes in Prophéis dignitátem Prophetárum, et mperántes in præsénti pópulo, t virtúte prudéntiæ pópulis anctíssima verba. In perítia ua requiréntes modos músicos, t narrántes cármina scriptuárum.

Euge, serve. xlvij.

Lectio ij.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómius suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos. xlviij.

Lectio iij.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum: propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus. xlviij.

2. ALIÆ LECTIONES

pro Pontifice et Confessore.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Hom. 59. *de S. Euseb.* 2

Beati Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret.

Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unus cum vígili hoste conflíctus?
℟. Invéni David. I.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam responderént per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum ab infirmitáte curávit?
℟. Pósui adjutórium. I.

Lectio vj.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?
℟. Iste est qui ante. Ij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 24. *d*

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Com. in Matth. cap. 26.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.
℟. Amávit eum. Iij.

Lectio viij. *Cap.* 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigiliántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, Epíscopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta

convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi. liij.

Lectio ix.

Quod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens : desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 14.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrísque Vésperis, Aña.

O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Orátio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum. Officium autem in illis fit de Confessoribus Pont. vel non Pont., pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 39.

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ij.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam,

et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iij.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv. *l.* 9. *c.* 6.

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet : et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pont.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt: quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humánæ

péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Moyses mínime dixísset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quámobrem prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pont.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : *Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vj.

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur : ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus seipso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij *Cap. 5. b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, c. 6, tom. 4.

Ostendit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum tem-

porálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur : cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pont.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viij.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem : sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est, qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus, sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 14.

2. ALIA HOMILIA

pro Doctoribus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5. *b*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi

Com. in Matth. cap. 4. *post init.*

Vos estis sal terræ : quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed próprietas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doct. Pont. ℟. Amávit eum Dóminus.

Doct. non Pont. ℟. Iste
i ante. lx.

Lectio viij.

: ígitur in omnem usum
humáni géneris efféctus,
ruptiónem corpóribus, qui-
fúerit aspérsus, impértit,
l omnem sensum condíti
is aptíssimus est. Apóstoli
n sunt rerum cœléstium
icatóres, et æternitátis vel-
atóres, immortalitátem
bus corpóribus, quibus eó-
sermo aspérsus fúerit, con-
tes. * Mérito ígitur sal ter-
incupáti sunt, per doctrí-
irtútem saliéndi modo æ-
táti córpora reservántes.
médio. lx.

Lectio ix.

natúra salis semper éa-
em est, nec immutári um-
potest. Verum quia con-
óni homo súbjacet, et so-
eátus, qui usque ad finem
nnibus Dei opéribus per-
erit : ídeo eos sal terræ
upátos monet in tráditæ
otestátis virtúte persístere,
nfatuáti nihil sáliant, et
sensu accépti sapóris amís-
ivificáre corrúpta non pos-
et projécti de Ecclésiæ
ptuáriis, cum his, quos
int, pédibus incedéntium
rántur.
eum laudámus. 14.

3. ALIA HOMILIA
pro Doctoribus.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 5. *b*

illo témpore : Dixit Jesus
scípulis suis : Vos estis sal
. Quod si sal evanúerit, in
saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Hom. 15. *in Matth. sub med.*

Attendite quid díxerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doct. Pont. ℟. Amávit eum. lx.

Pro Doct. non Pont. ℟. Iste est qui ante. lx.

Lectio viij.

Dicendo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam, et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio. lx.

Lectio ix.

Ne ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum re-

rum vobis ineúndam esse ratiónem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsine putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea nóvitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris. Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Aña. Dómine, quinque talénta, ut infra ad Laudes. Ps. Dixit Dóminus, cum reliq. de Dñica. 108, et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Eccli.* 31.

Beatus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dic.

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat,
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Aña. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui, solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti N., Abbátis, comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor, ut supra. lxij.

In primo Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus * iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes : * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Tu es glória * mea, tu

es suscéptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. *Cap.* 4. *b et* 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio décíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.
℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum : illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.
℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætér-

m ante Dóminum. ℣. Plan-
us in domo Dómini, in átriis
mus Dei nostri. Et. Bened.
iritus sancti grátia.

Lectio iij.

'T erunt geméntes, et memó-
ria illórum períbit. Vénient
cogitatióne peccatórum suó-
m tímidi, et tradúcent illos
advérso iniquitátes ipsórum.
nc stabunt justi in magna
nstántia advérsus eos qui se
gustiavérunt, et qui abstu-
unt labóres eórum. Vidéntes
babúntur timóre horríbili,
mirabúntur in subitatióne
perátæ salútis, dicéntes in-
se, pœniténtiam agéntes,
præ angústia spíritus gemén-
: Hi sunt quos habúimus
quándo in derísum, et in si-
litúdinem impropérii. Nos
ensáti vitam illórum æsti-
bámus insániam, et finem
rum sine honóre: ecce quó-
do computáti sunt inter fí-
Dei, et inter Sanctos sors
rum est.
Iste cognóvit justítiam, et
it mirabília magna, et ex-
vit Altíssimum: * Et invén-
est in número Sanctórum.
Iste est qui contémpsit vi-
n mundi, et pervénit ad cœ-
tia regna. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

. Invocántem exaudívit *
minus Sanctum suum; Dó-
nus exaudívit eum, et con-
uit eum in pace.

Psalmus 4.

UM invocárem, exaudívit me
Deus justítiæ meæ: * in
bulatióne dilatásti mihi.
serére mei, * et exáudi ora-
nem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * utquid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?
Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini et ólei sui: * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam:
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.
Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.
Aña. Læténtur omnes, * qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te : * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Aña. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. Pater noster. Absolutio. Ipsíus pietas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

In Orat. de S. Philog., Tom. 3.

BEATI N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem

nguam nostram evocávit : síuidem hódie Beátus iste ad ranquíllam, omnísque perturationis expértem vitam tránst : eóque navígium áppulit, bi deinceps non póterit meiere naufrágium, nec ullam nimi perturbatiónem, aut dorem. Et quid mirum est, si eus ille purus est ab omni oléstia ánimi, cum Paulus hoinibus adhuc in hac vita deéntibus loquens, dicat : Semer gaudéte, sine intermissióne ráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custódivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutárit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, t osténdit illi regnum Dei. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, bi invídiæ, ubi perturbatiónes, bi iræ, ubi cupiditátes, ubi numerábiles insídiæ, ubi quodiánæ sollicitúdines, ubi perétua sibíque succedéntia mala nt, innúmeros ex omni parte lóres afferéntia, Paulus dixit eri posse ut semper gaudeáus, si quis páululum ex rerum undanárum flúctibus eréxerit put, vitámque suam recte mposúerit : multo magis, stquam hinc demigravérimus, ile cómpotes érimus ejus bo, cum hæc ómnia subláta erint, advérsa valetúdo, mor, peccándi matéria, ubi non meum ac tuum, frígidum ad verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei : et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Aña. Dómine, iste Sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam.
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :
Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :
Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.
Aña. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.
Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Aña. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum

univérsi qui hábitant
e super mária fundá-
: * et super flúmina
it eum.
ndet in montem Dó-
ıut quis stabit in loco
us?
mánibus et mundo
qui non accépit in va-
am suam, nec jurávit
róximo suo.
piet benedictiónem a
* et misericórdiam a
ári suo.
generátio quæréntium
uæréntium fáciem Dei

portas, príncipes, ve-
et elevámini, portæ
: * et introíbit Rex

ste Rex glóriæ? * Dó-
rtis et potens, Dómi-
ns in prælio.
portas, príncipes, ve-
elevámini, portæ æter-
et introíbit Rex glóriæ.
iste Rex glóriæ? * Dó-
irtútum ipse est Rex

accípiet benedictiónem
o, et misericórdiam a
tári suo : quia hæc
rátio quæréntium Dó-
℣. Lex Dei ejus in
sius. ℟. Et non sup-
ntur gressus ejus. Pa-
r. Absolutio. A vin-
Jube, domne. Bened.
a léctio.
ncti Evangélii secún-
dum Lucam.
vij. *Cap.* 12. *e*
émpore : Dixit Jesus
ulis suis; Sint lumbi
vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Homilia 13. *in Evang.*

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos restrín-

gere, et lucérnas tenére, ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest : si autem is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit : aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis : ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim a... rit, quia lætus júdicem ... tinet. Et cum tempus pro... quæ mortis advénerit, de gl... retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Dómine, * quinque talé... tradidísti mihi : ecce ália q... que superlucrátus sum. Ps. D... minus regnávit, cum reliq...
2. Euge, serve bone, * in ... dico fidélis, intra in gáudi... Dómini tui.
3. Fidélis servus * et prude... quem constítuit Dóminus su... famíliam suam.
4. Beátus ille servus, * qu... cum vénerit dóminus ejus, pulsáverit jánuam, invéne... vigilántem.
5. Serve bone * et fidélis, int... in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli.* 31.

Beatus vir, qui invéntus e... sine mácula, et qui po... aurum non ábiit, nec sperav... in pecúnia et thesáuris. Qu... est hic, et laudábimus eum? F... cit enim mirabília in vita su...

Hymnus.

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,

a sorde députans,
tenet cœléstia.
hriste, Rex piíssime,
onfiténdo júgiter,
vit artes dæmonum,
nque avérni príncipem.
e clarus, et fide,
ssióne sédulus,
a membra déferens,
supérnas óbtinet.
de te, piíssime,
mur omnes súpplices :
ut hujus grátia
s remíttas débitas.
perénnis glória,
ue Patris único,
óque sit Paráclito,
mne semper sæculum.
en.
tum dedúxit Dóminus per
ectas. ℟. Et osténdit illi
m Dei.

Ad Benedictus, Aña.

, serve bone, * et fidélis,
in pauca fuísti fidélis, su-
nulta te constítuam, intra
udium Dómini tui.

Oratio.

s, qui nos beáti N., Con-
essóris tui, ánnua solemni-
ætíficas : concéde propí-
ut, cujus natalítia cóli-
étiam actiónes imitémur.
Dóminum.

Alia Oratio.

sto, Dómine, supplicatió-
ibus nostris, quas in beáti
onfessóris tui, solemnitáte
mus : ut, qui nostræ ju-
fidúciam non habémus,
ui tibi plácuit, précibus
émur. Per Dóminum.

fuerit Abbas. Oratio.

cessio nos, quæsumus,
mine, beáti N., Abbátis,
éndet : ut, quod nostris
méritis non valémus, ejus pa-
trocínio assequámur. Per Dó-
minum.

Ad Tertiam Aña.

Euge, serve bone.

Capit. Beátus vir. lxx.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Aña.

Fidélis servus.

Capitulum. *Eccli.* 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Aña.

Serve bone.

Capitulum. *Sap.* 10. *b*

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Aña. Dómine, quinque talénta, cum reliq. de Laud. Psalmi, Capit. et Hymn. ut in j. Vesp. lxij.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña.

Hic vir despíciens mundum * et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plur. Conf. non Pont. Offic. fit ut supra; sed in Orat., et Serm., quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

2. ALIÆ LECTIONES
pro Confessore non Pont.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 31.

BEATUS vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone. lxiv.

Lectio ij. *Cap.* 32. *c et* 33.

QUI timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur.

Timénti Dóminum non rent mala, sed in ten Deus illum conservábit, rábit a malis. Sápiens n mandáta et justítias, et lidétur quasi in procélla Homo sensátus credit le et lex illi fidélis.

℟. Justus germinábit. lxi

Lectio iij. *Cap.* 34.

SPIRITUS timéntium Deu ritur, et in respéctu benedicétur. Spes enim i in salvántem illos, et óc in diligéntes se. Qui tim minum, nihil trepidábi non pavébit : quóniam i spes ejus. Timéntis Dói beáta est ánima ejus. Ad réspicit, et quis est for ejus? Oculi Dómini sup méntes eum, protéctor p tiæ, firmaméntum virtútis gimen ardóris, et umbrác meridiáni, deprecátio off nis, et adjutórium casus, tans ánimam, et illúmi óculos, dans sanitátem, tam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit. lxv.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sanc Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Lib. 10. *c.* 16. *in c.* 12. J

DERIDETUR justi simplic Hujus mundi sapiéntia cor machinatiónibus tég sensum verbis veláre, quæ sunt, vera osténdere : qu ra sunt, falsa demonstráre. nimírum prudéntia usu a j nibus scitur, hæc a pu prétio díscitur : hanc qui sci céteros despiciéndo supérbi hanc qui nésciunt subjéct

ıidi in áliis mirántur : quia
eis hæc éadem duplicitátis
quitas nómine palliáta dili-
ur, dum mentis pervérsi-
urbánitas vocátur. Hæc
i obsequéntibus præcipit
nórum cúlmina quærere,
épta temporális glóriæ vani-
te gaudére, irrogáta ab áliis
ala multiplícius réddere :
m vires súppetunt, nullis
sisténtibus cédere : cum vir-
tis possibílitas deest, quid-
uid explére per malítiam non
lent, hoc in pacífica bonitáte
muláre.

Honéstum fecit. lxvij.

Lectio v.

T contra, sapiéntia justó-
rum est, nil per ostensió-
m fíngere, sensum verbis
eríre, vera ut sunt dilígere,
sa devitáre; bona gratis ex-
ére, mala libéntius toleráre,
m fácere; nullam injúriæ
iónem quærere, pro veritáte
tuméliam lucrum putáre.
hæc justórum simplícitas
idétur : quia ab hujus mun-
sapiéntibus puritátis virtus
itas créditur. Omne enim
d innocénter ágitur, ab eis
cul dúbio stultum putátur :
quidquid in ópere véritas
robat, carnáli sapiéntiæ fá-
n sonat. Quid namque stúl-
s vidétur mundo, quam
tem verbis osténdere, nil
ida machinatióne simuláre,
as injúriis contumélias réd-
e, pro maledicéntibus oráre,
pertátem quærere, posséssa
nquere, rapiénti non resí-
e, percutiénti álteram ma-
m præbére?

návit eum. lxvij.

Lectio vj. *C.* 17. *post init.*

LAMPAS contémpta apud cogi-tatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur : non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat : a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur : sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári métuit, déspici non réfugit : corpus continéntia ƒfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat : afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo. lxvij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12. *d.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 4. *c.* 54. *in Luc.* 12.

PUSILLUM gregem electórum, vel ob comparatiónem ma-

jóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat : quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

VENDITE quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint : quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

FACITE vobis sácculos, qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuper úsibus suggeréndæ : cum ipse Dóminus, cui minist bant Angeli, tamen ad inf mándam Ecclésiam suam, culos habuísse legátur, et a délibus obláta consérvans, suórum necessitátibus aliisq indigéntibus tríbuens ; sed Deo propter ista serviátur, ob inópiæ timórem justítia d serátur.

Te Deum laudámus. 14.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19. *d*

IN illo témpore : Dixit Petr ad Jesum : Ecce nos reliqui mus ómnia et secúti sumus te: quid ergo erit nobis ? Et rel qua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

Lib. 3. *in Matth cap.* 19.

GRANDIS fidúcia! Petrus pisca tor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat, et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jun git quod perféctum est : Et se cúti sumus te. Fécimus q jussísti : quid ígitur nobis da bis præmii? Jesus autem d illis : Amen dico vobis : q vos qui secúti estis me, in generatióne, cum séderit Fi hóminis in sede majestátis sedébitis et vos super s duódecim, judicántes duód tribus Israel. Non dixit : reliquístis ómnia : hoc e et Crates fecit philósoph et multi álii divítias cont

runt ; sed : Qui secúti estis : quod próprie Apostoló- n est, atque credéntium. Iste est qui ante. lxix.

Lectio viij.

regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede ma- átis suæ (quando et mórtui corruptióne resúrgent incor- ti), sedébitis et vos in sóliis icántium, condemnántes odecim tribus Israel : quia is credéntibus, illi crédere uérunt. Et omnis qui re- erit domum, vel fratres, soróres, aut patrem, aut trem, aut uxórem, aut fi- , aut agros propter nomen um, céntuplum accípiet, et am ætérnam possidébit. Lo- iste cum illa senténtia cón- it, in qua Salvátor lóquitur : n veni pacem míttere, sed dium. Veni enim separáre hó- nem a patre suo, et matrem ília, et nurum a socru : et níci hóminis doméstici ejus. i ergo propter fidem Christi, prædicatiónem Evangélii, nes affectus contémpserint, ue divítias et sæculi volu- tes, isti céntuplum recípient, vitam ætérnam possidébunt. Sint lumbi. lxx.

Lectio ix.

x occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille os post resurrectiónem, di- tes, tunc nobis céntuplum nium rerum, quas dimísi- s, et vitam ætérnam esse déndam : non intelligéntes d, si in céteris digna sit re- míssio, in uxóribus appáreat pitúdo : ut qui unam pro mino dimíserit, centum re- cípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Sal- vatóre dimíserit, spirituália re- cípiet : quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius nú- merus comparétur.

Te Deum laudámus. 14.

2. ALIA HOMILIA
pro Abbatibus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Respóndens Jesus, dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapién- tibus, et prudéntibus, et reve- lásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 10. *de Verb. Dom.*

Veníte ad me, omnes qui la- borátis. Quare enim om- nes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, in- fírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, di- laténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, om- nes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent for- te, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tól- lite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibí- lia et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre ; sed : Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante. lxix.

nemorátis, ad lætissima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE
Virginum.
Ad Vesperas.

Aña. Hæc est virgo sápiens * et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: *conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Aña. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 121.

Laudate, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. Hæc est quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificaverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

Aña. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem :* et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ :* velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam :* nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. *d*

FRATRES, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JESU, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,

us decórus glória,
ísque reddens præmia.
imque tendis Vírgines
ntur, atque láudibus
te canéntes cúrsitant
ósque dulces pérsonant.
precámur súpplices,
s ut addas sénsibus
e prorsus ómnia
ptiónis vúlnera.
, honor, laus, glória
atri cum Fílio,
o simul Paráclito,
culórum sæcula. Amen.
écie tua et pulchritúdine
℟. Inténde, próspere pro-
et regna.

Ad Magníficat, Aña.

sponsa Christi, * áccipe
am, quam tibi Dóminus
rávit in ætérnum.

Oratio.

s, qui inter cétera potén-
æ tuæ mirácula étiam in
frágili victóriam martyrii
lísti : concéde propítius;
ui beátæ N., Vírginis et
ris tuæ, natalítia cólimus,
jus ad te exémpla gra-
r. Per Dóminum.

Alia Oratio.

LGENTIAM nobis, quæsu-
us Dómine, beáta N.,
et Martyr, implóret :
tibi grata semper éxtitit
érito castitátis, et tuæ
sióne virtútis. Per Dó-
n.

Virgine non Martyre.

Oratio.

UDI nos, Deus salutáris
oster; ut sicut de beátæ
Vírginis tuæ, festivitáte
mus, ita piæ devotiónis
ámur afféctu. Per Dómi-

Si fuerint plures in utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus, Aña. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

VIRGINIS Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis

Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur:

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam elevâta est magnificéntia tua, * super cœlos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi;
Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Pro Virgine, Aña. Ante torum * hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica dramatis.

Pro non Virgine, Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes; * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exivit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum

suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus :
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Pro Vírgine, Aña. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Vírgine, Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Revértere, * revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparavit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Revértere, revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna. Pater noster. Absolutio. Exaudi. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli, Apóstoli, ad Corínthios.

Lectio j. *Cap. 7. e*

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? Noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo, cógitat quæ Dómini sunt ; ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico : non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Proptérea. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri : quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi

quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat : tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit, secúndum meum consílium : puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Aña. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribu-

latiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Venite, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma; * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.
Aña. Aquæ multæ * non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.
Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iv.

L. 1. de Virg. circa initium.

Quoniam hodie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor. ut áliquid

de virginitáte dicámus : ne véluti transitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martyribus reperítur : sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus ? aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relinquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum : proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit; et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

Pro Vírgine.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

Pro non Vírgine.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.
Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.
Aña. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.
Aña. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.
ATE Dómino cánticum
im : *quia mirabilia fe-

sibi déxtera ejus, * et
n sanctum ejus.
fecit Dóminus salutáre
in conspéctu géntium
justítiam suam.
tus est misericórdiæ
t veritátis suæ dómui

omnes términi terræ:
re Dei nostri.
Deo, omnis terra: *
et exultáte, et psállite.
Dómino in cíthara, in
et voce psalmi: * in tu-
ílibus, et voce tubæ

in conspéctu Regis Dó-
moveátur mare, et ple-
ejus: orbis terrárum,
ábitant in eo.
plaudent manu, simul
exultábunt a conspéctu
: * quóniam venit judi-
ram.
it orbem terrárum in
* et pópulos in æqui-

ni, sponsa Christi, ác-
ónam, quam tibi Dómi-
parávit in ætérnum. ℣.
am Deus, et præelégit
In tabernáculo suo ha-
ecit eam. Pater noster.
o. A vínculis. ℣. Jube,
Bened. Evangélica lé-

io sancti Evangélii
úndum Matthæum.
ectio vij. *Cap.* 25.
témpore: Dixit Jesus
pulis suis parábolam
ímile erit regnum cœló-
rum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Hom. 12. *in Evang.*

SÆPE vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et. Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viij.

SED prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgí-

nibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam contegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Hæc est virgo sápiens, * et una de número prudéntum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Hæc est virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. *d*

Fratres, Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concípit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens prǽmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,

imul Paráclito,
órum sæcula. Amen.
sa est grátia in lábiis
Proptérea benedíxit te
ætérnum.
Benedictus, Aña.
est regnum cœlórum *
negotiatóri quærénti bo-
rgarítas : invénta una
, dedit ómnia sua, et
ivit eam.
Oratio.
qui inter cétera potén-
tuæ mirácula, étiam in
ígili victóriam martyrii
ti : concéde propítius ;
beátæ N., Vírginis et
tuæ, natalítia cóli-
er ejus ad te exémpla
ur. Per Dóminum.
Alia Oratio.
GENTIAM nobis, quæsu-
Dómine, beáta N.,
Martyr, implóret : quæ
a semper éxtitit et mé-
titátis, et tuæ profes-
tútis. Per Dóminum.
Virgine non Martyre.
Oratio.
DI nos, Deus salutáris
ter : ut, sicut de beátæ
rginis tuæ, festivitáte
us, ita piæ devotiónis
ur afféctu. Per Dómi-

erint plures, ad Bene-
icitur Aña. Prudéntes
s, * aptáte vestras lám-
ecce Sponsus venit,
oviam ei. ℣. Adducéntur
gines post eam. ℟. Pró-
jus afferéntur tibi.
Oratio.
obis, quæsumus Dómi-
Deus noster, sanctárum
m et Mártyrum tuárum,

N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Hæc est virgo sápiens.

Capitul. Fratres, Qui gloriátur, ut lxxxviij.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Hæc est quæ nescívit.

Capitulum. 2. *Cor.* 11.

ÆMULOR enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Ista est speciósa.

Capitulum. *Eccli.* 51. *b*

DOMINE Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit

eam. Et. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

Capitulum. *Sap.* 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit, ut supra.

Ad Vesp., Añæ., Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. lxxvij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

2. ALIÆ LECTIONES
pro Virgine.

Pro Virg. et Mart., ac pro Mart. tantum, Lect. j. Noct. leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 51.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio ij.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Proptérea.

Lectio iij.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum si-

ne adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu vírginum.

Lectio iv. *Cap.* 2.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas : quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte : non quod extrémi, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diábolo infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Et.

Lectio v.

Neque inánis hæc cáutio est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt : et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus : et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vj.

Denuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt : vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromít-

tit, et féminas prætérit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur : quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 63. *in Matth.*

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deinde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo. lxxxvij.

Lectio viij.

Id autem hoc fere modo confírmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant : imo vero non idem, sed multo lévius, tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti : tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte. lxxxviij.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere, idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 14.

COMMUNE

S. Martyris tantum, et nec Virginis nec Mart.

Ad Vesperas, Aña. Dum es-

x, cum reliquis de Laud.
ixit Dóminus, cum reliq.
rg. lxxvij.
ro Martyre tantum.
Capit. *Eccli.* 51.
FITEBOR tibi, Dómine Rex,
collaudábo te Deum sal-
m meum. Confitébor nó-
tuo : quóniam adjútor et
tor factus es mihi, et li-
i corpus meum a perdi-

nec Virg. nec Mart.
Capit. *Prov.* 31. *b*
IEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últi-
nibus prétium ejus. Con-
n ea cor viri sui, et spó-
n indigébit.

Hymnus.

EM viríli péctore
udémus omnes féminam,
sanctitátis glória
e fulget ínclyta.
ancto amóre sáucia,
mundi amórem nóxium
scit, ad cœléstia
erégit árduum.
m domans jejúniis,
que mentem pábulo
nis nútriens,
potítur gáudiis.
hriste, virtus fórtium,
agna solus éfficis,
precátu, quæsumus,
benígnus súpplices.
atri sit glória,
ie soli Fílio,
Spíritu Paráclito,
, et per omne sæculum.
en.
écie tua et pulchritúdine
. Inténde, próspere pro-
t regna.
d Magníficat, Aña.
est regnum cœlórum *

hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N., Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio.

EXAUDI nos Deus, salutáris noster:ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

HUJUS orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte :
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus

Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

Añæ, Psalmi, et ỳỳ. Nocturnorum, item ℟℟. in j. et ij. Noct. dicuntur ut in Communi Virg. lxxx. excepta secunda Aña j. Noct. et ℟. vj. ut ibidem notatur.

Lectiones j. Noct. pro Mart. tantum leguntur ut supra. Confitébor. xc.

Pro nec Virg. nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.
Lectio j. *Cap.* 31. *b*

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ỳ. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna. Quia. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

Gustavit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fortia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ỳ. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Proptérea. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Fortitudo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua : * Inténde, próspere procéde et regna. ỳ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.
n esset Rex * in accúbitu
nardus mea dedit odórem
ítis. Ps. Dóminus regná-
m reliq. 15.
odórem * unguentórum
n cúrrimus, adolescéntu-
exérunt te nimis.
n hiems tránsiit, * imber
et recéssit : surge, amíca
et veni.
ni, elécta mea, * et ponam
thronum meum, alle-

est speciósa * inter fílias
dem.
Pro Martyre tantum.
apitulum. *Eccli.* 51.
FITEBOR tibi, Dómine Rex,
collaudábo te Deum, sal-
em meum. Confitébor nó-
tuo : quóniam adjútor et
ctor factus es mihi, et li-
i corpus meum a perdi-

o nec Virg. nec Mart.
pitulum. *Prov.* 31. *b*
LIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
s prétium ejus. Confídit
cor viri sui, et spóliis non
ébit.
Hymnus.
TEM viríli péctore
audémus omnes féminam,
sanctitátis glória
e fulget ínclyta.
sancto amóre sáucia,
mundi amórem nóxium
scit, ad cœléstia
erégit árduum.
m domans jejúniis,
que mentem pábulo
ónis nútriens,
potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

Oratio.

Exaudi nos, Deus, salutáris noster ; ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affégctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

In odórem.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vij. *Cap.* 13. *f*

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.
Hom. 11. *in Evang.*

Cœlorum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim regnum cœlórum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit semitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est : sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem. Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesaurus autem cœléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

um esset Rex * in accúbitu nardus mea dedit odórem itátis. Ps. Dóminus regná- cum reliq. 15.

n odórem * unguentórum um cúrrimus, adolescéntu- dilexérunt te nimis.

am hiems tránsiit, * imber t, et recéssit : surge, amíca, et veni.

Veni, elécta mea, * et ponam te thronum meum, alle- .

sta est speciósa * inter fílias isalem.

Pro Martyre tantum.
Capitulum. *Eccli.* 51.

ONFITEBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum, sal- órem meum. Confitébor nó- i tuo : quóniam adjútor et téctor factus es mihi, et li- ásti corpus meum a perdi- e.

Pro nec Virg. nec Mart.
Capitulum. *Prov.* 31. *b*

ULIEREM fortem quis invé- niet? procul, et de últimis bus prétium ejus. Confídit a cor viri sui, et spóliis non igébit.

Hymnus.

ORTEM viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
e sanctitátis glória
que fulget ínclyta.
sancto amóre sáucia,
n mundi amórem nóxium
réscit, ad cœléstia
perégit árduum.
nem domans jejúniis,
cíque mentem pábulo
tiónis nútriens,
li potítur gáudiis.
Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.

Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.
Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. tantum.
Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N., palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre.
Oratio.

EXAUDI nos, Deus, salutáris noster; ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

In odórem.

Pro Martyre tantum, Capit. Confitébor. xcvij.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Mulíerem fortem, ut supra. xcvij.

℟. br. Spécie tua* Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie tua. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.

Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. *c*

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernaculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.

Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. *Prov.* 31. *d*

MULTÆ filiæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesp. Añæ, Psalmi, Capit. et Hymn. ut in j. Vesp. xcij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium ut xcij. Lectiones pro Martyre tantum

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Serm. 67. *de div. N. T. locis*

EGO máxime commemoratiónes díligo mártyrum, díligo et ampléctor : atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est tropæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea quibus vícerat inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem. xcv.

Lectio v.

PER mulierem vicit, per mulierem superátus est. Hoc llíus ántea telum erat; hoc il-us nunc cædis factum est in-truméntum, hoc vas appáruit ısuperábile. Peccávit illa prior, t mórtua est : ista mórtua est, e peccáret. Illa tum fútilis romíssi spe infláta, Dei leges iolávit : hæc vitam præséntem ontémpsit, ne fidem in suum enefactórem ejuráret. Quam ;itur deínceps speráre póterunt xcusatiónem viri, si molles nt, et ignávi? Quam vero vé-iam, cum fórtiter ac viríliter : gerant mulíeres, cum ádeo : generóse ad certámina pie-ítis accíngant?

. Dilexísti justítiam. xcv.

Lectio vj.

FUIT illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ : erúmtamen ómnium horum im-ecillitátem advéniens grátia ccultávit. Nihil enim est, nihil lane poténtius est eo, qui ma-no cum stúdio Dei timórem ábeat in mente defíxum, sed uamvis ignes, quamvis fer-um, quamvis béstias, quam-is áliud quidvis minéntur ho-tes, ómnia nullo negótio con-émnit; quod útique Beáta ista tiam fecit.

. Fallax grátia. xcv.

COMMUNE

Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Aña. Domum uam, Dómine, cum reliquis le Laudibus. cviij. Psalmus Di-it Dóminus, cum reliquis de ominica. 108. et loco ultimi, salmus Lauda, Jerúsalem, Dó-inum. 126.

Capitulum. *Apoc.* 21.

VIDI civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

COELESTIS Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca Cívitas!
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia :
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Aña.

Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum

est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedic. Eccl., et per Octav., et quando varianda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illustra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicat. Ecclesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Cœléstis Urbs. xcix.

In primo Nocturno.

Aña. Tóllite * portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Aña. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster, refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civi-

tátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Aña. Ædificávit * Moyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus : ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Ædificávit Moyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum. Pater noster. Absolutio. Exáudi, Dómine. ℣. Jube, domne. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j. *Cap.* 7.

CUM complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cœlo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lá-

pide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : et dedicávit domum Dei Rex, et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. Et. Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ij.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis : et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et. Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

COMPLEVITQUE Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si con-

fúerit pópulus tuus, et
it ad sanctuárium tuum.
li preces. Glória Patri.
li preces.
n secundo Nocturno.
Non est hic áliud, * nisi
s Dei, et porta cœli.

Psalmus 83.

м diléсta tabernácula tua,
ómine virtútum! * con-
upíscit, et déficit ánima
n átria Dómini.
neum, et caro mea * ex-
runt in Deum vivum.
m passer invénit sibi do-
: * et turtur nidum sibi,
onat pullos suos.
a tua, Dómine virtútum :
meus, et Deus meus.
, qui hábitant in domo
ómine : * in sæcula sæcu-
laudábunt te.
s vir, cujus est auxílium
: * ascensiónes in corde
ispósuit, in valle lacry-
n, in loco, quem pó-

n benedictiónem dabit
itor, ibunt de virtúte in
em : * vidébitur Deus deó-
n Sion.
ne Deus virtútum, exáudi
nem meam : * áuribus
e, Deus Jacob.
tor noster áspice, Deus :
éspice in fáciem Christi

mélior est dies una in
tuis * super míllia.
abjéctus esse in domo
ei; * magis quam habi-
in tabernáculis pecca-
.
misericórdiam, et veritá-
íligit Deus : * grátiam, et
m dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Aña. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Aña. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DOMINE, Deus salútis meæ, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper. ℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur. Pater noster. Absolutio. Ipsíus píetas. ℣. Jube, domne. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 252. *de Temp.*

Quotiescumque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus. et osténde eis viam bonam per

quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cœléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus quasi quibúsdam seris ac véctibus vitæ nobis jánua cláuditur, ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam; et quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharistíam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere. Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vj.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut qui se exáltat, humiliábitur; ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cœlésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Aña. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Quando hæc Aña dicitur íntegra, et illi non additur in fine Allelúia, tunc princípium Psalmi est a secundo Versu, Dicet Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis:* et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.

Aña Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus: * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Aña Benedícta * glória Dómini de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus. * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium diligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fécísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster. Absolutio. A vínculis. ℣. Jube, domne. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

L. 8. in Luc. prope fin.

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audito Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycomórum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit : et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret : ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuósam glóriam plebs géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachæus ergo in sycomóro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat, álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri

tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphiro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum tamquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo, in longitúdinem diérum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. *Apoc.* 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis,
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, et ínfimæ,
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cœlitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum et Unicum
Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cœléstium,
Imple benígno lúmine :
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant;
Donec solúti córpore
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Aña.

Zachæe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére : at ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

In ipso die Dedic. Eccl. vel per Octavam, et quando variánda est Oratio ob concursum Dedic. alterius Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro sa-te géneris humáni signa tuæ ›téntiæ visibíliter osténdis : mplum hoc poténtia tuæ in-ıbitatiónis illústra, et concéde; . omnes, qui huc deprecatúri ›nvéniunt, ex quacúmque tri-ılatióne ad te clamáverint, ›nsolatiónis tuæ benefícia con-quántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis :clesiæ, et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi i consecratiónis réparas diem, : sacris semper mystériis re-ræséntas incólumes : exáudi 'eces pópuli tui, et præsta; : quisquis hoc templum be-efícia petitúrus ingréditur, ıncta se impetrásse lætétur. er Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

'omus mea.

Capit. Vidi civitátem. cviij.

. br. Domum tuam, Dómine, Decet sanctitúdo. Domum. ℣. ı longitúdinem diérum. De-et. Glória Patri. Domum. ℣. ocus iste sanctus est, in quo rat sacérdos. ℟. Pro delíctis t peccátis pópuli.

Ad Sextam, Aña.

læc est domus Dómini.

Capitulum. *Apoc.* 21.

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce ta-ernáculum Dei cum hómini-us, et habitábit cum eis. Et ›si pópulus ejus erunt, et ipse 'eus cum eis erit eórum Deus.

. br. Locus iste sanctus est, * ı quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis, et peccátis pópuli. In. Glória Patri. Locus. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Aña.

Lápides pretiósi.

Capitulum. *Apoc.* 21. *b*

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc est. ℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

In ij. Vesperis Añæ, Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut in j. Vesperis. xcix.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Aña.

O quam metuéndus est * locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni, Epíscopi, super Psalmos.

Lectio iv. *In Ps.* 121.

Jerusalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem di-

cit quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus. civ.

Lectio v.

Ipsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam. cv.

Lectio vj.

Fundamentum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens. cv.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii, Episcopi.

Ex lib. 8. *in Luc. in fine.*

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes; ne in caméli comparatióne præstrícti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Discant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo : sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ

fraude sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur), uberiórem mercédem quam conferébat accépit.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites avá-ros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat : nondum víderat Christum : mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait : Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 14.

TERTIA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 256. *de Temp.*

Celebritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur : cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

Ligna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat : Mandátum novum do vobis : Ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

Consideret ergo cháritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est, et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur do-

mus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dicitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum, hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus : Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii, Epíscopi.

Ex l. 8. in Luc. prope fin.

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum : supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycomórus, vel ubi creditúrus : ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes.

℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Vidit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycomóro, novum vídelicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 14.

QUARTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

Attendite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum

Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur ? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio vj.

Resurrexit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur : áliqui obdurabántur, et confundebántur, nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. Glória Patri. Vere locus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

Lib. 27. *Moralium*, *c.* 27. *post medium.*

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est :

Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur : quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycomóri árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycomórus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit áccipit : et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et.

Lectio viij.

Pusillus ítaque Zachæus sycomórum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycomórum ascéndimus, si próvide eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Lectio ix.

Quasi enim sycomórum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycomórum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam etsi necdum, ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycomóri árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 14.

QUINTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv

Ex Serm. 256. de Temp.

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur : quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus,

id illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo licit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.
℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat clúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscissus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dícitur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, ut de redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est impius. Cónscidit saccum lánceá persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.
℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seipsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore devícto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.
℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij *Cap.* 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

L. 5. *c.* 77 *in Lucæ* 19.

Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fídei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ídeo juste quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.
℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum signíficat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus

humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit: ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycomórus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 14.

SEXTA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 256. de Temp.

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

Principaliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent: ac per hæc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

Et quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agénd

grátiæ Deo nostro. Hanc Ecclésiam, quam fecit nó- suo cónstrui, fecit étiam órum Mártyrum relíquiis ius honorári.
ane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

lo témpore : Ingréssus Je- us perambulábat Jéricho. ce vir, nómine Zachæus : ic princeps erat publica- m, et ipse dives. Et ré- .

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

. 5. *c.* 77. *in Lucæ* 19.

cum venísset ad locum, uspíciens Jesus vidit illum. mbulans Jéricho Salvátor ad locum, ubi præcúrrens æus sycomórum conscén- t : quia missis per mundum erbi præcónibus, in quibus nimírum et loquebátur et venit ad pópulum natió- , qui passiónis ejus fide jam mis exístens, étiam divini- ejus ardébat ágnita fácie i. Suspíciens vidit illum, per grátiam fidei a terrénis litátibus elevátum, turbis- infidélibus præeminéntem t. Vidére enim Dei, elígere máre est. Unde est illud : i Dómini super justos. Nam s quæ amámus, vidére; ab quæ execrámur, intúitum amus avértere.
omus mea. cxiv.

Lectio viij.

DIT ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et vit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycomórum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.
℟. Lápides pretiósi cxiv.

Lectio ix.

ET dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat : sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cætera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant : pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.
Te Deum laudámus. 14.

SEPTIMA DIE

Infra Octavam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Ex Hom. 33. *in c.* 9. *Matth.*

COMMUNIS ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes : ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat : nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.
℟. Orántibus. cxiij.

Lectio v.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt; hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior : et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior : divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.
℟. O quam. cxiij.

Lectio vj.

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite : cumque Pax vobis, dico : Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.
℟. Mane surgens. cxiij.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes, murmurábant dicéntes quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre

verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea. cxiv.

Lectio viij.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea, quam cœperat, fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus : quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi. cxiv.

Lectio ix.

At qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycomóro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 14.

IN OCTAVA

Dedicationis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones ij. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis, Papæ Quarti.

Lectio iv.

De Consec. dist. 1. *c.* 2.

Tabernaculum Moysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus : et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Moysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Qualiter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dó-

mino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit : in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cœli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vj.

De Consec. dist. 1. *c.* 17.

SOLEMNITATES dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

PER ANNUM.

Ad Vesperas.

a. Dum esset Rex * in accú-
u suo, nardus mea dedit
órem suavitátis.

Psalmus 109.

IXIT Dóminus Dómino meo :
* Sede a dextris meis :
nec ponam inimícos tuos, *
ibéllum pedum tuórum.
rgam virtútis tuæ emíttet Dó-
nus ex Sion : * domináre in
lio inimicórum tuórum.
um princípium in die vir-
tuæ in splendóribus san-
um, * ex útero ante lucí-
n génui te.
vit Dóminus, et non pœ-
it eum : * Tu es sacérdos
érnum secúndum órdinem
isedech.
nus a dextris tuis, * con-
in die iræ suæ reges.
bit in natiónibus, implé-
as : * conquassábit cápita
multórum.
énte in via bibet : * pro-
xaltábit caput.
m esset Rex in accúbitu
rdus mea dedit odórem
s.
a ejus * sub cápite meo,
et déxtera illíus amplexábitur
me.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?
Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Aña. Læva ejus sub cápite meo : et déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Aña. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.
Aña. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii ; merces, fructu ventris.
Sicut sagittæ in manu poténti : * ita fílii excussórum.
Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.
Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.
Aña. Speciósa facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.
Aña. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum *Eccli. 24. b*

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in

ióne sancta coram ipso
ávi. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

maris stella,
i Mater alma,
semper virgo,
œli porta.
s illud Ave
lis ore,
nos in pace,
Hevæ nomen.
incla reis,
lumen cæcis,
ostra pelle,
uncta posce.
a te esse matrem,
per te preces,
o nobis natus
sse tuus.
singuláris,
mnes mitis,
lpis solútos
ac et castos.
præsta puram,
ra tutum,
ntes Jesum,
r collætémur.
s Deo Patri,
o Christo decus,
i sancto,
honor unus. Amen.
náre me laudáre te, Virgo
. ℟. Da mihi virtútem
hostes tuos.

d Magnificat, Aña.
Maria, succúrre miseris,
usillánimes, réfove flé-
ora pro pópulo, intér-
ro clero, intercéde pro
femíneo sexu: séntiant
tuum juvámen, quicúm-
élebrant tuam sanctam
tátem.

Oratio.

CEDE nos fámulos tuos,
æsumus Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha * elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam spo sus procédens de thálar suo :

Exultávit ut gigas ad curre dam viam, * a summo cœ egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad su mum ejus : * nec est qui abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, co vértens ánimas : * testimóniu Dómini fidéle, sapiéntiam pra stans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætif cántes corda : * præcéptum Dó mini lúcidum, illúminans ócu los.

Timor Dómini sanctus, pérma nens in sæculum sæculi : * judí cia Dómini vera, justificáta i semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et fa vum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúl tis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant eló quia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et re démptor meus.

Aña. Sicut myrrha elécta odó rem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Aña. Ante torum * hujus Vir ginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

OMINI est terra, et plenitúdo
ejus : *orbis terrárum, et
vérsi qui hábitant in eo.
a ipse super mária fundávit
ı : * et super flúmina præpa-
t eum.
s ascéndet in montem Dó-
i? * aut quis stabit in loco
cto ejus?
ocens mánibus, et mundo
le, * qui non accépit in vano
nam suam, nec jurávit in
próximo suo.
accípiet benedictiónem a
ino : * et misericórdiam a
salutári suo.
est generátio quæréntium
, * quæréntium fáciem Dei
ob.
llite portas, príncipes, ve-
, et elevámini, portæ æter-
s : * et introíbit Rex gló-
est iste Rex glóriæ? * Dó-
us fórtis et potens : Dómi-
potens in prælio.
llite portas, príncipes, ve-
, et elevámini, portæ æter-
s : * et introíbit Rex gló-
est iste Rex glóriæ? * Dó-
us virtútum ipse est Rex
iæ.
. Ante torum hujus Vírginis
uentáte nobis dúlcia cánti-
rámatis.
pécie tua, et pulchritúdine
℟. Inténde, próspere pro-
, et regna.
De Parábolis Salomónis.

Lectio j. *C.* 8. *b et* 9.

o sapiéntia hábito in consí-
lio, et erudítis intérsum co-
tiónibus. Timor Dómini odit
um; arrogántiam, et supér-
biam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ij.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram, necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Lectio iij.

Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena : Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua, * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii; * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : *

generatióne et genera-

a pópuli confitebúntur
térnum : * et in sæcu-
uli.
écie tua, et pulchritúdi-
iténde, próspere procé-
gna.
juvábit eam * Deus vul-
Deus in médio ejus,
mmovébitur.

Psalmus 45.

noster refúgium, et vir-
: * adjútor in tribulatió-
uæ invenérunt nos ni-

ea non timébimus dum
ur terra : * et transfe-
nontes in cor maris.
nt, et turbátæ sunt
rum : * conturbáti sunt
in fortitúdine ejus.
s ímpetus lætíficat cívi-
Dei : * sanctificávit ta-
lum suum Altíssimus.
médio ejus, non com-
ur, * adjuvábit eam
ane dilúculo.
bátæ sunt gentes, et in-
sunt regna : * dedit vo-
um, mota est terra.
s virtútum nobíscum :
ptor noster Deus Ja-

et vidéte ópera Dómini,
suit prodígia super ter-
áuferens bella usque ad
erræ.
cónteret, et confrínget
* et scuta combúret

et vidéte, quóniam ego
us : * exaltábor in gén-
t exaltábor in terra.
s virtútum nobíscum : *
or noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Apud Metaphrasten.

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam féminam sibi Matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur san-

ctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim: non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater: éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vj.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assistunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam cónsequimur. Ave ígitur, mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam invenire in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória et honor, et impérium nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

Aña. Gaude, María Virgo, * cunctas hǽreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

ıntiáte inter gentes gló-
ı ejus, * in ómnibus pópulis
ıbília ejus.
niam magnus Dóminus, et
ábilis nimis : * terríbilis est
r omnes deos.
niam omnes dii géntium
ónia : * Dóminus autem
s fecit.
féssio, et pulchritúdo in
péctu ejus : * sanctimónia,
agnificéntia in sanctifica-
e ejus.
rte Dómino pátriæ géntium,
te Dómino glóriam et ho-
m : * afférte Dómino gló-
ı nómini ejus.
ite hóstias, et introíte in
ı ejus : * adoráte Dómi-
in átrio sancto ejus.
moveátur a fácie ejus uni-
a terra : * dícite in génti-
quia Dóminus regnávit.
im corréxit orbem terræ,
on commovébitur : * judi-
t pópulos in æquitáte.
éntur cœli, et exúltet terra,
moveátur mare, et pleni-
ejus : * gaudébunt campi,
nnia, quæ in eis sunt.
c exultábunt ómnia ligna
rum a fácie Dómini, quia
t : * quóniam venit judi-
terram.
cábit orbem terræ in æqui-
* et pópulos in veritáte sua.
Gaude, María Virgo,
tas hæreses sola interemí-
ı univérso mundo.
Dignáre me * laudáre te,
o sacráta : da mihi virtú-
contra hostes tuos.

Psalmus 96.

OMINUS regnávit, exúltet
terra : * læténtur ínsulæ
æ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo,omnis terra: *cantáte, et exultáte, et psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.
Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.
℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 11. *d*

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Lib. 4. *Cap.* 49. *in Luc.* 11.

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus, simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hærétici póstea negándo, Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque Matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.
℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia. Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, ubera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant : Natum ex muliere, factum sub lege : sed, factum ex muliere, quia concé-

plus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait: Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Quinimmo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális: sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES.

et per Horas, Añæ.

1. Dum esset Rex, * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica 15.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit: surge, amíca mea, et veni.

5. Speciósa facta es * et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Aña.
Beáta es, María, quæ credidísti, perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Orátio.
Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine. etiam in Festis infra Octavas B. M. V.

Ad Tertiam, Aña.
Læva ejus.

Capitulum. Ab inítio, ut supra. cxxxj.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Aña.
Nigra sum.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*
Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi: et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit. ℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

Ad Nonam, Aña.
Speciósa facta es.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*
In platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis omnia dicuntur ut in primis. cxxj.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Aña.
Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

OFFICIUM
B. Mariæ in Sabbato.

Omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adv., Quadrag., Quatuor Temp. et Vigiliis, et nisi Offic. fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dñicæ infra Hebd. ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dñicis, ac nisi Festum ix. Lect. occurrat, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesp. Feriæ vj. dicuntur Psalmi feriales in Psalt. positi, nisi fuerit Festum ix. Lect.; quia tunc de S. Maria fit tantum com. in dictis Vesp. cum Aña, ℣. et Orat., ut infra : quæ commem. omittitur, quando Feria vj. occurrit aliud ejusdem B. M. Officium.

Capit. et Hymnus ut in Festis B. M. cxxij.

isa est grátia in lábiis
Proptérea benedíxit te
ætérnum.
Magníficat, Aña.
later * et intácta Virgo,
Regína mundi, inter-
o nobis ad Dóminum.
inus vobíscum. ℟. Et
ritu tuo.
Oratio.
DE nos fámulos tuos,
æsumus Dómine Deus,
a mentis et córporis sa-
audére : et gloriósa beá-
iæ semper Vírginis in-
óne, a præsénti liberári
, et ætérna pérfrui læti-
Dóminum.
Orat. fiunt commem.
æ de Apostolis, et de
t 127.
item occurrat Festum
de eo fit commem. an-
Suffragia.
oletor. ut in Psalt. Et in
mni, Te lucis ante tér-
, dicitur Jesu, tibi sit
Qui natus es de Vírgine,
in Vesp. facta sit tan-
mmem. de B. María, ni-
ri illius Festi, quod Feria
bratum est, aliter con-
i sint, ut in Transfig.

latutinum, Invitatorium.
ría, grátia plena, * Dó-
ecum. Ps. Veníte, exul-
2.
Hymnus.
terra, pontus, sídera
unt, adórant, prædi-
it,
regéntem máchinam
um Maríæ bájulat.
a, sol, et ómnia
unt per témpora,

Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Nocturnum Sabbati ut in Psalt. 94. Et in fine ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Pater noster.

Absolutio.

PRECIBUS et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum. ℟. Amen. ℣. Jube, domne, benedícere.

Pro j. Lectione, Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lect. de Script. libri curréntis : tertia, una ex inferius positis per ordinem ut infra cxxxiv.

℟. j. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ij. Lectione, Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude

dignissima :* Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro iij. Lectione, Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum. 14.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in Festis B. M. cxxxj. præter seq.

Ad Laudes, ℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo; ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi feriales : Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dñica. In fine Commemor. consuetæ, ut in Psalt. 127.

Lectiones seq. dicuntur singulis mensibus in Officio B. M. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola sancti Leónis Papæ, ad Pulchériam Augústam.

Lectio iij.

Epist. 13. *ante medium.*

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ : quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem : et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE OCTOBRI.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iij.

Ex Serm. in Cap. 12. *Apoc. ante medium.*

Amplectamur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream : múlier inter solem et lunam : María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte mi ráris, non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis, et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra sub-

tit? Mérito quidem admiráris, ›yses sancte, et curiósius deleras intuéri. Verúmtamen lve calceaménta de pédibus is, et invólucra pone carnáım cogitatiónum, si accédere ncupíscis.

: Deum laudámus. 14.

MENSE NOVEMBRI.

: Expositióne sancti Basílii, Epíscopi, in Isaíam Prophétam.

Lectio iij.

In Cap. 8. post initium.

Accessi, inquit, ad Prophetíssam, et in útero accét, et péperit filium. Quod Maa Prophetíssa fúerit, ad quam óxime accéssit Isaías per præɔtiónem spíritus, nemo conadíxerit, qui sit memor verɔrum Maríæ, quæ prophético fláta spíritu elocúta est. Quid im ait? Magníficat ánima ea Dóminum : et exultávit íritus meus in Deo salutári eo : quia respéxit humilitán ancíllæ suæ : ecce enim hoc beátam me dicent oms generatiónes. Quod si ániım accommodáveris univérsis ıs verbis, non útique per disium negáveris eam fuísse ophetíssam, quod Dómini íritus in eam supervénerit, virtus Altíssimi obumbrávet ei.

: Deum laudámus. 14.

MENSE DECEMBRI.

Ante Adventum.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii, Epíscopi.

Lectio iij.

Lib. 1. Cap. 18.

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus in ipso cognitiónis ingréssu Dómini Matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples, dignam, quæ ad tale munus eligerétur, ástruit, quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet, et mota est in intróitu ejus; quod ad virílis sexus spéciem peregrínam turbátur aspéctus Vírginis. Itaque quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit : ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reFélleret.

Te Deum laudámus. 14.

OFFICIUM PARVUM

B. Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. María. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro in Matutinis, et in Vesperis, præponitur Officio diei, in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrolog. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ

Extra Adventum.

Ad Vesp. Ave María, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. Mariæ, quando non conjunguntur cum Officio diei, ℣.

Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Añæ, Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in Festis B. M. cxxj.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Sequens commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas et Laudes, in Officio S. Mariæ extra Adventum.

Aña. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte. ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam : iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne : benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue : et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

Ave María, ut supra. ℣.

Converte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Psalmi. Sæpe expugnavérunt me. De profúndis, et Dómine non est exaltátum, ut in Vesp. Feriæ iv. 116.

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Capitulum. *Eccli.* 24. c

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. ℟. Deo grátias. ℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Aña.

Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

éison. Christe, eléison.
éison. ℣. Dóminus vo-
℟. Et cum spíritu tuo.
Oratio.
: et gloriósæ semper
inis Maríæ, quæsumus
, intercéssio glorió-
rótegat, et ad vitam
æternam. Per Dómi-
trum.
) MATUTINUM.
Iaría, ut supra. ℣.
, lábia mea apéries.
Et os meum annuntiá-
em tuam. ℣. Deus in
m. Glória Patri. Sicut
elúia.
t. Ave María, gratia
* Dóminus tecum. Ps.
.
us. Quem terra, ut su-
iij.
ct. Añæ et Psalmi di-
t in Festis B. Maríæ,
ij. et v. ut in j. No-
xxiij.
iij. et vj. ut in ij. No-
cxxvj.
iv. et Sabbato ut in iij.
o. cxxviij.
sa est grátia in lábiis
Proptérea benedíxit te
ætérnum. Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in
nem. ℟. Sed líbera nos

Absolutio.
s et méritis beátæ Ma-
emper vírginis, et óm-
nctórum, perdúcat nos
ad regna cœlórum. ℟.
. Jube, domne, benedí-
ned. Nos cum prole pia
t Virgo María.
nen.

Lectio j. *Eccli.* 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel hereditáre et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus efferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ij.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. Tu autem, Dómine.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. ℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et

quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude dignissima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

AD LAUDES,

℣. Deus, in adjutórium. ℟. Dómine, ad adjuvándum. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Antiphonæ.

1. Assúmpta est * María in cœlum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. de Dñica. 15.

2. María Virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta, fília, tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fília Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Cant.* 6. c

VIDERUNT eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt : et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Aña. Sancti Dei, ut supra. cxxxvj.

AD PRIMAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Aña. Assúmpta est.

ni de Psalterio. Deus in
e. 19. Benedixísti, Dómi-
5. Laudáte Dóminum,
gentes. 111.
ssúmpta est María in cœ-
audent Angeli, laudán-
iedicunt Dóminum.
Capitulum.
Cant. 6. c
est ista, quæ progrédi-
r quasi auróra consúr-
ns, pulchra ut luna, elé-
sol, terríbilis ut castró-
icies ordináta? ℟. Deo
.
náre me laudáre te, Vir-
ráta. ℟. Da mihi virtú-
ntra hostes tuos. Kyrie,
. Christe, eléison. Ky-
éison. ℣. Dóminus vobis-
. Et cum spíritu tuo.
Oratio.
, qui virginálem aulam
átæ Maríæ, in qua habi-
elígere dignátus es: da,
nus; ut sua nos defen-
nunítos, jucúndos fácias
erésse commemoratióni.
ris.

AD TERTIAM.

María, etc. ℣. Deus, in
ium.
nus. Meménto rerum.
a. cxxxviij.
aría Virgo.
ni. Ad Dóminum cum
rer. 112. Levávi óculos.
ætátus sum. 114.
aría Virgo assúmpta est
héreum thálamum, in
ex regum stelláto sedet

pitulum. *Eccli.* 24. b
c in Sion firmáta sum,
in civitáte sanctificáta
er requiévi, et in Jerú-salem potéstas mea. ℟. Deo grátias.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave María, etc. ℣. Deus, in adjutórium.
Hymnus. Meménto. cxxxviij.
Aña. In odórem.
Psalmi. Ad te levávi óculos. 114. Nisi quia Dóminus. 114. Qui confídunt in Dómino. 115.
Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capit. *Eccli.* 24. b

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine Sanctórum deténtio mea.
℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, in-

tercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM.

Ave María, etc ℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Meménto, ut supra. cxxxviij.

Aña. Pulchra es.

Psalmi. In converténdo. 115. Nisi Dóminus. 116. Beáti omnes. 116.

Aña. Pulchra es, et decóra, fília Jerúsalem : terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. *Eccli.* 24. *b*

In platéis, sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulorum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

CITUR extra tempus Paschale prima cujusque is die, non impedita Fe- c. Lect., alioquin alia se- ti die similiter non impe- In Adventu autem et ragesima, Feria ij. cujus- Hebdomadæ similiter non dita, præterquam in Ma- Iebdomada. In Choro di- post Officium diei, id est, eræ post Vesperas, et Ma- um post Laudes diei, nisi sit consuetudo Ecclesia- : extra Chorum vero pro rtunitate temporis.

Vesperas absolute incipi- ab Aña. Placébo Dómino.

Psalmus 114.

LEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis

inclinávit aurem suam : * et in diébus meis in- bo.

mdedérunt me dolóres is : * et perícula inférni érunt me.

latiónem et dolórem in- * et nomen Dómini in- i.

ómine, líbera ánimam , * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Aña. Hei mihi, Dómine.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Réquiem ætérnam.
Aña. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.
Aña. Dóminus custódit te.

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.
Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.
Réquiem ætérnam.
Aña. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.
Aña. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam.
Aña. Si iniquitátes observáveris, Dómine, Dómine, quis sustinébit?
Aña. Opera.

Psalmus 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui.
Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum

manum tuam, et
e fecit déxtera tua.
retríbuet pro me: *
misericórdia tua in
ópera mánuum tuá-
espícias.
ætérnam.
ra mánuum tuárum,
ne despícias.
vocem de cœlo dicén-
℟. Beáti mórtui, qui
moriúntur.
Magnificat, Aña.
quod dat mihi Pater,
iet: et eum qui venit
on ejíciam foras.
infrascriptæ dicuntur
ibus, similiter et ad
Pater noster, secreto.
nos indúcas in tenta-
℟. Sed líbera nos a

Ps. Lauda, ánima
esperis similiter et Ps.
dis, in fine Laudum
tur in die Commem.
Fidelium Defuncto-

Psalmus 145.
nima mea, Dóminum,
bo Dóminum in vita
llam Deo meo quám-

fídere in princípibus:
hóminum, in quibus
lus.
ritus ejus, et reverté-
rram suam: * in illa
nt omnes cogitatiónes

jus Deus Jacob adjú-
spes ejus in Dómino
: * qui fecit cœlum
, mare, et ómnia,
sunt.
dit veritátem in sæcu-
lum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

In fine Psalmi, Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Fidelium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque

tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

In die vero Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

In die depositionis Defuncti.
Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In Anniversario die.
Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine : da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.
Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N., pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, di[...]
sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero, et [...]liaribus, vel benefacto[...] dicitur Oratio. Deus, vén[...]gítor, ut supra cxliij.

Pro Patre et Matr[...]
Oratio.

Deus, qui nos patrem [...]trem honoráre præc[...] miserére cleménter ani[...] patris ac matris meæ, [...]que peccáta dimítte : [...] eos in ætérnæ claritátis [...] fac vidére. Per Dóminu[...]

Si fit pro pluribus, di[...] animábus paréntum nost[...] et ubi dicitur meque, [...] nosque.

Si pro Patre tantum, [...] ánimæ patris mei, vel n[...]

Si pro Matre tantum, [...] ánimæ matris meæ, vel n[...]

Pro uno Defuncto.
Oratio.

Inclina, Dómine, aurem [...] ad preces nostras, [...] misericórdiam tuam súp[...] deprecámur : ut ánimam [...]li tui N., quam de hoc s[...] migráre jussísti, in pacis ac[...] regióne constítuas, et Sa[...]rum tuórum júbeas esse [...] sórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.
Oratio.

Quæsumus Dómine, pro [...] pietáte miserére ánima[...]mulæ tuæ N., et a c[...]tágiis mortalitátis exútam [...] ætérnæ salvatiónis partem [...]stítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona [...] Dómine. ℟. Et lux perp[...] lúceat eis. ℣. Requiéscant [...] pace. ℟. Amen.

atutinum, Invitatorium.
cui ómnia vivunt, *
adorémus. Ps. Veníte. 2.
fine. Réquiem ætér-
na eis, Dómine : et lux
a lúceat eis.
nvitatorium dicitur tan-
die Com. omnium Fide-
functorum, et in die
onis Defuncti : quibus
dicuntur tres infrascri-
urni, et Añæ duplican-
iis temporibus dicitur
unum Noct., cum Lau-
hoc ordine : Feria ij.
imum Noct. : Feria iij.
ecundum Noct. : Feria
bbato, tertium Noct.
N I. NOCTURNO.
Pro Feria ij. et v.
rige.
Psalmus 5.
mea áuribus pércipe,
mine, * intéllige clamó-
um.
voci oratiónis meæ : *
us et Deus meus.
n ad te orábo : * Dómine,
áudies vocem meam.
stábo tibi, et vidébo :
m non Deus volens ini-
n tu es.
habitábit juxta te malí-
neque permanébunt in-
e óculos tuos.
omnes, qui operántur
tem : * perdes omnes,
uúntur mendácium.
sánguinum et dolósum
ábitur Dóminus : * ego
in multitúdine miseri-
tuæ,
in domum tuam : * ado-
templum sanctum tuum
re tuo.
, deduc me in justítia

tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Aña. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Aña. Convértere.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus

meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Aña. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Aña. Nequándo.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est íniquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsius iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Aña. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absol. Benedictionibus, et Titulo.

Lectio j. *Job* 7. *d*

PARCE mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et

subito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce, nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit: et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ij. *Job* 10.

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis, Dómine.

Lectio iij. *Job* 10. *b*

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me: óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laud., ut cliij. quando dic. unum tantum Nocturn.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iij. et vj.

Aña. In loco páscuæ.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.
Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !
Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.
Réquiem ætérnam.
Aña. In loco páscuæ ibi me collocávit.
Aña. Delícta.

Psalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam :
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam.
Aña. Delícta juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.
Aña. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas,
Qui tríbulant me inimíci mei,

* ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini : * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Réquiem ætérnam.
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui. Pater noster totum secreto.

Lectio iv. *Job* 13. *d*

Responde mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris : Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine. Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v. *Job* 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere

[illegible]

[illegible]

Quis mihi hoc tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? cunctis diébus quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine. * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut cliij. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. et Sabbato

Aña. Compláceat.

Psalmus 39.

Exspectans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum; * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam: * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.
Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.
Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus solícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.
Réquiem ætérnam.
Aña. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Aña. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.
Réquiem ætérnam.
Aña. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.
Aña. Sitívit.

Psalmus 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.
Réquiem ætérnam.

Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?
℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem. Pater noster, totum secreto.

Lectio vij. *Job* 17.

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?
℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viij. *Job* 19. *c*

PELLI meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare

persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre; nihil dignum in conspéctu tuo egi : ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. *Job* 10. *d*

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine : terram misériæ, et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti : et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes : Adveni̇́sti, Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℟. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Líbera, usque ad primum ℣.

AD LAUDES,

absolute incipitur.

Aña. Exultábunt.

Psalmus 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mun-

[illegible]

[illegible] gaudium et lætitiam : * et exultabunt ossa humiliata.

[illegible]

[illegible] spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

[illegible] et spiritu principali confirma me.

[illegible] iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ : * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

[D]ómine, labia mea apéries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

[Q]uóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocaustis non delectáberis.

[S]acrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Aña. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Aña. Exáudi, Dómine.

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

[E]xáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

[V]erba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

[B]eátus quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

[R]eplébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

[E]xáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ et in mari longe.

[P]ræparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Aña. Exáudi, Dómine, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Aña. Me suscépit.

Psalmus 62.

Deus Deus meus, * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : *quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.
Réquiem ætérnam.
Aña. Me suscépit déxtera tua, Dómine.
Aña. A porta ínferi.

Cantic. Ezechiæ. *Is.* 38. *b*

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum,*dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :
Præcísa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :
De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?
Recogitábo tibi omnes annos

meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Réquiem ætérnam.
Aña. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.
Aña. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

Laudate Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.
Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:
Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes et omnes júdices terræ.
Júvenes et vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 149.

Cantate Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia Sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei:
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in éis judícium con-

n : * glória hæc est óm-
nctis ejus.
non dicitur Réquiem
n.

Psalmus 150.

TE Dóminum in sanctis
: * laudáte eum in fir-
to virtútis ejus.
e eum in virtútibus ejus:
e eum secúndum mul-
m magnitúdinis ejus.
e eum in sono tubæ : *
eum in psaltério, et cí-

e eum in tympano, et
* laudáte eum in chor-
rgano.
e eum in cymbalis bene-
bus : laudáte eum in
is jubilatiónis : * omnis
laudet Dóminum.
n ætérnam.
mnis spíritus laudet Dó-

i vocem de cœlo dicén-
hi. ℟. Beáti mórtui, qui
ino moriúntur.
o sum.
m Zachariæ. *Luc.* 1. g
DICTUS Dóminus Deus
el,* quia visitávit, et fe-
emptiónem plebis suæ :
it cornu salútis nobis : *
o David púeri sui :
ocútus est per os sanctó-
qui a sæculo sunt, pro-
m ejus :
n ex inimícis nostris, *
anu ómnium, qui odé-
s :
iéndam misericórdiam
tribus nostris : * et me-
testaménti sui sancti,
ndum, quod jurávit ad
m patrem nostrum, *
n se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi :

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Aña. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster. Ps. De profúndis. cxlij. cum precibus et Orat., ut supra in Vesp. cxliij.

PSALMI GRADUALES

Dicuntur in Quadrag. Feria iv. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix. Lect. in Choro ante Matut. diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ult. dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Aña.

Psalmi. Ad Dóminum cum tribulárer. 112. Levávi óculos. 112. Lætátus sum. 114. Ad te levávi. 114. Nisi quia Dóminus. 114.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur : et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. Qui confídunt. 115. In converténdo. 115. Nisi Dóminus. 116. Beáti omnes. 116. Sæpe expugnavérunt. 116.

Postea dicitur flexis genibus: Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi. De profúndis. 117. Dómine, non est exaltátum. 117. Meménto, Dómine. 117. Ecce quam bonum. 118. Ecce nunc benedícite. 130.

Deinde dicitur flexis genibus : Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Prætende, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii : ut te toto corde perquírant; et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI

Pœnitentiales cum Litaniis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadrag., quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in Festo S. Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus

Dómino, extra Chorum pro opportunitate temporis.

In fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Aña. Ne reminiscáris.

Psalmi Dómine, ne in furóre. 4. Beáti quorum. 42. Dómine, ne in furóre tuo. 47. Miserére mei, Deus. 48. Dómine, exáudi. 96. De profúndis. 117. Dómine, exáudi oratiónem meam. 92.

Aña. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclìti, líbera.
In die judícii, líbera.

Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe, audi nos. Christe, exáudi nos. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos a malo.

Psalmus 69.

DEUS, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam:
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala:
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.
Glória Patri. Sicut erat
℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis ℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXAUDI, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INEFFABILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URE igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDELIUM, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACTIONES nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYRIE eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Sancta María, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis Chorus justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte pro eo.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Paráclitì, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kyrie, eléison Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes :

Oratio.

PROFICISCERE, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est : et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commendo te omnipoténti Deo, charissime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te complé-xus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis íniqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam, vírginem et mártyrem tuam, de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

Commendamus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delicta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine, sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt, ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœléstis: præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet,

Confitémini Dómino. 19. et totus Psalmus. Beáti immaculáti in via, per Horas distributus. 20.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subvenite, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscipiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Postea Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei. ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. ℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite, et alii repetunt Benedícite. Deinde dicit ℣. Oculi ómnium, et alii prosequuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector: Jube, domne, benedícere. Bened. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Glória Patri et Fílio. ℟. Sicut erat in princípio.

Postea Sacerdos absolute dic.

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Miserére mei, Deus. cliij. vel Psalmus 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit :

Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur. ℣. Magnificáte Dómi num mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribuere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.
Pater noster, secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos :

Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite, et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣. et alii prosequuntur :

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere. Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicit :

Benedictus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes, et reliqua ut supra. clxvj.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit,

dicat, quæ sequuntur, in singulari, si cum sociis, in plurali :

Aña. In viam pacis.

Cant. Benedíctus. 18.

In fine Glória Patri.

Aña. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te. ℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos. ℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum. ℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos. ℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Erunt prava in dirécta. ℟. Et áspera in vias planas. ℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis quæsumus iter prósperum, tempúsque tranquíllum : ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti : quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine Dómini, Amen.

TYPOGRAPHUS

LECTORI.

a subsequentia Officia a Summis Pontificibus ordinata, Ec-lesiam universalem non obligent, utpote in certis quibus- Regnis et Provinciis, ex indulto eorumdem, recitanda, n fine, extra aliorum ordinem, pro majori recitantium roditate, eadem addenda putavi.

OM. I. SEPTEMBRIS.

Festo S. Angeli Custodis. upl. ij. classis cum Oct.

Pro Germania.

ficium in Festo fit ut in ., die ij. Octob., cum ix. Dñicæ, cujus fit com. risq. Vesp. et Laud.

FERIA SECUNDA

nfra Octavam S. Angeli Custodis.

ficium per Octavam dici- it in die Festi.

j. Noct. Lectiones de Script. rr., nimirum ex Dñica j. emb., quia heri non sunt e.

In secundo Nocturno.

ermo sancti Augustini, Episcopi.

Lectio iv.

11. *de Civit. Dei, cap.* 31.

NCTI Angeli, ad quorum societátem et congregatió- in hac peregrinatióne la- osíssima suspirámus, sicut ent permanéndi æternitá- , ita cognoscéndi facilitá- , et requiescéndi felicitá- : sine difficultáte quippe nos ádjuvant, quóniam spirituálibus mótibus puris et líberis non labórant.

℟. Vivit ipse Dóminus.

Lectio v. *Ibid. Cap.* 33.

Nos duas societátes angélicas intellígimus, unam fruéntem Deo, álteram tuméntem typho. Unam, cui dícitur: Adoráte eum, omnes Angeli ejus: áliam, cujus princeps dicit: Hæc ómnia dabo tibi, si prostrátus adoráveris me. Unam sancto Dei amóre flagrántem, álteram própriæ celsitúdinis immúndo amóre fumántem. Et quóniam, sicut scriptum est, Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam, illam in cœlis habitántem, istam inde dejéctam, in hoc ínfimo aéreo cœlo tumultuántem.

℟. Angelus.

Lectio vj.

Illam luminósa pietáte tranquíllam: istam tenebrósis cupiditátibus turbuléntam. Illam Dei nutu cleménter subveniéntem, juste ulciscéntem;

istam suo fastu subdéndi, et accéndi libídine æstuántem. Illam, ut quantum vult, consulat Dei bonitátis minístram: istam, ne quantum vult nóceat, Dei potestáte frænátam. Illam huic illudéntem, ut nolens prosit persecutiónibus suis; hanc illi invidéntem, cum peregrínus cólligit suos.

℟. In omni.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi, Presbyteri.

L. 3. *Com. in c.* 18. *Matt.*

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis, putas, major est in regno cœlórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ídeo intérrogant, quis major sit in regno cœlórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et causas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentióne sanáre.

℟. Machabæus.

Lectio viij.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum, et prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala, væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum: scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est, ut propinquitáte ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas: ne, dum vis lucrifácere cognátos et necessários, causam hábeas ruinárum.

℟. Tu, Dómine.

Lectio ix.

Dico enim vobis, quia Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat: per manum, et pedem, et óculum omnes propinquitátes et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas: austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam: quia Angeli eórum in cœlis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypsi Joánnis: Angelo Ephesi, et reliquárum Ecclesiárum scribe hæc. Apóstolus quoque præ-

cipit velári cápita in Ecclésiis feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus. 14.

FERIA TERTIA

Infra Octavam S. Angeli Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

In Festiv. S. Michaelis.

Hic est funículus triplex, quo de excélso cœlórum habitáculo ad consolándos, ad visitándos, ad adjuvándos nos, attráhitur superéminens cháritas Angelórum, propter Deum, propter nos, propter seípsos. Propter Deum útique, cujus tanta erga nos misericórdiæ víscera ipsi quoque imitántur. Propter nos, in quibus própriam similitúdinem miseréntur. Propter seípsos, quorum órdines instaurándos ex nobis toto desidério præstolántur. In ore enim parvulórum, qui lacte modo vescúntur, et nondum sólido cibo, perficiénda est laus illa majestátis divínæ, cujus habéntes primítias angélici spíritus, beáta delectatióne fruúntur: sed tanto avídius nos expéctant, quanto consummatiónis ejus expectatióne et expetitióne sollicitántur.

℟. Vivit ipse.

Lectio v.

Quæ cum ita sint, pensáte étiam, quanta nobis sollicitúdine opus est, ut dignos nos exhibeámus eórum frequéntia, et eo modo conversémur in conspéctu Angelórum, ne forte sanctos offendámus obtútus. Væ enim nobis, si quando provocáti peccátis et negligéntiis nostris, indígnos nos judicáverint præséntia et visitatióne sua, ut jam necésse habeámus et nos plángere, et dícere cum Prophéta: Amíci mei, et próximi mei advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt, et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. Elongátis nimírum eis, quorum præséntia protégere nos, et propulsáre póterat inimícum.

℟. Angelus Dómini.

Lectio vj.

Quod si tam necessáriam habémus familiaritátem dignatiónis angélicæ, cavénda nobis est eórum offénsa, et in his máxime exercéndum, quibus eos nóvimus oblectári. Sunt enim plúrima, quæ eis placent, et quæ in nobis invenire deléctat, ut est sobríetas, cástitas, paupértas voluntária, crebri in cœlum gémitus, et oratiónes cum lácrymis et cordis intensióne. Attamen super ómnia hæc unitátem et pacem a nobis éxigunt Angeli pacis. E contra vero nihil æque offéndit, et ad indignatiónem próvocat eos, quómodo dissensiónes et scándala.

℟. In omni.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex var. in Matth. loc. Hom. 18.

Væ mundo a scándalis. Mundum istum, terrénum locum dicit; neque vero de cœlo et terra intellígere debémus mundum, sed mundum hic intelligámus terrénum: ídeo quod dixit Dóminus: Regnum meum non est de isto mundo: si essem de mundo, amáret me mundus. Et dícitur ad Apóstolos: Vos non estis de mundo.

℟. Machabæus.

Lectio viij.

Væ ígitur mundo, hoc est, terréno loco, ab scándalis: necésse enim est ut véniant scandala: non quia necésse, sed quia mundo necésse ut véniant. Vidéte quod dícimus, subtíle est: si necésse est ut véniant scándala, ergo absque culpa est ille, per quem venit scándalum.

℟. Tu, Dómine.

Lectio ix.

Sed nos dícimus, scándalum non venit nisi in terréno mundo. Vis tibi non veníre scándalum? noli esse terrénus. Proptérea dico, mundus terrénus scándalum habet, terra ista necésse est ut hábeat scándalum: noli portáre terrénum, sed cœléstem, et scándalum non habébis. Verúmtamen væ hómini illi per quem scándalum venit.

Te Deum laudámus. 14.

FERIA QUARTA

Infra Octavam S. Angeli Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Hilárii, Epíscopi.

Lectio iv. *In Ps.* 137.

In conspéctu Angelórum psallam tibi. Parum sibi existimat Prophéta esse, ut homínibus tantum præséntibus psallat, quia hómines corporálium tantum negotiórum offícia inspíciunt: in eo enim quod psallit, motum complícitæ operatiónis Deo osténdit. Non ergo quæ vidéntur in córpore, cerni desíderat: sed ea quæ spirituáliter natúræ spirituáles contuéntur, gérere festínat. Scit enim sub spécula Angelórum vitam omnem morésque ágere, et ubíque hæc divinórum ministeriórum auxília fidélibus cunctis assístere, ut scriptum est: Præest Angelus Dómini in circúitu timéntium eum.

℟. Vivit ipse.

Lectio v.

Legem étiam Moysi in manu mediatóris per Angelos fuisse depósitam docet Apóstolus. Nec non et Eliséus absolutíssime dócuit, humánas infirmitátes Angelórum auxíliis deféndi, et in ómnibus perículis, si fides máneat in nobis, adésse spirituálium Virtútum defensiónem. Nam cum rex Syriæ cápere Geth urbem, in qua idem Prophéta Eliséus esset, paráret, et noctúrnis itinéribus exércitum suum, qui antelucánus urbem obsidéret, destinásset, puer Eliséi, conspécta obsidióne, dixit: O dómine, quid faciémus? Et dixit: Noli timére, quia plures

sunt nobíscum, quam cum illis.

℟. Angelus Dómini.

Lectio vj.

Et orávit Eliséus ad Dóminum, et dixit : Adáperi, Dómine, óculos púeri hujus, ut vídeat. Et apéruit Dóminus óculos púeri, et vidit. Et ecce mons erat plenus equis, et cúrribus in gyro Eliséi, et descendérunt ad eos. Tantus et tam nóbilis Prophéta solus contemplatióne auxiliórum spirituálium dignus est. Sed orátio ejus ad Deum visum incorporálium étiam púero suo méruit. In horum ígitur assisténtium humánis auxíliis Angelórum conspéctu psallat Prophéta, simplícibus spirituálium óperum contemplatióne placitúrus.

℟. In omni.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

T. 1. in fest. S. Mich. Serm. 11.

Audistis, fratres, evangélicam lectiónem advérsus eos, qui pusíllos scandalízant, satis terribíliter intonántem. Némini blandítur Véritas, néminem palpat, nullum sedúcit, apérte denúntians, quóniam væ hómini illi, per quem scándalum venit : éxpedit ei, ut suspendátur in collo ejus mola asinária : et pro suávi jugo, et levi ónere Salvatóris, gravi mole terrénæ cupiditátis húmeris ejus impósita, demergátur in profúndum maris hujus magni, et spatiósi mánibus, quod est sine dúbio sæculum nequam. Períre síquidem necésse est hóminem, qui charitátem non habet, étiam si tradíderit corpus suum ita ut árdeat. Et hoc díxerim, fratres, ut in ea charitáte, et in unanimitáte, et pace, in qua statis in Dómino, sollíciti sitis perseveráre, et abundáre magis.

℟. Machabæus.

Lectio viij.

Quæ est enim spes nostra, et gáudium nostrum, et coróna glóriæ? nonne únitas et unanímitas vestra, in qua gáudeo vos inveníri fraternitátis amatóres, et ante ómnia mútuam in vobismetípsis charitátem habéntes, quod est vínculum perfectiónis? In hoc enim cognóscunt omnes, étiam Angeli sancti, quod Christi estis discípuli, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. Dénique potest hinc quoque fratérnæ dilectiónis utílitas magnífice commendári : numquid enim Christi grátia diligémur ab Angelis, si de mútuæ dilectiónis inópia cognóverint nequáquam ejus nos esse discípulos? Numquid diligémur ab eis propter nos ipsos, id est, spirituális natúræ similitúdinem, si invenímur non dilígere humánæ natúræ nostræ consórtes? imo vero, si ex eis, quæ inter nos sunt contentiónibus carnáles nos magis quam spirituáles esse constíterit?

℟. Tu, Dómine.

Lectio ix.

Denique numquid Angeli díligent nos propter seípsos, et futúram de nobis civitátis suæ restauratiónem, si (quod absit) unum, quo solo uníri, et coædificári eis póssumus, defúerit glútinum charitátis? Quómodo sperábunt reædificándos de nobis perpétuos civitátis illíus muros, si cognóverint, si víderint, nos non lápides esse vivos, qui possint ínvicem cohærére, sed magis púlverem, quem prójicit ventus a fácie terræ, quem uníus verbi flatus in túrbinem éxcitet, et suspiciónis cujúslibet levíssima aura dispérgat? Et hæc quidem dixísse sufficiat, pro eo, quod ait Dóminus: Si quis scandalizáverit unum de pusíllis istis.

Te Deum laudámus. 14.

FERIA QUINTA

Infra Octavam S. Angeli Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Lib. 9. de Civit. Dei, c. 22.

Angelis bonis omnis corporálium temporaliúmque rerum sciéntia vilis est, non quod eárum ignári sint, sed quod illis Dei, qua sanctificántur, cháritas chara est. Præ cujus non tantum incorporáli, verum étiam incommutábili et ineffábili pulchritúdine, cujus sancto amóre inardéscunt, ómnia quæ infra sunt, et quod illud est, non sunt, seque ipsos intra illa contémnunt, ut ex toto, quod boni sunt, eo bono, ex quo boni sunt, perfruántur.

℟. Vivit ipse.

Lectio v. *Ibid. l. 10. c. 7.*

Angeli in cœléstibus sédibus constitúti immortáles et beáti, qui Creatóris sui participatióne gaudent, cujus æternitáte firmi, cujus veritáte certi, cujus múnere sancti sunt: quóniam nos mortáles et míseros, ut immortáles beatique simus, misericórditer díligunt, nolunt nos sibi sacrificáre, sed ei, cujus et ipsi nobíscum se sacrifícium esse novérunt.

℟. Angelus Dómini.

Lectio vj.

Cum ipsis sumus una cívitas Dei, cui dícitur in Psalmo: Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei: cujus pars in nobis peregrinátur, pars in illis opitulátur. De illa quippe supérna civitáte, ubi Dei volúntas intelligíbilis atque incommutábilis lex est: de illa supérna quodámmodo cúria (géritur namque ibi cura de nobis) ad nos ministráta per Angelos sancta Scriptúra descéndit.

℟. In omni.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 18.*

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

T. 1. in Festo S. Mich.

Jam vero quem non móveat quod séquitur in Evangélio: Si óculus tuus scandalizáverit

te, érue eum? Numquid enim corporálem hunc óculum monémur erúere, aut unam ex mánibus istis, simíliter et unum abscíndere pedem? Absit a nobis hujúsmodi carnális omníno et nimis ridiculósa cogitátio.
℟. Machabæus.

Lectio viij.

Porro triplex fíeri scándalum istud quotidiáno nobis nosse licet experiménto. Intérdum enim est in nobis spirituális intentiónis óculus simplex, et qui grátiæ magis quam noster dicéndus sit, sed scandalízat nos óculus noster, et qui vere a nobis est, dum volúntas nostra áliam minus castam importúne íngerit intentiónem; sed habémus super hoc salúbre consílium Salvatóris : Erue eum, inquit, et prójice abs te. Hoc autem fiet, si non conséntias, si abjícias, si resístas. Símili modo de manu ac pede est intelligéndum.
℟. Tu, Dómine.

Lectio ix.

Cum autem bonis opéribus inténtos, ad ália ópera tráhere volúntas própria conátur, manus nostra est, quæ scandalízat nos : sed abscíndi debet, et prójici a nobis, ut non ei consentiámus. Sic étiam profícere in sancta conversatióne, et ascéndere per gradus scalæ, quæ Jacob appáruit, ac juxta quod ait Psalmísta, de virtúte in virtútem ire desiderántes, sæpius scándalum pátimur a pede quodam pusillanimitátis, et negligéntiæ nostræ, qui nimírum descéndere magis, ac remíssius ire conátur; sed abscíndi eum necésse est, ut pes grátiæ, qui stat in dirécto, currere possit sine offensióne, sine scándalo, sine impediménto.
Te Deum laudámus. 14.

FERIA SEXTA
Infra Octavam S. Angeli Custodis.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv. *In festiv. S. Mich.*

Dignum est, ut glóriam Angelórum non capiéntes, tanto magis amplectámur misericórdiam, qua nimírum constat nihilóminus abundáre domésticos Dei, cœli cives, príncipes paradísi. Testátur enim Apóstolus, qui raptus ad tértium cœlum, beátæ illi cúriæ méruit interésse, atque ejus nosse secréta, quóniam omnes administratórii sunt spíritus, missi in ministérium propter eos, qui hereditátem cápiunt salútis. Neque id cuíquam incredíbile videátur, quandóquidem ipse quoque Creátor, et Rex Angelórum venit non ministrári, sed ministráre, et ánimam suam dare pro multis.
℟. Vivit ipse.

Lectio v.

Ministrant Angeli, sed de alieno, offeréntes Deo bona ópera, non sua, sed nostra, et nobis ejus grátiam referéntes. Unde et Scriptúra dicit : Quóniam ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angelórum : sollícite præmísit, data ei fuisse incénsa multa. Nostros enim sudóres, non suos, nostras, non suas

lácrymas ófferunt Deo : nobis quoque ejus múnera réferunt, non sua. Non sic miníster ille sublímior cunctis, sed humílior univérsis, qui semetípsum óbtulit sacrifícium laudis, qui Patri ófferens ánimam suam, nobis minístrat usque hódie carnem suam.

℟. Angelus Dómini.

Lectio vj.

Hujus ítaque tanti minístri grátia, nihil mirum, si dignánter nobis, imo et libénter Angeli sancti minístrent. Ipsi enim amant nos, quia nos amávit Christus. Dicitur certe vulgári provérbio : Qui me amat, amat et canem meum. Nos vero, o beáti Angeli, catélli sumus Dómini illíus, quem tanto afféctu dilígitis. Catélli, inquam, cupiéntes saturári de micis, quæ cadunt de mensis dominórum nostrórum, qui estis vos. Et hæc díxerim, fratres, ut ampliórem de cétero erga beátos Angelos fidúciam habeátis, ac proínde familiárius in omni necessitáte vestra illórum invocétis auxília; sed et digne in eórum præséntia conversári, et magis ac magis eórum vobis conciliáre grátiam, captáre benevoléntiam, exoráre cleméntiam studeátis.

℟. In omni.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 18.

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cœlórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 60. *in Matth.*

Videte, ne contemnátis unum de párvulis istis. Párvulos non ætáte, sed multórum æstimatióne appellávit, páuperes, inquam, ignótos, ceterósque hujúsmodi, quos multi contémnunt, qui revéra párvuli non sunt, cum Creatóris ómnium amíci sint, quos ipse multo magis venerabilióres facit, dicens : Quia Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei qui in cœlis est.

℟. Machabæus.

Lectio viij.

Hinc maniféstum est, quia omnes Sancti Angelos hábeant. Apóstolus étiam ait de muliére, quóniam velámen débeat habére in cápite propter Angelos : et Moyses, Státuit fines, inquit, géntium secúndum númerum Angelórum Dei. Hic vero non de Angelis simplíciter dícitur, sed de Angelis excelléntibus atque suprémis. Nihil enim áliud designátur, cum fáciem, dicat, Patris mei aspíciunt, quam summa fidúcia eórum, et honor præcípuus.

℟. Tu, Dómine.

Lectio ix.

Vides, quot quibúsque ratiónibus ad modéstiam, et ad curam tenuiórum fratrum nos révocat ? Infántem in médio státuit, et dixit : Efficiámini sicut párvuli : et quicúmque talem suscéperit párvulum, me suscípiet, et quicúmque hunc scandalizáverit, extréma luet supplícia ; et scan-

íntes hómines, étiam si
mánuum atque oculórum
essent, abscíndere jus-
Angelórum quoque aucto-
, qui hos ténues fratres
tur, ut eos venerémur,
llit.
eum laudámus. 14.

SABBATO
fra Octavam S. Angeli
Custodis.

j. Nocturno Lectiones de
tura occurrente.

In secundo Nocturno.

rmo sancti Ambrósii,
Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 1. de S. Eliseo.

ostium tumúltus bellicósos
mínime timére debémus,
quámlibet numerósam hó-
multitúdinem formidáre.
iam, sicut ait Apóstolus,
r est qui in nobis est,
qui in mundo : hoc
poténtior est ad prote-
os fámulos suos Christus,
diábolus ad instigándos
icos : quamvis enim idem
lus cólligat sibi turbas,
udéli eas armet insánia,
n fácile destruúntur, quia
ribus pópulum suum Sal-
circúmdat auxíliis. Ait
Prophéta : Immíttet An-
n Dóminus in circúitu ti-
ium eum, et erípiet eos.
si Angelus Dómini timén-
eum de perículis éripit,
potest timére bárbarum,
imúerit Salvatórem.
ivit ipse.

Lectio v.

Epist. ad Hebr. c. 1.

uid miráris, si Fílio mini-
stérium éxhibent Angeli, cum étiam nostræ salútis minístros eos constet efféctos? Fílius tamen sicut Dóminus salvat : isti vero sicut servi salúti prædestinatórum desérviunt. Intellígite ígitur, quantus honor nobis exístit, ad quos, sicut ad amícos, ita minístros Angelos suos déstinat Deus.

℟. Angelus Dómini.

Lectio vj. *In Psalm. 27.*

Qui juxta me erant, de longe stetérunt : ne mysticus quidem pietátis abhórreat afféctus, ut pro Angelis díxerit, qui præténdunt timéntibus Dóminum, ut erípiant eos de tentatiónibus, quas ferre non possunt. Quómodo ergo longe stant, qui ad adjuméntum sunt attribúti? sed non illi se séparant, sed qui urgétur tentatiónibus, putat eos longe abésse, quos própius sibi adésse desíderat, et arbitrátur dissimuláre, cum illi adjuvándi tempus nutu sui imperatóris expéctent, qui athlétam suum, quo gloriósius vínceret, diútius certáre præcépit.

℟. In omni.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 18.*

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Ex Homilia 59.

Curiose, inquit, scrutámini vos, quis vestrum major sit, et de primátus honóre conténditis. Ego autem, si

quis humiliórem se céteris non effécerit, ipso ingréssu cœlésti omníno indígnum ássero. Recte autem ante óculos monstratióne párvuli totam rem pósuit, ipso aspéctu eos convértens, ac persuádens, ut absque simulatióne áliqua humilitátem amplectántur.

℟. Machabæus.

Lectio viij.

Párvuli autem non invidére, nec inánem expectáre glóriam, nec primátus desideráre dignitátem novérunt: sed máxime hanc virtútem póssident, puram dico simplicitátem, et humilitátem. Non ergo fortitúdine tantum, ac prudéntia, sed humilitátis quoque virtúte, et simplicitáte nobis opus est, quæ si non adest, salus nostra certe cláudicat.

℟. Tu, Dómine.

Lectio ix.

Párvulum autem ætáte, et quidem, mea senténtia, valde párvulum, qui ab ómnibus esset passiónibus liber, in médio státuit. Illa enim ætas omni arrogántia, omni glóriæ inánis furóre, omni livóris insánia, omni contentiónis cupiditáte, ceteríque hujúsmodi afféctibus immúnis est. Cumque præcípuis muniátur virtútibus, simplicitátis scílicet ac humilitátis, de nulla istárum supérbit, ita dúplici philosophía ornátur.

Te Deum laudámus. 14.

DOMINICA II. SEPTEMBRIS.

Octava S. Angeli Custodis.

Duplex.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. 12. super Ps. Qui habitat.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio charitátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis, tam próxime sibi cohæréntibus, tam familiáriter sibi adhæréntibus, et vere doméstícis Dei mandávit de te. Tu quis es? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis.

℟. Vivit ipse.

Lectio v.

Sed quid, putas, mandávit de te? Numquid scripsit contra te amaritúdines? numquid ut contra fólium, quod vento rápitur, osténdant poténtiam suam, et stípulam siccam persequántur? numquid ut tollant ímpium, ne vídeat glóriam Dei? Mandándum istud est, non mandátum. Itaque Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te. Pretiósum depósitum nobis

míserat, fructum crucis prétium sánguinis sui : est conténtus custódia hac parum tuta, tam parum, tam frágili, tam insuf-nti. Super muros tuos Je-lem constítuit custódes, pe étiam ipsi qui vidéntur i, aut in muro ipso co-næ, his custódibus egent áxime.
Angelus Dómini.

Lectio vj.

UANTAM tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, con-e fidúciam! Reveréntiam præséntia, devotiónem pro evoléntia, fidúciam pro cu-dia. Caute ámbula, ut vi-icet, cui adsunt Angeli, sicut mandátum est, in ómni-s viis tuis; in quovis di-sório, in quovis ángulo, gelo tuo reveréntiam habe. ne áudeas, illo præsénte, od, vidénte me, non au-res. Céterum, etsi tam pár-li sumus, et tam magna bis, nec modo tam magna, d et tam periculósa via re-at, quid tamen sub tantis stódibus timeámus? nec su-rári, nec sedúci, minus au-m sedúcere possunt, qui cu-ódiunt nos in ómnibus viis ostris. Fidéles sunt, prudéntes int, poténtes sunt, quid tre-idámus? tantum sequámur os, adhæreámus eis, et in rotectióne Dei cœli commo-émur.
℟. In omni.

In iij. Noct. Lectiones vij. et viij. ut in die Festi.

Lectio ix. de Homilia Domi-nicæ, cujus fit comm. in Laud. et utrisque Vesperis.

Si dies Octava S. Angeli Custodis inciderit in Festum Nativ. B. Mariæ Virg., fit de B. Maria cum com. diei Oct. S. Angeli Custodis.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Rosaliæ, Virg. Panormitanæ.

Semiduplex.

Pro omnibus Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster : ut, sicut de beátæ Rosáliæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu : et, ejus intercessióne, ab iracúndiæ tuæ flagéllis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROSALIA Virgo, orta Panórmi ex nóbili génere, suam oríginem trahens a Cárolo Magno, in Quisquínæ montem quadragínta círciter mille pássibus distántem sola secédens, patérnæ domus opes, delícias ac spem majóris amplitúdinis, ob propinquitátem et benevoléntiam regum Siciliæ contémnens, cum tétricæ rupis horróre et asperitáte commutávit : inque antrum, cui tunc únicus, et quidem angústus áditus e superióri loco patébat, intrépide descéndit, ea mente, quam charactéribus saxo insculptis adhuc paténtibus

expréssit : Ego Rosália Sinibáldi Quisquinæ, et Rosárum dómini fília, amóre Dómini mei Jesu Christi, in hoc antro habitáre decrévi. Qua inscriptióne óculis obversánte, suscéptæ vitæ propósitum áltius cordi infígere, ac divínæ benevoléntiæ signa ad castíssimæ mentis blandiménta vicíssim provocáre consuévit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

In hac specu subterránea sibi et mundo emórtua, consepúltaque Jesu Christo, ut soli Deo víveret, diu noctúque látuit, cavens præcípue in móntibus patérni principátus, ne forte ágnita in domum, urbémque pátriam abduceretur invíta. Cállidas dæmonum insídias, quæ ásperæ vitæ tædium, et solitúdinis horrórem ánimo ingerébant, ácriter sæviéndo in se, férrea caténa, vigíliis, et humicubatióne, forti ánimo superásse, antiquæ icónes signíficant. Cumque humánis destitúta præsídiis, nihil solátii aliúnde hauríret, quam e cœlo, Dóminus, qui consolátur, et corónat Sanctos suos, angélicis delíciis illam sæpius recreábat.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Cœlesti deínde consílio ex antro Quisquinénsi, in horridiórem speluncam Peregríni montis, tribus fere mille pássibus procul Panórmo, Rosália se tránstulit, ut quo difficiliórem pugnam secum ipsa commítteret e conspéctu domus patérnæ, eo laudabílius de contémpti mundi illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem lævam angústus cóncavus, quem éadem post repértas ejus relíquias, illuc venánti, cui se vidéndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrínam, ubi multum ætátis exegísset. Illic tamquam colúmba in foramínibus petræ gemens, in cœléstium rerum contemplatióne defíxa, ad perfectíssimam divíni amóris normam in solitúdine vitam tradúxit, et sanctíssime perénnibus charitátis rosis, et virginitátis líliis coronáta, depósuit prídie Nonas Septémbris. Cujus corpus, Urbáno Octávo Pontífice Máximo, divínitus anno Jubilæi totíus Silíciæ plausu repértum, illam a peste liberávit.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit..... decem virgínibus. lxxxvij.

EADEM DIE IV. SEPTEMBR.

In Festo S. Rosæ Viterbiensis Vírginis.

Duplex.

Pro Statu Ecclesiastico et aliis locis.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Rosam sanctárum tuárum Vírginum collégio aggregáre dignátus es : tríbue nobis, quæsumus; ut, ejus précibus et méritis, a culpis ómnibus expiémur, et tuæ majestátis consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rosa, Vitérbii piis paréntibus nata, ab ipsa infántia omni virtúte enítuit, facta perfectiónis magístra, cum vix loqui didicísset. Mundi exósa vanitátes, rudi amíctu, pedum nuditáte, cilício, jejúniis, aliísque austeritátibus corpúsculum afflígens, divínæ contemplatióni júgiter vacábat. Hanc vero exímiam sanctitátem insígni miráculo Deus testátam vóluit: nam adhuc puélla avúnculum defúnctum ad vitam revocávit. Ad virginitátem, quam perpétuo cóluit, solo aspéctu intuéntium ánimos excitábat. Charitátis erga páuperes studiosíssima, cum aliquándo hibérno témpore subtráctum sibi panem clam illis deférret, patre imperánte, ut próderet quid in grémio abscónditum ferret, panis in rosas convérsus est.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Cum séptimum explésset annum, solitúdinis desidério flagrans, domus suæ angústam céllulam elégit: cui se tamquam voluntário cárceri inclúsit, et oratióni, corporísque castigatióni ardénter incúmbens, Dei cleméntiam deprecabátur pro sanctæ Ecclésiæ tranquillitáte, quam Fridérici Secúndi Imperatóris impíetas acérrime divexábat. Ex diútina autem maceratióne in morbum lethálem íncidit: in quo beátæ Vírginis visitatióne recreáta, hábitum Tértii Ordinis sancti Francísci indúere jussa est. Decénnis a Deo inspiráta, piis adhortatiónibus validísque arguméntis multos hæréticos ad fidem et obediéntiam Románi Pontíficis redúxit. Qua de causa cum tota cognatióne sua in exílium ejécta, ad vicína óppida venit, ubi Fridérici mortem, et Ecclésiæ pacem prophético spíritu prædíxit. Mulíerem cæcam a nativitáte illuminávit, et ad fídei veritátem astruéndam, succénsum rogum ingréssa, ac tribus horis in eo illæsa pérmanens, cujúsdam hæréticæ mulíeris pervicáciam vicit, eámque cum áliis ad fidem convértit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Tandem Vitérbium summa cívium gratulatióne revérsa, in consórtium Sanctimoniálium sanctæ Maríæ de Rosis admítti pétiit: sed illis ingréssum ob puéllæ inópiam denegántibus, se mórtuam in eo cœnóbio commoratúram prædíxit. Mox ad prístinum domus suæ cárcerem regréssa, cum in ea duóbus annis permansísset, morbo corrépta, et ad beátam Pátriam suspírans, méritis plena migrávit ad Sponsum, décimo octávo suæ vitæ anno nondum exácto. Corpus ejus miro splendóre illustrátum, suavíque odóre perfúsum, in templo sanctæ Maríæ de Pódio, effóssa humo, ac désuper ingésta, tumulátum fuit: donec post trigínta círciter menses ab Alexándro Quarto, tunc Vitérbii sedénte, et in somnis ter ab ea admónito refóssum, et incorrúptum repértum, prídie

Nonas Septembris ad præfatum monasterium, quod postea sanctæ Rosæ nuncupatum est, solemniter translatum fuit: ubi usque ad hodiernam diem integrum et flexibile summa totius orbis admiratione asservatur, et novis semper miraculis coruscat.

℟. Afferentur Regi.

In iij. Nocturno Evangelium: Simile erit... decem virginibus. lxxxvij.

DIE IX. SEPTEMBRIS.

In Festo B. Petri Claver Confessoris S. J.

Duplex. Oratio.

Deus, qui miserabilia mancipia ad agnitionem tui nominis vocaturus, beatum Petrum Confessorem tuum mira in eis juvandis sui abnegatione et eximia charitate roborasti: ejus nobis intercessione concéde; ut non quæ nostra sunt, sed quæ Jesu Christi quæréntes, próximos ópere et veritáte diligere valeámus. Per eúmdem Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Claver Hispánus Verdúni natus, quod oppidum est Cataláuniæ non ignóbile, in diœcési Celsonénsi, Societáti Jesu nomen dedit adoléscens móribus innocentíssimis. Religiósæ vitæ tyrocinio sancte et ad exémplum functus, humanióribus lítteris, et philosophíæ óperam datúrus, in Baleárium máximam trajécit: ubi cum beáto Alphónso Ródriguez, qui multa jam tum de Petri apostolica, qua futura in cœlis gloria cognóverat, conjunctissime vens, ab eo sublimioris tis arcána et labóres sibi parátos edóctus est Hispániam revocátus, the gíæ currículo nondum exp in Neogranaténse Am Américæ regnum, mode rum jussu, transmissus sacerdótio auctus, sacr disciplinárum cursum in sanctæ fidei Bogoténsi c cit. Inde Carthágìnem ad maris Atlántici missus, i empório rúdibus et bá homínibus ex Africa add et per vim de libertáte i vitútem dejéctis, se omn vitæ suæ ratiónes, inter étiam sacraménti fide, devóvit: quorum ipse multa míllia salutáribus smatis aquis expiávit. Vix dici potest quanta patie charitáte in calamitos illo hóminum génere ex do, et christiánis præce bus et móribus imbuén apostólicus per quadragi eo ámplius continéntes desudáverit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Neque eórum ánimis s sed et corpóribus o bátur assídue. Quum nav modi mancípiis onústæ i tum appéllerent, præst rat Petrus, cibum, p phármaca, aliáque nec præsídia secum ferens, nésque miséria et squaló féctos, ceu pater fílios, mánter compléctens, nu

iménta, esuriéntibus escam, gris medicámina suppeditáat. Lue pestífera, aliísque morbis inféctos, nihil de sua ita sollicitus, peculiári cura, t ope levábat, visus non raro útrida eórum úlcera studióius tractáre, donec nauseántis atúræ moléstiam pénitus superáret, dignus inde qui plúimis a Deo charísmatum donis ditarétur. Quamplúres a médicis desperátos súbito sanitáti restítuit, multis oculórum lúmine captis visum réddidit, tres a mórtuis excitávit. Pállium, quo utebátur, quodque sæpe, álio strágulo deficiénte, ægris languéntibus quibuscúmque impónere, vel substérnere solébat, ægrotórum et péssime ulceratórum sórdibus licet inquinátum, nonnísi suavíssimum odórem efflábat, ejusdémque contáctu plures repénte ex morbis gravíssimis convaluérunt.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Tot labóribus in mancipiórum cura exantlátis mínime fractus, céteris étiam, qui Carthágine versaréntur, cívibus advenísque juvándis, hæréticis cum Ecclésia reconciliándis, Mahumeticæ superstitióni addíctis ad Christi ovíle trahéndis multam atque útilem óperam pósuit. Quod témporis superésset, contemplatióni dabat, et fessus diúrnis labóribus, in seram noctem horas continéntes Deum precabátur, semper cum eo virtútum exercitatióne conjúnctus. Virginális integritátis custos rigidíssimus, eam puram ab omni labe ad túmulum usque servávit. Somni parcíssimus, asséribus, injécto supra centóne, indormiébat. Erga omnes comis et affábilis, in se uno excruciándo asper et sævus. Domi, foríisque in honóre hábitus, numquam éxtulit ánimum: ódia impiórum et convícia immóbili fortitúdine tolerávit, nullam ádhibens contuméliæ memóriam. Demum tot virtútum méritis, et potíssimum charitáte exímia illústris, anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo quarto, die natáli Deíparæ Vírginis Maríæ, quam a púero semper adamáverat, ad cœléstium sedem plácido éxitu emigrávit, annum agens ætátis nonum supra sexagésimum. Post óbitum clárior elúxit sánctitas, patrátis a Deo, ejus intercessióne, illústribus miráculis; quibus rite probátis, Pius Nonus Póntifex Máximus honóres Cœlitum beatórum eídem tribuéndos decrévit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 10.

In illo témpore: Legisperítus quidam volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus próximus? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

8. *adv. Judæos.*

Imitare Samaritánum illum qui in Evangélio tantam erga vulnerátum præstitit sollicitúdinem. Etenim illic prætériit

Levíta, prætériit Pharisæus, ac neuter defléxit ad jacéntem; sed incleménter, crudelitérque relícto illo, abiérunt. Samaritánus autem, qui nulla ex parte illi conjúnctus erat, non prætercúrrit; sed occúrrens misértus est, instillávit óleum et vinum, impósuit ásino, duxit ad diversórium, pecúniam partim dédit, partim pollícitus est, pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinébat, curatióne. Si Samaritánus ádeo humánus, mitísque fuit erga hóminem ignótum, quam habitúri sumus nos véniam, si próprios fratres neglexérimus in malis gravióribus? Ne ígitur dissimulémus, neque incleménter prætereámus: quin etiámsi álii hoc fécerint, cave tu ne idem fácias.

℟. Iste est qui.

Lectio viij.

Neque enim Samaritánus ille dicébat: Ubi nunc sacerdótes, ubi nunc Pharisæi, ubi nunc Judæórum doctóres? Sed perínde ac venátum quemdam máximum nactus esset, ita lucrándi ansam arrípuit. Et tu ergo cum víderis álium egéntem curatióne vel córporis vel ánimæ, ne dicas apud temetípsum: Quare ille et ille eum non curavérunt? Sed illum tu a morbo líbera, nec rationes negligéntiæ ab illis éxigas. Si aurum jacens invénias, num dicis apud temetípsum: Quare ille aut ille non sustulérunt? et non festínas ante álios rápere? Itidem et de frátribus collápsis cógita, putatóque thesáurum te reperísse, nimírum curam illórum. ¶ Etenim si instilláveris cuípiam velut óleum doctrínam sermónis, si ligáveris eum mansuetúdine, si sanáveris toleràntia, ille te fáciet ditiórem quovis thesáuro. Qui enim separáverit pretiósum a vili, tamquam os meum erit, inquit Deus. Quid huic bono póterit æquiparári? Quod neque jejúnium, neque humicubatiónes, neque pervigília, neque áliud quídpiam potest effícere, id éfficit fratris procuráta salus.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. S. Gorgonii, Martyris.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

Vel alia die.

In Festo B. Mariæ de Socos, dictæ de Cervellon, Virg. Ord. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Duplex.

Pro omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus omnium Regnorum, et Provinciarum Imperatori subject.

Omnia de Comm. Virg. præter seq. lxxvij.

In j. Vesp. ad Magnificat, Aña. Flagéllis, et caténa María corpus domábat: siléntio et abstinéntia ánimum custodiébat: oratiónibus incessánter instábat, docens Christi sponsas vas corruptíbile in sanctificatióne et honóre possidére.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis in tot perículis constitútos pro nostra fragilitáte non posse subsístere: concéde propítius; ut, intercedénte beáta María fámula tua, de præséntis vitæ flúctibus edúcti, ad ætérnæ

salútis portum perveníre valeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Maria, nóbili família de Cervellióne Barcinóne in Hispánia nata, et a paréntibus in Dei timóre primis ab annis enutríta, virginitátem suam, cum decem et octo esset annórum, illi devóvit. Ejus vivéndi rátio erat, in públicum rárius prodíre, ægrotántibus domésticis sédulo adésse, et in nosocómio ter in hebdómada paupéribus ministráre. Annum trigésimum agens, defúncto patre, hábitum Ordinis sanctæ Maríæ de Mercéde prima ex féminis suscípiens, sanctimoniálibus ejúsdem Ordinis ducem, et magístram, et exémplar se præbuit, ac distribúto património in redemptiónem captivórum, professiónem in eódem Ordine una cum voto de laborándo pro rediméndis captívis emísit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Matre e vivis subláta, cum áliquot honéstis féminis ejúsdem institúti piam sanctámque vitam perégit : sólita quotídie mulíerum, a suis frátribus redemptárum, ac Barcinónem adveniéntium, pedes in hospitáli domo laváre : quínquies in hebdómada sacra Eucharistía réfici, terque jejunáre solo pane et aqua conténta : quotidiánis flagéllis insuper et férrea caténa corpus suum afflígens. Siléntium, quod mira observántia colébat, inánibus verbis numquam infrégit, ac párcius indúlgens somno, expetébat ab ejúsmodi necessitáte liberári, ut illo solo fruerétur incessánter, quo jucundántur cœli, et Angeli lætántur. Quod diúrni témporis supérerat ab oratióne et pietátis exercítiis, in páuperes juvándos impendébat : nullum offícii genus prætermíttens, quo afflíctos consolarétur, oppréssos liberáret, et vinctos edúceret de carcéribus.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Futuras maris tempestátes prænuntiábat, illásque sæpe suis oratiónibus sedávit : visa aliquóties super undas incédere, quo fratres captivórum redemptóres, aliósque in mari periclitántes serváret incólumes : unde ei María de Subsídio, vulgo de Socos, nomen est índitum. Dénique post multa virtútum insígnia Barcinóne migrávit ad Dóminum, décimo tértio Kaléndas Octóbris, anno salútis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavíssimus odor manábat, sepúltum est in Ecclésia Fratrum Ordinis sui; quod nonagésimo post anno, Epíscopo Barcinonénsi, Petro Arragóniæ rege, ceteríisque aulæ et civitátis Primátibus adstántibus, solémni pompa elevátum, incorrúptum repértum fuit, ac decentióri loco, ubi religióse cólitur, asservátur.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœ-

lórum decem virgínibus, de Communi. lxxxvij.

Ad Benedictus, Aña.

Adducéntur in lætítia et exultatióne Regi Dómino Vírgines post Maríam, ut in sanctitáte, et justítia sérviant illi, et quocúmque íerit, ipsum Agnum sequántur.

In ij. Vesp. ad Magnificat, Aña. Mare, et venti Maríæ obédiunt, angélici candóris virtúte polléntí: aquæ multæ cessérunt ardóri charitátis ejus.

DIE V. OCTOBRIS.

In Festo S. Gallæ, Viduæ. Duplex.

Omnia de Comm. non Virg. xcij. præter seq.

Oratio.

Omnipotens et miséricors Deus, qui beátam Gallam exímia in páuperes dilectiónis virtúte decorásti: ejus méritis et précibus concéde; ut charitátis ópera exercéntes, misericórdiam tuam cónsequi mereámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro quarto Dialogórum sancti Gregórii, Papæ.

Lectio iv.

Gothorum tempóribus, Galla, hujus Urbis nobilíssima puélla, Symmachi cónsulis ac patrícii fília, intra adolescéntiæ témpora maríto trádita, in uníus anni spátio ejus est morte viduáta. Quam dum, fervénte mundi cópia, ad iterándum thálamum et opes et ætas vocárent, elégit magis spirituálibus núptiis copulári Deo, in quibus a luctu incípitur, sed ad gáudia ætérna pervenítur, quam carnálibus núptiis súbjici, quæ a lætitia semper incípiunt, et ad finem cum luctu tendunt.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Mox ergo ut ejus marítus defúnctus est, abjécto sæculári hábitu, ad omnipoténtis Dei servítium sese apud beáti Petri Apóstoli ecclésiam monastério trádidit; ibíque multis annis simplicitáti cordis atque oratióni dédita, larga indigéntibus ópera eleemosynárum impéndit. Cumque omnípotens Deus perénnem jam mercédem réddere ejus labóribus decrevísset, cancri úlcere in mamílla percússa est. Noctúrno autem témpore ante lectum ejus duo candelábra lucére consuéverant, quia vidélicet amíca lucis, non solum spirituáles, sed étiam corporáles ténebras ódio habébat. Quæ dum nocte quadam ex hac eádem jacéret infirmitáte fatigáta, vidit beátum Petrum Apóstolum inter útraque candelábra ante suum lectum consisténtem, nec pertérrita tímuit, sed ex amóre sumens audáciam exultávit, eíque dixit: Quid est, Dómine mi, dimíssa sunt mihi peccáta mea? Cui ille benigníssimi ut est vultus, inclináto cápite, ánnuit dicens: Dimíssa. Veni.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Sed quia quamdam sanctimoniálem féminam in eódem monastério præ cæteris diligébat, íllico Galla subjúnxit:

Rogo ut soror Benedícta mecum véniat. Cui ille respóndit: Non, sed illa talis véniat tecum: hæc vero, quam petis, die erit trigésimo secutúra. His ítaque explétis, vísio Apóstoli assisténtis et colloquéntis ei ablàta est. At illa prótinus cunctæ congregatiónis accívit matrem, eíque quid víderit, quidve audíerit, indicávit. Tértio autem die cum ea, quæ jussa fúerat, soróre defúncta est; illa vero, quam ipsa popóscerat, die est trigésimo subsecúta. Quod factum nunc usque in eódem monastério manet memorábile; sicque hoc a præcedéntibus mátribus tráditum narráre illic solent subtíliter junióres, quæ nunc sunt sanctimoniáles vírgines, ac si illo in témpore huic tam grandi miráculo et ipsæ adfuíssent.

℟. Fallax grátia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro. xcvj.

Lectio ix. de SS. Placido et Sociis ejus, Mart., cum eorum comm. in Laud.

DIE VII. OCTOBRIS.

In Festo S. Pulcheriæ, Virg. Imperatricis.

Duplex majus.

Omnia de Communi Virg. lxxvij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátam Pulchériam, Vírginem tuam, singulári castitátis prærogatíva decorásti, quique illi ad defendéndam Ecclésiam tuam summum fídei amórem tribúere voluísti: concéde; ut, ejus intercessióne, tibi puris méntibus inhæréntes, ab ómnium hóstium insídiis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, De virgínibus. lxxxij.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ælia Pulchéria Augústa, patre, avo, fratre, atque viro, Romanórum Imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsértim ópera hæreticórum erróribus, et Cathólico dógmate circa Incarnatiónis mystérium, et divínam Maternitátem constitúto multo nobílior, ab ipsa puerítia tanta sapiéntia divínitus prædita fuit, ut ii, quibus post Arcádii patris óbitum Impérii procurátio, dum Theodósius adolésceret, commíssa fúerat, ejus arbitrátu ómnia fácerent; essétque constans opínio, uníus puéllulæ virtúte ac sapiéntia, quæ instáre atque ingrúere videbántur, perícula discússa, et felicitátem Império constitútam. Domi assídua disciplínæ exáctrix, eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non aula Imperatórum, sed ascetérium vulgo dicerétur. Theodósium fratrem, Eudóxiam, quam illi matrimónio conjungéndam curávit, Flaccíllam, Arcádiam, Marínam soróres ita imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut quibus ætáte non multum præstábat, eórum moderátrix ac propémodum mater esse viderétur. Qua institutióne soróres quantum profécerint, vel ex hoc uno intélligi potest, quod Pulchériam imitátæ, se suámque virginitátem Deo de-

vovérunt : utque Augústa Virgo ea quæ decréverat ámplius confirmáret, omnésque voluntátis suæ testes habéret, ex auro et pretiósis lapídibus sacram mensam in Ecclésia Constantinopolitána pro virginitáte sua, et fratris Império dedicávit, et in fronte ipsíus mensæ hæc éadem inscrípsit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Potior autem ejus in Theodósio instruéndo elúxit cura, eúmque, ubi opus esset, mira quadam dexteritáte corrigébat; qui quidem talis est efféctus, ut absolutíssimum óptimi veréque christiáni Príncipis exémplar fúerit, dum Pulchériæ consíliis est obsecútus. Post diutúrnam cum fratre concórdiam, turbis malevolórum fraude atque obtrectatióne in aula excitátis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deóque vacáre posset, secéssit in Hebdómum, locum Byzántio suburbánum, ibíque vitam agens pene monásticam, aliquámdiu se contínuit. Cum vero felícitas Impérii una cum ea exuláret, a fratre accersíta, ubi deésse vidit qui prælia Dómini pugnáret, Débboram imitáta, fide ac religióne armáta procéssit; et missis in omnem partem epístolis, hortándo, monéndo, minitándo, non pecúniæ, non labóribus parcens, digna effécta est, quam Patres Concílii Chalcedonénsis una ómnium voce, atque præcónio, custódem fídei, pacis conciliatrícem, expultrícem hæreticórum, piam, orthodóxam, novam Hélenam (sicut Marciánum tunc Imperatórem, novum Constantínum) consalutárent : cuíque sanctus Leo totíus Románæ Ecclésiæ nómine plúrimum gratularétur, ejúsque causa exultáre se díceret, ac digna Deo vota persólvere, quod de Nestoriána primum impietáte, mox et nefário Eutychétis erróre perémpto, dúplicem illi et palmam contúlerat, et corónam.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Atque hæ tantæ curárum moles, quas præsértim in Ephesíno, ac Chalcedonénsi Concíliis, Romanórum Pontíficum auctoritáte convocátis, necessário suscéperat, nihilo illam ad cétera christiánæ pietátis offícia obeúnda fecére segniórem. Assídue cœléstium rerum contemplatióne, sacrórum librórum lectióne, córporis afflictatiónibus sponte suscéptis se exercébat. Psalmos de nocte surgens una cum régiæ famíliæ Princípibus decantábat. Dei, ac Sanctórum (quorum et collóquio non semel dignáta est) cultrix exímia : quæ étiam summópere semper conténdit, ut erga eórum Relíquias cultus augerétur. Deíparam in primis cóluit, cui hanc ipsam Deíparæ appellatiónem contra Nestorianórum blasphémias asséruit : vóluit namque summa sapiéntiæ suæ dispositióne divína Providéntia, ut per vírginem summa Vírginis dígnitas inofiénsa pénitus servarétur; quam étiam est imitáta servándo perpétuam in ipso conjúgio virginitátem : cujus dénique

cúltui amplificándo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis auxit, rédditibus locupletávit. In placánda divína justítia mira pietáte énituit. Fuit erga páuperes misericórdia plane singulári; quos et matérna quadam charitáte compléxa est quoad vixit, et móriens eórum, quæ assídua effusissimáque liberálitas réliqua fécerat, scripsit herédes. Quod cautum ab ipsa testaménto fuit, diligénter curávit Marciánus, quem pari Religiónis stúdio, rebúsque ómnibus Império digníssimum, ipsa evéxerat ad impérium; sibíque hanc ipsam ob causam, salva quam Deo vóverat virginitáte, cónjugem delégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagésimo tértio, magno ómnium luctu, maximísque sanctórum Patrum, ceterorúmque ejus ævi scriptórum láudibus celebráta.

℞. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 17.

In illo témpore: Dixit Jesus: Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Alexandríni.

De Fide ad Pulcheriam, et Sorores Reginas.

Sane vos sacras castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosíssimæ ac Deo dilectíssimæ Imperatríces, orbis terrárum ornaméntum, sanctissimarúmque Ecclesiárum decus, óptimo jure quisquis appelláverit; in quibus nimírum omne virtútum genus, omnísque ornátus divínæ Majestátis óculis gratus acceptúsque miríﬁce splendet. Neque his ópibus conténtæ, omnem quoque curam omnéque stúdium adhibétis, quo fide recta, nullámque in partem vacillánte, excellátis. Neque Christi regnum capéssere, et ea quæ illi grata sunt, fácere et sentíre omíttitis; partim quidem præclúris actiónibus, partim rursum cum vestras, tum Príncipum quoque vestrórum aulas virginitátis glória condecorántes, partim dénique sumptuosíssima templa Christo Dómino excitántes: nam et hoc quoque pietátis stúdium inter cætera ille sanctis vestris ánimis impertítus est.

℞. Hæc est virgo.

Lectio viij.

Igitur ex sacris lítteris vobis vere sanctis Christi Sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abúnde instrúctæ videámini) áliquid deprómam. Hinc étenim et Emmanuélem verum ac naturálem Deum, et Vírginem Matrem, quæ eum péperit, veram per ipsum Deíparam esse, planum fiet. Ait Christus: Hæc est vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Si cum solíus veríque Dei cognitióne Jesu Christi cognitiónem necessáriam, consociatámque esse opórtet, et hoc ipsum ætérnam vitam concíliat, cui obscúrum esse potest

Christum verum esse Deum? Verbum sane Caro factum est, sed mansit ínterim Verbum.
℟. Média nocte.

Lectio ix.

Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis; ut sint unum sicut et nos unum sumus. Qualem ítaque glóriam Fílius a Patre accepísse se narrat, quam nobis deínde commúnem fécerit? sane ipse ab hac quæstióne nos líberat, dum ait: Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum, secúndum própriam hypóstasim, áliud a Patre esse dignoscátur, naturáli tamen identitáte unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobíscum factum est? Ad eúmdem omníno modum, puta secúndum essentiálem et naturálem identitátem. At cum divína natúra tanto a creatúra distet intervállo, ut secúndum esséntiam cum ea coíre nequáquam váleat; ecquo, inquis, modo secúndum natúram unum ille factus est nobíscum, qui omnem omníno creatúram excéllit? Verbum factus est homo: ut quemádmodum in Deitáte unum et idem est cum Patre, ita secúndum natúræ humánæ habitúdinem sit unum quoque nobíscum.

Te Deum laudámus. 14.

DOM. II. OCTOBRIS.

In Festo Maternitatis B. M. V.

Duplex majus.

Ad Vesp, Añæ et Capit. de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Hymn. Ave maris. cxxiij.
℣. Benedícta tu in muliéribus.
℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magníficat, Aña. Cum jucunditáte Maternitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

Oratio ut ad Laudes.

Et fit com. Dñicæ occurr.

In fine Hymn. Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymnus.

Coelo Redémptor prætulit
Felícis alvum Vírginis,
Ubi futúra víctima
Mortále corpus índuit.

Hæc Virgo nobis édidit
Nostræ salútis áuspicem,
Qui nos redémit Sánguine,
Pœnas Crucémque pértulit.

Spes læta nostro e péctore
Pellat timóres ánxios:
Hæc quippe nostras lácrymas
Precésque defert Fílio.

Voces Paréntis éxcipit,
Votísque Natus ánnuit:
Hanc quisque semper díligat,
Rebúsque in arctis ínvocet.

Sit Trinitáti glória,
Quæ Matris intáctum sinum
Ditávit almo gérmine,
Laus sit per omne sæculum.
Amen.

Añæ et Psalmi Noct. ut in Festis B. M. cxxiij.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. *Cap.* 24. *a*

EGO ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram. Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. Gyrum cœli circuívi sola, et profúndum abyssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti, et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui : et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi : et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor.

℟. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Ex qua ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster, per quem salváti et redémpti sumus. ℣. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Ex qua.

Lectio ij.

TUNC præcépit et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israel hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris : * Qui cœlum terrámque regit, in tua se clausit víscera factus homo. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Qui.

Lectio iij.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cyprés-sus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi oliva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax et gálbanus, et úngula et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

℟. Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas : * Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. ℣. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Maternitátem. Speciósa. Glória Patri. Speciósa.

In secundo Nocturno.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ex Sermóne sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. *de Nativ. Domini.*

VIRGO régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro

gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore: et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu sancto, collóquio didícit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiónis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmátur credéntis fides étiam præeúntis attestatióne miráculi, donatúrque Elísabeth inopináta fœcúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum ígitur Dei Deus, Fílius Dei, qui in princípio erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab ætérna morte, factus est homo.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ Maternitátem digníssimam recolámus: * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte mirábilis Genitrícis Dei. Cujus.

Lectio v.

Serm. 2. de Nativ. Domini.

Ingreditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cœli sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris: incomprehensíbilis vóluit comprehéndi, ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativitáte génitus est: concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria, quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinaménta nescíret. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis: humáno usu et consuetúdine, quod crédimus, caret; sed divína potestáte subníxum est, quod Virgo concéperit, quod Virgo pepérerit, et Virgo permánserit.

℟. Benedícta, fília, tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus, * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, et a perículis cunctis líbera nos, sancta Dei Génitrix. Sola.

Lectio vj.

Oportuit, ut primam Genitrícis integritátem nascéntis incorrúptio custodíret, et complácitum sibi claustrum pudóris et sanctitátis hospítium divíni Spíritus virtus infúsa serváret, quæ statúerat dejécta erígere, confrácta solidáre, et superándis carnis illécebris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem; ut virgínitas, quæ in áliis non póterat salva esse generándo, fíeret áliis imitábilis renascéndo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci élegit ex Vírgine, nonne appáret altíssimæ fuísse ratiónis: ut scílicet humáno géneri natam salútem diábolus ignorá-

ret : et spirituáli laténte concéptu, quem non álium vidéret, quam álios, non áliter créderet natum esse, quam céteros? Quod ut fieret, éditus est Christus ex Vírgine, quam Spíritus sanctus fœcundávit; et cum in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatiónem traxit, unde concépit.

℟. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui : * Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde. Glória Patri. Unde.

In tertio Nocturno.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est. ℟. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 2.

In illo témpore : Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

Hom. 1. de Laud. Virg. Matris.

Deum et Dóminum Angelórum María suum Filium appéllat, dicens : Fili, quid fecísti nobis sic? Quis hoc áudeat Angelórum? Súfficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spíritus ex conditióne, ex grátia facti sint et vocáti Angeli, testánte David : Qui facit Angelos suos spíritus. María vero Matrem se agnóscens, majestátem illam, cui illi cum reveréntia sérviunt, cum fidúcia suum núncupat Fílium; nec dedignátur nuncupári Deus, quod esse dignátus est. Nam paulo post subdit Evangelísta : Et erat súbditus illis. Quis? Quibus? Deus homínibus. Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino, perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Proptérea. Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viij.

Mirare utrúmlibet et élige quid ámplius miréris, sive Fílii benigníssimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrínque stupor, utrínque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo : et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In Láudibus Vírginum singuláriter cánitur, quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce, homo, obedíre, disce, terra, subdi, disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis : Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu, dominári géstiens homínibus,

tuo te præpónis Auctóri? ¶ Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas. Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit, sed honorávit fœcúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fœcúnda virgínitas: et incomparábilis prorsus fœcúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? Quid non incomparábile? Quid non singuláre? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatióne, quid tua júdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fœcúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas: sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas? Nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius ómnia percepísse, quam áliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirábilis cérnitur et légitur in Sanctis suis, mirábilem se exhíbuit in Matre sua? Venerámini ergo, cónjuges, in carne corruptíbili carnis integritátem: mirámini étiam vos, sacræ vírgines, in Vírgine fœcunditátem: imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitátem.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Dñicæ occurrentis.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Beáta es, * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Genuísti, * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Dóminus.

4. Fecit mihi magna * qui potens est, et sanctum nomen ejus.

5. Vidérunt eam * fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capitulum. *Eccli.* 24. *a*

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus.

Te, Mater alma Núminis,
Orámus omnes súpplices,
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.
Ob pérditum nostrum genus,
Primi paréntis crímine,
Ad ínclytum Matris decus
Te Rex suprémus éxtulit.
Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris:
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob. ℟. Virgo péperit Salvatórem, te laudámus, Deus noster.

Ad Benedictus, Aña.
María, succúrre míse-
va pusillánimes, réfove
, ora pro pópulo, intér-
ro clero, intercéde pro
femíneo sexu : séntiant
tuum juvámen, qui-
ie célebrant tuam admi-
n Maternitátem.

Oratio.

s, qui de beátæ Maríæ
Virginis útero Verbum
, Angelo nuntiánte, car-
suscípere voluísti : præsta
cibus tuis; ut qui vere
Genitrícem Dei crédimus,
apud te intercessiónibus
émur. Per eúmdem Dó-
n nostrum.

fit commem. Dominicæ
rentis.
Horas, Añæ et Oratio ut
udibus. Ad Tertiam, Ca-
m Laud. Reliqua ut in
B. M. V.
ij. Vesperis omnia ut in
s.
nedícta tu in muliéribus.
benedíctus fructus ven-
ui.

Ad Magnificat, Aña.
nitas tua, Dei Génitrix
, gáudium annuntiávit
rso mundo : ex te enim
est sol justítiæ, Christus
noster.

fit comm. Dñicæ.

DIE X. OCTOBRIS.

sto S. Francisci Borgiæ,
Confessoris.
Duplex ij. classis.
omnibus Hispaniarum
Regi subjectis.
nia ut in Brev. Rom. sub
lie, sine comm. SS. Dio-
, etc. Mart.

In j. Nocturno Lectiones, Beátus vir, de Communi Conf non Pont. ij. loco. lxxij.

EADEM DIE X. OCTOBRIS.

Aut alia die assignanda.
In Festo S. Ludovici Bertrandi, Conf.
Duplex.
Pro omnibus Hispaniarum Regi subjectis.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum, Confessórem tuum, per córporis mortificatiónem, et fídei præcónium Sanctórum glóriæ coæquásti : præsta; ut, quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Ludovicus Bertrándus Valéntiæ in Hispánia Tarraconénsi, honéstis piísque paréntibus natus, ab ipsa pene infántia, sanctitátis, ac pœniténtiæ tyrocínium inchoávit. Exácta puerítia, intérdum nuda cubábat humo, noctes sæpe ducébat insómnes, ac in pietátis, et charitátis offícia sédulus incumbébat. Mundi contémptu, ac religiósæ vitæ ardóre succénsus, paréntum artes, quibus eum a sancto propósito dimovére conabántur, mira constántia superávit. Sui tandem voti compos efféctus, Prædicatórum Ordini nomen dedit : ubi brevi tantum profécit, ut vel provectióribus ipsis, quamvis tyro, fúerit

exémplo. Emíssa professióne, mirum, quot et quantis virtútum increméntis priórem vitæ rationem cumulárit. Jejúniis, flagéllis, cilíciis vigilíisque carnem domans, mentem jugi oratiónis pábulo nutriébat : ex quo tantum intérnæ ánimi modéstiæ, ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus óculis ac vultu apparéret.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Adhuc júvenis novitiórum præféctus institútus, eos ad omnem verbo et exémplo sanctimóniam efformábat. Ad occidentáles Indos evangélicus prædicátor missus, quamvis uno tantum Hispánico uterétur idiómate, eum tamen divérsæ atque inter se díssitæ natiónes, sua véluti loquéntem lingua, síngulæ audiébant, ex quibus innúmeros ad christiánam fidem addúxit : ibíque venénum non semel sibi a Bárbaris propinátum innóxie hausit. Públicam vitiórum objurgatiónem, tamquam in se unum diréctam, nóbilis quidam ultúrus, mortem Ludovíco inténtat, cum strictus in eum sclopus in Crucifíxi formam repénte convértitur. Quo miráculo nefárius aggréssor permótus, ad sancti viri pedes provolútus, tanti facínoris véniam eníxe deprecátur.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Humilitate, ac patiéntia insígnis, illud idéntidem usurpábat : Dómine, hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in ætérnum parcas. Prophético afflátus spíritu, multa prædixit. Ignem signo crucis extínxit, tempestátem sedávit, ferárum ímpetus cohíbuit, mórtuis vitam, cæcis visum, claudis gressum, surdis réddidit audítum. Tandem durióris pœniténtiæ labóribus fractus, in morbum íncidit, sacrísque mystériis rite expiátus, migrávit in cœlum, séptimo Idus Octóbris, anno millésimo quingentésimo octogésimo primo, ætátis vero suæ quinquagésimo quinto. Quem multis étiam post óbitum miráculis clarum Paulus Quintus Beatórum, Clemens vero Décimus Sanctórum número adscrípsit. Ejus demum festum Alexánder Octávus, instánte Rege Cathólico, ab univérso ditiónis ipsíus Clero sæculári, sub ritu dúplici celebrándum decrévit, sanctúmque Confessórem novi regni Granaténsis Patrónum apostólica auctoritáte declarávit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. lxix.

DOM. III. OCTOBRIS.

In Festo Puritatis B. M. V. Duplex majus.

Ad Vesp., Añæ et Capit. et Laud. Ps. ut in Festis B. M. cxij.

Hymnus.

Præclara custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cœli gáudium.
Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.
Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,

ios a fráudibus,
luce dírige.
umbras díscute,
olósas ámove,
tot inter déviis
reclúde sémitam.
bi sit glória,
us es de Vírgine.
atre, et almo Spíritu,
pitérna sæcula.
.
conclusio dicitur in fine
ı Hymnorum.
jucunditáte Virginitá-
átæ Maríæ semper Vír-
elebrémus. ℟. Ut ipsa
is intercédat ad Dómi-
sum Christum.
l Magnificat, Aña.
ıquinátum in eam in-
candor est lucis ætérnæ,
ılum sine mácula.
o ut ad Laudes.
com. Dñicæ occurr.
atutinum, Invitatorium.
átem Deíparæ celebré-
Christum ejus Fílium
ıs Dóminum. Ps. Ve-

Hymnus.
la Jacob fúlgida,
solis instar, spléndida
qua nil púrius
t inter sídera!
níctæ cándidis
érvæ Cœlitum
t, sacræque Vírgines
perénnes cóncinunt.
sequéntes ófferunt
ı et alba lília:
sed horum víncitur
casti péctoris.
Angelórum láudibus
tellus ássonans
ı voces éfferat,
nis præcónia.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Añæ et Psalmi Noct. ut in Festis B. M. cxxiij.

In primo Nocturno.

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. *Cap.* 2. *a*

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vinráriam, ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit. Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni.

℟. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília: * Pulchra es, amíca mea, suá-

vis, et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. ℣. Una est colúmba mea, perfécta mea. Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt. Pulchra.

Lectio ij. *Cap. 4. a*

Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! óculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua; et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Duo úbera tua sicut duo hínnuli cápreæ geméllí, qui pascúntur in líliis; donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te.

℟. Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni: * Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: flores apparuérunt in terra nostra. ℣. Surgam, et circuíbo civitátem; per vicos et platéas quæram, quem díligit ánima mea. Jam.

Lectio iij.

Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distíllans lábia tua, sponsa, mel, et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum, sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei, quia amóre lángueo. * Qualis est diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? ℣. Diléctus meus, cándidus et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Talis est diléctus meus, ipse est amícus meus fíliæ Jerúsalem. Qualis. Glória Patri. Qualis.

In secundo Nocturno.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de virgínibus.

Lectio iv. *L. 2. post init.*

Sit vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas, vitaque beátæ Maríæ, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi; ubi, tamquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere,

quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Beatíssima Virgo María hortus conclúsus, fons signátus, Regína Angelórum, Dómina mundi, * Per quam Deus descéndit in terras, ut hómines ascéndere mereréntur ad cœlos. ℣. Ad te clamámus éxules fílii Hevæ: recordáre nostri, sanctíssima Virgo. Per quam.

Lectio v.

De céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens; inténta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle ómnibus, fúgere jactántiam, ratiónem sequi, amáre virtútem.

℟. Beáta María tantæ éxtitit puritátis, ut Mater Dómini esse mererétur: * Deus, quam elégerat, creávit: de qua crearétur, elégit. ℣. Ipsa est stella ex Jacob, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Deus.

Ex sancto Petro Chrysólogo.

Lectio vj. *Serm.* 143.

Hæc dedit cœlis glóriam, terris Deum, fidem géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Grátiam, quam détulit Angelus, accépit Virgo, salútem sæculis reddítúra. Vere benedícta Virgo, quæ et virginitátis póssidet decus, et Matris dignitátem: vere benedícta, quæ et supérni concéptus méruit grátiam, et servávit integritátis corónam. Vere benedícta, quæ et divíni gérminis suscépit glóriam, et Regína éxtitit totíus castitátis.

℟. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Spíritus sanctus supervéniet in te: * Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, ideóque * Quod nascétur ex te sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et. Glória Patri. Quod.

In tertio Nocturno.

℣. Invenísti grátiam apud Deum.
℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo immaculáta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi, Abbátis.

Homilia 2. *super* Missus est.

Novum cánticum illud, quod solis dábitur in regno Dei cantáre virgínibus, ipsam vírginum Regínam, imo primam inter céteras esse cantatúram, nemo est qui ámbigat. Puto autem illam, præter illud quod

solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, commúne erit, dulcióri quodam, atque elegantióri cármine lætificatúram esse civitátem Dei. Cujus ítaque dulcísonos deprómere, vel exprímere módulos ne ipsárum quidem vírginum ulla digna inveniétur, quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divíno gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem péperit. Deus síquidem (Deus enim est, quem péperit) Matrem suam singulári in cœléstibus donatúrus glória, singulári in terris prævenire curávit et grátia, qua videlicet ineffabíliter et intácta conciperet, et páreret incorrúpta.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Ecce Virgo concípiet, et páriet Filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. ℣. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Ecce.

Lectio viij.

DEUM hujúsmodi decébat natívitas, qua nonnísi de Vírgine nascerétur. Talis congruébat et Vírgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proínde Factor hóminum, ut homo fíeret nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imo cóndere Matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse Vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus. Vóluit et húmilem, de qua mitis et húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus, salubérrimúmque exémplum ostensúrus. Dedit Vírgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis prærogáverat méritum. Ut ígitur, quæ Sanctum Sanctórum conceptúra erat páriter, et paritúra, sancta esset córpore, accépit donum virginitátis; ut esset et mente, accépit donum humilitátis. O admirándam, et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Missus est Angelus ad Vírginem, vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique qualem descríbit Apóstolus, mente, et córpore sanctam, nec nóviter, nec fortúitu invéntam, sed a sǽculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam.

℟. Beáta Dei Génitrix María, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. Sola. Glória Patri. Sola.

Lectio ix. de Homilia Dñicæ occurrentis.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sicut lílium * inter spinas, sic

mea inter filias. Psalm.
nus regnávit, cum reli-
15.
léctus meus mihi, * et ego
qui páscitur inter lília.
nam pulchra es, * amíca
quam pulchra es!
a est colúmba mea, per-
mea.
érunt eam * fíliæ Sion, et
símam prædicavérunt.
apitulum. *Sap. 4. a*
quam pulchra est casta
enerátio cum claritáte!
rtális est enim memória
: quóniam et apud Deum
est, et apud hómines.
nn. O gloriósa. cxxxj.
écie tua, et pulchritúdine
. Inténde, próspere pro-
et regna.
Ad Benedictus, Aña.
a et immaculáta Maríæ
nitas, quibus te láudibus
m néscio, quia per te
mptórem nostrum suscé-
s Dóminum nostrum Je-
Christum.

Oratio.

, quæsumus, omnípotens
etérne Deus; ut puríssi-
Vírginis Maríæ integérri-
Virginitátem festíva ce-
áte venerántes, ejus in-
ssióne, puritátem mentis
rporis consequámur. Per
num.
fit com. Dñicæ occurr.
Horas, Añæ et Oratio ut
ud. Ad Tertiam, Capi-
Laud. Reliqua ut in Fe-
. Mariæ.
ij. Vesp. omnia ut in j.
m jucunditáte Virginitá-
beátæ Maríæ semper Vír-
celebrémus. ℟. Ut ipsa
pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Aña. Beáta Dei Génitrix María. Virgo perpétua, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo.

Et fit com. Dñicæ occurr.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo SS. Ursulæ et Soc. Virg. et Mart.

Duplex.

Officium a Capitulo de Com. Virg. lxxvij.

In utrisque Vesp. ad Magnificat, et in Laud. ad Benedictus, Aña. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gratiano Imperatóre, Flávius Clemens Máximus, Románi exércitus in Británnia dux, arrépta tyránnide, Imperátor a milítibus acclamátur. Inde cópias in Gállias transmíttens ab inféensis Gratiáno legiónibus excéptus, impérium sibi corróborat. Cumque Armoricórum úberem regiónem,

ejéctis antíquis habitatóribus, Británnicis milítibus, quos secum dúxerat, divisísset, quo novas colónias propagáret in pósteros, Connáni Británnici réguli, quem Britannórum ducem habébat in exércitu, consílio, missa legatióne in Británniam, síngulis milítibus novis colónis síngulas vírgines conjúgio fœderándas póstulat.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

Haud visa Británniæ régulis absúrda petítio. Unde in grátiam novi Imperatóris, et quod fílias suas nonnísi gentílibus suis, iísque donátis nova província prædivítibus, honestíssime collocándas scirent, pro número mílitum tótidem deléctæ sunt vírgines, quarum princeps erat Ursula, Diónoci Cornúbiæ regis fília, desponsáta Connáno duci Britannórum mílitum in exércitu Máximi. Cunctæ ígitur Londíni colléctæ, impósitæ sunt invítæ navígiis. Solvéntes nautæ, dum Armoricórum regiónem cógitant, a sæva procélla in Germánicum littus dejiciúntur.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

Contigit adésse tunc ibi Hunnórum cópias, quas a Gratiáno Imperatóre advérsus Máximum evocátas ferunt. Nacti ígitur Bárbari præclárum illud vírginum agmen, impoténti libídinis æstu furéntes, in eas írruunt. Sed cum, hortánte Ursula, mortem pótius oppétere, quam virgínei pudóris jactúram pati, invícto ánimi vigóre decrevíssent; Hunni in rábiem immanitátis convérsi, ad unam omnes trucídant. Sicque Ursula super cómitum suárum, velut cœléstium margaritárum pretiósum acérvum, gloriósa víctima procúmbens, púrpura pro Christo fusi sánguinis decoráta, triumphatórem tot vírginum exércitum géminis nempe virginitátis et martyrii láureis insígnem ducens, cœlum victrix intrávit. Quarum córpora Colonienses summo honóre condidérunt; earúmque illústrem agónem christiánus orbis floréntí semper memória célebrat.

℟. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit.... decem virgínibus. lxxxvij.

Lectio ix. S Hilarionis.

DOM. IV. vel ULT. OCT.

In Festo SS. Reliquiarum quæ in Ecclesiis asservantur.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. xxxij. præter seq.

Oratio.

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum Relíquiis mirabília operáris: et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dñum.

In j. Noct. Lect. de Script. occurr. Ubi fit Duplex majus, Lect. Fratres, Debitóres, de Comm. xxxiv.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodóxa.

Lectio iv. *L. 4. C. 16.*

Christus Dóminus Sanctórum relíquias, velut salutíferæ

es præbuit, ex quibus plú-
a ad nos benefícia manant,
issimúmque unguéntum
luit. Nec vero quisquam
: sermóni fidem détrahat.
a si aqua in desérto ex áspe-
t sólida rupe, atque ex ásini
álla ad sedándam Sampsó-
sitim, Deo ita volénte, pro-
t: eritne, cur cuíquam in-
íbile videátur, ex Márty-
a relíquiis suáve unguéntum
uríre? Mínime: certe iis,
dem, quibus Dei poténtia,
órque, quo Sanctos suos
cit, perspéctus et explorátus
Atque illud quidem véteri
e comparátum erat, ut
squis mórtuum contigísset,
núndus censerétur. Verum
in mortuórum número mí-
ne habéndi sunt.
Sancti tui, Dómine.

Lectio v.

x quo enim ípsamet vita,
ac vitæ Auctor inter mór-
s adscríptus est, eos, qui in
resurrectiónis fidéque erga
n diem extrémum clausé-
t, mórtuos haudquáquam
ellámus. Quómodo enim
rtuum corpus mirácula éde-
queat? Per eos dæmones ex-
lúntur, morbi profligántur,
óti sanántur, cæci prospí-
nt, leprósi mundántur, ten-
ónes ac mœróres discutiún-
, ac dénique omne donum
imum a Patre lúminum,
um ópera ad eos, qui fide
nime dúbia póstulant, de-
ndit. Quid non labóris sus-
ias, ut patrónum quemdam
nciscáris, qui te mortáli regi
erat, ac tuo nómine ad eum
ba fáciat? An non ígitur hi honorándi sunt, qui totíus humáni géneris patrónos se profiténtur, ac Deo nostra causa súpplicant?

℟. Vérbera carníficum.

Lectio vj.

Honorandi certe, et quidem ita, ut in eórum nómine Deo templa extruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo nimírum lætitia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat; ne, dum eos cólere, et demeréri studémus, offendámus pótius, et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iísdem quoque servi ipsíus oblectántur: quibus autem Deus offénditur, iísdem étiam ipsíus mílites offendúntur. Quocírca in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, et compunctióne, et eórum, qui in egestáte versántur, commiseratióne, quibus obséquiis Deus potíssimum conciliátur, Sanctos colámus, státuas ipsis, ac visíbiles imágines erigámus, immo ipsi virtútibus eórum imitándis hoc consequámur, ut vivæ eórum státuæ, atque imágines simus.

℟. Tamquam aurum.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Com. ij. loco. xliij.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In Festo SS. Redemptoris.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Virgam virtútis suæ emíttet Dóminus ex Sion, et regnábit in sæculum sæculi. Ps. Dixit Dóminus. 108.

2. Redemptiónem misit Dómi-

nus pópulo suo; mandávit in ætérnum testaméntum suum. Ps. Confitébor. 108.

3. Misericórdia mea, et refúgium meum Dóminus, suscéptor meus, et liberátor meus. Ps. Crédidi. 111.

4. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio. Ps. De profúndis. 117.

5. In quacúmque die invocávero te, exáudies me: multiplicábis in ánima mea virtútem. Psalm. Confitébor. 121.

Capitulum ut ad Laudes.

Hymnus.

Creator alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cœlites et ínferi
Treménte curvántur genu.
Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Aña.

Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum, allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Redemptórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, * Adorémus Dóminum. Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Te, sancte Christe, póscimus:
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo. Ps. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Ps. Dómine, Dóminus noster. 5. Qui incipitur a ij. versu Quóniam.

Aña. Dóminus in templo sancto suo; Dóminus in cœlo sedes ejus. Ps. In Dómino confído. 7.

℣. Rédime me, Dómine, et miserére mei. ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. *Cap.* 51.

Audite me, qui sequimini quod justum est, et quæ-

ritis Dóminum : atténdite ad petram unde excísi estis, et ad cavérnam laci de qua præcísi estis. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis. Atténdite ad me, pópule meus, et, tribus mea, me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est Salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me ínsulæ expectábunt, et bráchium meum sustinébunt.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud ; sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ij.

Levate in cœlum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet. Audíte me, qui scitis justum, pópulus meus, lex mea in corde eórum : nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi, * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iij.

Consurge, consúrge, indúere fortitúdinem bráchium Dómini : consúrge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti dracónem ? Numquid non tu siccásti mare, aquam abyssi veheméntis : qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc qui redémpti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos : quis tu, ut timéres ab hómine mortáli, et a fílio hóminis, qui quasi fœnum ita aréscet ? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui teténdit cœlos, et fundávit terram : et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum : ubi nunc est furor tribulántis? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interfíciet usque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui. Ps. Exáudiat. 13.

Aña. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob. Ps. Dómini est terra. 25.

Aña. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ps. Deus noster refúgium. 57.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Visita nos in salutári tuo.

Sermo sancti Leónis, Papæ.

Lectio iv.

Serm. 1. *de Jejun.* x. *mensis.*

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cõnditum, ut imitátor sui esset Auctóris : et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. Causa autem reparatiónis nostræ non est, nisi misericórdia Dei : quem non diligerémus, nisi prius nos ipse diligeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligendo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat : et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur, operémur, accéndens scilicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ charitátis inflámmans : ut non solum ipsum, sed étiam quidquid diligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demum firma amicítia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen parílitas voluntátum sæpe in réprobos tendat afféctus, quantum nobis optándum atque niténdum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta : Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte ejus : quia non áliter nobis erit dignitas divínæ Majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Apud Dóminum misericórdia : * Et copiósa apud eum redémptio. ℣. Húmiles spíritu salvábit. Et.

Lectio vj.

Dicente ítaque Dómino : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et díliges próximum tuum sicut teipsum : suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem charitátem, totámque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judíciis nihil

vacat a veritáte justítiæ, nihil a miseratióne cleméntiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus, et multis fatigétur incómmodis, bona est illi causa tolerándi, qui se advérsis vel córrigi intélligit, vel probári.
℟. Rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum, * Et Deus excélsus Redémptor eórum est.
℣. Et pavit eos in innocéntia cordis sui. Et Deus. Glória Patri. Et Deus.

In tertio Nocturno.

Aña. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.
Psalm. Exáudi, Deus, deprecatiónem. 66.
Aña. Deus meus Salvátor meus, salutáre meum et spes mea in ætérnum. Psalm. Confitébimur tibi. 76.
Aña. Protéctor noster áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui. Ps. Quam dilécta tabernácula. 85.
℣. Notam fecísti in géntibus virtútem tuam. ℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 3.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni, Epíscopi.

Ex Tr. in cap. 3. *Joan.*

Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui de cœlo descéndit. Descéndit enim, et mórtuus est, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occísus, mortem occídit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diáboli invídiam intrávit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptúra lóquitur: nec lætátur, inquit, in perditióne vivórum: creávit enim ut essent ómnia. Sed quid ibi ait? Invídia autem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Ad mortem a diábolo propinátam non veníret homo vi adáctus: non enim cogéndi poténtiam diábolus habébat, sed persuadéndi versútiam. Si non consentíres, nihil invéxerat diábolus; consénsio tua, o homo, te perdúxit ad mortem. A mortáli mortáles nati, et ex immortálibus mortáles facti. Ab Adam omnes hómines mortáles, Jesus autem Fílius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, únicus, æquális Patri, mortális factus est, quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Si ergo mortem suscépit, et mortem suspéndit in cruce, de ipsa morte liberántur mortáles. Quod in figúra factum est apud antíquos, commemorávit illud Dóminus.
℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es; hæréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus: pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

Lectio viij.

Et sicut, inquit, Moyses exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis. Quis est serpens exaltátus? Mors Dómini in cruce. Quia enim a serpénte mors,

per serpéntis effígiem figuráta est mors. Morsus serpéntum lethális, mors Dómini vitális. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mórtuus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

INTERIM modo, fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifíxum intueámur; quia sicut Moyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis : ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo qui intuebántur illum serpéntem, non períbant mórsibus serpéntum : sic qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem; hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter figurátam imáginem, et rem ipsam : figúra præstábat vitam temporálem; res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1 Cantáte Dómino, * quóniam magnífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra. Psalmi de Dñica. 15.

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam; quia factus est mihi in salútem, allelúia.

3. Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris, et dicétis : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exúlta, * et lauda, habitátio Sion : quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Capitulum. *Tobiæ* 3.

BENEDICTUM nomen tuum, Deus patrum nostrórum; qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his qui ínvocant te.

Hymnus.

SALUTIS humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina,
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Te cogat indulgéntia
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus, Aña.

Ecce Deus noster iste; expe-

ctávimus eum, et salvábit nos: sustinúimus eum, exultábimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua charitáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem.

Ad Primam, in ℟. br. dic. ℣. Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam, Capit. Benedíctum, ut supra.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime me. ℣. In ecclésiis benedícam te, Dómine. Et. Glória Patri. Rédime. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Ad Sextam, Capitulum.

1. *Cor.* 1.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio.

℟. br. Meménto nostri, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ℣. Vísita nos in salutári tuo. In. Glória Patri. Meménto. ℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam, Capitulum.

Apoc. 4. *et* 5.

Dignus es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem; quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

℟. br. Notam fecísti in pópulis * Virtútem tuam. Notam. ℣. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtútem. Glória Patri. Notam. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

In ij. Vesperis omnia dicuntur ut in j. præter

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Aña.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum, et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem, allelúia.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

In Festo S. Raphaelis, Archangeli.

Duplex majus.

Pro omnibus Hispaniarum Regi subjectis.

Ad Vesperas, Añæ de Laud. Psalmi de Dñica. 108. et loco ult., Psal. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 111.

Capitulum. *Tobiæ* 12.

Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus.

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus:

Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.
Collaudámus venerántes
Omnes cœli Príncipes,
Sed præcípue fidélem
Médicum, et cómitem
Raphaélem, in virtúte
Alligántem dæmonem.
Quo custóde procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci,
Mundo corde, et córpore:
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.
Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus:
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito:
Qui trinus, et unus Deus
Exstat ante sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Aña.

Ego sum Ráphael Angelus, qui asto ante Dóminum : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

Oratio.

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via : concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Tibi, Christe. ccix.

In primo Nocturno.

Aña. Ingréssus Tobías invénit júvenem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum. Psalmi ut in Festo SS. Angelorum Custodum, die ij. Octobris. 333.

Aña. Angelus Ráphael seipsum occúltans, ait : Ego sum Azarías, magni Ananíæ fílius.

Aña. Sanum ducam fílium tuum in regiónem Medórum, et sanum tibi redúcam, allelúia.

℣. Data sunt Angelo incénsa multa. ℟. Ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobíæ.

Lectio j. *Cap.* 12.

Vocavit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei : * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos ambos; quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátæ. ℣. Tobías et Sara

in tribulatióne pósiti, cum lácrymis oráre cœpérunt. Et missus est.

Lectio ij.

Et vocántes eum, pater scílicet, et fílius, tulérunt eum in partem: et rogáre cœpérunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte: Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te.

℟. Egréssus Tobías invénit júvenem spléndidum stantem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et salutávit eum, et dixit: * Unde te habémus, bone júvenis? ℣. Et ignórans, quod Dómini Angelus esset, salutávit eum, et dixit. Unde.

Lectio iij.

Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Etenim cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedícite, et cantáte illi. Vidébar quidem vobíscum manducáre, et bíbere: sed ego cibo invisíbili et potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit: vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus. Et cum hæc dixísset, ab aspéctu eórum ablátus est, et ultra eum vidére non potuérunt. Tunc prostráti per horas tres in fáciem, benedixérunt Deum: et exsurgéntes narravérunt ómnia mirabília ejus.

℟. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, et dixit: Gáudium sit tibi semper. * Forti ánimo esto: in próximo enim est, ut a Deo curéris. ℣. Et respóndens Tobías, ait: Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, et lumen cœli non vídeo? Forti. Glória Patri. Forti.

In secundo Nocturno.

Añа. Dixit autem Angelus: Apprehénde bránchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Aña. Obsecro te, Azaría frater, ut dicas mihi quod remédium habébunt ista, quæ de pisce serváre jussísti?

Aña. Lúmina fel sanat, sed virtus cordis et jécoris diáboli expéllit potestátem.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Augustíni, Epíscopi.

Lectio iv.

Serm. 1. in Dom. 15. de B. Tobia, qui est 226. de Temp.

Beatus Tobías, qui panem suum nóverat frángere esuriénti, mercédem célerem mercenário præparat laboránti. Patiénter lectióne percépta, quæ nuper est recitáta, admirabámur patris, filiíque tractátum, quemádmodum Angelus monet, quem æstimábant terrénum sub cœlésti glória mercenárium. Ad hoc enim cæcitátis incúrrit exítium, ut Angelum suscíperet médicum, qui divínis fácibus incénsus, sic anhelávit. Honésta est orátio cum jejúnio, et eleemósyna. Orátio justi clavis est cœli. Ascéndit precátio, et descéndit Dei miserátio. Licet alta sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hóminis linguam, si mundam habet consciéntiam. Cum sénsibus lóquitur, si sit solus noster gémitus. Súfficit áuribus imber oculórum: fletus cítius audit, quam voces. Orátio ínvidi solet de áuribus propulsári. Erat patris et fílii ánima una, dum esset propríetas membrórum, erat illis singuláris germánitas animórum. Fili, inquit, dimittámus istum hóminem, adjiciéntes ad mercédem plácitam, quia nobis multa ópere suo cóntulit bona. Et rogáre cœpit mercenárium, ut mercédis suæ sumat efféctum. Frater, inquit, áccipe quod tuum est, et tunc vade salvus. Récipe mercédem tuam, quia mihi, et fílio meo bonam præbuísti misericórdiam. Tolle, ut dixi, médiam substántiam, quam cum fílio meo reportásti: nam grátia, quam tibi debémus, non potest ponderári.

℟. Interrogávit Tobías Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respóndens, ait: *Ego sum Azarías, Ananíæ magni fílius. ℣. Genus quæris mercenárii, an ipsum mercenárium qui cum fílio tuo eat? Sed ne forte sollícitus sis. Ego.

Lectio v.

Continuo Angelus gaudet de cogitáta mercéde, qui missus fúerat gratis fácere pietátem. Tobis, inquit, vel Tobía, quid de mea mercéde satis supérflue cogitátis? Habéte quod vobis donávit Pater ille cœléstis. Ego miníster sum curatiónis, ille est auctor sanitátis. Nescítis, cujus mercenárii opéra pérfrui meruístis. Defúnctos captivitátis sepelíre non timuístis Tobis, ascendérunt ad Dóminum ópera tua quia, relícto prándio, reddidísti mórtuum sepultúræ. Ego Dómino medulláta íntuli sacrifícia pro venerábili sepultúra. Ego diréctus sum operárius fori cœléstis. Mórtuum sepelístis, et mortis acúleum non timuístis. Ipse

sepúltus pro vobis voce tácita proclamávit. Probatiónis fúerat cæcitas oculórum, unde patiéntia tua clárius meruísset de cœléstibus ornaméntum. Ego sum Ráphael, unus ex septem Angelis, qui astámus ante claritátem Dei. Non indígeo fructu humánæ mercédis dívitem me facit conversátio Majestátis. Dives est ille, qui me misit, gratis jussit impéndi, quod gratis ipse concéssit. Nec ipsum honórem gratiárum mihi deputétis, quia nihil meis víribus percepístis. Deum benedícite, et illi confitémini, et ipsum glorificáte, quia vobíscum fecit bona.

℟. Exívit Tobías, ut laváret pedes suos, et ecce piscis immánis exívit ad devorándum eum, qui expavéscens, clamávit voce magna, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehénde bránchiam ejus, et trahe eum ad te: * Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repóne tibi: sunt enim necessária ad medicaménta utíliter. ℣. Attráxit autem Tobías piscem in siccum, et palpitáre cœpit ante pedes ejus, et ait Angelus ei. Exéntera.

Lectio vj.

Subito patefácto mystérii cœléstis honóre, voce Raphaélis Archángeli attóniti Tobis et Tobías, collápsi in terram proruérunt, vocem trémulam pénitus occultavérunt, quia vocem insólitam audiérunt. Quid metuístis, pater Tobis, filiúsque Tobías? Mercenárium habére cœléstem, et tamquam operárium locáre terréstrem? Celávit vobis Angelus nomen: Azarías sum, inquit, Ananíæ magni fílius; et non dixit: Ego sum Ráphael Angelus. Celávit in primo nómine dignitátem, ne fáceret locatóri terrórem. Si enim díceret: Ego sum Angelus, non esset Tobíæ mercenárius. Serváta est dígnitas nóminis, ut postrémo magnitúdo clarésceret dignitátis. Vidéte, charíssimi, quantum sit eleemósynæ méritum: Angelum méruit habére operárium. Vidétis quantum próficit mórtuos sepelíre ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad cœléstem ascénderet Majestátem. Vidétis, quia eleemósyna a morte líberat, et ipsa purgat peccáta, facit purgatiónem oculórum, líberat a ténebris peccatórum. Tobías in via sua dedúcitur, Sara tot viris contristáta per Angelum matrimónio copulátur.

℟. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphael ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, et osculáre eum; * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum: Scias enim, quóniam mox aperiéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen cœli, et in aspéctu tuo gaudébit. ℣. Tolle tecum ex felle isto piscis: erit enim necessárium. Statímque. Glória Patri. Statímque.

In tertio Nocturno.

Aña. Est hic Sara Raguélis fília, quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Aña. Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréssit : tímeo ne mihi símile contíngat.

Aña. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis consequáris.

℣. Apprehéndit Angelus Ráphael dæmónium. ℟. Et religávit illud in desérto superióris Ægypti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 5.

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Tract. 17. *in Joannis* 5.

Mirum non esse debet a Deo factum miráculum : mirum enim esset, si homo fecísset. Magis gaudére, quam mirári debémus, quia Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus homo factus est, quam quod divína inter hómines Deus fecit. Plus est enim ad salútem nostram, quod factus est propter hómines, quam quod fecit inter hómines; et plus est, quod vítia sanávit animárum, quam quod sanávit languóres córporum moriturórum.

℟. Benedícite Deum cœli, dixit Angelus Ráphael, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei : * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi, et narráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

Sed quia ipsa ánima non eum nóverat, a quo sanánda erat, et óculos habébat in carne, unde facta corporália vidéret; nondum habébat sanos in corde, unde Deum laténtem agnósceret. Fecit quod vidéri póterat, ut sanarétur, unde vidéri non póterat. Ingréssus est locum, ubi jacébat magna multitúdo languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Ráphael : * Vos autem benedícite Dóminum, et narráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

Lectio ix.

Et cum esset médicus et animárum et córporum, et qui venísset sanáre omnes ánimas crediturórum, de illis languéntibus unum elégit quem sanáret, ut unitátem significáret. Si medíocri corde, et quasi humáno captu et ingénio considerémus faciéntem, et, quod ad potestátem pértinet, non magnum áliquid perfécit : et, quoad benignitátem, parum fecit. Tot jacébant, et unus curátus est, cum posset uno verbo omnes erígere.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Missus est Angelus Ráphael ad Tobíam et Saram, ut curáret eos. Ps. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper.

3. Forti ánimo esto, Tobía : in

próximo enim est, ut a Deo curéris.
4. Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.
5. Pax vobis, nolíte timére: Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitulum. *Tobiæ* 12.

Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Rector humáni géneris et Auctor,
Nobis sacrátum tríbue benígnus
Scándere cœlum.
Angelum nobis médicum salútis
Mitte de cœlis Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.
Hinc Dei nostri Génitrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et beáta
Cóncio tota.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Aña.

Ego sum Ráphael Angelus, qui asto ante Dóminum: vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via: concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Aña.

Ingréssus Angelus.

Capit. Quando orábas, supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Aña.

Forti ánimo.

Capitulum. *Tobiæ* 12. c

Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam, Aña.

Pax vobis.

Capitulum. *Tobiæ* 12. *d*

Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In. ℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

In ij. Vesp. Añæ et Capit. de Laud. Ps. de Dñica. 108. et loco ult., Ps. Confitébor tibi.... quóniam. 121.

Hymnus ut in j. Vesperis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Aña. Princeps gloriosíssime, Ráphael Archángele, esto memor nostri: hic, et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei.

DIE XXX. OCTOBRIS.

In Festo B. Alphonsi Rodriguez, Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. lxij. præter sequentia.

Oratio.

Deus, fortitúdo fragílium et humílium celsitúdo, qui fámulum tuum Alphónsum jugi mortificatiónis stúdio, et exímiæ humilitátis laude claréscere voluísti : da ut, ejus imitatióne, carne mortificáti, et in húmili crucis Fílii tui sequéla fidéliter perseverántes, glóriam consequámur ætérnam. Qui tecum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Alphonsus Ródriguez Didaco patre mercatóre Segóviæ in Hispánia natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Piis enim paréntum curis studióse obsecútus, sacerdótibus ad aram operántibus in primis religiosíssime inservíre, et sanctíssimam Dei Matrem impénse cólere púerulus adhuc in delíciis hábuit. Complútum ad lítteras addiscéndas missus, haud multo post, ob mortem patris, ad mercatúram faciéndam revocátus a matre, eáque hortánte, honestíssimæ puéllæ fœdere nuptiáli est junctus. Intérim tamen quæ Dei sunt sollícite quærens, piis opéribus exércitam vitam duxit. Verum ad majóra vocátus a Deo, ut uxóre et bina ex ea suscépta prole orbátum morte se vidit, negotiatióni, terrenísque ómnibus valedícere, et perfectióris vitæ currículum iníre constítuit. Quare totíus vitæ máculis sacra exomológesi diligentíssime detérsis, oratióni, divinárum rerum contemplatióni, vigíliis, jejúniis, flagellatiónibus, omníque austeritátum géneri, ut mórtuus córpore, spíritu víveret, se pénitus addíxit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Cum autem in via christiánæ perfectiónis tam strénue et felíciter progrederétur Alphónsus, adhuc tamen ut árctius Deo firmiúsque adhæréret, de religióso áliquo institúto am-

plecténdo cogitáre cœpit. Qua in deliberatióne, cum ex visu quodam se ad Societátem Jesu vocári intellexísset, in litterárum vero stúdiis se parum aut nihil profecísse sciret, ut in húmili inserviéntium gradu in eámdem Societátem admitterétur, instánter pétiit, et obtínuit. Virtútes ejus in religiósæ vitæ palæstra splendídius eluxére: mira imprímis humílitas et obediéntia, sui ipsíus et mundi contémptus, oratiónis stúdium, paupertátis amor, præceptórum exactíssima obsérvátio. Ad puritátis præsídium adjécit sénsuum custódiæ córporis étiam cruciátus. Per annos ámplius quadragínta gravíssimis infirmitátibus invícta patiéntia tolerátis, accéssit malórum spirítuum in eum immánis furor et pugna. Eórum tamen astus et ímpetus beatíssimæ Vírginis ope, cujus aspéctu et allóquio idéntidem recreabátur, fortis illúsit semper atque protrívit.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Erga próximum charitáte fervens, animárum salútem, quantum in ipso erat, studióse curávit, necdum précibus, sed et piis adhortatiónibus, et salutáribus consíliis, præsértim in adventántibus ad jánuam, cujus per annos ámplius trigínta, máximo humilitátis, patiéntiæ et charitátis exémplo, in Majoricénsi collégio custos fuit: imo étiam scriptis plúribus cœlésti plane sapiéntia refértis non léviter promóvit. In Deíparam Vírginem, præcípue sub título Immaculátæ Conceptiónis, quam ardénti flagráret amóre, ac pietátis sensu, et quam large ab ea vicíssim remunerátus fúerit, vix dici potest. Rosárii, quod a púero didícerat, globórum assídua contrectátio dígitis callum indúxerat, ut post ejus mortem compértum fuit. Nihil ei jucúndius, quam Missæ sacrifício inservíre: quo témpore Christus Dóminus ei se intérdum visén-dum præbuit. Altíssimæ contemplatiónis dono et lacrymárum, perpétua cum Deo consuetúdine, qua in ipsum alienáta a sénsibus mente sæpe rapiebátur, prophetíæ spíritu, curatiónum grátia, alíísque divínis munéribus, et méritis plenus, voluntáriis étiam castigatiónibus, diútinis infirmitátibus et sénio conféctus, peregrinatiónis suæ finem tandem adésse sensit. Quare Sacraméntis munítus, sanctíssimis Jesu et Mariæ nomínibus suavíssime pronuntiátis, obdormívit in Dómino, incipiénte pervigílio Sanctórum ómnium, anno ætátis suæ octogésimo sexto, religiónis quadragésimo sexto, salútis millésimo sexcentésimo décimo séptimo, in Palménsi Majóricæ collégio. Funus utriúsque Cleri, prócerum, et totíus ferme civitátis frequéntia honestátum, statim mirácula subsecúta sunt. Quibus tum virtútibus, tum miráculis rite probátis, Leo Duodécimus Póntifex Máximus, anno Jubilæi millésimo octingentésimo vigésimo quinto, illum solémni ritu Beatórum fastis adscripsit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére, ij. loco. lxxiij.

DIE XXXI. OCTOBRIS.

In Festo S. Wolfgangi, Episc. Ratisbonensis.

Duplex.

Pro tota Germania.

Omnia de Comm. Conf. Pont. xlv. præter seq.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Wolfgángum Epíscopum et minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Wolfgangus nóbili in Suévia génere prognátus, rerum exterárum fuit et sui contémptor egrégius: solum ex ánimo Deum quærens, honóres amplíssimos ab Henríco Trevirénsium Epíscopo sibi oblátos recusávit, illóque demórtuo, pollicitatiónibus aliórum contémptis, monásticam tandem vitam, cujus semper desidério flagráverat, est ampléxus. Sacris Ordínibus a beáto Udalríco initiátus, cum in Pannóniam prædicándi Evangélii causa se prius contulísset, propter conjúnctam in eo exímia cum pietáte prudéntiam, Othónis Imperatóris stúdio, totiúsque Cleri et pópuli acclamatióne, Ecclésiæ Ratisbonénsi rite præfícitur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Suscepto Episcopátus múnere, gregem Dómini verbo pavit, et exémplo, sanctissimisque Ecclésiam temperávit institútis. Monastério sancti Emmeráni, quod jam diu Epíscopi administráverant, restitútis provéntibus, magno illíus bono, insígnem virum Romuáldum præpósuit. Sanctimoniálium cœnóbium, quod ipse fundáverat, tam sancte instítuit, ut collápsa in áliis disciplina eo exémplo sit fácile restauráta, novóque pietátis odóre capta Brígida, Baváriæ Ducis fília, Sponsum Christum secúta, ad sacras se Vírgines aggregávit. Bohémis, quo ampliora apud illos fides increménta cáperet, contémpto suæ Ecclésiæ detriménto, rejéctis aliórum consíliis, próprium dari Epíscopum libentíssime permísit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Egregiam viri sanctitátem comprobárunt energúmeni, et váriis languóribus oppréssi, quos precatióne sanávit. Divíno afflátus instínctu, sanctum Henrícum Imperatórem regnatúrum, fratrem ipsíus Brunónem ad Episcopátum promótum iri, e soróribus álteram Regínam, Abbatíssam álteram fore prædíxit. Dénique cum vigínti et ámplius annis in séduli Pastóris múnere peráctis, extrémum sibi diem imminére intellígeret, quæ ex usitáta liberalitáte superérant, per manus páuperum præmísit, sacræque Eucharistíæ Viático præmunítus, in sancti Othmári æde, ubi de-

vínitus ántea futúrum accéperat, sanctíssimam vitam pari morte conclúsit. Ratisbónæ in templo sancti Emmeráni sepúltus.

℟. Iste est qui ante.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Vigiláte, de Comm. ij. loco. lvj.

OFFICIUM

Patrocinii beatæ Mariæ Virg.

Duplex majus.

Pro omnibus Hisp. Regi subjectis recitandum aliqua die Dom. Novembris ab Ordinario loci eligenda.

Omnia ut in Festis B. M. cxxj. etiam Lect. trium Nocturn.

In Aña ad Magnificat in j. Vesp. et in ℟. vij. ad Matutinum, loco Tuam sanctam festivitátem, dicitur: Tuum sanctum Patrocínium.

Et fit commemor. Dñicæ in utrisque Vesp. et Laud.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Stanislai Kostkæ, Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui inter cætera sapiéntiæ tuæ mirácula étiam in ténera ætáte matúræ sanctitátis grátiam contulísti; da, quæsumus; ut, beáti Stanislái exémplo, tempus instánter operándo rediméntes, in ætérnam íngredi réquiem festinémus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Script. occurr. Si dicendæ sint propriæ, Justus si morte, de Comm. j. loco. lxiv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Stanislaus, Senatória Kostkárum gente ortus in Polónia, quam olim esset milítiam secutúrus, nomen Jesu prænuntiávit, paritúræ matris grémio divínitus inscríptum. Virginitátem adhuc puer ita cóluit, ut patérna in mensa si quid minus pudíce dictum audísset, præ horróre exánimis corrúeret. Ad Viennénse in Austria seminárium studiórum causa missus, non minus exémplo sodálibus, quam veneratióni fuit. Coáctus inde in lutheráni hóspitis ædes migráre, ibíque a Paulo fratre ad liberiórem vitam omni étiam asperitátum génere incitátus, doméstieum bellum toto biénnio constantíssime sustínuit: ad ætérna se, non ad cadúca natum affírmans. Itaque únicum illi erat rerum cœléstium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, cultus Deíparæ ádeo tener, ut Matrem suavíssime appelláret.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Quotidianæ fratris vexatióni crebra ipse jejúnia, flagélla, aliósque insóntis corpúsculi cruciátus adjíciens, lethálem in morbum íncidit. Quo ingravescénte, cum dæmonem, horréndi canis spécie insiliéntem, signo crucis ter fugásset, sacrum Viáticum, quod in hærética domo decúmbens frustra ab homínibus petébat, ab Angelis accépit. Mox ad púeri Jesu compléxum a beatíssima ejus Matre cómiter admíssus, ac Societáti jussus nomen dare,

súbito convăluit. Sed cum áditum ad illam patris timor in Germánia præclúderet, peregríni hábitu solus, pedes, mendícus fugam arrípuit, certus non sístere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio prósperum fuit. Nam præter ália, Pauli prófugum fratrem jam assequéntis equi, immísso divínitus torpóre, constitérunt. Et Stanisláus Angelórum pane íterum angélico ministério reféctus, post duodécies centéna pássuum millia, tandem Romæ in Societátem Jesu a sancto Francísco Bórgia generáli Præpósito méruit cooptári.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Tyronis eméritì virtútes in religiósæ vitæ palæstra splendídius eluxére: cháritas præsértim erga Deum, in quem assídue alienáta a sénsibus mente rapiebátur. Inde illi fácies semper accénsa, nonnúmquam rádians; perénnes lácrymæ; ardor péctoris tantus, ut média quoque híeme foret ingésta idéntidem gélida temperándus. Itaque amóre vérius, quam febri, æstuans, die assúmptæ in cœlum Vírgini sacro ad ejus triumphálem pompam própius, ut optáverat, spectándam, ab ipsa, beatárum Vírginum choro stipáta, vocátus est ex Quirináli domo probatiónis, anno innocéntis vitæ décimo octávo, óperum plénior quam diérum. Multis post óbitum miráculis in sua præsértim Polónia enítuit, cujus armis contra formidábiles Turcárum exércitus spectábilis e cœlo áffluit non semel, et civitátes álias peste, álias incéndio liberávit. Quámobrem Clemens Décimus eum inter primários totíus regni Patrónos constítuit: Benedíctus vero Décimus tértius (quod a Clemente Undécimo jam pridem fúerat decrétum) in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

In Psalm. 118.

Quid párvulus, nisi húmilis? Hæc sunt mirabília testimónia tua, Dómine, quæ scrutáta est ánima párvuli hujus, et ídeo invénit, quia humiliátus est, et párvulus factus est. Quis enim facit mandáta tua, sicut faciénda sunt, id est, ex fide, quæ per dilectiónem Dei operátur, nisi ejus in corde per Spíritum sanctum ipsa diléctio diffundátur? Hoc étiam iste párvulus confitétur: Os meum, inquit, apérui, et attráxi spíritum, quia mandáta tua desiderábam. Quid desiderábat, nisi fácere mandáta divína? Sed non erat, unde fáceret infírmus fórtia, et párvulus magna. Apéruit os, confitens quod per se ipse non fáceret, et attráxit unde fáceret.

℟. Iste est qui ante.

Lectio viij.

Junior sum ego, inquit, et contémptus: justificatiónes

tuas non sum oblítus. Non sicut inimíci mei, qui oblíti sunt verbórum tuórum. Vidétur autem minor ætáte non oblítus justificatiónes Dei, dolére pro inimícis suis ætáte majóribus, qui oblíti sunt. Nam quid est: Júnior ego non sum oblítus, nisi, illi majóres oblíti sunt? Sed contémptum se dicit hic júnior: ídeo factus est major; quia ignobília et contemptibília mundi elégit Deus, et ea, quæ non sunt, tamquam sint, ut ea, quæ sunt, evacuéntur. Et ecce sunt novíssimi, qui erant primi, et primi, qui erant novíssimi.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Iste autem júnior non est oblítus, quia non suam vóluit habére justítiam, sed Dei; de qua étiam nunc dicit: Justítia tua, justítia in ætérnum. Propter hanc passus est persecutiónem júnior a majóre, ut díceret júnior quod séquitur: Tribulátio et necéssitas invenérunt me; mandáta tua meditátio mea est. Sæviant, persequántur, dum tamen mandáta Dei non relinquántur, et ex ipsis mandátis étiam qui sæviunt, diligántur. Intelléctum da mihi, et vivam. Intelléctum poscit iste júnior; quem si non habéret, non super senióres intellígeret. Sed eum poscit in tribulatióne et necessitáte, quo intélligat quam sit contemnéndum quod ei possunt auférre persequéntes inimíci, a quibus se dicit esse contémptum.

Te Deum laudámus. 14.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

In Festo S. Silvestri, Abbatis.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Dómine, beáti Silvéstri Abbátis commméndet; ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Silvester, Auxími in Picéno nóbili génere ortus, statim puerílem ætátem lítteris ac bonis móribus mirífice exornávit. Adoléscens Bonóniam ad stúdia jurisprudéntiæ missus a patre, cum sacris lítteris a Deo mónitus dedísset óperam, paréntis incúrrit indignatiónem, quam æquo ánimo toto decénnio pértulit. Ob egrégiam ejus virtútem a canónicis cathedrális Auximánæ Ecclésiæ sócius honóris eléctus est, in quo múnere pópulo oratiónibus, exémplo et conciónibus opem tulit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Inter funus nóbilis cujúsdam defúncti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, perácto fúnere, illa sibi Dómini occurrénte senténtia: Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequá-

tur me, in solitúdinem majóris perfectiónis stúdio secéssit, ibíque vigíliis, oratiónibus, jejuniísque déditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhíbuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum quamvis prope Fabriánum, eo tamen témpore desértum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, congregationísque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem Sancto osténsis.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

At ínvidens sátanas váriis terróribus illíus mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostiliter invádens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita représsit, ut mónachi in sancto Institúto magis confirmaréntur, ac Patris sanctitátem agnóscerent. Spíritu prophetíæ, aliísque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit, ita contra se dæmonis invídiam concitávit, a quo præceps actus per scalas oratórii, et prope interiméndus, præsentíssimo Vírginis benefício incolumitáti rédditus est. Quod benefícium perpétua et singulári in illam pietáte commendávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem fere nonagenárius, sanctitáte et mirá-culis clarus, Deo réddidit, anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo primo, sexto Kaléndas Decémbris.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 19.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

In natali S. Benedicti.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui.

Lectio viij.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum qui fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre: álterum eórum qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel

suscéptam per apostásiam deseruére : de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.
℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Petro, cujus commem. in Laud. Si autem transferatur, dicitur Lect. seq.

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.
Te Deum laudámus. 14.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

In Festo B. Leonardi a Portu Mauritio, Conf.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. lxij. præter seq.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus

Oratio.

Deus, qui ad obstináta peccatórum corda per evangélicam prædicatiónem ad pœniténtiam flecténda, beátum Leonárdum Confessórem tuum admirábilem sanctitáte et invícto dicéndi róbore suscitásti: da, quæsumus; ut contritiónis lácrymas, ad quas ob durítiam cordis nostri sine te promovéri non póssumus, per ejus preces ac mérita consequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Beatus Leonárdus a Portu Maurítio, in ora Ligústica Itáliæ, piis paréntibus natus, étiam a prima pueritia miríﬁca quadam propensióne ad pietátem porténdit indícia futúræ sanctitátis. Quæ multo clarióra deinde ejus in adolescéntia eluxérunt, cum Romam proféctus in collégio Románo stúdiis litterárum, ac philosophíæ óperam dedit. Ita enim in illa scholárum celebritáte est versátus, ut dum ingénii exercitatióne némini concéderet, innocéntia morum, austeritáte vitæ, contémptu sui, stúdio rerum divinárum omnes antecéderet, ádeo ut in adolescénte alter Aloysius Gonzágua collégio illi rédditus viderétur. His pósitis fundaméntis, ad consummándum sanctitátis opus quod ædificáre cœperat, inter sodáles Caravitános adléctus, dum de more illíus sodalítii totus esset in navánda ópera apostólicis Urbis concionatóribus, captus apostolátus sanctitáte, nihil magis in votis habére cœpit, quam se totum proximó-

rum salúti dedicáre. Ad quod vitæ genus quo facílius formarétur, terrénis ómnibus abdicátis, in famíliam Fratrum Minórum reformatórum Institúti rigidióris ingréssus est. Hic, quámdiu vixit, numquam a summa sanctitáte est visus abésse. Admiránda in doméstícis légibus servándis vigilántia, singuláre oratiónis stúdium, exímius in Jesum atque Deíparam amor, assídua in affligéndo córpore acérbitas, ardens in próximos cháritas, summa in omni virtútum laude ánimi demíssio, eum absolútum sanctitátis exémplar constituébant.
℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ex hac virtútis schola, suscépto sacerdótio, atque theológicis stúdiis ad prædicatiónem formátus, urgénte in próximos charitáte, tamquam e cárcere ad cursum ad lucrándas ánimas aggréssus, tanta contentióne apostolátum suscépit, ut, conátibus impar ejéctu sánguinis, apostólicis labóribus in ipso prædicatiónis exórdio abstinére ei fúerit necésse. Hoc ex morbo quinto post anno, Deíparæ ope relevátus, ad prístinam contentiónem ita se renovávit, ut prodígii loco haberétur, in corpúsculo ádeo gráviter affécto, inédia, vigíliis, maceratiónibus semper extenuáto, tantam inésse firmitátem. Hoc in vitæ génere numquam nec perículis detérritus, nec labóribus defatigátus, annos quátuor supra quadragínta perseverávit; quanta cum animárum utilitáte declárant Itáliæ regiónes admirábili ejus dicéndi vi, qua vel obstinacíssimos quosque pervincébat, ad religiónis stúdium revocátæ; ac urbs Roma præcípue, quæ conciónibus ejus, ad quas étiam Benedictus Décimus quartus intérfuit, ádeo ad virtútes exársit, ut fructus adhuc perénnent admirándi illíus apostolátus. Nec vero, dum exterórum salúti consulébat, suos obliviscebátur: nam, beneficio Cosmæ Tértii, in solitúdine Etrúriæ comparáta ea domo, in quam ipse sese a prædicatióne recípere ad sancti Ignátii exercítia solébat, auctor fuit iis, qui árctius Deo adhærére vellent, ut eo secéderent, ibíque, juxta leges ab ipso cónditas, et a Cleménte Undécimo probátas, secréti a pópulo, asperióri vitæ génere uteréntur.
℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Idem plura sodalítia Urbis excóluit, atque illud præcípue sanctíssimi Cordis Jesu, quod est in sancti Theodóri templo: in iis multa instítuit, quibus in Christum atque in Deíparam honos miríﬁce est auctus. Horum dulcíssima nómina in ore habébat semper, et tamquam præsídia certa salútis præ fóribus domórum palam proponénda curábat. Passiónis Domínicæ meditándæ stúdium propagávit, sacéllis in amphitheátro Flávio ædificátis, ad quæ cruciátus Christi crucem ad Calvárium bajulántis recoleréntur. Ab eo étiam perpétua Sacraménti Eucharístici ado-

rátio præcípuis in Itáliæ úrbibus est constitúta. His ígitur aliísque admirándis virtútum méritis matúrus cœlo, postquam et prophetíæ dono, et miraculórum virtúte Deus sanctitátem servi sui confirmásset, cum tempus appropinquáret retributiónis, ut Benedícto Décimo quarto fidem præstáret, cui núspiam nisi Romæ se moritúrum promíserat, ex prædicatióne Bononiénsi, ad quam ab eódem fúerat missus, in Urbem revérsus, labóribus fractus, morbo tentári cœpit : quo cum defíceret, Ecclésiæ Sacris expiátus, et postréma salútis mónita Frátribus suis dedísset, anno ætátis suæ quinto et septuagésimo sanctíssime obdormívit in Dómino, die vigésima sexta Novémbris, in cœnóbio sancti Bonaventúræ, ubi nunc ejus corpus cólitur ; eique Pius Sextus, qui vivéntem magno honóre habúerat, absolúto prius rite de virtútibus et miráculis servi Dei judício, anno ab ejus óbitu quadragésimo quinto, Beatórum honóres, Officium et Missam decrévit.

℟. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri præcíncti, de Comm. lxix.

OFFICIUM

De SS. Sacramento.

Quod Feria v. cujusque Hebdomadæ, extra tempus Adventus, Quadrages., et Vigiliarum, non impedita Officio ix. Lectionum, etiam translato, fieri potest sub ritu Semiduplici ab omnibus, qui in Regnis Suæ Majestatis, Dominiis, ac Statibus hereditariis Augustissimæ Domus Austriacæ ad Horas Canonicas tenentur, ex concessione Clementis XI.

Ad Vesperas, Añæ.

1. Sacérdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem et vinum óbtulit. Ps. Dixit Dóminus. 108.

2. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium. Ps. Confitébor tibi. 108.

3. Cálicem * salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis. Psalm. Crédidi. 111.

4. Sicut novéllæ olivárum, * Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini. Psalm. Beáti omnes. 116.

5. Qui pacem * ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus. Psalm. Lauda, Jerúsalem, Dóminum. 126.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *e*

Fratres, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,

Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum:
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum defectui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Aña.

O quam * suávis est, Dómine, spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tribue quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem adorémus dominántem géntibus, * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Psalm. Venite.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic Sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus figúris términum :
O res mirábilis ! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.
Te, trina Déitas únaque, póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos, quo téndimus,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno.

Aña. Fructum salutíferum * gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore. Ps. Beátus vir. 3.
Aña. A fructu * fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt. Ps. Cum invocárem. 129.
Aña. Communióne cálicis, * quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus. Ps. Consérva me. 9.
℣. Panem cœli dedit eis. ℟. Panem Angelórum manducávit homo.

Lect. de Script. occurr.

℟. j. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes, et ázymos panes.
℣. Pascha nostrum immolátus est Christus : ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.
℟. ij. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste.
℟. iij. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Aña. Memor sit Dóminus * sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat. Ps. Exáudiat. 13.
Aña. Parátur nobis * mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos. Psalm. Dóminus regit me. 27.
Aña. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini. Ps. Quemádmodum desíderat. 55.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

MENSIBUS SEPT. ET OCT.

Ex libro sancti Ambrósii, Epíscopi, de Sacraméntis.

Lectio iv. *Lib. 4. c. 4.*

Auctor Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus ? De cœlo ista Sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divínum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo : et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis : Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentórum : ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus : Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi ? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus

verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt : orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris : ubi venítur, ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

℟. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum : jussit Dóminus, et facta est terra : jussit Dóminus, et facta sunt mária : jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant, quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem : Ipse dixit, et facta sunt : ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem : sed post consecratiónem dico tibi, quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est : ipse mandávit, et creátum est.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vj. *Cap.* 5.

Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intéllige, quid est ámplius, manna de cœlo, an Corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deínde, manna qui manducávit, mórtuus est : qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remíssio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otióse, cum áccipis, tu dicis, Amen : jam in spíritu cónfitens, quod accípias Corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi : et tu dicis, Amen, hoc est verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

℟. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

MENSE NOVEMBRI.

Sermo S. Cyrílli Episcopi Jerosolymitáni.

Lectio iv. *Catech. Mystag.* 4.

Ipsa beáti Pauli doctrina abunde sufficere videtur, ut certam vobis de divínis mysté-

riis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte, qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem et grátias agens, fregit, et dedit discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípite et bíbite: hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit, ac díxerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit: Hic est sanguis meus: quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis.

Lectio v.

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem: et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum fírmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem: ut, cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recípimus: sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Accépit Jesus.

Lectio vj.

Olim cum Judæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro: putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri testaménto panes propositiónis: verum illi cum fúerint véteris testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero testaménto, panis est cœléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quámobrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum; corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam etiámsi sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confírmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

℟. Ego sum.

In tertio Nocturno.

Aña. Introíbo * ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam. Ps. Júdica me, Deus. 61.

Aña. Cibávit nos Dóminus * ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos. Ps. Exultáte Deo. 84.

Aña. Ex altári tuo, Dómine, * Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exúltant. Ps. Quam dilécta. 85.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

MENS. SEPT. ET OCTOBRI.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6. *f*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii, Epíscopi.

Lib. 8. *de Trinit. ante med.*

Non est humáno aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus : et quæ legérimus, intelligámus : et tunc perféctæ fidei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait : Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritáte carnis et sánguinis non relíctus est ambigéndi locus.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me. Bened. Divínum auxílium.

Lectio viij.

Nunc enim et ipsius Dómini professióne, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id effíciunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. Anne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicátæ carnis et sánguinis simus, ipse testátur, dicens : Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis : quóniam ego vivo, et vos vivétis : quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est : Qui edit carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit, ejus tantum in se assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem : et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per

Patrem : et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Te Deum laudámus. 14.

MENSE NOVEMBRI.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. *Cap.* 6.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli, Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. *in Joan. cap.* 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sícuti enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est : sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæum compéries. Símile est, inquit, regnum cœlórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam ferméntat, sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, et sua grátia replet : et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

℟. Qui mandúcat.

Lectio viij.

Nos vero, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus : caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis præténdat. Recte (inquit) dicis : scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere atque bíbere illum, qui de pane cómedit, et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es, qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo teípsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, et peccáre non désinis (quis enim delícta intélligit? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

℟. Misit me.

Lectio ix.

Quare pias, quæso, cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, et benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem, pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi extínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat : et sicut pastor bonus, qui ánimam suam pro óvibus pósuit, ab omni nos érigit casu.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

2. Angelórum esca * nutrivísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis.

℣. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delícias régibus.
℣. Sacerdótes sancti * incénsum et panes ófferunt Deo.
℣. Vincénti dabo manna * abscónditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *e*

FRATRES, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens délexteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et Sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
... et in pátria.

... nes tuos pacem. ℟.
... ruménti sátiat te.

Ad Benedictus, Aña.

Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tribue, quæsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis.

Ad Primam, in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Aña.

Angelórum esca.

Capitulum. Fratres, Ego enim, ut supra.

℟. br. Panem cœli * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem. ℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Ad Sextam, Aña.

Pinguis est panis.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *f*

QUOTIESCUMQUE enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex. Glória Patri. Cibávit. ℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ad Nonam, Aña.

Vincénti dabo manna.

Capitulum. 1. *Cor.* 11. *f*

QUICUMQUE manducáverit panem hunc, vel bíberit

cálicem Dómini indígne : reus erit Córporis et Sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De. Glória Patri. Edúcas. ℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

In ij. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Aña.

O sacrum * convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

OFFICIUM

Immac. Concept. B. Mariæ Virginis.

Quod BENEDICTUS PAPA XIII. quolibet Sabbato anni (extra Adventum, Quadrag. et Sabbata Vigiliarum, et Quatuor Temporum) non impedito Festo ix. Lectionum, etiam translato, ritu Duplici recitari concessit universo Clero Sæculari, et Regulari in omnibus Regnis, Dominiis et Ditionibus Cæsareæ Majestati subjectis extra Italiam.

AD VESPERAS,

Añæ de Laud. Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M. cxxj.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Gloriósæ Vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Psalm. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus, Añæ, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum, ut in Festis B. M. cxxiij.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Concépta est beáta Virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio recolámus. Per quam.

℟. ij. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime recolámus. Ut.

℟. iij. Gloriósæ Vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus. Cujus. Glória Patri. Cujus.

MENSIBUS SEPTEMBRI ET OCTOBRI.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi, ad Sirícium Papam.

Lectio iv.

Epist. 81. *al.* 7. *post initium.*

De via perversitátis prodúntur dícere : Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur ? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud ? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Concépta est beáta Virgo María ex progénie David. Cujus.

Ex libro sancti Hierónymi, Presbyteri, advérsus Joviniánum.

Lectio v

Ex Apolog. ad Pammach. pro lib. adversus Jovin. in fine.

Christus virgo, Mater vírginis nostri virgo perpétua, Mater et Virgo. Jesus enim clausis ingréssus est óstiis : et in sepulcro ejus, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ántea quis, nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus : de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel : qui írrigat torréntem vel fúnium, vel spinárum : fúnium, peccatórum, quibus ántea alligabámur : spinárum, quæ suffócant seméntem patrisfamílias. Hæc est porta Orientális, ut ait Ezéchiel, semper clausa, et lúcida, opériens in se, vel ex se próferens Sancta sanctórum, per quam sol justítiæ et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur, et egréditur.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut.

Ex libro S. Irenæi, Epíscopi et Mártyris, advérsus hæreses.

Lectio vj. *L.* 5. *c.* 19.

In sua própria veniénte Dómino, et sua própria eum bajulánte conditióne, quæ bajulátur ab ipso, et recapitulatiónem ejus, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam, quæ in ligno est, obediéntiam faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ jam viro destináta erat virgo Heva : per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo, jam sub viro Virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus, ita et hæc per an-

gélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum, sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ Virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum astríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem : æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Qui.

In iij. Nocturno Homilia S. Joannis Chrysostomi, Cujus vero rei grátia, ut infra. ccxl.

℟. vij. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

℟. viij. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia ex. Glória Patri. Christus.

MENSIBUS NOVEMBRI ET DECEMBRI.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Gregórii, Papæ, in libros Regum.

Lectio iv. *In* 1. *Reg.* 1.

Fuit vir unus de Ramathaimsóphim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait : Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Concéptio gloriósæ.

Ex Epístola S. Leónis, Papæ, ad Pulchériam Augústam.

Lectio v.

Ep. 13. *ante med.*

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ : quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore,

et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et Matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret : sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

℟. Cum jucunditáte.

De Expositióne sancti Basilii, Epíscopi, in Isaíam Prophétam.

Lectio vj. *In c. 8. post init.*

Accessi, inquit, ad prophetíssam, et in útero accépit, et péperit fílium. Quod María prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum : et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo : quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis, non útique contentióse negáveris eam fuísse prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua.

In iij. Nocturno Homilia S. Joannis Chrysost. Duo sunt quæ páriunt, infra ccxlj. cum ℟℟. ut supra. ccxxxv.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Concéptio gloriósæ * Vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis * cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

3. Regáli ex progénie * María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5. Cum jucunditáte * Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Ab inítio.

Hymnus. O gloriósa. ccxxj.

℣. Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña.

Conceptiónem perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni processit, allelúia.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre : ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Per Horas, Añæ Laudum, Capitula, et ℟℟. br. ut in Festis B. M. cxxxij.

In ij. Vesp. omnia ut in j.

Ad Magnificat, Aña.

Concéptio tua Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit

univérso mundo; ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Et fit commem. Dñicæ.

ALIUD OFFICIUM
A SS. DD. Pio Papa IX.
concessum.

Ad Vesp. Añæ de Laudibus. Psalmi ut in Festis B. M. cxxj.

Capitulum. *Prov.* 8.

DOMINUS possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymn. Ave maris. cxxiij.

℣. Immaculáta Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ab omni labe præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Quem terra, pontus. cxxiij.

In primo Nocturno.

Aña. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Psalmi ut in Festis B. M. cxxiij.

Aña. Manus Dómini confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Aña. Noli metúere, non moriéris: non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

℣. Deus præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Quæ est ista quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis. Pulchra.

℟. ij. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, * Cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus. ℣. Quæ est ista quæ ascéndit de desérto delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Cujus.

℟. iij. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo. ℣. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia. Glória Patri. Quia.

In secundo Nocturno.

Aña. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Fundátur mons Sion exultatióne univérsæ terræ, látera aquilónis, cívitas Regis magni. ℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

MENSIBUS SEPTEMBRI ET OCTOBRI.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Lectio iv.

Serm. 2. in Nativ. B. M. V.

Cum homo per imménsam Dei bonitátem in rerum natúram edéndus esset, in primis cœlum exténditur, substérnitur terra: suis mare términis cláuditur, cæteráque ómnia, quibus útraque compléndа essent, in univérsi ornátu una prodúcta sunt. Tum postrémum homo, régio cultu in paradíso, velut in virtútis schola, pónitur, ac nisi violásset præcéptum, a vitáli illo loco nunquam exulásset: cumque expers induménti esset, nisi divínis consíliis obstitísset, haudquáquam in multis variísque affectiónibus obnóxiam mutatiónem cecidísset, ut Dei monárchæ loco plura númina cóleret. Cunctis ítaque, ut verbo expédiam, interitióni déditis, miseránte Deo, ne quem suis ipse mánibus formásset, in níhilum céderet penitúsque abolerétur, cœlum áliud novum, terrámque ac mare fábricat, in quibus propensióri consílio humánum genus reformatúrus ipse caperétur, qui capi nusquam potest. Isthæc porro est beáta multiplicitérque celebránda Virgo.

℟. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * Díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob. ℣. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. Díligit.

Lectio v.

O rem miram! Cœlum quidem est, cum velut ex penitíssimis virginitátis thesáuris solem justítiæ próferat: terra vero, ceu quæ ex interemerátis lumbis vitæ spicam edat: mare tandem, útpote quæ ex úteri sui sinu spirituálem margarítam prodit. Nunc ítaque nova ejus, qui capi nequit, creatúra eluxit: universórum Regis regális aula paráta est, ejus qui incomprehensíbilis est, ratióne utens, diversórium instrúctum. Quam mundus iste magníficus est! Quam stupénda creátio, quæ virtútum arbóribus venustátem habet, castitátis odóre fragrat, sensórum splendóribus claret, cunctísque bonis áliis nulla penúria frúitur: digna dénique prorsus est, in qua Deus ad hómines véniens inhábitet! Quinímo, inquit, mundus antérior quam máxime est admirábilis. Tum enim, cum creáta sunt sídera, laudavérunt me voce magna Angeli mei, et prædicavérunt: nihil vero sic Deo decens gratúmque fuit, uti sancta, omnibúsque modis miránda Virgo.

℟. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine mácula. ℣. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Candor.

Lectio vj.

O indulgéntiæ demissiónem! Qui exímie bonus est, próprii figménti proles audíre non

rénuit, amóre captus illíus, quæ creátis ómnibus speciósior est, illam ampléxus, quæ cœléstibus Virtútibus dignitáte præit. De hac ítaque summe admirábilis Zacharías ait: Gaude et lætáre, fília Sion, quia ecce vénio, et habitábo in médio tui, dicit Dóminus. Sed et beatíssimus Joel de eádem, ut quidem exístimo, ita propémodum nóscitur clamáre: Confide terra, gaude et lætáre, quia magnificávit Dóminus ut fáceret tibi. Terra namque est, in qua sacratíssimus Moyses umbráticæ legis calceaméntum sólvere ob grátiæ commutatiónem jussus est. Terra est, in qua ille carne fundátus a spíritu cánitur, qui fundat terram super stabilitátem suam. Terra est, in qua nulla peccáti enáta spina: secus vero per cujus germen illud pótius evúlsum est. Terra est, non uti prior maledícta, ac cujus fructus spinis ac tríbulis horréscant: sed super quam benedíctio Dómini fuit, et cujus fructus ventris benedíctus, ut sacro dictum est oráculo.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes, *Quia ancíllam húmilem respéxit Deus. ℣. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit. Quia. Glória Patri. Quia.

MENSIBUS NOV. ET DEC.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Hom. 2. *super* Missus est.

Lætare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exúlta, qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et quod infelícius est, prius peremptóres, quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Eva, ad Maríam; curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat: ipsa matris oppróbrium áuferat: ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. Fundaménta.

Lectio v.

Quid dicébas, o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatió-

nis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi : et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem ?

℟. Nihil inquinátum.

Lectio vj.

Quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait : Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas, quod de María díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa proculdúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans ajébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere: si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória : fortis omníno necésse est ut provideátur quæ ad tantum opus possit esse idónea.

℟. Beátam me dicent.

In tertio Nocturno.

Aña. Ave, grátia plena, Dóminus tecum.

Aña. Veníte, et audíte, et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ.

Aña. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : propter hoc dilatátum est cor meum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fecit eam.

MENSIBUS SEPT. ET OCT.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra, paulo post.

Cujus vero rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsius mystérii dispensátio continétur ? Quia totíus scílicet dispensatiónis caput, radix atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Moyses librum cœli appellávit, ac terræ, cum certe non de cœlo solum terráque loquerétur, sed de cunctis quæ inter ista subsístunt ; ita étiam Evangelísta ab ipso ómnium fonte et cápite bonórum librum vocávit.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo : múlier amícta sole,

et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Filia Sion tota formósa et suávis est. Et in.

Lectio viij.

Qua vero de causa non eum ante fílium Abrahæ, et póstea fílium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad superióra conscéndere. Céterum fecísset, quod fecit et Lucas; nunc autem e contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse procul dúbio in ómnium versabátur ore, ob insígne honóris, et glóriæ, ob ipsíus quoque témporis spátia junctióra. Etsi enim utríque promíserat Deus, sed tamen illud quasi antiquum reticebátur, hoc vero, quasi novum, et recens, ab ómnibus celebrabátur.

℟. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, * Quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. ℣. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum. Quia per. Glória Patri. Quia per.

Lectio ix.

Ipsi namque Judæi dicunt: Nonne ex sémine David, et Béthlehem castéllo unde erat David, venit Christus? Nemo ígitur illum fílium Abrahæ, sed omnes fílium David nominábant; qui étiam honorabilióres quosque de sanctitáte Reges, qui post David fuísse referúntur, ab illo omnes vocábant. Nec ipsi solum, verum étiam Deus; nam et Ezéchiel, et álii Prophétæ dicunt, David surrectúrum esse eis, atque ventúrum: non de illo útique mórtuo jam loquéntes, sed de iis, qui illíus virtútem erant imitatúri. Proptérea ígitur a notióre ínterim, et celebratióre persóna sumit exórdium, et tum demum ad antiquiórem recúrrit paréntem.

Te Deum laudámus. 14.

MENSIBUS NOVEMBRI ET DECEMBRI.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. *Cap.* 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac: Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Unde supra, paulo post.

Duo sunt quæ páriunt quæstiónem. Unum quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo Virgo sileátur: álterum vero, qua ratióne Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatióne est commúne. Vidétur enim et unum abundáre, et álterum deésse. Quid ergo dicémus? quod útique primum illud necésse fúerit memorári, quemádmodum ex David Virgo descénderit. Unde hoc ítaque discémus? Audi ad Gábriel loquéntem Dóminum: Vade ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen Joseph, ex domo et família David. Quid vis audíre maniféstius, cum ex domo et família David illam Vírginem esse cognóscas?

℟. Signum magnum.

Lectio viij.

NON erat mos apud Hebræos, generatiónum catálogum per féminas téxere. Ut ergo et morem custodíret, neve in ipso statim princípio viderétur antíqua destrúere, et nobis Vírginem cértius indicáret : paréntes ejus réticens atque majóres, de Joseph generatióne non tácuit. Sive enim hæc fecísset in Vírgine, novitátis non effugísset invídiam, sive Joseph reticuísset, non agnoscerémus ex qua tribu Virgo subsísteret. Ut ergo et nos discernerémus, quæ esset María, vel unde, et consuetúdo legis permanéret immóbilis, generatiónum catálogum usque ad Sponsum ejus perdúxit, ac de domo illum David esse monstrávit.

℟. Benedíxit te.

Lectio ix.

HOC enim declaráto, illud quoque páriter osténdit, quod scílicet inde esset et Virgo, quia útique nequáquam justus iste paterétur uxórem sibi aliúnde quam unde lex præcipiébat, elígere. Póssumus vero áliam quoque et altiórem quidem proférre ratiónem, ob quam paréntes Vírginis prætermíssi sunt. Sed quæ ea est? Nóluit Evangelísta, recénti adhuc témpore, novi illíus admirandíque partus mystérium Judæis esse manuféstum, quod Christus natus fuísset ex Vírgine. Neque próprius noster hic sermo est, sed a nobis de Patrum atque insígnium virórum traditióne suscéptus.

Te Deum laudámus. 14.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Ps. Dóminus regnávit, cum reliq. 15.

2. Diléctus meus mihi et ego illi, qui páscitur inter lília.

3. Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te.

4. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Capitulum. *Prov.* 8.

DOMINUS possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus. O gloriósa. cxxxj.

℣. Immaculáta Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Aña.

Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : ejus nobis intercessióne concéde; ut cor et corpus nostrum immaculátum tibi, qui eam ab omni labe præservásti, fidéliter custodiámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam, in ℟. br. ℣.
ui natus es de María Vír-
ine.

Ad Tertiam, Aña.
iléctus meus.

Capit. Dñus possédit. ccxlij.
br. Deus * Præcínxit me vir-
ite. Deus. ℣. Et pósuit imma-
ulátam viam meam. Præcín-
it. Glória Patri. Deus. ℣. In
oc cognóvi quóniam voluísti
e. ℟. Quóniam non gaudé-
it inimícus meus super me.

Ad Sextam, Aña.
ota pulchra es.

Capitulum. *Ezech.* 44.
Porta hæc clausa erit, non
aperiétur, et vir non intrá-
it per eam, quóniam Dóminus
eus Israel ingréssus est per
am : eritque clausa Prín-
ipi. Princeps ipse sedébit in
a.

br. In hoc cognóvi * Quó-
iam voluísti me. In. ℣. Quó-
iam non gaudébit inimícus
eus super me. Quóniam. Gló-
ia Patri. In. ℣. Elégit eam
eus, et præelégit eam. ℟. In
ibernáculo suo habitáre fecit
am.

Ad Nonam, Aña.
Tu glória.

Capitulum. *Prov.* 8.
Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre fecit eam. Et. Glória Patri. Elégit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In ij. Vesperis, omnia ut in j. ℣. Immaculáta Concéptio sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Aña.
Concéptio tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam, allelúia.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Aña. Ne reminiscáris. In Duplicibus duplicatur.

Psalmi. Quam diIécta. 85. Benedixísti. 86. Inclína, Dómine. 86. Crédidi. 115. De profúndis. 117.

Deinde repetitur Aña.

Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos. ℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te. ℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exúltent. ℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum : purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri ; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Conscientias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica : ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit.

ORATIONES

Dicendæ cum Sacerdos induitur sacerdotalibus paramentis.

Cum lavat manus.

Da, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam : ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum, dum ponitur super caput.

Impone, Dómine, cápiti meo gáleam salútis ad expugnándos diabólicos incúrsus.

Ad Albam, cum ea induitur.

Dealba me, Dómine, et munda cor meum : ut in sánguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit.

Præcinge me, Dómine, cíngulo puritátis, et exstíngue in lumbis meis humórem libídinis, ut máneat in me virtus continéntiæ et castitátis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro.

Merear, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris : ut cum exultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad stolam dum imponitur collo.

Redde mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis : et quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur.

Domine, qui dixísti : Jugum meum suáve est, et onus meum leve : fac, ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

ORATIONES

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS ANTE CELEBRATIONEM ET COMMUNIONEM DICENDÆ.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

Summe sacérdos, et vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus sancti tui, dicens : Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis. Rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium : rogo per hanc miram et ineffábilem charitátem, qua nos míseros et indignos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo. Doce me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad officium sacerdotále vocáre dignátus es nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ : doce me, quæso, per Spíritum sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquá-

tur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia, ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me, et a cunctis servis tuis, duríssimum spíritum supérbiæ et cœnodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur : péreant illi qui nos pérdere festínant.

FERIA II. Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis: ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes; et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte; ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne, et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es sacrifícium et sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus.

FERIA III. Quis digne hoc celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea, et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo, et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte, et lacrymárum fonte, cum lætítia spiritáli, et cœlésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA IV. Ego enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti, et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo quem acquisivísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccató-

rem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA V. Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras: et ignem sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra: et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris: et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

FERIA VI. Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum: ut sit illis salus, sánitas, gáudium, et refrigérium, hoc magnum pietátis Sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu sancto concépta, ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut exínde reфécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat, qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO. Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes efficimur : da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléstia Sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis, cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno, mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne deficere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes, recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munitus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam : ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica : ita ut nec esúriam nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremisco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio, et quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, cruci-

fixus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de Vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea : ut purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta Sanctórum : et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio
S. Thomæ Aquinatis.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem : ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus! da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater! concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Aña. Trium puerórum. In Duplicibus duplicatur.

Cantic. Benedícite. 16. In fine non dicitur Glória Patri.

Psalm. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. 17. In fine Glória Patri.

Aña. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis benedicéntes Dóminum.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. Pater noster. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi. ℣. Exultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiones nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

Post Celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio

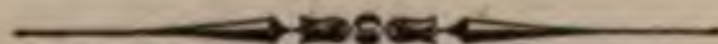
S. Thomæ Aquinatis.

Gratias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, charitátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio : contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio : mótuum meórum, tam carnálium, quam spiritu-

lium perfécta quietátio : in te uno ac vero Deo firma adhæsio : atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia Oratio sancti Bonaventuræ.

Transfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui : te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis, te in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat, et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ : te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei, te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat : te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem : ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma, et immobíliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

PSALMORUM INDEX.

CANTICORUM INDEX.

HYMNORUM INDEX.

INDEX ALPHABETICUS

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

HUJUS PARTIS AUTUMNALIS BREVIARII.

*Hoc signum * denotat Festum ex Indulto.*

Mechliniæ, H. Dessain. mdccclxi.

FORMULA

Ad impertiendam indulgentiam plenariam in articulo mortis.

℣. **Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini.** ℟. **Qui fecit cœlum et terram.** Aña. **Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui,** vel **ancíllæ tuæ, neque vindíctam sumas de peccátis ejus. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.** Pater noster, etc. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Salvum fac servum tuum, vel ancíllam tuam. ℟. Deus meus, sperántem in te. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementissime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N. vel fámulam tuam, quem, vel quam tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísita eum, vel eam, in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem, et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Tum dicto ab uno ex clericis astantibus: **Confiteor,** etc. Sacerdos dicat **Misereátur,** etc.

Deinde:

Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piissimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, ✠ et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis neque precum tempus suppetat, statim ei benedictio impertiatur dicens: **Dóminus noster,** etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat **Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.**

OFFICIUM

IMMAC. CONCEPTIONIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS PER ANNUM.

PARS AUTUMNALIS.

(*Ex Decreto SS. D. Pii PP. IX.* 25 *Septembris* 1863.)

Ad Vesperas Añæ et Capitulum de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnificat, Aña.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est. Allelúia.

Oratio ut ad Laudes.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exultémus.

Hymnus. Præclára custos Vírginum.

In primo Nocturno.

Aña. Admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Psalmi ut in Festis B. M. V. per annum.

Aña. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Aña. In Conceptióne sua accépit María benedictiónem a Dómino et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tímeas.

℟. ij. Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me ; * Et narrábo vobis quanta fecit

Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et narrábo vobis.

℟. iij. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus; * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, Sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel et lac. Glória Patri. Mel et lac.

In secundo Nocturno.

Aña. Diffúsa est grátia in Conceptióne ejus, et Speciósa appáruit inter filias hóminum.

Aña. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei: fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla Dogmática Pii Papæ IX.

Lectio iv.

OMNES norunt quanto stúdio hæc de Immaculáta Deíparæ Vírginis Conceptióne doctrína a spectatíssimis Religiósis Famíliis et celebrióribus Theológicis, Académiis ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia Doctóribus fúerit trádita, asserta ac propugnáta. Omnes páriter norunt quantópere sollíciti fúerint Sacrórum Antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita nunquam originali subjacuísse peccáto, sed præservátam omníno fuisse ab oríginis labe, et idcírco sublimióri modo redémptam. Quibus illud profécto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam Synodum, cum dogmáticum de peccáto originali éderet decrétum, quo juxta sacrárum Scripturárum sanctorúmque Patrum ac probatissimórum Conciliórum testimónia, státuit ac definívit: Omnes hómines nasci originali culpa inféctos; tamen solémniter declarásse: Non esse suæ intentiónis, in decréto ipso tantáque definitiónis amplitúdine comprehéndere beátam et Immaculátam Vírginem Dei Genitrícem Maríam. Hac enim declaratióne Tridentíni Patres, ipsam beatíssimam Vírginem ab originali labe solútam, pro rerum temporúmque adjúnctis satis innuérunt, atque adeo perspícue significárunt, nihil ex divínis Líteris, nihil ex traditióne, Patrúmque auctoritáte rite afférri posse, quod tantæ Vírginis prærogatívæ quovis modo refragétur.

℟. Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram; ego feci in cœlis ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

ET re quidem vera hanc d Immaculáta beatíssim

inis Conceptióne doctrínam
ídie magis gravíssimo Ec-
æ sensu, magistério, stú-
sciéntia ac sapiéntia tam
ndide explicátam, declará-
, confirmátam et apud
es cathólici orbis pópulos
atiónes mirándum in mo-
propagátam, in ipsa Ec-
a semper extitísse véluti a
ribus accéptam, ac reve-
doctrínæ charactére insi-
am, illústria venerándæ
quitátis Ecclésiæ Orientális
ccidentális monuménta va-
sime testántur. Equidem
es Ecclesiæque Scriptóres,
stibus edócti elóquiis, nihil
quius habuére, quam in
s ad explicándas Scriptú-
vindicánda dógmata, eru-
ndósque fidéles elucubrátis;
mam Vírginis sanctitátem,
nitátem, atque ab omni
áti labe integritátem, ejús-
præcláram de tetérrimo
náni géneris hoste victó-
, multis mirísque modis
átim prædicáre atque ef-
e.

Nihil inquinátum in eam
rrit: * Candor est lucis
rnæ et spéculum sine má-
. ℣. Est enim hæc speciósior
, et luci comparáta inveni-
púrior. Candor est.

Lectio vj.

UAPROPTER enarrántes verba,
quibus Deus præparáta
renovándis mortálibus suæ
átis remédia inter ipsa
ndi primórdia prænúntians,
deceptóris serpéntis retúdit
áciam et nostri géneris
m mirífice eréxit, ínquiens:
nicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus, docuére: divíno hoc oráculo clare apertéque demonstrátum fuísse misericórdem humáni géneris Redemptórem, scílicet Unigénitum Dei Fílium Christum Jesum ac designátam beatíssimam Ejus Matrem Vírginem Maríam, ac simul ipsíssimas utriúsque contra diábolum inimicítias insígniter expréssas. Quocírca, sicut Christus Dei hominúmque mediátor, humána assúmpta natúra, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, illud cruci triumphátor affíxit, sic sanctíssima Virgo, arctíssimo et indissolúbili vínculo cum Eo conjúncta, una cum Illo et per Illum, sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias exércens ac de ipso pleníssime triúmphans, illíus caput immaculáto pede contrívit.

℟. Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et in. Glória Patri. Et in.

In tertio Nocturno.

Aña. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptióne ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Aña. Lætámini, omnes, in Dómino: et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Aña. Notum fecit Dóminus opus suum: in conspéctu gén-

tium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 1.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Sophrónii Epíscopi.

Homil. in Deiparæ Annunt.

Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam Evæ maledictiónem in benedictiónem commutásti; quóniam Adam, qui prius jacébat execratióne percúlsus, ut per te benedicerétur effecísti. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam benedíctio Patris per te affúlsit homínibus, eósque a véteri maledícto liberávit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia per te progenitóres tui salútem invéniunt; tu síquidem genitúra es Servatórem, qui divínam ipsis salútem comparábit. Vere benedícta tu in muliéribus, quóniam sine sémine eum protulísti fructum, qui benedictiónem terrárum orbi elargítur, ipsúmque a maledictióne spinas germinánte rédimit. Vere benedícta tu in muliéribus, quia múlier naturáli conditióne cum sis, Dei tamen Génitrix reípsa fies. Etenim, si qui ex te nascitúrus est secúndum veritátem Deus est incarnátus, ipsa jure meritóque díceris Deípara, quippe quæ Deum veríssime paris.

℟. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ Paradísus, o María. ℣. Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes.

Lectio viij.

Ne tímeas, María, invenísti enim apud Deum grátiam períre nésciam; invenísti apud Deum grátiam præ quálibet exímiam; invenísti apud Deum grátiam ómnibus votis expeténdam; invenísti apud Deum grátiam ómnium gratiárum splendidíssimam; invenísti apud Deum grátiam nunquam elanguéntem; invenísti apud Deum grátiam quæ te salvam præstet; invenísti apud Deum grátiam, quæ nullo ímpetu quatiátur; invenísti apud Deum grátiam plane invíctam; invenísti apud Deum grátiam perénniter duratúram. Et álii quidem, iique plures ante te exímia sanctitáte floruérunt. Sed némini, quemádmodum tibi, plena grátia impertíta est; nemo, sicut tu, ad tantum magnificéntiæ est evéctus: nemo, sicut tu, perificánte grátia, præoccupátus est; nemo, sicut tu, cœlésti lúmine refúlsit; nemo, sicut tu, præ omni celsitúdine exaltátus est.

℟. Magníficat ánima mea Dóminum; * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent

RESPONSORIA SECUNDI NOCTURNI

In Proprio de Sanctis ponenda ad Matutinum diei de qua dicitur Officium.

Pro uno Martyre.

℟. iv. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. Et.

℟. v. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

℟. vj. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus ; et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Pro pluribus Martyribus.

℟. iv. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis. * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

℟. v. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

℟. vj. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórũ. * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Pro Confessore Pontifice.

℟. iv. Invéni David servum meum : óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

℟. v. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

℟. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populó-

℟. br. Deus omnípotens *Præcinxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus. ℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ad Sextam, Aña. Tu glória Jerúsalem.

Capitulum. *Ezech.* 44.

PORTA hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam; quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam, erítque clausa Príncipi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti. Glória Patri. In hoc. ℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Ad Nonam, Aña. Trahe nos.

Capitulum. *Apoc.* 12.

SIGNUM magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. br. Exaltábo te, Dómine, * Quóniam suscepísti me. Exaltábo. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Quóniam. Glória Patri. Exaltábo. ℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

In ij. Vesperis omnia ut in j.

Ad Magnificat, Aña. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro Clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Concéptiónem.

Mechliniæ, H. Dessain. — MDCCCLXIII.

ANT. ET ℣℣. PRO COM. SANCTORUM,

In Proprio de Sanctis ponenda ad Vesp. et Laud. diei de qua dicitur Officium.

Pro uno Martyre.

In j. Vesp. Aña. **Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram. — ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum**

In Laud. Aña. **Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. — ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.**

In ij. Vesp. Aña. **Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. — ℣. Justus**, supra.

Pro plur. Mart.

In j. Vesp. Aña. **Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — ℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.**

In Laud. Aña. **Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos. — ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.**

In ij. Vesp. Aña. **Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine. — ℣. Exultábunt**, sup.

Pro Confessore Pont.

In j. Vesp. Aña. **Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. — ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.**

In Laud. Aña. **Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.**

In ij. Vesp. Aña. **Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum. — ℣. Justum**, supra.

Si sit Summus Pontifex.

Aña. **Dum esset Summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. — ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.**

Pro Doctore.

In utrisque Vesp. Aña. **O Doctor óptime, Ecclésiæ san-**

ctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Conf. non Pont.

In j. Vesp. Aña. **Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.** — ℣. **Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.** ℟. **Stolam glóriæ índuit eum.**

In Laud. Aña. **Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.** — ℣. **Justum**, supra.

In ij. Vesp. Aña. **Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœli cóndidit ore, manu.** — ℣. **Justum dedúxit**, supra.

Pro Virgine.

In j. Vesp. Aña. **Veni**, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. — ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laud. Aña. **Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.** — ℣. **Diffúsa est grátia in lábiis tuis.** ℟. **Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.**

In ij. Vesp. Aña. **Veni**, sp. — ℣. **Diffúsa**, supra.

Pro pluribus Virginibus in utrisque Vesperis et Laudibus.

Aña. **Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.** — ℣. **Adducéntur Regi vírgines post eam.** ℟. **Próximæ ejus afferéntur tibi.**

Pro non Virgine.

In j. Vesp. Aña. **Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.** — ℣. **Spécie**, supra.

In Laud. Aña. **Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.** — ℣. **Diffúsa**, supra.

In ij. Vesp. Aña. **Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.** — ℣. **Diffúsa**, supra.

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM ANGLIÆ.

PARS AUTUMNALIS.

DIE XXXI. AUGUSTI.

S. Aidani, Conf. Pont.
Duplex.

Oratio. Da, quæsumus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Hist. ven. Bedæ, iij. 3.

Oswaldus, Northanhymbrórum Rex, cum a majóribus natu Scotórum, inter quos éxulans baptísmum suscéperat, cathólicæ fídei antístitem petiísset, accépit summæ mansuetúdinis et pietátis virum Aidánum, e monastério sancti Colúmbæ in ínsula quæ vocátur Hii, cui locum sedis episcopális in ínsula Lindisfarnénsi tríbuit. Pulchérrimo autem spectáculo sæpe cóntigit, ut, evangelizánte antístite, qui Anglórum linguam perfécte non nóverat, ipse Rex dúcibus et minístris suis verbi cœléstis intérpres exísteret.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Aidanus autem nil hujus mundi quærere, nil amáre curábat. Per cuncta loca pedes discúrrere, obviósque ad fídei sacraménta suscipiénda invitáre, si infidéles essent, si fidéles, ad eleemósynas operúmque bonórum executiónem verbis excitáre solébat. Cujus exémplo informáti témpore illo religiósi quique viri ac féminæ, consuetúdinem fecérunt per totum annum, excépta remissióne Quinquagésimæ paschális, quarta et sexta sábbati jejúnium ad nonam usque horam proteláre.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Hæc autem, ait Beda, in hoc viro ad legéntium utilitátem comméndo, stúdium vidélicet pacis et charitátis, continéntiæ et humilitátis; ánimum iræ et avarítiæ victórem; supérbiæ simul et vanæ glóriæ contemptórem; indústriam faciéndi simul et docéndi, auctoritátem sacerdóte dignam redarguéndi supérbos et poténtes; et infírmos consolándi, et páuperes recreándi cleméntiam: qui ut bréviter multa comprehéndam, nil ex ómnibus, quæ in evangélicis, vel apostólicis, sive prophéticis lítteris faciénda cognóverat; prætermíttere solébat. Obiit autem décimo séptimo episcopátus sui anno, et in ínsula Lindisfarnénsium ad déxteram altáris juxta veneratiónem tanto Epíscopo dignam sepúltus est.

℟. Iste est qui.

Lectiones iij. Nocturni de j. loco.

DIE III. OCTOBRIS.

S. Thomæ Herefordiensis, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Pontíficis Thomæ angélica puritáte et virtútum glória decorásti : concéde nobis fámulis tuis; ut ejus suffragántibus méritis Angelórum cum ipso mereámur agmínibus sociári. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Processu et Bulla Canonizationis.

Thomas ex nóbili família de Cantelúpo oriúndus, tum in Anglia, tum Parísiis et Aureliánæ lítteris incúbuit. In pátriam revérsus, académiæ Oxoniénsis, et póstea totíus regni fit cancellárius. Sæculi autem curis irretítus, nihilosécius própriæ salúti invígilat. Summo enim mane sacris ex more peráctis, negótiis se accíngit : quibus diúrno témpore peráctis, máximam noctis partem oratióni et lectióni impéndit. Cibi autem et potus abstinéntia, misericórdia in páuperes, castitáte, cæterísque virtútibus ita excéllit, ut ómnium in se óculos atque ora brevi convértat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Deinde Epíscopus Herefordiénsis renuntiátus, óptimi pastóris partes diligénter curat, nec quidquam pótius habet quam Diœcésim visitáre, peccatóres tum públice concionándo, tum privátim corripiéndo corrígere, plebis audíre confessiónes, et Confirmatiónis sacraméntum párvulis conférre. Sibi parcus, opes suas in páuperes larga manu effúndit : et tanta ubíque pollet grátia, ut gregis suæ pater ab ómnibus méritis habeátur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Cum autem aliquándo in Synodo Radingénsi ab Archiepíscopo suo Joánne Peckham dissentíret, crescénte póstea discórdia, ad summum Pontíficem provocávit : a quo, cum Itáliam petiísset, honorificentíssime accéptus est. Sed paulo post in morbum lethálem Floréntiæ íncidens, Ecclésiæ sacraméntis rite percéptis, et commendáta piíssime Deo ánima, migrávit in cœlum anno ætátis sexagésimo tértio, reparátæ autem salútis millésimo ducentésimo octogésimo secúndo : quem ubíque in Anglia sanctitátis fama celebérrimum Joánnes Vigésimus secúndus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est qui.

Lect. iij. Noct. de ij. loco.

DOM. II. OCTOBRIS.

Maternitatis B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DIE X. OCTOBRIS.

S. Paulini, Conf. Pont.

Duplex.

Oratio. Da, quæsumus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Historia ven. Bedæ, lib. j c. 29, lib. ij. 9, 14, 20. lib. iij. 14.

Paulinus, quem beatíssimus Papa Gregórius, Augustíno

postulánte, cooperatórem déderat, ordinátus Epíscopus a Justo Cantuariórum Archiepíscopo, comes futúrus Ædilbérgæ vírginis, quam Æduíni Northanhymbrórum rex sibi in uxórem desponsáverat. Cumque in províncíam venísset, laborávit multum, tum ut suos in fide continéret, tum ut pagános ad fídei grátiam prædicándo convérteret. Cumque per áliquot annos parum profecísset, rex tandem, re diu multúmque ponderáta, Paulíno asséusum præbuit, et idololatríæ renuntiávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Accepit ígitur Æduíni rex cum cunctis gentis suæ nobílibus et plebe plúrima fidem et lavácrum sanctæ regeneratiónis, baptizátus Eburáci, ubi póstea ecclésia sancti Petri Apóstoli ædificáta est: in qua étiam civitáte doctóri suo Paulíno sedem episcopátus donávit. Tantus autem fertur tunc fuísse fervor fídei in gente Northanhymbrórum, ut Paulínus quodam témpore per trigínta sex dies contínuos a mane usque ad vésperam nil áliud ágeret, quam influéntem de cunctis vículis plebem Christi verbo instrúere, et instrúctam in flúvio Gleni lavácro remissiónis ablúere. Baptizábat autem sæpíssime in flúvio Sálua qui vicum Cataráctam prætérfluit; nondum enim oratória in exórdio nascéntis ibi ecclésiæ póterant ædificári.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Perempto tandem Æduíni rege, et turbátis Northanhymbrórum rebus, cum nil præsídii nisi in fuga viderétur, Paulínus, assúmpta Ædilbérge regína, rédiit Cántiam navígio, et curam Hrofénsis ecclésiæ pastóre caréntis suscépit, reténto pállio, quod ab Honório Pontífice Eburáci accéperat. In regímine autem hujus ecclésiæ transívit ad Dóminum sexto Iduum Octóbrium, anno sexcentésimo quadragésimo quarto, sepultúsque est in secretário beáti Apóstoli Andréæ, quod rex Æthelbéret in eádem Hrofi civitáte constrúxerat.

℟. Iste est.

Lectiones iij. Nocturni de j. loco.

DIE XII. OCTOBRIS.

S. Wilfridi, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Eboracensi.

Deus, cujus grátia beátus Wilfrídus Póntifex lúcidis meritórum signis excellénter effúlsit: præsta nobis propítius; ut ejus semper patrocínio muniámur, cujus doctrína ad appeténda cœléstia informámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. lib. v. *c.* 19.

Wilfridus ex monastério Lindisfarnénsi primo Cántiam, póstea Romam proféctus est, ubi, magístro Bonifácio archidiácono, qui ad sedem apostólicam ritus sive ecclesiástici, sive monasteriáles servabántur, diligentíssime dídicit. Revérsus autem in pá-

triam, desideránte rege Alchfrído ut vir tantæ eruditiónis ac religiónis sibi speciáliter individuo comitátu sacérdos esset et doctor, Parísiis, cum annos habéret círciter trigínta, Epíscopus ordinátus est, et paulo post, cedéntibus adversáriis, toti Northanhymbrórum provínciæ præpósitus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Qui deínde, regnánte rege Ecgfrído, pulsus est episcopátu, Romámque itúrus, Frésiam áppulit, ubi multa mília barbarórum verbo vitæ instítuens, fonte Salvatóris ábluit. Romam autem cum venísset, causa ejus ventiláta est, præsénte Agathóne Papa et plúribus Epíscopis, et Wilfrídus universórum judício absque crímine, et episcopátu dignus invéntus est. Qui Británniam revérsus, provínciam Austrálium Sáxonum ab idololatríæ rítibus ad Christi fidem convértit, et Vectæ ínsulæ verbi minístros destinávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Cum autem secúndo anno Aldfrídi, qui post Ecgfrídum regnávit, sedem suam recéperat, post quinque annos dénuo accusátus, ab eódem rege præsulátu pulsus est. Romæ autem, considéntibus Epíscopis plúribus cum apostólico Papa Joánne, et præséntibus accusatóribus causam dixit: et scriptum est a præfáto Papa régibus Anglórum, ut eum in episcopátum suum, eo quod injúste fúerat condemnátus, fácerent récipi: quod póstea factum est in Synodo Niddénsi, regnánte Osrédo Aldrédi filio. Post quátuor autem annos, quos duxit in pace, diem clausit extrémum in província Inúndalum; corpus autem sepúltum est in ecclésia Inhrypum juxta honórem tanto Pontífici cóngruum, anno Christi septingentésimo nono.

℟. Iste est qui.

Lectiones iij. Nocturni de ij. loco.

DIE XIII. OCTOBRIS.

Translatio S. Eduardi, Confessoris.

Duplex ij. classis cum Octava.

Lectiones j. Noct. Justus si morte, de Comm. j. loco. Reliqua ut in Brev.

DOMINICA III. OCTOBRIS.

Puritatis B. M. Virginis.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev.

DIE XVI. OCTOBRIS.

De die iv. infra Octavam S. Eduardi, Regis Conf.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

Ex Octavario Romano.

Quantum autem sit pietátis arguméntum, quod Deus illum tanto magistrátu dignum judicárit, audi. Christus excitátus a morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogásset, Petre amas me? isque respondísset: Tu, Dómine, scis quod amo te, dicit illi: Si díligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicébat, non solum ut nobis certíssime declaráret, quantópere ipsum di-

ligeret Petrus : verum étiam, ut palam fáceret, quantam habéret benevoléntiam erga suas oves. Itaque si quis volúerit illi commendátus esse, curam hábeat óvium illíus, públicam quærat utilitátem, fratrum suórum salúti prospíciat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

NULLUM enim offícium hoc Deo chárius est, et ob id alícubi dicit : Simon, Simon, expetívit te sátanas ut cribráret te tamquam tríticum, sed ego rogávi pro te, ne defíciat fides tua. Quid ígitur hujus solicitúdinis curæque præmium mihi rependis? Eámdem curam, quam nobis impéndit, repóscit. Nam et tu, inquit, aliquándo convérsus confírma fratres tuos. Neque prorsus ália res est, quæ períndé decláret docéatque quis sit fidélis et amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illórum salúte gerat solicitúdinem.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

HÆC omnes áudiant et mónachi, qui móntium occupárunt cacúmina, quique modis ómnibus seípsos mundo crucifixérunt, quo pro víribus Ecclesiárum præféctos ádjuvent, horúmque curas léniant précibus, concórdia, charitáte; sciéntes, quod nisi modis ómnibus opitaléntur iis, qui tot perículis objiciúntur, per grátiam Dei, totque negotiórum curas sústinent, quibuscúmque possunt ratiónibus auxiliéntur, quamquam procul habitántes, et victus sors ipsis períisset, et tota in scópulum impegísset sapiéntia.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 39. *de verbis Domini.*

HÆC tria, hoc est, abstinéntia a malo, et operátio boni, et spes præmii ætérni, commemoráta sunt in Actibus Apostolórum, ubi scriptum est : quia docébat eos Paulus de continéntia, de justítia, et spe vitæ ætérnæ. Ad continéntiam pértinet, Sint lumbi vestri accincti. Ad justítiam pértinet, Et lucérnæ ardéntes. Ad expectatiónem Dómini pértinet, Quæ est spes vitæ ætérnæ. Ergo declína a malo, hæc est continéntia, hi sunt lumbi accíncti. Et fac bonum, hæc est justítia, hæ sunt lucérnæ ardéntes. Quære pacem, et séquere eam, hæc est expectátio futúri sæculi.

℟. Iste est qui.

Lectio viij.

HABENTES autem ista præcépta et promíssa, quid quærimus in terra dies bonos, ubi eos inveníre non póssumus? Scio enim, quia eos quæritis quando aut ægrotátis, aut in tribulatiónibus estis, quæ abúndant in hoc sæculo, quóniam quando ætas vergit ad finem, et

senex plenus est querélis et nullis gáudiis : inter omnes tribulatiónes, quibus contéritur genus humánum, non quærunt hómines nisi dies bonos, et vitam volunt longam, quam hic habére non possunt.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Quid ergo est vita hóminis, étiam illa quæ longa dícitur? Audíte, non a me, sed mecum simul. Ait enim nobis quidam : Veníte, fílii, audíte me, timórem Dómini docébo vos. En, quam rem vult docére, et cui rei útilis est timor Dómini? Séquitur : Quis est homo qui vult vitam et díligit dies vidére bonos? Respondémus omnes : Nos vólumus. Quod séquitur, audiámus. Cóhibe linguam tuam a malo, et lábia tua ne loquántur dolum. Modo dic, Ego. Eia respóndeat mihi áliquis : Ego. Et cum hoc féceris, secúrus expécta vitam et dies bonos : quære pacem, et séquere eam, et tunc bona fronte dices Dómino : Feci quod jussísti, redde quod promisísti.

Te Deum laudámus.

DIE XX. OCTOBRIS.

Octava S. Eduardi, R. C.

Duplex.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Lectio iv.

Serm. 2. de S. Victore.

Gaudete in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte; quod factus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo : in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis affféctum, et supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi qui nullíus eget?

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Hæc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus : exultémus et lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini, gaudeámus : quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Eduárdus, pósito córpore, tanto alácrior quanto expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória Sanctórum. Hódie despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus. Sedet veteránus miles, débita jam suavitáte et securitáte quiétus; secúrus quidem sibi, sed nostri solícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio etsi dispari voluntáte, et mali fúgitant, et frequéntant boni! Nec fácile díxerim, quid virum ástruat san-

ctiórem, horum favor, aut pavor illórum.
℣. Amávit eum.

Lectio vj.

Quiles emérite, qui christiánæ milítiæ duris labóribus angélicæ felicitátis réquiem commutásti : réspice ad imbélles et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios, et spiritáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Eduárde, in hoc loco afflictiónis, et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum, et memoriále tuum, favus distíllans in lábiis captivórum, mel et lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eia ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis, ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.
℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap.* 12.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía S. Fulgéntii, Epíscopi.

Ex Serm. de Confess.

Si istum Dómini sermónem secúndum lítteram velímus accípere, nihil in eo cómmodi spiritális póssumus invenire. Quid enim próficit ad ánimæ salútem, si áliquis corporáliter, ut lumbos præcíngat, aut lucérnam accéndat? In lumbis ítaque concupiscéntia carnális osténditur, in lucérnis vero fides et cháritas christiána monstrátur. Jubens ígitur Dóminus lumbos nostros præcíngi, concupiscéntias carnis sine dúbio præcipit refrenári. Impérans autem ut lucérnas ardéntes habeámus, hoc útique jubet, ut et lúmine veræ fídei splendeámus, et sanctæ charitátis opéribus ferveámus.
℟. Iste est qui.

Lectio viij.

Ista quæ de Evangélio propósuimus, cum prophéticis sermónibus conferámus. Utrúmque enim Testaméntum Deus instítuit, unus Dóminus dedit : et si sunt utriúsque Testaménti divérsa pro tempóribus sacraménta, concórdat tamen in utróque salútis humánæ senténtia, qua præcípitur ut non peccémus, et jubétur ut bonis opéribus insistámus. Per Isaíam Dóminus omnes his ádmonet verbis : Auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis, quiéscite pervérse ágere, díscite benefácere. Quid est enim : Sint lumbi vestri præcíncti, nisi, Quiéscite ágere pervérse? Quid est : Sint lucérnæ ardéntes, nisi, Díscite benefácere ?
℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Præcinguntur enim fidélium lumbi, dum concupiscéntia mala comprímitur, dum iniqua cogitátio cohibétur, dum libídini resístit ánimus, dum lascíviæ denegátur efféctus, dum calcátur luxúria, dum avarítia contémnitur et rapína, dum

próximi læsio devitátur, dum supérbia víncitur, dum invídia superátur. Ardent vero lucérnæ fidélium, dum rectæ fidei régulam servant, dum in sinu matris Ecclésiæ longanímiter persevérant, dum terréna contémnunt, et cœléstia concupíscunt, dum solíciti pacem custódiunt, dum se ínvicem pure díligunt, dum mútuo se honóre prævéniunt, dum mansuetúdine cordis et humilitáte profíciunt, dum misericórdiæ ópera libénter atque hiláriter fáciunt, dumque in opéribus bonis, non homínibus, sed Deo placére conténdunt.

Te Deum laudámus.

DIE XXI. OCTOBRIS.

SS. Ursulæ et Soc., Virg. et Mart.

Duplex majus.

Ut in fine Brev.

In utrísque Vesperis et Laudibus. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Aña. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum, Ursulæ et Sociárum ejus, palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones, Confitébor.

In ij. Noct. Lect. Quóniam hódie Natális est Vírginis, de Communi j. loco.

In iij. Noct. Homi Evang. Símile erit, de Virg.

Lectio ix. ex duabus Hilarione Abb., ut in

DIE XXIII. OCTOB

Festum SS. Redempt

Duplex majus.

Omnia ut in fine Br

DOM. IV. OCTOBR

Patrocinium B. M.

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev

DIE XXIV. OCTOB

S. Raphaelis Archan

Duplex majus.

Omnia ut in fine Brev

DIE XXV. OCTOBR

S. Joannis de Beverla Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Eboracens

DEUS, qui præséntem beáti Joánnis, Con ris tui atque Pontíficis, f táte consecrásti : da Ec tuæ digne de ejus solem gaudére; ut apud miser diam tuam exémplis ejus vémur, et méritis. Per Dñ

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Bedæ Hist. l. v. c. 2. Harpsfield. Hist. Eccl. sæc.

JOANNES adhuc puer, cum dolem virtútis et litterár máxime capácem præ se ferr Theodóro, Cantuariénsi Arc epíscopo instituéndus trádit quo præceptóre ita profécit, cæteris ómnibus æquálibus ge eminéret. Hábuit deinde ipse auditóres celebérrimo quos non modo multiplici gnitióne excóluit, verbísque pietátem incitávit, sed et p

iro vitæ suæ exémplo magis
æmulatiónem inflammávit.
Invéni David.

Lectio v.

DEFUNCTO autem Eáta epíscopo, Joánnes Hagulstal-
nsis ecclésiæ præsulátum ac-
pit : quo in múnere cum
órum salúti inservíret, non
gligébat suam. Erat enim
nsio quædam secrétior, né-
re et valle circúmdata, ab
lésia sua interfluénte amne
o separáta, in qua vir Dei
ius, ubi opportúnitas arri-
at témporis, et máxime in
adragésima, manére cum
cis, atque oratióni et le-
ni quiétus incúmbere solé-
, ut ánimum aliénis curis
tráctum spíritus fervóre re-
váret.
Pósui adjutórium.

Lectio vj.

EINDE, defúncto Bosa, ad Eboracénsem ecclésiam
nslátus est; cui offício má-
na cum laude, summáque
nium admiratióne satisfé-
. Mansit in episcopátu annos
ginta tres. Cum autem eídem
ministrándo præ senectúte
inus sufficeret, ad monasté-
m suum Beverláci se cón-
lit, ubi póstea defúnctus,
púltus est in pórticu sancti
tri, anno salútis nostræ se-
ingentésimo vigésimo primo.
i quidem ecclésiæ propter
jus sancti viri memóriam
ntus honor hábitus est, ut
x fúerit álius in Anglia locus
agis frequentátus a pópulo,
ut majóribus príncipum privi-
giis amplificátus.
Iste est qui.

Lectiones iij. Nocturni de ij. loco.

DIE XXIX. OCTOBRIS.

Venerabilis Bedæ, Conf.

Duplex.

In Hymno, Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ, Confessóris tui atque Doctóris, eruditióne claríficas : concéde propítius fámulis tuis, ejus semper illustrári sapiéntia, et méritis adjuvári. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEDA présbyter, et mónachus cœnóbii sanctórum Petri et Pauli Apostolórum in Anglia, cum esset puer septem annórum, sub magistério Benedícti Abbátis in præfáto monastério nutriéndus a paréntibus tráditur, in quo mirabíliter profíciens Doctor daríssimus effúlsit. Anno vitæ suæ décimo nono diáconus factus est, trigésimo présbyter, ex quo témpore usque ad últimum vitæ suæ docére, aut scríbere non déstitit. Sicut enim ipse de se fatétur, nihil illi dúlcius erat, quam divínas légere sédulo, et expónere Scriptúras. Nunquam torpébat ótio, nunquam a stúdio cessábat; semper legit, semper scripsit, semper dócuit, semper orávit, sciens quod amátor sciéntiæ salutáris vítia carnis fácile superáret. Unde offícium Abbátis oblátum nunquam vóluit suscípere, ne cura rei familiáris distráctus ab ampléxu speciósæ Rachélis vel ad módicum tempus cogerétur discé-

dere. Erat ei mos ex lectióne veheménter accéndi, et compúngi, ita ut sæpe inter legéndum, et docéndum lácrymas effúnderet ardéntes. Unde post lectiónem et stúdium ad orationes sanctus Doctor devótas se conferébat, sciens, magis Dei grátia, quam própriis víribus ad Scripturárum sciéntiam perveníri.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ejus doctrína tanto prétio digna hábita est, ut Sérgius Papa ab urbe Roma Ceólfrido ejus Abbáti scrípserit, eum exhórtans, ut absque omni contradictióne fámulum Dei Bedam ad límina destináret Apostolórum, eo quod ejus præséntia in árduis causis Fídei, Ecclésiæ Dei valde útilis esset et necessária. Scripsit prætérea de ómnibus ártibus, quas liberáles vocant, tractátus plures, atque pulchérrimos. Græcam linguam magna ex parte dídicit, nec Hebráicam ignorávit. Hábuit multos egrégios discípulos, quos stúdio et exémplo ad amórem Scripturárum incredíbili fervóre provocábat. Nec solum stúdiis, sed quod iis ámplius est, religiónis sanctitáte, quos dócuit, fecit insígnes. Erat autem Beda decéntis statúræ, incéssu gravis, voce sublímis, ore facúndus, et vultu decórus, et quadam jucunditáte admíxta sevérus. Unde bonis et devótis erat affábilis, supérbis autem et negligéntibus terríbilis. Tandem post multos labóres, quos scribéndo et docéndo impénderat, ánimo toto ad pátriam suspírans, a debilitátem íncidit, continuísque septem hebdómadis ante mortem stómachi indigestióne labórans, et angústo spíritu hálitum prodúcens, stúdium nihilóminus litterárum nequáquam omísit, sed totis iis díebus, præter débitum psalmódiæ pensum, illi intendébat, Evangeliúmque Joánnis, iisdem diébus, Anglica lingua interpretátus est.

℟. Amávit eum.

Lectio vj.

Feria autem tértia ante Ascensiónem Dómini, accíta congregatióne communicátus, et unctus est, osculóque cunctis libáto, futúram sui memóriam a síngulis implorávit. Die tandem Ascensiónis Dómini contra oratórium, quo oráre consuéverat, subjécto cilício decúmbens, illibáto sensu et hilari vultu, dicébat: O Rex glóriæ; qua antiphóna finíta, spíritum efflávit, sexto Kaléndas Júnii anno Dómini septingentésimo sexagésimo secúndo. Mox tam suavíssimus odor subsecútus est, ut omnes, qui áderant, in paradíso se esse putárent. Vixit nonagínta annos, ex quibus octogínta tres in monastério egit. Hujus eruditíssimi viri opúscula, étiam eo vivénte, tantæ auctoritátis habebántur, ut jubéntibus Ecclesiárum Prælátis in Ecclésiis et convéntibus fidélium públice legeréntur. Hinc factum est, ut cum in Homiliárum títulis vivéntem non possent sanctitátis nómi appelláre, Venerábilem r cupárent, qui tunc títulus l

emel insértus, nunquam
deléri pótuit.
homo.
tiones iij. Noct. de Com.
ssoris non Pontificis j.

IE III. NOVEMBRIS.
Vinefridæ, Virg. Mart.
Duplex. Oratio.
antiquo ejusd. Offic.
IPOTENS sempitérne Deus,
qui beátam Winefrídam
itátis præmio donásti :
os, quæsumus, ejus in-
sióne, mundi hujus blan-
ita postpónere, et cum
erénnis glóriæ sedem ob-
. Per Dóminum.
secundo Nocturno.
Lectio iv.
Roberto Salopiensi.
INEFRIDA virgo, in occídua
majóris Británniæ parte
la, pudicítiam suam Deo,
ntiéntibus paréntibus, con-
erat. Quam Curadócus,
regis filius, cum mísere
iret, demum libídinis ex-
æ grátia improvísus ingré-
Fugiéntem autem vírgi-
insecútus, mánibus ap-
ndit, et reniténtem iræ
iens obtrúncat. Passa est
ancta virgo et martyr cir-
num salútis nostræ sex-
simum sexagésimum.
pter veritátem.
tiones v. et vj. et iij. Noct.
mmuni j. loco.
E XIV. NOVEMBRIS.
nslatio S. Erconwaldi,
Conf. Pont.
Duplex. Oratio.
Ex Missali Sarisbur.
NIPOTENS sempitérne Deus,
qui nos beáti Erconwáldi,

Confessóris tui atque Pontíficis, hodiérna festivitáte lætíficas : tuam súpplices exorámus cleméntiam ; ut cujus solémnia devótis officiis venerámur, ejus piis suffrágiis ætérnæ vitæ remédia consequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.
Ex Bedæ Hist. iv. 6.
Malm. de Pont. l. 11.

ORTUS est Erconwáldus ab Offa, rege orientálium Anglórum : géneris autem ornaménta christiánæ fidei professióne, insignique virtútum cúmulo illustrávit, et amplificávit. Círciter tricésimum ab advéntu Augustíni annum vir pius ex patérnis iisque amplíssimis divítiis, præter ália pietátis ópera, duo monastéria cóndidit : quæ et reguláribus disciplínis óptime instítuit.
℟. Invéni David.

Lectio v.

EX his álterum destinávit sibi, aliísque viris contemplatióni rerum divinárum déditis, juxta flúvium Taménsem, in loco qui vocátur Cerótbi ínsula, ubi relígio flóruit usque ad Danos, qui locum illum pessumdedére, ecclésia succénsa, una cum mónachis et abbáte. Alterum autem dedit sorórí Ædilbérgæ apud Berecíngum, in quo ipsa Deo devotárum mater ac nutrix posset exístere feminárum. Quæ suscépto régimine condignam se in ómnibus fratre et ipsa recte vivéndo, et subjéctis pie consuléndo, præbuit.
℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

POSTEA cum virtútis ejus fama úndique inclarésceret, ea excitátus Theodórus Cantuariénsis Epíscopus, vacánte tum Londinénsi sede, eum Epíscopum designávit : quem Episcopátum ita administrávit, ut nil omíserit, quod ad absolúti pastóris laudem attinéret. Sepúltus est Londíni in æde Paulína : ossa autem in celebriórem locum transláta sunt décimo quarto Novémbris, anno salútis millésimo centésimo quadragésimo.

℟. Iste est.

Lect. iij. Noct. de ij. loco.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

S. Edmundi, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

DEUS, qui largífluæ bonitátis consílio Ecclésiam tuam beáti Edmúndi, Confessóris tui atque Pontíficis, præcláræ vitæ méritis decorásti, et gloriósis lætificásti miráculis : concéde propítius nobis fámulis tuis; ut et ipsíus in mélius reformémur exémplis, et ab ómnibus, ejus patrocínio, protegámur advérsis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Harpsfieldi hist. Ec. sæc. xiij.

EDMUNDUS (cognoménti Rich) Abendóniæ natus, ad scholas academiámque Oxoniénsem transmíssus est, ubi cum virtútibus tum étiam lítteris supra æquáles suos profécit. Hinc Lutétiam Parisiórum profectus, post explétum studiórum cursum, Theologíam magna cum laude proféssus est. In pátriam

revé
set,
sion
ac d
ad s
pátu
ómn
ptus
℟. Ir
SO
aut
quid
sex
necé
gíliis
víssi
réliq
tióni
cítiis
táng
nisi
suis
fund
dién
conc
tíssi
rum
tanti
nio
℟. P
INCI
ti
díbil
eccl
bati
frust
non
quar
secés
Pont
a tu
post
íncid

siásticis Sacraméntis pie óbitum suum munivísset, felíciter obdormívit in Dómino, anno millésimo ducentésimo quadragésimo secúndo. Post quadriénnium ab Innocéntio Quarto summo Pontífice in Sanctórum órdinem relátus est.

℟. Iste est.

Lectiones iij. Nocturni de Communi j. loco.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

S. Hugonis, Conf. Pont.

Duplex. Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

Deus, qui beátum Hugónem, Confessórem tuum atque Pontíficem, eminéntia meritórum et claritáte signórum excellénter ornásti: concéde propítius; ut ejus exémpla nos próvocent et virtútes illústrent. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Adamo, auct. coætaneo.

Hugo in Burgúndia natus, primo mónachus reguláris factus, póstea ad órdinem Carthusiénsem se tránstulit, ubi supra æquáles pietáte, et obediéntia singulári excélluit. Huic autem Henrícus Secúndus rex Angliæ, sanctitátis ejus fama permótus, ut in Angliam veníret, persuásit, eumdémque póstea, consentiéntibus canónicis, Lincolniénsi ecclésiæ præfécit. At vir Dei ejúsmodi electióni renúntians, non nisi post secúndam et líberam electiónem præsulátum accípere vóluit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Suscepto ítaque episcopátu, prima sollicitúdo ei fuit ut viros sciéntia et sapiéntia instrúctos suo láteri adhibéret, quorum consílio pastorále munus perquam strénue execútus est. Nullos suæ gregi sciens et prudens præfícere vóluit, quantálibet indústriæ aut litteratúræ prærogatíva pollérent, nisi qui spíritum quiétum et púdicum præ se ferrent. Reges forestários, in pópulum sæviéntes, ecclesiásticis censúris coércuit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

Regi Richárdo, qui multas úndique pecúnias corrádere nitebátur, sæpíssime se oppósuit, ejúsque minas forti ánimo contémpsit. Rosamúndam Henríci Secúndi olim péllicem extumulári jussit et extra ecclésiam in loco profáno sepelíri. Ut autem pax inter Angliæ et Fránciæ reges redintegrarétur, cum multum nec inutíliter laborásset, in Angliam revérsus, Londíni in morbum íncidit, et suscéptis Ecclésiæ Sacraméntis, pie in Dómino obdormívit, anno millésimo ducentésimo: cujus exéquiis Lincólniæ omnes Angliæ próceres, et duo reges, Angliæ scílicet et Scótiæ, interfuérunt.

℟. Iste est.

Lectiones iij. Nocturni de Communi ij. loco.

DIE XX. NOVEMBRIS.

S. Edmundi, Regis et Mart.

Duplex majus.

Oratio.

Ex Missali Sarisbur.

Deus, ineffábilis misericórdiæ, qui beatíssimo Regi Edmúndo tribuísti inimícum pro tuo nómine moriéndo víncere:

concéde propítius huic famíliæ tuæ; ut, eo interveniénte, mereátur in se antíqui hostis incitaménta superándo extínguere. Per Dóminum.

In j. Noct. Lectiones, Fratres, Debitóres, de Comm. plur. Mart.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex annal. Asserii, coævi auct.

Edmundus ex antiquórum Sáxonum nóbili prosápia oriúndus, cum a primævo ætátis témpore christiánæ fídei cultor extitísset: ómnium comprovinciálium favóre ad regnum orientálium Anglórum elígitur. Quanta autem fúerit in subjéctos benignitáte, quanta in pervérsos severitáte, non est nostræ facultátis evólvere. Grádiens via régia, nec declinábat ad dextram extolléndo se de méritis, nec ad sinístram succumbéndo fragilitátis humánæ vítiis.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Cum autem Hínguar, paganórum Septentrionálium dux, in East-Angliam appulísset, nec íncolæ sæviéntum vi obsístere possent, Regem Edmúndum ex villa régia de Hegilsdun extráctum coram se sisti, et fídei christiánæ renuntiáre jubet. Quod cum ille fácere recusáret, ad árborem quamdam religátus, flagris diríssime cæditur, neque tamen tormentórum vi aut tortórum minis a senténtia movéri potest.

℟. Desidérium ánimæ.

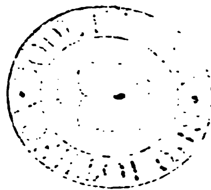
Lectio vj.

Quod vidéntes bárbari, in rábiem versi, regem toto córpore sagittárum telis, vúlnera vulnéribus multiplicántes, confódiunt: et spirántem adhuc, cruénto stípiti avúlsum, lictor uno ictu cápite plectit. Sanctus ígitur Edmúndus duodécimo Kaléndas Decémbris, Deo se gratíssimum holocáustum offert et crucis mortificatiónem quam júgiter in córpore rex pertúlerat, Christi martyr consúmmat.

℟. Stola jucunditátis.

In iij. Noct. Hom. in Evang. Nolíte arbitrári, de Commune unius Mart. iij. loco.

¶ Officia de SS. Sacram. et de Immac. Concept. M. V. dicenda suo tempore ritu Semid. habentur in fine Breviarii.

Mechliniæ, H. Dessain, MDCCCLXI.

